

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசிதம்பரசுவாமிகள் திரட்டியருளிய

வாசிட்டத்திரட்டு.

பாகவதத்திரட்டு.

பகவற்கீதைத்திரட்டு.

இவை

சமீவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலார்

ஸ்ரீ முத்தூராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்துக்குரிய

ஷைசிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ. இராமசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

உய்யக்கொண்டான் சிறுவயல்

ந. அ. வெ. சு. சுப்பிரமணியஞ்செட்டியார்

புதுவயல். கு. வீ. பழ. பழணியப்பசெட்டியார்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

சென்னை:

ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியாபார சித்திரைமீ.

Registered Copy - right.

வாசிட்டத்திரட்டின் செய்வுள்
இலக்கவிபரம் இப்புத்தக
அந்தத்திற் காட்டப்பட் டிருக்கின்றன.

உ
கணபதிதுணை.
சூசீபத்திரம்.

பாடப் பர பாடப் பர	பக்கம்.	பாடப் பர
பாயிரம்	க	கசு
க மகான்கள் மான் மியம்	ரு	கக
உ மகான்கட்ரிசனப்பேற்றி னுலுண்டாகும்சுகம்	எ	எ
ங நூற்பெருமை	க	ரு
ச சாதனசதுட்டயம்	க௦	அ
ரு அனதிகாரிலட்சணம்	கஉ	ச
சு அநிகாரிலட்சணம்	கசு	உரு
எ முயற்சிலட்சணம்	கக	கஉ
அ சர்வமுங்காலனாற்கெடுமெனல்	உஉ	க
க செவ்வதூடணம்	உசு	ரு
க௦ மகளிர் தூடணம்	உரு	எ
கக புறத்துறவிலட்சணம்	உஎ	கக
கஉ சரீர தூடணம்	உக	உ௦
கங ஆசாதூடணம்	ஙங	கசு
கசு இச்சாதத்தியாகம்	ஙசு	கரு
கரு நிராசையினதுமகிமை	ஙக	க
கக அகங்கார தூடணம்	சுக	க௦
கஎ பரமாங்காரத்தின்மகிமை	சசு	உ
கஅ சிருட்டிக்குரியமமின்றெனல்	சசு	ச
கக சருவமும்மித்தையெனல்	சரு	க
உ௦ நியதிலட்சணம்	சஅ	கசு
உக வஸ்துநிரணயம்	ருக	கக
உஉ நீயேசொருபமெனல்	ருரு	அ
உங வஸ்துவிலட்சணம்	ருஎ	ஙஎ

மேலோனாகிச்சகம்படைக்கும்வீனையாட்டுடையவித்தகனே
நாலோடொருபதெனுமுலகினண்ணுவுயர்ந்தநற்பொருளே
யாலோனாகிக்கண்வளர்ந்தவையாமெய்யாவருண்மூர்த்தி
பூலோகத்தினுயகமேபோற்றிபோற்றியிகப்போற்றி.

(உ)

கேதமிகுந்தவசுரரொணங்கினைத்தாமரைக்குநெடும்பனியே
வேதநெறிச்செல்லமரொணுவிரிதாமரைக்குவெய்யோனே
பேதமறுத்தோருள்ளமெனும்பெருந்தாமரையிற்பிரமரமே
பூதமனைத்தினுயகமேபோற்றிபோற்றியிகப்போற்றி.

(சு)

நோக்கப்பட்டநோக்கெல்லாநுண்மையறிவானோக்கொன்றே
பாக்கப்பட்டவுயிரனைத்துமகத்தாயறிவடிலாவறிவாய்த்
தாக்கப்பட்டதொன்றில்லாத்தனித்தத்துவமாய்த்துணையன்றிப்
போக்கப்பட்டதில்லாவெம்பொருட்டுவணங்கிப்புகழுதுமால்.

(ரு)

நீடத்தகுமன்னுயிர்க்கெல்லாநெஞ்சத்துறைவாய்நெடுநாளாக்
கூடப்பெற்றேனுனையிந்தக்குறைவில்பேற்றையார்பெற்றார்
தேடப்பட்டாய்பெறப்பெற்றாய்தெரியநின்றாய்விதற்பெமலாம்
வீடப்பட்டாயெதுவானுயவாய்நின்றாய்மிகத்துதிப்பாம்.

(சு)

நானேநீயாய்நீரானாய்நூனவடிவாய்முடிவின்றித்
தானேயாகியண்டத்தின்றலையாய்ப்பரமதத்துவமாங்
கோனேயுன்னைத்தொழுகின்றேன்கொண்டன்மறையாநிறைமறுபோ
லானேநீநினைவுகளின்மறையாவொளியாமுருவேயுனைப்பணிகேன். ( )

ஒழிவினிலகின்சீரொல்லாமுண்டாயிருந்துநீயிலையேல்
விழியிலவர்க்குப்பேபொழில்கூர்மின்னாப்போல்வினங்காதால்
வழிவிநேவேசயசாந்திமன்னுமிடமேசயவேத
முழுதுக்கயலேசயவேதமுனைத்தவிடமேசயவேன்னு.

(அ)

சகலசங்கற்பப்பலனாய்ச்சகலவொளிக்குமொளியாகிச்
சகலமானகொள்கையுந்தீர்தனிச்சிற்பரத்தையேத்துகிற்பாந்
சகலசங்கற்பமுமற்றுச்சகலசந்தோடமுமற்றுச்
சகலவாரம்பமுமற்றதனிச்சிற்பரத்தையேத்துகிற்பாம்.

(ஆ)

இந்நூலாகிரியர்வணக்கம்.

வேறு.

பாற்கடற்புக்குப்பணிலத்திரட்கொணர்ந்
தார்க்குமனித்தனவற்புதவாசிட்ட
நாற்குணுழைந்துத்திரட்டினநாற்றான்
பார்க்குட்சிதம்பரப்பாவலன்மாதோ.

(கௌ)

வீட்டைக்கருதிவியர்த்தத்துழைக்கும்
பாட்டைவிடுத்தபரம்பதமெய்தக்
காட்டினனல்வழிகாமுறுநாட்டுக்
கோட்டைச்சிதம்பரக்கொற்றவனன்றே.

(கக)

மதம்பரவாதமனத்தினரியாரு
மிதம்பரமப்பதமெய்திடவேண்டித்
திதம்பரஞானத்திரட்டிக்கொடுத்தான்
சிதம்பரஞானச்சிகாமணியம்ம.

(கஉ)

நல்லவர்தாம்பெறுஞானமுலோகத்
தெல்லவரும்பெறற்கீவதியற்கை
யல்லதுதாமேயடைந்திடலன்றால்
வல்லவனீதுதிரட்டினன்மன்னே.

(கரு)

வையகமாமழைக்கென்னகைம்மாறு
செய்யுஞ்சிதம்பரற்காங்கெனினுஞ்செப்
பையமறச்சிவமியாமெனநிற்கிற்
பொய்யிலவனுளம்பூரிக்கலாமால்.

(கசு)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கசு.

முதலாவது மகான்கள்மான்மியம்.

அஃதாவது

அதிகாரியாயினோர் மகான்கள்மான்மியமும்
அவர்களாலுண்டாகுஞ் சுகப்பேறும் கேட்டவர்களை
அடையவேண்டிதலின் தூன்முகப்பில்
இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

அடையவேண்டியதடைந்துமேற்றுயரமற்றின்பமளவிலாதாய்க்
கடையதாந்தருவிலங்குபறவைகள்போல்வீணுள்கள்கழியாதாகித்
தடையிலாமனனத்தால்வாழ்வதேயுயர்வாணுள்சநந்திர்ந்தோ
ருடையபிறப்புயர்ந்ததாங்கிழவேசரிப்பிறப்பாமொழிந்தவெல்லாம்.)

பெரியவர்நன்பதிதூரஞ்செல்கதிகிட்டாதுண்மைபெற்றன்கொணாதங்
கரியமனமோகிக்குமுண்மகிழ்ச்சிதூரமதாங்கருணைதோன்ற
விரியுமிழிவதிதூரத்தினுமணுகுநிலைமைபோய்வேறும்வீழ்வோர்
திரியவுடனெழுவர்சிறியவர்கூட்டமெளிதரிதுதெளிந்தோர்கூட்டம்.

வேறு.

அப்புதமாயமுதமாயறிவேயாகி யத்தமனமுதயமிலா வருக்கன்
போலாய்ப், பொற்புமிகும்புந்தியுளவும்மைப்போல்வார்பொன்னடி
யைமுடியாகப்புணந்தாரன்றோ, தற்பரமாமுலகாளும்வேந்தராவோர்
தமையுணர்ந்தோரைச்சேர்ந்தாற்றளர்வுண்டாமோ, நற்பயன்போல்
வருமுமக்கிங்கரிதின்றேனுரான்செய்யுங்கைம்மாறுநவிலுமென்றாள்.

தனையறியுநிட்டையுளோர்க் கெய்தலாகுந் தத்துவபூமிகளறிந்த
தலைமைமேலோர், நினையவுந்தாமுமுரியார்பொறிகளென்னுநெடும்

பகைவென்றோரழியாநிலையினின்றோர், துணைதருபல்லுயிரிதைஞ்சமே
லாய்வாழுஞ்சுரோந்திரருநரோந்திரருந்துரும்பாய்த்தோன்று, மனைய
பெரும் பதம்பெற்றோரவரோயாகு மல்லாதோர்பவக்கடலிலமிழந்தா
நிற்போர். (ச)

வேறு,

தவங்களாற்றெய்வநீராற்சாத்திரங்களினுற்போகாப்
பவங்கலையுயர்ந்தோர்பாதம்பணிந்துபற்றறுக்கவேண்டு
மவங்களாங்காரங்கோபமறவுந்தேயந்தியற்கையான
சுவங்களினடந்துநன்னுற்றுறையின்றோருயர்ந்தமோலோர். (ரு)

வேறு.

இலங்கியசிந்தாமணியாமிதயமெனுஞ்சரக்கறையிலிருக்கும்போ
தங், கலங்கலிலாவியேகியர்க்குக்கருதுபொருள்கற்பகம்போற்கணத்
தினல்குந், துலங்குவிசாரம்படைத்துப்பேதைமைபோய் நல்லறிவு
தோன்றினோனா, விலங்குகவசத்தோரையம்புகள்போற்காமாதிவிதந்
பந்தாக்கா. (எ)

வேறு.

எவ்விடத்திலைநல்லநூலிகளாமீர்ங்கனிமலர்குளிர்சோலை
யவ்விடங்கானன்மேடதாமாங்கேயமர்பவரறிவிலாரன்றோ
கவ்வியசெல்வநட்புநூல்சுற்றங்கருமமா திகளெலாமுதவாச்
செவ்வியமனமேயுதவுறல்வேண்டுஞ்சீவனைச்செல்கதியேற்ற. (ஏ)

வேறு.

எவனுடைமனப்புற்றிலிராகமுனிவெனும்பணிகளியக்கமில்லை
யவனெனுங்கற்பகத்தருவா லணுகாததொன்றுண்டோ வறிவினமிக்
கவனமறவுறிவினொன்மதத்தோராய்ப்பலகலை நூல்கல்விமிக்குத்தோய்
தவமறுகாமம்வெகுளிரிதைந்தோரோவேசரிபோற்றள்ளத்தக்கோர். ( )

வேறு.

இட்டமானபொருளெல்லாமேகரிட்டர்க்கெளிதெய்துந்
திட்டமாந்தென்றிசைநோக்கிச்செல்வார்வடக்கெப்படிசேர்வார்
தொட்டசங்கம்பத்தருத்தஞ்சூழ்வாரதுவேனுன்னுவரான்
முட்டிற்றமதுபயன்வசத்தோர்முன்சேர்பொருளைமுன்னாரோ. (கூ)

நானடைந்தபொழுதிலிவனல்வீற்றேரன்மனமிறந்தோ
னீனமானவகம்பாவப்பிராந்தியன்றேவிடர்பந்த
மானவீடாவதுமடமையந்தகாரங்கெடலன்றோ
மானமிகுந்தவிவனெய்தின்மனிதர்பூசைசெயவேண்டும். (கூ)

போற்றவணங்கப்பூசிக்கப்புகழவருந்திப்போய்க்காண
வாற்றவரியோனெவனவன்வன்பிறவியறுப்போர்க்கனவரதஞ்
சாற்றுமகத்தாற்றீர்த்தத்தாற்றவத்தாற்றானத்தாற்கிட்டா
ஹற்றவறிவாற்பிறவியறுத்துயர்ந்தோன்பத்திரும்பயனே. (கக)

க-வது. மகான்கள்மான்மியம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩.

இரண்டாவது மகான்கடரிசனப்
பேற்றினாலுண்டாகுஞ்சுகம்.

அஃதாவது

மகான்கண்மான்மியம் வினவுற்றவர்களையடைந்த
வதிகாரிகட்குச் சுகமுண்டாதலியல்பாதலின்
அதன்பின் இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

நினைவறவெளிதின்வந்தநின்னுயர்காட்சியாலே
வினையெலாந்தவிர்ந்துவெய்யோன்மேவியகமலமொத்தே

வினையதோரின்பமென்று மியைந்திலேன் மழையிலா நா
ணனை தருமழையுமந்தன ண்ணியக ண்ணுமொத்த.

(க)

உடலொடுவிண் சென்மார்க்கமுற்றெனவொழிந்தவாவி
கடமுறவந்ததென்ன க்கனை கடலமுதகும்ப
மிடமுறவெய்திற்றென்னவெந்தைநீவந்தவிற்பஞ்
சடமெலாங்குளிர்ப்பநின்றென்றளர்வெலாமகற்றிறன்றன்றே.

(உ)

வாசுதேவப்பேர்மைந்தன்மற்றிவர்தம்மைநோக்கித்
தேசுடையுமதுநல்லதெரிசனப்பேற்றினாலே
மாசறுதவத்தானூலான்மகங்களாற்றனத்தாற்போகா
வேசறுமோகந்தீர்ந்தேனிதிலமுதின்பஞ்செய்யா.

(ங)

இருக்கவென்னவாசனந்தந்திருந்தபின்னரினின்மயுட
னருக்கியத்தைமுதலனைத்துமளித்தன்பானநல்லுணைகள்
பெருக்கவோதிப்பெரியோய்நின் காட்சியமுதப்பெருமழையால்
வருக்கமுடனானகங்குளிர்த்தேன்வழிவந்துடலம்வருந்தினைபோ.

(ச)

வேறு.

ஆன்றுதொட்டுநான்புரிந்தவறங்கெல்லாநின்வழுவா
யின்றுபலித்ததுயரறிஞரிணக்கமென்னுநிறைநிலவு
மன்றலமுதமயமாகமாருச்சகமியார்க்களியாது
நன்றிதென்னுமுயிர்க்குறுதிநல்லோரருளிற்றிதுண்டோ.

(ரு)

பரமமுணர்த்தேனென்னினுநின்பார்னவாயலென்பாவமெலாம்
வினாவிலுத்தலாலிந்தப்பிறப்பேயிக்கபயனுடைத்தால்
வரதனையென்றெனைமீண்டும்பூசைசெய்தான்மற்றவனை
யுரவிதாயுன்னுடன்பிறந்தோரொழிந்தவாறென்னுணையென்றேன்

(ரி)

வேறு.

ஞானவமுதத்துக்கோர்நிறைகுடமாந்தீரதையாநன்னிலாவுக்
கூனமிலாமதியாமெய்வீட்டுக்குவழியாகுமுண்ணைநாட
லானவுனைநாடலெனுமணிதிகழ்சிந்தாமணியையடைவுற்றேயான்
நீனமுறுமனைத்தாபத்தின்றலையமிதிக்கின்றேன்றேவர்தேவே. (எ)

மகான்கடரிசனப்பேற்றினுலுண்டாகும் சுகம் முற்றிற்று.

உ-வது. ஆகத்திருவிருத்தம்-நூ.

முன்னுவது நூற்பெருமை.

அல்தாவது

சத்துக்களை யடைந்த வதிகாரிகட்கவரனுக் கிரகிக்குஞ்
சாத்திரத்தி னம்பிக்கை வரும்பொருட் டதனது
மகிமைபைச் சொல்லவேண்டுதலின் அதன் பின்னர்
இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

திசமுநான்முகன்முதற்றேவர்முவருஞ்
சகலவேதங்களுஞ்சாத்திரங்களும்
புகலுஞானத்தினுற்புணமானது
நிகரில்வாசிட்டமாநிபுணஞானநூல்.

(க)

தலைமைநான்முகன்மனத்தாமரைக்கினன்
சிலையிலிராகவன்றிருச்செவிக்குத்தெள்ளமு
துலவில்வான்மீகிவாக்குதித்ததத்துவ
நிலைமைவாசிட்டமாநிபுணஞானநூல்.

(உ)

வாசிட்டத்திரட்டு.

பெரியவரறிவுறுபெருமைசான்றது
விரிவுறுசிறியவர்மேவொணாதது
வரிசையிலுயர்ந்ததுவசிட்டசங்கிதை
யரியமெய்ஞ்ஞானநூலனைத்துமிக்கதே. (௩)

தெருளுருமகர்க்கிதஞ்செய்யுமன்பினை
லருமைவாசிட்டநூற்கன்னையொப்பளோ
வரியதாய்பிறவியையுள்ளதாக்குவன்
பெருமைவாசிட்டமிப்பிறப்பைமாற்றுமே. (௪)

பரமமேனிவசிட்டமுனிபச்சைமேனியிராமற்குப்
பிரமஞானமுணர்வித்தபெருவாசிட்டநன்னூலைத்
திரமதாகக்கற்பளவேசீவன்முத்திப்பதஞ்சேர்வ
ருரமதாகவுள்ளுணர்வோருறுபேறெந்நனுரைப்பதுவே. (௫)

ந-வது. நூற்பெருமைமுற்றிற்று.

ஆசுத்திருவிருத்தம்-௩௭.

நான்காவது சாதனசதுட்டயம்.

ஆஃதாவது

வேதாந்த விசாரத்திற்குரிய வதிகாரிக்குவேண்டுவது
சாதனசதுட்டயமாகவின் ஆதனப்பின்னர் இதனை
வைக்கலாயிற்று.

கவி.

ஒதுகின்றபொருண்முழுதுமுன்பின்கூட்டியுணர்பவர்க்கல்லது
பசவையொப்போர்க்கெல்லார். தீதகன்றகுருவுண்மை செப்பாரன்
றேதிகழ்சாந்தி விசாரமொடுசெறிசந்தோடஞ், சாதுசங்கமெனவீட்

டினவாயல் காக்குஞ்ச துஷ்டயருமுறவாகிற்றடைவேறுண்டோ, மே
தினிகாவலர்மனையிற்கடைகாப்பாளர் விடுவதுபோல் வீட்டிலவர்விடு
வரன்றே. (க)

அன்னல்வர்தயிலொருவ ரன்பானுலுமனைவருமொத்தன்பாவ
ராதலாலே, பன்னாளுமிகமுயன்றுபாதுநீத்தும்பற்றியொருவரையே
னும்பழகவேண்டு, மன்னாதபிறப்பறுக்க நல்லோர்நன்னான்மாதவத்
தாலறிவைமுதல்வளர்க்கவேண்டு, மின்னாதமாயையெனுநஞ்சம்போத
மென்கின்றகாருடமந்திரத்தான்மீனும். (உ)

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வின்சர்மனைதொறுமோட்டிந்
துழல்சைவரிசையாகு, மடர்தனநட்புறவுபரதேசந்தீர்த்தமாச்சிரம
மெய்வருத்தமனைத்தினுலும், தொடருதவியில்லைமனவருத்தத்தாலே
தூயபதமுறுமுத்தித்துவாரபாலர்க், கடவகுணங்கேட்டியுயர்சாந்திவ
ந்தாற்காதுலும் துன்பமுங்கதிர்முன்கங்குல்போற்போம். (ங)

நல்லவருந்தியவருமன்னைபோலநம்புதற்காயமுதுண்ணநண்ணி
னாலு, மல்லன்மலர்மகட்புணர்ந்தபோதுமொவ்வாமசிழ்ச்சிதருஞ்சா
ந்தியுளோர்மரணஞ்செல்வங், கொல்லமரெய்தினுமசையார்புலனைந்
தாலுங்குற்றமுநன்மையுநுகர்ந்துகுளிரார்வாடார், தொல்லறிஞர்மக
ம்புரிந்தோர்முனிவர்மொய்ம்பர் தூயவரியாரினும்வினங்குந் தூய்மை
யோரோ. (ச)

ஆரியர்பேணுவதாகியயலோர்க்கெல்லாமரிதானசாந்தியமுதருந்
திமேலோர், சீரியவீட்டினையுற்றார்நீயுமந்தச்செயல்புரிவாய் நன்னூலா
ற்றெளிந்தசுத்த, நேரியபுந்தியினுலேவிசாரந்தன்னைநிறைத்திடுகவது
நிறைந்தானிகரில்புந்தி, கூரியதாய்வீடுணரும்விசாரந்தானேகொடும்ப
வநோய்க்கருமருந்தாங்குறிப்புளொர்க்கே. (ரு)

கருகியகங்குலின்மறையாக்கதிர்க்கு மட்காக்காண் பரியபொரு
 ளெல்லாங்காணுங்கண்ணற், நெருளுநாருருலகம்வந்தவாறென்செ
 றிபிறவியாரதெனுந்திகழ்விசார, மிருளுறுமாபத்தினுக்குமருந்தாமப்
 பாலேற்றமுளசந்தோடமேதென்றோதில், வருபொருளிலின்பமறத்
 துய்த்துவாராவனபொருளிற்றுன்பமிலாமகிழ்ச்சிதானே. (சு)

நிகரறுசந்தோடவமுதமையப் பெற்றானெடும்போக நஞ்சாமந்
 நிறைசந்தோட, மகலுறவாசையில் விழுநெஞ்சறிவைநோக்கிலழக
 குறுகண்ணுடியிலாநடம்போற்றோன்றா, மகிழ்குணமெய்தியபுருடமகி
 மையோணைமாதவருநராதிபரும் வணங்காநிற்பர், சகமெனுமாயை
 யைவெல்லத்தக்கோர்க்கெல்லாந் தப்பாத் சகாயமாஞ் சாதுசங்கம்.

அறக்குறைவைநிறைவாக்குஞ்சம்பத்தாக்கு மாபத்தைச்சுபமாக்
 குமசுபந்தன்னேச், சிறக்குமுயர்ந்தவர்கூட்ட மென்னுங்கங்கைச்சீ
 தநீராடினர்க்குச்செந்தீவேள்வி,யிறக்கரியதவந்தானந்தீர்த்தம்வேண்
 டாமிடர்பந்தமறுத்தெவர்க்குமினியோராஐப், பிறப்பெனும்வேலைப்பு
 ணையாமுணர்வுசான்றபெரியோராயெவ்வகையும்பேணல்வேண்டும்

சு-வது. சாதனசதுட்டயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சரு.

ஜந்தாவது அனதிகாரி லட்சணம்.

அஃதாவது,

சாதனசதுட்டய சம்பன்னத்வ மில்லாதவர்களதிகாரிய

ன்றாகலின் அதன்பின்னர் இதனை

வைக்கலாயிற்று.

கவி.

காதல்செறிபொல்லாமாணுங்கனுக்குக்கற்பித்தவுப தேசங்கருநா
 ய்த்தோலுண், மேதகுபாலெனவசுத்தமேவுமென்றுமிகுகாஐசேய்பல

வும் விளம்பக்கேட்டுத், தீதறுநாரதன்வேதவியாதனாதித்திரண்முனி
வர்நன்றிதெனச்சிறப்புச்செய்தார், காதிபுதல்வனை நோக்கிக்கமலத்
தோனேர்கமலமுனிபுதல்வனிகைகழறறுற்றான். (க)

இயற்கைகுணஞ்சோதித்துமுன்னேபின்னையாவையுமாம்பிரம
நீயென்னல்வேண்டும், வியப்புறவாசையிலுழல்வார்க்கிவ்வாரோதின்
மீளாததீநரகில்வீழ்த்ததாகுந், தியக்குறுபோகத்தாசைதீர்த்துபுந்தி
தெளிந்தவுனைப்போல்வார்க் கேதிகழத்தோன்று, மயக்கமறவுணர்த்
தவல்லகுருவைக்கிட்டாவருந்தியுந்தன்பிறப்பறுக்குமகனுமாங்கே. ( )

வேறு.

ஆயமுடர்க்களித்தபொருளளற்றில்வீழ்த்தபொருளொர்க்குந்
தீயவவரோடுகைத்தவுணாசேணோர்க்கிராய்குரைத்தன்
மேயமடமாபத்தினிடமெய்ம்மையுணரர்க்கெவ்வாபத்
தேயவனுகாதிம்மாயையெழுவுதறிவினோர்க்கருளால். (ங)

சகப்பேர்பெறுமிவ்வாதனைதான்றவிரிலழியாச்சாந்தியதா
மகப்பாவனையிலிச்சகத்திலலகைத்தேராரீர்துன்னி
லுக்கப்பாமறுதியுள்ளோர்களுபதேசிக்கவொண்ணோதோர்
மிகப்பாவிகளாஞ்சீயென்றிகழ்வாரவரைமெய்யுணர்ந்தோர். (சு)

பரமமுணர்ந்தோர்விவேகியர்க்கேபரமவுபதேசம்பகர்வர்
திரமின்மயக்கத்திழிந்தோர்க்குச்செப்பநினையார்சொப்பனத்தில்
வரனைநனிற்சன்னிகைக்குமகிணனாக்குமியல்பொக்கும்
விரகமுனையேசொன்னவினாவுக்குண்மைவிளம்பினமால். (ரு)

வேறு.

சொன்னதுகைக்கொள்ளாதவினோதத்தாற்கேட்பவர்க்குச்சொ
ன்னவார்த்தை, பன்னியுமோர்பயனாகாதிருளிலேவிழிக்குணர்வுபலி

ப்பதுண்டோ, வென்னலுமன்னலனுரைப்பான்வேதவிதியே நீயிங்கி
சைத்தவெல்லா, நின்னருளாற்கைக்கொண்டசத்தியமேநன்றாகநினை
யாநிற்பேன். (சு)

ரு-வது. அனதிகாரிலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ருசு.

ஆறாவது அதிகாரிலட்சணம்.

அஃதாவது

சாதனசதுட்டய சம்பன்னத்துவமுள்ளவர்களே அதிகா

ரியாகலின் அதன் பின்னர் இதனை

வைக்கலாயிற்று.

கவி.

பந்தமுற்றனன்பரபதத்தைச்சேர்கவென்

றந்தகிச்சயமுளானநிலிலானலான்

சிந்தனைத்துயர்கெடசித்தைச்சேர்ந்துளா

னின்றதுற்குரியவனென்றுகொள்கவே. (க)

வேறு.

பதம்பணிந்துவேண்டியபின்பண்டையமஞ்சிறிதுபண்ணிற்று

மிதந்தருமாதருநிதியுமில்லமும்பொய்யாதலினாலென்னெயன்னுஞ்

சிதம்படுநற்றுமிலடிசில்சீதநீராதிகளிற்சிந்தைதீரு

மதந்தவிர்சந்நியாகியர்போன்மானமிராச்சியமகிழ்ச்சிமறுக்கமாற்றும்

இடரில்பதமொழிந்தபலதொழிலாற் போம்வாணுளென்றிரங்கி

ப்பாடி, மடர்செல்வமாபத்துக் கிடமென்றேயாசைதவிர்ந்தியார்க்கு

மீயும், படர்கின்றகருத்தறியேயிவர்க்காரோ நற்குணங்கள்பயிற்றவல்

லார், தொடர்செய்கையிதுவென்று தொழுதுரைத்தார்முனிகேட்டு

ச்சொல்வதானான். (ரு)

தந்தையிவனிற் பிறந்துவளர்ந்து பலகலைதரித்துச் சதாசாரத்தால்
வந்துயர்நன்னதியாடிவாரிதிசூழ்புவியுமுன்றுவருதலோடு
மிந்தநெடுஞ்சகமோகத்திச்சையெலாந்தீர்ந்ததிதிலின்பமில்லை
யந்தமுறல்பிறப்பதற்கேபிறப்பதுமீட்டிற்றப்பதற்கேயநித்தமியாவும்.

வேறு.

அனையகுற்றங்களாங்காட்டெரியினுலறவும்வெந்த
நிலைவினீரினீற்கானற்போனெடியபோகங்கடோன்று
வினையுறுமரணம்வாணுளிரண்டையும்விரும்புகில்லே
வினையதோரிடருமின்றியிருந்தவாறிருக்கின்றேனூல். (௫)

தெரிவுறுவயதில்வந்தபுந்தியாற்சித்தந்தன்னைப்
பரிகரியாதுவிட்டாற்பரிகரிப்பதுமற்றெந்நாள்
விநிவிடம்விடமதன்றுவிடயமேவிடமாந்துன்பம்
புரிவிடங்கொல்வதோர்மெய்புலன்மறுபிறப்புங்கொல்லும். (௬)

இந்நிலையிலதாவேனுமுளதியம்பாராவேனு
மந்நிலையையமின்றியகங்கரமின்றியானே
துன்னுமறாட்டேன்செய்வதேதெனீற்சோறும்வேண்டே
ன்னையநீரும்வேண்டேனலம்பெறுதுகிலும்வேண்டேன். (௭)

முழுகுதருனமாதிரியமங்கண்முழுதுஞ்செய்யேன்
விழுமியகருமஞ்சம்பத்தாபத்தின்மேவேனியாக்கை
நழுவுவதன்றியொன்றுநயக்கிலன்மவுனியாகி
யெழுதுமோவியம்போற்காமங்கோபம்பற்றின்றிநிற்பேன். (௮)
வேறு.

பறக்கின்றபறவைகளின்சிறகென்னவன்வரதம்பதைத்துலாவி
யிறக்கின்றவுலகநடைநோக்கிவாய்விட்டிரங்கியியம்பலுற்று
னறக்கன்றியவத்திலுமுன்றலமருமிய்வுலகிடையானந்தோவந்தோ
நிறக்கின்றமயக்கத்தாற்கல்லிடைக்கற்போலுருண்டுநெரிந்தேனந்தோ

காலமொருகான்முடியா திதனிடையெண்ணுருண்டோர் கணமுயில்
சாலவிதுதனைமதித்துவன்காதலிடையீழ்ந்துதளர்வதேனான் [லைச்
சூலமதியாற்கெட்டவெனைப்போலவீனரார்சொல்லற்பாற்றோ
சீலமறுவாணுளைப்பெரிதாகநினைவதேசீசியந்தோ. (க௦)

எல்லையிலாவண்டத்தி லியாணுளும்புலநோக்கி லிறையுயில்லை,
யல்லலுறுமிதுபெரிதாவாதரித்துநிற்பதேயந்தோவந்தோ, புல்லிமை
யத்தினிதாகியுதாரமாச்செயப்படாப்பொருளீடுதன்னத், தொல்லு
வகிலொருபொருளுங் காணெனித்தொடர்ச்சிநிலையென்னையென்னே
வேறு.

தலைவர்தலைமே லுறைவோர்நாட்களினுற்றழ்ந்தோர்க்குத் தாழ்
வீழ்வார், நிலையில்பெருமையையுறுதிநினைக்கின்றநெஞ்சேயின்னினைவீ
தென்னே, துலைவில்பெரும் போகங்கள் பெரியோர்கள் கிளையோடுந்
தோன்றித்தோன்றி, யுலைவுறமாண்டார் முன்னுள்ளினுள்ளிங் கிவைய
னைத்தி லுறுதியென்னே, (கஉ)

உள்ளத்தின்முடிமேலேயில்லாமைவீற்றிருக்குமுலகிலென்றுந்
தெள்ளுற்றநல்லறத்தின்சிரத்திலேயெப்பொழுதுநீதிமைவாழு
மெள்ளற்றவின்பத்தின்மலைமேலேதுன்பங்குறிருக்குமென்றுந்
கொள்ளத்தக்கனவானகுற்றமிலாப்பொருளேதகுறிப்புளெற்கே. ( )

வேறு.

ஒருபகற்றநியிருந்தனனிலையிலையுணர்ந்தான்
பெருகுபோகங்கண்முனிந்தனன்பிறவியைநினைந்தான்
பொருவின்மூவுலகங்குறிப்போகங்கணெடுநாட்
பருகநல்குறம்பேரரசாலென்கொல்பயனே. (கசு)

உண்டவின் பமேயீளவுமுண்கின்றதொருநாட்
கண்டகாட்சியேயீளவுங்காண்கின்றதுவந்து
கொண்டகோலமேயீளவுங்கொள்கின்றதென்றால்
விண்டமேலவார்நாணுறுதொழிவரோவெறுத்து.

(கடு)

அருந்துமட்டினிதென்றதேமீண்டுமீண்டருந்தித்
திருந்திடாதபுன்கிறுவர்போற்செயலறியாது
வருந்துகின்றனராள்பக்கமாதமாண்டுகங்கள்
பொருந்திவந்ததேயல்லதுபுதிதொன்றும்வாரா.

(ககூ)

வேறு.

பூதநெறியாற்றவத்தானாற்பொருளால்யமனியமும்பொருந்துநீராற்
நீதுறல்விவேகந்தான்சேர்தலுமேயவனினையசுந்தைசெய்தான்
கேதமறவிளைப்பாறுப்பதமேதுமறுபிறவிக்கேடிலாத
மேதகையபதமேதிங்கிதுவன்றோமுதல்விரைவின்மேவற்பாற்றோ.()

வேறு.

உளநினைவிலாவிமல பரபதத்தேநெடுங்கால மொன்றியொன்றா
ய்க், கிளர்கனகவரைச்சிகரத்துறைமுகில்போலிளைப்பாறக்கிடைப்ப
தென்னாட், டளர்வறவீதியற்றினமேலெவையியற்றத் தக்கதெனச்ச
லித்துச்செல்லு, மளவறுபோகச்செல்லமெனதுளநின்றெக்காலமவி
ழந்துபோமே.

(கஅ)

மனனமெனும் தினாமோதிமதத் தெழுந்தபேராசை வாரிதன்
னிற், புனிதமுறும்புந்தியினுமூந்தாமற்களாயேறிப் போவதெந்நா,
ளனவரதந்தொழிஞெழிலிலாமைகள் போய்ப்பற்றுவிடின்றி யுள்ளே,
தனதொளியாம்பதமேவியெக்காலமகிழ்வுறுவேன்றளராநின்றே.

கருதுநினைவொழித்தொடுங் கிக்கார்வரையின் முழையிடத்திற்
கருங்கற்போல, நிருவிசற்பசுமாதியினுலெக்காலமசைவற்றநிலையினி

ற்ப, னெருமைபெறு திபானத்தா லிளைப்பாறு மென்னுடைய வுச்சி
மீதே, குருவியினங்குடமைத்துக் குடியிருப்பதெக்காலங்குஞ்சியாலே

வேறு.

விதியிணைக்கானன்மேட்டிற் கொடியன விசாரந்தோன்ற
வுதவுமேகாந்தமெய்தியொன்றொடொன்றெவ்வாக்கூட்டத்
தத்சியவுலகின்றன்மையிதனைப்பார்த்தகத்திற் தேர்வான்
புதிதிலையொன்றுமென்றும்போனதேபுகுதுமீட்டும். (உக)

வேறு.

போகியபகலேமீளப்போகியவிரவேமீள
வேகியகொடையேமீளவேகியவிரப்பேமீள
வாகியவுணவேமீளவாகியதொழிலேமீள
மோகியர்மீளமீளமுயலுவாரொன்றினூர். (உஉ)

சுவையறவுணங்குமந்தக்கருமமேகுழாநிற்பர்
நவையறவெத்தைச்சேர்ந்தானண்ணுறுதில்லையென்ன
வெவையும்வந்தனுருமத்தையியற்றலேயியல்பாஞ்செய்கை
கவையுறும்ற்றவெல்லாக்கருமமும்விசேயாகும். (உ௩)

பலபடச்செய்தசெய்வார்பாமரரறிஞர்செய்யா
ருலகியலிதுவென்றுள்ளம்வெருவினனெருகாற்சென்று
நலனுறுதிரிதுலப்பேர்நற்குருசரணந்தாழ்ந்து
சலனுறுபிறவிக்கஞ்சித்தனித்திவைகழறலுற்றான். (உ௪)

வேறு.

எரியுங்கடலினுகத்துளையிலாமைக்கழுத்துப்புகுவதுபோற்
பொறிவெம்பிறவியநேகத்தாற்புருடன்விவேகியெனப்பிறந்து

முறியும்பிறவிப்பயனிலகம்மோகமமையுஞ்செய்தொழிலாற்
செறிவதென்னேயிவற்றுவேதினங்கொல்லாஞ்சென்றிமொல். (௨௫)

ஈ-வது. அதிகாரிலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-ஈ.

ஏழாவது முயற்சிலட்சணம்.

அஃதாவது

அதிகாரியாயினோர்க ளரிதாய்க்கிடைத்த
மாறுடதேகமும் விவேகமுமிருக்கும்போதே
மோக்ஷமடைதற்குரிய முயற்சியிற் பிரவேசிக்கவேண்டுதலின்
அதன்பின்னரிதனைவைக்கலாயிற்று-

கவி.

இராகவகேளிப்பவத்திலென்றுமெல்லா மியல்புறுநன்முயற்சியி
னாலியார்க்குமெய்து, மாகலைநன்னுன்முயற்சியொன்றுமொன்றுவரு
நூல்லாமுயற்சிமற்றிவற்றின், சோகமின்நூல்வழிவீடாநூல்லாமை
துன்பமாஞ் சைசவத்திற்குடருமிந்நான், மோகமினல்லோர்கூட்ட
டங்குணங்களாலேமுயற்சியுறுபெரியோர்க்குமுத்திபேரும். (௧)

முற்பிறப்பின்வாதனையின்வயத்தினின்றேன் முயற்சியிலேனெ
ன்செய்கேன்முனிவவென்ன, வற்புதனேதன்வருத்தமுயற்சியாலே
யடையலாம்பரமபதமயல்வேறின்று, சொற்பயில்வாதனைத்திரளின்
பேதஞ்சொல்லிற் சுபமசுபமெனவிரண்டாஞ்சொன்னவற்றில், வற்
புறுமுற்பவந்தோறுந்தொடர்ந்துவந்த வாதனையேததுவொன்றேமரு
விநிற்கும். (௨)

மிகமுயன்றுவருந்தாமற்சமமாகின்றவேண்டுகொளாற்றன்முய
ல்வால்வினோதந்தன்னுற், பகர்மனமாஞ்சிறுமகவைவரிதுத்தல்வேண்

மும்பலபிறப்பிப்பரிசயங்களகலப்பண்ணி, யகல்சபவாதனையுதித்தா
ன்முயற்கி பேருமையுறினுஞ்சபமுயல்வையதுதீதல்லத், திகழ்மனம்
போய்த்தற்பதத்தைத்தெளியுமட்டுந் தேசிகனுற்சொல்வழியிற் செல்
லுவாயே.

(ங)

பிறப்பிறப்பாம்பெயருடைய விர்தமாயைப் பெருமையினையு
டிபெறப்பேசுவொண்ணு, வறப்பெரியதன்மனத்தைவென்றான்மாளு
மல்லதொருவகையாலுமகற்றலாகாச், சிறப்புடையவன்மாயை விரி
வினுள்ளச்சித்திரந்தோன்றிடவுனக்குச்செப்புங்காதை, மறப்பறுசுந்
தையனாகிக்கேட்டிபெண்ணு மனுகுலநாயகனுக்கு வசிட்டன் சொல்
வான்.

(ச)

வேறு.

நலங்கியசிறைதீர்மன்னனகர்மட்டுமகிழ்வுகூரு
மலங்கல்வேல்வெற்றிவேந்தனவனியுஞ்சிறிதென்றெண்ணுங்
கலங்குறுமனதைவெல்வோர்கைகையாற்கால்கள்காலா
லிலங்குபற்பல்லாலங்கியியாவுமிப்படிமுன்சேர்க்க.

(ரு)

ஒழிவறுமுயற்சிதன்னாலாகத்தாலுயர்ந்ததூலா
லிழிவறவியற்றுவோர்கட்கெப்பயனெளிதினெய்தா
வழிபடுன்னூலாளர்வருபயன்கருதாச்செய்யி
லிழிவறமுற்றுமுற்றியளவறுபயனைநல்கும்.

(சு)

வேறு.

பெருகியவித்துயர்களாலவசமாய்த்தன் பிதாமகனைமறந்துமிகப்
பீடையுற்றுக், கருகியவிம்மனந்தன்னையளற்றிலானைக்களையேற்றி
விடுவதுபோற்களையிலேற்றும், வெருவுசராமரணமெனும்விடத்தால்
வெந்துமிகுநலந்தீங்கெனும்பகையான்மெலியுநெஞ்சக், கருள்புரியா
கரர்மனிதவடிவமானவரக்கரோருள்வடிவமானவள்ளால்.

(ஏ)

வேறு,

சனனமஞ்சினர்க்கவருடைமுயற்சியேசரணந்
தினமுமிங்கிவனானெனுஞ்சிறுமைதான்கிதையி
லனகமாயுலகெங்குமாம்விசாலமுண்டாகு
மனனுறத்தனதுயர்ச்சிதான்காண்புறவருமால்.

(அ)

வேறு,

மேவுறுதன்பப்பெருஞ்சமைசுமந்துமீட்சிபோக்கிவையுடற்புண்ண
யீவறுபிறவிக்குழியில்வீழ்சீவவெருத்திணையிக்குழிநின்று
மோவலின்முயல்வாலெடுப்பதே வலியாமுயர்ந்தஞானிகளுவுளதே
னாவிசர்நாவாய்தருவபோலாகநல்குவர்பவக்கடல்கடக்க.

(ஆ)

வேறு,

ஆற்றுமதத்துவஞானமொன்றானுமலதுபிறப்பறாதென்றெண்ணி
பூற்றமுறுதற்பரராயதின்மனமாயதிற்சேர்ந்தவுயிராய்ந்ததஞ் [சைக்
சாற்றுமதினிடையராயதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச்சான்றோர்கள்பூ
கேற்றசெயலாற்சிறிதுமிடைவிடாப்பரிசயமாயிரண்டுபேரும்.

(க)

வேறு,

சோகநன்மைதிமைகளைச்சூழ்வுற்றிருந்துஞ்சமமாகிப்
பாகமின்றிக்கற்போலப்படிந்துநிற்பாய்பலபிறவி
மோகமகலுமவ்வளவுமுயலுந்தனதுமுயற்சியினை
னாகமனையாய்சுகதுக்கநடுவுள்ளதுநீநாடலையாய்.

(கக)

இந்தவளவார்தன்முயற்சியிடர்தீர்முடிவில்பதமளிக்குஞ்
சிந்துகலைகணிறைமதிபோற்சீதவமுதேயுண்ணிறைய

வந்தவழிவன்சுகமடைவனகிலவுலகின்பொருட்சார
முந்தவறிந்துசெயற்செய்யாதவனாய்முத்தியெய்திடுமே. (கஉ)

எ-வது. முயற்சிலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவருத்தம்-அஅ.

எட்டாவது சர்வமுங்காலனாற் கெடுமெனல்.

அஃதாவது

அதிகாரியாயினோர் சிருட்டியிலுண்டான
வெவ்வகைப்பொருள்களு மழிதலைகண்ட நித்தியமென
விட்டுத்தூறக்கவேண்டுதலின் அதன்பின்னர்
இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

மகரநீர்கடல்குடிக்கும்வடமுகக்கனலேபோலச்
சகலமும்விழுங்குங்காலன்சகத்திடைவிழுங்காதில்லைப்
புகலரும்பெரியோனும்பொழுதொருகணமுந்தாழா
னகிலமும்விழுங்கித்தானேயகிலமாய்நிற்குமன்றே. (க)

விழுமியர்சபத்தின்பாலர்மேருவையொப்போடொல்லாம்
பழுதறுகருடன்கொல்லும்பாம்பெனக்காலன்கொல்லும்
புழுதியோடிதைதரும்புபொன்மலைபுணரிவெள்ளஞ்
செழுமயேந்திரமுங்காலன்கிதைத்துத்தன்வடிவமாக்கும். (உ)

வேறு.

கொண்டபாவனைபிறவியாம்பூதங்கள் குலைந்துபோந்திசைதோன்றாக்
கண்டதேசங்கள் பிறசொலாத்திரிந்திடுங்கனகிரி அகனாகு
முண்டெனுந்தன்மைவிழுங்கிடவுலகுபேர்மும்பர்போம்புவனம்போ
மண்டிவாரிபோமுதிக்கள்போந்தானவர்வானவர்கணம்போகும். (ங)

சித்தர்பொன்றுவாந்துருவனுஞ்சிதைகுவன்சிவனயன்றிருமார்பன்
 மத்துவந்தனிலொன்றுவர்காலமுந்தருமமுழுவாகு
 மத்தவானும்போமயக்கமேதருவதாய்வாக்கொடுசெவிக்கெட்டாச்
 சுத்தமார்பொருளொன்றினாலிகழ்வுறத்தொல்லுலகிழிவாகும். (ச)
 வேறு.

பலகயெலாந்துறந்துதள்ளிப்பாக்கியம்பலவந்தெய்த
 விகலறத்துய்க்குநாளிலெவ்விடத்திருந்தோவந்து
 மினகயறுகாலன்கொல்லும்விவிதமாமிடத்தினின்ற
 வகுந்தின்வந்தொன்றுவார்போன்மனைவிசேய்முதலாமாயை. (இ)
 வேறு.

குடும்பவலையிற்பிணிப்புண்டகோடாகோடியுருத்திரரு
 நெடும்பங்கயக்கண்மாதவருநிலையாமென்றற்றொலைவுற்று
 ரிடும்பையுலகிலெனைக்கடந்தாரில்லையாருமெனக்கிளையாம்
 படும்பல்லுயிருமியாம்படுத்தல்பகுதியாயபழநியதி. (ஈ)
 வேறு.

அணித்தமானகுடும்பத்தவத்தமுணர்கின்றிலையென்
 சனித்தபொழுதேமரித்தல்சற்றுந்தப்பாகண்டாய்
 பணித்தவிழியோடயர்வாய்பகலோனதயஞ்செய்தா
 லினித்தன்னிலையத்தமனத்தெய்தானென்பாருளரோ. (எ)
 வேறு.

மண்ணுடுமென்னவருமவர்தனமுமாண்டனதுண்மணலையொக்கும்
 விண்ணுடுமிந்திரருமவரவாழ்வும்போயினவிண்மீனையொக்கு
 மெண்ணுடும்பிரமருமண்டமும்பூதங்களுமிறந்தவெல்லையில்லைக்
 கண்ணுடுமவைவெங்கேநின்வாழ்க்கைநிலையென்னேகவலுநெஞ்சே.
 நடுவிண்முடிவினிஷ்டயின்னருனபொருளொன்றுநூலத்தில்லைப்
 படுபொருளெல்லாமிறப்பாமலத்தினுலேபூசப்பட்டதன்றே

கடுவினைகளுடோறுங்காய்துயரநாடோறுங்கையெரன்றில்லாக்
கொடுமைகளேநாடோறுஞ்செய்கின்றூரறிவிவார் குரம்பைக்கூத்தால்

அ-வது. சர்வமுங்காலனாற்கெடுமெனல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கள்.

ஒன்பதாவது செல்வதூடணம்.

அஃதாவது

அறித்தியவிவேகம் பிறந்தமுழுட்சுக்கள்

முன்னுறத்தற்குரியவருந்தல் பொருந்தல்கட்டுமுலம்
செல்வமாகலின் அதனைத் துறத்தற்பொருட் டதன்பின்னர்
இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

இனமிகழுமென்றஞ்சிவித்துயருக்கமுதாற்றேனீன்றமாதர்
தனமுதலாபத்தோர்க்கெனச்சிந்தாவினஞ்சுழலுந்தானமாகுங்
கனமிலதாமுதாரமதாமென்னினுமின்பம்பயவாக்கயவொன்ன [ம்.
வனகொனத்தரமறியாதரசனைப் போலடைந்தார்பாலனுஞ்செல்வ

கருமவகையால்விரிந்தகாமாதிப்பாப்புணைப்பாற்காதனீங்குந், தி
ருவெனுஞ் சூறைக்காற்றும் பனிபோலச் சிதறுதோர் சேரார்சேர்ந்
தோ, ரிருவகைக்குங்குளிர்ந்தினியர்நன்றியறிவோரறிஞரினியோர்சூ
ரர், பொருவினெவருந்திருவாற்புழுதிசெறிசுடர்மணிபோற்புன்மை
சேர்வர். (௨)

தீதடையாச்செல்வர்மொழி திறம்பாத்தூரர்நடுத் தெரிந்துநோக்கு
காதரிவர்கவரியர்நாகஞ்சூழ் குழிவல்லினைபோற்செல்வஞ்
சாதனைத்துக்கரி துளத்தையிழுத்திமைப்பி லிருந்தலைகீழ்த்தளரினான்
வோதுதுளியொத்தவயிர்த்தொனவகாலத்திலுடல்விட்டோடும். ( )

வேறு.

வருத்தமற்றச்சஞ்சோகமதமின்றினன்னுற்பின்போ
யொருத்தராலேவலின்றியுலாவுகரசிக்கவேண்டா
வருத்தங்களனர்த்தமாகுமளவில்போகங்கனையாம்
பெருத்தவாபத்தாஞ்செல்வம்பேரின்பிராசைதானே. (சு)

வேறு.

கொல்வதானபெருநோயாக்கொடியபோகப்பரப்பெல்லாஞ்
செல்வமெல்லாமாபத்துக்கிடமாஞ்செற்றல்பிறப்பதற்கா
மொல்வதானநற்புந்திக்குள்ளகவலைநெடுநோயாஞ்
சொல்வனூலமெலாங்காலன்றெலைக்கமுயலுமீடாதன்றே. (நி)

கூ-வது. செல்வ தூடணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௦௨.

பத்தாவது மகளிர் தூடணம்.

அஃதாவது

செல்வமுடையவற்கே மகளிச்சைவருதல்
முக்கியமாகலின் அதன்பின்னரிதனை
வைக்கலாயிற்று.

கவி.

சந்துறுநரம்போடென்புதசைசெறிபாவையொப்பா
நொந்திரத்தியங்குமங்கபஞ்சரத்தினிமையென்னே
கந்தமென்குமலார்கண்ணிற்றோறசைகண்ணீர்புண்ணீர்
சிற்தையிற்பிரித்துநோக்கிச்சீரிதேன்மோகஞ்செய்வாம். (க)

மேருவின்ருவட்டின் லீழும்விரி திணைக்கங்கைநீர்போ
லாரமுற்றிலங்குகின்ற வணியிழைமடவார்கொங்கை
பூரயன்மயானந்தன்னிலுற்றபோதுருண்டைச்சோற்றி
னேருறுகவளம்போலநிராநிராநாய்கமிய்க்கும். (௨)

மேவுதற்கரிதாய்க்கேசம்புகையதாய்விழிக்குநன்காய்த்
திவினைச்சிகைசேர்மாதொனுகனற்றிரணம்போல
யாவரைச்சுடாது தூரத்தெரிகின்றநாகத்தீக்குப்
பாவையர்குளிர்த்தமேனிபசையிலாவிடகதாமே. (௩)

மாமடஞ்செறிந்தநெஞ்சின்மணிதரம்புட்பிடிக்கக்
காமனும்வேடன்வீசும்வலையொப்பார்கருங்கண்மாதர்
திமனச்சேரூர்சன்மச்சிறுகுழியீனாமாந்தர்க்
கேமவாதனைக்கயிற்றுத்தூன்முலுக்கியாயுமொப்பார். (௪)

முதுதுயர்விலங்குமாகிமுடிவில்காமாதிபென்னும்
புதுமணியைவத்தெசப்பாம்பூவையரின்பம்பேண்டே
னிதுதசையிதுநெய்த்தோரொன்பிதுநரம்பிதுவென்றெண்ணில்
விதுருகமாதர்வேட்கைவிலோதமாஞ்சிறிதுநாளில். (௫)

பாரியையுடையோனியாவனவனுக்கேபற்றும்போக
நாரியையிலாதார்க்குப்போகத்தினலமெங்குண்டாங்
காரிகைதன்னேநீங்கிற்குந்துறுசுகத்துநீங்கும்
பேரியல்சுகத்துநீங்கிப்பிரிவில்பேரின்பமுண்டாம். (௬)

வந்துறுபோதினன்றாய்வரியளிச்சிறகுபோலச்
சந்ததஞ்சலித்துத்தள்ளற்கரியதாம்போகந்தனை

மும் துநோய் மரணமூப்பு முதலவாந்துயர்கட்கஞ்சிச்
சிந்தையில்விரும்பேனென்குன்சேர்வரும்பதத்தைச்சேர்வேன். (௭)

க0-வது. மகளிர் தூடணம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - க0க.

பதினோராவதுபுறத்துறவுலட்சணம்.

அஃதாவது.

செல்வமகளிர்முதலிய விடயங்களிற்

ரோஷத்திருட்டி வைத்தவர்கள்

அவைகளைவிட்டுத் துறக்கவேண்டுமாதலின்

அதன்பின்னர் இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

வெங்காதற்பெரும்பாம்புநெளிபுற்றாங்குடும்பபரம் வெறும்பொ
ய்யென்றே, யிங்காசையறநீக்கியெல்லையிலாப்பரமபதத்திருந்துவாழ்
வாய், சிங்காரக்கந்தற்பநகரிருந்தென்சிறைவுற்றென்றீதோநன்றே,
பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாசமாயை.)

தாரதனயிகுமென்னிற்றையாகுமப்பாசந்தனை த்துக்கொண்டா
லாரதனையறுத்தகலும்விரகுடையாரறிவில்லாராசைவிஞ்சிக் [தே
கூரிதயாமப் போகத் துழன்றழங்குங் கொடுத்துயனாக்குறித்தபோ
திரதையாமறிஞர்க்குவிரத்தியுளதாய்ச்சித்தந்தெனியுமன்றே. (௨)

வேறு.

அனைத்துளவிசேடநீக்கியச்சமற்றேடனைக்குட்

முனைத்துணைப்பற்றற்றின்மைச்சிக்கெனச்சேர்ந்து செல்வம்

வினைப்பகைக்கீந்துநானென்பதுவிட்டுமேணிச்செய்கை

தனைத்துறந்தவர்பாலையந்தனையிரந்தெனியும்விட்டு.

(௩)

யாவருமிரங்கயாதுமினிமையாந்தனதுநாட்டை
மேவரும்பகைவர்க்கிந்துவோறுதுயிலொன்றானே
ரூவருமுனியாளுநமுனிக்ருணஞ்சார்ந்துதன்ன
தோவறுநாடுநீங்கியொருவனாயுவனற்றான். (சு)

முகத்தினுற்பெயராகண்டோரநிகிலாமுதூர்தோறு
நகத்துயர்வனங்கடோறுநண்ணினன்றிரனுகி
யகத்திலேடணைகளெல்லாமவிழ்த்தனன்சிறிதுநாளி
லிகத்துயர்சாந்தியாற்றன்னிடத்தினைப்பாறினே. (ரு)

படிமுழுதுழல்வானோர்காற்பகைவர்க்குத்தான்முன்னீந்த
கடிநகர்புக்கானெல்லாக்கரணமும்வென்றேன்சென்று
மடியிலாவமைச்சர்மற்றோர்மனையெலாமையமேற்றான்
முடியுடையிவனைநோக்கியிரங்கினார்முன்புகண்டோர். (சு)

அதிகபூசனைகள்பண்ணியரசுசெய்தருளுகென்றே
பதிபெறுபகைவன்றானும்பகரவும்பலியேயன்றி
யெதிரொருதிரணமேனுமிச்சையற்றிருந்துசின்னாட்
புதிதிதென்றவரும்வெம்பப்போயினன்புறத்துந்தானே. (எ)

வேறு.

ஆண்டவரசினும்புகித்தசெல்வத்துமின்றுநானுசையற்றேனீன்
டவனம்புகநயந்தேன்றுக்கசுகமாபத்துநிதிகளெல்லா, மாண்டவன
த்துறைவோரைத்துயர்செய்யாப் புவிபொருட்டான்மயங்கவேண்டா
க், காண்டகுதன்கிளைநாசந்தோன்றாதநாட்டினும்வன்காடுநன்றே. ( )

பற்றினிந்த்தனியிருக்கு மனத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத்
தோனும், பொற்றிரள்சேரிந்திரனுஞ்சுக்மடையாராதலிற்கான் போ
குமென்னைக், குற்றமெனவிலக்கலைநீகண வர்நயந்ததுவிலக்கார்குலத்

தின்மாதர், சிற்றிடையாயென்றுரைத்தமன் னனுக்குச் சூடாலைசெ
ப்பலுற்றுள். (க)

வேறு.

போகமயலைவிரத்தியினுற்போக்கநினையிலஞ்ஞான
மேகநினைந்துவெட்டுமரத்திருக்கும்பேய்ப்போனின்றலையு
மோகமறவேபோகங்கண்முற்றும்விவேகத்தால்விட்டால்
வேகமுறப்போமஞ்ஞானம்வெட்டிவீழ்ந்தமரப்பேய்ப்போல். (க0)

கந்தைதண்டுசெபமாலைகலைத்தோல்பாண்டங்கமண்டலமுண்
டெந்தையிவற்றைவிடுகின்றேனென்றுகூட்டியெரிகொளுத்திச்
சிந்தைகளித்துவெற்றுடலாய்ச்சிக்கற்றனன்பற்றிலனென்றே
முந்தையறிஞன்முகநோக்கிமொழியலுற்றுன்சிகித்துவசன். (கக)

சக-வது. புறத்துறவுலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கஉ0.

பன்னிரண்டாவது சரீரதூடணம்.

அஃதாவது

இங்ஙனம் புறத்துறவடைந்தவர்கள்
அகத்துறவு செய்யவேண்டியதற்குத் தடையாயுள்ள
தேகப்பற்றைமுந்திக் கைவிடவேண்டுதலின்
அதன்பின்னர் இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

சரித்தகுடனரம்பாற்செறிந்துபலவிகாரியாயிரங்கவாடிப்
பூரித்தவுடல்பிறப்பிற்பொலிந்தாலுந்துன்பத்தின்பொருட்டேயாகும்
பாரித்தசிற்றின்பஞ்சிறுதுன்பமனுபவிக்கும்பகர்ந்தமெய்ப்போ
னேரிட்டகுணயிலுந்துயருளதுநீசமுமாரிலவேறுண்டோ. (க)

அற்பமதாஞ்சகாசகத்திலமுந் துமுடனிலையெனினுமழிவென்றது
நற்பலமென்னகங்கரனுக்ககமாகிப்பொறிப்பசுக்கணுலோடாறுங்கு
கற்பனைசெய் மனத்தொடும்பு மாசைமனைவியும்வாயாங்கடையுமாங்
பற்பலபல்லென்புகளாந்தோரணமுநாக்ருங்கும்பயின் றுதோன்றும்
வேறு.

நிதியுமரசஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவன நிற்கினன்றோ,
விதியில்வ ருகாலஹ்சிலநாளிலவையெலாம்வீந்துபோகு,முதிரமொ
தேசையுடைத்தாயுடைவ தியல்பாய்த்தாழ்ந்தோருயர்ந்தோரொத்தே,
யதிகசராமரணமுதந்தாமநியாதிவ்வுடலிலழகென்கொல்லோ. (௩)

மின்னிடத்திற்சரக்காலமேகத்திற்கந்தர்வவியன்முதாரி
னன்னிலைமையென்னுலோனெவனவனேயுடனிலைமை நாடுகிற்போ
மன்னுலொதனைசந்துபலதொழிற்றாங்கஞ்செறிபிறவ்வாரிதன்னி
லென்னபிறப்பெய்துகினுமிளமைமிகுதுயரத்துக்கேதுவாகும். (௪)

வேறு.

முன்னியவகத்தனாகியான்சகமுறைசெய்கின்றே
னன்னியநினைவிலாமையாலதில்விகாரமில்லை
யென்ன துநீநான்செய்தேன்செய்திலெனென்னும்பார்வை
யுன்னியபொழுதேதுன்பமுடலைநானென்பாருண்டோ. (௫)

மொய்யுடனையென்னின்மூவேழுநாகுமஃதே
வெய்யவன் றுயராமேனுமெய்யையானென்னவேண்டா
வையமில்செவ்விரல்லோர்நினைவோவனைத்தாமுனுங்
கையுறத்தின்போனுநாய்ப்பிணங்கவரார்நீசர். (௬)

காமுடலென்னுமாசான்ஞானக்கண்குருடாய்ப்போகுந்
தோமுறுமதனைத்தூரத்தூர்ப்போற்சோதிஞான

மாமுசிலிலாநிலாப்போல்வயங்கிடுமினையகண்ணை
லேமுதுபிறவிவேலையிருங்கனாயொளிதுதோன்றும்,

(எ)

வேறு.

தோற்றரவுமாத்திரமேயீதிப்போதிப்படியேதோற்றுகின்ற
தூற்றமுறவிவனானென்றுடலினையுள் ளுறநினைதலுற்றபொய்யே
யேற்றநரம்பெலும்பினலியன்றவுடலினைநானென்றெண்ணுமோக
மாற்றுதியாற்சங்கற்பத்தாலியன்றவடிவுக்கோர்மட்டுண்டாமோ. (அ)

அனைத்தானபூசையினமங்கத்தைச்சுடுதலேயமலமாகும்
வினைத்தேகவுடலைநானென்னுமதுவிடுதலேமிருந்தபூசை
யினைத்தானதியானத்தாற்பூசிக்கச்சித்தருவாயிலக்கம்பானு
தினைத்தாருமெனவொளிகட்கொளியாமுட்சிற்சுடர்நானென்றுசேர்க.

வேறு.

தொலைவறுமாபத்தெளிமைசொல்லின்மைமடமாசைத்துவட்சியெய்
யுலைவுறுசைசுவத்துடனையுலைவியல்பாமனங்கூடியோதரீரி [தி
னலைமடவார்விழியனலின்கொழுந்தொடுமினிலைக்கெல்லாமலைவுகற்
தலைதலுறுநாய்போலமலமருந்துமற்பத்தான்மகிழும்வாரிம். [பித்

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்குமீம்மடமைமகிழ்ச்சி
பாமோ, நண்ணுகருதாய்தந்தையுற்றோர்மூத்தோவொவர்க்குநடுக்கங்கூ
ரும், புண்ணுறுசைசுவம்பயத்துக்கிடமாகுந்ருற்றமெல்லாம் பொதிந்
தகூடா, மெண்ணுமவிவேகவிடன்வாழ்மனையாய்மார்க்குமிதி லின்ப
மெய்தா. (கக)

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில்விழக்கா
யமென்னு, மருத்தலத்திலெவ்வனமாங்கடுங்கான லெழுந்துமிகவள
ரானிற்கும், பெருத்ததயரிளமைநலமெவ்வளவுண்டவ்வளவும் பெரு

காநிற்கு, மருத்திகளுமெவ்வனமவ்வளவும்வினாந்தெழுந்து மிகவனர்
த்தஞ்செய்யும். (க௨)

எத்திறத்தோரொவ்வனமாமிடைபூற்றைக்கடந்தெளிதினேறவல்
லோ, ரத்திறத்தோரபுருடரவர்களே தொழற்குரியோ ரவோசான்
றோர், மெய்த்திறத்தோர்சேரிடமாய்விநயநிதிபடைத்தருளால்விளங்
காநிற்குஞ், சுத்தகுணவெவ்வனமில்வல்லகிலுளதோவிசம்பிற் சூழ்கா
டுண்டோ. (க௩)

வேறு.

ஈறறுசைசவத்தையெவ்வனம்விழுங்குமித்தை
மாறுறுசனாவிழுங்குமயக்கநோய்வருத்தமிக்க
பேறுறுசனாகைக்கொண்டாற்பேரறிவகன்றிட்டோடும்
வேறுறுமணங்கான்முன்னெமெல்லியலகலுமாபோல். (க௪)

பொறையுடனெகிழ்வுசோர்வுபொருந்தியலோபந்துன்பங்
களையுறுகருமந்தன்னில்வலியின்மைகடுநோய்தோற்றம்
வனாபொருள்செயமாட்டாமைமைந்தனோமுதலோர்நிந்தை
சனாரைவருகாலத்துத்தருந்தயர்விவிதமாகும். (க௫)

விருத்தராய்நடுக்குவோனாமித்திரர்மைந்தருற்றார்
கருத்துறுமாதர்தாசர்நகைசெய்வர்காணோனாதாய்
வருத்தமுஞ்சனையுமுற்றுவலிகுணமிழந்தமூப்பை
யருத்திவந்தடையுங்கட்டைமரங்கழுகடையுமாபோல். (க௬)

குற்றமுமினைப்புமேவிக்குறிதன்றியுளத்தைச்சுட்டுத்
துற்றவாபத்துக்கெல்லாந்தோழியாமாசைதுன்னு
முற்றதோர்பரலோகத்துக்குறுதியேதென்றுமூப்பிற்
பற்றுபரிகாரந்தீர்பயமிகப்பட்டருமன்றே. (க௭)

ஆதரச்செருக்குமல்குமருந்துதற்கரிதுமூப்பிற்
காதல்செய்வலிலாமைகருத்தெலாம்வந்துசோரும்
போதுறுநீரார்முற்றம்பூசினப்பெருங்காய்போல
மேதகுசாலன்மார்தர்வெண்ணாத்தலையைத்தின்னும். (கஅ)

வேறு.

பாலகனையஞ்ஞானத்தழந்துவனற்காணையப்பாவைமாராற்
சாலவருந்துவன்விருத்தன்ருளுக்குடும்பத்தாற்றளர்ந்துசாவன்
மேலவிவனெக்காலத்தென்செய்வான்மாயக்கூத்திருந்தவாறே
ஞாலமெலாமாடரங்காய்ப்பொறிமேளமாய்மனப்பேய்நடிக்குமன்றே.

கரதலத்துநீரதுபோனித்தலும்வாணன்மெல்லக்கழன்றுசெல்லத்
திரண்மழைநாட்சுரைக்கொடிபோற்றீராமாலொன்றுமேதீர்க்கமாக
விரவுசரக்காலத்திலாந்துநீர்போலழகுவினாவிலோடப் [நே.
புரமுதுநத்சுகங்கொலாஞ்சிலைவிடுத்தசரங்களைப்போற்போயிற்றன்

கஉ-வது. சரீரதூடணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கச௦.

பதின்முன்றாவது ஆசா தூடணம்.

அஃதாவது

சர்வஇச்சைக்கு மூலஞ் சரீரமாகலின்

அதன்பின்னர்

இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

ஆதரித்தநற்குணங்க ளாகுவினாற்றந்திரிபோலாசையாலே, சேத
முறுஞ்சொருபநிலைசெறிதரவல்லமையிலாச்சிந்தையேங்கண், மீது

வலையுறுப்புப்போன்மெலியவருமாசைத்தீவெதுப்பொந்தேன், கோ
திலமுதிர்குளித்துங்குளிராதென்மென்மனத்திற்குறிக்கின்றேனல்.

பின்னுறுபக்கத்திருள்போற்பேராண்மைத் தீரனாயும்பீதிசெய்
யு, நன்னயனங்குருடாக்குமுபசாந்தத்தோர்தமையுநடுக்கஞ்செய்யுங்,
கின்னமுறுகாதலெனுக்கிழமடந்தையொருபொருளுங்கிட்டாதேனு,
மின்னிதியநயந்தவர்க்கும்பின்னொருமனோரதமுமெய்தாதாகும். ( )

முதிர்பருவத்தளர்ச்சியான்முடியாதநடனகதிமுயல்வாளாகி
மதிமகிழ்ச்சியநறடிக்குமாடுங்கூத்தியைப் போலவருத்துமாசை, யெ
திர்கிடைத்தற்கரும்பொருளிற்சென்றெய்துமமைந்தாலு மின்பந்தே
நிம்,கதியறவோரிடத்துறையாதுலெகின்றவானரம்போற்காதறானே.

காவின்மதர் வண்டென்னப்பாதலம்விண்டிசையனைத்துங்களை
த்துலாவும், வாவிவளர்மயலொன்றேவருத்தமனைத்தினும்பெரியவருத்
தநல்கு, மேவுமரணுறைபவர்க்குந் துயர் செய்யுமாசையெனும் விசே
கைக்குத், தேவர்புகழ்மந்திரமாஞ்சிந்தையறலுகிடர்போஞ்சிந்தை
யற்றல். (சு)

பைந்தொடியாராசைநோய்கெம்பீரமணிதனாயும்பதுமந்தன்னை,
முந்திரவிக்கதிர் போலுமிளிர் விக்குக்கனவிடியின்முனை கூர்வாளும்,
வெந்தவிருப்புப்பொறியுமெனக் கொடியமன வேட்கைமேருவொத்
தோர், சுந்தரஞானியர்தீரர்கூரனாயெல்லாமிமைப்பிற்றுரும்புசெய்
யும். (ரு)

வேறு.

வாயுவழுவாயுட்புகுந் துமண்ணில்விண்ணிற்பல்லுயிர்க
ளாயுவெல்லாயிருவடிவாயநேககாலமருந்தியபின்
னேயுமனத்தாளாயவமேயுழன்றுவருந்தியுசியுமாய்த்
தேயும்படியேகெடுத்ததெமைச்சீசியாசையெனத்திகைத்தாள். (கூ)

வேறு.

அறிபவற்றோசை யநிலதுதானே யவித்தையுமன முமாண்டது
வாம், பொறிபயிலாசை துன்பமாநிராசைபுகலருமுத்தியாமின்பம்,
பிறிவருதனதுமுயற்சியா லுண்டாம் பேதையருண்டெனும வித்தை,
செறிதருபொய்யாப்நாமமாத்திரமாய்ச் சித்தெனத்தேர்ந்திடிவிலதாம்.

வேறு.

நிலபெறும்படிநானெனும்வாதனைநின்றால்
வலைபுகுந்தபுள்ளாமெனமூவருமடிவர்
கொலைசெயற்கெளிதாசையேயுயிர்க்கெலாங்கூற்றாய்த்
தொலைவிறுன்பமாநிராசையேதுன்பமிலின்பம். (அ)

வேறு.

கரசரணமயவுடலைம்பொறிகளென்பர்கவல்வுற விப்படியன்றோ
கலந்துசீவன், விரவியசங்கற்பமெனும்பாசத்தாலேவீக்குண்டுதுன்ப
வலைவீசப்பட்டித், தரமறவீனதையடைவேயடையாநிற்குஞ்சத்திமய
மாமனமித்தன்மையாகிப், புரவகங்காரதைமேவிக்கோசகாரப்புழுப்
பொற்றன்னிச்சையினற்பூணும்பந்தம். (ஆ)

வேறு.

மதியையமேகம்போல்வெண்டலச்சுதையினைமைபோ
லதிகநன்னெஞ்சையாசையாம்பேயழகழிக்கும்
பொதியுமாலெலாநீக்கிவன்பவப்பயம்போக்கி
முதிர்மனத்தின்மால்பிணிப்பறின்முத்திவேறுளதோ. (க)

ஓங்குமாசையாம்பாசத்தாலுறப்பிணிப்புண்டு
வீங்குமுள்ளுணர்வதன்வழியோடியேமெலிந்து
தாங்குசெய்கையான்மனமிகச்சலிப்பவற்கன்றோ
தீங்குமேவியமரணந்தான்சிறப்பதுசுகத்திஸ். (கக)

வேறு.

ஆசைவன்பாசத்திரளினாற்கட்டுண்டரும்பினியீக்கழக்கணுங்கி
யேசுறுபோகக்கதைகளான்மொத்துண்டிச்சைமுட்கோலினுலைந்து
காசுறுகரும்ச்சேற்றிலேயமுந்திக்கடுஞ்சகக்காட்டிலேசுழன்று
விசுமாமோகத்தனிரிமிழற்றுயிலும்வீரனேசுவனாமெருது. (கஉ)

வேறு.

சேடானரல்லதெனுநிலைவினாலேகிளர்போக வசத்தாலேகிட்டி
நெஞ்சம், வீடாதபயனிலியாம்பற்றினாலே வெறும்பிணத்துக்கழுகு
போல்வீழும்ன்றே, பாடானபயனிலியாம்பற்றுளோர்க்குப்பன்னா
கங்கரும்வீடாய்ப்பண்ணப்பட்ட, வீடானபயனிலிப்பற்றுள்ளோரொ
ன்னுமிளவிதகானரகவெரியெரியுமன்றே, (கங)

வேறு.

இருப்புக்கயிறும்விலங்குகளுமிச்சாபாசமென்பனவாம்
பெருக்கவிவற்றுகட்டுண்டாய்ப்பேசுமிரும்பின்மிகவன்பா
மிருப்புக்கயிறும்விலங்குகளுமிகுநாட்செல்லிற்றேய்ந்தொழியுஞ்
செருக்குமாசைமேன்மேலேதிடமாய்வளருந்தீர்க்கமுற. (கச)

கங-வது. ஆசானாடணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கருச.

பதினான்காவது இச்சாத்தியாகம்.

அஃதாவது

ஆசையினிடத்து தோஷத்திருட்டி யுடையவர்கள்
அதனை யவசியம் விடவேண்டுதலின் அதன்பின்னர்
இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி

இன்பமிதாமின்பமிதாமென்றவெல்லாமெரியெனருஞ்செனநினை
வேற்றத்தாழ்வாய்த், துன்புறுபோகம்பலகாற்றேர்ந்துநெஞ்சிற்றே

யாமலெளிதருந்திச்சுகமேயாகும், வன்புபயின்மனத்தோற்றநாசமா
கும்னத்தினதுநாசமேமகத்தாந்தோற்ற, நன்பரமஞானிகணஞ்சிற
ந்துபோருடைவிலங்காமறிவிலர்க்குநவைகூர்நெஞ்சம். (க)

வேறு.

முடிவறுகாலந்தன்னின்மொழிதருமாண்டுதூறு
நொடியளவெனினும்பற்றாதிதனையெநெடிதாய்நோக்கி
யொடிவறுபாரவேட்கையுறுவதென்பொருள்களுன்னிப்
படர்வதாமுள்ளத்தாசைபற்றற்றவொருக்கிநிற்பாய். (உ)

மாலறவெங்ஙனின்ருயங்ஙனேவாழ்வாய்பாரிற்
கோலநன்மணிகள்வேண்டாதிருக்கவுக்குறுகிப்பாயுந்
தூலநன்னிழல்போலுண்டாமாத்திரந்தோற்றமான
ஞாலமும்பரமந்தன்னினலம்பெறத்தோன்றுமன்றே. (ங)

வேறு.

மாளாதகாதலெனும்வர்ச்சனாபிக்கொடியின்வனத்தைச்சுட்டு
நீளாசையனைத்துமறுத்தவர்க்கன்றோவிப்பயன்றனேரநிற்குங்
கோளானபொருளனைத்தின்முன்பொடுபின் பினிமையிலாக்குற்றங்க
மீளாதபாவனையாற்கட்டுண்பார்வேசரியேவேறென்றன்ருல், [என்டு
பரமாதித்தனைமறைத்துக்கருத்தறிவற்றுக்களித்துப்பட்டர்ந்துமீண்டு
திரமானவகங்காரமுகில்விவேகக்காற்றாற்சிதறிப்போகும்.
வரமானபதம்வேண்டிற்றன்மனத்தினுசைமுதன்மாற்றல்வேண்டு
முரமானபுவியைமுதலுமுதன்றோவினாயன்களுறுகின்றோ. (ஐ)

வேறு.

காதலாற்கட்டிலுய்யார்கயிற்றினற்கட்டிலுய்வா
ராதலாலாசைக்கட்டையசங்கற்பத்தறுப்பாய்நானென்
றோதுபாவனையைநானென்னாதேதார்வாளர்வீட்டி
யேதமில்சுபாவம்பாவித்தெழுபுவமிலாவிடெய்தி. (ஈ)

புறப்பொருள்விட்டா லுள்ளே பூண்டமாலென்று சொல்வர்
மறப்பறவனைத் தும்விட்டான் மாண்டமாலென்று சொல்வர்
கிறப்படவெனக்கீதாகவென்றெழுஞ்சிந்தையாசை
துறப்பில்பொன்விலங்காமித்தைத்துவக்கறத்துடைத்தல்வேண்டும்.

சத்தசத்தென்னப்பட்டசகலபாவனையிலென்றுங்
கொத்தறவாசைமாற்றிக்குறைவில்பேருளத்தனாகிச்
சுத்தநல்லுதாரமானசொரூபத்தினிற்பாய்ப்பெத்த
முத்தமாமாசையின்பதுன்பங்கண்முழுதுநீக்கி.

(அ)

அனந்தமாம்பிறப்புற்றருக்கிலமுமயலன்றாகிற்
சினந்திடனயத்தல்வேண்டாவாதலாற்செறிந்தவாசைக்
கனந்தனைவிடுவதல்லாற்கதித்துறவளர்க்கலாகா
மனந்தனில்வளர்க்கிற்சிறந்தவனனிக்குவிறகாமன்றே.

(ஆ)

இச்சையாம்விறகுமாண்டாலெண்ணமாம்வன்னிமாளும்
நிச்சயமாகுந்தேயுத்தியாகமாடுநீதேநோறி
மெச்சியவுதாரக்கண்ணால்வேட்கையான்மிகவும்வாடுங்
கோச்சைஞாலத்தைநோக்கிக்குறைவறவிருப்பாய்தீரா.

(க)

செறிவாளுனமனமாய்வுதிரள்வாதனைமாய்விம்மூன்றும்
பிறிதாங்காரணங்கடம்மைப்பெறுசாதித்தற்கரிதாரு
நெறியாமதனால்விவேகிகளானிலைகூட்புருடவருத்தத்தாற்
பொறியார்போகமயல்தூரப்போக்கிலிவைதாம்பொருந்துவதாம். ( )

வேறு.

தவமகந்திர்த்தஞ்சேவையருச்சினைதானமாதி
யவமயக்கத்தானீணஸ்விலங்குபோலபத்தர்வாழ்வர்
பவமுதுமியற்றைவிட்டுப்பரிசுத்தபரமபோதங்
கவரறப்பற்றியெல்லாக்காதலுநீக்கிநிற்பாய்.

(கஉ)

ஈதுபுவியாதாராரிச்சிக்கவினிதாம்வத்துக்
காதலியாதபோதுகைப்புறுமாதலாலே
யாதரமூலமாகுமினிமைக்கவ்வினிமைதானும்
போதுமென்றிடப்போமிச்சைபோக்கினுலனைத்தும்போமே. (௧௩)
வேறு.

* பரமவிண்ணிற்சுகமெல்லாமென்றுபாவித்தாசையறிற்
பிரமகவசனின் பமுளபெரியோனுகுநானென்னும்
பொருளை நீக்கினினைவின்மைவடிவாநினைவாப்பொருளனைத்து
முருவமில்லையிராலம்பவுணர்வுசாந்தமெனநினைவாய். (௧௪)
அற்பமுனக்கொன்றினிதாசிலதனாற்பிறப்பிலகப்பட்டாய்
பொற்பவுனக்கொன்றினுமினிமைபூனாதென்னிற்பிறப்பகன்றாய்
நிற்பநடப்பப்பொருட்டிரளினினக்குத்திரணமுதலாகத்
தற்பமுறுபொன்முடிவாகச்சற்றுமினிமையுறவேண்டாம். (௧௫)

௧௪-வது. இச்சாத்தியாகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௬௬.

பதினைந்தாவது நிராசையினதுமகிமை.

அஃதாவது

இச்சாத்தியாகஞ்செய்த மனது சுகமுடன்
மகிமையுடைத்தாயிருத்தலின் அதன் பின்னர்
இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மிகமானுபல்பொருள்களையுமேவாடொழித்தோர்மனம்வென்றோர்
சுகமாயெளிதாய்த்தனக்குரித்தாந்துயர்தீர்நிராசையறிவரியோர்

* பரமவிண்ணே-எனவும் பாடம்.

சகமாமனிதபுமுவொப்பார்சான்றோருநாத் தூற்பழகி
யகமாநினைவுதீர்மனத்தாலயருமனதைத்திருப்பிடலாம். (க)

வேறு.

வருத்தமற்றச்சஞ்சோகமதமின்றினன்னூற்பின்போ
யொருத்தராலேவலின்றியுலாவுகநசிக்கவேண்டா
வருத்தங்களனர்த்தமாகுமளவில்போகங்கனையாம்
பெருத்தவாபத்தாஞ்செல்வம்பேரின்பநிராசைதானே. (உ)

வேறு.

மனநிறைந்திடிவருதமாய்நிறைந்திடும்வையந்
தனதுதாட்செருப்புலகெலாந்தோன்முச்சுந்தரம்போற்
கனநிராசையானிறையுநஞ்சாசையிற்கவிழாத்
தினமுமாசையானிறைமனங்குறைவென்றுந்தீரா. (ங)

அகத்தியன்கவர்கடலெனநன்னெஞ்சையழிக்கு
மிகுத்தமாலிலாமனமெனநிறைமதிவிளங்காப்
பகுத்தபாற்கடனிறைவுரூப்பரிமளக்கோக
னகத்திராயகிதிருமுகநலம்பெறத்தோன்றா. (ச)

வேறு.

என்றுமுன்னமென்றநதையிசைத்தான்றெய்வசகாயத்தா
லொன்றுமொழிபாதினறுணர்ந்தேனுணர்வுபெற்றேன்போகத்தி
னின்றவாசையின்றொழித்துநிராசையென்னுநிதியாலே
துன்றிரொய்தாயுபசார்த்தச்சுதையிற்குளிர்ந்தசுகம்பெற்றேன். (ரு)

தாக்கற்றொன்றிலறிவுக்குச்சுமமெயொழிந்துகண்டதிலே
வாக்குக்கெட்டைடாமைவினாலேவசனங்களினுற்சமந்தோன்று
நோக்கற்கரிதாம்பொய்ப்பொருள்போனெய்தாயழியாநிராசைதனைத்
தேக்கற்சமபாவணதானேதினாதீர்கடல்போற்சேடிக்கும். (சு)

வேறு.

வெந்தோடுமாபத்தாங்கருவேற்காட்டை வெட்டுமழுப்பரமசுக
மேவுந்தானஞ், சந்தோடஞ்சாந்தியெனுமரப்பூங்கொத்துச்சாற்றுறு
மிந்நிராசையுறிற்றளர்வுதீரு, மந்தோபார்குளப்படியாமூனையாமேரு
வாசைகுருவிக்கூடாமவனிமூன்றும், வந்தோர்புன்றுரும்பாகுநிரா
சைபூண்டமாருதவலங்காரவடிவுளேர்க்கே. (எ)

வேறு.

ஊராவந்தந்தருமிச்சையொருகால்வரினுமப்போதே
யாராவிடயத்துணர்வின்மையானவதலைறுத்திடுவாய்
கூருமிச்சைபலவடிவாய்க்கோத்ததெனினுமிவ்வுடலின்
மாருதானவாதனையைமாற்றுகிராதுவுணர்வின்மை. (அ)

ஒழியாநிலையாமுபசாந்தயோகமென்பதுணர்வின்மை
கழியாயோகநிலையினுய்க்கவர்பற்றொழித்துத்தொழில்செய்வா
யிழியாகியற்றப்படாவுள்ளமிறந்தயோகமுணர்வின்மை
வழியான்மிகவுமதினமயமாய்வல்லைநின்பாய்மகிழ்ந்தபடி. (க)

கரு-வது. நிராசையினது மகிமை முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-களவு.

பதினொருவது அகங்கார தூடணம்.

அஃதாவது

ஆசையில்லாதவனிடத்திலு மகம்பாவமுண்டாதவின்

அதனைக் கெடுத்தற்பொருட் டதன்பின்னர்

இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மனத்துயருமாபத்துமவளர்தொழிலுமகங்கரத்தால்வருமித்தை
ப்போற், கனத்தபகையிலதுநெடுங்காதம்வினையிதுசேர்ந்துகலங்கா

நின்றே, னனத்தொடுதண்ணீர் துகளோனரும்போகம்விளம்புவதென்
னகங்கராஞ்சேர், தினத்தெழில்களோமவுணவனைத்தும்பொய்யகங்
காரந்தீர்தன்மெய்யே. (க)

வேறு.

அகங்காரமுகிப்படரவாசைமலைமல்லிகையவ்வளவிற்குரு [தேன்
மிருந்துயரில்வகங்காரத்தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின்மிகவுநொன்
செகந்தனிலாபத்திடமாய்த்திரந்துறப்பதாயுள்ளாய்த்தியக்கமாயு
முகந்தவிசாரமுமுணர்வுமிலாவகங்காரம்போமாறுபதேசிப்பாய். ()

வேறு.

நானெனும்பொருள்காணுதோர் ஞானவாகாயங்காணர்
நானெனும்பொருளைக்கண்டோர் ஞானவாகாயமாவார்
நானெனும்பொருள்காண்கார ஞானவிண்மதியைமூடி
நானெனும்பொருள்காண்கார ஞானவிண்மதியைமூடி. (ங)

மடிவறுபிறவியென்னுமரத்திரளெனக்கிதென்னு
நெடியபல்கணைகண்டி. நிரையமாங்காய்கள்காய்க்கு
முடிவறுதுயராங்காரமுளையாகவிளையாநிற்கு
மிடியிலா ஞானத்தியால்வேரொடும்வெந்துபோமே. (ச)

கரசரணத்திட்டாநானிவனென்றுகாணுந்
திரமதுதானேமூன்றாமகங்கராஞ்செகத்தோர்க்கெல்லா
முரியதாமிகவும்பொல்லாதுற்பவமென்னுந்ச்சு
மரமெழுமூலமாகும்வருந்தியுமொருக்கவேண்டும். (ரு)

கொடிதிதுகொடிதுசாலக்கொடிதிதன்கொடுமையாலே
முடிவறுமுயிர்களெல்லாமோகமுற்றறிவுகெட்டார்
கடிதிலவ்விரண்டினாலுங்கடிந்திதெவ்வளவுவிட்டாய்
படிவுறவ்வளவேயெய்தும்பரமமாந்தற்பதார்த்தம். (சு)

வேறு.

பரமாதித்தனைமறைத்துக்கருத்தறிவற்றுக்களித்துப்படர்ந்துமீண்டு
திரமானவகங்காரமுகில்விவேகக்காற்றுற்சிதறிப்போகும்
வரமானபதம்வேண்டிற்றன்மனத்தினுசைமுதன்மாற்றல்வேண்டு
முரமானபுவியைமுதலுநுதன்றேவினையன்கருறுகின்றாரோ. (எ)

வேறு.

சுகமிருக்குனனானெனலகங்கரத்துன்மதியிதுதீதா
மகமதிப்பினாலிவனவனாகுநானென்னுமிய்வாரம்ப
மிகவகற்றுய்யுன்வடிவெதுவெனில்விசாரமின்மையதாகு
மிகவிசாரத்தாலழிந்திடும்பரிதியாலிருள்கழிவதுபோல. (அ)

வேறு.

ஆபத்துக்கெல்லாநிலையமரித்தமவசமவிவேகம்
பாவத்துக்குமுதன்மடமைப்பவவித்தழிவைப்பற்றியது
தாபத்துக்கோரிடமானதகவிலகங்காரந்தன்னை
நீபற்றில்லாவறிவாலேநீக்கிலதுவேநிமலநிலை. (க)

வேறு.

அன்னியமாவோரிடத்திலிது கிஞ்சிலெனவென்றுமசத்துஞ்சத்
துந், துன்னலுருதென்றுள்ளேதிடநிலையாயகங்காரந்துடைத்துநிற்
பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப்புறத்தின்வருவனவெல்லா மொருங்கு
செய்து, பின்னுதொழி லிடர்மேவா தருவமிலாவகந்தையைநீ பிரிய
வென்றான். (க0)

கக-வது. அகங்காரதூடணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஅஅ.

பதினேழாவது பரமாங்காரத்தின்மகிமை.

அஃதாவது

அகங்காரநீங்கியமனதுடனே மோகநங்கொடுத்தலின்

அதன்பின்னர்

இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மூவகையுலகிலிந்தவகங்கரமும்மையென்று

மேவறுமிரண்டென்றாயிகவுமொன்றீனமாகும்

யாவதும்பரமுநாமேயீறிலமெமையலாதோர்

பாவனையிலதென்றோரும்போதமேபரமாங்காரம்.

(க)

சென்னெல்வாலினுஞ்சற்றுகிச்செகங்களுக்கயலாயென்று

மன்னுதமெனக்கொள்போதமற்றையாங்காரமாகு

மின்னிலையிரண்டுஞ்சேவன்முத்தர்பாலிருந்தீடேற்றித்

துன்னருமுத்திரல்குஞ்சுழல்வுறுபந்தநல்கா.

(உ)

களவது. பரமாங்காரத்தின்மகிமை முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கக௦.

பதினெட்டாவது சிருட்டிக்கு நியமமின்றெனல்.

அஃதாவது

அகங்காரம் நீங்கினவ நியமமில்லாத வதத்துவங்களை

நியதிகளைந்து நியமமாயிருக்கின்ற பரதத்துவத்தை

நிரணயம்பண்ணி யறியவேண்டுதலின் அதன்பின்னர்

இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

இவ்வகையேசிற்பாவசீவபேதமியல்வடிவாம்பிரமத்தி னிடையே
நின்று, வவ்வியபாவனையாலேவந்தகோடிவாராநின்றனகோடிவருவ

கோடி, தெய்வவரையறிவிநீர்த்துனிபோல்வந்தோர்சிலர்பிறவியொன்
றிரண்மீமூன்றுசேர்ந்தோர், வைவருசென்மங்கள் சிலர்தூற்றின்மிக்
கோர்நாடரியபவஞ்சிலர்கண்ணினின்றோர்.

(க)

வேறு.

ஒருகாலமரன்படைப்பெனருகாலமயன்படைப்பனுலகமெல்லா
மொருகாலமரிபடைப்பெனருகாலமுனிவர்படைப்புள்ளதாகு
மொருகாலம்புயத்துதிப்பெனருகால்வாரியினுதிப்பனுயர்ந்தவேதா
வொருகாலண்டத்துதிப்பெனருகால்விண்ணகத்திலேயுதிப்பனன்றே
வேறு.

வான்முதலாமண்முதலாநீர்முதலாந்தீமுதலாமற்றவாயுத், தான்
முதலாமிப்படியேசிருட்டிதொறுமோரொன்றுதலைமையாகும், யான்
முதலோரயன்சிருட்டிசிலேடையாயுனக்குரைத்தே னிந்தவாற்றான்,
மேன்முதலாநியமமிதற்கொன்றாகவிலதுபலிதமாய்த்தோன்றும்.()

வேறு.

தோற்றமென்னுமியம்மயக்கந்துஞ்சாதென்றுஞ்சிற்பரத்து
ளாற்றவிருந்துபிறந்தித்குமப்பினுட்சேரலைகளைப்போற்
சாற்றுதிசைவெற்பாதித்தன்சசியின்மேருத்தானங்கள்
வேற்று வகையாஞ்சிருட்டிதொறுமேலோயிவையுங்கண்டனனல். ()

கஅ-வது, சிருட்டிக்குரியமின்மெனல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவித்தம்-ககசு.

பத்தொன்பதாவதுசுருவமும் மித்தையெனல்.

அஃதாவது

ரியமமில்லாதவதத்துவங்களெல்லாம்

பொய்யென்றுணரவேண்டுதலின் அதன்பின்னர்

இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

நாசமுற்பத்திமூர்ச்சைநனாக்கனாச்சமுத்தியெல்லா
மேசுறவொன்றினுள்ளொன்றில்லையாலிலதுண்டென்ன
மாசுறுமயக்கமட்டேமட்டறவளராரின்ற
தாசறுமனுபவங்களிருவகையவற்றைக்கேட்பாய்.

(க)

எழுதுவோனுமெழுதிடமுமெதிர்காண்பொருளுமிலதாகி
வழுவினாதவிண்ணிடையேவந்துதோன்றுமோவியந்தான்
பழுதின்மேவுந்தனைத்தானேபாராநிற்கும்பலபொறியு
நழுவுதுயிலினுலன்றிநன்வான்மேவுங்கனவொக்கும்.

(உ)

எதிருறுதோற்றமெய்யாயிவர்கள்போலிங்குயாமும்
விதியதாய்ப்புறத்திலொன்றுமேவலம்வீரனெநின்
மதியினுனெனலும்பொய்யேமதியினீயெனலும்பொய்யே
யதிர்குரற்றமுன்முன்முவர்களுண்டெனலும்பொய்யே.

(ங)

வேறு.

விளக்குமிரவியுமலரு முண்டாயுண்டாம் வீசொளியும்பகற்பொ
முதும்வியாயும்போலத், துளக்கமில்சித்துண்டாகிலுண்டாளுலந்
தோற்றரவுமாத்திரமேசொருபமாகுங், கிளத்தபரமார்த்தத்தாலில்லை
யென்னக் கேட்டலுமேபாற்கடல்போற் கெம்பீரத்தா, லளக்கரிதா
ய்ச் சீதளமாயமலமாகியற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல்சொல்
வான்.

(ச)

வேறு.

வானகிராமனைத்துங்கற்பனைமாத்திரம்வாளாவளராரிற்ரு
மாநசகநவதுதனிற்கனவுபோலிராகவனையறியுயன்றே
யீனமுற்பிறப்பில்லையிறப்பில்லையெவ்விடத்துமொன்றாமென்று
ஞானபரமார்த்தத்தாலிவையெல்லாம்பொய்யாகநண்ணுமன்றே.

(சு)

வேறு.

ஏகுதல்வருதறுஞ்சல்விழித்திடலிருத்தனிற்ற
லாகியவெல்லாம்பொய்யென்றமூந்தியுள்ளாசைதீர்வாய்
சேகுறவலையுஞ்சித்தம்பகுதியாற்சித்தின்பின்னே
போகலுன்மணத்தாற்சிங்கந்தனைத்தொடர்பூசைபோலாம். (எ)

வேறு.

நீண்டகளுநீண்டமனவிராச்சியந்தானீண்டமனமயக்கமென்றே
யீண்டுபவந்தனைநினைவாய்தோற்றரவுமாத்திரமாமிந்தஞாலங்
காண்டகவுண்டன்றிலதுமன்றென்றேவேற்றெண்ணங்களைதருளே
யாண்டகையேநன்றானகாட்சியெனமெய்குஞானரறைவரன்றே. (அ)

வேறு.

சொன்னநெறியிலறிஞர்தினந்தோறுந்தேவார்ச்சனைபுரியி
லென்னைமுதலோர்தொண்டர்களாலேத்தமிக்கபதமடைவ
ருன்னுசகமில்லாதிருந்துமுண்டுபோற்றேன்றிடுந்தோற்ற
மன்னதொழிந்துவேறில்லையரியதவத்தின்பெரியோனே. (க)

எனைத்துஞானநன் னூலினியம்புமறுதியுதென்னி
லனைத்துங்கனவுகாண்பதுவேயன்றேருவவிஞ்சையிங்கிலை
வினைத்தின்கவலைசெய்கின்றவெய்யமாயைதானில்லைத்
தினைத்துன்புமற்றபசாந்தத்திரமாம்பிரமமேயுளதே. (க0)

கக-வது. சருவமும்மித்தையெனல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-20௩.

இருபதாவது நியதிலட்சணம்.

அஃதாவது

சர்வமுமித்தையென்றுணர்ந்தவர்கள்
அவைகளைத்தானல்லவென்று நியதிகளையவேண்டுதலி
னதன்பின்னர் இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மடமையுந்தயருமவையவ நிறைந்தவடிவமு முடையனென்
றே,படர்தருமவற்றிற்கேற்றபன்னடையாற்பாசமும்பந்தமுமுளதா
ஞ்சடமுறுமியற்றிலேதுமொன்றல்லேன்றசைநரம்பென்புநீரல்லே,
னுடலின்மேலானபரம நானென்னு முறுதியோர்மாயசெற்றுணர்ந்
தோர்.

(க)

வேறு,

யானார்முன்னமெவனானேனிந்தப்புலியாடம்பாத்தி
லானுதிருந்துநின்றோடியமுதுசிரித்துமகிழ்ந்தயர்ந்தே
னாவானசகமல்லேனகங்கல்புல்லுமண்மரங்க
டானாய்ப்புறம்பாயசேதனமாஞ்சுகநானென்னத்தக்கதுவோ. (உ)

இல்லாவிடத்துண்டாய்முகமெனலாய்க்காற்றிலியங்குவதாய்ச்
செல்லாநின்றசிலநாளிற்சிதைந்துசடமாமுடனானே
நில்லாதாய்ப்பொய்க்கேதோன்றிராகாரமதாயறிவின்றிப்
புல்லாவறிவிற்செவிக்குணவாய்ப்பொன்றுஞ்சத்தநானாமோ. (ங)

தோலிலன்றியறிவரிதாய்த்தோற்றமின்றிக்கணத்திறந்து
கோலுமறிவாலறிந்தறிவுகூடாப்பரிசநானல்லக்
காலிலைசந்துவசித்துருவாய்க்காதன்மிக்குக்கணத்திறக்குந்
தாலுவுணவாய்த்திரவியத்திற்சனித்துச்சடமாஞ்சவைநானே. (ச)

கணத்தினிற் குங்காண் பவற் றிற்காட்சிதன் னிற்பற் றுகிப்
புணர்ப்பில்கா ண்பாணி டத்திற்கும் போத மில்லா வொளிநா னோ
குணக்கு மூச்சாமசே தனத்தாற் குறிப்பதா கிச்சடமாகி
மணக்கு ரொய்மை மியமங் கண்மரு வுகந்தநா னுமோ.

(௫)

வேறு.

தசையி ல்பாதந்தொட் டித்தலைமட் டிம்வெவ் வேறாய்ந்து
மிசைவுற யானங்கி ல்லையா னெனு சிலையெ ன்குண்டோ
திசையெ லாம்விழுங்கி மேலா ஞ்சித்த தாப்க்கா ண்பதின் றி
யசைவற வெங்குந் தானென் றுலகனைத் துங்கா ண்கேன்.

(௬)

முதுவிவே கத்தாற் போதமொ ய்ம்பினு லிந்தவுண் ணைக்
கதுமெ னக்கொ ல்லாநின் றேன்கா ணுதிகவ லைநெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண் ணீரீதென் பிவையு ளவுயிர்ப் பாய்ப்
பொதுளிய வா தமிங்கே யகமெ னல்பொருந் திற்மெங்கே.

(௭)

தசைகள் வேறு திரம் வேறு தடியெ ன்புவேறு மெய் யி
லசைவு வேறு றிவுவேறு வகமெ னல்பொருந் திற்மெங்கே
விசைவிழி யிதுதோ லீதுவியன் செலியி துமூக்கீது
பசைவுறு நாவிதிங் கேயகமெ னல்பயின் றதெங்கே.

(௮)

வேறு.

முனியகன் றபின்னெ யினர்கோ ன்றனியிடமுந் திரன் மதியாலே
யனிசநா னென்பதா னொனநா டினனடி முதன் முடியீ ருந்
தனியுடம் பைநா னென்பது புதுமையா ஞ்சடவுட ல்கா ண்கே னுன்
றுனிசெய் யிவ்வுட லசேதனந் தசைமு தற்றுன் னுமாதலி னன்றோ.

(௯)

கரணமீ ராந் துமன்னிய ஞ்சடமெ னுங்கணக்கி னுணை ன்றித்
திரொ ணக்கிலவுடன் முத னுணலன் சேடமே தெனநோக் கில்
விரவுசீவ னேசேடமா மின்ன தும்வே ரென்ற ருந்மெ ரிகின்ற
துறவிதா னவே ரென்ற ினூந்மெ ரியுமீ துயர்ந்த தத்துவமாகா.

(௧௦)

தெரிவதாகியவிதனையுமகந்துவன்ஹெரிபொருணாமோ
பெரிதுசேடமாய்விசற்பமற்றம்லமாம்பேரறிவியானு
மரியயன்சிவனிந்திரனந்தகனாகியாமிடந்தோற்று [ம் (கக)
சொரிகொண்முத்தினுண்ணுலெனநிற்குமாற்றேன் துயிவ்வுயர் போத
வேறு.

முதலானவுடச்சடமாட்கமாரானென்றுமொழியலாகா
விதமானகருமனாணந்தியங்கன்சடமாகவெவ்வேறு
மதனானருகுந்தடியினுலோடுகனையசைக்குமாபோற்
பிதமாகாமனத்தாலேயிவைவயினாந்துஞ்சேட்டைசெய்யுமன்றே. ( )

செறிதருசங்கற்பமெனுஞ்சத்தியுளதாய்ச்சடமாஞ்சித்தந்தானு
மெறிகவனற்கற்போலப்புந்தியினிச்சபத்தாலேயியக்கமெய்து
மறிவுறுபுந்தியுஞ்சடமாமறுதியிடலேவடிவாயகங்காரத்தா
னெறியுறுசெய்கையையுறுமாற்பள்ளத்தாலோடுநிநீர்களேபோல்.

திதகங்காரஞ்சடமாய்ப்பயனிலியாயவசமாய்ச்சீவனாலே
சாதமுறுமிதுசிறுவர்மயக்கத்திற்பேய்தோன்றுந்தன்மைபோலா
மோதியசீவனுந்தொழிலேவடிவாய்க்காற்றுருவாகியதயமுற்று
மேதகையசுகுமாரமாயுள்ளேமற்றொன்றன்மேவிவாழும். (கச)

வேறு.

ஆற்றமதத்துவவறிவென்றிந்தேனிதறிபொருளாலழுக்குமே
வா, தேற்றமெனதுருவமாயசீரணமாஞ்சித்துருவாற்சீவன்வாழந்,
தோற்றுபொருள்களின்மயங்குஞ்சித்துருவாற்சீவன்வாழ்தொடர்ச்சி
கூறிற், காற்றதனான் மண்ம்போலும் பள்ளதானீர்போலுங்கருதங்
காலே.

(கடு)

வேறு.

என்னுடையபுத்தியினாலெண்ணினேனாணிச்சகநானல்லமலவுட
னனல்லத், தன்னுபொதிகளுமல்லமனமும்ல்லத்தொடர்புத்தியல்ல
வகங்காரமல்ல, வின்னசடமாதலினாலெனலுங்கும்பனிலையன்றேல்
வேறார்நீயியம்புகென்ன, மன்னனுரைப்பானெல்லாம்படைத்தளித்த
மாசறுசின்மாத்திரமாம்வடிவநானே. (௧௬)

௨௦-வது. நியதிலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௧.

இருபத்தோராவது வவ் துநிரணயம்.

அஃதாவது

அதத்துவங்களை நியதிகளைந்தவர்கள்
பரத்தத்துவத்தை நிரணயஞ்செய்யவேண்டுதலி
னதன்பின்ன ரிதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

தன்னுள்விகற்பித்தெழுந்தவிகற்பம்போகிற்றவிரந்திடு மாயையி
ற்பயனோர்சற்றுமில்லை, பின்னவகைத்தோருண்மையிம்பவேண்டு
மியாவர் மயக்கமுமாற்று மிறைவவென்ன, மன்னனதற்குரைசெய்
வான்முனிவரீயேமகித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்கமறுத்துங்கேட்டா,
யன்னிலையே நிச்சயமிங்ககண்டனான வாகாயபுருடனுள னயலொன்
றில்லை. (௧௭)

வேறு.

மண்டியசமுத்திதன்னில்வருகநாட்போவதென்னக்
கண்டனவுலகமெல்லாங்கற்பனைமுடிவிற்போக

வெண்டருமலைவுதோற்றம்பெயரொலாயின்றியாழந்து
தண்டலிவிருடேசின்றித்தனித்ததோருண்மைநிற்கும். (௨)

அத்தமியாதசோதியருக்கனாவுளவிலாதாய்
மெத்தியபிணியிலாதாய்மேவரும்பிறப்பிலாதா
யெத்தலங்களினுமென்றுமியாவுமாயாவுஞ்செய்து
முத்தியுமாகியோங்குமுதற்பரம்பொருளொன்றுண்டு. (௩)
வேறு.

தலைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீள்கனவாஞ்சகத்திற்
றேன்று, மெனையபொருள்களுங்கன்விற்காண்கின்ற பொருள்களா
மென்றுதோவா, யனையபொருள்களுங்காணுவதியுமாத்திரம் வடிவா
யனைத்துமேவி, வினையில்செறிவாய்க் ககனமாய்ச்சுத்தமாகிப்பிரமவி
ண்ணையுண்டாம். (௪)

வேறு.

காட்சியென்னுங்குற்றமறக்கதித்தலைகதையாலே
யாட்சியானசகமென்னுமதிபாரத்தையறவிடுவாய்
சூட்சியானவுலகமெனுந் தோற்றமுடைத்தாய்ப்பேதமற
மாட்சிஞானசகவடிவாய்வயங்கும்பிரமமேயுளதே. (௫)

உரைசெய்யுகதையாலேயுண்மையாகிப்பரமான
ககையில்பிரமமேயுளதாங்காணப்படுவதொன்றில்லை
வகையில்சுருட்டிகளின்முதலாய்மனமேவிளங்குமிதுபொருட்டோர்
புணரில்லகதேகெனவசிட்டன்புயன்மேனியற்குப்புகல்கின்றான்.

வேறு.

இவையெனுமனைத்துஞ்சிற்சுனமாகியிறப்பிலாப்பிரமமேயென்று
நவையுதுமனமாங்கற்பனையில்லைநாசமும்பிறவியுமென்னு

மவையெலாம்புலனமூன்றினுமில்லையறுவகைலீகாரமுமில்லைக்
கவையறுசமமாங்குறிபெறுமறிவுமாத்திரங்காணநின்றளதால். (எ)

வேறு.

கீற்றுப்பலசேரொருகற்போற்கிளருஞ்சகங்கள்செறிபிரமந்
தோற்றப்படுமாலிரண்டென்னத்தொடர்காரணமேவிலாமையினு
லாற்றச்சகமென்றென்றிலதாமறிவேயுளதாமனைத்துலகுந்
தேற்றப்பிரமத்திருக்குமிவைதெளியவெள்ளிகதைகேட்பாய். (அ)

வேறு.

அறிவுதாயறிவேமெய்யாயமலமாயனைத்தாயாறிப்
பிரிவுறுவரவுபோக்கிப்பிரமமேயுளதாமந்தச்
செறிபொருட்சத்திதோற்றமாதத்திரஞ்சகமாய்கிற்கும்
பொறிகளப்பல்காட்சிபொய்யேபொருண்மெய்யேயென்றுவாழ்வாய்.

வேறு.

சோகமில்லேமோகமில்லைபிறப்பில்லைபிறப்பிறப்பிற்குமுல்வாரில்லை
யேகமெனவிங்கென்றுமுள்ளபொருளேயுள்ளதிரங்கவேண்டா
முகமுறவருவனபோவனநினையெற்றொந்தனைகளொன்றுமில்லா
மாகனசத்துவகுணத்தோடொருவனுயிடொல்லாமாற்றிநிற்பாய். (இ)

வேறு.

ஆயதேயத்திலைம்பெரும்பூதமுமில்லைச்
சேயகுன்றில்லைவனமில்லைதீர்த்தங்களில்லைத்
தூயதேவபோமுதலியதொல்லுயிரில்லை
நாயகன்பெருஞ்சுடரொனுமொருவனெண்ணும். (கக)

வேறு.

தீவினையெல்லாமறுத்துமங்கலமெல்லாமுதவுந்தேவபூசை [ரோஜிற்
யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் மெய்வந்தானியாதென்

கேவலமேயரியல்லவா னல்லப்பூதவுடற்கிடைத்ததல்ல
வோவுமனமன்றடி யுமுடிவுமிலாச்செயப்படாவுணர்வேதெய்வம். ( )
தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத்தெய்வமுண்
பாகமறப்பணதியறவடிமுடிவற்றுளவுணர்வேபரமபோத [டோ
மாகலினுலதுதெய்வமருச்சித்தற்குரித்தாகுமறிவிலாத
முகருக்குவடிவமுதலருச்சணையேயியல்பென்றுமொழியுமன்றே. ( )

வேறு.

செல்வழியோசனைநடக்கமாட்டாதார்துரோசவழி சொல்லுமா
போற், பல்வடிவிலருச்சிப்பரதிவில்லா ரறிவுநிலை படையாளன்று,
சொல்வார்பரபரமற்றசிற்றகனமெவ்விடத்துநுன்றிறிற் கு, மல்வழி
யாங்கற்பங்களித்தினுமாயாததனாலதுவேதெய்வம். (க௪)

வேறு.

எங்கணுமுளதுநித்தமெழுதலத்தமித்தலில்லை
யங்கண்மெய்யறிவுசாந்தவமலமச்சதங்குணங்க
டங்குதலில்லையீதொன்றுளதெனச்சாற்றலோடும்
பங்கமின்முனியைநோக்கிப்பகீரதனுடைக்கலற்றான். (க௫)

நித்தமுறுமுதயமுளதாதியாகுவதந்தநிமலமேக
மத்தகையபிரமமேயுளதுவிகற்பத்தெண்ணமயலொன்றில்லை
யித்திறமென்றேபாவித்தழுக்கிலனாய்ச்சுகமேவியியற்றுஞ்செய்கை
சுத்தவிமலச்சாந்தமுறவெல்லாமேவுவாய்சுத்தவீரர. (க௬)

வேறு.

திங்கிடர்தீர்பிரமமாய்க் கற்பணையெல்லாமேவிச் செய்கையொ
ன்றே, யோங்கிய வித்தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரியோனா யுயர்மகத்

தாய், வீங்கியபாவனை யெல்லாநிறைவதாய்மெய்ஞ்ஞானவீராகிஞ்சி,
லீங்கிலதென்றுநாப்பதாமாகாயமேததுவேயென்றுமுண்டால். (௧௭)
வேறு.

கிஞ்சில்கரணங்களுக்கெட்டாக்கிளர்வானிலுஞ்சம்முழுவீ
லெஞ்சலிலதாமழிவின்றியிருந்ததென்றுமான்மாவாம்
விஞ்சுமந்தப்பெருங்கண்ணாடியிலேநேயவிரிவிடய
பஞ்சபூதசிருட்டியெலாம்பத்திபாய்ந்துவிளங்கிமொல். (௧௮)
வேறு.

பந்தயில்லைவீழ்லலைப்படர்தீர்பிரமமேயுளதா
மந்தவயிக்கமில்லையிரண்டில்லையறிவேவளர்ந்தெழுந்த
சிந்துதரங்கப்பங்கத்தாற்றிகழுகின்றநீர்போல
வந்தமில்லாவறிவுருவேவிளங்குமயலொன்றிலதாகும். (௧௯)

உக-வது. வஸ்துநிரணயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩௮.

இருபத்திரண்டாவது நீயே சொருபமெனல்.

அஃதாவது

வஸ்துநிரணயஞ்செய்தவர்க

ளவ்வஸ்துவேதானென் றுணரவேண்டுதலின்

அதன்பின்னர் இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

கடிகையிரண்டினினைடியகாலமுறுங்கனவொக்குங்கழிந்தவாணுட்
படியுறுமாயாவிகற்பநனவிலேவெகுவிதமாய்ப்பரந்துதோன்று
நெடியபிறப்பிறப்பென்றுநினக்கில்லைமெய்ஞ்ஞானநினக்குருப [ய்.
முடிவில்பதத்திருக்கின்றய்சுகமெல்லாங்கண்டிருந்துமுழுதுங்காண

வருங்கற்பகவிண்வினார்தேகவந்தேன்பலசொல்லியும்பயனென்
சுருங்கச்சொல்லும்பயன்கேளாய்தோன்றவிங்குள்ளதுவுஞ்சித்
தொருங்கப்பிறந்துஞ்சித்தெல்லையுள்ளதுஞ்சித்தெல்லையற
நெருங்குற்றதுஞ்சித்தியாஞ்சித்துநீசித்துலகநிறைசித்தே, (உ)
வேறு.

வாதனைவடிவமானவிவைகளுமற்றிவற்றைப்
பேதமாய்ப்பழகுவோனும்பிராணனிலியக்கந்தானு
மியாதுமூலத்தோடார்ந்துவிண்ணகமென்னநின்றா
லியாதுதீர்ச்சாந்தனையென்னாயினையுநீமெய்யால், (ங)
வேறு.

விசையனெனும்பெயருடற்குவிண்டுவெனுஞானவுடல் விளம்பு
முண்மை, யிசைவுறக்கேளானந்தமாய்த்தெரிவரிதாயமுடிவற்றிரு
க்குமுன்னை, யசைவறப்பா ரருச்சுன வறிவுருவங்குற்றங்களின்றி
நிற்குந், தசையுடலிலொருக்காலும் பிறப்புறா யிறப்புறாய்ச்சத்தாய்
நின்றாய், (ச)
வேறு.

பிறப்பில்லைபிறப்பில்லையிவனென்னவடிவில்லைப்பின்புண்டாகா
வறப்பழதாய்நித்தமாயழிகின்றசரீரத்திலழியாய்சற்று
முறப்புரியுந்தொழில்களைநீயோயாதுசங்கத்தையொருக்கிச்செய்வா
யிறப்பில்பிரமாற்பணவாசாரமுதிற்பிரமமாயிமைப்பிணிப்பாய், (ரு)
வேறு.

விரிவுறுமுண்மைமேவில்வினையகங்காரமானும்
புரிவறவிவற்றையெல்லாம்புந்தியாற்றீரநீக்கித்
துரிசலைவின்றிநின்றையென்னினென்னுந்தோற்றந்
தெரிகிலாததுவேநீயாந்தெளிந்ததற்பரமுமேதே, (சு)
வேறு.

வேறு,

திக்குங்காலமுமுதலியவசத்துறுசிறுவடிவத்துன்பந்
தொக்கவன்னவற்றூன்மறையாமலேசூக்கமாய்நொய்தாகி
மிக்கசோதியாயனைத்துமாயொன்மாய்மெய்யறிவொன்றேயாந்
தக்கவின்நிலைநில்லெனவுரைத்தனன்றலைமையாமுபதேசம். (௭)

வேறு.

ஆசிகாலத்தெழுந்தபவத்தனையசேவருழ்க்கின்ற
ரோதுமின்பதுன்பமயக்குளத்துக்கொழியவுணக்கில்லை
மீதுதெரியாவிராசுமதிமேவித்தெரிதல்போலவனு
பூகிபளவாமுயிர்காணும்பொருளாற்காணப்படுமன்றே. (அ)

உஉ-வது நீயேசொருபமெனல்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உச்சு.

இருபத்துமுன்னுவது வவ்ஸ்துவிஸட்சணம்.

அஃதாவது

அஞ்ஞானகாலத்திற் பஞ்சகோசாத்மகமாகிய
சரீரத்திரயமேதானென்றிருந்த சீடனிப்போதவைகட்டு
விஸட்சணசொருபமேதானென்றுணரவேண்டிதெலி
னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

சத்தியம்பிரமமான்மாப்பரமுதற்சாற்றவேண்டி
யித்திறப்பெயர்மேலோராவிடப்பெற்றவிந்தவான்மாச்
சித்திரமாகத்தானேவேறுபோற்றிகழ்ந்துதிது
மெத்திமேல்வருசீவப்பேர்மேவியபோலவாகும். (க)

ஞானவிண்ணாய்க்கேவலமாய்நடுவுமுடிவுமுதலில்லா
தானசயம்புவாம்பிரமமீத்தத்தனதுமனவசத்தான்
மானமுருவமுடையதுபோன்மன்னுபுமான்போல்வயங்கிமொ
லீனமலடிமகன்போலவிதுமெம்ம்மையினுலவடிவிலதாம். (உ)

வேறு.

பகர்வரிதாய்முத்தராற் பயில்வதாகிப் பரமுதலாம்புதிதானபல
பேர்பெற்று, மிகவுணர்ச்சாங்கியர் புருடனென்றுஞ் சுத்தவேதாந்தம்
விளங்கினோர் பிரமமென்றுந், துகளறுவிஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானமென்
றுஞ் சூனியர்சூனியமென்றுஞ்சொல்லப்பட்டிந், திகழிரவீதேசுக்குந்
தேசாய்நின்றதுதேசளித்துத்திகழ்வித்துத்திகழாரிற்கும். (ங)

உணாபகர்வோனுசாவியிடுவோன் கேட்போன் காண்போனுண்பவ
ன்கிந்திப்பவனுயுகின்மெய்யிற், நிரமுதமேவியுமேவாப் பொருளி
னின்னுந்தினகரன்றேசெனச்சித்தின்கழ்ச்சியுண்டாம், விராமனம்
வேர்தரணமலரண்டங்காயாய் விண்ணொழுமாயைக்கொடியைவிதிர்
க்குங்காற்றும், புரைசெய்யுடற் செப்பனைத்துண் மணியாய்நிற்கும்
புணர்புரியட்டகவுடலைப்போய்மீள்விக்கும். (ச)

வேறு.

சுத்தவநிவாதலாலாகயபாவணையாற்சூழ்விண்ணுரு
மத்திறனையெப்பொருளும்பாவித்தபோதுள்ளததுவாமந்தச்
சித்திகடையேழுவுலகுந்திடர்கானலெனத்தோன்றிச்சிதையும்பல்கா
லித்தனையுஞ்செய்யவந் தானித்தனையுஞ்செய்யாமலிருக்குமன்றே. (ரு)

அவ்வகையாம்பரவடிவையறிவுநிறைவுறவிரியாயருள்வாயென்ற
செவ்வியவள்ளலுக்குமுனிசெப்புவான் பெருங்கற்பஞ்சேர்ந்தபோதி
லெவ்வகைமூலங்களுக்குமூலமாம் பிரமமேயிலங்காநிற்கும் [ம்.
வவ்வுமனத்தொழின்மாற்றித்தனைமரய்த்தாற்பெயுரிநந்தவஸ்துவாகு

மந்திரிமுன்னுணையெய்வான் மாசிலாப்பரம்பொருளை வகுத்துச் சொன்னாய், சிந்தைமுதலாம்பொறிகளாறனுமெட்டரிதாந்திறத்தினாலே, யந்த்மிஸ்சின்மாத்ஜிரமாய்விண்ணிலுரொய்தாம் பரமமனுலையாகுமுந்துபிரமாண்டமெலாமவ்வனுவிலேதோன்றிமுதிர்த்துமாயும்.()

வேறு.

தடமானவதன்புறமில்லாமையினால்விண்ணுருந்தனிப்போதத்தாலிடமான விண்ணன்றாயின்னதெனத்தெரிவரியவியல்பினாலே திடமாகவிலதாருஞ்சற்பாவத்தாலுளதாய்ச்செப்பலாகும் புடமாகவிளங்குதலாற்சித்தாகுமறிவதிலாப் பொருட்டாற்கல்லாம்.

வேறு.

தானாகுமிகரொய்தா மாகாயத்திற் சுகத்திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு, மானாதவுலகமெலாந்தனதுசோதி யாதலினால்தற்கு வேறயலொன்றில்லை, நீராளுஞ்சுகபேதவடிவந்தானுநிற்கின்றவதன் வடிவாய்நீங்காதென்று, நானாவாம்பொருட்புணர்வானடந்ததாகுநடக்கவிடமிலாமையினுடவாதாகும். (க)

அடைவதற்கொன் றிலாமையினால்லையாகுமனவரதஞ்சத்தை யிலுண்டாகுமென்று,புடைபெயர்நன்மதியமைச்சன்புகலக்கேட்டுப் போதவியந்ததற்பின்ப்பூபனையுன், னுடையவுணர்வுவாயென்னவ வனுஞ்சொல்வா னுலகத்திலுறுதியிலா வுறுதிதானே, தடையறுசிற் பரம்பொருளினுறுதியாகுந்தற்பரத்தினியல்பின்னஞ்சாற்றக்கேளாய்

கருத்ததனாற்சங்கற்பவிகற்பமெல்லாங்கைவிடுதல்கைக்கொள்ள ப்படுவதாகும், திருத்தமுறுந்தன்விரிவுங்குவிவுதானுஞ்சிருட்டியங்கற்பமுமாகுந்திரள்வேதாந்தச், தருத்தமுறுவாக்கியத்தி னிட்டையாகு

மவ்வேதவாக்கியத்துக்கயலுமாகு,முருத்திகமுமுள்ளதிலதிரண்டினுக் குமுள்ளாகுமவையிரண்டினுருவுமாகும். (கக)

சராசரமாமுலகனைத்து மனருபத்தாற் றுன்செய்யும் வினையாட் டாஞ்சகமாய்நின்றும், புராதனமாமொருமையினிற் பிரியாதாகும்பூர ணசின்மாத் திரமாம் பொருளேசொன்னும், நிராசையுள த்தவரறியும் பரமீசென்றுநிருபனுடைத்திட நிருதிநெஞ்சுட்கொண்டு, விராவமுத மஹைசொரியக்குளிர்த்தவாபோன் மிகக்குளிர்த்தாள்சார்த்தமுறவிளம் பஹற்றாள். (கஉ)

வேறு,

கண்டனவனைத்துமாயையெவென்றய்கண்ணனுந்தத்துவத்தாலே தண்டறவதுதான்கரைந்துபோமென்றய்த்தத்துவமாவதேதென்ன வெண்டவனுடைப்பான் காண்பவற்றிடைசென்றெய்திடாதெங்கணுஞ் யுண்டனலாகிராமமற்றுயர்ந்தவுணர்வுதற்பரமமாமுணர்வே, [சமமா கேவலமாகிக்கேவலவொளியாய்க்கேடறுசுத்தமாய்விரிவா யோவலிலறிவுமாத் திரமாகியுறுதயொன்றமற்றறி மேவருயிரதமனைத்தினுக்கொத்துவிகாரமற்றுளபொருளிடத்தே தாவறுந்தனதுநினைவையேவிரும்பித்தன்வயத்தெழுந்ததோரறிவு. ()

வேறு,

வேதிலாதெவ்விடத்து மேவிநின்று மேவாமனுண்மையினால்வே றும்விண்போற், கூதிலாச்சிற்பாவமெங்குநின்றங் கூறுபடுமவற்றொ ன்றுங்கூடிப்பற்றாப், பேரிலாச்சங்கற்பமனைத்துழின்றிப்பேரின்றிய ழிவின்றிப்பேதமின்றி, யூரிலாவாகாயங்கோடிகுறவுரித்தவற்றிலொ ருகூற்றையொப்பநொய்தாம். (கரு)

துணைதருபல்பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச் சபாவமாந்த னையறியாச்சுமடர்க்கென்றுந், துணையறிந்தோர்க்கொளியுருவாயெல்

லாமொன்றாய்த்தானாகவனுபவிக்குந் தன்மையாலேநினைவொடுசெய்
வோன்செய்கைசெயலிம்முன்று நிகழ்விக்கும்பாவித்த நினைவுக்கெல்
லா, மனையசுவையாய்நிற்கும் பிறவிப்போக மருந்துவோற்கப்போக
மாகிநிற்கும், (கௌ)

வேறு.

எந்தையப்பொழுதுநாசெய்வான்மைந்தகேளியம்ப
வந்தமற்றறவிசாலமாயளவறவகன்று

சுந்தரத்ததார்த்தேசமுண்டண்டத்தின்றொருதி
வந்துதித்திருந்திறப்பதற்கிடமதாய்வயங்கும். (கௌ)

ஆறவுரொய்தாய்ச்சமமாகியவிகாரமதாயநீதமதா
யிறவுநிகழ்வோடெதிர்வென்னவெண்ணுங்காலமுன்றிலதாய்ப்
பிறவுநினைக்குநினைவின்றிப்பேதமற்றவறிவாலே
நிறைவிதானசத்தியெலாநேரோசெய்யப்பட்டனவே. (கஅ)

பல்லவங்கடனையசைக்கும்பவனன்போலமனமுதலாய்ச்
செல்லுங்கரணங்களையிந்தச்சித்தாம்புருடனசைத்திடுமால்
வல்லபாகர்நடத்துகின்றவாசித்திரள்போற்றனதான
வல்லன்மேவப்பொறியெல்லாமவனேபரிக்குமனவரதம். (கக)

இவனேதேடப்படுகிற்போனிவனேதுதிக்கப்படுகிற்போ
னிவனேதியானிக்கப்படுவோனிவனான்மரணமயக்கொழிந்த
திவனையெளிதினெய்திடுவோனிவனேநன்றாயறிகிற்போ
னிவனையெல்லார்மனக்கமலத்திடைபிலிருக்குமிசைவனேட. (உ௦)

வேறு.

சூனியமென்பார்க்கதுவாய்ப்பிரமமென்றுசொல்லுவார்க்கதுவா
ய்விஞ்ஞானமென்று, தானியம்புவோர்க்கதுவாய்ப்புருடனாகிச்சாங்கி

யற்குயோகியர்க்கீசுன்றானதி, யீனயில்சைவாகமர்க்குச்சிவனாய்க்கா
லமென்பாருக்கதுவாய்மத்தியர்கட்கெல்லா, மாணமுறும்த்தியமாய்ச்
சமமாய்க்கானுமனத்தினர்க்கெல்லாமானபொருடானானான். (௨௧)

தூலனைத்தின்சித்தாந்தமேதெல்லோர்க்கு நோக்கியதேதோர்ந்
ததேதெல்லாமேது, ஞாலமெலாமுறைவதேததைவொன்றில்லாநல்ல
தேதொளிக்குமொள்தருவதேது, பாலுறுதன்னனுபூதியொன்றாய்க்
காணப்பட்டதேதொன்றாயும்பலவாமேது, சாலுகளங்கம்படைத்து
ம்படையாதேதுசகலமுமாயலாததேத்துதானானான். (௨௨)

வேறு.

அதுவேயேதுவனைத்திற்குமேதுவதனக்கேதுவிலை
யதுவேசாரமனைத்திற்குஞ்சாரமதனிற்சாரமிலை
யதுவாம்பெரியதற்பணத்திலனைத்துப்பொருளின்பார்வைகளா
யதுவீதென்பதெலாந்தோன்றும்ருகின்மரங்களவாவியிற்போல். ( )

வேறு.

தெள்ளறிவெல்லாக்கலைக்குமெட்டாதெல்லாக் கருத்துஞ்சேர்ந்துண்
முள்ளதிலதிரண்டினடுச்சத்தாசாமானியமேயுருவாய்கிற்குந்[ணிற்கு
தள்ளரியபெருஞ்சத்தாமாத்திரமெய்யாந்தெய்வந்தானுமீதே
யெள்ளரியவிதுவிகற்பவடிவாகிலுணர்வுருவையிழந்துவேறும். ( )

எங்குமுறைவோனெவராலுமெய்தப்படுவோனெல்லையறத்
தங்குபதங்கட்காதாரமாவோன்சத்தாமாத்திரமே
யங்கமாவோன்சகத்திரனையடைவினடத்துங்காலத்தைத்
துங்கவாயில்காப்பவனாயுடையோன்சுத்தசயஞ்சோதி. (௨௩)

வேறு.

பலவுமொன்றுமெய்யாகியசகங்களுட்பயின்றசித்துயர்கல்லா
கலனுறச்செறிந்திதுகியொன்றாகியேநவின்றசிற்சிலையின்பா

லுலகசாலங்களுறைந்திடும்வானிலேயுறைதருகாற்றேபோ
னிலன் விண்கால்கிதிசையெல்லாமேவியுடுகெஞ்சிலையாயாகா. (உசு)

உதித்தவிந்தச்சிற்பானுவுலகாமிவையெல்லாம்விளங்கு
மதித்தவிமலவிஞ்ஞானவடிவாம்பரமவாதித்தன்
கதித்தவொளியாமிவ்வெய்யோன்கதிர்க்கிவவுலகெல்லாமனுவார்
துதித்தவிந்தமார்த்தாண்டன்சுடராற்றேனறிவிளங்கிடுமால். (உஎ)

காலமுண்மைவிசும்புண்மைகண்ணுபசையும்நிவுண்மை
சாலவிமலவநிவுண்மைதன்னைமுதலாமுண்மையெல்லாஞ்
சிலப்பரமப்பெருங்காற்றிற்சிறுநூளாகித்திகழ்ந்திடுமாற்
கோலமலரிண்மணம்போற்றுகொண்டசொருபசுபாவத்தால். (உஅ)

உலகநாமப்பெருங்கனவிலொன்றின்மேலொன்றாக்கனவு
பலபற்றியுந்தன்வடிவைவிடாப்பயில்சாந்தத்தால்விரிபிரம
மிலகுங்கதலியுள்ளுள்ளேயிலையேயாகுமியல்பென்ன
வலகிலாதவுள்ளுள்ளேயானபோதுமப்பிரமம். (உக)

சூக்கமாயெட்டாமையினாற்சொன்னபரமேபரமானு
நீக்குமெல்லையிலாமையினனெடியமேருமுதலனைத்தின்
ருக்குமூலமிதுவாகுந்தடமேருவையாதிகளிதற்கு
நோக்கும்பரமானுவைப்போலதுடங்கிவிளங்குநோக்கிடினே. (உ௦)

எட்டாமையினாற்பரவனுவாமிவனேநிறைவாற்பெரியகிரி
தட்டாவவயவங்களெலாந்தரித்துமவையில்லாப்புருடன்
முட்டாவிஞ்ஞானத்துருவாய்முழுதுபொருட்குமிடமாகு
மெட்டாவிதற்குவிஞ்ஞானசாரமச்சையிவையனைத்தும். (உ௧)

வேறு.

எல்லையிப்பேரறிவேயிங்குளதினைப்பேருண்மையென்றுஞ்சொல்வா
ரல்லலுறுங்களங்கமறச்சமமாகியகங்கரயில்வடிவமாகித்

தொல்லையொளியொருக்காலேதுலங்குவதாய்ந்தபரிசுத்தமாகி
மல்லலுயர்பிரமமெனப்பரமமெனப்பெயர்பெற்றுவுழங்குமன்றே. ( )

வேறு.

அருள்வாயென்றலுமுனிவனுரைசெய்வானேகமாயறிவொன்றே
யா, யொருவாத்சமமாகிச் சாந்தமாய்ச்சுத்தமா யொருபற்றில்லாப்,
பொருளாய்துண்மையின்மிகவுதுண்மையாய்ப் புவியன்றாய்ப்புவிசே
ராதாய், மருவாரின் னுள துதாதான்சங்கற்பமுறத்தனைத்தான்வகையாய்
ச்செய்யும். (௩௩)

வேறு.

காவலன்பார்த்துயர்பிரமம் வேதாவுக்குக்காரணமன்றோவென்
னக்கும்பன்சொல்வான், கேவலமச்சதமனந்தஞ்சாந்தஞ்சுத்தங்கேடு
பிறப்பிடர்தோற்றங்கிட்டாதென்றும், பாவணையற்றடிமுடிவற்றென்
றாய்த்துணிப்பகர்வரிதாய்நாடரிதாய்ப்பரமநிற்குந், தாவரியவதுவெ
ங்ஙனேதுவெத்தாற்சமைப்பவனாய்ப்புசிப்பவனாய்ச்சாருமாதே. ( )

வேறு.

விண்ணுனென்றேசேமித்துவீட்டாகாசமாதிகள்
எண்ணுமெலிவுற்றிடுமித்தையான் போல்வருந்தாதொழிகமலர்க்
கண்ணுவிண்ணின்மிகப்பெரிதாய்க்களங்கமற்று நுண்ணியதா
பெண்ணுடைங்காவழி வில்லிவமியலாத்துமதத்துவந்தானே. (௩௪)

கடமதுடைந்தால்விண் பிரியக்காயமழிந்தாலுயிரழியாத்
தடவிதாஞ்சின்மாத்திரமாய்ச்சத்தாய்விண்ணினுண்ணியதாய்த்
தொடருமனுவுக்கனுவாகுஞ்சொருபமைந்தாநானென்று
படருமனுபூதியினளவேபயிலுங்கடம்போனசித்திடுமால். (௩௫)

சாந்தமாகச்சிதம்பரமாய்ச்சமமாய்நொய்தாயான்மாவா
யேந்துசத்தியளவிலதாயிடும்பேர்பிரமமெனுமிதற்கே
சேர்ந்தபலநிச்சயம்பண்ணிச்சிலர்பாமென்பர்பரமேசன்
வாய்ந்தவுருவமென்பர்சிலர்மாவிஞ்ஞானமென்பர்சிலர்,

(௩௭)

உந-வது. வஸ்துலட்சணம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௮௩.

இருபத்துநான்காவது வஸ்துசலட்சணம்.

அஃதாவது

மித்தையானபஞ்சகோசாதிசகத்துமுன்னவைகட்குவி
லட்சணமாயறிந்ததன்னைவிட வெதிர்த்தமான
பொருளன்றென்றுணரவேண்டுதலி
னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

உன்னுறுமனத்தினுலையுலகமாமிந்திரசாலந்
துன்னுறும்பணிகளென்னுஞ்சொற்பொருட்பொன்னேயன்றி
யன்னியமில்லைப்பொன்னாற்பணியெனவறையவேண்டா
பன்னியவுலகாஞ்சொற்குப்பரமன்றிப்பொருள்வேறில்லை.

(௧)

வேறு.

எல்லாமாயியல்பினுன்னுன்னிடத்திலிருந்திலங்காரின்றாய்,
சொல்லாமைந்தபாப்பிடித்ததொட்டிலிற் பேய்சுடலையிற்போந்தொ
ன்மைபோலப், பொல்லாத மூகர்க்குப்புவிழுதுதியாய்த்தோன்றும்
பொன்காணாதோ, ரல்லாதுபணியென்பர்தற்பரத்தைக்காணாதோரகி
லமென்பார்.

(௨)

௫

முழுதுமாய்முழுதுடைத்தாய்ச்சத்திமுழுதும்முள்ளமூர்த்திதானே, பழுதிலாதெவ்விடத்தெப்படிதோன்றும்வ்விடத்தப்படியேதோன்றும், வழுவிலாமெய்ஞ்ஞானநிலைப்பொருட்டானும்வழங்கப்பெற்றாய், நழுவிலாவுண்மையொடுந்தெளிந்தனையாம்போது மெனநவிலலோடும்.

(ந)

வேறு.

அதனுக்கிணையாய்ப்புகலரிதாயகன்றுநிறைந்தாழ்ந்தமலமதாய்ச்சதமதநிந்தோர்களுமியல்புசாற்றற்கரிதாய்ச்சார்தமதாய்த்திதமுற்றசையாக்கடலென்னத்தீபமென்னத்திகழ்கின்றமுதன்மைப்பிரமத்தொளிதானேமுடிவில்பரமாகியகேவன்.

(ச)

வேறு.

பரமமேயெங்குமென்றுமுண்டாகும் பயின்மனனத்தினன்மனமாந், தரமறுபந்தமுத்திபேருலகாஞ்சத்திகளனைத்துமாய்நிற்குந், திரமறுதனையர்க்கன்னை சொற்கதைபோற்செப்பிய விவையெலாந்திரமாந், சுரமலர்முகிலேயென்றலுமந்தக்கதையினைபிராகவன்வினவ.

(.)

வேறு.

நன்றிதருமுண்மைமுதற்பெயர்கள் பெற்றுஞானிகள் பாணிமலமாஞானமாகி, யொன்றுமலவுருவானகும்பரூபமொன்றாகித்தனைத்தெரிவித்துணர்வேமெய்யாய்த், தன்றுணைச்சின்மாத்நிரத்துக்கயலற்றிந்தச்சத்தாமாத்நிரமயமாஞ்சகங்களெல்லாந், தன்றுதிரைமுதலாகப்பிறந்தவெல்லாஞ்சுழ்கடலில்வேராகத்தொடர்ச்சிபோலாம்.

(ஈ)

படர்மதத்தாற்றனைப்பிற்போற்றோன்றுமாபோற்பகுத்தலிலாவந்தச்சிற்பாவந்தானே, யடர்பொய்போற்றோன்றியதாற்சத்தமாதியைம்புலனுமேதொன்றாலுநியாநின்றாய், தொடர்கின்றவதுவிர்தவா

ன்மாவாகுந்தோற்றமெலாந்தானாகித்துன்னிநின்ற, விடமுடையபா
ப்பிரமமிதுவேயீதுக்கிப்பிரமப்பெயரியல்பாமிதில்வேறில்லை. (௭)

பொருகடலிற்றினாமுதலாய்ப்பிறந்தவெல்லாம்புனலாகிவிளங்
காமற்புழுதியாமோ, பொருபொருளாம்பிரமமாத் திரமேயல்லாதுப
யமெனுங்கற்பனைப்பேபொன்றுமில்லை, யெரியிடத்திற்குமொத்திர
மேயல்லாலிரண்டுண்டோவ்வகைபோலென்றுமொன்றூஞ்சரிதை
கிரியாயோகப்பதத்தின் முற்றிச்சாதனங்கணிறைந்தவற்கே சாற்றல்
வேண்டும். (௮)

வேறு.

சுரர்குருவின்மகனுரைத்தபடியேயிவ்வுலகெலாஞ்சொருபமாகு
ம், விரவியநீள்பிறப்பிறப்பா மிகுமாயிராசததாமதத்தேமேவும்,
புருடர்தரித்திடவற்றாய்த்துண்சுமக்குமண்டபமேபோலநிற்குந், திர
முளசத்துவகுணத்துன்போல்வார்க்கள்சனபயன்தீர்த்துநிற்பார். (9)

வேறு.

வழுவறுசத்துவகுணத்தோர்தோலுரிக்குமரவென்னமாயாபாச
நழுவுவவொல்லாம்பிரமநாமதுவேயென்றெண்ணிகாமும்வேறே
முழுதுலகம்வேறென்னுமோகமொழிப்பாய்பிரமமூலச்சித்தி
லெழுவனகற்பனை யெல்லாங்கடலிலைபோலமெய்யாயில்லையன்றே.

சுத்தமாய்சொருபமாமென்னுருவலான் வேறுதோன்றக்காணேன்
வத்தியான்வாராதபொருணயவேன்வந்தபொருளினத்துந்தள்ளே
னித்தமாய்த்தன்னிலையினிற்குமெனதறிவுருவி நிலையாநிப்பே
னுத்தவாறெதுவருமதுவருகவென்றமுந்தியொருமையானுன், (௧௧)

வேறு.

கிஞ்சிலாகிவிரிந்துசுகத்திரளாய்க்கிளைத்தவிவையெல்லாம்
விஞ்சுபிரமமேயறிவுபிரமமேமேதினிபிரமம்

பஞ்சபூதம்பிரமநாம்பிரமநமதுபகைபிரமந்
தஞ்சநட்டபுக்களைபிரமஞ்சங்கராதிரிச்சயமே.

(கஉ)

வேறு.

சித்தெனந்தத்துவந்தான்சித்தமாய்ச்சகத்திலோர்காற்
றொத்தியவிநோதஞ்செய்துதுரியமாமவத்தைமேவி
நித்தமாந்துரியாதிநிலைமையாமாதலாலே
பித்துறுமுலகாய்ப்பன்மையாய்நிற்கும்பிரமமொன்றே.

(கங)

முற்றமும்பிரமமன்றிமொய்ம்மனமுதலவேறு
யுற்றவைசுநிதுமில்லையுளத்திலோர்பணதிபோல
நின்றனந்தோன்றுமத்தையநிகுககிகழ்த்துகின்றேன்
கற்றவரவியக்கநன்றாய்ப்புதுமையாங்கதைநீகேட்பாய்.

(கச)

வேறு.

நானாவாம்பணதிகளுண்ணண்ணுகிளமொருமையேநண்ணுங்கற்போ
லானாதசகங்கையுள்ளடக்கினும்வேற்றுமைமேவாதறிவொன்றையாங்
கானார்பங்கயமெல்லாம்வேறன்றிக்கன்மயமாங்கணக்கேபோல
வானூர்சிற்சொருபத்தைப்பிரியாததன்மயமாம்வையமெல்லாம்.

(கரு)

வேறு.

ஆதலினால்தொன்றுஞ் செய்ததல்ல வடுத்துளவிச்சக்பில்லையறி
வுமட்டு, மேதருசங்கற்பிதமே வேதாவாகு மெய்யாகவறிவன்றிவே
றென்றில்லை, சேதனமாத்திரத்துதித்தகிருட்டியந்தச்சேதனமேவ
டிவென்றுசெப்பலாகு, மோதியசெய்வொன்புகிப்போனிரண்டுமல்ல
னுறுபவந்தீர்பிரமமேயுள்ளவெல்லாம்.

(கரு)

வேறு.

யாதுமென்றுமெவ்விடத்துமிறத்தல்பிறத்தலிலதாரு
மோதும்விவர்த்தருபத்தாலுலகாய்ப்பிரமமேவளரு

மாதலாலிவ்வுல கெல்லாமடியுமுடிவுநடுவுமறப்
பேதமறப்பாவாபாவம்பிறவாப்பொருளென்றிடர்தீர்வாய். (கஎ)
வேறு.

ஆதலாற்காண்பவற்றினுண்மைநிலையிப்படியேயறிவில்வையம்
பேதமாய்வேறென்றிற்பிறந்தநிலைக்கயிற்றிலராப்பிறப்பதேபோ
லாதபனில்வேறிலையாதவமென்றேபாவித்தோர்க்காதபந்தான்
பேதமறவாதபனும்பேணுகிருவிகற்பமிதுபேசுங்காலே. (கஅ)

பொன்னில்வேற்றுமையென்றுகேயூரமெனநினையிற் பொன்னென்றே
மின்னதேநிருவிகற்பமென்பராஸிரவிலெயிலென்றுநாடின [யா
மின்னுகதிரிரவிக்குவேறுபோலாங்கண்டாய்விவிதமாகத்
துன்னுநாநாத்துவம்விட்டறிவதிலாநல்லறிவிற்துணிந்துநிற்பாய். ()

வேறு.

தெரிபொருளென் றுளதல்லபொய்யுமலச் சொப்பனத்தின்றிர
ள்போற்றோன்றுந், தெரிபவன்கேட்போன்சொல்வோன்பரிசிப்போ
ன்மணங்கொள்வோன்செல்வோன்மீள்வோன், புரிவனவெல்லாந்தா
னேபுதிதாருமலவெல்லாம்பொருளென்றோர்வாய்,புரிதருநின்றொழி
லெல்லாமலமறுசின்மாத்திரமாம்பொருளேகண்டாய். (உ௦)

வேறு.

பெரும்பெரியவடிவானபிரமமேயாதலாற்பிறிதொன்றில்லை [ங்
வரும்பொருளெல்லாமறிவின்சுனைதயாயிருத்தலிலிவ்வையமெல்லா
கரும்புயலேயறிவேயாங்கற்பனைவேறில்லையாற்காணப்பட்ட [லை.
வரும்பொருள்கடனிலறிவுண்டாதலினு லறிபொருளாமனைத்துமில்
உசு-வது. வஸ்துசஸட்சணம்முற்றிற்று-

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௦சு.

இருபத்தைந்தாவது சொருபசுபாவலட்சணம்.

அஃதாவது

விலகூணா சலகூணமான சொருபத்தை நினைவிறந்த
சமாதியிலடைந் தானந்தானுபவம் பெறவேண்டுதலி
னதன்பின்னர் இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

மனவானமும்வானமுமாசறுஞானவானு
மெனவானமூன்றின்முதல்வானமிரண்டிமின்றிக்
கனஞானவானெய்துதல்கண்டதைவிட்டுப்போத
னனவாயயவொன்றையுற்றானுஞானவானும்.

(க)

வேறு.

சொருபம்விட் டகலன்மோசுமாம் வேறுசொல்லீடமுன்பு பின்
பில்லை, யொருபொருண்ணையொழித்துமேலப்பா லொருபொரு
ண்ணையுறிலந்த, விருபொருணையுண்ணைவறவிருக்குமிதுசொருபத்
தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனைமாண்டசைவில்கற்போலாய்வருநஞ்சு
சுழுத்திதிர்வடிவாம்.

(உ)

வேறு.

ஓரிடம்விட்டோரிடத்தேயுள்ளமுறிலவற்றினையுண்மையாகிப்
பேரிலதாயுணர்விலதாய்ச்சடமிலதாயதுநீயாய்ப்பிரியேலென்றுங்
கூடியபுந்தியினுலேயுகித்துக்குடும்பியெனுங்குறிப்பைமாற்றித்
தூரியதாம்படிமனத்தின்றுவக்கறுத்துவிருந்தபடிதுணிந்தநிற்பாய்.

வேறு.

யானீவையிரண்டிமில்லென்றெண்ணிமேருவைப்போனிப்பா
யூனிறமில்லாவிண்போலுளத்தனாய்நல்லுளத்தே
தானும்வையமுமாய்க்காண்பான் காண்பனதம்மினூடே
மேனிகழ்காட்சியென்னுநின்னைநீவிடாதுதேர்வாய்.

(ச)

இனியனவினிமைகொள்வாணி ரண்டும்விட்டிவற்றினூடே
தணிநிகழினிமைநாடித்தம்பரமயமாய்நிற்பாய்
நனிபலதுய்ப்பான்றுய்ப்பதிரண்டுக்குநடுவேதானே
யனிசம்பற்றின்நிநிற்குமதுபற்றியதனுணிற்பாய்.
வேறு.

(ரு)

சடமசடமெனுநோக்கமிரண்டினூடேதனியாகி நின்றபரதத்துவ
த்தை, யிடவியபோதாரணியமுதலாம்வேதமிராமனேபலகாலுமியம்
புமன்றே, படருதுகாண்பனகாட்சிமேவும்போதிப்பரம்பொருளின்
பற்றுகிப்பயின்றவீன்பர், திடவனுபூதியின்வழுவாமாதலாலேதிகழ்
பிரமசாரமென்ச்செப்புந்தானே.

(சு)

வேறு.

எறிபொளிமாத்திரமமலமெவற்குமுணர்வெங்கணுமுளது
பிறியாவுபசாந்தச்சித்துப்பிரமமென்பதனுபவமா
நெறிபோமறியாவொருவனைநெஞ்சன்றிரோக்கிலெத்தோற்றஞ்
செறிவாமெத்தெங்கணுமுளதாஞ்சித்தாம்பிரமமாகின்றேம்.

(எ)

உரு-வது. சொருபசபாவலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-நகக.

இருபத்தாறாவது பந்தமோட்ச லட்சணம்.

அஃதாவது

நினைவிறந்த விடத்திற் றுக்கநீங்கிச் சுகமுண்டாதலின்
துக்கசுகமுடைய பந்தமோட்சத்தை யதன்பின்னர்

இதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல்லாதபொருளிலெழுபந்தநி
லெப்பொருந்தவன்பாளு, சோகமுறுபாவனையான் சாந்தமாகிற் றுயர்

பந்தமிகத்தேய்ந்துதுலைந்தபோரு, மிராகவனேவாதனையினேர்மை
வீடாமிகப்பொருளின்வாதனையினிறுகல்பந்தஞ்சேகரவென்றவற்கே
துவின்றிப்போகத்திரள்வெறுப்பாமேலவோசீவன்முத்தர். (க)

வேறு.

இதனைமுன்னியொஞ்சீவனிமைப்பினிற்படைத்ததாரு
மதன்வடிவாகிநிற்குமனுமானமுதலவெல்லாம்
விதமுறுகாட்சிமெய்மைபந்தமஃதின்மைவீடார்
திதமுறுமிதுபோமாறுசெப்புதுந்தெரியக்கேட்பாய். (உ)

பந்தத்துருவங்கேட்டுணரிற்பரவீட்டுருவுமேல்வெளியா
மிந்தச்சகநீரான்முதலாமிவைமெய்யென்றல்பந்தமதா
மந்தக்கருத்துநிற்பளவுமிதாமுத்திவித்தினிடைத் [லாம்.
தொந்தத்தருப்போற்காண்பவன்பாற் றேன்றதுறையுங் காண்பவெ

மேவுகதைபாற்சிற்சத்திவிரிவெயுலகென்றதுதவரும்
காவுமனமாஞ்சிலுமகவுமடமையாலேவெறும்பொய்யே
தாவுசகப்பேய்வரக்காணுந்தனைப்போதிக்கிலறிந்திடர்போம்
பாவும்காரம்பலசேரிற்பவமாமவற்றைவிடல்வீடாம். (ச)

வேறு.

அந்தமற்றொன்றாய்விதற்பமற் றறிவாயழிவிடப்பாரம்பொருளிருக்கப்
பந்தமுற்றவாரமுத்திபெற்றவரார்பாவனை விகற்பமேயனைத்துஞ்
சிர்தனைவிரிவுபந்தமாதனைத்தீர்ந்திடன்முத்தியாமனத்தின்
ரெந்தலீலையினாற்றாரமாமணித்துந்தாரமுமண்ணிதாய்த்தோன்றும்.

உள்ளாதுசங்கற்பத்தினுற்றோன்றுமுள்ளமற்றதனிநூலொடுங்குந்
தள்ளாதுகாற்றூலெழுந்ததீக்கொழுந்துசமிப்பதுங்காற்றினுற்போல
நள்ளாதுபிரமமன்றுநானென்றுநாடுதன்மனத்துறுபந்த
மெள்ளாதுமிடமும்பிரிவிலாப்பொருளையாமெனுமுத்தமேவீடாம். (ஃ)

வேறு.

இஞ்ஞானபதமேழுமிகவும்புந்தியெய்தினர்க்கல்லதுதோன்றாவி
வற்றையெய்தி, லஞ்ஞானமிலேச்சனேயெனினுந் தேகியதேகியெனி
னும்முத்தனையமில்லை, மெய்ஞ்ஞானமென்பதுதான் மனத்தின்கட்டுவி
டுதலிதுபெறிலிதுவேவீடுபேறும், பொய்ஞ்ஞானக்கானலினீர் முதலா
மோகம் பொய்யெனப்போமடமையும்பொய்யென்னிற்போகும். (௭)

ஒழியாததுயர்மாயையெனுமாபத்தை யொழிக்கமனநாசமோரு
பாயமாகு, மிழியாதமெய்ஞ்ஞானப்பொருளையெல்லா மியம்பக்கேட்
டயராமலிதயங்கொள்வாய், பழியானபோகத்தினிச்சைதானே பந்த
மாமதுவிடலேபரமமாகும், வழியானபன்னுலாற் பயன்கொடுலென்
னவருந்தாமலிவ்வழியேவருதல்வேண்டும். (௮)

வேறு.

அன்றெனிலொன்றுமல்லவொன்றுநாமாகுமென்றே
நின்றவிப்பதத்தினன்றாநின்பதந்தனினீநிற்பா
யொன்றெனும்பதத்தைக்கண்டவுத்தமர்தன்பானின்பர்
துன்றுவாதனையேபந்தந்தொல்லைவிடதனைத்திர்தல். (௯)

வேறு.

பற்றுவான்பற்றுபொருளிரண்டும்பயில்பந்த
மற்றபோதுபசாந்திதோன்றிடுமதுநிலைமை
பெற்றபோதுவீடெனும்பெயரன்னிலைபெறுமால்
வெற்றிவீரசிங்காதனத்திருத்தியால்விளங்க. (௧௦)

வேறு.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிந் சேர்ந்தசுகவறிவு
மிகச்சிறந்ததாகுந், தெரிபொருளால்வளைப்புண்டாற்பந்தமாகுந்தெரி
பொருளைவிட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீடாந், தெரிபொருளுந்தரிசன

வாசிட்டத்திரட்டு.

முஞ் சேரும்போதில் சேர்ந்தவனுபூதியிடர்தீர்ந்ததாகுந், தெரிவுறவா
ங்கதுபற்றிநிற்பாய்நீயின் நிரிவிலையாஞ்சமுத்திதனைச்சேருவாயே. (1)

வேறு.

அவிஞ்சைதன்னின்முதற்கூற்றாலயற்கூற்றிரண்மிமோருணர்வாற்
றவிர்த்துபோமட்டுஞ்சுட்டுச்சலனமின்றியொன்றாவாய்
நிவந்தபிரமமிதுவல்லவென்னுமறுநிநீடவிஞ்சை
யுவந்தபிரமமிதுவென்னுமறுதியவிஞ்சையொழிந்ததுவே. (கஉ)

வேறு.

உள்ளத்திலிருமையெனவொருமையென்னவுன்னுதலஞ்ஞான
மிவைவொழிதன்ஞானந், தெள்ளுற்றகதியுமதுதெளிந்துமுத்திசேர்ந்
தனைசித்தமும்விட்டாய்செல்வனாகித், தள்ளுற்றமலநீங்கிமௌனியா
கித்தனிநிற்பாயென்றலுமே தமையுணர்ந்தோர், கொள்ளுற்றதொழி
லெல்லாமனத்ததன்றோ கொண்மனமன் நியினடக்குங் கொள்கை
யென்னோ. (கங)

வேறு.

பொய்யதாமுபற்கொம்பினைப்பற்றவும்போக்கவுரினைப்பாரா
ரையனேபரபோதபூரணத்திலேயயலொன்றுவருமாறென்
பொய்யதாகியவனேகபாவனையினைப்பொருந்தல்புன்பிறப்பாகு
மையமின்றியவேகபாவனையிலமுந்துதல்பவந்தீர்தல். (கச)

வேறு.

கொள்ளும்பொருளாகவும் வேண்டாகொள்வோன் வடிவாகவும்வே
வெள்ளுங்கரத்தெல்லாநீக்கியெதுசேடித்ததுவாவாய் [ண்டா
நள்ளும்பொருளொன்றினையிந்தநாடும்பொறிகளுநிலாங்கே
தெள்ளும்பற்றுள்ளதுபந்தஞ்சிறக்கும்பற்றில்லதுமுத்தி. (கரு)

வேறு.

பேசுமிதுதானிப்பளவும்பிறப்பாநச்சுவிசேகைதா
 ஞசமடையாதிராகவனே ஞானச்சுருக்கமிதுகேளாய்
 பாசமுறவீதுண்டாகவென்றுபடருமனந்தானே
 யேசுபிறவியிம்மனத்தினிறவேமுத்தியிவ்வளவே. (கக)

இங்குப்பன்னும்பலவாலென்னியம்புசுருக்கமிதுகேளாய்
 சங்கற்பந்தான்பவபந்தஞ்சங்கற்பந்தீர்ந்ததுமுத்தி
 பங்கற்றெல்லையழிவலைவுபவமற்றாமறிவுருவே
 துங்கச்சகங்களைனனோக்கிச்சுகமெப்படியப்படியின்பாய். (க௭)

உசு-வது பந்தமோட்சலட்சணம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௨௮.

இருபத்தேழாவது ஞானஞ்ஞானபூமில்சுண்ணம்.

அஃதாவது

அஞ்ஞானபூமியில்பந்தத்தால் வருந்துக்கமும்
 ஞானபூமியில்மோகூத்தால்வருஞ்சுகமுமுண்டாகலி
 னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

நானென்னும்பிரிவும்பேதமுமற்றுநல்லறிவாயசையாத
 மானதநிலையேசொருபமாமுன்சொன்மடமையாம்புவிபதங் கேட்பா
 யீனமாம்விந்துநனவுமேனனவுமியன்றமானவுமந்நனவி
 லானதோர்கனவுங்கனவுமிக்கனவிலடர்நனஞ்ஞ்சமுத்தியுமே. (க)

இத்திறமேமூமேசமாய்ரெருக்குற்றிவைபலபெயர்களையெய்துஞ்
சித்திலெகின்றோரறிவுபேரின்றிச்செறிமலமின்றிமேல்வந்து
வத்தியாநிற்குஞ்சித்தசீவாதிவருபெயர்செயல்களுக்கிடமாய்
வித்துருபமதாய்கின்றிமமதனூல்விதைநனவாமுதற்பதமே. (உ)

வேறு.

இதுவறிவுக்குமுதலவத்தையதாமிதத்துறப்பிறந்தபின்னிவனா,
னிதுவெனதெனப்பண்டிலாமையா நெய்தாயெழுந்துளவறுதியேந
னவா, மிதுதனையொழிய விவனவனானேயிதுவதுவென்னதென்றெ
ண்ணு, மிதுமுதற்பிறப்பிற்கொடர்ச்சியாய்ப்பருக்குமிந்தநிச்சயம்பெ
ருநனவாம். (ங)

வேறு.

அறிந்துளதெனினுமறியலாதெனினுமமுந்துறத்தானதுவாகிச்
செறிந்துளநனவிற்கித்தராச்சியமேசெய்வதுநனாக்கனவாகு
மெறிந்தகானலினிர்சத்திகைவெள்ளியிருமதியிவைமுதற்பலவாய்ப்
பிறிந்தபேதங்கணனவிலேபழகும்பெற்றியாற்கனவுபல்விதமாம் (ச)

வேறு.

அற்பகாலத்திலநேகமாஞ்செயல்கண்டறிந்தன மெனுங்கனவழி
ந்து, முற்படுசெயலைநினைவதுகனவா முந்துகண்டதனைநாளாகன்று,
பிற்படக்காணும்பொருள்களைமறந்து பெரும்பொழுதுணர்வுறநோக்
குஞ்சொற்பனநனவுபோனனவுக்கேதோன்றுமிச்செயல்களுநனவே.

வேறு.

அதுவகையவத்தைதயகற்றியசீவனைடந்துளவவத்தையினியற்கை
யுறுசடமாகுமேல்வருந்துயர்கூருணர்வுளதாமிதுசமுத்தி
துதுபுவனங்களிதனிடையிருளிற்கொலவுறு மிப்பதமேமும்
பெறுவனபேதமொன்றுநூருகும்பேதைமையவத்தையிவ்வெழும்.

வேறு.

ஞானபூமியமுடிவில்பேதமாகநவிலுவர் வாதியரவத்தினமக்கு
நல்ல, தானதிவையியையறிதன்ஞானமாகுமறிந்தவிவற்றந்தமேயழி
வில்லீடா, மானமுறுசுபம்விரும்பல்விசாரமெய்தன்மனஞ்சிறுகலுண்
மையிலேமன்னிநிற்ற, லீனமறுசங்கற்பமறல்பதார்த்தமெண்ணமறுத்
திடறுரியமிவையேழாகும். (௭)

இவையறிந்தோர்மோகமெனுமனற்றில்வீழாரிவற்றியலாமுத்தி
வரிவிடர்மீண்டில்லை, நவையுறுமோகத்தொடு நாமடைவதென்னே
நல்லோரானன்னுலானன்றாஞானச், சுவைபெறுதுநிராசையினுலெ
ன்றுநாடல்சுபம்விரும்பலாகுமிந்தச்சுபேச்சைமுற்றிக், கவையுநல்ல
லோரியற்கையாசாரங்கன்கைவருதல்விசாரமாங்கருதல் வேண்டும்.

இனையசுபம்விரும்பலொடு விசாரமென்றவிரண்டிநிறைதலும்வி
டயத்திச்சைமாற்றி, நினைவுகுவியதுசித்தஞ்சிறுகலாகுநிகழ்த்தியவி
ம்மூன்றலு நெஞ்சந்தன்னில், வனைதருமவ்விரத்தியினு லுண்மைப்
போதமன்னுதலேயுண்மை நிலைமருவலாகு, மனையனவிந் நான்காலு
முண்மைப்போதத்தமுந்தியயற்சங்கமறசைங்கமாகும். (௮)

அறைந்தபதமைந்தாலுந்தானும்போதத்தமுந்திய விற்பத்தமை
வாற்புறனுமுள்ளு, முறைந்தபதார்த்தங்கண்மறைந்தயலோர் வன்பா
லுணர்வதுவேபதார்த்தநினைவொழிதலாகு, நிறைந்தவிவையாறலும்
பேதம்போக்கி நிலைபெறுதற்சபாவத்தேநின்றறானே, மறைந்தபொரு
ள்வெளியாக்குந்துரியமாகுமாசறுசீவனின்முத்தர்வழியீதாகும். (9)

வேறு.

தீயவ்வினைக்கஞ்சுவனென்றுஞ்செறியும் போகவேட்கையுரு
நேயநயமாம்பெய்தென்றுநிபுணமாகியிடம்பொழுதுக

கேயவுகாகளுகாசெய்வானிவ்வாருனவிவன்ருனே
யாயபொழுதுமுதற்பூமிபானவொன்றையடைந்தவனே. (கக)

வேறு.

ஒக்குமூன்றுகரணத்தாலுயர்நல்லோரைப்பின்செல்வன்
மிக்கநன்னுலெங்கணும்போய்விரும்பிக்கொணர்ந்துபரிசயிப்பன்
றொக்கசநமறுப்பதற்குத்துணிந்திவ்விசாரம்படைத்தவனே
தக்கபூமியறிந்தோனந்தகுமாரியமூற்றவனே. (கஉ)

செய்வாருனன்றிசன்ருன்செய்வானலதென்பழவினேதா
னிவ்வாருனசொற்பொருளினெண்ணமெல்லாபரிச்சயமாய்க்
கவ்வாததினாரத்தகற்றிக்கலந்தசாரந்தமோனநிலை
பெய்வான்கருணைமுகிலேமுன்பேசுசேட்டப்பற்றின்மை. (கங)

சமமதாகச்சொற்பனம்போற்சகத்திலனைத்துநோக்கிடுவ
ரமரநாலாம்பூமிதினையடைந்தோர்முதற்பூமிகண்மூன்றுங்
குமரனேசாக்கிரமராகுங்கூறுநாலாவதுகனவாம்
விமலசித்தஞ்சரற்காலமேகசாலம்போலிறக்கும். (கச)

சிறக்குஞ்சற்பாவந்தானேசேடமாகநின்றிடுவர்
பறக்குஞ்சித்தமிறத்தலினுற்படர்ந்தவிகற்பமெலாந்தோன்று
வுறக்குஞ்சமுத்திப்பதமென்னவுகாக்குமைந்தாம்பூமியிற்போய்
நிறக்கும்விசேடமனைத்துமறநிற்பனென்றிரிசைமட்டில். (கரு)

செறியுமுடிச்சமையமும்போய்ச்சீவன்முத்தசபாவத்தால்
வெறிதுவீடன்றியுமவீடுவினந்தோவியத்தின்விளக்கொப்பான்
பிறிவிலவின்னிலவெறுங்குடம்போற்பிறிதுபுறனுட்கூனியமா
யெறியுங்கடலினிறைகடம்போலெங்கும்புறனுண்ணிறைந்திருப்பன்.

குலவுமுடநீர்முத்தியெனக்கூறுமேழாம்பூமிதனைச்
சிலர்நற்சிவமென்றுரைசெய்வர்சிலர்ஞானியமென்றுரைசெய்வ
ரிலகுபொருளென்றுரைப்பர்சிலரியைந்தகாலமென்பர்சிலர்
விலகுபகுதியென்பர்சிலர்வெவ்வேறாகவிசாரித்து.

(௧௭)

உள-வது. ஞானஞ்ஞானபூமிலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௪௫.

**இருபத்தெட்டாவது
துரியந்துரியாதீதலட்சணம்.**

அஃதாவது

ஞானபூமியின் முடிவு துரியந்துரியாதீதமாகவி
னதன்பின்ன ரிதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

தேற்றமாங்காண்பனநீங்கிச்சித்தினிடையேசித்திறக்கிற்
சாற்றுமுயற்கொம்பெனநொய்தாஞ்சத்தாசாமானியமதுவே
தோற்றம்புறனுள்ளாய்ப்பலவாய்த்துவக்குமாகுமிவையனைத்து
மாற்றியகன்றுமனநிற்கிலதுசத்தாசாமானியமே.

(௧)

உன்னாவெதிர்காண்பனவொன்றுமொழியாதியாமையுறுப்பென்னத்
தன்னைற்றன்பாலிறக்குமெனிற்சத்தாசாமானியமதுவே
முன்னாமுடல்சேர்முத்தருடலிலதாமுத்தரிருவற்கு
மென்னாளினுஞ்சேர்பெருங்கண்ணீர்திதன்பேர்துரியாதீதபதம்.

(௨)

வேறு.

நிறைபெருங்கடலொத்துநாயெலாங்கடந்துநிகரறப்பற்றவெ
றிதாய்க், குறைவில்சிற்சுடரின்கொழுந்துன்கூடிக் கோதறவசைவ
றக்குலாவு, மறைவறுதுரியவிழிவெளிப்படுமென்மற்றதனுடனதுரிக

ரா, முறைமையிற்றுயில்வோர்க் கண்ணிதாவு வமைமொழியலாய்த்
தோன்றிமென்றே. (௩)

வேறு.

அறிபொருளைவிட்டகன்ற லழியுஞ்சித்தமந்த நிலைவியாபாரம
னைத்துமில்லாச், செறிநனவிற்குமுத்தியாமிதனைநாளுந்திராதபரிசய
மேசெய்யச்செய்யப், பிறிவின்முது துரியமாமென்பர் மேலோர்பி
ழையிலாவிதனிலேநிலைமைபெற்றுக், குறியறுமானந்தமேகாந்தசீலக்
கொள்கையாலானந்தங்குமென்றே. (௪)

அந்தவாறந்தமாந்தமென்னுமறிவினதீதந்தன்னையடைந்துளோ
னைத், தொந்தமிலாயோகியெனச்சொல்லலாகுந்துரியாதீதந்தனையுந்
தன்னினோமை, பந்தமுறுபவம்போய்த்தாமதத்தால்வந்தபலவபிமா
னக்கள்போய்ப்பசமவின்ப, நந்தலிற்றன்மயமாஞ்சற்பாவந்தன்னின
ன்னீரினுப்புப்போனன்றொன்றும். (௫)

வேறு.

மொழிசத்தாசாமானியத்தின்முடிவிலெண்ணமெல்லாம்போ
யொழிவதேதங்கதானல் லுணர்விற்பதமாமுதலதுவா
மழிலிதற்குவித்திலையாங்கேயிறந்துவிகாரமறத்
தழியவுணர்வுநிலைபெறுமப்பதஞ்சார்ந்தவர்மீண்டிடர்சாரார், (௬)

பன்மைமோகத்திவ்வுலகைப்பற்றியுள்ளபடியுணர்ந்து
தன்மைநிலையாயையமற்றோனேசுமுத்திமொனமதாஞ்
சின்மையநேகவறிவுருவாஞ்சிவமேயிவையாவையுமென்னுந்
தொன்மைமுடிவினினைதானேசுமுத்திமொனமெனச்சொல்வர். (௭)

நின்றவிண்ணுண்டல்லவுமாரிக்ஞுமனைத்துமுளதிலதா
மென்றுசமமுஞ்சார்தமுமாயிருத்தல்சுமுத்திமவுனமதா
மொன்றுசுமுத்திமவுனந்தானுபயவிதமாமயோகியற்குத்
துன்றுகின்றசாங்கியமுந்தாயதானயோகமுமே. (௮)

ஆனவாதனைகளின் நியசைவற்றுப்பேரானாகி
மோனமாய்நிருவிகற்பமாய்ப்பற்றுமுற்றுமற்ற
தானமேயமுந்திக்கற்போற்றருவைப்போற்சுவர்போனின்றான்
போனசூடாலைபண்டைப்பொற்கொடிவடிவமெய்தி. (க)

வேறு.

அகமென்பதுமென்றோதுவுமுளதுமில்லுமறிவிட்டு
நிகழுஞ்சமமாய்ப்பற்றறத்தன்னிலைக்கேகிறற்றற்றுரியமதாந்
தகுதன்னிலையாய்ச்சமமாகிச்சகத்தின்றொழிற்குச்சான்ருகிப்
புகல்சீவனின்முத்தியுமாகிப்பொருகற்பனைதீர்நிலைதுரியம். (க0)

இதுதானனவுகனவல்லவிடர்சங்கற்பமிலாமையினாற்
பொதுவாஞ்சமுத்திதானன்றுபோதயின்மைதீர்தலினாற்
சதுராவந்தச்சகநன்றாந்தனதுநிலைக்கேசமித்திறக்கு
முதுஞானிகட்கிங்குதுதுரியமுடர்க்குலகந்திரநிலையாம். (சக)

உஅ-வது. துரியந்துரியாதீதலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-நருசு.

இருபத்தொன்பதாவது சீவன்முத்தர்க ளாசாரம்.

அஃதாவது

துரியந்துரியாதீதானுபவமுடையோர்
சீவன்முத்தர்களாகலின் அதன்பின்னர் இதனை
வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மற்றுநாளேழும்வேரோரிடத்துறவைத்தபின்னர்ப்
பொற்றிரளமுகாரந்தப்புரத்திடைநாளேழுவைத்துச்
சிற்றிடைமகளிர்போகஞ்சிறந்தவூணளிப்பத்துய்த்தான்
குற்றமுகுணமுநாடான்குனிர்நிறைமதியமொத்தான். (க)

எ

மன்னவன் சனகன் றந்தபோகத்தின்மகிழ்ச்சியாவு
மன்னவன் மூன்னஞ்செய்தவவமதித்துன்பயியாவு
மின்னவன் மனதைச்சுற்றுமிழுத்திலவிளமென்மென்மல்
பொன்னசலத்தின்மிக்கபொருப்பினை யிழுக்கவற்றே. (உ)

வேறு.

அற்புதங்களனைத்துமிலா விவனுக்கந்த வருஞ்சுவன் முத்திபதம
டைவின்முற்றுஞ், சொற்புலனுக்கதீதனாயுலகர்போலத்தோன்றிடுவோ
ன்புந்தியிலோர்தொழில்பற்றாதோ, னற்பயன்பொல்லாப்பயனாற்சுக
ஞ்சோர்விலலோனண்ணியதுபுசித்தினிதனன்றாய்நிற்போன், பொற்
புறநல் லாசாரவிரோதமான போகக்கடமிற்சிறிதும் பொருந்திடா
தோன். (ங)

பாவனைதீர்துரியமதினினைப்புநீங்கிப்பவமென்னுங்கடல்கடந்து
பாரஞ்சேர்த்தோன், சீவனெனநின்றலுஞ்சீவத்தன்மைதீர்த்தாலுமில்
லறத்திற்செறிவுற்றலுங், கேவலஞ்சந்தியாசியாயிருந்தபோதுங்கிளர்
சுருதிமயக்கத்தாற்றிகடைப்பட்டாலு, மியாவதுஞ்செய்துந்தவிர்த்தும்
பயனென்றில்லையிமகியுறுக்கடல்போலியல்பினிற்பன். (ச)

வேறு.

என்பதுசொல்லிய முனியை யுடலிறந்த வீடுமுடலிருந்தவீடு,
நன்பழநூல்வழியியற்றநவில்கென்றவிராமனுக்குநல்லோன் சொல்வா
ன், வன்பலசெய்கையிற்பயின்றுமுன்றோன்றும்விண்டோன்றா வகை
மையற்றே, ரின்பமுறவருஞ்சீவன் முத்திபதம் பெற்றுயர்த்தவியல்பி
னோரே. (ரு)

வேறு.

மிகவருகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்தும்கிண்போன் மிகநொய்
தானோ, ரகமெனலின்றிச்செயல்கள் செய்தாலுந்தவிர்த்தாலுமமுத்த

மற்றோர், சகநெறிகள் செய்திடினுமன்னியர்போற்கண்டுள்ளீர் தன்மை
சான்றோர், திகழ்மனமுரினைவுமிருந்துஞ் சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்
முத்தர். (௬)

வேறு.

துக்கசுகங்களிலமிழ்ந்துமிதவாதபுந்திரிகைசபாவமானோர்
புக்கசுமுத்தியினனவாய்நனவின்றிவாதனைதீர்போதமுற்றோர்
மிக்கசமமாயுலகால்வெருளாமலுலகினையும்வெருட்டாமேலோர்
சிக்கறநன்னினைவிருந்துரினைவிலாதவரிவோசீவன்முத்தர். (௭)

எய்தாநின் றுளபயனுக்கியற்றுதாரில்லையாமென்றபோது
நொய்தானகருமத்தினையுத்தானோர்வினாந்திடுவார்நொய்ம்மைதோன்ற
வைதானபுந்தியினலாறுதலாலறிவுடையோரனைத்துஞ்செய்வர்
வெய்தாவுன்போல்வானாக்கொதுகெனவீசிடுமெங்கள்வீரக்காற்று. (8)

வேறு.

சீவனுமிருந்துகாணுஞ்சிற்பரதத்துவத்தே
மேவியநனவையுற்றோர்வெம்பவமோகமார்க்கத்
தோவலில்சமுத்தியுற்றோரோர்முதிர்நிராசையாலே
பாவனைநலனிற்றிங்கிற்பயிலும்வாதனையைமாய்த்தோர். (௯)

உலகதுநாமாநென்னவுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமாற்பிறவிமோகங்கங்குல்போன்மூடிநிற்கு
மலகறுமலகுந்தாமுமழிவில்சிற்சோதியென்றே
சலனமில்லகண்ணாற்கண்டோர்த்தத்துவநிலைமைகண்டோர். (௧0)

அகிலசத்தியுமாயொன்றாயநந்தமாயறிவுதானே
சகலபாவனைக்குமுள்ளாமெனக்கண்டோர்தம்மைக்கண்டோர்
பகர்வுறுநானுமில்லைபிறிதிலைபரமேயுண்டென்
றிகமுறவுள்ளதில்லதிடையுறக்கண்டோர்கண்டோர். (௧௧)

முயல்வறத்தாமேதோன்றுமொய் திசைப்பொருள்கடம்மின்
மயலறச்செல்லுங்கண்போன்மாசறுநீரார்புந்தி
செயல்களிற்செல்லுமன்றேதெளிந்துபல்போகந்துய்த்தாற்
றுயர்செயாதறிந்துசேர்ந்தாற்சோரருந்தோழராவார். (கஉ)

நெறியிடைவந்தோர்கூட்டநெறிசெல்வோர்காணுநெர்போற்
செறிதருபோகமெல்லாஞ்சேதனர்காண்பரன்றே
யறிவினுன்மனைதவென்றோரற்பமேபெரிதாய்க்காண்பர்
பிறகதுதுயராமென்றேபெரியனபோகம்வேண்டார். (கங)

அனைத்தையுறிந்தோர்தம்மையறிவனவறிவாற்கண்டோர்
வினைத்தொடரிலாதோரொன்றின்விருப்பமும்வெறுப்புமில்லோர்
நினைத்துளநிகழ்காலத்திலெய்தியநிலையினிற்போர்
தினைத்துணையெனினுமையிலாதவர்தெளிவுசான்றோர். (கச)

பன்மையாம்விசாரத்தாலேபடரகங்காரமற்றோர்
சன்மமேமரணமேயென்றஞ்சறுசலப்பிலாதோர்
நின்மலரொளிதின்வந்தபொருள்கொள்வோர்நிகழ்ந்தவெல்லாந்
தொன்மையாநவமாங்கண்ணுற்றுக்களறச்சமமாய்க்காண்போர். (கரு)

வேறு.

ஆனதிமத்தாற்குடும்பபாரவியாபாரத்திலணுகும்போது [ழ்வாய்
போனபொருட்கிரங்காமற்பொருந்துபொருண்மத்திரமேபுகித்துவா
தினமுறவருபொருளைச்சிந்தியார்வந்தபொருட்டென்றெண்ணார்
ஞானபரராணோர்க்குச்சபாவமாங்குணமிதுவேநளினக்கண்ணாய். ( )
கண்டனவெல்லாம்பொய்யென்றுள்ளத்திலனைத்தினும்வெங்காதனீத்
பண்டிதராமுழுதுணர்ந்தபெரியோரையிராதுபாசமாயை [த
புண்டிலையென்பவற்றிடையின்சுத்தமாம்பதம்புந்தியூன்றப்பற்றி
விண்டவுடற்குட்புறம்பாமுலகைநீற்றுதலும்விடலும்வேண்டா. ( )

பராபரங்கண்டோரனைத்தும்பின்செல்வருலகியல்புபற்றார்நீங்கார்
சுராலயநந்தனவனத்தும்பற்றார்களஞ்ஞையத்துந்துயரமெய்தார் [ரோ
விராவுரியதியுந்தள்ளார்வெய்யவன்போ லனுசரிப்பர்மேன்மைசான்
ரிராகவனையிவ்வாறுநடத்தியெனவசிட்டுமுனியியம்பலோடும். (கஅ)

வேறு.

உளத்தினிலனைத்துமாற்றியுலகிலோர்பற்றதின்னித்

துளக்கிலாநிலையினின்றோர் துகளறுமுத்தராவா

ரளக்கருமீசராவாரவர்களேசமாதிதானுங்

குளத்தகுருநந்தானுங்கூடினும்விடினும்முத்தர்.

(கக)

ஊகமின்முகர்க்கெல்லாமுழிவெங்கடலாஞ்சென்ம

மோகமிலாகத்தோர்க்குமுன்னுறுகோவின்றாளாஞ்

சோகமின்னானிரெஞ்சிற்றொடர்ந்தசிற்றின்பம்பற்றப்

போகமில்சிற்றூர்ப்புன்பென்பொலிநகர்விடலைக்கென்னும்.

(கஉ)

வேறு.

பெறற்கொணாதசத்துவகுணப்பிறப்பினர்புவிமே

னிறந்துவாழ்வதுவான்நிகழ்நிறைமதிநிகராம்

வறக்குந்தூன்பத்தில்வாடலரிவதுதான்வரினுஞ்

சிறக்கும்பொற்கமலத்தலர்குவியுமோசிறிதும்.

(கக)

பகுதமன்றியேமற்றுளதொழில்களிற்பற்றார்

தகுதியாகியமேலவர்நெறியிலேசரிப்பர்

மிகுதியானிறந்தசைவறுமுளத்தினுன்மிகுவர்

தொகுதியானநட்பருண்முதற்குணங்களாற்சுடர்வார்.

(கஉ)

இயற்கையாகியகுணத்தினரிழிவுயர்விரண்டு

நயக்கலாதவர்சமுடோளர்நன்னெறிநடப்போர்

வியக்குமாறுதன்ககைடாவேனையெயப்போர்
மயக்கிலாதவிரவிபோனியதியைவழாதோர்.

(௨௩)

வேறு.

வானேருககிரிவிரவிரவியற்றும்வாறென்னவந்துவந்து [ணித்
தானேதோன்றியதொழிலைப்பற்றிநிச்செய்துமெனச்சனகனென்
தினேயவருகாலஞ்செல்காலமிமையளவுஞ்சிந்தைசெய்யா
னானேறுநிகழ்காலத்தோரிமைப்பினகைதலோடுலாவலுற்றான். (௨௪)

வேறு.

சூழறுமின்பதுன்பந்தொடர்வுநிலொருகாலத்து
மாழுதன்மிதத்தவில்லாவவர்களேசேவன்முத்தர்
கேழையர்மகிழ்ச்சியுச்சஞ்சினமின்மைபொறுமைகேத
மூழறுமியற்றைநோக்காவுளத்தினர்சேவன்முத்தர். (௨௫)

சுமுத்திபோலாரிநின்றபாவனைத்தொழிலினாலே
பழுத்தநெஞ்சதனானீங்காச்சாக்கிரம்பயில்வோர்நாளும்
விழுத்தகுலைகள்சூழ்த்தமதியெனமேலோர்மேவ
முழுத்தமும்பிரிவிலோரோழுத்தொன்றுரைக்கத்தக்கோர். (௨௬)

யாதினுமுயர்ந்துமாளப்பதம்பற்றியிதயமென்றுஞ்
சேமாயின்பதுன்பஞ்சேர்கிலார்பிறப்பிற்சேரார்
சாதுகொள்பகைகொளொத்தல்தஞ்சம்வல்லபங்களுள்ளோ
ரோதியநெறியிற்செல்லுமுத்தமர்பிறப்பிற்சேரார். (௨௭)

இழிவுயர்விரண்டுமெண்ணரிச்சைகோபங்கெளய்தார்
தொழிறெழிலிலாமைவிட்டோர்துன்னியபிறப்பிற்சேரா
பொழில்பெறவினங்கியார்க்குமினியனவினிதிற்சொல்வோ
ரழிபொருளைத்தின்சால்பையிந்துளோர்பிறப்பிற்சேரார். (௨௮)

வேறு.

பற்றிலாதமனத்தாலேபயின்றிராசகாரியங்கண்
முற்றுமியற்றியாபத்துமுதிர்ச்சம்பத்துஞ்சமமாகக்
குற்றமில்லாக்குறிப்பாலேகுறிப்புற்றின்பதுன்பத்திற்
சற்றுமிதவாதமிழாதுசமபாவனையிற்றாளுண். (௨௯)

வேறு.

இவனவனானதுவெனதென்றேயிடரின்மூழ்குவரநிலில்லா
ரவனியாமுழுதுநாமெனுமுண்மையறிந்தவாமுங்கிநின்றயாரார் [க்
பவனமார்பொருளிற்பகிர்வுறுமனத்தாற்பாவனைபுந்தியின்பொருந்தி
கவருறாதனிலிவர்கண்மோகத்திற்கவல்வுரூர்தத்துவங்கண்டோர். ( )

வேறு.

ஒருகணஞ்செறிவருடனாறென்னினுமுயர்ந்தவப்பதமுற்றோர்
வருபவந்தருமேதுவாய்க்காண்பனமருவுமிவ்வழிமேவார்
பெருமையானவிப்பதத்திலுத்தாலகன்பிறைகளோராறாலே
யருகுறவகைசித்திபூமியைக்கடிந்தமைந்திருந்துணர்வுற்றான். (௩௬)

வேறு.

இவ்விருவரிதயமுந்தண்ணென்றிருக்கில் வேற்றுமையோரிறையு மில்
யவ்விதயசுதளமேயனந்தவப்பயனமவ்வனுபூதிக்கே [லை
கவ்வியிருப்போனுள்ளங்காரியத்தாலையுமெனிற்கவலையாகும்
செவ்வியவச்சமாதானமுன்மத்தநடனம்போற்சிறப்பின்றாமல். ( )

வருத்தமிலாவுன்மத்த நடத்தினன்வாதனைமாய்ந்த மனத்தோ
னாகிற், திருத்தமுறவவன்சுத்துத்தெளிவுற்றோன்சமாதிக்ஞத்திரநே
ராம், பெருத்ததொழிற்சேரநிரூர்பெரியவனஞ்சேரநிரூர்பேதநாடி,
லொருத்த லொருத்தனா விஞ்சாரிருவரு மொத்தையமில் வீடுற்றா
ன்றே. (௩௭)

இல்லுறைவோர்சமாதான விதயத்தோ ரகங்கர மாமேதந்தீர்ந்
தோர், புல்லுமனையேகாந்தவனமாருங்கடைவீதிபுக்குக் காண்போர்,
செல்லவரவுலாவியும்பற்றுமையினுக்கடைவழிச்செல்லாதார் போல்
வார், நல்லறிவுநிறைந்தோர்க்கும்படியேகாடொக்குநாடுதானே. ( )

துயில்விழிப்புச்சொல்லச்செலவு தொடர்ந்தாலுமகமுகமாந்தொ
டர்பாலென்றும், பயின்மனையூர்நாடெல்லாம்பழுவம்போற்காண்பவ
போரமசிலர், செயிரிலாவகமுகத்தாலெல்லாமாகாசமாய்த்திருஞ்சித்த
* முயிரினையசீதளம்வந்துண்ணிறையிற்சீதளமாமுலகமெல்லாம். ( )
உள்ளுணர்விலின்புறுவோன்பொறிகளாற்கருமங்களுய்ப்போனாய்ந்
தள்ளுசுகதுக்கவசஞ்சாராதோனனவரதஞ்சமாதியுற்றோ [யென்ன
னுள்ளுகின்றதலைப்போலெவ்வுயிருமெனப்பிற்பொருள்களோடே
வெள்ளுபயத்தாலன்றியியல்பாலேகண்டானேயெல்லாங்கண்டோன்

இன்றிறவுவந்தா லுக்கற்பார்த்தத்தெய்துகினுமிலங்குநூனி,கன்றிய
சேற்றுறுபொன்போற்களங்கமுறானெல்லாமாய்க்கண்ணாயாறிப், பொ
ன்றலடிமுடிவின்றியொன்றாயின்பத்தளவாய்ப்பொலிதேசாகித், துன்
றியகாட்சிகளில்லாக்குறியுடைத்தாமெனச்சுருதிசொல்லுமன்றே. ( )

வேறு.

வெற்திருக்கினுந்தொழிலினைமேவினும்விடாம
லறினானென்றுதான்சமாதிவிட்டகன்றவனாகுந்
செறியுளுனஞ்சேர்மனத்தினர்சகத்தொழில்செயினும்
பிறிவிறத்துவரிட்டராய்ச்சமாதியிற்பெயரார். (௩௮)

நெறிகொள்காற்றுத்தன்கதியினமறப்பிலாநெறிபோ
லறினாற்புந்திவேறறிவதில்லறியையுயரார்

* உயிரினையாய் - எனவும்பாடம்.

பிறிவிப்புந்தியிலொருமையோர்சமத்துவப்பெரியோர்
செறிதொழிற்பிறிவகற்றினோர் தற்பதம்பெற்றோர்.

(௩௯)

வேறு.

பற்றிலதாய்நின்மலமா மனம்விவகாரம்பயின் றும்பந்தமேவாப்,
பற்றுளநெஞ்சளவிறவம்படைத்தாலும்பந்தமேபயிலுமுள்ளிற், பற்
றிலதாயினியதொழிற் பயில்சீவன்புறத்தொழில்கள் பண்ணினாலும்,
பற்றறப்பண்ணாவிடினும் பண்ணுவோன் புசிப்போனும்பான்மைமே
வா.

(௪௦)

ஈதனைத்துஞ்சொருபமேயானிங்கெத்தையிச்சிப்பேனெதையிகழ்
வேனெனல்பற்றின்மை, மாதுயர்தீரிதுசீவன்முத்தர்மெய்யின்மன்னு
மாலியானில்லைப்பிறருமில்லை, மேதருமின்பங்களெலாமேவின்மேவ
மேவாதேன்மேவாதா யிடுகவென்றே, யோதியவாறுள்ளே பற்றின்
மைபுண்டேலுயர்வீட்டுக்கிதுநெறியென்றுணர்தியின்றே.

(௪௧)

செப்பியவத்திறநின்றுபற்றென்றின்னிச் சீவத்தன்மையைச்சே
ராச்சீவன்முத்தரிப்புவியிற்றொழிலெல்லாஞ்செய்கதீர்கவிற்பவுணர்
வன்செய்கையியற்றினாலுந், தப்பறவேவிட்டாலுந்தொழில்கடன்னு
ற்றருபயன்களொருசிறிதுந்தாக்கமாட்டா, மைப்புயல்கள் பலவிதமா
யெழுந்தபோதும்வானகத்திற்பற்றாதவகையேபோல.

(௪௨)

காயத்திலவேருகத்தனைக்கண்டோன்காயமீரினுமறியான்கள்
னற்கட்டி, தீயிற்காயினுமரிந்தபோதுமின்பந்தீராதவாறுபோற்றெளி
ந்தனானி, மாயத்தின்மோகத்தாற்பேதமாகான்மணந்தபாபுருடன்மே
ன்மனஞ்சேர்மங்கை, நேயத்தான்மனைத்தொழில்கள்செய்யுமாப்போ
னிகழ்தொழிற்செய்யினும்பரத்தினிலைமைநீங்கான்.

(௪௩)

வருதொழிலின் விருப்புறன்வத்தமான வழிநிற்பன்சென்றவற்
றைமனத்தினெண்ணான், கருமமுழுவதுமியற்றுந்தொடர்பந்தத்திற்
கலந்தவர்பான்மனம்பற்றுகவலைகூரான், மருவியவோர்பத்தர்பார்
பத்தனாகும்வஞ்சகர்பால்வஞ்சகனும்வாலர்தம்பாற், பருவமுறவால
னும்விருத்தரானோர்பால்விருத்தனந்திரர்பாலுமாகே. (சச)

விடலைபால்விடலையாந்துயருற்றோர்பால்வெந்துயரமுறுநிலைமை
விடாதபுந்தி, திடமுளதாமாந்தநிறைந்துதோன்றுஞ்செவ்வியனும்
புண்ணியர்தஞ்சிறப்பேசெய்யு, மடமையிலாவறினாநந்தெளிந்தோ
னாகுமதுரமுளனந்தீனமனமில்லோனாஞ், சுடர்குளிரின்மதிகருகிலெ
ரிசீழ்நோக்கிற்றுளங்கிவிவவான்சீவன்முத்தன்னுயோன். (சரு)

இதுவெனத்தோன்றிய வெல்லாஞ்சிற்பொருபயிவ்வுண்ணம்பல
சத்தியிலங்குமென்றே, புதுமைகளின்வியப்புரூர்சீவன்முத்தர்புனல
சைவால்வேற்றுமையேபோலத்தோன்று, முதுசுழிபோலவும் வின்
னின்மயிலின்றோகைமுன்புகடிதசைத்தலுமேமுத்தின்கூட்டங், கது
மெனமெய்போற்றோன்றல்போலவுந்தான் கனத்தசகமனத்தசைவா
ற்கடிததோன்றும். (சசு)

* வேறு.

சுத்தமானதற்பரத்தினுத்தமுலியேதொடர்ந்தவுண்மதியாலே
யொத்துநிற்பவர்தம்மையெப்போகம்வந்துறுபிணிசெயவற்று
மெத்துபோகத்தைமுதலியபகையெலாம்விசாரமேயிருந்தோர்தம்
புத்தியைச்சிறிதசைத்திடாவசந்தனற்பொருப்பசைவதுமுண்டோ.)

வேறு.

அபாவமேபற்றலபாவம்பாவித்தலாய்ந் துண்மைப்பொருள்கா
ண்டன்மனமாய்வென்பர், சுபாவமாமனைத்தையுமுள்ளகற்றிச்சீதேச்

சுதைபோலுமிவ்விதயநடக்குமென்னிற், நவாததொழிலுற்றாலுமற்
தச்சித்தந்தன்வடிவிலாததெனச்சாற்றுங்கண்டாய், குவான்மறுசன்
மந்தருவாதனைதுன்னுதோர் குலாலவட்டம்போற்றிரிவர் குறைவின்
முத்தர். (சஅ)

வறுத்தவியைப்பாக்கியின்பமன்றிமறுசந்நமற்றவாதனைசேர்
ந்துள்ளோ, ரொறுத்தவிடர்தீர்சீவன்முத்தராகுமுண்மையுருவடைந்
தமனமுடையோரன்னர், நிறுத்துணர்ஞானக்களையுற்றவருமன்னர்
நெஞ்சுமிலாதவரன்னர்நிமலமாகப், பொறுத்தவுடனீங்கிலாகாசரூபம்
பொருந்தினரன்னொன்றுபுகல்வரன்றே. (சக)

வேறு.

கரளகாளமொப்பனபாற்கருப்பஞ்சாரோதனதுகரில்
விரவுபுந்திபற்றாமன்மெய்ம்மையுணர்ந்தோர்சமமாவார்
சிரமங்கரிந்தோர்சிரந்தந்தோர்செறுநொன்னுருநவென்னு
ருரவுஞானத்தொருநோக்காலொக்கக்காண்பருட்குளிரந்து. (ரு0)

அறுதிமாத்துக்கீரரிவாளாக்கைவல்லிக்கெரிபுழுவா
மறுகுதின்மனத்துன்பமருவாதவரையமன்னுகா
னிறுதியுடலாமரத்தினைச்சூழ்ந்திரங்குமனத்திற்றலைவத்து
முறுகுமாசைப்பாம்படராமுதன்மையோரையமன்னுகான். (ருக)

இராகவெகுளிவிடம்பெருகவிதயப்புற்றிலோபமெனு
மராவந்தணுகிமுங்காதவறிஞர்தம்மையமன்னுகான்
விராவிவேகநீர்சுவறிமெய்யாங்கடலில்வடவனலாய்ப்
பராமல்வெகுளிவேறுத்துப்பண்பினோரையமன்னுகான். (ருஉ)

குருவானவர்மாதவர்முதலோர்கூட்டங்காணக்கூசாம
விருள்வாய்மகளாயெவ்வண்ணமிருப்பேனெனவுஞ்சிகித்துவசன்

வெருவாதொழிநீபுலம்புதலான்மேவுபபனென்விதிவலியால்
வருமேவருகவுடற்கல்லான்மாசிலறிவிற்பற்றாதே. (௫௩)

வேறு.

மோனமுறவகங்கரமுமானமும்ச்சரமும்போய்முடுகிவாடா
தினமிலாதனசெய்வோனெங்கணுமன்பற்ச்சாட்சியெனலாயிச்சை
தானறவேகாரியஞ்செய்வோன்வெருட்சியானந்தந்தாக்குறாதோ
ணுசமநொய்யதொழிலாலிடர்சுகங்கள்தயமுறாதவன்மாகத்தன். (௫)

வேறு.

மிகவெருவலாந்தமில்லவாய்மயக்கமேவினைப்பதான, சுகமிட
ரகசுப்புசித்தவற்றிற்கலங்காதோன்சராமரணந்தொடருமாபத், தகலர
சுமிடிகளுநன்மென்புசிப்போன்புளிப்புங்கைப்பழற்சியுப்புப், பகர்
நிறைவுகுறைவுசமமாய்ப்புசிப்போன்மாபோகப்பான்மையோனே.

அனைத்தாசையனைத்தையனைத்தானதொழிலனைத்தாமறுதியா
வுந், தினைத்தானுமேவாதபுந்தியோன்றன்னைமகத்யாகியென்ப, ஞா
னைத்தானவறம்பாவமனமனைத்தொழிலிதயததெல்லாந்தீர்த்தோன்,
வினைத்தாயபிருங்கீசாமகத்தானதியாகியெனவிளம்புமன்றே. (௫௬)

வேறு.

அமுந்துவசத்திலிருப்போனையம்புயத்தினீர்போல
வெழுந்தலோபமோகமுதலெக்குற்றமும்வன்புறநலியா
முழுந்தமுதிதைமுதற்குணங்கண்முகத்திலழகாய்ச்சிறிதகலா
விழுந்துபாவமெல்லாம்போமிகுவாதனைக்கட்டறுமெல்ல. (௫௭)

வேகந்தேயமுலோபகுணமெலியுங்காமவினையடங்கு
மோகம்போயெங்கொளித்திடுமோமுடுகிக்கிளராதைம்பெறிகள்

சோகந்தாவியடராதுசுகமுமேலிட்டெழமாட்டா
தாகந்திரக்குளிர்ந்துள்ளேசமந்தோன்றிமொலெவ்விடத்தும். (௫௮)

துன்பமின்பமெலாடிகத்திறேன்றுமெனினுந்தோன்றிக
வன்பிலவைநெஞ்சினையாமனமேயிறக்கில்வானோரு
மன்பினயப்பர்நலனுண்டாமங்கேசமமாமதியுதிக்கு
மென்புகுளிருஞ்சாந்தியெழிலெய்துந்தடைதீர்பெருமையுறும். (௫௯)

பணிதலொளிர்தனெய்ம்மைபுறும்பமுதிலமலவடிவுண்டாம்
பிணியில்பெரியோர்குடும்பமயற்பெரிதாய்ப்புதுமைத்தானாலுந்
தணிவில்பாவாபாவத்தாற்றள்ளுற்றாலுமின்பமிடர்
கணிதமெனினுஞ்செயமாட்டாக்கருணைத் தடங்கட்கருங்காரோ. (௬௦)

பொங்குதொழின்மேவினன்சாந்தன்புகல்வீட்டுறையோன்சர்யாசி
யங்கமுள்ளோன்சரீரமிலோனெனினுமவனேமுனியாரு
மெங்குமிதவேனுயிர்வாழேனிலனுமுளனுமலனிவனே
தங்குநான்கிஞ்சிலுமிலனென்றுன்னித்திரன்றளர்வணுகான். (௬௧)

ஒன்றிலனுக்கேனான்சபாபற்றுள்ளமமதையகங்கார
மென்றவொன்றுமிலனென்றேயெண்ணித்தீரனிடரணுகான்
றுன்றுகுணமுன்னிலன்சனாசாவிலனென்கத்தன்றாயறிஞ
னின்றசாந்தன்சமரசனானென்றுநினைத்தோன்றுயரணுகான். (௬௨)

திரணுனிகள்விசும்பிரவிதேவருரகர்நரரிடத்தில
விரியுமிவேநானென்றுவிளங்குந்தீரன்மெலவணுகான்
புரியுங்குறுக்குமேல்கீழென்போதப்பெருமையுலாவியதென்
றரிதினைந்தவிசாரஞ்செய்ததனையறிந்தோனழிவில்லோன். (௬௩)

அன்னான்சமமாமழிவில்லாவான்மாவாய்நின்றின்பமுறு
மென்னுகினுமொன்றுடுப்பவனாயென்னுகினுமொன்றுண்பவனு

யுன்னுதெங்காகினுமொருபாலுந்ருவோனாயங்கவனே
பொண்ணுப்பூமிமுழுதானும்பூபாலனைப்போற்பொலிவுறுமால். (சூசு)

பத்தியாய்ந்துட்பற்றாதபுளின்குபோலக்கருமபலம்
பத்தியாய்ந்துட்பற்றாதோன்பலநீண்மனிதருடனுறைந்தும்
பத்தியாலர்ச்சித்தாலும்பகையாலுடலையரிந்தாலும்
பத்தியாச்சுலுற்றதுபோற்பயிலும்சிழ்வுதுயரறியான். (சூரு)

துதிகள்கடவுளோமங்கடொடர்பூச்சியன்பூசகளில்லோன்
விதிசெய்நீயாசாரமேவப்படுவோன்மேவாதோ
னெதிருந்தன்னாலுலகோர்களிறையும்வெருவாவகையிருப்போ
னுதிதமானவுலகத்திலொன்றால்வெருவாதுறைகிற்போன். (சூசு)

பற்றுமுனிவுபயன்சுகங்கள்பயிலானென்னும்பயின்றிடினுஞ்
சொற்றவெவர்க்கும்பிரமேயந்தொடரானென்னுநன்பாலர்
பெற்றபிரமேயத்தறினும்பெரியமனத்தோன்காசியிற்சா
வுற்றபொழுதுநாய்க்கெரிப்போருழைசாவுறினுமுறும்பதங்கள். (சூஎ)

பற்றிலாதென்னுண்ணுதியென்பண்ணின்ருயெதைவிடுதி
யுற்றசெய்வோன்புகிப்போனன்றுபசாந்தியனீமதிமாண்டோன்
மற்றுநல்லோர்சென்றபொருட்கிரங்கார்வருவமதித்தெண்ணர்
முற்றுநிகழ்காலப்பொருளைமுறையாலெய்திக்கனக்கொள்வார். (சூஅ)

கேட்டகிராதன்றினையந்தக்கேடிமுனிபார்த்தினியோனே
காட்டிலுறைவோர்சமநிலைமைக்கண்ணுமுனிவர்கணநாங்க
னாட்டுவிவகாரம்புரியுநவையாங்காரமாகிலநாங்
கூட்டுபொறியின்றொழிலெல்லாங்கொள்ளுமனஞ்செய்குவதன்றோ. (சூஇ)

அதனாலகங்காரத்தருவாமந்தமனநிச்சயமாகத்
திதமாய்ந்ருவிரெடுநாளாஞ்செறிசாக்கிரசொற்பனசுழத்திப்

பதமாமவையொன்றையுமறியேன்பரமதூரியநிலையானேன்
விதமாய்க்காணப்படுபொருள்கள்விமலதூரியத்திலதென்றான். (எ)

உக-வது. சீவன்முத்தர்களாசாரம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சஉக.

முப்பதாவது அப்பியாசலட்சணம்.

அஃதாவது

சீவன்முத்தர்கள் அனுபவம் தனக்குவரும்படி

சீடன் அப்பியாசஞ் செய்யவேண்டிதலின்

அதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

தூயதாயிகத்தினிதாய்ப்பெரியோர்மேவுஞ் சுபத்தினுன்மனவழு
க்குந்துயருமாற்றி, நேயமாம்பதமேவியதுவுந்தள்ளிநிலைநிப்பாய்மீட்
டனுகாநெறியதாக, மாயையினைவொழித்துநிறைசாந்தியின்பம்வழு
வாமலுதாரமாமதியேயாகி, யாயமொழிப்பொருண்முன்பின் கருதிநெ
ஞ்சையமர்சமஞ்செய்தான்மாவையனுசந்திப்பாய். (க)

வேறு.

என்றவாணியையத்திறனியற்றுமாறென்னெனவிவள்கேட்கத்
துன்றுசின்னதையும்வசனமுமுசாவும்த்தொல்பொருட்பொருட்டாகி
நின்றவின்பமுமுதாரமும்விராகமுநிறைந்துநீள்சுகமென்று
மொன்றுமில்லெனக்கலைவழியூகமாயுணர்வர்சாதகராணோர். (உ)

அகமிதங்களிச்சிருட்டியின்முன்வருமபாவமாதலினென்று
மிகவுமில்லெனத்தெளிதருபோதமும்வேறுகாண்பனவற்று
நிகமுஞானத்தாற்காமமேமுதற்பகைநீங்கிடவந்தெய்துஞ்
சுகமுமென்றிவைசாதகமாகவேதொடர்வர்சாதகராணோர். (ங)

வேறு.

தங்கள்சற்கற்பத்தா லறிவில்லோர் சாலமோகிப்பர் நல்லறிஞர்,
பொங்குநல்லிசாரமதியினுன்மயங்கார்புந்தியாற் பொய்ம்மையையொ
ழித்துத், துங்கமெய்யுணர்வாய்ப் பந்தமற்றிருந்துந்தொடர்புறுபந்த
முண்டென்று, பங்கமுற்றயலோலமையதியாப்பரம்பொருள்பந்தமு
ற்றிடுமோ. (சு)

வேறு.

சொன்னவுலகங்களுக்குருவந்தோன்றாநின்றமாத்திரமாம்
பின்னமின்றியாவையுமாய்ப்பேராவறிவாய்ப்பெருவிண்ணப்
மன்னுபிரமமொன்றென்றேவருந்திமுயன்றுபாவிப்பா
யன்னநிலையேகைவந்தாலிலவற்றுள்ளமறிவுருவாம். (ரு)

வேறு.

மனமணிபேதச்சேற்றின்மறைந்தொருவருக்குந்தோன்றக்
கனமுறுவிவேகநீராற்கழுவினாற்சித்திகாட்டும்
வினவுறுவிவேகவன்பான்மெய்ம்மையமதியாற்கண்டு
சினமுறுபொறியைவென்றுதீர்வரும்பிறவிதீர்வாய். (சு)

இத்திறத்திவனானேன்றேயிறுகியவறுகிவீண
மத்திறம்புந்தியாலேயமுத்தமாயகற்றிமற்ற
மெய்த்திறம்பற்றிநீயாமதின்னறுவிழைந்தசெய்வாய்
பொய்த்திறமனத்தினோடேபுசித்தவைபந்தமாகா. (எ)

தாமனும்வியாளன்றானுகடனுமுன்சரித்தமார்க்கந்
தோமறுமுணர்வுண்டாகச்சொல்லினம்விநோதத்தாலே
மாமனமவிவேகத்தைவரம்பற்பழகிவிட்டாற்
பாமரப்பிறவித்துன்பம்பற்றாதிந்தவண்ணம். (அ)

செயலருந்துயருற்ற லுஞ்செயத்தகாச்செயல்களாகா
வியல்பலாவழியா லுண்ணவிராகுவையமுதங்கொன்ற
தயலெலாம்வசமாயபத்தனைத்தும்போயென்றுநன்ற
முயலுநற்குணங்களாலேமொய்புகழெய்திடுனார்க்கே. (௧௭)

எண்ணிலாவருடம்வெம்போரியற்றினரிவர்கணெஞ்சிற்
றுண்ணெனவெனதியாளுந்தோற்றரவுதித்தபோது
றுண்ணறிவாலையாமாறென்றுதகோக்கலோடும்
புண்ணியமிலாதோர்வாழ்வுபோலதுபொய்யாய்ப்போகும். (௧௮)

வேறு.

நனிமெய்யாய்மாயயிலதென்றிவ்வாறு நாடுவாய்ஞானியாய்
ஞானம்பெற்றும், றுனிசெயுமீதுளமாயையறியுன்னேதுகளிலாநம்
போதந்தோன்றுமட்டும், பனிமாயையிலையெனலென்சொல்லாலே
பழுதிலாவறுதியுறப்பற்றிநிற்பாய், புனிதமுறுயிரமமெயல்லாமென்
றுபுந்தியிற்கண்டோர்முத்திபொருந்தினோ. (௧௯)

வேறு.

உச்சமுறுபதம்வேண்டிலனைத்துவாதனையிலுநின் றுள்ளந்தன்னை
நிச்சயமாமுணர்வாலேநீக்குவாய்மலரின்மணநீக்குமாபோற்
றுச்சமுறுவாதனையாந்தரங்கநீர்ப்பவக்கடலிற்றுனைவார்க்கெல்லா
மச்சமறநல்லறிவுமரக்கலமாய்க்ககரையெற்றுமயலொன்றுண்டோ. (20)

வேறு.

அனைத்தினுங்கத்தனல்லேனவனிவனல்லெனென்ன
நினைத்துளத்துறுதியாகிநிறியாலஃதின்றென்னி
லனைத்தினுங்கத்தனையளவறுமதுநானென்ன
நினைத்தசைவொன்றுமின்றிநிச்சயமாகிநிற்பாய். (௨௧)

உள்ளுறுதொழில்கண்முற்றுமொருக்கியோருணர்வைப்பற்றி
மெள்ளவாங்கதுவுமந்தக்கரணங்களுடனேவிட்டுத்
தள்ளுவவெல்லாமெத்தாற்றள்ளினியதுவுந்தள்ளித்
தள்ளுணர்வுள்ளஞ்செய்கைதேசிருளனைத்துந்தீர்ந்து.

(கசு)

வாதனைவடிவமானவிகைகளுமற்றிவற்றைப்
பேதமாய்ப்பழுவோனும்பிராணனிலயக்கந்தானு
பியாதுமூலத்தோடீர்துவிண்ணகமென்னநின்ற
வியாதுதீர்சார்த்தனயென்னுயினையதுநீமெய்யால்.

(கசு)

தேகத்தைநோக்கியன்றோசெகமெலாந்திரிவதல்லா
லேகத்தைநோக்கியன்றோவெங்கணும்பஞ்சபூத
நாகத்தமணனைக்கிழைநாடினுமாறுகாணே
மோகத்தைவிடுதுமென்றேதிடமுற்றார்முழுதும்பற்றார்.

(கசு)

கொள்ளற்பாலதுதுயரிலாதவர்நிலைகுறுகத்
தள்ளற்பாலதுதியவர்கெறியெனுஞ்சமக்கே
யெள்ளற்பாலதுவுலகமேதியாமெவனென்றே
தெள்ளற்பாலதுகுரவராலறிவினற்றீர.

(கசு)

வருந்துகிற்பதுதனையநிறையிலேமனத்தாற்
நிருந்துகிற்பதுகருமத்திலமுந்திலாச்செய்கை
பொருந்துகிற்பதுதியவரல்லவர்புணர்ச்சி
யருந்துகிற்பதுநானென்பதாக்குகிற்பதுவே.

(கசு)

தீர்க்கத்தக்கதுநரம்பெனும்பெனுமுடற்றியக்கம்
பார்க்கத்தக்கதுமுதுயிர்க்குள்ளுறைபரம
பீர்க்கத்தக்கதேநிரலியினிடத்தினும்பாரி
னீக்கத்தக்கிலாப்புழுவினுஞ்சித்தொன்றேநிற்கும்.

(கசு)

வேறு.

சமமாகச்சொருபத்தேநிலையாகித்திரமதியாய்ச்சாந்தனாகி [வாய்
யமர்மன்னமெனினியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்துதுய ரனைத்துந்தீர்
நிமலமுறநிகழ்காலத்தொழிற்செய்தியாவையினுநேயமின்றி [வாய்.
நமதெனக்கொள்ளுதல்விடுதலிரண்டுமறத் துன்பமெலாநாசஞ் செய்.

வெதியாரும்பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின்மேவாதோர்வி
ளம்புகீத, நெதியார்மன்னவன்கேட்டபடியுரைப்பநெடியவனேநினை
விற்கொள்வா, பதியானுமறிபொருளுங்கூடியகூட்ட ரவிலெழுமறி
வாநந்தம், பதியாதவான்மதத்துவத்தெழுந்ததாமதனைப்பேணல்செய்
வாம்.

(உக)

காண்பானுங்காண்பனவுங்காட்சியும்வாதனையுடனேகழலவிட்டு
ச், சேண்பாவுகாட்சிக்குமுதலொளியாமச்சொருபஞ்சிந்தைசெய்வா,
மேண்பாலாமுள்ள திலதெனுமிரண்டி னிடையெய்தியிறைவிலாதாய்,
மாண்பானவொளிக்கெல்லாமொளியாய்ச் சொருபத்தெமதித்தல்செ
ய்வாம்.

(உஉ)

வேறு.

அகமகமென்றனைத்துயிரினிடத்துமிருந்தனவரதமுரைப்பதாகி
நிகழொளியாயான்மதத்துவமானசொருபத்தைநினைத்தல்செய்வார்
திகழிதயகுகையுறையுந்தேவதையைவிட்டயலேதெய்வந்தேடன்
மிகவரியகவத்துவத்தையெறிந்துசிறுமணிதேடும்வேட்கைபோலாம்.

எழுந்தெழுந்துசிறுகின்றவிந்திரியப்பாம்புகளையிதயந்தன்னி [ன
லமுந்துவிவேகத்தடியால்வச்சிரங்கொண்டிந்திரன்வெற்படர்வதென்
விழுந்திடமோதுறவேண்டுஞ்சாந்தியினுற்சமமேவியிடர்தீர்நெஞ்ச
முழுந்துசுகவடிவாந்தற்பதநிலையைப்பெறுமிதுவேமுத்தியென்ன.()

வேறு.

அனித்தமிச்சகமென்பதைநாடொறுமகற்றி
அனித்துநோக்கினர்சனகனைப்போலாறுண்ணறிவாற்
றனித்தமெய்ப்பொருள்பக்குவத்தறிகுவர்தனத்தால்
மனித்தராற்சருமத்தினுற்றேவரால்வாரா.

(௨௫)

வேறு.

மடங்கல்வீரியத்தாற்பெற்றதசைதின்னுமாற்சாலம்போற்
றொடர்ந்துசென்மனனுஞ்சித்தாற்றோன்றியபொருளைப்பற்றும்
படர்ந்துகாண்பவற்றைப்பற்றின்மனங்கொடப்பந்தம்போகாத்
திடங்கொள்காண்பவற்றைநீக்கிற்சித்தம்போய்முத்தியாகும்.

(௨௬)

வேறு.

கன்றியபந்தமாகுமிதுமெய்ம்மைசருதாவாற்று
னின்றனவனைத்தின்மேலோனெல்லின்வாலினுஞ்சற்றேநா
னென்றிரண்டாவதானசிச்சயமெய்துமென்னி
லொன்றியமுத்தியுண்டாமுத்தமற்குடமையாகும்.

(௨௭)

புவியெலாமெனதுருபம்பொன்றுதலிலனென்று
குவிவறக்காண்டன்மூன்றுநிச்சயங்குறைவில்வீடா
மவியுறுமுலருநா னுமனைத்தும்பொய்விண்போலென்றுந்
தவர்கிலமென்றனொலரிச்சயந்தனிவீடாகும்.

(௨௮)

வேறு.

தேயவாதனைநீங்கிப்புரணமாகித்தெளிந்தவிழியிமையாமற்சீவன்
முத்தி, யாயபாவனையாலேசொருபமேவியனவரதமுலகில்வினையாடு
வீரா, மாயவாசையைநீங்கிப்பற்றமுத்துவாதனைபோயுள்வெளியாய்
வாகியத்தே,மேயவாசாரமொமியற்றியென்றும்வேண்டியவாறுலகி
ல்வினையாடுவீரா.

(௨௯)

சகத்திலேபுறத்தொழிலிலாரம்பித்துத் தனியிதயத்தாரம்பஞ்சற்
றுமின்றி, யகத்திலேசெயாதோனாய்ப்புறத்தேசேய்வோனாகியேயுல
கில்வினையாடுவீரா, வகுத்தவகங் காரம்போய்ச் சித்தந்தேறிவானம்
போனெய்தாகிமாசொன்றற்று, வெகுத்துவமாமடையாளமனைத்து
மின்றிவேண்டியவாறுலகில்வினையாடுவீரா. (௩௦)

இதமானவுதாரியாய்க் கடிஞ்சாரமின்றியா சாரங்கட்கெனிதுபி
ன்போய், விதமானவனைத்துக்குஞ்சார்பைநோக்கிவேண்டியவாறுல
கில்வினையாடுவீரா, புதனாகிராசைதனையுள்ளேதேக்கிப்புறத்தேயா
சையிற்றொழில்கள் பூண்டான்போலா, யதனலுட்சீதளமாய்ப்புறம்
வெய்தாகியன வரதமுலகில்வினையாடுவீரா. (௩௧)

இவன்சுற்றனிவன்பகைவ னிவனென்னுமில் வெறும்பொய்யி
ராமநீயிறையுமெண்ணே, லவம்பற்றுநொய்யமனத்தவர்க்கிவ்வாராம
றிந்தோர்க்குச்சகமுமுதமகலாச்சுற்ற, னிவந்துற்றபலகோடிபவமோ
கத்தானீபகைநீயுறவென்பர்நியிடந்தோறு, முவந்துற்றமயக்கிதுவாம்
பரமார்த்தத்தாலுலகெல்லாம்பகையாகுமுறவுமாகும். (௩௨)

ஒன்றிலேதோன்றியனைத்துருவமான வுணர்வுக்குப்பகையுறவெ
ன்றுணர்ப்பதெங்கு, னின்றியொழிதசைபுண்ணீர் தோல்கண்மேய்ந்த
வெலுப்புப்பஞ்சாந்தன்னிலியாமாொன்று, நின்றிவணீநின்மனத்தா
னினைந்துநோக்காய்நிமலமாம்பரமவிழிநெறியாடுக்கித், பொன்று
துயர்நீயில்லைநாணுமில்லைப் புண்ணியபாவன னெனல்போய்ப்போதந்
தோன்றும். (௩௩)

உன்னுருவைநீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றலாவாசையெனுங்
காசமுறு, மன்னதுதீர்த்துளக்கமலத்துள்ளேநொய்யவறிவுடையவு
ன்மனத்தாலுன்னுண்ணே, யின்னபடியெனநோக்கியக்கமெல்லா

மிறையுமவொழித்தின்பமெய்திறிற்பாய், பின்னவனேயெனமுன்
 ளேனுணைத்தானென்றுபெருந்தகைக்குவசிட்டமுனிபேசினுனே. (1)

வேறு.

ஞானமுற்றவர்மனத்தைநாற்கூறெனநாட்டி
 யானதுலிலும்விராகத் துமனுபவந்தனிலு
 மானநற்குருபூசைபின் வழியினஞ்செலுத்தி
 லீனமற்றநன்முத்திவந்தெய்திடுமெனினின்.

(௩௫)

வேறு.

எங்கேயெங்கேமனமோடியினையொன்னவீழ்த்தழுந்து
 மங்கேபங்கேசின்றெழுப்பியகண்டவறிவிலடைவிப்பாய்
 சங்கேதமதாயிவ்வாறுசாதித்துளமாமதகரியை
 வெங்கேதமறத்தனைத்தெல்லாவிசாரத்தாலும்வீடணவாம்.

(௩௬)

வேறு.

அனவரதமுணைத்தல்விடல்பற்றலிமைப்புறல்விழித்தலனைத்துஞ்செய்
 மனனமறுசுகவாணய்ச்சற்சின்மரத்திரபரனாய்வாழ்திமைந்தா [து
 கனமலமாங்காண்பவைதீர்த்துள்ளத்தின்மலமறுத்துக்காதற்பாச
 மெனவுயர்கோகாணையறுத்துநின்னறிவிற்றற்பரனாயிருத்தியன்றே.

நல்லிழிவாஞ்சங்கேதத்தாசையெனும்வீடுசிகைகையநண்ணுயாகிச்
 சன்னமுறுவீருப்புலெறுப்பரவுணர்வின்சார்பரமந்தாணய்வாழ்வா
 யல்கறநானிவனவனீததுவெனதாம்வாதனைகள்றுத்தொன்றென்றே
 நிலவியரிட்டையிலாறிச்சற்சின்மரத்திரபரனாய்நின்றவாழ்வாய். (1)

எனதுபிரதவென்னுமெண்ணமறச்சகநிலையிலிரண்டற்றொன்றாய்க்
 கனவயிரத்தம்பமெனுணர்வுரிவைப்பற்றிநிலைகண்டிநிற்பா
 யன்கமுடனமலமாயகண்டமாந்தன்னறிவிலமைவென்றுண்டாஞ்
 சன்னமயக்கத்துக்குக்காரணமாம்பிரிவன்றுதவிர்ந்துபோமே. (௩௭)

இந்தவொழுங்கா லுணர்வையுணர்வினாலுணர்ந் துலகிலியங்காநின்றே
யந்தமறும்பெரும்பதத்தேயாறுதியாற்காண் கின்றவனைத்துமாள்ச்
சந்தத்தஞ்சாதித்தனைப்பெறுமளவுதூல்குரவன்றெனினெஞ்சாலே
பந்தமறுதத்துவத்தைவிசாரித்தேபெறவேண்டும்பதுமக்கண்ணாய். ( )

யானூர்ச்சகமெங்ஙன்பிறப்பிறப்பெங்ஙனமென்றேயிதயத்துள்ளே
யானுமலிப்படியேயாராயின்மகத்துவமேயடைத்சாலத்
தானானசபாவனாயிருந்துளநின்விசாரத்தாற்றினெநெஞ்ச
ந்நாடுமபடிதோன்றித்தன்னுருவிட்டினைப்பாறித்துன்பம்நீங்கும்(சக)

எத்தனையெத்தனை நீத்தாயகிலத்தைப் பாஞ்சுடராயெறிக்குஞ்
சோதி, யத்தனையத்தனைதோன்றுமெந்நாண்மட்டனைத்துமவிடாயந்
நாண்மட்டிந், தத்துவமாம்பொருளெய்தாச்சகலமும்போனாற்சேடந்
தானாஞ்சித்தந், தொத்தறவேற்றுமையெல்லாம்போகாதேற்சமமான
சோதிதோன்று. (சஉ)

பேதமறுபொருளொருமை தோன்றுதேற் றன்னைத்தான்பெறு
வதெங்கே, யாதலினற்றனைப்பெறுதற்பொருட்டாகவனைத்தினையுமக
ற்றல்வேண்டு, மேதமறவனைத்தையும்விட்டாயென்னிற்சேடித்ததிற
வாவீடா, மேதகையபதமதுவாஞ்சுரகுவெனும் பெயர்கீர்த்திவேடர்
வேந்தே. (சங)

வேறு.

சங்கற்பத்தறிபொருளையறிவுதன்பாற்றினே நோக்கிடுங்கனவிற
றனதுசாவு, மங்குத்தேசாந்தரமுந்தன்வசத்தாலடைவதுபோலறிபொ
ருளையறிவுகாணும், பங்கிட்டிமுன்னறிந்த தறியாதேனும்பகரறிவுக்
கெதுபத்தபாய்ந்ததத்தைத், துங்கத்தம் வருத்தத்தால் விசாரமுள்
ளோர்துடைப்பதுவேவெம்மாயைதுடைத்ததாகும். (சச)

வேறு.

அதுவேயமலஞ்சரையற்றதஃதாற்றாமதத்துவமதுவே
சதுராவதுவந்துநிலுள்ளஞ்சாற்றுமுபசாந்தியையகூடியு
திதமாயநிர்தவ்வழுவாவாய்சென்மமற்றபதம்பெறுதி
முதல்வாவென்னவிராமனும்முனியைநோக்கிமொழிகின்றான். (சரு)

வேறு.

கெடாதசிற்கண்ணூரீதான்கிளர்மேலவர்களுடனேதான்
விடாதிவ்வுலகேதியாமாொன்றுறைக்கமெல்லவிசாரிப்பாய்
தடாதுட்பொருடேர்வித்தைக்குவிசாரந்தானேதனிஞானங்
கடாவியறியத்தக்கதிற்காணும்பாலின்மதுரம்போல், (சௌ)

வேறு.

மீட்டுமுரைப்பான்நிசைகாலமறலான்மறைதலறவிளங்கி
யோட்டமிறத்தலடிமுடிவற்றென்றாயநிலுமாத்திரமாய்
நாட்டுபிரமமுளவேறென்றில்லையென்றுள்ளேநாடிக்
காட்டுநானென்பதுவிட்டுக்காயமில்லாப்பெரியோனாய். (சௌ)

ஏகவுருவாயுபசாந்தமோனமெய்திநின்னுணர்விற்
சோகமற்றசுகியாவாய்தொடரஞ்ஞானநினைவெம்மட்
டாகும்பிரமபாவனைமேவாதம்மட்டிம்புவிவிலையிற்
போகமயலெம்மட்டம்மட்டுளமாதியின்கற்பனைபொருந்தும். (சஅ)

சித்தமாயைமனஞ்சீவனென்றுமில்லைத்திகழ்பிரம
மொத்தவொன்றாய்ப்பெருங்கடல்போலுகண்டவளருமுத்தமனே
பொத்தவுடலைநானெனலெம்மட்டுக்காணுமிப்பொருளில்
வத்துவெனும்பாவனையெம்மட்டம்மட்டுளமாதியின்மயக்கம். (சக)

எனதீதென்னுமாலெம்மட்டம்மட்டுளமாதியின்மயக்கம்
மனகவுள்ளேமுகமாகியதனும்மும்மையுலகென்னுங்

கனமிறும்பையறிவனல்லோமஞ்செய்யிற்கார்வண்ணு
மனனேமுதலாமயக்கங்களவனுள்ளென்றும்வாராதே. (௫௦)

படர்சித்துருவாய்ப்பிறிவினனுய்ப்பாராபாரம்பற்றிலையத்
திடமுற்றுனதுகனவடிவைநினைசங்கற்பஞ்சேராதே
கடனாவுயிர்கொல்லுறுபகைவன்கருத்திலவஞ்சமிலாநட்பிற்
றொடர்பானவனெயனக்காணுமவனேகண்டோன்றாய்தாக. (௫௧)

பற்றத்தகுவாக்கியப்பொருளைப்பயிற்றன்னஞ்சாற்பாவித்தோர்க்
குறுப்புக்கல்சொற்றிறளுள்ளேயொடுங்கும்வெந்தநிலநீர்போற்
கற்றுப்பரமப்பொருளைக்கார்கண்ணுமறிவைக்கண்டறியார்
வற்றத்திரணம்போல்வாளாத்திரிவர்மனச்செய்கையிலெவரும். (௫௨)

அறிஞர்க்குலகாநந்தமயமறியாதவருக்கிடர்மயமாஞ்
செறிந்தவிருளாமந்தகர்க்குச்செங்கணுள்ளோர்க்கொளியாகும்
பிறிவில்பிரமமனைத்துமெனநாடிற்றிரமமவனையா
நறியவமுதுண்டவனமுதமயத்தைநண்ணுதிரானனறே. (௫௩)

மயக்கமுபாதிமலமன்றிவாய்மையாகிமேலிதமாய்த் [ம
துயக்குந்தொழிநீர்பொருள்வசத்தேதொடரமனதைச் செயவேண்டு
பயக்குறெடுஞ்சூனியநல்கியசுத்தமாகும்பன்மைப்பே
யியக்கங்காணப்பொருள்வசத்தேயெய்தமனதைச்செயவேண்டும், (]

தனையுள்ளுணர்வாநுதிதலேசகலவிடற்கும்போக்கிடமா
முனையொப்பார்க்குக்கெளிதென்னையொப்பார்க்கரிதாமுயர்முனிவா
வினைகட்கெல்லாமப்பாலாமேலாங்காடிதனைமேவு
மினையபதஞ்சாமானியத்தேயெய்துபுத்திப்பொன்னனம்பெறுவார். (௫௫)
வேறு.

துன்னுபொருள்களில்வேறுகூறொழித்துத்தோற்றரவுமாத்திரத்தே
மன்னுசமமாயுலகைக்காண்டியாற்றோற்றரவுமாத்திரந்தா

னுன்னுமனக்கண் ணுழக்கமுக்காகுமாதலினு ஹற்றதெல்லாம்
பின்னமறவேமாற்றித்தோற்றரவில்லாத் வனுப்பெருமையோனே. (1)

அறிவுசம்பாவனைசுந்தோடமெனுமலர்களாலந்தத்தேவாம்
பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தையருச்சிப்பதேபெரியபூசை
குறிவடிவிற்பூசனைபூசனையல்லவகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வ
நெறிகொள்புறத்தொழில்களானேராதியிங்கதனூலெநிறையுமின்பம்.

நயனமூக்குச்செவிதொக்குராக்குமனமாஞ்சுத்திகளா
லியல்பிலெங்கும்விடயங்களருந்தியெண்ணங்கருக்கெல்லா
மபலதாகுமெவ்விடத்தும்பரமசிவமென்றகத்தெண்ணி
யுயர்தெய்வத்தைவிதிநெறியேயோங்குபூசைசெயல்வேண்டும். (1௮)

தன்னதறிவேவடிவாகித்தயங்குதேவின்பூசைக்கு
மன்னுமுபசாரங்களெலாமரபன்றாகுமெப்போது
பின்னலன்றிக்குளிரந்தழிவற்றேகமாகியமுதாகித்
தன்னுதன்போதத்தாலேதாயபூசைசெயல்வேண்டும். (1௯)

ஒழியாதுள்ளேபரிசுத்தவுணர்வாமறிவேதுதானே
யிழியாதானதியானமதுதானேயியல்பாமருச்சனையாம்
விழிதோல்செவிநாமுக்கைந்தால்விடயங்கொள்ளிற்றுயில்செய்யின்
மொழிகூறிமேலேகிதுவாயிரக்கின்கூற்றமுணர்வாயிடல்வேண்டும். (20)

சிகழாத்துமதத்துவத்தினுயர்தியானமுபகாரங்களொடு
சிகழ்பூசனையாமிவ்வழியாலன்றிப்பிறிதோர்நெறிகளிறற்
புகழ்மெய்யுணர்வுகிடையாதுபுரணதியானபூசையினை
யிகழ்முடர்கள்செயினும்பதின்மூன்றிமைப்பிற்பசுவீர்துளபேறும். (21)

புறனும்பூசையிதுவாகும்போதக்கடவுளுட்பூசை
சிறனாய்க்கேட்பாடுபெப்போதுந்தேகத்துறையுமித்தேவை

மறவாதிந்தப்பரசிவத்தைவருவோனிருப்போன் லுயின்றெழுவே
 னிறனூர்போகவிடயங்கள் புசிப்போன் விடுவோனென நினைந்து. (௬௨)

வெருவாயடைந்தபொருள்களிலேமேவித்தனதுமெய்யுணர்வார்
 சகுநீர்முழுக்கான்மலமற்றுத்தப்பில்போதபூசனையான்
 மிகுநற்போதவிலங்கத்தைமேவுபூசைசெயல்வேண்டும்
 பகுதியில்லாவிப்போதம்பிலாதிருக்குமிடமுண்டோ. (௬௩)

என்னதுடலிற்சிந்தகதிராயிலங்குதெய்வநானென்ன
 வுன்னுமனங்கண்வாக்குக்களுடையசத்தித்திரளெல்லாம்
 பின்னமின்றிராயகளைப்பிரியாமகளீர்போனாளுந்
 துன்னுமென்றேயனவரத்தொடர்பாவனைசெய்திடல்வேண்டும். ( )

சகத்தைநிவேதித்திடுஞ்சித்தமெனதுவாயிற்றனிக்காப்போ
 னகத்துவாயிற்பயிலேவலாளாமெனக்குறற்சிந்தை
 யுகத்திலுடற்பூண்ஞானங்களுற்றகரணமொருபத்து
 நிகழ்ச்சியுறுவாயில்களாகுமென்னுமெண்ணநீங்காமல். (௬௪)

அவ்வாறானவிவனவனானந்தமாகாப்பிரிவற்றுத்
 தவ்வாதெல்லம்பரித்தொன்றாய்ச்சாலநிறைந்தெல்லாநிறைவித்
 தெவ்வாயினுமோர்சமஞ்சியிலாசாரமியலொளிகொண்
 டொவ்வாதாய்ச்சித்தாய்நின்றேறெழியேனென்றேபூசிக்க. (௬௫)

அமலமாயிப்பூசையினுலதிகத்தெனிகையெய்திடலாஞ்
 சமமதாயெல்லாமானதடம்புந்தியினுலுடலறிவு
 சமடென்றப்பாலாஞ்சித்தைப்பெற்றதொன்றற்றொடர்பாக
 விமலமானோர்பூசிக்கவேண்டுமென்பர்விடாதென்றும். (௬௬)

எட்டாதொன்றைவேண்டுமெனவிதநீகாயிரங்காதிச்சைவழி
 முட்டாவறிவாற்பூசித்தென்முறைமையன்னபானத்தாம்

தட்டாதுயர்ந்தசெல்வத்தாற்சயனாசனவாகனங்கனிநூற்
கட்டாரின்றசுகமனைத்தாலறிந்துகிளர்பூசனைசெய்க. (சுஅ)

ஆதிவியாதிபயின்மோகவாரம்பத்தாலனைத்திடரா
னிதிபயிலுமிராச்சியத்தானிறையுமிழியால்விசித்திரமாந்
திதிருழில்களாமலராற்சித்தையறிந்துபூசிக்கக்
கோதில்போகநவைபோகங்கொளனிக்குதலாலருச்சிக்க. (சுஆ)

நிருவிசாரபாவனையானேர்ந்தபொருளையினிதருந்தி
யொருவியிறந்தபொருளினையேயுருமைபுணர்வின்பூசனையாம்
வெருவுதுன்பமின்பமுதன்மேவுமனைத்துமுணர்வுருவாய்க்
கருதல்வேண்டுமழிவருசிற்கடவுள்பூசையொழியாதோர். (எ0)

என்றுமெல்லாவடிவாதுமெல்லாவிடங்கடன்னுநூற்
துன்றுமெல்லாம்பிரமமெனத்துணிந்துபூசசெயல்வேண்டு
மன்றெனாமல்விரும்பாமலடைந்தபோகமெலாமறிஞர்க்
கொன்றுசுபாவத்தாற்புசித்தற்குரித்தாங்கடற்குத்தித்திரள்போல். ()

நீசமுயர்வாரோக்கங்கணேர்ந்தாலிறையும்பற்றாமற்
றேசகாலத்தொழிற்குரித்தாய்ச்சேராரின்றசுபாசுபத்தை
யாசவிகாரமறக்கைக்கொண்டதனாற்பூசசெயல்வேண்டும்
பேசுபரமார்ச்சனைவிதியிற்பெரிதுமிவைநற்றிரவியமே. (எஉ)

கொள்ளுவானுகொள்பொருளுங்கூடலுயிர்க்கெல்லாம்பொதுவா
நள்ளுமந்தக்கூட்டத்தேனானயோகிக்கவதான
முள்ளதேதங்கதுதானையுயரான்மாவுக்கருச்சனையாந்
தெள்ளுமிந்நோக்காற்சங்கஞ்சேராமனத்தாற்சகத்துறைவாய். (எங)

வேறு.

ஏகமெனும்பிரமத்துக்குறுமுத்தியோகமேயிலக்குஞான
மியோகமுமாங்கதுவென்பருலகமுநானும்பிரமத்துருவென்றோர்த
லாகுபிரமாற்பணமாங்கருமபலம்விடல்சண்ணியாதமாகுந்
சோகமுறுசங்கற்பமறுத்தலேசங்கத்தைத்துடைத்ததென்பர். (எச)

எண்ணமனைத்தினு மீசனொருவனே யென்றிருமையெண்ணந்தீர்
தல், புண்ணியவீசராற்பணமாமெனைநாடியெனக்கன்பாய்ப்பூசித்தெ
ன்னை, நண்ணியனைத்தொழுதென்னைத்துதித்தாயேனெனுநின்
சொருபச்சோதி, யுண்ணிறையும்பரமஞ்சாமானியமென்றிரண்மெழு
வுண்டெனக்கே. (எரு)

காமமுறுசங்கற்பமின்றியாரம்பமெலாங்கலந்துநிப்போர், தாம
முறுஞானத்தியாற்கருமங்களைச்சுட்டசான்றோரென்பர், சேமமுமேல்
வரும்பொருளுஞ்சிந்தையறத்தொந்தமறச்சித்தாமுண்மை, தோமறப்
பெற்றெப்போதுந்தோற்றுதொழில்வழிநிப்பாய்துளக்கமின்றி. ()
வேறு.

ஆதாராதேயம்போலாமதிலொன்றிறக்கிலயலதும்போ
மோதாநின்றவிவைமாயிலுயர்ந்தவீடுமுதவிடுமான்
மீதாசியதன்பரிசயத்தால்வெளியாய்நினைவுபோமளவு
மேதாசிலுமோர்த்தத்தவத்திலிறுகவேண்டுமபாவனையே. (எஎ)
வேறு.

இல்லவளில்லமாதிப்பற்றறவிட்டாநிட்டம்
புல்லிழற்சமசிற்பாவம்பொருந்துதறனக்குப்பேத
மல்லவாயவற்றவற்றின்னோற்றங்களாதலென்று
மல்லலேகார்த்தஞ்சேர்தன்மாதுடத்திரனைநீத்தல் (எஅ)

ஆற்றுவவத்துவத்திலகல்கிலாஞானநிட்டை
பூற்றமாமுண்மைஞானத்துறுபொருட்காட்சியிந்தத்

தோற்றமாங்குறிகள் சேர்தன்னாநமாய்ச்செல்வார் சொல்வர்
வேற்றுளவழிகண்முற்றும்விதனவஞ்ஞானந்தானே. (எக)

ஏதமதாகரானென்றெண்ணுதலிற்றந்தபோது
காதலுமுனிவுந்தீர்க்குங்களைகணயப்பிறவிநோய்க்கு
மேசகுமருந்தாநாநம்வெளிப்படுமென்றுசொன்ன
சேதனமுனிவனானதிரிதுலர்க்கரசன்செப்பும். (அ0)

மலைபிசைமரம்போனீனாள்வன்புறவிந்தமெய்யி
னிலைபெறரானென்றெண்ணாக்ருவதெங்ஙனென்னத்
தலைமைசேர்குரவன்சொல்வான்றன்மனவருத்தத்தாலே
தொலைவறுபோகத்தெண்ணந்துவக்கறத்துடைத்துநீக்கி. (அக)
வேறு.

பலமதனையொருக்கா லும்பலியாதசரவணத்தின்பரிசுபோல
வலமருவாதனைதீர்த்தகிரியையுமேற்பலந்தன்னையளிக்கமாட்டா
வுலகமெலாம்பிரமமெனுப்பாவனையாலஞ்ஞானமொழிந்து போனான்
மலமுறுவாதனேதோன்றாக்கானலினீருண்டென்றுமதிப்பாருண்டோ
வேறு.

ஆதலினான்மிகநல்லநெறியாலேயீந்தமனமரத்தின்வோறுத்துச்
சுட்டாற், சாதமுறாதென்றலுமேமன்னன்சொல்வான்றனிமரத்தின்
வித்தாகுமகம்பாவத்தை, மாதவனேசுடக்கனலேதெனலுங்கும்பன்
மறித்திடைப்பாணானொன்றெண்ணுகின்ற, போதவிசாரந்தானேமன
த்தின்வித்தைப்பொன்றுவிக்குங்கனலெனவும்பூபன்சொல்வான். ( )

ஞானமனஞ்சத்துவமேயென்றுசொல்வர் ஞானமிலாதார்சித்த
நடையுறிப்ப, ரீனமறுஞானிகள்சத்துவத்தேறிப்போதொன்றுசுவர்க்
கம்வீடெல்லாநல்கு, மானவையெல்லாம்விட்டுச்சமமாஞ்சோதியான

லேதாருதியிங்குநீயாகு, மூனமுறுபொருளொன்றுங்கைக்கொளாம
ஊள்ளமசைவறநிற்பாயுறுதியாக.

(அச)

வேறு.

அலர்கசக்குமுன்னிமைக்குமுன்னகங்கரமகற்றுதலெளிதாகும்
பலவுரைப்பதென்னேகமாயனந்தமாய்ப்பரமசித்தேயாகிக்
குலவுசுத்தமாம்விண்ணிலுதுண்ணிதாங்குறைவிலரப்பொருணிற்ருஞ்
சலன்மற்றதைப்பாவனைசெய்துபசார்த்தனாபிடர்தீர்வாய்.

(அடு)

சுத்தமித்தையேயாதலிலகங்கரந்தொலைந்துபேரமெய்யான
தத்துவந்தனைநினைதலாற்சித்திலேசாற்றகங்கரமெங்கே
மெத்துநீரிலேபுதுதிருக்கனலிலேமேதுதையமுமுண்டோ
நித்தருபத்தைநினைத்திவனானெனுதிச்சயமறநிற்பாய்.

(அசு)

வேறு.

ஆதலினுற்பந்தம்வீடெங்குளதுவீடிதெனவடுத்தபந்த
மீதெனவெண்ணுவதெல்லாம்வலந்தகற்றியபிமானியறையுமின்றித்
திதுதவிர்மவுனியாய்ப்பொறிவென்றுமானமத்தீர்மேலோனா
யோதியநின்காரியஞ்செய்திராமனையகங்காரமொழிந்துநித்பாய்.

( )

வேறு.

ஊனாற்பிறவிக்கடல்கடப்போர்த்துரியவினைப்பாறுதலெய்த
நானாரிந்தச்சகமெங்நனாடும்பரமனாராகு
மானாவிடயபோகத்தாலாவதென்னாவென்னுமதி
தானும்பரமவுபாயமெனச்சாற்றுங்கண்டாய்சற்குணனே.

(அசு)

பந்தமுத்திரினைவுகளைப்பயிலாதோட்டியுன்வசமாய்
முந்துபிறவிப்பயமெல்லாமுற்றுமொழித்துநிலைநிற்பா
யந்தீசுநப்பநினைவடைந்தாற்சின்மாத்நிரவறியு
வந்துசீவத்துவமடைந்தவாரியலையாவதுபோல.

(அசு)

கலைகளாலுங்குருவாலுங்காண்டற்கரியபான்றானே
தலைமையானசாத்திசஞ்சேர்தன்புந்தியினுற்றன்னுலே
நிலையில்வெளியாநெறிபோவார்நெறிசேர்காட்சிகளிற்புந்தி
செலவுபற்றில்லாததுபோற்றெவ்வாங்கரணங்களைக்காண்பாய். (க௦)

இனையகரணங்களைப்பற்றலிகழ்தலிரண்டுமியல்பல்ல
வினைசெயுடலமுதற்பொருள்கண்மேவுமியல்பின்மேவிடுக
வனையபொருள்கள்புந்தியினுலகலக்கியதிகீதம்
புனையுட்கரணத்தினனாயெப்போதும்பரமமயமாவாய். (க௧)

தானலாதாய்முன்சொன்னசகத்தின்றிரளாயுடலமுத
லானபொருளின்சாலத்தையான்மாவாலேயறத்தள்ளி
ஞானசந்தராவந்தன்னைநனிமேற்கொண்முகைநந்தோனா
யினமில்லாமதிவேந்தேயிச்சையானபடிநிற்பாய். (க௨)

சாந்தனாகிச்சமநிலையாய்ச்சாலநொய்தாயறிவுருவை
வேந்தனைசந்தநினைவாயென்றுமனுமீண்டுரைசெய்வா
னாய்ந்தனாலானல்லோராலறிவைவளர்க்கவேண்டுமுத
லேய்ந்தயோகத்துக்குமுதற்பூமியிதுயோகிக்கில்லை. (க௩)

இதற்குநானீதெனக்கவன்மற்றிவனானென்றிடுமோக
விதத்தையுயர்புந்தியினுலேவிட்டோர்மேற்குமேற்செல்வோர்
சுத்தத்தனாகுகூரான்மாவைச்சிந்திந்தாழாதுறப்பற்றி
யுதித்தசகத்தைத்தற்புரணவுருவமாகநோக்குதியால். (க௪)

என்றிப்படிதன்சித்துருவமிரண்டற்றுள்ளேதனித்தோன்று
மன்றிப்பவம்போய்ப்பரமேசனாகலாகுமயன்சிவன்மால்
வென்றிக்குலிசத்தவன்முதலோர்செய்தவெல்லாமெய்ம்மையினாய்.
லொன்றிச்செய்சித்தருவடைநான்செய்கின்றேனென்னுணர்வுறுவா

மெய்யாய்மூலமீறின்றிவிசுற்பமறுசின்மாத் திரமே
மொய்யார்சீவன்பரவடிவாமூன்றாகுவதுமுண்டகம்போற்
கையாய்சுத்ததுரியபதங்கண்டாயிதுவேயிதிழ்முந்தி
மையார்முதற்சொல்வடிவிரண்டுமாற்றியவைநானெனவேண்டா. (1)

அந்தநிலையேயோகிகடாமரிதிற்காதித்தடைகின்றார்
வெந்ததுயர்செய்சங்கற்பவிகற்பமில்லாத்துரியத்தே
மைந்தநிலையாயிடர்தீர்வாய்மகத்தாயுயர்ந்தமுனிவராய்ப்
பந்தமிவராய்ப்பேதமறும்பழையோர்விடாதிப்பதத்துறைவார். (கௌ)

எல்லாநீக்கமகாமௌனத்திருப்பாய்நிருவாணத்தினனாய்ப் [போய்ச்
பொல்லாமனம் போய்ச்சித்தம் போய்ப்புந்திபோய்த் தானென்பது
சொல்லாபூமைகுருடுசெவிடொத்துத்தூயவான்மாவி
னில்லாயுள்ளேமுகமாகிரித்தநொய்தாய்நிறைமதியாய். (கூஅ)

எட்டியநிந்தத்தறியாததிரண்டும்பாவிப்பதுநினைவாம்
பட்டமரம்போலிவையிரண்டிப்பற்றுநினைவுதனைமறந்து
வட்டமிடுமியாவையும்வினாவின்மறந்துசான்றமதியுடைத்தாய்த்
திட்டமுறத்தோன்றுதலில்லாத்திறத்தோனுகிரிநினைப்பாய். (கூக)

எனக்கீதென்னுமுணர்வுடைமையிடர்விட்டகலாதுணர்வின்மை
யுணர்த்தமில்லாவீடளிக்குமாசையேதிங்கதுசெய்வாய்
சுனிப்பில்சிவமெங்கணமுளதுசாந்தஞ்சுகஞ்சித்துருவென்னுங்
கனத்தவந்தவொருநிலைவேகருமத்யாகமிராகவனே. (கூ0)

கூ0-வது. அப்பியாசலட்சணம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-ருஉசு.

முப்பத்தோராவது மனோலட்சணம்.

அஃதாவது

அப்பியாசஞ்செய்யத் தொடங்கினான்
மனோநாசம் வாசனாட்சயம் தத்துவதரிசனம்
செய்யவேண்டுதலின்

அதன்பின்ன ரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

சடஞ்ஞியமாயெங்கணஞ்சேர்தனிரெஞ்சுக்குப்பேரொழிய
வுடனாங்ககனந்தனைப்போலவுள்ளும்புறம்புமுருவிலதாம்
படர்தீர்மெய்பொய்யெனும்பொருளிற்பயிரேற்றரவேமனமாகுங்
தொடர்சங்கற்பமெங்குளதாந்தோன்றுமனமுமங்குளதே. (க)

மனத்தின்வடிவுசங்கற்பமற்றிவ்விரண்டுமொன்றாகு
மனர்த்தமோகமலம்பந்தமவித்தைமாய்தமமுதலா
யினத்தபெயர்சங்கற்பத்துக்கேற்றபெயராமிதுநழுவிற்
கனத்தசகக்காட்சியும்போகுங்கதிர்விட்டெறிக்கும்பவடிவம், (உ)

மெத்துகின்றவாதனையவிட்டான்மேலாரலமுளதாஞ்
சத்தினசத்தினிடைநின்றசைதன்னியத்தியத்திற்சாட்டியத்தி
லொத்துநடுகின்றலைவதுவேயுள்ளமாகுமிவ்வுள்ளஞ்
சித்தின்முயல்வாற்சித்தாகுஞ்செடத்தின்முயல்வாற்செடமாகும். ()

வேறு.

பற்றுவிடென்றிரண்டிற்பற்றலும்விடுதருனு
முற்றவைமனத்துருபமுயர்பந்தமதுவேநில்லை
முற்றுபற்றுவிட்டிண்மோகமுந்தயரும்விட்டுத்
துற்றுளபற்றுவிடுதொடைத்தசையாதுநிற்பாய்.

(சு)

வேறு.

வாதனையின்வேகத்தின்விவசத்தாற்றன்வடிவினைவிட்டனைத்தி
னையுமயக்கமாகத், தீதமைபுந்தியிற்காணுமதவசத்தாற்றியங்குதல்போ
லிம்மனத்தைத்தெரியக்கூறி, லேதமுறுகாட்சியெதுதான்ல்லாததியா
னெனும்பாவனையேதுபொருளல்லாத, தோதுபொருளெனுங்கருத்
தேததுவேசித்தமுறுபிறவிசனாமரணமுண்டாமித்தால். (ரு)

சகப்பொருளிலோரிடத்தோர்நினைவுமின்றேற்றனியிதயசூனிய
விண்டன்னிலுள்ள, நிகழ்ச்சியுத்தோன்றுவ தெப்படியே வள்ளா
னெஞ்சுக்கம்மட்டுருவமெனநினைப்பே,னுகப்புறுமின்பத்தாலும்பொ
ருண்மெய்யாறுமுள்ளுறுபல்பொருணினைவையுளத்தின்மேனி, மிகப்
படர்காண்பவைதொழிற்காகாதென்றெண்ணும்விண்ணினுநொய்யவர்
க்கெங்ஙன்வினையுமுள்ளம். (சு)

வேறு.

மற்றுங்கும்பனுரைசெய்வான்மனத்துக்குருவம்வாதனையே
யுற்றமனமென்றுரைக்குமுரையுறுவாதனையின்பரியாயங்
குற்றமெல்லாங்குவிந்திருக்குங்கூடாநானென்பதுதானே
செற்றமனமாமரத்துக்குத்திகழும்விதையாந்தேர்வேந்தே. (எ)

வேறு.

உரையெனமன்னவன்கேட்பக்கும்பன்சொல்வா னுளமென்று
சொன்னதுவேறென்றுமன்று, கரையறுபல்பவந்தருவாதனையு
ள்ளங்கண்டதனையறிந்தாலக்கவலையில்ல, வரையறக்கண்டவர்கரும
ங்களிற்சரிக்கும்வாதனைதான்மறுபிறப்பைவழங்காதந்தப், புராமன
ஞ்சத்துவமென்பர் சித்தமென்றுபோதமில்லாச் சித்தத்தைப்புகல்வ
ரன்றே. (அ)

வேறு.

உயிர்களியாவையுமுள் ஞாநாநெனவுன்னுபாவனை தானே
செயிர்செய்சித்தமென்றுரைத்தலுமிங்கிதுதீர்ப்பதுமிகவன்பாம்
வயிரமாவதுதீர்வதெவ்வகையெனமறித் துமந்திரிசொல்வான்
வெயில்செய்துன்பமோர்கிறிதிலையகங்கரம்விடமிகவெளிதாகும். (க)

நக-வது. மனோலட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௩௫.

முப்பத்திரண்டாவது மனந்தடிப்புறல்.

அஃதாவது

மனோலட்சணந் தெரிந்தவனது பருக்கும்

விதமுந் தெரியவேண்டுதலி

னதன்பின்னர் இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

சரீரமரத்திரத்தாசைபுந்தியாற்றினல்லாதனதானென்றே
பரிவுறலான்மக்கண்மனைகுடும்பமெனும் பாவனையாற்பருக்குமுள்ளம்
விரியுமகங்காரவிகாரத்தினுன்மமதைமலவினோதந்தன்னு
லுரியவெனதிதுவென்னும்பாவனையான்மிகப்பருக்குமுள்ளந்தானே.
ஆதிவியாதியின்விரிவாலவைமாறித்தேறுதலாலகற்றல்பற்ற
லுதியமாமுயற்சியினுற்பிறவீதொறுமிகப்பருக்குமுள்ளமைந்தா
மாதர்மணிதனமுதலாரேயத்தாலாபத்தால்வருலோபத்தாற்
போதுபொழுதிவைவரன்றரலத்தினுற்பருத்துள்ளம்பூரிப்பாமே. (உ)

வேறு.

அராசையெனும்பால்பருகித்தொல்போகமெனங்காற்றற்றொ
டர்மொயம்புண்டா, யிராகமுறுவழியுலவிமனப்பாம்பு மிகப்பருக்கு

மிராமகேளாய், புராதனவுத்தாலகன்போலெம்பூதத்தையும்பொடியா
ய்ப்போகப்பண்ணி, நிராகுலமாம்புந்தியினுல்தயத்தேநினைத்தியென
நிகழ்த்தலோடும். (௩)

௩௨ - வது. மனந்தடிப்புறல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௮.

முப்பத்துமுன்றாவது மனமேசர்வகாரணமெனல்.

அஃதாவது

தடிப்புற்றமனஞ் சர்வமாகியும் சர்வத்துக்குங்

காரணமாயுமிருத்தவி

னதன்பின்ன ரிதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

சீவனெவ்வறிவினாலேதெரிவுறுமதுபதார்த்தர்

தாவுறும்விவிதமானசங்கற்பவிகற்பமுற்று

மேவியமயக்கந்தன்னூல்விரிந்தநீரலையாபோற்

பூவலயங்களாகிப்பொலிந்ததுபுகன்றசீவன்.

(௧)

செல்லுறுகானலாற்றிற்றேன்றிடுந்தினைகள்போல

வில்லையாமனதுலுண்டுபோலெழுமிந்தஞால

மல்லல்செய்மோகம்பந்தந்தமலமலித்தைமாயை

புல்லுசம்சாரமென்றேஞானிகள்புகலப்பட்ட.

(௨)

வேறு.

இனத்தாற்படருமனம்பரமனேதுவாயிப்படிதோன்று

மனத்தால்விரிந்தசகமெல்லாமனனவாழவேமற்றில்லை

கணத்தாற்கணாதிர்பலவநிவாங்கல்லோலச்சிற்கடல்பொங்குந்
தினத்தானீண்டகனவொப்பச்சித்தவசத்தாற்சகந்திரமாம். (௩)

பிரமனாமேசுருட்டியெலாம்பிறப்பதெம்பாலென்றுள்ளே
திரமதானமனத்தாலேசிந்தித்துடலிற்சிற்தையற
மரமதென்னவிருத்தலுமேவருநாட்பலபோய்மனோபாவ
முரமதாகியயனாரொருபதலகமுளதான. (ச)

வேறு.

அவரொலாநிரம்பவுண்டபின்மிருந்ததருந்தினர்வேட்டைகளாடி
யிவர்கண்முவருமங்கிருந்தனொன்னவிளமையானம்பினன்சிதுவன்
புவனமுமிவ்வாறவிவிலோர்காண்பர்புகன்மனவிரிவுசங்கற்பம்
விவரமாயிதனாலகமாயிதனைவிடுநிருவிகற்பமாயிடுநீ. (ரு)

மனமேபுருடன்மற்றில்லைமனத்தின்செயலேசெயலாகுந்
கனசேவனத்தாற்சேவனுமாங்கவர்ரிச்சயத்தாற்புந்தியுமாஞ்
சினவுமபிமானத்தாலேஜீயவகங்காரமுமாகுந்
தனதுவிகற்பசாலத்தாற்றானேசகமாந்தனிமனமே. (சு)

வேறு.

மாலதற்குரைப்பானந்தனாவிர்தமண்முதலியாவையுமனத்தின்
பாலுறவிருப்பதன்றியேபுரத்திற்பயில்வதோர்காலமுமிலதா
மூலமில்லகனவுமயக்கமுமதமுமுதலியநெறிகளிலியாருந்
சேலமாய்நோக்கியனுபவிக்கின்றார்சிற்தையுச்சகமிருப்பதுவே. (எ)

இதையமயலாலெரியிலுலகெலாங்காட்டெரிபோலெரிந்துதோ
ன்று, முதையமுறுமுயிர்க்கெல்லாமுள்ளிருப்பதேபுறத்துமுண்டாய்
நிற்குந், சதைபயிலூர்புவிசால்விண்டொருவனாநீணதிதிக்குச்சூழ்ந்

தவெல்லாம், புதைதலுமுட்கரணத்தவத்தின்பங்குகளாய்ப்புறத்
தினிற்ப. (அ)

வேறு.

இமலார்தும்பனுரைசெய்வானெல்லாச்சகமுமிதுவாகி
வியனாச்சிவன்பிராணனெனமேவுபெயர்கள்பலபெற்றுப்
பயனாச்சடமுமசடமுமன்றாகிப்பரந்தசித்தத்தை
புயர்வோர்சகலமென்றுரைப்பருலகுமிதுபந்தமுமிதுவே. (க)

நட-வது. மனமேசர்வகாரணமெனல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ருசுள.

முப்பத்தினான்காவது மனோவல்லபம்.

அஃதாவது

சர்வகாரணமானமனதி

லதுளதாயுளதிலதாகியவகடிதகடிதஞ்செய்தவி
னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

கடுமனவன்பேய்கனலிற் கொடிதாருமலைகளினுங் கடத்தற்கொ
ண்ணு, நெடுவயிரத் தினும்வலிதுகடல்பருகமேருவினை நேரோபேர்
த்துச், சுடுகனலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதந் தோன்று
மூலங், கெடுமுலகிதுண்டெனிலுண்டிலதாகி லிலதினைக்கெடுத்தல்
வேண்டும். வேறு. (க)

பொருவிச்சகத்தை யளிப்போனும்புருடன்றூனும்புகன்மனமே
கருதுமனத்தின்செயல்செயலாங்காயச்செயல்கள்செயலன்றும்
பருதியுரைசெய்புதுமறையோர்பதுமாதனராய்ப்பார்படைத்தார்
பெருமானத்தினுயர்சத்திப்பிநராலிதற்கெளிதாமோ. (உ)

மாண்மொளாபோனவுடன்மட்டொன்றில்லையவையெல்லாந்
தாண்மொனத்தாலுண்டாகுஞ்சலத்தாலன்றிக்காடுண்டோ
தூண்மொனமேமுதல்வடிவாய்த்தூலவுடலம்போனாலும்
வேண்டுமுடல்கள்வினாந்தெடுக்கும்விரியுங்கனவிற்கெயல்போல. ( )

வேறு.

கருத்தின்வல்லமையாற்கற்பமோர்கண்மாங்கண்மொரு கற்பமா
மிவற்றைத், திருத்தமாயுணர்த்துமொருகதையதனாற்செகமெனு மிந்
திரசாலங், குருத்துவமானமனத்தினுள்ளிருக்குங் கொள்கைதோற்றி
டுமெனவுணாப்பா, நொருத்தனின்கரிச்சந்திரகுலத்துள்ளா னுத்தரபா
ண்டவநாட்டோன். (ச)

முகமாய்ச்சடமாய்ச்சகாசுகங்களிலேமூழ்கியோர்பயனறவருந்
துந், தேகமாநீயாரகோவகோவீதோர்சித்திரமிருந்தவாகாணு, யே
கமாய்மெய்யாயிலங்கியபிரமமெங்குமாயிருக்கவுந்தோன்றாச், சோக
மாய்ப்பொய்யாய்விளங்குறாமாயைதோன்றுறாதிருக்கவுந்தோன்றும்.

வேறு.

இலதுளதாமுளதிலதாமிம்மாயைவல்லபத்தா லென்னலோடுங்,
கலனமுறுசொற் பணத்திற்கண்டதொஞ் சாக்கிரத்திற் கண்டதென்
னே, குலமுனிவவெனக்கேட்டவள்ளலுக்குமுனியுணாப்பான்கொடி
யமாயை, யலகறுமோகம்புரியுங்கா திகதையாலிதுமேலறியலாகும். ( )

வேறு.

இல்லதுள்ளதாமுள்ளதுமில்லதாமிமைப்பிற்
புல்லுமந்திரிநினைத்திடிவெனொன்றும்புசிக்க
வல்லதில்லையொன்றறிகிலன்மன்னனைவிடாது
செல்லுந்தன்மையாற்கேவலமனைத்தையுஞ்செய்யும். (எ)

வேறு.

அனந்தமாய்விளிந்தசகத்திரளெல்லாமயர்வறவமர்வதற் றிடமா,
மனந்தனலிந்த நாய்ப்புலத்தன்மை வெளிசெயின் மற்றிதில்வியப்பெ
ன், கனந்தருபத்திப்பாச்சலின் வயத்தாற்கடைப்புலத்திறந்தெரிந்து
ளதா, முனந்தொடரதிதிதானு மப்படியே மோகங்கண்முழுவதங்க
ண்டான்.

(அ)

வேறு.

இவ்வகையேயிம்மாயையறநெடிதாய்வெலற்கரிதாயேறித்தாழ்ந்து
வெவ்வியமாமோகங்கள்விளைவித்துப்பரமத்தின்மேவிநிந்து
மவ்வகையாலுணர்க்கின்றேனவரதஞ்சொருபத்தையடையாதாராப்
பவ்வமெனவருந்துயரின்முழ்குவிக்குமிம்மாயைப்பண்புதானே.

(க)

வேறு.

மனவன்பே யுறப்பிடித்தாற் சாத்திரத்தாற் சுற்றத்தான் மாற்ற
வொண்ணு, வினவுறுதேசிகராலு மீட்பரிதாமந்தப்பேய் விட்டுநீங்கி
ச், சினமின்றி யிருக்குமெனின் முன்னுணர்த்தவகைகளாற் றீர்ச்சகலா
ருங், ஈனபங்கமிலதாகிற் சிறுகுழியில் விலங்குதனைக் களாயுய்ப்பார்
போல்.

(கஉ)

வேறு.

அத்தானநியார்க்கிடர்நல்கியதுவேயதுவல்லாததுபோற்
றிதமாய்நிற்குமிம்மாயைச்சித்திரந்தானற்புதமே
பொதுவாயகங்கமத்தினையும்புணர்ந்துபிவிவற்றிருக்கவுந்தா
னிதமாயுயிரையுயிர்காணதிருக்கமயக்குமியாராயுமே.

(கக)

நசு-வது. மனோவல்லபம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௫௮.

முப்பத்தைந்தாவது மனோதூடணம்.

அஃதாவது

அகடித கடிதமே சுபாவமான மன தனேகவித

தோடடத்தோடுங் கூடியிருத்தலி னதன்பின்னர்

இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

காமமுதல் வினைக்குடைந்துகற்றவரற்றொழிலகலும் கடுங்காற் றற்ற, மாமயிலின் பீலிபோன்ற திதூரககர்நாய் போல்வாளாசுற்று, மாமதுகிஞ்சிலுங்கிடையாதருநிதிபெற்றலுமகிழ்ந்தமைந்துட்கொள் ளாச், சேமமுறுகரண்டகநீர்தரியாபோற்றிரியுமனத்தீயதன்றே. (க)

காதலெனுமனைவியின்பின் செல்கின்றமனமென்னுங் கடியனா ளி, பேதைமைமேவியவென்னைப்பிணந்தின்னுமாறுபோற்பிடுங்கித் தின்னு, மோதுபெருங்காற்றினுன்முறிந்தெழுந்ததூரும்புபோன்மோ கமெய்த, வாதைமனம்பெரும்பாழின் மிகவீழ்வதினூரமலக்கத்தள் ளும். (உ)

வேறுபொய்யாய்ச்செறிந்தவடிவாகிவிசாரத்தால்விரோதமா குங், கோரமனம்பேய்ப்பிடித்த சிறுவரைப்போற்பலதொழிலிற் கூட் டாநிற்கும், பாரகன்றுபாதலம்போம்பாதலத்தினின்றகன்றுபாரின் மீளுஞ், சோரமனங்கிணற்றுமரம்பழங்கயிற்றொலெடுப்பதுபோற்றொ ழிலிற்றள்ளும். (ங)

வேறு.

வாராய்மூடமனமேநின்மாயவாழ்க்கைகளிற்பயனென் றீராவிடனோமுடிவில்வருஞ்செயலிற்பெரியோர்சேருவரோ

வாராவமுதாஞ்சாந்தியைவிட்டழியும்போகமாதரிப்போ
ரோராம்பலர்க்கம்பகக்கான்விட்டெரிகூர்விடவெங்காணுதுவார். (சு)

சத்தாதிகளாமித்தொழில்கடன்னுன்மண்கேம்போலப்
பித்தாய்மூர்க்கமனமேயேன்பிரமிக்கின்றாய்விடாதவமே
யெத்தாற்சிறிதுதனையடைந்தாயெதிலையின்பமுறுகின்றாய்
நித்தாரமுதாய்ச்சமமாகுமதினீநிலேசேராரெறியென், (ரு)

வேறு.

படர்மூர்க்கமாமனமேவீணுய்த்தோன்நிப்பருக்கின்றசெவித்தொ
ழில்கள்பயின்றசுத்தந், தொடர்கின்றபுந்தியினுலசணமாபோற்றஞ்
சுறவேண்டாதோலின்றொழிலைமேவி, யடர்பரிசமுகமாதனாற்றன்
பமடியாகப்பிடிக்கன்பா மியானைபோல, மடமைமிகுமூர்க்கமா மன
மேயென்றுமாறாதவாபத்தைமருவவேண்டா. (சு)

ஒளியுருவத்திரணைக்குவிழியின்செய்கையுற்றுநீவெவ்விளக்கை
யுணராதாகி, விளிதனும்விட்டிப்போல்வேகவேண்டாவெய்யமன
மேறாவின்விருத்திமேவி, யெளிதருந்தியுணவுகளின்மணத்தினுலையி
ரைத்தூண்டிற்சுவர்மீன்போலிதக்கவேண்டா, நளினவியத்தானுயிர்
நெறிபோய்க்கந்தநாட்டத்தாற்கட்டுண்ணேனனைவண்டேபோல். (எ)

வேறு.

சாறுவாகனஞ்ச்சாரணனாகிநாற்றடந்திசைபலியேற்கப்
பாறுநெஞ்சமேவீணிலேவருந்துதல்பயனிலபடிமீதே
யாறியேவினையாநீயுனையறிவென்னும்தானைபொய்யாம்
வேறுபாடுதான்மிகுந்துளமனத்தொடுமெய்யுணர்வொன்றாகா. (அ)

வேறு.

முன்னந்தோற்றமற்றிப்பொழுதுனக்கெனவுருவன்றிம்முறை
யாலே, பின்னுந்தோன்றலையென்னுடைநெஞ்சமேபெரிதுநீபெறுந

ன்மை, யின்னநீர்தெய்வசகாயத்தாலிடரிலாவின்பமுற்றியானென்று
ந், துன்னுசாந்தனாய்த் துரியமாமென்சொருபத்திலேசுகிக்கின்றேன். (1)

நல்லதிவுநற்புருடர்குணநன்னூன்மேவியநவ்வுருத்தத்தாலே, புல்
லில்பொருளோரிடத்துங் கிடையாது மனமென்னும் பொல்லாவன்
பே, யல்லறரும்பயஞ்செய்யுந் தீரதையாம் பெருஞ்செல்வமனைத்து
மாய்க்குந், கொல்லுமிது தனைநீக்கியே தானாய்தாகிக் குறைவுதீர்
வாய். (க0)

நு-வது. மனோதூடணம் முற்றிற்று.

ஆசுத் திருவிருத்தம்-ருசுஅ.

முப்பத்தாருவது மனோநாசம்.

அஃதாவது

மனோதோடங்கண்டவ னம்மனதையவசியங்

கெடுக்கவேண்டுதலி னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

இறப்பிலாவந்தமோகமிறையுமீட்டெண்ணமின்றி
மறப்பதேநல்லதென்றுமதித்துயர்மனத்தினுக்குத்
திறப்படக்காணப்பட்டதில்லெனச்சித்தினாலே
யுறப்பெறுமெப்போதப்போதுயர்பாசுகமதாமே. (க)

வேறு.

சங்கற்பசாலந்தவிர்ந்தாலுபசாந்தமாகித்
துங்கப்புலியாவையுமாகியசோதிதோன்று
மிங்கற்பமுங்காண்பனவில்லைவெறும்பொய்யென்ற
லங்கப்பொழுதவ்வறிவாலதுசேர்தலாகும். (உ)

வேறு.

கோசகாரப்புழுப்போற்கொடுங்கற்பனைவாதனையாற்
பாசமடைவரியாரும்பகர்ந்தமனத்தின்கதையை
மாசிலாதமனத்தான்மதித்துமனத்தைமாய்ப்பாய்
தேசமுடையாயென்றுதெளிந்தவசிட்டனுரைத்தான். (௩)

வேறு.

ஆயமனத்தின்செயல்செயலாமதனாலொழிந்ததொழிந்துளதா.
மேயமனத்தினலெவொழித்தோர்மிகவுநல்லதியானத்தோர்
துயமனமாயிழல்வெற்பாற்சுழலாக்கடல்போற்பிறப்பிறப்பா
மாயமயக்கங்கெடுமென்னுவசிட்டன்மீண்டுமுனாசெய்வான். (௪)
இரும்பாலிரும்புதிருந்துவபோலியற்றும்னத்தான்மனந்திருந்துந்
திரும்பாரிராசைவடிவாகிச்செறியுந்தன்னாலியற்றுவதாய்
விரும்பாநின்றோர்க்கெளிதானவெய்யமனத்தினுபசாந்தி
பெரும்பாரந்தீர்ந்தகதியாம்பிநிதோர்கதியுநன்றாகா. (௫)

வாவுமனத்தையசங்கற்பவாளாலுக்கினிறைந்தெங்கு
மியாவுமதுவாம்பொருடோன்றுமிந்தவழிநின்றறிவாலே
மேவுமனதைவிழுங்கியதின்மேலாமாயாலிகற்பமெலா
மோவுமதியாலறிவுகடந்துளத்தைவிழுங்கும்பொருளுணர்வாய். (௬)

வருந்திமுயன்றுமனந்தன்னமாற்றியில்லையுண்டென்னு
திருந்தபதத்திலிருந்திடுவாயிடர்தீர்செல்வமிடரின்றிப்
பொருந்தவேண்மெனம்வென்றற்புவனமுன்றுந்திரும்பாருந்
திருந்தவினிதென்றனவெல்லாந்தீதாய்த்தோன்றின்மனமாளும். (௭)
சித்தவிண்ணிற்றிகழறிவாந்தியானத்தாலேயறிவென்னு
மொத்தபடையாலையமறவுளத்தையறுப்பாயறுத்ததற்பின்

மெத்துதுயர்போமவனிவனான்மேவுமென்னததுவிதுவாய்
வைத்தவிவையேமனமிதனைமறப்பாம்வாளாலறுத்திடுவாய். (அ)

பெருகத்திரண்டமுகிலெல்லாம்பெருங்காற்றாலையொருவுதல்போல்
வருகற்பனைநாசத்தாலேமனம்போயிறக்குமனமிற்றந்தாற்
பொருகற்பாந்தமாருசமும்பொங்குகடனும்புவியினைத்து
முருகச்சுடுபன்னிருகதிருமொருகால்வரினுமிடருண்டோ. (க)

தன்னைக்கொண்டேதனையறுக்கிற்றாறுய்ச்சகலபூமிக்கு
முன்னைத்தலைமைபோலின்பமுதிரநிறைந்துவகற்பனைக்கே
துன்னித்திகழ்த்தப்பதம்பற்றிச்சகத்தையடைவாய்பலவாக
வுன்னிப்படர்கற்பனைச்செல்வமுடையமனமேயுயிர்ப்பகையாம். (க௦)

உள்ளப்பகைவன்பலவிதமாயுறுகாட்சிகளால்வெல்லாமற்
மெள்ளத்தகுசந்தோடமெனுஞ்செல்வமுடையிராசையினாற்
கள்ளத்தனிரெஞ்சினவெல்வாய்க்கற்றோர்க்கன்பாய்நிர்மலமாய்க்
குள்ளக்குளிர்ந்தாங்காரத்தாற்குளாகாதுசம்பாவம். (க௧)

அலையும்ந்தமனமுலகாமலைவுபோயின்மனங்கெடுமிந்
நிலையேதவமுதூற்குத்துநிமலவீடுந்துணிபொருளுந்
துலைவிலைவேமனமாயைத்தொடர்வாதனையும்தன்பெயரா
மலையுமனமும்துவதனைமாறுவிசாரத்தான்மாய்ப்பாய். (க௨)

ஊக்கமுளதாய்மனமொன்றிலுறைக்கிலதுவாமாதவினாற்
ருக்குமனதைமனத்தாலேதள்ளியேறித்தளர்வின்றி
யாக்கமழிவில்மதம்வினாவிலடைவாய்மனதைமனத்தாலே
நீக்கவலதாந்தகைமைத்தாநிருபனிறுத்துநெறிபோல. (க௩)

பிறவிக்கடலிற்காதலெனும்பெருவாய்முதலேபிடித்தீர்க்க
விறவுச்சுழியிற்சுழலுவர்க்கிதயநாவாயெட்டாவா
மறமுற்றுளத்தையுளத்தாலேமாய்த்துப்பிறப்பில்வருந்தாம
ஹவற்றுணையியல்பாயுயிர்க்குப்பிறரானுய்வுண்டோ. (கசு)

வேறு.

பிறப்பெனுமாயைக் களையதாயெங்கும் பிறிவறு பெரும்பொரு
டோன்றி, விறப்புறுமாயைக்கிச்சையேவடிவமாதனுடைநாசமேவீடு,
கிறப்பில்சங்கற்பஞ்சிதைந்திடிவிதுதான்றேய்ந்திடுஞ் சித்தெனங்கதி
ரோன், புறப்படிவிதயவிசும்பில்வாதனையாம்பொங்கிருள் போமென
ப்புகல. (கரு)

வேறு.

சோகமுறுசங்கற்பநாசத்தான்மனமானிற்றென்றுதொட்ட
மோகமெனுமுடுபனிவிட்டகலஞ்சரற்காலமுதிரவந்தான்
மாகம்விளங்குவதென்னல்லவிவமாத்நிரமாய்மாயாதாகி
யேகமாய்வடிவின்றிப்பிறப்பிறப்பிலாப்பிரமமிலங்குரொய்தாய் (கசு)

வேறு.

பேதமுறுபுந்தியேமாயையாகும்பெரிதமருந்தியு மிதினப்போ
க்கல்வேண்டும், போதமுறுபேற்றினுலன்றிமாயைப் பொருநதியின்
கனாதோன்றப்பொருந்தத்தோன்றி, லேதமறுமப்பதமேயிறவாவீடா
மிம்மாயைப்பிறப்பிடமே தென்னவேண்டாஞ், சேதமுறக்கொல்வழி
யேதென்றுதேர்வாய்சிதைவுற்றுலிதனியல்புதெரியுமன்றே. (கஎ)

வேறு.

உள்ளினும்புறத்துமெழுந்தசங்கற்பமொருப்படவொருக்கிடநினைவா
யெள்ளருந்தவங்களுக்கற்பகோடிகணீயியற்றினும்பாதலம்பூமி
தள்ளருந்தறக்கமேவினுமுனக்குச்சாற்றுசங்கற்பமாய்வல்லாற்
றெள்ளியபரமபதத்தினைமேவத்தியக்கமி லுபாயம்வேறில்லை. (கஅ)

தயார்களும்விகாரங்களுமிலாப்பிரமசுகஞ்செய்சங்கற்பநாசத்தை
முயலுதிநனிசங்கற்பமாங்கயிற்றின்முடிவறுபாவனையெல்லா
மியல்புறுகோவையாலெழுமந்தக்கயிற்றினையெளிதினிலறுத்தான்
மயல்கொள்பாவனைகளெங்ஙனேதூளாய்மடியுமோவறிகிலமைந்தா.
துணிசெய்சங்கற்பமின்றிமுன்வந்துதோன்றியதொழில்வழிநிற்பாய்
பணிசெய்சங்கற்பமாண்டிடிவறிவுபார்வைகளனைத்தினும்பற்றாத்
தனியுயர்பிரமபதமடைந்தகிலவிகற்பமார்தனையெலாந்தள்ளி
யினியனாயேகத்தவத்திலேசமுத்தியித்யமுற்றின்பமேபெறுவாய். (1)

அறிவெனும்விதைசங்கற்பமாமுனையாமனையசங்கற்பமார்தன்னைப்
பிறிவுறத்தானேசெய்துதான்பிறக்கும்பெரிதுறவளர்ந்திடுந்தானே
செறிதுயரொழியவின்பமொன்றில்லையாதலாற்செப்புசங்கற்ப
நெறியுறநினையேனிற்புறநிலையினிமிடமும்பாவனைநினையேல். (உக)

இவ்வளவானபாவனையாலேயின்பாமினையசங்கற்பம்
தவ்வுறப்பெரியமுயற்சிகள்வேண்டாதாக்குபாவனையெலா மொழித்த
வவ்வகையாலேயிறந்துபோந்தன்னெஞ்சலர்வுறுபூவினைக்கசக்கிற்
கைவருவருத்தமொன்றுளதாருங்கழியவியலிதற்கதுவேண்டா. (உஉ)

எழுந்தசங்கற்ப பாவனைவிட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்கிதனா,
லமூர் துறமாய்த்துமனத்தினுன்மனத்தையறுத்து நின்னறிவினீநிற்பா,
யுமுந்தருள் பொழுதின் முடியுமீதரிதோ வுலகமு வானமுமொக்கு,
முமுந்தியபொய்யாய்ப் போம்விகற்பத்தான் முனைத்தவையன்றிமுன்
னிலதால். வேறு. (உஉ)

சங்கற்பநாசத்தாலெளிதாகமனநாசந்தானையெய்து
மங்குற்றமனபிறக்கிற்சுநமரணங்களுமரமுமாயு [நெஞ்சம்
மிக்கிப்பா. வெனத்திருடுங்கள் எனைக்கண்டேன் கண்டேனவன்பேர்
பொங்குற்றநெஞ்சத்தானெடுநாணந்தேனின்னுபொன்றுவிப்பேன்.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடையவிற்தமையைப்பெருமையினை முடிவு
பெறப்பேசுவொண்ணு, வறப்பெரியதன்மனத்தைவென்றான்மானுமல்
லதொருவகையாலுமகற்றலாகாச், சிறப்புடையவன்மையைவிரிவினு
ள்னச்சித்திரந்தோன்றிடவுனச்சுச்செப்புங்காதை, மறப்பறுகின்றை
யனாக்கேட்டியென்னுமனாகுலராயகனுக்குவசிட்டுன்சொல்வான்.

வேறு.

சித்தசயமாத்திரமாந்தெய்வமருந்தாலன்றிச்சென்மவென்றோய்
சத்தியமேபிறமுயற்சியாவையினுந்தீராதுதகைமைமிக்கோய்
வைத்தகிகழ்காலத்துக்கணத்தில்வருமியல்புறவாகியத்தாற்பற்றி
யொத்துவருமெதிர்காலமிறந்தகாலங்கருதாருளமிலாதார். (உசு)

வேறு.

ஆங்குதவையதீதபதமாதுலாலேயதுகிஞ்சிலன்றெங்குமதுவேயா
கும், பாங்குறுவீடென்றும்பருலகிலில்லப்பாதலத்திற்பூதலத்திற்பா
ர்க்கிலில்லை, வீங்கியவாசககௌல்லாமிறந்தகாலவிரிந்தமனமிறப்பது
வேவீடென்றோது, மோங்கியவீடெனக்குளதென்றுள்ளேயெண்ண
முண்டாகின்மீண்டுமனமுற்பவிக்கும். (உசு)

நினைப்புமிகிலிவனுக்குப்பிறப்பிறப்புநீங்காதுவன்பந்தநிலையதா
கு, மனைத்தினுக்கு மதிதமாயுருவமெல்லா மாகியகன்றுத்துமதத்துவ
மேறிந்கில், வினைத்தொடராம்பந்தமெதுமுத்தியேதுவேறாச்சிந்தை
யைக்கெடுப்பாய்மேலதாகத், தனைத்தெளிந்துநிறைந்தமலநெஞ்சாய்
நல்லசாந்தியையுற்றோர்விரும்பார்சற்றுமொன்றும். (உசு)

வேறு.

சீவன்முத்திதனிவருவநாசஞ்சித்தந்தனக்குளதாந்
தாவிவூடநீர்முத்திதனிற்சாற்றுமருவநாசமுறு

மேவுசித்தமுண்டாகிலிடராமிறக்கின்மிகுமின்பம்
பாவியுள்ளமெழாதபடிபண்ணியதைநாசம்பயில்வாய்.

(௨௬)

வேறு.

மாவுச்சவமாபத்தூகமந்தங்காற்பண்ணியமதங்கண்
மேவுற்றனபேதியாதெவனாயவர்க்கேயுள்ளவீய்ந்துளதாந்
தாவுற்றெழுந்தபேதைமையேமனமாமதுவேதவிர்ந்தொழியி
லோவற்றுள்ளநாசமெனுமுறுபேருண்மையுதித்திடுமால்.

(௩௦)

வேறு.

மெத்துறுவன்பரிசயத்தாற்பதார்த்தந்தன்னின்மேவுமொருபாவ
னையான்மிகச்சலிக்குஞ், சித்தமுளதாற்பிறப்பாதிகளுமுண்டாந்தீர்
வதுகொள்வதுவடிவாந்திரளிலொன்று, மித்தனையும்பாவியாதனைத்
தூநீங்கியெப்போதுநின்றதப்போதெழாதுசித்த, மொத்துளவாதனை
யொழிவானினவுதீரிலுயர்ந்தவுபசாந்திதருமுளமாய்வுண்டாம்(௩௧)

வேறு.

தனதுமனத்தையொருக்காலேவிசாரத்தாலேசமிப்பித்த
வனகன்பிறவிப்பயன்பெற்றோனற்பமெனினுமிதயத்தே
வினவுவிசாரமெழிலதுதான்விடாதுபழகுமியோகத்தாற்
கனமதாகிப்பல்விதமாங்கப்பாயிரமாய்ப்பலவாகும்.

(௩௨)

வேறு.

இப்பிறவிமயக்கமெனுமாழித்தேர்சங்கற்பமென்னுமச்சைச்
செப்பமுறத்தடைசெய்தாலேடாதுமனவச்சச்சிறிதசைந்தாற்
றுப்புறவார்த்தித்தாலுந்தடைபடாதறிவுவலிஞுக்கலுக் [நே.
மெய்ப்புருடவருத்தங்கடமைக் கொண்டேதடை செய்யவேண்டுமன்

அங்கத்தேசேர்தனமென்றெண்ணலான்மாமோகவளந்நிலாமும்
பொங்குற்றதுன்பத்தாற்றுன்பமுறக்கீழ்க்கீழேபோருந்துன்பஞ்
சங்கற்பமாத்திரத்திற்றுன்பமுறுஞ்சங்கற்பந்தவிரந்தமட்டி
லிங்குற்றதுன்பமுஞ்சங்கற்பமேதுன்பமிலதேலின்பம். (௩௪)

தன்னுடையவிவேகமெனும்பெருங்காற்றூற்சங்கற்பமுகிலைத்தள்ளி
மன்னுசரற்காலத்தின்வானம்போனின்மலத்தைமருவாரிற்கு
முன்னுடையசங்கற்பமெனும்மூக்கையுன்னாலேயுனக்குமாரற்றித்
துன்னியிகுதெளிவுற்றுப்பரமானந்தக்கடலிற்றுளாந்துவாழ்வாய். ( )

வேறு.

ஆதலாற்குரவனன்னாலகல்கிலாச்செநிவால்வன்பிற்
பேதமையுளத்தைமாய்ப்பாய்ப்பிராணனைத்தடைசெய்தாலும்
வேதனைவசைவுதீரவிடுகிலுஞ்சித்தம்போருந்
தீதறுமதுவேமேலாம்பதமெனச்செப்புமன்றே. (௩௫)

வேறு.

தெரிபொருடரிசனஞ்சேர்கூட்டத்திற்சேர்த்தலின்பம்
விரிபரமார்த்தமாகுமதற்குமேலினிவேறில்லைப்
புரிதருபிரமனோக்காமதனிஹற்பொன்றுஞ்சித்தம்
வரிசையாஞ்சித்தநாசம்வஞ்சமிலின்பந்தானே. (௩௬)

வேறு.

சன்னகருமங்களின்வித்தாய்த்தருவையசைக்குங்காற்றேபோற்
நினமுமுடலையசைப்பதுவுஞ்சித்தமிதனைத்தீர்வதுவே
யனகசகலத்யாகமதாமதுவேபரமவாநந்தம்
வினவுபிறவெல்லாமிகவும்வெருவுகின்றவெந்துயரோ. (௩௭)

நிலைவான் முடிக்குக்கருமமெனூநீண்டபெரியவன்காடு
தலைநீநிலைவின்மையினாலேதடிந்துபரமபதமேவி
வினைதீருனதுவிவேகத்தைமேவியென்றுநிலைநிற்பாய்
புனைதாரிக்குவாகுவெனும்புகழானிறைந்தபூபதியே. (௩௬)

பந்தரிதானஞ்சங்கற்பமன்றேறவதுநீபற்றறுப்பாய்
மூந்துசங்கற்பந்தவிரந்தான்முத்தியதுவாமதுதன்னைப்
புந்தியதனும்பரிசயிப்பாய்பொருளும்பொருள்கொள்பவனுமுநின்
மைந்தமெள்ளவெப்போதுமறவாதொழிப்பாய்சங்கற்பம். (௪௦)

மதமாமோகமையன்முதன்மனத்திற்பிணித்தகயிறுகளாந்
திதமாமனத்தைமனத்தாலேசேதித்திடலாமறிவோரா
விதமாரெடுங்கூர்விவேகத்தாலிரும்பாலிரும்பையறுப்பதுபோல்
விதமாமனத்தைமனத்தாலேவீய்ப்பாய்பிறவிமயக்கறவே. (௪௧)

நனவிற்சுழுத்திநிலைமேவிரன்றூயெல்லாமுள்ளகற்றித்
தனதிச்சையில்வந்ததுபுறத்தேசமைப்பாய்சித்தமுண்டாகைக்
கனதுக்கமதாஞ்சித்தமறின்கனத்தசுகமாஞ்சித்தத்தை
புனதுட்படுத்தியுணர்வின்மையாலேயொழிப்பாயுணர்வுருவாய். (4)

எனதீதென்னுமறிவுதனைபிடர்கற்பனையென்றுநாசெய்வார்
கனமாமறிவின்பாவனையாற்காண்பதெல்லாங்கையகவி
லனகாதிபனைகற்பனைகளற்றதென்றூருயர்நல்லோர்
மனமாரினவேசங்கற்பமனத்தினினைவற்றதுகிவமே. (௪௩)

௩௬-வது. மனோநாசம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௧௧.

முப்பத்தேழாவது நன்மனஞ்சுகஞ்செய்தல்.

அஃதாவது

கோரமூடமிறந்த

சாந்தமனதியாவர்க்குஞ் சுகஞ்செய்தவி

னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

மந்திரியெனலாமுண்மைமருவுறும்விசாரத்தாலே
யிந்திரியங்களென்னுமிடர்ப்பகையறுத்தலாலே
தந்திரியெனலாமிட்டஞ்சமைத்தலாலேவலாளா
நொந்திரிகிலாதவுள்ளநோக்கியவிவேகத்தோர்க்கே. (க)

ஆலிக்குமின்பத்தாலேயன்புறுமனைவியாகும்
பாலிக்குமியல்பினாலேபாவனதந்தையாகுஞ்
சிலிக்குமுறுதியாலேதேடருட்புமராகுந்
தூலிக்கும்வினைகளில்லாததூய்மனம்விவேகத்தோர்க்கே. (உ)

நல்லனநூல்களாலேநல்லனநெறியைநோக்கி
நல்லனதியானஞ்செய்துநல்லனுபவத்தைநண்ணி
நல்லனசித்திரல்குநல்லதாய்த்தன்னைமாய்க்கு
நல்லதோர்தாதையாகிநல்லவர்க்குள்ளந்தானே. (ங)

மயலிலாமையாநூல்களான்மகத்துவமுதலா
முயர்குணங்களால்வருந்தியுமனத்தினையுய்க்கிற்
முயர்கணிங்குமுவுலகுசெவ்வமுந்தொக்குப்
பயனளிக்கினுமுயர்வுறுமனமெனப்பயிலா. (ச)

வேறு.

வெம்புதல்போய்த்தண்ணென்றவுன் மனதுக்கிவ்வுலகின் வியா
பாரங்கள், செம்புகர்வேழத்தினுக்கான்குளப்படிபோற்றேன்று மாநீ
னநெஞ்சக், கம்புவிபிறொழிச்சிறிதேயாகினுநீந்திட வரிதாமாவின்
பாதப், பைம்புனலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லைகரை காணுதபரவைய
ன்றோ. (ந)

வேறு.

மெல்லிதாகிக்குளப்படியாய்விவேகபுந்திக்காமுலக
மல்லலாக்ககைகாணுவாழ்மாகுமறிவில்லோர்க்
கெல்லையிலதாயறிபொருளாலெண்ணப்படாதாய்ச்சாந்தமுமாய்ச்
சொல்லுமெல்லாமாய்நினைவுதோன்றச்சுத்திச்சுமுண்டாம். (சு)

உடனென்னும்புந்திபிறப்புற்றகட்டாமொருக்காலு
மிடர்தீர்வீடுவிருப்புறுவோர்க்கியல்பன்றாகுமிப்புந்தி
திடமாங்கிஞ்சின்மாத்நிரமூமில்லாச்சின்மாத்நிரவடிவன்
றடவானிலுநானனுவென்னுஞ்சமமாம்புந்திபிறப்பறுக்கும். (எ)

௩௪-வது. நன்மனஞ்சகஞ்செய்தல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுகஅ.

முப்பத்தெட்டாவது வாசனாலட்சணம்.

அஃதாவது

மனோநாசஞ்செய்தவிடத்திற் பூருவசமஸ்கார வாசனை
யுதயமாதலைக்கெடுக்கும்பொருட்டுமுன்னவ்
வாசனாலட்சணந்தெரிய வேண்டுதலி னதன்பின்ன
ரிதனை வைக்கலாயிற்று.

- கவி.

மடமையின்செறிவேமெய்யாய்மலியகங்காரந்துன்றிப்
படர்தருபிறப்பைமேன்மேற்பயில்விக்குமலினமென்ப
ரடர்மறுசநமென்னுமங்குரமின்றிச்செந்தீச்
சுடமுனையாவித்தொக்குஞ்சுத்தவாதனையதென்பர்.

(க)

வேறு.

என்னுடைமைந்தொன்னுடைநிதிநானிவனவனிதுவதுவென்னு,
மின்னுடைநிலைமையிந்தரசாலத்தால்வீங்கியவாதனையோங்கு,நன்னு
டைநிலையஞ்ஞானமாதிலைபோய்நாசமாயயிற்கருத்தொழிவாய், நின்
னுடைவடிவிலவற்றைநீயென்றேநினைவினார்போல்வருந்துவதென்,()

வேறு:

திடமானபாவனையான்முன்பினெண்ணந்தீர்ந்துபதார்த்தந்தனை
ச்சேர்வுறக்கைக்கொள்கை, மடமானவாதனையாங்கடுவேகத்தால்வல்
லையிற்றானையொன்றைமதித்துநாடி, யுடனேயவ்வுருவாய்வேற்றெ
ண்ணமெல்லாமொழித்திடுமியிவ்வாதனையின்வசத்திலோடித், தொடர்
பான்புருடனுமாங்கதன்மெய்யாகித்தோன்றுபொருணன்றென்றேது
வண்மொலாம்.

(ங)

வேறு.

என்றமுனியையனைத்தையமென்னும்பனிக்குச்சுரற்காலந்
துன்றுகடுங்காற்றொப்பாயிச்சங்கமேதுசொல்லென்ற
வென்றியிராமற்கவனுரைப்பான்மிகுபல்பொருள்பாவாவத்
தொன்றுமகிழ்வுபொருமைகளையுறுதன்மலினவாதனையே.

(ச)

நஅ-வது. வாசனாஸட்சணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௭௨௨.

முப்பத்தொன்பதாவது வாசனாத்தியாகம்.

அஃதாவது

வாசனையாற்றுக்கம் வருதலையறிந்தவ னதனைக்
கெடுக்கவேண்டுதலி னதன்பின்ன ரிதனை வைக்கலாயிற்று.

கவி.

அலைசெய்வாதனையைச்சேடமறவிடனல்லதென்று
நிலைபெறுமுத்தியென்றுநிமலமாநெறியீதென்றுந்
தலைமையோர்பகர்வரன்னதிருவகைச்சநநல்கி
யுலைதருமலினமொன்றதொழித்திடுஞ்சுத்தமொன்றே.

(க)

வேறு.

சுத்தவாதனைதொடரிலதனான்மெல்லத் தூயபரபதம்பெறுவைச்
சுத்தமல்லாப், பெத்தவாதனைதொடரிற்றுன்பமாக்கும்பெரிதுவருந்
தியுமிதனைப்போக்கவேண்டும், வைத்தசுபமசுபமெனும்வழியிரண்டா
ல்வாதனையாநதிபெருகும்வருத்தத்தாலே,மெத்தமுயன்றசுபவாதனை
யைத்தள்ளிமிக்கசுபவாதனையின்மேவிநிற்பாய்.

(உ)

வேறு.

எந்தவெந்தவாதனைகளிதயத்தெழுந்தவவையெல்லா
மந்தவந்தவிடத்தழிக்கிலதுவேமாயைக்கழிவாரு
முந்துபோகபேதமெனமொழிந்தவருவாதனைவிட்டு
வந்தபாவாபாவங்கண்மாற்றிவிசுற்பமறமகிழ்வாய்.

(ங)

வேறு.

துணிமனச்செருக்குமாய்த் துத்தொடர்பொறிப்பகையைவெல்லிற்
பணிபடுபதுமக்கான்போற்படர்ந்தவாதனைகண்மாளுந்
தனியறிவொன்றையென்றுசாதித்திம்மனம்வென்மட்டுங்
கனியிருள்செறியும்பேய்போற்கருத்திலவாதனைவந்தெய்தா.

(ச)

வாதனைப்பாசத்தாலேமன்னுயிரொல்லாங்கட்டுண்
டேதமாமந்தப்பாசமிறுகுமேலிடரைச்செய்யும்
வேதனையிலதாந்திரநமுவமேல்வேட்கையாலே
திதிலோரனேகங்கற்றோர்திரொன்னினுங்கட்டுண்பார். (௫)

மற்றினியிந்தவாற்றால்வாதனையாலேபந்தம்
பற்றுமதனைநீங்கிற்பந்தம்போம்விவேகத்தாலே
யுற்றறியுண்மைபாலேயுபாதிவாதனைபோம்போன
லற்றமில்சித்தறெய்தீர்தீபம்போலாகுமன்றே. (௬)

புலன்களிற்பழகிச்சித்தம்பூண்டவாதனைகண்முன்னே
யலம்பெறமாற்றிவீட்டிற்குத்தவாதனையுந்தீர்வாய்
நலந்திகழருள்சந்தோடாடாட்டிதாசினமிந்நாலு
மலந்தவிரகுணங்களாகமனத்தமுந்தாதுசெய்வாய். (௭)

மறுகுவாதனைகடர்ந்தமவுனத்தையொழியவேறே
ருதுகதிரல்லதில்லையுணர்வனவுணர்ந்ததாகுந்
துறுதிசைபத்துஞ்சற்றிமீண்டதாந்தொல்லோலத்
தறுதியாயுண்மைகண்டோர்சிலர்நின்றோரவத்தின்மாய்வோர். (௮)

வாதனையென்னுமிந்தவலைபுந்திவாளாலீந்து
மோதுகுறைக்காற்சிந்துமுகிலெனச்சிந்திற்பாய்
பாதவங்குடாரத்தாலேபடிப்போனெஞ்சைநெஞ்சாற்
றீதறமாய்த்துமேலாம்பதத்திலேதிரமாய்நிற்பாய். (௯)

பொருளினோமல்லநாமுநமதல்லப்பொருளுமென்றே
தெருளுந்துக்குளிர்ந்தியாவும்வினோதமாய்ச்செய்யுநெஞ்சான்
மருளறுகிச்சயத்தால்வாதனைவிடுதருனே
யருள்பொழிமேகமொப்பாய்தேயமென்றறிவாயன்றே. (௧0)

தனதுவாதனைமாண்டெல்லாஞ்சுமமதாநெஞ்சாற்பண்ணி

யெனதெனதுடலைநீக்கினிந்தவாசனைநாசந்தா

னனகமாநேயமாகுமகங்கரமயமதான

வினவுவாதனைஐயமுற்றும்விநோதமாய்விட்டோர்மேலோர். (௧௧)

வேறு.

உரைத்தவசுணங்களின்று விட்டின்மீன் நேறேனாசபூரெளியிரத்
நாற்றமென்ன, நிறைத்தவிவற்றென்றென்றான்மாய்ந்துபோருகிலைய
ழிக்குமவையைந்துநேகோகூடிக், கரைத்தலுறுபவர்க்கின்பமெங்கேயு
றன்கட்டுக்கு வாதனையேகயிற்றுச்சாலம், புரைத்தெழுநெஞ்சேயது
வேபோருமாகிற்பொருவில்சயமஃதுனக்குப்புகலுங்காலே. (௧௨)

வேறு.

வாதனைபொறிகட்கெல்லாமன்னுகாரணமன்றாகு

மாதலான்மூர்க்கமானவைம்பொறிநீவீர்நெஞ்சி

னேதவாதனைகண்மாற்றிக்கருமங்கெல்லாஞ்செய்வீர்

வேதனைத்துன்பமொன்றுங்கிஞ்சிலுமேவாடுதன்றும். (௧௩)

வேறு.

ஆசுகலாவிடயவிடவிசேயாகியனந்தமாநானெனும்வாதனையைத்
தீர, மாசறவிட்டிச்சையெலாமொழிப்பதென்னுமந்திரயுத்தியினாலே
மறுசென்மம்போய்த், தேசமுறுபகவானுயச்சசெமெல்லாந் தீர்விடமா
வாய்மனமே திரள்சங்கற்பம், வீசதருமயல்கொடியாய் நீயாங்காட்
டைவெட்டிநெடும்பூமியிலேவிநோதஞ்செய்வேன். (௧௪)

வேறு.

சாலவும்வாதனைபோகிலிம்மனஞ்செய்தொழிப்புரிந்துந்தான்செ
ய்யாதாந், சீலமனநெடிகலிலருகிருந்தார்செப்புமொழிநெறியாதா

ப்போற், ஹாலமனந்தொழில்விடினுஞ்செய்ததாம்வாதனையே தன்னு
மாகிற், கோலவுடலசைவறினுங்கனவிலேவரைநின் றுங்குழிவீழ்வார்
போல். (கரு)

வேறு.

சிந்தனைவாதனையின்றித்திரமானமனத்தினையே தியானமென்ப
ரந்தவுபசார்தமுமக்கேவலத்தன்மையுமென்றமதுவேயாகு
மிந்தவயர்பதப்பொருட்டுவாதனைசாலவுநேர்மையெய்தவேண்மிஞ்
சந்ததம்வாதனையிலாமனந்தொழிலில்லாப்பதத்தைச்சாரமத்தால்.

வேறு.

நெருக்கமுறுவாசனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமாநீங்காத்து
ன்பம், பெருக்கவிடுமாதலினால்வாதனையேமிகநேர்மைபிறக்கச்செய்
வாய், வருக்கமுறுபலபொருளினன்னும் பாவனைமனத்தால்மாற்றி
யெங்ங, னிருக்குதியங்ஙனமிருப்பாய்வரையிலேமனையிலேயெங்கே
யேனும். (கௌ)

வேறு.

சங்கமடியாப்பொருளுண்டாஞ்சங்கமடியாவாபத்தாஞ்
சங்கமடியாவாசைவருஞ்சங்கமடியாப்பிறப்புண்டாஞ்
சங்கமறுத்தல்வீடென்பர்சங்கமறுத்தல்பிறப்பறுத்தல்
சங்கமறுத்துப்பொருள்களினீதனிச்சீவனின்முத்தியைப்பெறுவாய்.

கொத்தாகியவாதனைமுற்றுங்குறிக்கொண்டறிந்துகைவிட்டுச்
சத்தாசாமானியவடிவமானற்றனிவீடதுவென்ப
ரொத்தாரியரோடுசாவிது றா ளுணர்ந்து முணர்வொன்றையும்பாவித்
தத்தாற்சத்தாசாமானியந்தானாகுமாகுமதுவீடே. (கக)

அகல்வாதனையின்வித்தானவந்தச்சமுத்திலீடனியாப்
புகல்வித்தல்லா வாதனையே துரியம்பொன்றூலீடனிக்ரு
மிகல்வாதனைதீகடனோய்நஞ்சிறைஞ்சார்கோபநேயமிவை
மிகவேண்டாஞ்சற்றூனலுமிக்கவருத்தஞ்செய்திடுமே. (உ0)

வாதனைமாத்திரம்விட்டாற்சரைமரணமுறுபிறவிமருவாதான
தீதில்பதமுண்டாகும்வாதனையோடேசேர்ந்தசித்தந்தானே
பேதமையஞ்ஞானமாம்வாதனைதீர்மனந்தானேபிறவாஞான
மேதமதுஞானத்தானையமுணர்ந்தாற்பிறவியெய்தாதன்றே. (உக)

நகூ-வது. வாசனாத்தியாகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுசுந.

நாற்பதாவது தத்துவதரிசனம்.

அஃதாவது

மனோநாசம் வாசனாட்சயஞ் செய்தவன் தத்துவதரிசனஞ்
செய்யவேண்டுதலி னதன்பின்ன ரிதனை
வைக்கலாயிற்று.

கவி.

ஆதியந்தமிறோற்றமேதன் வடிவாகியபரமிங்குச்
சோதியாய்நின்றதென்னுமில்வறுதியேதுகளறுமெய்ஞ்ஞானம்
பேதியாநின்றகடபடவடிவமாம்பெரும்பொருட்பலசத்தி
திதிற்பரம்பேறிலதென்றுணர்நின்மையேநற்காட்சி. (க)
வேறு.

செகங்கண்மூன்றினுமுண்மையாம் பொருளறிதிறமெதுவெனச்
செப்பிற். செகங்களியானவயுந்தற்பொருள்வடிவெனத்திரமுறுநிற

வாகுஞ், செகங்களியாவையுஞ்சொருபமேயிதிற் நிகழ்பாவபாவனை
யெங்கே, செகங்களிற்செறிபெத்தமுத்திகளெனத்தியங்குவேற்றுமை
யெங்கே. (உ)

வேறு.

பிறிதுகாண்பனவில்லைநெஞ்சில்லைமெய்ப்பிதமமேயவையாகிச்
செறியுமாலிவையாவுமொன்றாகியசிற்பரவிசும்பாகு
நெறிகொள்பந்தம்வீடெங்குளவிதுவெனநிகழ்பெருவடிவாகிக்
குறியறும்பெரும்பிரமமேநின்றதுகுறைந்திறந்ததுநெஞ்சே. (க)

ஒருமையாகவேயுனர்வினாவுணர்தியாலுருவைநன்குநோக்கிற்
தருவுங்கற்களும்படங்களுமுதலியசற்றுமேற்றுமையிலலை
மருவுசங்கற்பமெங்குளசீவனும்வையகப்பொருளியாவு
மருகலின்றியசாந்தருபம்பெறுமடிமுடிவுநோக்கில். (சு)

சு-வது. தத்துவதரிசனம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுசுஎ.

நாற்பத்தோராவது அனுபவம்வினாவுதல்

அஃதாவது

தத்துவதரிசனஞ்செய்தவனையாசாரியரனுபவம்

கேட்கவேண்டுதலி னாதன்பின்னரிதனை

வைக்கலாயிற்று.

கவி

மிகத்தெளிந்துகெம்பிரமாய்ச்சமமதாம்விழியா

லிகத்துறுந்தொழின்மன்னவவியற்றுதிகொல்லோ

பகுத்தகாலத்தையறிவுறுநினதுபாவனைதான்

றொகுத்தவாதியும்வியாதியுந்தொடர்கிலைகொல்லோ.

(க)

அடையும்போதினிதாசியபோகத்திலமுந்தா
 திடையிலாய்கொலோசங்கற்பமற்றிளைப்பாறித்
 தடையில்சாந்தமாய்முத்தியாய்ச்சலனமொன்றில்லா
 நடைபயின் றுயர்சமாதியைநண்ணிகொல்லோ.

(உ)

வேறு.

இதூள் காலமெங்குறைந்தாயிதயவிடர்தீர்ந்தனைகொல்லோ
 பொதுவாயினையிற்தனையோபோதவிஞ்சைபலித்தனவோ
 சதுரநலனுண்டாயினையோசாற்றுமென்றமொழிகேட்டு
 முதுவாய்மையினுற்பாசனவைமொழிந்தான்விபாசன்முகநோக்கி. ( )

வேறு.

தடையின்றித்தவமுனக்கு நடந்ததோசார்வனதான்சார்ந்தவன்
 றோ, விடையங்களிறந்தனவோ வென்றுலகின் காரணமாம் விமலன்
 கூற, விடையவனையான்வணங்கிவேண்டுகோளாலுடைத்தேன் விண்
 னோர்கோவே, யடைவுநின்னருள்பெற்றோர்க்கடைவரிதொன்றிலை
 ப்பயங்களருகும்வாரா.

(சு)

ஒருமுருர்த்தமிருந்துணர்ந்துவிழித்தலோடுமுயர்கும்பனுடைசெ
 ய்வானுளதாய்நன்றாய், நிருமலமாய்ச்சுத்தமாய் மிகமெத்தென்றுநிரு
 விகற்பங்களுக்கெல்லாநிலையமாகித், திருமிகுமிப் பதத்திலேசுகமாய்
 த்துன்பந்தீர்ந்தனையோ வுள்ளுணர்வுதெளிவுற்றயோ, வருமயக்க
 மொழிந்தனையோஞெய்நன்றாயிற்தனையோகாண்பனகண்டனையோ
 வென்றான்.

(டு)

வேறு.

பேதமேவடிவமானதுன்பங்கள்பேதித்தாயோ
 போதல்போதினிதாஞ்சங்கற்பத்தினிழ்நடைவின்பந்

திதெனவேருஞ்செற்றுச்சமதரிசனமுற்றறயோ
யாதினும்வீடுபற்றற்றியைந்தசெய்தின்புற்றறயோ.

(க)

சக-வது. அனுபவம்வினாவுதல் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-கூடுந்.

நாற்பத்திரண்டாவது அனுபவ முரைத்தல்.

அஃதாவது.

அனுபவம்வினாவிய வாசாரியர்க்கு

சீடன்றன் அனுபவஞ்சொல்லவேண்டுதலி

அதன்பின்னர் இதனைவைக்கலாயிற்று.

கவி.

கசனுயர்சமாதிரிங்கியொருபகற்களிக்குநெஞ்சன்
வசமறத்தழுதழுத்தவசனத்தன்யாதுசெய்கேன்
றிசையுறவெங்குசெல்கேன்றிர்ப்பதென்கொள்வதென்ற
மிசையுயர்கற்பநீர்போன்மேதினியெங்குநானே.

(க)

மேனியிப்புறத்தினுள்ளின்மேலொடுகீழிற்றிக்கில்
வானில்லையகத்திலெங்குநானன் நிமற்றொன்றில்லை
யானிலாவிடமுமில்லையென திடத்திலாதுமில்லைத்
தானிகழ்பொருள்வேறில்லைச்ச்சிதாநந்தமென்றான்.

(உ.)

என்னுவெள்ளியேகியபின்னெல்லாமறிவாமுலகினைப்பார்த்
துன்னுவொக்குமொக்குமெனக்குசனாலுணர்த்ததுண்மையதே
முன்னுமவனிசித்துல்குமுன்றுஞ்சித்துநான்சித்து
நன்னுலானகிசைசித்துநாட்டுகின்றதெலாஞ்சித்தே.

(ங.)

தெரிக்கும்பொருளுந்தரிசனமுந்தீர்துவெறுநின்மலவடிவாய்ப்
புரிந்துமுதயம்விடாதென்றும்பொலியும்பரம்பொருளானேன்
வரிக்குக்காட்சியிலாவறிவேவடிவாயொருகாலேயெங்கும்
விரிக்குநிறைவாயுபசாந்தவெளியாயறிவாயிகுபொருளுன். (ச)

எனதற்றெண்ணமெல்லாம்போயினைப்பற்றைந்துபொறிமயல்போ
யனகவறிவாய்த்தொழிலின்றியறியும்பொருடரறிவேயாய்க்
கனமாயுள்ளும்புறம்பினுநிட்களமாயுண்டாமாத்திரமாய்ச்
சநநமரணமிலாவெண்ணத்தயங்கக்கண்டேன்சத்தியமே. (ரு)

உள்ளிலொளியாற்கனற்பொறிகளொளிர்வதென்னவைம்பொறியுந்
தெள்ளியறியுமென்றாலேசெறிசித்திரமாய்த்திகழ்ந்தனவாற்
றள்ளிலயனோடுபட்டதனிக்கற்பாந்தத்துயிறனைத்தும்
வெள்ளவெளியாமப்போதுமீளாதொளிருமென்வடிவே. (க)

இவனானென்றுள்ளேபற்றுமெண்ணமெங்கேயெல்லையறப்
புலனமெல்லாநிறைந்தொளிரும்போதவடிவாமென்றனக்குக்
கவருமனப்பாவனைதானேகருதுவனோடாமுடிவில்ககத்
துவமையிலலாவுபசாந்தவுணர்வாங்கண்ணையுலகெங்கும். (எ)

இவ்வாறுலகமெனும்பெருங்காடெய்திவருந்தாயென்றனுமே
வெவ்வாளிராமனுனாசெய்வான்விட்டேனையமெலாமிகவுந்
தவ்வாதறியற்பாலவெலாமறிந்தேன்சலியாதருள்பெற்றேன்
கைவாரணனேராசைதனைக்கடிந்தேனென்றிலசைவிலலென். (அ)

பிறவிக்கடலிற்றிரகிலைபெற்றுப்பிறழ்கற்பினையெல்லா
மறவிட்டயர்வற்றறவலிதாயறவேதெளிந்தாந்தத்தை
யுறவுக்குளிர்ந்துநன்றானதுள்ளமென்றுமெய்ஞ்ஞானத்
திறவித்தகனும்வசிட்டுனுடன்செப்பிமேலுஞ்செப்புற்றான். (க)

வேறு.

என்றருளித்திருநெடுமொலிமைப்போதுமோனம்போலிருத்தலோ
மும், வென்றியிருவிசயமன்கிழந்தாசெய்யும்வகைகளாய் மெய்ம்
மைவீரா, கன்றுதுயரனைத்தும்போயெனதுமதிபரம்பொருளைக்கலந்த
தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லெனவிசயன் சொல்லு
மன்றே. (க0)

ஆற்றுமதத்துவமானவதனாற்றானேயயனென்றுசொல்லப்பட்ட தகி
லமாகித், தோற்றுமிவையுபசாந்தச்சொருபமாகுந்தோன்றலேயென
வொக்குஞ் சொன்னதெல்லா, மேற்றனவேபடைப்பவனின்மையினா
ல்வையமில்லையாமதனாற்பல்பொருளைக்கில்லைத், தேற்றுகின்றவிவ்
வகையா லறிந்தேனன்றாய்ச்சிவமானேன்வேறென்றுந் தெரியக்கா
ணேன். (க2)

வேறு.

எனலுநின்னருளாற்பங்கிறெய்வத்தாலெலாம்விட்டப்பான்
மனிலைநின்றேன்மாயைக்ககாக்கண்டேன்வருபேறெல்லாங்
கனமுறப்பெற்றேன்கேட்கக்காணவேண்டும்தொன்றில்லை
யனவரதமுநிறைந்தேனயர்வற்றேன்பிறவியற்றேன். (கஉ)

பயமற்றேன்மோகமற்றேன்பற்றற்றேன்சமமாய்நின்றே
னுயர்வுற்றேனெல்லாமானேனொருசெயலற்றேன்விண்ணு
ளியலொத்ததெளிவாய்ச்சாந்தமெய்தினேனென்றன்மோகச்
செயன்முற்றுங்கடந்தசுந்தைச்சிசித்துவசப்பேர்மன்னன். (கங)

சஉ-வது. அனுபவமுறைத்தல் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ஈஈஈ.

நாற்பத்துமுன்னுவது வித்தையாநந்தம்.

அஃதாவது

சபானுபவமுண்டானவிடத்தில்வித்தையானந்தமுண்டாதவி

னதன்பின்னரிதனை வைக்கலாயிற்று

கவி.

அந்தோவந்தோவிதுநெடுநாளழிந்திலேனின்றிவுற்ற
சந்தோடத்தையென்சொல்வேன்சகலநினைவுஞ்சமித்தாறி
நொந்தோரின் பதுன்பத்தானோவாதிருக்குமிடமிதுவே
யுயர்ந்தோருறையும்பதமிதுவேயுபசாரத்தினுயர்வதுவே. (க)

ஆவாவிப்போதுள்ளபடியறியுநெறியிலேனையறிந்தே
னோவாவிசுற்பமற்றறிவுள்ளொளியாஞ்சீவனுருவிதுவோ
தாவாதெக்குமுளநானூந்தத்துவத்திற்சகமெல்லா
மேவாநின்றவிரவிமுதற்கடமீருகவிளங்கியதால். (உ)

காதலென்னுங்கட்டறுத்துக்காயமென்னுங்கடகன்று
சாதன்மேவுமகங்கரமார்தனிப்புள்ளெங்கேபறந்துளதோ
வேதமறுநீநானூனியென்னுமொருமையிருமையதா
யோதும்விதியான்மீண்டொன்றியுயர்நீநானூனியானேம். (ங)

வேறு.

வேண்டியவாவினையாழத்தற்பதத்தேமேவினன்கேவலமானேன்
வெற்றியுற்றே,னீண்டியுயர்நிருவாணமானேன்செய்வதிலதானேன்பி
றிவற்றேனிடம்வேறற்றே, நீண்டதெளிவுடைமையொளிவுடைமை
யுண்மைநிகழ்வுடைமையறிவுடைமை நீங்காமெய்ம்மை, மாண்டசுக
முடைமையுபசாரத்தரீர்மைமகிழ்வுடைமை நிறைவுடைமை மகிமை
பான்மை. (ச)

ஆபரணமில்லாமையுதாரத்தன்மையழியாததேசுடைமையகண்டநீர்மை, யாவதுந்தானுமுறைமையச்சமின்மையேக்மாந்தன்மைமனமெழுந்தோடாமை, யோவலிலாதுடனுறையிக்குணங்க்கொன்னுமுத்தமிகள் சுமங்கலிகளொப்பிலாதார், பாவனையொன்றிருஞ்சொருபமடைந்தேற்கென்றும்பன்னியராயுளங்கவரும்பாவைவாரோ. (டு)

வேறு.

இந்தவறிவெத்தாற்காணப்பட்டதென்னில்வேறேதுமில்லை யந்தமில்லாததலேயறியவேண்டியதுநீந்தேனம்மவம்மா முத்துவறிவின்பரப்பைமுடிவாகமனங்க்கரணமுத்தலவெல்லாஞ்சிந்தனைசெய்யாமையாலுதித்தனவாஞ்சிந்தித்தாற்சேரப்பொய்யே. ( )
அம்மவம்மகடவுண்மகனானவன் னாலறிவுற்றேன்
மம்மொழிந்தேன்கேவலமாய்மலங்களற்றேனிதுவென்று
விம்முசங்கற்பத்தெய்தாவேறென்றறயாவையும்விட்டேன்
செம்முபொருளினிறொளல்லாஞ்சென்னமளிக்கும்பந்தனையே. (எ)

வேறு.

நரபாலனதற்குரைப்பான்பகவனென்னருளாலேபெருஞ்செல்வநலத்தான்மிக்குப், பரமாகியனைத்திற்குமேலாய் விஞ்சுபதங்கண்டேனகோவகோபரமஞானந், திரமானபெரும்பெரியோர்கூட்டங்கிட்டாத்தெள்ளமுதாய்ப்பேரின்பந்தேங்கல்கும், வரமான்கூட்டத்தாலொருகாலத்தம்வாராதநல்லமுதுவரப்பெற்றேனான். (அ)

வேறு.

ஐயமற்றனனாசையற்றேன்பிறிவற்றே
னெய்யவிண்ணையொத்தேன்பொருள்வடிவமாய்துடங்க்கென்
செய்யலாவதோர்நிட்டையுற்றேன்சித்தமகிழ்ச்சி
வெய்யதுன்பமொன்றிலனிதுவதுவெனவிளங்க்கென். (ஈ)

சோதிமண்டலத்தெழுந்ததாய்ச்சுவரினிற்படாமன்
 மீதுவிஞ்சுதல்குறைதலற்றிருப்பதோர்விளக்கந்
 தீதிலாவெனக்ருவமையாஞ்சுகத்தினைத்தீர்ந்து
 யாதுமேவிவிண்ணிற்பதற்கிணையாத்துநின்றேன்.

(க0)

சுந - வது. வித்தையாநந்தம்முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-சுஎசு.

வாசிட்டத்திரட்டு முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ
வாசிட்டுத்திரட்டின்
செய்யுள் இலக்கவிபரம்.

பாயிரம்	க.	முழுட்சுப்பிரகரணம், கக, கஉ, கரு.
(சொரூபவணக்கம்.)	கக.	கஎ, கஅ, கக, ௨௦.
வைராக்கியப்பிரகரணம்	க.	(அனதிகாரி லட்சணம்.)
பிரகலாதன்கதை. கக, ௨௦, ௨க		சுகர்கதை ௨ச.
நக, நஎ, நஅ, சுரு.		தாருரன்கதை ௧௨.
புசண்டன்கதை. ௨அ.		புசண்டன்கதை ௧.
(மகான்கள்மான்மியம்.)		தேவபூசைகதை ௬ச, ௬ரு.
வைராக்கியப்பிரகரணம்-ருரு-௧௦ரு		சிகித்துவசன்கதை ௧௦க.
கற்கழகதை ௨௩.		(அதிகாரிலட்சணம்.)
உற்பத்திப்பிரகரணம் ௧௧.		வைராக்கியப்பிரகரணம். எ. நக.
வீம்பாசநிடர்கதை ௭.		ச௦, சஎ, ககச, ககரு, ௧௨௦, ௧௨க.
சனகராசன்கதை ௧௧ரு.		சனகராசன்கதை. கக, கஎ, கஅ.
பாசவிபாசன்கதை ௪.		கக, ௨ச.
தேவபூசைகதை ௬.		மாவலிகதை ௧ச, ௧௬, ௧எ.
சதவருத்திரன்கதை ௨எ.		உத்தாலன்கதை. ௧ச-௧ரு-௧௬-௧எ.
இட்சுவாகுகதை ௬ச, ௬ரு.		பகிரதன்கதை ௬, ௭, அ, ௬.
{ மகான்கடரிசனப்பேற்றி }		நிருவாணப்பிரகரணம் ௬.
{ னுலுண்டாகுஞ்சுகம். }		(முயற்சிலட்சணம்.)
வைராக்கியப்பிரகரணம்-௨௬-௨எ.		முழுட்சுப்பிரகரணம் ௧, ௨, ௪.
சுக்ரன்கதை ௧௬.		காதிகதை ௧.
புசண்டன்கதை ௧௬, ௧௨, ௧௩.		தாமவியாளகடர்கதை ௧௦.
தேவபூசைகதை ௧அ.		வீம்பாசநிடர்கதை ௪.
(நூற்பெருமை.)		தாருரன்கதை ௨௬.
வைராக்கியப்பிரகரணம்-௨௩-௪-௧௧		புண்ணியபாவன்கதை ௩.
நிருவாணப்பிரகரணம் ௬அ.		பாசவிபாசன்கதை ௩.
(சாதனசதுட்டயம்.)		சிகித்துவசன்கதை ௭.

நிருவாணப்பிரகரணம்	ரு. சு.	சிசித்துவசன்கதை	ரு.
{ சகலமுங் காலனாற்கெடு }		(ஆசாதூடணம்.)	
{ மெனல். }		வைராக்கியப்பிரகரணம்-சுரு-சுசு	
வைராக்கியப்பிரகரணம்-சுரு, சுசு		சுஎ-சுஅ-சுசு.	
கருசு. கருஎ. கருக.		கற்கழுகதை	கச.
சுக்கிரன்கதை	உக.	உற்பத்திப்பிரகரணம்	கஎ.
தாசுரன்கதை	சு௦.	தாமவியாளகடர்கதை	கக.
சனகராசன்கதை	உ௦. உஉ.	தாசுரன்கதை	உக.
(செல்வதூடணம்.)		மாவலிகதை	க௦.
வைராக்கியப்பிரகரணம்-ரு௦. ருச.		பிரகலாதன்கதை	சுரு.
ருஉ.		பாசலிபாசன்கதை	உ.
வீம்பாசதிடர்கதை	ரு.	வீதகவ்வியன்கதை	சு.
நிருவாணப்பிரகரணம்	உக.	சிசித்துவசன்கதை	கஉ௦.
(மகளிர்தூடணம்.)		(இச்சாதத்தியாகம்.)	
வைராக்கியப்பிரகரணம்-எசு-அ௦		தாசுரன்கதை	உ.
அக-அஉ-அரு-அச-அரு.		முந்தினகசன்கதை	க-உ.
(புறத்திறவு.)		சனகராசன்கதை	கரு-கசு.
தாசுரன்கதை	சரு-சச.	புண்ணியபாவன்கதை - கஉ - உஉ	
பகீரதன்கதை - உ௦-உரு-உச-உரு		உரு.	
உசு.		மாவலிகதை	கரு-ச.
சிசித்துவசன்கதை-சுஅ-சுசு-கஉஉ		உபசார்த்திப்பிரகரணம்	ரு௦-ருசு.
கஉசு.		வில்வபலங்கதை	உ.
(சரீரதூடணம்.)		இட்சவாருகதை	கரு.
வைராக்கியப்பிரகரணம் - எ௦-எச		மாஹவேடன்கதை	க௦.
எஉ-எரு.		(நிராசையினதுமகிமை.)	
முந்தினகசன்கதை	ரு-சு-எ.	உற்பத்திப்பிரகரணம்	கரு.
தேவபூசகதை	க-கரு	வீம்பாசதிடர்கதை	ரு.
வைராக்கியப்பிரகரணம்-எச-எரு		மாவலிகதை	அ-சு-ச௦.
எஎ-எஅ-அசு-அஎ-அஅ-அசு-க௦.		பிரகலாதன்கதை	கரு.
சனகராசன்கதை	உரு.	வீதகவ்வியன்கதை	உஉ.
		நிருவாணப்பிரகரணம் - ருரு-சுஉ	

(அகங்காரதூடணம்.)	ஞானவிண்மகன்கதை	க்-நட
வைராக்கியப்பிரகரணம்-ருஅ-ருக	லீலைகதை	க்-நட
மீம்பாசதிடர்கதை-அ-க்-கந-கச	கற்கழுகதை	க்
சனகராசன்கதை	உத்தரஞ்சன்கதை	க்
வீதகவ்வியன்கதை	உத்தரஞ்சன்கதை	உக்
மித்தையாபுருடன்சுதை	சுக்கிரன்கதை	சு
விரதஞ்சுயைகதை	தாமவியாளகடர்கதை	சுந
(பரமாங்காரத்தின் மகிமை.)	சனகராசன்கதை	நட
மீம்பாசதிடர்கதை	மாவலிகதை	உச
(சிருட்டிக்கூரியமின்மை.)	தேவபூசைகதை	உ௦-உக்-உஉ
தாசுரன்கதை	பகீரதன்கதை	கஉ
புசண்டன்கதை	விரதஞ்சுயைகதை	கஎ-கஅ
(சருவமுமித்தையெனல்.)	இட்சுவாகுகதை	கந-கரு
லீலைகதை	(நீயேசொருபமெனல்.)	
சுக்கிரன்கதை	லீலைகதை	க்
தாமவியாளகடர்கதை	மாவலிகதை	சுந
தாசுரன்கதை	முந்தினகசன்கதை	கஉ
புண்ணியபாவன்கதை	அருச்சுனன்கதை	கக்-கஉ
தேவபூசைகதை	பகீரதன்கதை	க்
நிருவாணப்பிரகரணம்	பிந்தினகசன்கதை	கக்
(நியதிஸட்சணம்.)	இட்சுவாகுகதை	கஎ
உற்பத்திப்பிரகரணம்	(வஸ்துவிலட்சணம்.)	
பிரகலாதன்கதை - உரு-உக் - உஎ	ஞானவிண்மகன்கதை-எ-உஉ-நக்	
உத்தராலகன்கதை - உக்-நக்-நஉ	நஉ-நந-சக	
சுரஞ்சுதை	கற்கழுகதை-நஎ-நஅ-நக்-சு௦-சக	
சிகித்துவசன்கதை - க௦-கக் - கஉ	சுஉ	
கந-கசஉ	உற்பத்திப்பிரகரணம்	உ௦-உஉ
(வஸ்து நிரணயம்.)	தாசுரன்கதை	சு-க்
சுக்கிரன்கதை	மாவலிகதை	உந
	பிரகலாதன்கதை	நச-ச௦-சக
	வீதகவ்வியன்கதை	எச-எரு

உபசாந்திப்பிரகரணம்	சஉ.	சித்தன்கதை	உ.
சேவபூசைகதை	உச-நச.	உற்பத்திப்பிரகரணம்.	உச-ந௦.
சிலைக்கதை	ச.	தாசுரன்கதை	க.
வேதாளகதை - உக-உஉ-உந-உச		முந்தினகசன்கதை	க.
உரு.		பிரகலாதன்கதை	கரு.
சிகித்துவசன்கதை-கக-நௌ-சசஅ		வீதகவ்வியன்கதை	கஅ.
மித்தையாபுருடன்கதை-கக-கஅ.		புசண்டன்கதை	உந.
நிருவாணப்பிரகரணம்	உ.	சிசித்துவசன்கதை	கருௌ.
(வஸ்துசலட்சணம்.)		பிந்தினகசன்கதை	கந.
ஞானவிண்மகன்கதை	க.	மானுவேடன்கதை	க.
லிலைகதை	கஉ-கச.	நிருவாணப்பிரகரணம் - நுந-கக.	
கற்கழகதை	உ.	(ஞா ஞாந்ஞானபூமிலட்சணம்)	
பாலன்கதை	ந.	உற்பத்திப்பிரகரணம்-நக-ச௦-சக.	
தாசுரன்கதை	நி-க௦-கக	சஉ-சந-சச-சரு-சக-சௌ-சஅ.	
சனகராசன்கதை	க-உ-நக.	நிருவாணப்பிரகரணம் கஉ-கந-	
புசண்டன்கதை	உரு.	உச-நக-ச௦-சந-சரு.	
வில்வபலக்கதை	அ-க.	(துரியந் துரியாதீதலட்சணம்.)	
சிலைக்கதை	க.	உத்தாலகன்கதை	௭௦-௭க.
சிகித்துவசன்கதை	கசக.	பாசவிபாசன்கதை	க.
மித்தையாருடன்கதை	கக.	வீதகவ்வியன்கதை	கரு-கக.
விரதஞ்ஞயகதை	க-உ-ச-ரு.	உபசாந்திப்பிரகரணம்	சக.
(சொருப சுபாவ லட்சணம்.)		வேதாளகதை	க-௭.
லிலைகதை	கஉ.	சிகித்துவசன்கதை	ககக.
உற்பத்திப்பிரகரணம் - நஅ-கக		மானுவேடன்கதை	க௭-கஅ.
புண்ணியபாவன்கதை	க௦-கக.	(சீவன்முத்தர்கள் ஆசாரம்.)	
வீதகவ்வியன்கதை	க௭.	சுகர்கதை	கந-கச.
புசண்டன்கதை	உ௭.	முழுட்சுப்பிரகரணம் - உந-உச.	
(பந்தமோட்சலட்சணம்.)		ஞானவிண்மகன்கதை	நக-ந௭-
சுகர்கதை	உக.	நஅ.	
ஞானவிண்மகன்கதை	ரு-கக.	கற்கழகதை - உ௭.	[க.
அயிர்தவர்கதை	உ.	தாமவியாளகடர்கதை-உ-க-௭-அ-	

வீமபாசதிடர்கதை	கக-உஉ.	முந்தினகசன்கதை-அ-கக-கஉ-கக	
தாசுரன்கதை	சுரு-சசு-சக.	திதிப்பிரகரணம்	ச-ரு-சு.
முந்தினகசன்கதை	கந-கஎ	சனகராசன்கதை	-ச-க0-கக-கஉ-
திதிப்பிரகரணம்	க-உ-ந.	கச.	
சனகராசன்கதை	நஉ.	புண்ணியபாவன்கதை	-உ-க-உரு-
புண்ணியபாவன்கதை	உ0-உக	உசு-நஉ-ந.ந-நச-நரு.	சரு-சக.
ந0-நக.		மாவலிகதை	நஉ-ருச.
மாவலிகதை	ருஉ.	உத்தாலன்கதை	ரு-சு-எ.
காதிகதை	நஉ.	சுரகுகதை	க-உக-உந-உச.
உத்தாலன்கதை	கஉ.	உபசாந்திப்பிரகரணம்	-ந0-சந-
சுரகுகதை-ரு-சு-கக-கஉ-கச-கரு	கந.	புசண்டன்கதை	-க-உ-ந-ச-ரு-எ-
ச0-சந.		உசு-அ0-அக.	
வீதகவ்வியன்கதை-உ-ச-கந-உந		தேவபூசைகதை-ரு-உந-நரு-நசு-	
உரு-உசு-உஎ-சந,		நஉ-நஅ-சக-சஉ-சச-சரு-சக-	
உபசாந்திப்பிரகரணம்	-உசு-உஎ-	சஎ-சஅ-சக-ரு0-ருக-ருஉ-சஅ.	
சுரு.		அருச்சுனன்கதை	-கரு-கசு-கக.
புசண்டன்கதை	எரு-எசு.	வேதாளகதை	கஉ.
சுகித்துவசன்கதை	ககஅ.	பகீரதன்கதை	-கரு-கசு-கஎ-கஅ.
விரதஞ்ஞயகதை	கக-உந-கரு.	சுகித்துவசன்கதை	-கரு-கசு-க-
இட்சுவாகுகதை	-உ-ந-ச-ரு-சக-	கருக.	
சஉ-சந-ருஅ-சக-சஉ-சந.		பிந்தினகசன்கதை	க-க0.
மானுவேடன்கதை	-கக-உக-உஉ.	விரதஞ்ஞயகதை	சு.
(அப்பியாசலட்சணம்.)		இட்சுவாகுகதை	எ-கசு-கஅ-கக-
முமூட்சப்பிரகரணம்	ரு.	உந-நச-ருந-ருச.	
லீலகதை	நஅ-நக.	மானுவேடன்கதை	-கரு-உரு.
சித்தன்கதை	க.	நிருவாணப்பிரகரணம்	-ந-ருஅ-
சுக்கிரன்கதை	ந.	சுந.	
மாமலியாளகடர்கதை	-கஅ-கக-	(மனோலட்சணம்.)	
நக.		ஞானவிண்மகன்கதை	-உசு-உஎ.
வீமபாசதிடர்கதை	ந-உக	உற்பத்திப்பிரகரணம்	கந.
தாசுரன்கதை	கஎ-சஅ.		

புண்ணியபாவன்கதை	சு.	(மனோநாசம்)	
உபசார்திப்பிரகரணம் - உந-உரு		வைராக்கியப்பிரகரணம்.	க௦.
சித்தித்துவசன்கதை - கநஅ-கருஅ.		லீலைகதை	கந.
பிந்தினகசன்கதை	அ.	மனத்தின்கதை	உஉ.
(மனந்தடிப்புறல்)		உற்பத்திப்பிரகரணம் க-சு-ரு-சு-எ	
உத்தாலன்கதை.	க-க௦-கக.	அ-சு-க௦-கஉ-கச-கரு-கக-எக.	
(மனமேசருவகாரணமெனல்.)		தாசுரான்கதை-கஅ-கக-க௦-க௦க	
ஞானவின்மகன்கதை	உ-க௦.	க௦ச-க௦ரு-க௦சு.	
கற்கடிக்கைகதை	சு.	சனகராசன்கதை	உஎ.
அயிர்த்தவர்க்கதை	க.	காதிக்கதை	க.
பாலன்கதை	அ.	உத்தாலன்கதை	உ.
சுக்கிரன்கதை	உசு.	வீதகவ்வியன்கதை	உ௦-உசு.
காதிகதை	உஎ.	உபசார்திப்பிரகரணம்-க-கஉ-உசு	
சுரகுகதை	கந.	சுக.	
சித்தித்துவசன்கதை	கநரு.	தேவபூசைகதை	எ-உசு-உஎ.
(மனோவல்லபம்.)		வில்வபலக்கதை	ரு-சு.
வைராக்கியப்பிரகரணம்	சுந.	சித்தித்துவசன்கதை.	கநசு.
வஞ்சவிந்திரன்கதை	க-அ.	இட்சுவாகுகதை	நஉ.
சித்தன்கதை	ந.	மானுவேடன்கதை	அ-கஉ.
உற்பத்திப்பிரகரணம்	உஅ-சுரு.	நிருவாணப்பிரகரணம் - ச-ருஎ.	
மாவலிகதை	உசு.	(நன்மனஞ்சுகிஞ்செய்தல்.)	
காதிகதை	உஅ.	தாமவியாளகடர்கதை - கசு-கரு-	
உத்தாலன்கதை	க.	கசு.	
தேவபூசைகதை	க.	மாவலிகதை	எ.
இட்சுவாகுகதை	உக.	சுரகுகதை	உஉ.
(மனோதூடணம்.)		புசுண்டன்கதை	க௦.
வைராக்கியப்பிரகரணம் - சு௦-சுக		இட்சுவாகுகதை	உ௦.
சுஉ.		(வாசனாலட்சணம்.)	
உத்தாலன்கதைஉஉ-உசு-உரு-உசு.		வைராக்கியப்பிரகரணம்	கந.
வீதகவ்வியன்கதை	ருக-ருந.	உற்பத்திப்பிரகரணம்	உஎ.
தேவபூசைகதை.	அ.	உபசார்திப்பிரகரணம் - உஉ-சுஅ.	

(வாசனாத்தியாகம்.)	பாசவிபாசன்கதை	கசு.
ஊவராக்கியப்பிரகரணம்	கஉ. தேவபூசைகதை	கசு.
முழுட்சுப்பிரகரணம்	நட. சிசித்துவசன்கதை - கருசு-களஅ.	
உற்பத்திப்பிரகரணம்	கசு. (அநுபவமுரைத்தல்.)	
தாமவியாளகடர்கதை	கந-நஉ. முந்தினகசன்கதை	கக-உ௦.
மீம்பாசதிடர்கதை	உரு. மாவலிகதை	சஎ-சஅ.
முந்தினகசன்கதை	க௦-கரு. பிரகலாதன்கதை - உக-நக-நஉ.	
புண்ணியபாவன்கதை. எ-கசு-கள.	தேவபூசைகதை	கசு-எ௦.
உத்தராலகன்கதை உஎ-நரு-நஎ.	அர்ச்சுனன்கதை	உக.
சரகுகதை	எ-க-க௦. சிசித்துவசன்கதை - கருக - களக	
உபசாந்திப்பிரகரணம்	கள. கஅ௦.	
புசண்டன்கதை	கஅ-உக. (வித்தையாநந்தம்.)	
சிசித்துவசன்கதை	கசு. மாவலிகதை	சக.
(தத்துவதரிசனம்.)	பிரகலாதன்கதை	ந௦-சச.
வீதகவ்வியன்கதை - நடஅ-நக-ச௦	உத்தராலகன்கதை	நஅ-நக.
சக.	சிசித்துவசன்கதை - கரு-கந௦.	
(அனுபவம்வினாவுதல்.)	கருரு-உநஉ-உநந.	
சரகுகதை.	நஅ-நக.	

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீவாசுதேவபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள் திரட்டியருளிய

பாகவதத்திரட்டு.

பகவற்கீதைத்திரட்டு.

இவை

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங் கோயிலூர்

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

சை ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ-இராமசுவாமிகளால் பரிசோதித்து.

புதுவயல்-கு-வீ-பழ-பழணியப்பசெட்டியார்

வேண்டுகோளின்படி.

சென்னை

ஜீவராஷ்டாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியவூர் சித்தினாமன்

சூசீபத்திரம்.

		பக்கம்.	செய்யுள்
க.	பரமாத்மலட்சணம்.	க.	சச.
உ.	ஞானிலட்சணம்.	கூ.	கச.
ங.	தோத்திரம்.	கஉ.	கூஅ.
ச.	குடும்பநீக்கம்.	உரு.	கஉ.
ரு.	ஆசைலட்சணம்.	உள.	ரு.
கூ.	சரீரலட்சணம்.	உஅ.	கூ.
எ.	மகளிரதுலட்சணம்.	ஙஉ.	ரு.
அ.	தனலட்சணம்.	கக.	அ.
கூ.	பஞ்சவிடயலட்சணம்.	ஙங.	ங.
கஉ.	பஞ்சஇந்திரியநீக்கம்.	ஙங.	ச.
கக.	துதிநிந்தையிலையெனல்.	ஙச.	உ.
கஉ.	நினைத்தவண்ணமாகை.	ஙச.	உ.
கங.	பிரபஞ்சம்மித்தையெனல்.	ஙரு.	க.
கச.	கருமத்தால்மோட்சமின்மையெனல்.	ஙரு.	க.
கரு.	பிரபஞ்சவார்த்தைநீக்கம்.	ஙரு.	க.
ககூ.	மாதாபிதாக்களின்மையெனல்.	ஙரு.	க.
கள.	மாதுடசரீரம்பெறுதற்கருமையெனல்.	ஙகூ.	க.
கஅ.	குருமுதலியவற்றால்ஞானமுதித்த லெனல்.	ஙகூ.	க.
ககூ.	ஞானியஞ்ஞானிலட்சணம்.	ஙகூ.	க.
உஉ.	மூயற்சிசெய்யவேண்டிமெனல்.	ஙகூ.	உ.
உக.	எடுத்தசரீரமெல்லாம் இச்சைவருத லெனல்.	ஙஎ.	க.
உஉ.	விதிப்படிவருகையெனல்.	ஙஎ.	உ.

பாகவதத்திரட்டுச்செய்யுளும்
அதன்அத்தியாயவிபரமும்
இப்புத்தக அந்தத்திற்
காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

பாகவதத்திரட்டு.

சீர்பூத்த பரஞ்சுடராய்ச் சித்தாகிக் கானலிடை
நீர்பூத்த தெனவுலக நிறைந்தொளிதன் பாற்றேன்ற
வேர்பூத்த முத்தொழிலு மினிதியற்றித் தனிநின்ற
கார்பூத்த திருமேனிக் கடவுண்மலரடி நினைவாம்.

(க)

பரமாத்மலட்சணம்.

பின்னபின்னமாய்த்தருக்களிற்பிறங்கியதழலிற்
னுன்னுகுத்தினிற்பற்பலவேடமுற்றவரின்
மன்னுமெவ்வுலகத்தினுமருவியேழ்பிறப்பாய்த்
துன்னுநல்லுருவாகவுந்துலங்குவன்றொல்லோன்.

(உ)

உண்மையாவுனக்குநாடி லுருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருகுநல்லுருவென்றூலுந்
திண்மைசேர்நின்னையன்றித்திகழ்சுகமில்லையானால்
வண்மையால்வழுத்துவாராவழுத்திடப்படுவார்யாரே.

(ங)

நங்கிதன்றிங்கிதன்றென்றெவையும்விட்டொருவிரின்ற
வாங்குதானேதானென்றறிவினாலறிந்துதன்னை
நீங்கலாவுணர்வினாலேநினைந்துகொண்டிருப்பான்ண்ண
லோங்கியபரமானந்தவுருவினைநினைந்தானாமால்.

(ச)

வேறு.

கனவிற்கண்டகடுஞ்செயல்பொய்ப்பதும்
புனல்விசாரம்புனல்மதிக்குற்றது
நினையின்பொய்ப்பதும்போனிகழ்மாயைசேர்
வினைகளொன்றும்விமலனுக்கில்லையால்.

(ரு)

வேறு.

பணிபடுதிரையெழுபருதிகண்டுஞ்ஞ
கனியிருளிரிவதுகடுப்பக்கட்டமை
வ்வினையிருளிரிதரவிளங்குமென்னையே
நினைதரின்மேவுறுநிகரின்முத்தியே.

(சு)

வேறு.

புனலுறுநடுக்கந்தன்னைப்புனலிடைத்தோன்றுகின்ற
பனிமதிமேலதாக்கிப்பகர்வதோர்பான்மைபோல
மனமுதலாகிநின்றமாட்சிசால்சுரணத்தூற்ற
வினையினையுயிர்மேல்வைத்துவிளம்புவர்புனைந்துமன்னே.

(எ)

உரைத்திடுங்கனவுபோலவுபாதிப்பொய்யாகுமென்றும்
விரித்தமூன்றவத்தையுள்ளும்விளங்குவன்புருடெனன்றும்
திருத்தியவறிவினாலேதேர்ந்துகொண்டிருப்பான்முத்தி
தரித்திடுமும்மையானதனுவொழித்தடைவெனன்றும்.

(அ)

பொறிகளையடக்கித்தன்னைப்புலப்படவறிந்தானாகி
ஹுதுயிற்கனவுதன்னிலுற்றிடும்படைகளெல்லாஞ்
செறிதுயினீங்கின்பொய்யாந்திகழ்பவனொருவன்ருன்போ
னெறியுறுமுபாதிநீங்குகுறிநைந்ததோரறிவாய்நிற்பான்.

(க)

தோற்றுவன்சத்தாய்ச்சித்தாய்ச்சுத்தமாய்ச்சுகமாய்த்தோன்றிப்
 போற்றியநாமரூபம்புகல்குணமொன்றுமின்றி
 யாற்றுகோர்வினையுமின்றியமர்ந்தவன்விகாரமெல்லாஞ்
 சாற்றியகுணங்களாலேசார்ந்திடுமுனைக்கின்மாதோ. (க௦)

வேறு.

தந்தையிவனன்னையிவனெனச்சாற்றுமுறைதிமம்பி
 வந்ததிப்பர்பிறவிதொழும்வழங்குபணிப்பொருள்போன்றே
 யந்தமிலாவானந்தமாகியறிவானபொரு
 ணந்தலிலாத்தானெனவேநாடியறியாதவரே. (க௧)

வேறு.

பாதவங்களின்றளிரொடுபூமுதற்பலவு
 மோதில்வேறுவேறுருவெனவொளிருமாபோலக்
 கோதுசேரலுவிசாரமாகுணமுடற்கன்றிப்
 பேதநீங்கியேபிறங்குமெய்ப்பொருட்கிலேபேசின். (க௨)

பன்னுமாக்கைசேரவையவமுதலியபலவு
 முன்னியீங்கிதன்றெனமுறைமுறைமையொழித்துச்
 சொன்னபுந்தியிற்குரியெனத்தோற்றியவறிவை
 யின்னதேபரம்பொருளெனவறிவதிங்கியல்பே. (க௩)

கூறுமங்கியுந்துமமும்போற்குணகுணியாய்
 வேறுவேறுசேர்பொருளெலாமேவியொன்றாகி
 யீறிலாமுதலாயுடற்கிசைவிகாரங்க
 ளாறுமெய்ப்பொருட்கிலையென்றறிவதேயறிவே. (க௪)

புந்திமுக்குணம்பொருந்திமூன்றவத்தையும்பொருந்து
 மந்தமின்றியவவத்தையிலறிவெனவமரு
 நந்தலின்றியபரம்பொருணமெனக்கருதிப்
 பந்தமுற்றவெவ்வினையறப்பரத்தொடொன்றுவரே. (க௫)

மனமெனுமரசனாலேமருவுகற்பனைகளாகிப்
புனைவுறுபெயருலோகம்பொருந்துதல்குறித்தலாது
நினைவறுபரமானந்தரித்தியப்பொருளுக்காதி
வினைநடுவந்தமென்னவிளம்புமோர்தன்மைத்தன்றால்.

(௨௭)

வேறு.

பிறத்தலுயிற்றத்தலும்பேசிலாக்கைக
ளுறத்தகுமுண்மையாயுற்றநல்லுயிர்க்
கறத்துறையரசவக்குணங்களின்மையா
விறத்தல்மற்றுனக்கிலையென்றும்வைகுலாய்.

(௨௮)

கடத்துறைவானுமக்கடமுடைக்கில்வா
னிடத்தொடுமொன்றுபட்டிருக்குமாறுபோற்
சுடத்துறையுணர்வுமச்சுடந்தனக்கிலிங்
கடக்கரும்பரத்திலொன்றாகுவைகுமே.

(௨௯)

வேறு.

தந்தைநற்றாய்தம்பிதம்முன்றானு
மைந்தர்கண்முதலினோரென்றும்வைகுவேன்
சிந்துசெங்கதிர்ச்செழும்பொன்னிற்செய்தகீர்
நந்தலிலாதற்பணிகன்போலவே.

(௩௦)

வேறு.

காதல்விட்டுக்கருதியபேதமா
யேதநீங்கினொய்துவர்முத்தியிற்
பேதமாகுமுபாசனைபெற்றிடில்
வேதனாகிலுமீளவுந்தோன்றுவான்.

(௩௧)

வேறு.

அன்புசெய்வதிங்கரிதிலையன்புசெய்வதுதான்
பொன்பிறங்கியவணியெலாம்பொலிந்திருப்பதுபோன்
மன்புகழ்ச்சராசரங்களாய்மாயனென்றுநாக்கு
நன்பெரும்பொருளிருக்குமென்றுளத்துணடுவதே. (௩௨)

ஆதியிலொருநாடுதயந்தமென்றுநாக்கும்போது
மேதமிலொருவனாகியையுமின்னடுவிற்பேத
மோதுயிர்பலவுமாகியுறைவபோலுறைவாயுற்ற
சோதியுன்வினையாட்டெல்லாஞ்சொல்லயார்வல்லர்மாதோ. (௩௩)

ஆதியாமாயையாகியகத்தகங்காரமாகிப்
பூதமாய்ப்பொறியாயந்தப்பொறிக்குதுங்குணங்களாகிப்
பேதமாமுயிராயொன்றாய்ப்பிறங்குசித்தாகிவைகுங்
கோதிலாவுன்னையன்றிக்குறிக்குமோர்பொருளுமுண்டோ. (௩௪)

வேறு.

முடியுமாரமுமொய்கதிர்ப்பட்டமுந்
தொடியுஞ்செஞ்சுடர்தூற்றுபொன்னதல்போற்
படியுந்ருங்கனலும்பவனமு
நெடியவானமுநின்னலதில்லையால். (௩௫)

அலகிலாவறிவானவரும்பொரு
ளுலகெலாமுடலாகவுவந்துறைந்
திலகுபேர்விராட்டென்னவுமுத்தொழில்
குலவுமுவருருவமுங்கொண்டதே. (௩௬)

வேறு.

கண்ணகன் றிடுமிடத்துள்வான்கடத்துள்வானெனவா
 நெண்ணின்றனபோகவொன்றாயியைந்ததனாற்
 பண்ணுகின்றதன்மாயிற்பற்பலபடைப்பாய்
 நண்ணுகின்றதும்பிரமொன்றென்றுநன்கறிந்தேன். (௩௭)

மாயையாமுபாதி யாலேவழங்கினபலவல்லாமற்
 நாயவாமணியிற்பொன்போற்றுலங்குமெவ்வுலகமாதி
 மேயதோர்பொருளையாகும்வினையினுற்பேதமாகிக்
 காயமேதாமென்பார்க்கள்கலங்குவர்வெருக்கொண்டம்மா. (௩௮)

மருவியஞானகாண்டமந்திரகாண்டமென்றுங்
 கருமந்காண்டமென்றுங்கருதமவ்வேதமூன்று
 யுணாதருபவனுமியானேயுருற்றிடுபவையுமியானே
 யரசஞானத்தினாலேயறைந்திடுபவனுமியானே. (௩௯)

வேறு.

எங்குமாய்நிறைந்திலங்கியஞானவாரிதியிற்
 பொங்குதெண்டினாநுனாவரும்புற்புதமெனவே
 யங்கண்மாரிலமுதலியவுலகங்களனைத்துந்
 தங்கினின்றெழும்வேறுவேறறிவிலர்சாற்ற (௪௦)

மறிந்துதோன்றியதினாநுரைகுமிழிமற்றனைத்துஞ்
 சிறந்துதோன்றுமநீரலாற்றெறிக்கில்வேறினோபோற்
 குறைந்துதோன்றியவுலகங்களனைத்தையுங்குறிக்கி
 னிறைந்துதோன்றுநல்லறிவலானிகழ்த்தவொன்றிலையால். (௪௧)

வேறு.

ஆதியுநடுவுமுற்றவ்வந்தமுந்தானென்றாய்
மோதியநடுவிற்பல்பூணுருவொடுபெயர்வேறுற்றுத்
தீதறவிளங்கும்பொன்போற்செகத்துருநடுவிலுற்றுப்
பேதமினடுவும்பின்னுமுதலுமப்பிரமம்வையும். (சஉ)

சேலமாய்ச்சேலத்துற்றசித்திரம்பலவாமாபோல்
ஞாலமேமுதலவாகிரவையறுமுயிர்களாகிக்
காலமாய்க்கருவியாகிக்காரணமாகியொன்றாய்
மூலமாயழிவொன்றின் நிமுதன்மையாம்பிரமம்வையும். (சஉ)

வேறு.

நுண்ணிதானசிலம்பியுண்டாக்குநா
னண்ணியேயுறைந்துண்பதைநாடியா
னெண்ணிலாவயிர்தந்தவையேய்ந்துறைந்
துண்ணுமோர்பொருளெயென்றுணர்ந்தனன். (சச)

ஞானிலட்சணம்.

வேறு.

விரிவுறுட்பொடுபகையைவிட்டுமனையறத்திருந்து
மருவுசெயப்பெும்பொருளுமன்னுதொழில்செய்பவருங்
கருமமுமோர்பிரமமென்றேகண்டுவினப்புரிவோருந்
தெருளுசீதொதியாவோர்சேர்கதியேசேர்குவரே. (சரு)

வேறு.

அறைகின்றசராசரமியாவுமெழி
னிறைகின்றவருத்திருநேசமுறு
மிறையென்றறிகின்றவிலங்குமுளத்
துறைகின்றவருத்தம்பாகவதர். (சரு)

அறமர்மனையாரொடுமன்புசெயுந்
 திறமொழின்மேவுசிறுர்கொடு
 மிறையோயிவண்யாமமதென்பதற
 வுறையோர்களுமுத்தம்பாகவதர்.

(சஎ)

வேறு.

இப்பியேவெள்ளிபோலவிலங்குமத்தன்மைத்தென்ன
 வொப்பிலாப்பிரமந்தானேயுலகுபோற்றேன்றிற்பென்று
 செப்புமுள்ளுணர்வினாலேதேர்ந்துகொண்டிருப்போர்தம்மைத்
 தப்பிலாஞானயோகத்தலைவொன்றியம்புவாரோ.

(சஅ)

அறிந்திடுநானவாளாலகந்தையாம்பவனத்தைநீக்கி
 நிறைந்திடும்பிரமமாகிநித்தியமாவர்வேறாய்ப்
 பிறந்திடுமுயிருங்காணர்பின்னமாய்ப்பிரிந்துநீங்கி
 யிறந்திடும்பொருளுங்காணோகமாயிருப்பரன்றே.

(சக)

நடையதுந்தொடையலொன்றேநாகமாய்வினைந்தவாபோற்
 றடையுறுமாயைநீக்கித்தற்பரமாவராய்ந்தோர்
 விடலருஞானயோகவித்தகவிவேகத்திவ்வா
 றடைதரும்பிரளயப்பேராதியந்திகமென்றாகும்.

(சூ)

வேறு.

பரிவின்வெட்டினுங்கெல்லினும்பயன்பொறுத்தளித்தும்
 புரியுநல்லகைமாறெதிர்பொருந்திடாதசலத்
 தருவிநீரடவிக்கனிமுதலியவளித்து
 மிருதிறத்தையுமெனக்கறிவித்ததித்தனாயே.

(சூக)

இருந்திராகமோடியம்பரும்வெறுப்பறவெறிந்து
பொருந்துகின்றனயாவையும்புசிப்பதுமெவரும்
வினாந்துவந்தனுகாவகைவீற்றிருப்பதுவுந்
திருந்துகின்றநற்காந்தியும்பெற்றனன்றியின்.

(௫௨)

வளர்த்தகாதல்வெவ்வெறுப்படைந்தாரொனவரினூந்
தெளிந்தயோகியருயிர்க்கவையில்லெனத்தெரிந்தேன்
வினாந்தவாசமும்விளம்புதுற்கந்தமுமேவி
யனைந்துவந்துமக்குணம்பெறுவனிலென்றறிந்தேன்.

(௫௩)

ரிதைவீனோடொருகுறைவறவமைந்தயனீர்வந்
தறையுரிமிகுநாக்குமனுமதின்குணமடையா
துறையும்வாரிகெம்மீரமுற்றென்பதையுணர்ந்திக்
கிறைவயானுமக்குணங்களையுவுந்தியைந்தனனல்.

(௫௪)

உற்றவுற்றவைமுயற்சியின்வருந்திடாதுண்ணுங்
குற்றமற்றநீண்மலையராவென்பதைக்குறித்திங்
கற்றமற்றநல்லறிவினர்க்குதுவழக்கென்னப்
பெற்றபெற்றனமுயற்சியற்றிருந்தனன்பெரியோய்.

(௫௫)

வேறு.

மானமோடவமானமடைந்திடா
தானநீங்கியுவந்தகிழுவனைத்
தேனுலாந்தொடையோய்முனந்தேர்ந்ததா
லியானுமோகையுற்றேனவையுற்றரோ.

(௫௬)

வேறு.

கூறிருவினையினொன்றார்கொடுக்கதைகொண்டிமோதிச்
சீறினர்வைதுளோர்க்குஞ்சிறப்புநன்கியற்றினோர்க்கு
மாறறுஞ்சமமேயாகிமௌனமுற்றிருப்பர்மற்றோ
ராறறியரசதம்மையறிந்திடார்வருந்துவாரே.

(௫௭)

வேறு.

எண்ணறுகாமமுதற்பகையடக்கா திருள்படுகானகத்தேகி
 நண்ணினுமாயைவலையினக்கடவார்நவிற்தியபகைவெறுத்தநிந்தோர்
 மண்ணகம்புநந்தமகவொடுமகிழ்ந்துவைகினுமாயையையமருவார்ன்
 பண்ணறுகருமங்கனவெனப்பார்த்துப்பார்புரந்தருளெனப்பணித்தா
 தோத்திரம்.

சிறுவிட்டுனுமாதோத்திரம்.

எழிற்படையெடுக்கிலேனென்றிசைத்தநின்மொழிவிட்டுன்னை
 விழுப்படையெடுப்பித்தன்றிவிடுகலனெனயான்சொன்ன
 மொழித்திறம்பிழையாவண்ணமுறுகுவெஞ்சினத்தவாழி
 யழற்படையெடுத்தாயன்பர்க்கெளியைநீபெரிதுமன்றே. (ருக)

சுரும்புஞ்ஞுத்தொடையல்சோரச்சுரிசூழல்வீழமார்பின்
 விரிந்தபொன்னுத்தரீயம்வீழ்ந்திடவினாந்துதேர்விட்
 டெரிந்தபொற்றிகிரிதாங்கியெறுழ்வலிமடங்கலேறு
 சுருங்களிற்றேறல்போலென்கண்ணுறல்கண்ணதாமால். (சு௦)

எழில்வினையாடுமார்பத்தெழுதியகலவைச்செஞ்சே
 நழிதரப்பொடித்தேவர்மற்றாடலஞ்சிலைக்கைப்பார்த்தன்
 கொழுமணிக்கொடிஞ்சித்திண்டேர்க்குரகத்தானிமூழ்கி
 யொழுஞ்சேறாகவோடியுற்றதென்னுளத்ததாமால். (சுக)

சொரிகணமாரிபாய்ந்ததுணிந்தபொற்கவசத்தாடு
 மரகதக்காரந்திகான்றுவயங்குநின்பசுந்தார்மார்புங்
 குரகத்தானிசேர்ந்துகுழைவிராய்க்குறுவேர்வாரந்த
 முருகவிழ்கமலச்செவ்வீழுகமுமென்முகத்ததாமால். (சுஉ)

நறைவளந்திகழ்பூமேவுநான் முகன்வழுத்தவெட்டாய்
மறைவளந்திகழுஞ்செய்யமாதவ ராசரான்
நிறைவளந்திகழும்வேலைநெருங்கியராசசூயத்
திறைவளந்திகழ்பூழ்ச்சக்கேற்றனையென்சொல்கேனே, (கந)

நச்சரவுச்சிமேயநானிலப்பொறைதீர்ப்பான்வந்
திச்சையாஞ்சுதென்றோதுமிலங்கியதழலைமூட்டிக்
கச்சமார்களிற்றுவேந்தர்கடுவனமெரித்தகண்ண
பச்சைமாலேயுன்மாயைபகருதற்கெளிதன்றாமால், (கச)

மூட்டமர்க்களத்தினின்றுமொழியுமென்றமனாயெல்லாம்
வீட்டிலனெனமுன்சொன்னவிசயனுள்ளிமுதைநீக்கி
நாட்டினைநூனமுன்னேநானுடலொழிக்குமின்று
காட்டினைநினதுகோலங்கடந்தனன்பிறவிவேலை, (கரு)

அருங்கதிரம்பொனாடையணிந்துமுன்வந்ததோற்றம்
பொருந்தியமாயையானபோர்வையாற்பொதியப்பட்டுத்
திருந்துமேலோரால்வாசுதேவென்னுரைக்கும்பேர்பெற்
றிருந்ததிவ்வண்ணமென்றேயெனக்கறிவித்ததாமால், (கசு)

உண்மையாலுனக்குநாடிவருவிலையுரைக்கிற்பொய்க்கும்
பெண்மையாமாயையாலேபெருநல்லுருவென்றவந்
திண்மைசேர்நின்னையன்றித்திகழ்சுகமில்லையானால்
வண்மையால்வழுத்துவார்யார்வழுத்திடப்படுவார்யாரே, (கசு)

சவுனகாதிமுனிவரன்பினிலைகூறல்.

வேறு.

இறந்தொழிந்ததுவெங்குற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலு
மறந்தலைமணந்தசெங்கோலைவர்பாரேழுங்காப்ப

நறுந்துழாய்க்கொண்டறா துநடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகல்கழிக்கின்றரே.

(௬௮)

மழைதுளிமறுத்தகானின்வற்றநீண்மரமுமந்தண்
குழைதரலன்றிக்குன்றுங்குழைதரவமுதழுதுங்
கழையிசைவடித்தான்செவ்விகாண்கிலாக்கண்கண்மஞ்ஞ
தொழுதியங்கலாபமேயதுஞ்சலில்வருங்கணன்றே.

(௬௯)

காதமோர்நான்குந்தெய்வக்கழகமழ்கமலைகொண்கண்
பாததாமரையிற்சாத்தும்பசுந்துழாய்மோந்துமோந்து
திதறவுயிர்த்திலானேற்செற்றவனுயிர்ப்பதெண்ணி
ஊதுகைக்குருமற்றங்குயிர்ப்பதுபோலுமாதோ.

(௭௦)

கருத்தமர்தோத்திரம்.

வேறு.

இடிக்குரலியானைவெண்கோழனுத்தவன்மலர்ப்பொற்றாளிற்
கடித்துணர்புனையாக்கைகள்ளகையறுகைகளாமாற்
பொடித்தசெங்கதிர்போற்காந்திபொழிமணிச்சூட்டராவி
னடித்தவனும்பாடாநாவழங்காதராவே.

(௭௧)

பனியிருவிசம்புதேடப்பழமறைமுடியினின்ற
தனிமுதலடியிற்றழாத்தலைதலையென்னலாகா
நினைதொறுமினியவாயநெடியவன்சரிதங்கேட்டுக்
கனிவுருவுளமிரும்போகற்களோவறிகிலேமால்.

(௭௨)

தவப்பொழிமாரிகாக்கத்தடவனாக்கவிகையன்று
கவித்தவன்கோயில்செல்லாக்கான்மரத்தியன்றகாலே
யுவப்பினின்றமுதழறியொழுமால்சரிதங்கேளாச்
செவித்துனைச்சுநாகஞ்செறிவதோர்துனைமற்றமால்.

(௭௩)

வேறு.

சீரிளம்பருதிசெம்முளரிசேர்ந்தென
வாரழலாழியுற்றிலங்குசெங்கையாய்
கூருமன்பினர்மனங்குறித்ததல்லை
யோருருவுண்டுகொலுனக்குநாடினே.

(எசு)

உமிழுதால்சிலம்பியாங்குண்ணுமாறுபோ
விமிழ்கடலுலகெலாமெழில்கொளுந்தியங்
கமலநாண்மலரிடைக்காட்டியுண்டனை
யமலநின்னிலைமையாரதியவல்லரே.

(எடு)

கபிலாசாரியரைத்தாய்துதித்தல்.

வேறு.

வந்துசெம்பவளநீலமால்கடற்கிளைத்ததேய்ப்பச்
சிந்துமொண்சுடரவாகித்திசைதிசைவிரிந்தசெந்தோட்
டுந்தியங்கமலப்போதினதுதித்துலகனைத்துமீன்றான்
றந்தையுன்னைமற்றோர்தனையென்னுரைக்கலாமே.

(எசு)

மின்வயிற்பிறந்தசோதிவெருவரவெயில்சூழ்கின்ற
பொன்வயிற்பிறந்தகாந்திபொழிந்தசெங்கமலைகள்வ
வன்வயிற்றோர்பாலெல்லாவுலகமுமிருக்குநீவந்
தென்வயிற்றிருந்தாயென்னவேழயேனெண்ணலாமே.

(எள)

பொலன்முகடுடையக்கோத்தபுனனெடுங்கடலிலாவி
னிலைமிசைக்கங்கைவெள்ளமெடுத்துவார்ந்தொழுகும்பொற்றூண்
மலர்தொடிக்கமலம்பற்றிமணிநகைத்துவரவாய்வைத்துக்
குலவுபைங்குழவிநீயென் குழவியாயிருக்கலாமே.

(எஅ)

முனைத்தனையுலருக்கெல்லாமுன்னரீயுனக்குஞாலம்
 வினைத்தலுங்காத்தருனுமழித்தலும்வினையாட்டாமா
 லளிக்கடனினதுதன்மையறிஞனரியாரோயென்ன
 வனைத்தளிர்ச்செங்கைகூப்பிவாணுதல்வமுத்தினுளே.

(எக)

துருவன் துதித்தல்.

தாமரைப்பொகுட்டுவாமுந்தடஞ்சிறையன்னமன்ன
 தாமரைத்தலைவிகொண்கதரைமகள்கொழுநவந்தித்
 தாமரைபெற்றெடுத்ததனிமுதலுனதுசெங்கட்
 டாமரையருள்பெற்றன்றோதந்தனனுலகந்தானே.

(அ௦)

தண்டிழாய்மலைமார்பதாமரைக்காடுபூத்த
 கொண்டலேவிளங்குரீலக்குன்றமேயுனதுபாதப்
 புண்டரீகங்களல்லாற்போதுநாயிறைஞ்சப்பெற்றார்க்
 குண்டுகொலுயர்வீட்டின்பமுதவுவதொன்றுதானே.

(அக)

பொற்றழூந்தருவைக்கண்டிம்பொற்பிலதொன்றுவேட்டிப்
 பெற்றதேபோலுமன்றேபெறலருமுத்தில்கு
 மொற்றையந்திகிரிச்செங்கையொருமுதனின்னைக்கண்டு
 மற்றொருபொருளைவேட்டிப்பெறுவதுமதிக்குங்காலே.

(அஉ)

பிரகலாதன்தோத்திரம்.

விழைவறவெறிந்தோர்நாடும்விழுப்பெருஞ்சுட்டோதூய
 பழமறைக்கொழுந்தேபச்சைப்பசும்புயல்வண்ணுநின்னை
 வழிபடுமன்பேயன்நிவரமெவன்பெறுவதென்னத்
 தொழுதனன்வழுத்தலுற்றான்நூயபேரறிவினானே.

(அங)

பூவுறைமணம்போலெல்லாப்பொருளினுமுறைவோய்நின்பொற்
சேவடிதொழுதுபோற்றார் தேவரென்றாலுநீச
ராவர்பொல்லாதநீசராயினுவணங்கியுன்சீர்
நாவினாவழத்திறேவர்நாயகராகுவாரோ. (அச)

எங்குநீயுறைந்திட்டாலுமிலங்குகண்ணாடிபார்க்கி
லங்கவர்முகங்கடாமேயறிவர்பேரன்பினோர்முன்
றங்கெழிலுருவத்தோடுஞ்சார்சுவையறியுமறுன்
பொங்குசீர்பிரமனாலும்புகல்வதற்கடங்காதம்மா. (அரு)

உருடருஞ்சகடுபோலவொழிவிலாப்பிறவியுற்றேன்
மருடரும்பிதட்டின்னும்வருங்கொலென் றஞ்சலல்லாற்
றெருடருநின்னைக்கண்டதேவர்போலஞ்சிலேனிங்
கருடரவேண்டுமென்பாலாளரியுருவத்தையா. (அசு)

அஞ்செவியானவண்ணின்னருங்கதைத்தேறன்மாந்த
கெஞ்செனுமன்னமுன்றாணிறையிதழ்க்கமலம்வைகத்
தஞ்சமாரினதுநாமஞ்சாற்றுகவென்னாவென்று
மெஞ்சலில்வரந்தந்திங்நுனிட்டுக்கடலகற்றுவாயே. (அஎ)

ஆதியிலொருத்தனாகியந்தமென்றுகாக்கும்போது
மேதமிலொருவனாகியையுமிந்நடுவிற்பேத
மோதுயிர்பலவுமாகியுறைவபோலுறைவாயுற்ற
சோதியுன்வினாயட்டெல்லாஞ்சொல்லயார்வல்லர்மாதோ. (அஅ)

ஆதியாமாயையாகியகத்தகங்காரமாகிப்
பூதமாய்ப்பொறியாயந்தப்பொறிக்குறுங்குணங்களாகிப்
பேதமாமுயிராயொன்றாய்ப்பிறங்குசித்தாகிவைகுங்
கோதிலாவுண்ணையனறிக்குறிக்குமோர்பொருளுமுண்டோ, (அக)

வேட்டி மிமனையார்போகம்விரும்பினர்வேறுவேறு
தாட்டுணைச்சிலர்கைப்பற்றத்தானைகள்சிலர்கைப்பற்ற
வாட்டமுற்றலைவர்போலவருந்துமைப்புலனும்போக
நாட்டமுற்றலைக்கப்பட்டோர்நலிவருன்னருண்ணோ. (க௦)

தோற்றுநிலவீயுங்கலைத்துயருறுவதற்குமஞ்சி
யேற்றதாய்வயிற்றில்வந்தேயிடருறுவதற்குமஞ்சி
மாற்றருஞ்சுழல்காற்றுற்றுமயங்குமோர்சருகுபோல்வார்
போற்றிடாரின்னையன்னோர்புலமையெய்ன்சொல்கேனே. (க௧)

வெற்றிவேலவுணர்க்கொன்றுவிழுச்சிறப்பளித்தோய்ங்ங
னுற்றவெஞ்சீற்றநீங்கியுவந்தருளென்றுபல்காற்
பற்றெறிந்துயர்ந்தவைந்தாம்பருவத்தோன்பரவலோடு
மற்றமில்வெஞ்ஞிபோகவாளரிமகிழ்ந்ததன்றே. (க௨)

கடல்கடைந்தபோதுதேவர்குதித்தல்.

வேறு.

குணமாய்க்குணியாய்க்குவலயமாய்க்கொழுந்திம்புனலாய்க்கனலாகித்
தணவாவனியாய்வெனியாகித்தன்மாத்நிளையாய்ச்சார்பொறியாய்க்
சணமாய்முக்காலமுமாகிக்கருணைக்கடல்போற்பாற்கடலிற்
பணவாளரவிலரிதுயில்செய்பரமாவெங்கட்கருள்வாயே. (க௩)

ஓரோழ்பிறவியுடலுயிராபுலகமனைத்துமோருருவாஞ்
சீராயுறைவாய்நின்னையல்லாற்செப்பும்பொருள்வேறென்றுளதோ
தேராத்கிருளாய்த்தெளிந்தவர்க்குச்சித்தாயுறையுஞ்செழுஞ்சுடரோ
யாராவமுதேயெங்களுக்கிங்குளாயென்றென்றேத்தினரால். (க௪)

பிரமாமுதலானதேவர்கிருஷ்ணமூர்த்தி தேவகிவயிற்றிருக்கும்போது துதித்தல்.

வேறு.

தெளிக்குநான்மறையுமின்னந்தெளிவதற்கரியதெய்வ
விளக்கமேஞானானந்தவெள்ளமேயுனதுமாயை
வளைத்திடப்பட்டோர்நின்னைமதிப்போமுவராக
வுளத்தெளிவுற்றோர்பார்ப்பருன்னைமற்றொருவனென்றே. (௧௫)

ஆக்கமுழிவுமின்றியகண்டமாயமலமாகி
வாக்கொடுமனத்துக்கெட்டாவள்ளலேயறத்தின்வாழ்வே
சிக்கவுந்தீயோர்தம்மைச்செய்வினைநலத்திணைக்க
காக்கவுமன்றோகோடிகடவுண்லலுருவுதானே. (௧௬)

பாழிவாய்ச்சுகைநெற்றிப்பஹலைப்பாந்தண்மீதே
யூழிவாயன்டகோளமுடைபடக்கோத்ததெண்ணீ
ராழிவாய்வளர்வாய்மற்றுன்னடிப்புணைபற்றப்பெற்றோ
ரோழிரும்பிறவிலேயெளிதினிற்கடப்பரன்றே. (௧௭)

இருக்குறும்பிரியத்தோன்றுமிளங்கதிர்ப்பருதிபோல
மருட்பெருந்திமிரமோடமாண்டகவிளங்குஞானப்
பொருட்கதிரில்லதாமேபூந்துழாயலங்கன்மாலே
யருட்கடற்பிறந்திலாயேலாழிஞ்ஞுலகிற்கம்மா. (௧௮)

ஆதிநின்னாமெல்லாமஞ்செவிநிறைத்தும்வாயா
லோதியுமழுவாய்ந்தவுருவுகண்களிப்பக்கண்டுங்
கோதில்வீட்டின்பெல்லாங்கொள்ளைகொண்டுண்பரன்றே
மோதுவெண்டரங்கமுன்னீர்முதுநிலமாக்கடாமே. (௧௯)

கற்பையங்க திர்கால்பைம்பொற்கிண்கணிகையேதெய்வச்
சிற்றடிக்கமலப்போது தீண்டவென்னெத்தேயோ
ஒற்றையந்திகிரிச்செவ்வொருபெருங்கமலத்தாளா
லற்றைநாட்பொதியப்பெற்றவங்கண்மா ஞாலந்தானே.

(௧௦௦)

மாயையால்வினைத் தவண்ணமல்லது வாய்மையாக
மாய்தலும்பிறத்தருணுமன்னுயிர்தனக்குமில்லை
மாயையிற்றீர்து நின்றமற்றுனக்குண்டுகொல்லோ
மாயநின்றேற்றமெல்லாமதிக்கிலோர்வினையாட்டன்றோ.

(௧௦௧)

கிருஷ்ணசுவாமிபிறந்தபோது
வசுதேவருந்தேவகியுந்துதித்தல்.

வேறு.

ஈனுநல்லிளங்கதிர்ப்பரிதியோகொலாய்
வானுறவயங்குசெவ்வண்ணங்கோடியாற்
பானிறங்கோடியாற்பாதுகாத்திட
நீநிறங்கோடியானீறுசெய்யவே.

(௧௦௨)

செய்யதாமமாமலர்ச்செவ்விகாதல
பையராத்தாங்கியபரவைமண்மிசை
வெய்யகோலரசனாவீட்டற்கன்றுகொ
லையகாருருவம்வந்தடைந்தவண்ணமே.

(௧௦௩)

மன்னவன்படைச்செயல்மன்னனைசெய்கையாப்
பன்னுதல்போற்றனிப்பரமமாயையுன்
முன்னமேயியற்றியமூவகைச்செய
னின்னுடைச்செயலெனநிகழ்த்தல்செய்வரால்.

(௧௦௪)

கானுயிர்த்த துபுனல்கனல்கறங்குகால்
வானுயிர்த்தவன்றனைவகுத்துநின்றபூந்
தேனுயிர்த்தலர்ந்ததார்ச்செம்மன்மற்றுனை
நானுயிர்த்தனனெனநகையுடைத்தரோ.

(௧௦௫)

கழிந்தொருநான்முகன்காலந்தீர்தலு
மழிந்துமண்முதலியவனைத்துமீதுற
லொழிந்துநீசேடனென்றுநாப்பநின்றனை
செழுஞ்சுடர்நின்னிலைசெப்பற்பாலதோ.

(௧௦௬)

பிரமாதகன்றுகொண்டுவிட்டுத்துதித்தல்.

வெஞ்சினநிருதர்தம்வேரறுத்திடச்
செஞ்சிலைநிரமிர்கடைகுழைத்தசேவக
கஞ்சனென்றுநாபெறுங்கடுங்கட்கூற்றினுக்
கஞ்சினனஞ்சினனளிக்கவேண்டுமால்.

(௧௦௭)

வேறு.

அற்றமில்லெனவண்டமணுவென
முற்றுநின்றவானின்முழுமெய்யுறு
மொற்றையண்டத்தொருவழிவைகுவே
னெற்றெனத்துணிவேன்கொனின்சீர்த்தியே.

(௧௦௮)

வேறு.

வெங்கதிர்ப்பருதிமுன்னமேயமின்மினியும்விள்ளாப்
பொங்கிருட்கங்குலச்சேர்த்தபுன்பனியிருளுமன்றே
யங்கண்மாஞாலமுண்டோராலிலைப்பள்ளிதுஞ்சஞ்
செங்கண்மாமாயநின்பாற்செய்தவென்மாயைதானே.

(௧௦௯)

அடைத்துழாய்ப்பட்டலைமாலையமலரின்னிலைமைதேரார்ச்
குடைப்பெருமாயைதன்னாலுருப்பலகாட்டிவாயாற்
படைக்கயானாகிமற்றப்படைப்பெலாங்காப்பரியாய்த்
துடைப்பமுக்கண்ணாகித்தோன்றுமாபோலமாதோ. (கக௦)

அல்லியங்கமலச்செங்கண்ணமலரீயாகத்தன்னை
நல்லுணர்வதனாருநிறற்றவமுடையாற்கன்றோ
மெல்லீணர்க்கண்ணிமேயவெஞ்சினவரவுபோல
வீல்லதாமெல்லையிலலாவிருள்படுந்தோற்றந்தானே. (கக௧)

மண்ணெலாமுண்டசெல்வவயிற்றகத்துறையாரின்ற
வொண்ணிறக்குழவிதாளாஹுதைத்தலாற்பிழையென்றோரா
ரண்ணினின்னகல்வயிற்றுளகப்படாப்பொருளுமுண்டோ
வெண்ணினின்வயிற்றுவாழ்வேனிழைத்ததெப்பிழையதாமால். ( )

உவப்பொடுமறையோர்வேள்வியூட்டுமின்னவியினாலே
தெவிட்டலாய்தெவிட்டிமாறுதீஞ்சுவையமுதழுட்டிங்
குவட்டிளங்குவவுக்கொங்கைக்கொடியிடையாயர்மாதர்
தவத்தையென்புகல்வனீன்றூர்தவத்தையென்சாற்றுக்கேனே. (கக௩)

வெஞ்சினந்திருஞஞ்சம்விளைத்தவெம்முலைப்பாலுட்டிம்
வஞ்சினயரக்கிதானும்வந்துநின்னடியிற்சேர்ந்தாள்
நெஞ்சவந்தமுதழுட்டிநேரிழையவரோடாவிற்
கஞ்சனவண்ணவென்னோவனித்திமற்றறிக்கிலேனல். (கக௪)

திருவினர்பெரிதுமந்தோதிருவினர்பெரிதுமந்தோ
விரியல்வெண்டோட்டுமுல்லையின்புலத்துறையப்பெற்றோ
ரருவமாயொன்றாய்ச்சித்தாயகண்டமாய்ப்பரமானந்த
வுருவமாய்நின்றான்நன்னோடுமறுகொண்டிருக்கின்றோ. (கக௫)

கோவர்த்தனமெடுத்தபோது தேவேந்திரன் துதித்தல்.

வேறு.

உணாவாயிகழ்ந்துள்ளுணர்வுங்கடந்தோங்கிற்பாய்
தணாவாய்ப்பிறந்துதனிலல்லறங்காத்தல்செய்வாய்
விணாவாய்மலர்மேலுறைவாய்வரைவீற்றிருப்பாய்
திணாவாய்துயில்வாய்நினையெங்நனந்தேர்வல்யானே. (ககசு)

மாற்றற்றபொற்றாமரையாள்புணர்கின்றமாற்பா
வாற்றற்றிகிரிப்படையாய்வெறுப்பார்வயில்லாய்
சீற்றத்திழைத்தசெயலீதுபொறுத்தியென்னப்
போற்றிப்பணிந்தான்பதம்பொன்னகர்போற்றும்வேந்தன். (ககசு)

முசுகுந்தன் துதித்தல்.

வேறு.

இறக்குமுடலமியானெனப்பட்டிற்றந்துபோயவித்துணைநாட்
பிறப்பின்மக்கட்பிறப்பம்மபெறுதற்கரிதாலினிப்பிறவாச்
சிறப்புநெறிதந்திடவேண்டுந்தெவிட்டாவமுதேயருட்கடலே
துறக்குமுனிவருளக்கமலந்துறவாத்தெய்வச்சுடரொளியே. (ககசு)

யாழின்மிழற்றுமாதர்முதலெல்லாப்பொருளும்போயதுவு
மாழித்தடக்கைமுதல்வனினதருளால்வினைந்தென்றறிந்தேன்
வீழ்தலிலன்மற்றினியொன்றின்வீழ்ந்தேனமர்முடிசூடி
வாழிவளநான்மறைமுடிமேல்வைத்தநின்றாட்டாமரையே. (ககசு)

பொலந்தாமரையினரசிருக்கும்பொன்னங்கொழும்பின்முலையுழக்க
மலர்ந்தாய்பிழிதாதுகுக்கின்றமன்றத்துளவமணிமாற்பா
நிலந்தாய்விசும்பிற்றவழ்கங்கைநீர்மூத்தலர்ந்ததாண்முளரி
யலர்ந்தார்க்களிக்கலாகாதோவமலாவென்றென்றிறைஞ்சினனாள். ( )

உருக்குமணி துதித்தல்.

வேறு.

மூற்றத் துறந்துபற்றின் றிமுருகுபருகுமதுகரம்போற்
பெற்றபெற்றவழியருந்தும்பெரியோரின் தித்திருவுந்திப்
பொற்றகமலத்துலகேழும்பூத்தோய்செல்வக்களிமயக்க
மூற்றமாக்கணினை யெங்குணர்வுபடைத்துவிழைகிற்பார். (கஉக)

ஏடுபடுபூந்துளவமுகிலெல்லாவுலகுமிறந்துபட
நீடுதடக்கோட்டாலிலைமேனிப்புயல்போனியிர் பசும்பொற்
கோடுபிடுங்கித்திகிரிவகா கொன்றுநெடுவானடையவனைத்
தாடுகினைகோத்ததிகடலிலார்க்குவெருவியமர்ந்தனையால். (கஉஉ)

ஆலக்கருஞ்சேறுமிழ்ப்குவாயரவிற்கிடந்தவாரமுதே
நீலப்பொருப்பேயருட்கடலேநெடுநீர்வேலியுலகளிக்கு
மாலைத்திகிரிமழைமுகிலேமணியிலொளியுமலர்மணமும்
போலத்திகழ்வாயெங்குநினைப்புகலார்க்கென்கொல்புகலாயே. ( )

வேறு.

அழியாவுயிரியாவையுந்தருநாளமர்ந்தகமலமலர்வேட்கை
யொழிவாய்போலவிழுதவத்தோருள்ளக்கமலத்துறைசுடரோ
மொழியால்வழுத்தற்கெளிதோரின்முழுச்சொன்னவருள்பெருகி
வழியாவிதழ்த்தாமமைமலர்க்கண்வள்ள லுள்ளமகிழ்கூர்ந்தான். ( )

சுருதிகள்தோத்திரம்.

வேறு.

புனிதமற்றுன்னையல்லாப்பொருள் பரப்பிரமமல்ல
வெனவெடுத்துரைப்பதல்லாலீடுநெடுதோற்றமின்றித்
தனிமுதலாகின்றசச்சிதானந்தமூர்த்தி
நினைவருஞ்சுடரோநினைநிகழ்த்துமாறநிகிலேமால். (கஉரு)

வேறு.

வியக்குஞ்செல்வ விராமலர் மெல்லிய
நயக்குமார்பநினை மலர்ந்துடார்
பயக்குமுந்திப்பரமவிம்மன்னுயிர்
மயக்குமாயுநீமாற்றிடவேண்டுமால்.

(க௨௬)

குடும்பநீக்கம்.

வேறு.

தழுவுறுகினைஞர் தந்தைதாய் முதலெவ ருநாளிற்
கழிவதுகண்டுகண்டுங்கண்டிலார்போலவாழ்வா
ரொழிவறவுள்ளத்துள்ளையுறைபரஞ்சுடனாயோரார்
விழைவெனநின்ற துன்பவித்தினைவினைக்கின்றாரோ.

(க௨௭)

விடங்கலுழெயிற்றுப்பேழ்வாய்வெயில்மணிச்சூட்டுநாகப்
படங்கெழுபரவைஞாலப்பாயலொன்றுண்டுசெய்ய
குடங்கைமெல்லையுண்டெங்குங்குலவுவற்கலைகளுண்டா
லடங்கலாவார்வவேர்மற்றறிந்தவற்கிலதெனம்மா.

(க௨௮)

திருநதித்துறைகளெல்லாந்தீம்புனல்வறந்தவேயோ
விரிகடலமுதமுதும்விழுச்சுவைக்கனிகள்வாய்ந்த
மரமெலாமாண்டவேயோமாநிதிச்செருக்கிறுநற்கண்
குருபிட்டவர்பாரென்னோருறையிரந்துழல்கின்றாரோ.

(க௨௯)

இருவினைக்குறும்புதீர்ப்பானெனதுநூனவிற்றல்வேண்டும்
வருபவந்துறுமென்றெண்ணிவைகிடவேண்டும்பெற்ற
தொருவலனுவப்பவேண்டுமூயிர்க்கெலாமிரங்கல்வேண்டி
தருமலிகாநந்தன்னிற்றனித்தினிதுறையவேண்டும்.

(க௩௦)

வேறு.

விழைவெனப்படுகின்ற துமென் மெல

வழல்விரிந்தகனகத்தரும்பிமென்

மழலைமாதர்மருங்கிற்படர்ந்துபைங்

குழவியீதுகொழும்புவிட்டோங்குமால்.

(கநக)

வேறு.

வண்டினஞ்சிறிதுசிறிதெனவலருமலர்தொறுமவருமுருவப்பா

லுண்டனதிரிதல்கண்டனனியானுமுரைக்கிலித்தொழிலழகென்ன

வெண்டருநகரினம்னைதொறுங்குறுகியெனதொருகரமிசையையங்

கொண்டனஞ்சிறிதுசிறிதெனக்கருதக்கொள்கலத்தேற்றிடாதன்றே.

ஒருமலையோயுவந்துமென்முருகுண்டுறைதருமொருசுரும்பிரவில்

விரியிதழ்வுவியுமலரகப்பட்டுவிளிந்ததுகண்டொருநாளுங்

கருதியநகரிலொருமனையுறைந்துகவிற்பெறுமுணவுவந்தருந்தேன்

மருவலர்மருடகோடிகளிடறுமலர்புரைதருபதயுகத்தோய். (கநக)

வேறு.

தூன்றிவைத்ததண்டேனுணுகழ்ந்துசூழ்ந்தெடுக்க

வொன்றுமற்றவராலுயிருலர்த்தமையுணர்ந்து

நன்றறிந்துபற்றெறிந்தவர்க்கொன்றையுநாளைக்

கென்றுவைப்பதுதீதெனத்தெளிந்தனனிறையோய்.

(கநச)

நீளிகக்கொடுவேட்டுவன்படுத்தநீள்வலைவாய்த்

தூநிறப்பெடைப்பார்ப்பினந்துயர்தல்கண்டணுகித்

தானுமுற்றதிலொருபுறவிற்றதுதன்னு

லானமுற்றிடுமெனத்தமர்சினேகயிங்கொழிந்தேன்.

(கநரு)

வேறு.

அன்றிலூன்கவர்ந்தந்தரத்தே குழி
துன்றுமோர்புட்டிரந்துபறித்தலு
மொன்றலூனையொழிந்துவப்புற்றதா
லென்றுமோர்பொருளுற்றிடருற்றிலன்.

(கநக)

சுற்றில்மேவியசொல்ககையான்புரி
புற்றில்மேவுபயங்கமென்றேரூர்ந்தபி
னுற்றியானுற்றேறெனெற்றமர்தொறு
மற்றுளோர்செய்துதிருகைவைகுவேன்.

(கந௭)

வேறு.

உற்றவினவறத்தினனென்றுகாக்கவொருசின்னமிலா
னெற்றிடினுமெறிந்திடினுமீனெனவைதிழு
மற்றவகாவெருண்டுகாயான்வழங்குமுணவேற்பதற்குச்
செற்றமறும்படிமுயற்சிசெய்தாலுஞ்செய்குவனால்.

(கநஅ)

ஆசைலட்சணம்.

வேறு.

குழனரைத்திடக்கோத்தமுத்தாமென
வெழில்படைத்தவெயிறிடைவீழ்தரப்
பழிபடைத்துடனாழிற்ப்பூக்கவும்
விழவினுக்குவிளையுமிளமையே.

(கநக)

வேறு.

காமமானதுதெவிட்டிடாபெருதவேகருது
நாமருபத்தோடுறைபவனலனழிந்திற்று
போமென்றாலும்பொய்ப்பொருளையேகாதலித்துழல்வா
ரீமஞ்சேர்ந்துடலெரிவதுங்கண்டிலரோகொல்.

(கச௦)

வேறு.

என்று கூறிய வேந்திழையீறிலா
தொன்றுமாயசையொழித்துவப்பெய்தினா
ளன்றியானவ்வகையநிந்தாசையை
வென்றிவீரவிடுத்தனன்வேரொடும்.

(கசக)

வேறு.

இருள்படுகாட்டினாடேயிருந்துழல்குருடரானோர்
தெருள்படுகரந்தாமேசேர்நெறியறியார்போல
மருள்படுதாமமுன்னிலருவினமுயலாரிற்போர்
பொருள்படுநலஞ்செய்வீட்டிற்றுகும்வழியறிகலாரோ.

(கசஉ)

நாமத்தான்மூடுங்கண்ணர்கூழ்ந்தருகிருந்துஞ்சாலைச்
சேமத்தான்மூடுமோமத்தீயினைத்தெரிஞலார்போற்
காமத்தான்மூடுநெஞ்சக்கருமத்தோருலகமாயை
நாமத்தான்மூடுமுள்ளநம்பனைத்தெளியாரன்றே.

(கசங)

சரீரலட்சணம்.

வேறு.

இடையறுமென்பிணைநரம்பினூர்த்திடாப்
புடையறுமிறைச்சியாற்பொருந்துபோக்கற
மிடைதருந்தோலினால்மேயப்பட்டதோ
ருடலினையானெனவுணாக்கற்பாலதோ

(கசச)

வேறு.

கனவைப்போலவுங்கானலினீருடன்
றனிசெயிந்திரசாலத்தைப்போலவு
மனதின் கற்பினையால்வருமாக்கையை
வினையின்கட்டுறமெய்யெனப்பாலதோ.

(கசரு)

வேறு.

தழுவுதாவரத்தெங்கணுந்தணித்துறைதழல்போற்
பழுதிலாமலெவ்விடத்தினும்பரம்பொருளிருக்கு
மெழுவெங்கானவினீரொனவ்வவுடலிறக்கு
மழுவதென்கொனீர்பொய்யைமெய்யாமெனவறிந்தே. (கசசு)

பாபத்தால்வரும்பொய்யுடலியானெனப்பகரு
நீபத்தால்வருமிருவினைக்கட்டொடுநிகழ்த்திற
சூபத்தேவிமூமறிவிலாக்குருடர்மூன்றான
தாபத்தீச்சுடவருந்துவார்மடமையார்தணிப்பார். (கசசு)

வேறு.

உறக்கமும்விழிப்புமுறுந்தன்மைபோற்
பிறக்குமாக்கையிறக்குமெய்ப்பெட்பொடு
பிறக்குமாக்கையுமேய்ந்துபிறத்தலிற்
றுறக்கவேண்டுமெய்யாசையைச்சூட்சியோய். (கசசு)

வேறு.

உறங்குழிக்கனவிடையொருவன்றன்றலை
கறங்கெனச்சுழல்பவர்கையிற்கொய்தெழ
மறங்கினர்வேலவமரணங்காண்கையா
லிறந்திடுமாக்கைநீயென்றுமல்லையே. (கசசு)

வேறு.

உழுதுபல்வளமுய்த்தமழவிடை
கிழவுபட்டிடிந்போற்றல்கெழீஇயதே
விழுமெய்யாங்குமுதிர்ந்திடிவெட்டதன்
மழலைமாதருமைந்தரும்போற்றிலார். (கரு0)

உன்னிற்போதவுருவத்தலைவனுண்
மன்னிப்போகம்வழங்குவதியவு
மின்னிப்போல்விழுநாதனைவீதிதேர்ந்
தெண்ணிப்போலயர்வாரொவருண்டரோ.

(கருக)

சலத்தையுந்தகையென்பொடுசாற்றுமும்
மலத்தையும்மயிர்த்தோலின்மறைத்ததை
நலத்தென்றுநயந்துநலிந்தவெண்
புலத்தையென்கொல்புகலப்பெறுவதே.

(கருஉ)

மகளீரதுலட்சணம்.

வேறு.

மடந்தையர்வதனநல்லமதியெனவசனந்தேவர்
கடைந்தநல்லமுதமென்னக்கவினுமென்றாலுமுள்ளம்
விடங்கொடுபுரிந்தவாள்போல்வெங்கொலைவிரும்புமந்த
மடங்கலார்மனஞ்செல்வண்ணமாரறிந்தியம்புவாரோ.

(கருங)

புல்லுநன்கொழுநன்பெற்றபுதல்வொன்றாலுமன்பாற்
சொல்லுமோர்வயிற்றிற்றேரென்றுந்துணைவொன்றாலுமாதர்
கொல்லுவர்கோபமுற்றற்கூசிடார்சிறிதுமென்ன
வல்லுற்றமுங்கியன்னாட்கொருவரமளிக்கலுற்றான்.

(கருச)

ஒதுதூல்பலவுலகியல்முழுவதுமுணர்ந்து
பேதரீங்கிடத்தம்மைநன்கறிந்திடார்பெரிதாங்
காதலாகியவிலங்குசேர்விலங்கெனக்கருத
மாதர்பால்வினையாடுவொனிலைவர்மறுப்பார்.

(கருரு)

வேறு.

துதிதரும்வயவர் படுகுழிசெலுத்துந் துகளறுபிடியையுள் ளுவ
ந்து, மதகரிதழுவி வயவர்கைவசமாய் வயங்குதல்கண்டுமட்டொழு

குந், ததைமலர்குழலார்தனகிரிதழுவிற்றணப்பரிதாய்மதன்வசமாய், •
விதலையின்மனமாய் மயக்குறுமென்ன விடுத்தனன்புணர்ச்சிமற்றன்
றே. (கருசு)

ஒளிகொளும்விளக்கினழலுருக்கண்மதுணவுகொலெனவதிற்சு
முன்று, விளிவுறும்பசியபதங்கமுன்கண்டுவெய்யதீத்தொழிலெனக்
கருதித், தெளிவுகொள்முனிவராயினுங்காணிற்சிந்தைகொண்டனதின
ம்வருந்திக், களிகொளுங்கருங்கண்மடந்தையருருவங்க ருத்தொடுங்
காண்கிலனம்மா. (கருள)

தனலட்சணம்.

வேறு.

பொன்னினைவிழைந்துழைபுகுந்துவாடுவோர்
மன்னியகுளிர்நனிமாற்றுமேமெனத்
துன்னுவெங்கானழற்றுலங்குவாய்நரி
தன்னைவெங்கனெனச்சார்தல்போலுமே. (கருஅ)

பறவைவெம்பசியினிற்பழுத்துக்காட்டகத்
துறையுமுள்ளிலவையுற்றுணங்குமாறுபோ
னெறிதவறுலுத்தர்தநீர்க்கடைத்தலை
யறிவிலரடைந்திடைந்தழுங்குவார்களே. (கருக)

அண்ணலங்குரவன்வந்தடைந்ததாயிரங்
கண்ணுடையிந்திரன்கண்டிலானெனில்
மண்ணிடைக்காண்பர்கொல்வந்தற்றர்தமை
யெண்ணருகிதிக்கெருக்கெய்தினாரோ. (கரு௦)

வேறு.

சேயரும்பொருட்செல்வமிவையென
நேயம்வைக்கினிகரிப்பயந்தரு
மாயுங்காலிவ்விருப்பறுத்தாழிசேர்
மாயன்றினின்மனதுவைமன்னே.

(கசுசு)

வேறு.

பன்னுதூல்பலதேர்ந்துநற்பரம்பொருளறியா
ரின்னல்பார்த்திடாரழியுமோர்பரபொருளெடுத்த
குன்னுவாரொணில்மைந்தர்களுலகின்மீதொளிசேர்
பொன்னின்மேற்செலும்விழைவையார்போக்குவரம்மா.

(கசு௨)

ஆசையாலருந்தாராகியருநிதிவருந்தப்பெற்றோர்
நேசமாரரசர்கள்எர்நெடும்பகைமுதலினோராற்
காசலாம்பயமுட்கொள்வார்கண்படைதானுங்கொள்ளார்
நாசமேயடைவர்காமம்விட்டவர்நலன்றுப்பாரோ.

(கசு௩)

வேறு.

வாயினின்றமயங்குநடுவிர
வாயதென்றயர்வெய்தியகம்புகு
நேயநன்பொருணெஞ்சினினைந்தமும்
பாயன்மீதுபடுக்கும்பதைக்குமே.

(கசு௪)

இன்னதன்மையங்கெய்தியவேந்திழை
பொன்னினுற்றவ்வவாசைபொல்லாததென்
றுன்னியுன்னியொழிந்தமனத்தொடு
மன்னர்மன்னமகிழ்ந்திவைசொல்லுமால்.

(கசு௫)

பஞ்சவிடயலட்சணம்.

காட்டினிற்சுலந் துறையிலங் குகானலை
யாட்டுதென்மனாவருநீரதாமென
வேட்டிடுமாறுபோல்விடயவீன்பமே
நாட்டமுற்றறிவிலார்நலிவருள்ளமே.

(௧௬௬)

போக்கிடாமலைம்புலன்சுளும்பொசித்திடும்போகங்
காக்கையேமுதலுயிர்களுங்கலந்திடும்பெரியோ
ராக்கையாவியோடெவ்வளவுறையும்வ்வளவு
நீக்கமின்றிமால்பதரினைந்துயர்பதமுறுவார்.

(௧௬௭)

வேறு.

வஞ்சநெஞ்சினராய்த்தூண்டின்வனைந்தவண் சுவையுண்பெற
வடைந்து, துஞ்சதலடைந்தமீன்குழுக்கண்டு துன்னுமைவகையெ
னுவாயுப், பஞ்சரமென்றுற்றுடலுறைவதற்காய்ப்பசிக்கனறவிர்ப்ப
தற்கன்றி, யஞ்சவையிவையென்றசையினல்வந்தருந் துதலொழிந்
தனனடிசில்.

(௧௬௮)

பஞ்ச இந்திரியநீக்கம்.

ஊற்றினிற்களிறுதுஞ்சமொளியினிற்பதங்கமாயு
நாற்றத்தில்வண்டுவிஞ்சவையின்மீஞ்சமெய்து
மேற்றதோரிசையினாலேயிறந்திடுமசுணங்கல்வி
யாற்றவிற்புலன்களைந்துமடக்கிடவேண்டுமென்றோ.

(௧௬௯)

முந்தமேயொலியாதியிலொருகுணமுன்னிப்
பந்தமோடினுற்றிறந்தனபலவுயிரொன்று
னைந்துசேர்குணங்களுமொருங்காசையினடைந்தோ
ருய்ந்துபோனெறியுண்டுகொலோமதித்துணாக்கில்.

(௧௭௦)

பம்பி ரும்பொறிவழிமனம்பறந்துருதடக்கி
யம்புசெய்ததின்கோணறத்திருத்தினனவன்போல்
வேம்புமைம்பொறிவழிமனம்விரும்புதல்வெறுத்துக்
கம்பமில்லறிவாரம்பொருளறிந்தனன்கருத்தால்.

(௧௭௧)

மன்னுமைப்புலனுமாய்த்துமருவியமனத்தையென்று
மென்னிடத்திருத்தல்வேண்டிமிருத்தலிங்கரிதாமென்னிற்
சொன்னால்வினைசெய்தாலுந் துகளுறுபவைசெய்தாலும்
பன்னுறுமன்பினந்தப்பயனமக்கறித்தனன்றே.

(௧௭௨)

துதிநிந்தையிலையெனல்.

புகழ்தலும்பழித்தறனும்புகன்றிடுமுடலுக்கல்லா
னிகழ்தருகுணங்கண்மூன்றுநீங்கியொன்றாகிச்சித்தாய்த்
தகைபெறுஞ்சுத்தாய்நின்றதயங்குமோர்பொருட்குமுண்டோ
லிகல்செய்யானெனதென்பார்தம்மிமுதையாரியம்புவாரோ.

(௧௭௩)

வேறு.

எண்ணுநின்றதைசெய்வாராயென்செய்குவங்
கண்ணிற்கைபடிந்கையென்செய்வது
தண்ணுறுஞ்செழுந்தாலுற்றெயிறுநிற்
பண்ணமைந்தவப்பல்லையென்செய்வதே.

(௧௭௪)

நினைத்தவண்ணமாகை.

அன்பினுயினுமாசையினுயினும்
வன்பயத்தின்வயிரத்தினுயினும்
நன்பெருந்திருநாதனையேநினைந்
தின்பமவ்வுயிரெய்துவதென்பதை.

(௧௭௫)

ஈங்கறிந்தனனியானுற்றெடுத்தொரு
பாங்கர்வைத்துப்பரிவிற்றறந்தய
னிற்கும்வண்டைநினைந்தபசும்புரு
வாங்கவ்வண்டிருவானதுங்கண்டரோ.

(௧௭௬)

பிரபஞ்சமித்தையெனல்.

வேறு.

ஐயமிலறிவினாலேயழிவின்றியகண்டமாகி
மெய்யெனும்பொருளைநாடிமேவருங்கானனீர்போல்
வையகமாதியாகவழங்கியவுலகமெல்லாம்
பொய்யெனும்மாயையாலேபொருந்துமென்றெண்ணல்வேண்டும். ( )

கருமத்தால்மோட்சமின்மையெனல்.

பண்ணுகருமத்தாற்பவக்கடற்கரை
நண்ணுவனெனநயந்திருத்தல்வா
ழெண்ணுபுலிமிடைந்திருந்தகாட்டிடைக்
கண்ணிலன் கடந்திடக்கருதல்போலுமே.

(௧௭௭)

பிரபஞ்சவார்த்தைநீக்கம்.

பெரியகைவளையார்ப்பவர்கேட்கிலிப்பேதை
யுடையசெய்நல்குரவுற்றவனென்பொன்றுணர்ந்தாங்
கரியகைவளைகழற்றினனொன்றுவைத்ததனால்
கருதுவெவ்வுணாவருங்கொலென்றுற்றுநாகழிந்தேன். (௧௭௮)

மாதாபிதாக்களின்மையெனல்.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுந்தமின்னுப்போல்மாய்ப்பிறவி
யுப்புதுவெண்டிடைப்பறவையுமணலிற்பலவாமா

லெப்பிறப்பிற்றந்தைதாயின் திரங்கிய முகின்றார்
செப்புதிசீமறைவல்லோய்தெள்ளிதிலியான திந்திலனே. (கஅ௦)

மா நுடசரீரம்பெறுதற்கருமையெனல்.

வேறு.

மடல்விரிந்தமராமலர்வைகுடேவான்
சடமனைத்தையுந்தந்துமுவந்தில
னிடரறுக்குமென்றெண்ணிநன்மாநுட
வுடல்படைத்தபின்னோகையற்றானரோ. (கஅ௧)

குருமுதலியவற்றால்நானமுதித்தலெனல்.

போற்றுதீழரணிபோல்வான்புகரறுகுரவனாங்குற்
றேற்றமேலரணிபோல்வானியைந்தற்குணமாணக்கன்
மாற்றருஞ்சந்திபோலும்வழங்கியவுபதேசச்சொற்
றேற்றியவங்கிபோலுந்தோன்றுநல்லறிவுமாதோ. (கஅ௨)

ஞானியஞ்ஞானிலட்சணம்.

பந்தமொடுவீடுபகுத்தறிவான்பண்டிதனா
மந்தமிலான்மாவாக்கையானென்போனேமூர்க்கன்
நந்தலென்னாலறிதல்லல்லவழிதிவழிதான்
புந்தியொடுகிவர்த்தியிலாப்பொய்நூல்பார்த்தறிவதுவே. (கஅ௩)

முயற்சிசெய்யவேண்டுமெனல்.

மாநுடவாக்கையென்னுமருவருந்தோணிபெற்று
மூனமில்குரவன்சொல்லாமோடமுய்ப்பவனோடென்சீ
ரானதோரனுக்காலணுகவும்பிறவிவேலை
தானொழிதரவொண்ணதான்றன்னையேகொல்கின்றனே. (கஅ௪)

இறந்தொழிந்ததுவெங்கூற்றமென்றுளத்துணர்ந்தார்போலு
மறந்தலைமணந்தசெங்கோலைவர்பாரேழுங்காப்ப
மறுந்துழாய்க்கொண்டனாதுநடந்ததாட்கமலப்போது
மறந்தனர்மாக்கள்வாளாவருபகற்கழிக்கின்றோ. (௧௮௫)

எடுத்தசரீரமெல்லாமிச்சைவருதலெனல்.

தன்னைத்தானறியாதுகற்றலைத்தலைத்துன்பஞ்சார
மின்னெனத்தோன்றியுமாக்கைகள்பலவுமேவு
மென்னதோராக்கைதன்னையெடுப்பினுமெடுத்துநின்ற
வன்னதோராக்கைநீங்கவாற்றலனைசகடும். (௧௮௬)

விதிப்படிவருகையெனல்.

வெறுத்துவாரியினொருபொருள்வீழ்த்தினும்விரும்பி
மறுத்துவந்துதன்மருங்குஅபவற்குரித்தாயி
ன்றுத்தோர்செப்பினுள்வைத்தறையினுதான்றுனே
பொறுத்துச்சாப்பினுறைந்துபோம்போம்பொருண்மாதோ. (௧௮௭)
உடையவன்மூக்குறுங்கயிற்றினுய்த்திடும்
விடையவன்கைவழிமேவுமாறுபோ
னடைபெறுமுயிர்களோர்நாதனாலென்றற்
படிமிசையொருவருக்கொருவர்பற்றெவன். (௧௮௮)

பாகவதத்திரட்டு முற்றிற்று.

ஸ்ரீ வாசுதேவசகாயம்.

பாகவதத்திரட்டுச்செய்யுளும் அதன் அத்தியாயவிபரமும்.

மாயவனமிசாவதாரமுரைத்த
அத்தியாயம்.
பின்னபின்னமாய்த்.
தன்மபுத்திரன் அரசியலடைந்த
அத்தியாயம்.
எழிற்படையெடு.
சுரும்புருழ்தொடை.
எழில்வினையாடு.
சொரிகணைமாரி.
நரைவளந்திகழ்
நச்சராவுச்சிமேய.
மூட்டமார்க்களத்தி.
அருங்கதிரம்பொ.
உண்மையாவுனக்கு.
மாயவனிலையுரைத்த அத்தியாயம்
நங்கிதன்றீங்கி.
தழுவுறுகின்றார்.
விடங்கலுழையிற்.
திருநதித்துறைகளெஸ்.
இரண்டாவது கந்தத்தில்
உ - வது அத்தியாயத்தில்,
இறந்தொழிந்தது.
மழைத்துளிமறுத்த,
காதமோர்நான்குந்.
இடிக்குரலியானை.

பனியிருவிசும்புதேட.
தவப்பொழிமாரிகாக்.
கருத்தமன்மணம்புணர்ந்து
கபிலர்பெற்ற அத்தியாயம்.
சீரிளம்பருதிசெம்.
உமிழுதாஸ்சிலம்பி.
பனிபடுதியையெழு.
தந்தையிவனனினையி.
கபிலர்தத்துவமுரைத்த
அத்தியாயம்.
புனலுறுநடுக்கந்தன்.
உரைத்திடுங்கனவு.
இருவினைக்குறும்பு.
தன்னைத்தானறியா.
விழைவெனப்படுகின்ற.
குழனரைத்திடக்.
உழுதுபல்வளம்.
காதல்விட்டுக்கருதி.
வந்துசெம்பவளநீல.
மின்வயிற்பிறந்த.
பொலன்முகடுடைய.
முனைத்தனையுலகு.
துருவன்பதம்பெற்ற அத்தியாயம்.
தாமரைப்பொருட்.
தன்முழாய்மலை.

பொற்றழந்தருவை.

பிருதுமன்கதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

பொறிகளையடக்கி.

பிரிவிரதன்மரபுரைத்த
அத்தியாயம்.

எண்ணறுகாமமுத.

பரதன்சரித்திரமுரைத்த
அத்தியாயம்.

இடையுறுமென்பி.

பண்ணறுகருமத்தா.

காட்டினிற்கலந்துறை.

பொன்னினைவிழைந்து.

பறவைவெம்பசியி.

இந்திரன் விச்சுவரூபனைக்
குருவாகக்கொண்ட அத்தியாயம்.

அண்ணலங்குரவன்.

சித்திரகேதுவின் கதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

கனவைப்போலவும்.

சேயரும்பொருட்செல்.

மைப்புயலைக்கிழித்தெழுந்த.

தந்தைநற்றய்தம்பி.

மருத்துக்கள் முதலியோர்

பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

மடந்தையர்வதனந்.

புல்லுன்கொழுநன்.

சிசுபாலன் வீடுபேறுரைத்த
அத்தியாயம்.

தோற்றுவன்சத்தா.

புகழ்தலும்பழித்த.

இரணியனைக்கொன்ற
அத்தியாயம்.

வெறுத்துவாரியி.

தழுவுதாவரத்தெந்.

போக்கிடாமலைம்பு.

பாவத்தால்வரும்பொய்.

பன்னுதால்பலதேர்ந்.

ஒதுதால்பலவுலகிய.

கூறுமங்கியுந்தாம.

பாதவங்களின்றளி.

பன்னுமாக்கைசேர்.

புந்திழுக்குணம்.

நிலவுமோர்வினை.

காமமானதுதெவிட்.

அன்புசெய்வதிங்கரி.

விழைவறவெறிந்.

பூவுறைமணம்போ.

எங்குநீயுறைந்திட்.

உருடருஞ்சகடுபோ.

அஞ்செவியானவண்.

ஆதியிலொருத்தனாகி.

ஆதியாமாயயாகி.

வேட்டிடுமனையார்.

தோற்றுநிலவீயுந்.

வெற்றிவேலவுணர்.

வர்க்குச்சிரமமுரைத்த

அத்தியாயம்.

உலகெலாந்தன்னிட.

ஆசையாலருந்தாரா.

இல்லறத்தோர் கதியுரைத்த

அத்தியாயம்.

விரிவுறுட்பொடுபகை.

கடல்கடைந்த அத்தியாயம்.
 சூண்மாய்க்கூணியா.
 ஓசொழிறவியுட.
 திருவவதார அத்தியாயம்.
 தெளிக்குநான்கை.
 ஆக்கமுமழிவுமின்.
 பாழிவாய்ச்சுழிகை
 இருட்டுறும்பிரிய.
 ஆதிநின்னாமெல்லா.
 கற்றையங்குகிர்.
 மாயையால்வினைந்தவண்.
 ஈனுநல்லிளங்கதி.
 செய்யதாமமைமல.
 மன்னவன்படைச்செ.
 கானுயிர்த்ததுபுன்.
 கழிந்தொருநான்மு.
 வெஞ்சினநிருதர்தம்.
 மலரவன்சிரூர்க்கன்று கவர்ந்த
 அத்தியாயம்.
 அற்றமில்லென.
 வெங்கதிர்ப்பரிதி:
 அடைத்துழாய்ப்படலை.
 அல்லியங்கமலச்செ.
 மண்ணெலாமுண்டசெல்.
 உவப்பொடுமறையோ.
 வெஞ்சினந்திருகுநஞ்.
 திருவினர்பெரிதுமந்.
 கோவர்த்தனமெடுத்தஅத்தியாயம்
 உலாவாயிகழ்ந்து
 மாற்றற்றப்பொற்று.
 முசுருந்தக்கருள்புரி அத்தியாயம்.
 இறக்குமுடலமியா.

யாழின்மீழ்ந்துமா.
 பொலந்தாமனாயின.
 உருக்குமணியூடநீர்த்த
 அத்தியாயம்.
 முற்றத்துறந்துபற்றி.
 ஏடுபிழிந்துளபமுதி.
 ஆலக்கருஞ்சேறுமிழ்பகு.
 அழியாவுயிர்யாவையு.
 சுருதிகீதையுரைத்த அத்தியாயம்
 புனிதமற்றன்னையல்லா.
 வியக்குஞ்செல்வவினா.
 முடியுமாரமுமொய்க்கதிர்.
 வசுதேவர்க்குராதர்த்தத்துவ
 முரைத்த அத்தியாயம்.
 அறைகின்றசராசர.
 அறமார்மனையாரோ.
 அலகிலாவறிவானவரும்.
 உத்தவர்த்தத்துவம் வினா
 வத்தியாயம்.
 ஊற்றினிற்களிறு.
 ஐயமிலறிவினாலே.
 ஆசிரியரையுரைத்த அத்தியாயம்.
 பரிவினவெட்டினு.
 இருந்திராகமோடி.
 வளர்ந்தகாதல்வெ.
 கண்ணகன்றிமிடத்.
 உறைவுறுவிடமின்.
 அருவமாமறிவானவ.
 திங்கனாடொறும்வளர்.
 விளங்குமெய்ப்பொருளா.
 நிகைவினாடொருகுறை.
 உற்றவுற்றவைமுய.

அதுதரும்வயவர்படுகுழி.
 ஒளிகொளும்விளக்கி.
 வஞ்சுநெஞ்சினராய்த்நூ.
 வண்டினஞ்சிறிதுசிறிதென.
 முந்தமெயொலியாதி.
 பம்பிரும்பொறிவழி.
 பெரியகைவளையார்ப்ப.
 துன்றிவைத்ததண்டேனு.
 நீன்றக்கொடுவேட்டி.
 வாயினின்றமயங்கு.
 இன்னதன்மையங்.
 உன்னிப்போதவுருவ.
 சலத்தையுந்தசை.
 என்றுகூறியவேந்திழை.
 அன்றிலுன்கவர்ந்தந்.
 சுற்றில்மேவியசொல்.
 நுண்ணிதானசிலம்பி.
 மானமோடவமானம்.
 அன்பினையினுமாசையி.
 ஈங்கறிந்தனனியா.
 மடல்விரிந்தமமைமலர்.
 உறக்கமும்விழிப்புமுறு.
 ஞானகன்மமுரைத்தஅத்தியாயம்
 தருக்களினுருவமெங்.
 போற்றுக்கீழரணிபோல்.
 மாயையாமுபாதியாலே.
 கூறிருவினையினென்.
 மன்னுமைம்புலனுமாய்.
 குணவிகாரமுரைத்த அத்தியாயம்.
 சித்தமுஞ்சித்தத்துதித்த.
 அதிவருணச்சிரமமுரைத்த
 அத்தியாயம்.

உற்றவினவறத்தினனென்.
 இயமநியமாதியுரைத்த
 அத்தியாயம்.
 பந்தமொடுவீடுபருத்தறிவா.
 தேசகாலமுரைத்த அத்தியாயம்.
 இருள்படுகாட்டி னூடே.
 தூமத்தான்மூடுங்கண்.
 மருவியஞானகாண்டந்.
 தத்துவமுரைத்த அத்தியாயம்.
 வறங்குத்தத்துவத்தின்கூ.
 நின்றைப்பொறுத்த அத்தியாயம்.
 எண்ணுநின்றதைசெய்வாரா.
 நைமிசமடைந்த அத்தியாயம்.
 ஆக்கையும்புலனுமல்ல.
 இப்பியேவெள்ளி.
 எங்குமாய்நிறைந்.
 மறிந்துதோன்றியதிரா.
 ஆதியுநடுவுமுற்றவ்.
 மனமெனுமரசனூலே.
 பரிச்சித்துவீடுபெற்றஅத்தியாயம்.
 சேலமாய்ச்சேலத்து.
 அறிந்திடுஞானவாளா.
 நடையறுந்தொடைவா.
 பிறத்தலுயிர்த்தலு.
 உறங்குழிக்கனவிடை.
 கடத்துறைவானுமக்.
 விதுரருக்குத் தத்துவமுரைத்த
 அத்தியாயம்.
 கனவின்கண்டகடுஞ்.
 தன்மன்முதலானவரீடுபெற்ற
 அத்தியாயம்.
 உடையவன்முக்குறுங்.

சூசிபத்திரம்.

	பக்கம்	பாடற் றெகை.
க. தோத்திரம்.	க.	கஅ.
உ. வஸ்துலட்சணம்.	ரு.	ருசு.
ங. ஞானமகிமை.	கரு.	ச.
ச. ஞானிலட்சணம்.	கசு.	உஎ.
ரு. ஞானமகிமை.	உஉ.	கஅ.
சு. நீக்கவேண்டிய துற்றுணம்	உரு.	சு.
எ. அதுட்டிக்கவேண்டிய சற்றுணம்.	உசு.	அ.
அ. அப்பியாசலட்சணம்.	உஅ.	ஙஉ.
ஊ. பகவான்திடங்கூறல்.	ஙங.	கக.

பகவற்கீதைத்திரட்டுச்செய்யுளும்

அதன் அத்தியாயவிபரமும்

இப்புத்தக அந்தத்திற்

காட்டப்பட் டிருக்கின்றன.

உ

கணபதிதுணை.

ஹரிஓம்ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

பகவற்கீதைத் திரட்டு.

முத்லாவது தோத்திரம்.

பாதியோர்பெண்மையான்பரிந்துபெற்றதோர்
சோதியாங்களிற்றினைத் தூரமண்மையிற்
பேதியாதுளம்பெறப்பேணிப்பாகவற்
கேதயான்மொழிகுவன் ஞானங்கிட்டவே.

வேறு.

அரியயனோடரனாகி யகிலந்தன்னை யாக்கியளித்தழிக்கின்றவன்
த்தைக்கென்றும், கரியதுவாய்க்கார்த்தத்தினிரும்புபோலக் கரணத்
தின் சலனத்துக்கேதுவாகி, வரியமருமரவணை மேனெளியவேறி
வைகுண்டத்தினி தமருமார்போன்மண்மேற், பரிபுணருமணி நெடுந்
தேர் பார்த்தற்கூர்ந்த பாண்டவர்கள் * சாரதி நாம்பரவுந்தெய்வம்.

வேறு.

ஒருபதமடித்தொருபதம்பொற்றேர்மிதித்
தொருகையிற்குசைகையொருகைஞானமாய்ப்
பொருகைவில்லிசயனைப்புரிந்துநோக்கிமெய்
தருபொருளுரைத்தவர்சரணம்போற்றுவாம்.

(உ)

* சகாயனாம் = எனப்பாடமோதுவாருமுளர்.

வேறு.

ஐவகைப்பொருளுநான்குகரணமுங்குணங்கண்மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றியாவருந்திகைப்பரிந்து
பொய்யிருளகலஞானப்பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கட்கண்ணனைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

(௩)

வேறு.

ஞானமுதலிந்தியங்களனைத்திற்சுநாயகமே
பூனவினைத்தனையறுப்பாயுன்னுடையபுகழ்கேட்கில்
வானவருஞ்சித்தர்களுமனங்கனித்துமகிழ்வெய்தத்
தானவருமரக்கர்களுஞ்சாய்துயரப்படுவர்களால்.

(௪)

கையும்பதமுந்திருவாயுங்கண்ணுஞ்செய்யகருமுகிலே
யைபைம்பொருளுமறிவரியாயனூர்தாயேயந்தயிலாய்
மெய்யும்பொய்யுமில்லாதாயெல்லாமாகிவிரிந்தாயே
யுய்யும்பரிசுரினைந்தவர்களுண்ணைவணக்காதவருளளோ.

(௫)

ஆதிதேவனாவாய்நீபாக்கைக்கமைந்தவாருயிரீ
யேதமறியப்படாமையுநீயெல்லாங்கடைக்காற்புகலிடநீ
யோதியுணர்கின்றாயுநீயுணர்வாஹுணரப்படும்பொருணீ
நீதியமனாயழிப்பாய்நீருங்காற்றுவாவாய்நீ.

(௬)

ஏயும்பரிசிவ்வுலகெல்லாமென்றும்பிறப்பித்திடுகின்ற
தாயும்பிதாவுமாவாய்நீதாய்தாய்தந்தைதாதையுநீ
யாயும்படியேயல்லாதவையாவுண்ணையேயெனென்
மாயும்பிறவித்துயர்தீரனாருயிரக்கால்வணங்கினென்.

(௭)

என்பேரிமும்பைகெடும்வண்ணமின்னந்தொழுதேனெந்தாயுன்
முன்பேதொழுதேனுன்னுடையபின்பேமுறையால்வணங்கினே
னன்பேயடியேனாருயியோகலாவிந்தப்பெரும்பிறவி
வன்பேகெடவுன்றினையெங்குமறித்தும்றித்தும்வணங்கினேன். (அ)

வேறு.

தேவதேவநின்னில்வேறுதேவபோதுதெய்வமேது
பாவமேதறங்களேதுபற்றியாதுவீடியாது
சாவதேதுவாழ்வதேதனைத்துமாயதன்மைசீ
யாவதேதுமொன்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. (க)

நீதிவேதம்வானுளோர்நிலத்துளோர்நினைந்துரைந்
தொதியோதியுட்கசிந்துணர்ந்துமுன்னேமுன்னமே
சாதிபேதமாகிவாழ்சராசரங்களுக்கெலா
மாதிலுலமென்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. (க௦)

சாயைபோலும்வாழ்வுமாடுவீதிந்தைதாயெனும்
பேயையேறிமாரியேபிறந்திறக்குமீதெலார்
தூயையாகியாதுமோர்துடக்கிலாதுநின்றநின்
மாயையாவதென்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. (க௧)

யாதவாவென்மைத்துனாவடாவசோதையின்னுயிர்க்
காதலாயகாலியாயகண்ணகண்ணவென்றுநா
னோதலாவதன்றியேயுரைத்ததீமையாவையு
மாதகாததென்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. (க௨)

ஏறுமல்லுவென்றுகுன்றெடுத்தவண்ணமெண்ணியே
கூறுமல்லீரவும்பர்கூறுகின்றகொண்டலே
வேறுமல்லையொன்றுமல்லமெய்மைகூறுமப்பொரு
ளாறுமல்லையென்றுநானறிந்திலேனென்மாயனே. (க௩)

வேறு.

என்னுடையதோழனெனவேகருதியாது
முன்னுடையமேன்மையினையொன்றுமுணராதே
வன்மையினின்மொழிமறித்தெதிருணாத்த
புன்மொழிகளானவைபொறுத்தருளுகண்டாய்.

(கசு)

உண்ணல்வினையாதிதலுறங்குதல்சிரித்தல்
பண்ணலுறுபோதுகளினும்பழமையாலு
மெண்ணலறியாமையினில்வந்தபிழையெல்லாங்
கண்ணகருணாகரபொறுத்தருளுகண்டாய்.

(கரு)

வேறு.

உண்டாயவுலகனைத்துமீன்றாய்நீயே யெவராலு முன்னுண்மை
யுணர்ந்துகூறிக், கொண்டாடப்படுவாய்நீ மெய்மைநல்கிக்குருவாகிக்
குற்றங்கடர்க்கின்றாய்நீ, யென்றாலுமறையனைத்துமுன்னின்மிக்கா
ரில்லையெனநின்றேது வெடுத்துக்காட்டக், கண்டாலுநின்பெருமை
காணமாட்டார்கண்ணிலாதவர்வேறுகாண்பதுண்டோ.

(கசு)

அறியாதபருவத்து மகன்செய்குற்ற மருந்தாதைபொறுத்தனவு
மாவீபோலப், பறியாததோழன்செய்குற்றநடப்பிற்பெரியோர்கள்பொ
றுத்தனவும்பேதையேனாய்க், குறியாதுசெய்தவருங்குற்றமெல்லாங்
குணமாகக்கொண்டருளவேண்டுமென்றே, வெறியாருமலர்ப்பதங்க
ளிடையேயீழ்ந்துவேண்டிக்கொண்டுவையின்னம்விளம்பலுற்றான்.

வேறு.

பண்டுகண்டறியாப்பழங்கோலத்தைக்
கண்டுநெஞ்சங்கலங்கிக்களிக்குமாற்
றன்றீண்முடிசங்கொடிச்சுக்ரங்
கொண்டகோலத்தையேகொண்டருளுவாய்.

(கஅ)

இரண்டாவது வஸ்துலட்சணம்.

மாயுமவராலுமுயிர்வாமுமவராலு
மாயுமறிவோர்களழியாமையறியாயோ
நீயுமிவர்தாமுநிகர்நானுநெறிதேரி
லேயும்வகையாலுலகிலென்றுமுளமேகாண்.

(௧௧)

பொன்றுவதுடம்பதனுணின்றபொருள்பொன்று
தென்றுமொரியற்கையொடுநிற்குமியல்பைக்கேண்
முன்றொடர்மகப்பருவம்விட்டிளமைமூப்போ
டொன்றுமுடலாயினுமுயிர்க்கியல்பதன்றால்.

(௨௦)

வேறு.

மண்ணினுயலிகாரமுமம்மண்ணேயந்தம்ண்ணுழித்துப்
பண்ணினுரும்பிறரில்லைபண்ணப்பட்டபலபொருள்க
ளெண்ணினுருவதன்முன்புயிற்றந்தபொழுதுநிகழ்விடத்துங்
கண்ணினுடின்மண்ணுழியக்கண்டாருளரோகட்டுரைப்பாய்.

(௨௧)

வேறு.

யானும்வகையதுகேளெழுமொலியேழுதலியவும்
வானுதியில்வருபூதமும்வருநாள்வருவிடமா
யானுதெழுமறிவியாவையுமறிகாரணமதுவாய்ப்
போனொளாடுவருநாள்வழிபுணராதொர்பொருளே,

(௨௨)

அழியாதவையதுயாதெனிலவிகாரதையுருவா
யொழியாநிறைவொடுநீடியதெனதியானெனவுணரா
வழியாமதியிலாலிதுசிலமாறுகொள்குவதாய்
மொழியாரவியமாமிகைமுயல்வாற்கொலவலரார்.

(௨௩)

இல்லாமையினியல்கேளெழுதாழியினிடையே
யல்லாதெழுபுனல்போலறிவுறவேயழிசுவதா
லெல்லாவகையினுமாய்வதிவ்வுருவேயறிவதுதான்
கொல்லாதழிகொலையானதுகுறுகாததெனறிகேள்.

(௨௪)

வேறு.

ஊறுபடவொன்றிலேபிறத்தல்பிறந்துளவாதல்
வேறுபடவளர்தல்வளர்ந்தயலொன்றாய்வீளைந்தமைதன்
மாறுபாடத்தேய்தலறமாய்தலெனவருகின்ற
வாரியல்புமுடம்பன்றியறிவடையாதாதலினால்.

(௨௫)

வேறு.

நல்லாவுடற்கேளின்றேயுநித்யமாகியதுநாச
மில்லாததுபொய்ப்பிறப்பிறப்பொன்றறியாததுமற்றதுவறிந்தோர்
கொல்லார்கொலையேவலுஞ்செய்யார்கொலைமேலிட்டுக்குலமறைக
ளெல்லாம்விதித்ததொழிலினையுமியம்பிற்றென்றேயினுதெளிநீ(௨௬)

வேறு.

பீறியபோர்வையைப்பெயர்த்துப்பின்னரோ
வேறியல்போர்வையைவிரும்புவாரொன
லூறியவுடம்பினிலுதித்தவுண்மைதான்
மாதியோடரும்பினமருவுமன்னனே.

(௨௭)

வேறு.

உருப்பான்மைமற்றதனுக்கொருநாளுமின்மையாற்
செருப்பால்வெம்படைக்கலங்கள்சேதிக்கமாட்டவா
னெருப்பால்வெந்தழியாதுநீரானைக்கொழுகாது
மருத்தாலுஞ்சலியாதுமற்றதன்றன்வகைகளாய்.

(௨௮)

வேறு.

ஆற்றுமில்வுடம்பிற்பரமைம்புலன்
மாற்றுமைம்புலனிற்பரமாமனம்
போற்றும்புத்தியதிற்பரம்புத்தியிற்
ரோற்றுகின்றதுகாண்பதுதொல்பரம்.

(௨௯)

வேறு.

சாகிபுரியுந்தொழில்களுக்குந்தக்கோர்செய்யுந்தவங்களுக்குந்
தீதி லுலகமேழினுக்குஞ்சேருமிடமாயுள்ளவெனை
யோதிமுடியும்பரிசேமெய்யுணர்ந்தார்பிறவாரொனவுரைத்தா
னாதிமுடிவொன்றின்றியேயடையத்தானேயாய்நின்றான்.

(௩௦)

வேறு.

யாதொன்றிர்தப்புலனறியாவளவினீன்பமாயிருக்கு
மியாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கன்பின்னையதனிவிரண்டாகா
ரியாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்கதொப்பதுண்டென்னு
றியாதொன்றிர்தவறிவுக்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்.

(௩௧)

வேறு.

கண்ணினுற்றெரியலுற்றுணர்ந்தவிவ்விரண்டினுலும்வருகாரியம்
பண்ணிநிற்பனநடப்பவென்றபொருளியாவும்ற்றவிருபான்மையே
நண்ணிநிற்பதுலகாதலாலுலகினுசவுற்பவமுநானலா [யால்
தெண்ணின்மற்றறிவதில்லையெப்பொருளுமென்னினியமதில்லை
வேதமாகிநிகழ்யானலாதுலகிலென்னில்வேறெனவிளங்கிடும்
பூதமானவைபொறுக்கவேறுபொறையாளரில்லையதுபோலெனி
லோதுமாமணியனேகமுடுருவுகோவைதூலிலொருபான்மைபோற்
பேதமானபொருடோறுநான்மருவிநின்றவாறுநனிபேசுவாம். (௩௩)

வேறு.

திரியுமிருகதிரினிடைத்திகழொள்நான் நிருமதையி
னரியமுதலெழுத்துநா னுடவர்பாலாண்மையுநான்
விரிபுனலிற்சுவையுநான்மேதினியிலவாசமுநா
னெரியில்வருவெம்மையுநானாகாசத்தெழுமொலிநான். (௬௭)

ஆன்றவறிவுகையோர்பாலறிவுநானடங்கினர்பால்
வான்றவநான்வளர்நன்மைபூண்டார்பால்வன்புகழ்நான்
ரோன்றன்மிகுதிவலோர்பாந்காமமுரூத்தொல்வலிநா
னூன்றுபொருளனைத்தினுக்குமுயிராகியுள்ளேனான். (௬௮)

மூன்றுகுணவகையாகிமுடிசின்றபொருண்முழுதுந்
தோன்றுவதுமென்னிடையெய்னைத்தொடர்ந்தேதிற்பதுவு
மான்மவமற்றவற்றினிடையானரோன்றேனவற்றினுக்குச்
சான்றெனநிற்குவனல்லாலவைசார்ந்துவாழேனான். (௬௯)

வேறு.

விரியவுனாசெய்தருளவேண்டுமெனமீண்டவ்
வரியரவிலேதுயிலுமாயவனுரைப்பா
னரியதழியாமையதனைத்தினுமுனாக்கிந்
பெரியதுமொழிந்தபிரமம்பிறவையுங்கேள். (௭௦)

வேறு.

எல்லாப்பொருளுமறிவானையெல்லாப்பொருட்கும்பழையானே
யெல்லானாயுந்தன்னிலேறிதுத்துவானையிரம்பச்சிறியானே
யெல்லாப்பயனுமீவானையார்க்குநினைத்தற்கரியானே
யெல்லாவிடத்துமிருடர்த்தவினவெங்குநின்போலெழுவானே (௭௧)

வேறு.

யாதொன்றைமறைதெரிந்தோரழியாதென்றெடுத்துரைப்பர்
யாதொன்றையவாவதுத்தயோகிகடாமெய்திடுவர்
யாதொன்றையுறநினைந்தோர்காமமுதலியவிழப்பர்
யாதொன்றப்பரம்பொருளாமதனைச்சுருங்கவியம்புவன்கேள். (௩௯)

வேறு.

நெறியில்வருவியத்தமோடவ்வியத்தங்கூடாதநிலைமையென்றும்
பொறியழியுமாக்கைதனிலழியாதபுலமென்றும்புதிதன்றென்று
மறிவரியநெறியென்றும்புழியாதபொருளென்றும்புடந்தோர்பின்னைப்
பிறிவரியநெறியென்றும்பெரியோர்கள்பேசுவதென்பெற்றிகண்டாய்

வேறு.

அறையும்பொருள்களின்முன்பனுபவமொன்றியவதனை
மறையும்பொருள்களின்முன்பறமறையும்பொருளினமே
லிறையுந்துயரதுவின்றிமுனியைகின்றதையிசைவோ
டுறையுந்துகளநின்றதைமொழிகின்றனனுணர்நீ. (௪௦)

அழிவொன்றிலதறனென்றியதரிதன்றியததன்மேல்
வழிவந்தமெய்யறிவன்பிலொனையெங்கணுமருவா
திழிதந்திடுசென்னங்கொடுமரணங்கொடுமிடனே
யுழிதந்திகபரமொன்றியவருவங்களிலுழல்வார். (௪௧)

வேறு.

யாருமறியப்படாமையெனக்குவடிவாயுடையநா
னருமுலகக்களையடையப்பரப்பிதிற்பனாதலினுத்
சாருமுலகிற்சராசாங்களைனையேயவற்றையான்சாரோன்
சேரும்பரிசுநின்றூற்போற்றெளியாதார்க்குத்திகமுமால். (௪௨)

மூன்னேயொன்றுங்கலவாதியானிற்பன்முழுதுமாய்நின்ற
வந்நேர்மையினாலுலகமென்னோடங்கங்கலவாதாதலினா
லென்னேயென்றனியற்கையினைப்பாராயிந்தச்சகமெல்லா
மன்னேயென்றன்மாயைபெறுமாங்காரமுன்னாய்த்தருவன்காண். (1)

வேறு,

என்னுருவிற்புணராதேயென்னைவிடத்தோன்றாதே
மன்னுயிர்களெனையென்றுஞ்சார்ந்துவரும்வகைகேட்கி
லுன்னுமிடமெங்குநிறைந்தொளிக்கின்றவானெங்குந்
துன்னியற்கைசெனிகாற்றின்றோற்றம்போற்சுடர்வேலோய், (சுரு)

நாண்டிபொருளினையனைத்துமிறக்குங்காலென்னிடையே
மாண்டிபுகும்பிறக்குநாண்மற்றவைதான்வரன்முறையே
மீண்டிபுறப்படுமெல்லாமாதலினுன்மெப்பார்க்கில்
யாண்டிமுயிர்படைத்துக்காத்தழிக்கின்றேன்யானேகாண். (சுசு).

வேறு.

வேதமொழிவேள்விமிகுவேள்விபிதிரர்க்கே
யீதலுறும்வேள்வியெயிரெய்சருவவற்றாற்
காதலுறுவோர்கன்புரிகாரியமிதெல்லா
நாதமுதலாயபொருளாயவையுநானே. (சுஎ)

ஆயிலுலகங்கனையளித்தொளிவளர்க்குந்
தாயினொடுதந்தையவர்தந்ததலைகண்ணுன்
போயினவினைப்பயனளித்தல்புரிவேறு
னையும்றைமுன்றினுடனோமெனுமெழுத்தியான், (சுஅ)

வேறு.

எல்லார்க்குங்கியுநானிருவினைப்பார்களுநா
னெல்லார்க்குந்தலைவனானெப்பொருட்குஞ்சான்றுநா
னெல்லார்க்குமுறைவிடநானியார்க்குமிடர்தீர்ப்பேனா
னெல்லார்க்குநல்லேனானெப்பொருட்குமவித்துநான்.

(சக)

வேறு.

தாங்கியநீரையெல்லாமிரவியாய்த்தலத்துநின்று
வாங்குகின்றேனுமீளமழைகளாய்க்கொடுக்கின்றேனு
மீங்குமெய்யுணரிலியானேயாதலாலியாதொன்றேனு
மாங்கருச்சுனைசெய்கின்றாரென்னையேயருச்சிக்கின்றார்.

(ரு௦)

ஞானமாயொன்றாய்நின்றவென்னையேநானாவாகப்
போனதீவினையின்மாதர்வேள்வியாற்பூசுத்தத்தால்
வானமாமுலகமேறிவாழ்ந்தமண்ணிடையேவீழ்ந்திட்
டனமாமரசையாலேயிறப்பதுபிறப்பதாவார்.

(ரு௧)

பேதமுடையபிறப்பகன்றூன்பிறழாநிறைவுபெருஞ்செல்வ
மாகிதேவன்பரப்பிரமமழிவில்லாதானுரணங்க
ளோதவரியவுத்தமனிங்கெல்லாமுயிர்ப்பானெனவுன்னை
நீதிமுனிவருணாத்தவெல்லாநீயேயருளிச்செய்தனையால்.

(ரு௨)

ஓதிப்பெருகும்பூதங்கட்கெல்லாமிதயத்துள்ளுயிர்தான்
பேதித்திடுமிப்பொருட்கெல்லாம்பிறப்புநிலைகடாவேனா
னாதித்தியரில்விட்டுணுநான்மருத்துவரின்மரீசியுநான்
சோதிக்கதிர்லிரவியங்கியென்றுசொல்லப்படுவேனான்.

(ரு௩)

வேறு.

இரும்பு வனமனைத்தினுக்கும் வித்துநானெனப்போக்கி யாதுமி
ல்லை, வருந்தினுமென்பெருமைக்குவரம்புணாக்கமுடியாது வருத்துச்
சொன்னோம், பெருந்திருவையுடையனமெய்ப்பெருமுயற்சியனவெ
ன்றுபேசுமிந்த, வரும்பொருள்களனைத்துமெனதொளியினால் வருவ
னவென்றதிநீயும். (ருச)

வேறு.

பலவினியுரைத்தெனிற்ப்பல்லுயிரனைத்துமெல்லா
வுலகமுமொடுங்கிநிப்பதென்னிலோரிடத்தினுள்ளே
கவலவனவற்றோடென்றான் கஞ்சனாருயிர்போய்த்தஞ்ச
வலைகடல்வளராதேபோந்தாயர்பால்வளர்ந்தபெம்மான். (ருரு)

வேறு.

ஆதியந்தமிலதழியாது நின்றபெருமைய
தோ திலுண்டதிலையெனுமுனமின்றியொளர்வது
நீதியின்கணகிலமுமாகியெங்குநிறைதவி
தேதருங்கைசெவிதலைகால்களெங்குமுடையது. (ருசு)

வேறு.

பூதமைந்தினகத்தினோடுபுறத்தினும்பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றிநடப்பநிப்பனவாயிருப்பதின்னதென்
றோதரும்படிநுண்ணிதாகியதொன்றதாகியிருந்துமெய்ப்
பேதம்வந்ததுபோலநின்றபிணங்கவும்படுகின்றதே. (ருள)

வேறு.

காணும்புலன்களனைத்தினுக்குங்கண்ணையின்னுகாட்டுவது
பேணும்புலன்கடனக்கொன்றுமில்லாதியன்றபெற்றியது
பூணும்பற்றுந்தனக்கின்றியெல்லாந்தானேபொறுக்கின்ற
தாணும்பெண்ணுமாங்குணமுமன்றியெங்குமாகியது, (ருஅ)

வேறு.

அருவமாயதி தூரமாயதனைத் துமாயதணித்துமா-
யுருவமியாவும்னித்து மீளவொழிக்குநாளிலொழிப்பது
பொருவிலாவெனிகட்குமுள்ளொளியாகியே பொலிகின்றதிங்
கிருமைவீடியருநானமோடதின்னோயமாகியிசைந்தது. (ருக)

வேறு.

உண்பனயாவையுமுண்கின்றனுமெய்க்
கண்கொடெப்பொருளையுங்காண்கின்றனுமென்
னண்பவெப்பொருட்குமொத்திருக்குநாதனு
மென்செய்திவ்வுடம்பிலேநின்றவீசனே; (கூ)

வேறு.

உன்னியவானமெங்குமொழிவறநிறைந்ததேனுந்
தன்னுடைநுண்மையாலேபிறவொடுஞ்சார்தலுண்டோ
பன்னியவதுபோலெங்கும்பரந்துளனெனியுமங்கு
மன்னியவீசனந்தவுடம்பொடுமருவமாட்டான். (கக)

இரவிதானொருவனையாய்நின்றிந்தவுலகத்தெங்கும்
விரவியவிருநீர்க்கிவிளங்குறுமாறுபோலத்
தரவியாவருமுன்னில்லாச்சராசரவுடம்புதோறும்
பரவியானுணர்த்தமாயோனொருவனேபரந்துநிற்பான். (கஉ)

வேறு.

இந்தவண்ணத்தினாலிவ்வுலகிடை
வந்தயோனியெலாம்வருவித்திந்
தந்ததாயவையின்றளிக்கின்றதா
மந்தமாமலர்மேலயனுமன்றே. (கங்)

வேறு.

துன்னியவாசைகோபங்கடந்தவர்காணத்தோன்று
மென்னுருவியற்கைகேட்கிவியாவையுங்காட்டுகின்ற
மன்னியவொளிகள்காணுவகையதாய்வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல்வேறென்றாகாப்பெற்றியேனென்றுபேசும். (கசு)

குடந்தொறுந்தோன்றுகின்றவாகாயமுங்குலைதற்கேற்பத்
தடம்புனரோறுந்துந்துஞ்சந்திரன்ருனுமென்ன
வுடம்புகடோறும்வேறாயுயிரொனநின்றேயந்த
விடம்படுபுலன்களாறுமியல்பினிலியந்துவேனான். (கசு)

இந்தியங்களுக்குங்கண்ணிரவிதீயிந்துவின்பால்
வந்தெழுந்திருநானேமாநிலமாகிநின்று
கந்தியன்றையதோளாய்காமமேமுதலாந்தன்மை
தந்திரந்தவிர்த்திதெல்லாந்தாங்குகின்றேனுநானே. (கசு)

வேறு.

திற்பநக்குவ்சுவைப்பவண்பவாய்
நன்பயன்செயுநால்வகையுண்டியு
மின்பமாம்வகையாக்கைகடன்னினின்
றன்பவங்கியாயறுக்கின்றேனுநான். (கசு)

நல்லமாந்தர்நல்லறிவுநன்கிலாப்
புல்லர்தங்கள்புல்லறியும்போர்திகழ்
வில்லமைந்ததோள்வீரர்வீரயா
னல்லதில்லையென்றறியவேண்டுமே. (கசு)

மருவுகின்றதிவ்வுலகின்மாய்தலே
யருவமாகமுன்புடையதொன்றுமே

யருவமொன்றினாலழிவதின்மையே
பொருவநின்றதோர்பொருளுமுண்டரோ.

(சுக)

மொழிசெய்கின்றதிவ்விரண்டுமுற்றவே
விழியினுலுநோக்கின்மெய்மையே
யழிவதாக்கையங்கழிவுபாடினா
தொழிவதென்னென்னுயிரென்கின்றதே.

(எ௦)

இவையிரண்டையுங்கடந்தியாதுமோர்
நவையுமின்றியேநாசமின்றியே
யெவையுமின்றியேயிழிவுமின்றியே
குவையினின்றதோர்குறியிலின்பமே.

(எ௧)

இந்தவிற்பமாமென்னையுள்ளவா
சிறந்தயின்கணைதெளிதன்மேயினார்
பந்தமொன்றிலார்பழையவிப்பொருட்
சந்தமாதிகேவறறியவொண்ணுமோ.

(எ௨)

வேறு.

நன்றாய்நானத்திரளாகிரானாவிதமாய்விரிந்தெங்கும்
பொன்றூநின்றபூதங்கடோறும்பொன்றூப்பொருளாகி
யொன்றாய்நிற்பதொன்றதனையப்படியேயுணருமுணர்வதனை
யன்றாமென்றார்சாத்துவிதநானமெனவேயமைப்பரால்.

(எ௩)

மூன்றாவதுநானமகிமை.

தொன்மையாகமுன்சொன்னதுறைக்கெலா
நன்மையாமிகப்பாலதுநானமே
பின்மையாலுத்தாங்கதுபேணிநிர்
தன்மையாதெனிலங்கதுஞ்சாற்றுவாம்.

(எ௪)

வேறு.

அதனால்வருபயனியாதெனிலழிபாதகமூதலாய்
 விதநாடரும்வினையாழியினிடையேவிழுகுதுவார்
 திதனாகியவறிவாகியசுகையாமிதவையின
 விதனும்வகைககாசேருவொருவெனையெனிலதுகேள்.

(எடு)

எறியாவெரிவருகானிடையெரியாதனவெவைதா
 னறியாவறிவுடையோர்களுமறிவாரதுவிதுபோற்
 குறியால்வருகுணஞானமேயனலேகொளவிடுமேற்
 பொறியால்வருவினையானவைபொடியாமிதொர்பொருளே.

(எசு)

வேறு.

அத்தினான்வினையினதனினு
 மெத்தியானமிகுமதினமேலவாம்
 வித்தினுயவினைப்பயன்வீடுதல்
 சித்தசாந்தியதனினுஞ்சீரிதால்.

(எஎ)

நான்காவது ஞானிலட்சணம்.

அன்னவகையாலுருவழிந்துவருமாங்கே
 யென்னுருவமாமறிவிறந்துபிறவாதாற்
 பின்னதறிவானுடலழிந்துபிரிபோதுந்
 தன்னதெனவோதுமொர்சலிப்பதறியானால்.

(எஅ)

அறிவின்றன்னாலின்புற்றனைத்தாவாவினையுரீக்கி
 வெறிதருவெருளிகாமமயக்கநீத்தின்பதுன்பம்
 வறிதெழுபொழுதில்வாட்டமகிழ்ச்சியென்றிவையுமாய்த்துப்
 பொறிதருநலனுந்திங்கும்போற்றல்போற்றுமைபோக்கி.

(எக)

ஆமைதன்னுறுப்போனாந்தமதனுளேயடக்குமாபோற்
 றீமைசெய்புலன்களைந் துந்தன்னுளேசெறியச்சேர்த்தி
 வாய்மையுண்ணிகழுமின்னேவழுத்தவும்படுகின்றானுந்
 றாய்மைசெய்தவையேநாளுஞ்சொல்லுவதவன்றன்சொல்லால். (1)

யாதொருபொருளையெல்லாவுயிர்களுமிருள்போற்காணு
 ரோதருளுனியத்தையுளங்கையிற்கனிபோற்காணு
 மியாதொருபொருளையெல்லாவுயிர்களுமென்றுங்காண்பார்
 காதலின் ஞானியத்தைக்கண்ணினுற்றெரியக்காணன். (அக)

வேறு.

மெய்வகைதனக்கும்புலன்கட்குமுள்ள வேறுபாட்டினைமிகவறி
 ந்தோ, னைவகையியற்கைப்புலன்களேபொறியுற்றழுந்துகின்றனவெ
 னவசங்கா, னிவ்வகையறியாதவனிருவினையுமியான்செய்தேனென
 வினைத்தேங்கு, மும்வகையிதூரீயுணர்ந்தனக்கடுத்தவினைசெயென்று
 னாத்துமின்றிரைப்பான். (அஉ)

வேறு.

பிரமமானூர்பிரமநெருப்பிடைப்
 பிரமமாகியமந்திரந்தன்னினுந்
 பிரமமாயசருவுடன்பெய்தபின்
 பிரமமேயடைவாருளர்பின் னுங்கேள். (அங)

அறிவதாகியவங்கியிலேகொள
 வறிவையேசிலராகுதிபண்ணுவார்
 செறிவதாஞ்சமத்தீயிடையேசில
 ரொறிவதாயுலன்களையீவர்கள். (அச)

வேறு.

காணுங்கேட்குமுறுமோக்குங்காலானடக்குங்கண் வளரும்
பேணுந்துறக்குமூச்சுவிடும்பேசும்விழிக்குஞ்சும்பிளிக்கும்
ஞ்ஞமின்னம்பலவெனினும்புலன்சேர்பொறியின்புணர்ப்பென்றே
தூணுங்கிரியுமெனவொன்றுந்துளங்கான்விளங்குந்துணிவுடையோன்

இகமேநிகழும்புலன்வினைந்தவின்பமெல்லாமறவிகந்துள்
ளகமேவினையும்பேரின்பமடைந்தார்க்கென்றுமழியாதாற்
புகமேய்கின்றபுலன்பொறிகள்புணர்ந்தவின்பம்போமென்றுந்
தகமேலிடராமெனவுமவைதக்கோரென்றுஞ்சாராரால். (அசு)

வேறு.

உடம்புடனேயுளனாகியிருந்தே
விடம்புனாகாமவெகுளியின்வேகாச்
சடம்பொறையாமைதவிர்த்தவனெநல்
விடம்புகுஞானியுமின்புறுவானும். (அள)

வேறு.

மெய்யறிவேவினைவின்பமதாகவு
மெய்யறிவேவினையாடிடமாகவு
மெய்யறிவேயொளியாகவுமேயோர்
மெய்யறிவேபெறுமின்பம்விடாதார். (அஅ)

வேறு.

அஞ்சுபொறித்திறனாசையடக்கா
நெஞ்சுபயத்தொடுகோபமுநீக்கா
வெஞ்சுகிறத்தலில்யோகிகள்சாணு
முஞ்சுபிறப்பிடர்யாவுமுதிர்ப்பார். (அக)

புன்மையவாயபொறித்திறனோடும்
பன்மையமானவீனப்பயனோடு
மன்மையனானவனப்பொழுதையா
தன்மையில்யோகமதிற்றலென்றான்.

(க௦)

வேறு.

பாடிப்பனுவல்பலவோதியவற்றாலறியும்பயனுணர்ந்து
நீடிம்புலன்களவைவென்றுநிலையிற்கலக்கக்கரியானோ
யோடும்பொன்னுமொருபொருள்போலொக்கப்பார்க்குமவனெயிற்
காடும்பெரியுமாயக்கூத்தாடாதுகண்டமர்த்திருப்பான்.

(க௧)

கைம்மாநிலலாதனசெய்வான்காதற்றேழன்கடிம்பகைனான்
விம்மாதெவர்க்குமொத்திருப்பான்வேண்டப்படுவான்வேண்டாதா
னம்மாமறையானேறி புரிவானாகாதனவாக்கிடுவானென்
நிம்மாதுடவரனைவருக்குமொப்பான்யோகியெனப்படுவான்.

(க௨)

வேறு.

வஞ்சர்வேல்கொடுமார்பினெறியினு
மெஞ்சவேதமுன்மூடியெரியினு
நஞ்சினொழுகநலியினு
மஞ்சிடாரதுவானந்தமாவதே.

(க௩)

வேறு.

இழியாதிர்த்தயோகத்தையென்றுந்தலைநின்றவனென்று
மழியாவின்பத்தினையின்பத்தாலேயடையுமதுநிற்க
வொழியாவெல்லாவுயிர்களுந்தன்னுள்ளேகாணுமவற்றுள்ளே
கழியாதெங்குந்தானின்றபரிசுந்தெரியக்காணுமால்.

(க௪)

டு

அறிவினாலென்னை யாகவறிந்துகொண்டமைதியாலே
பொறிவழியடைத்தெப்போதுமென்னையேபோற்றிசெய்து
நெறியினால்வழுத்திவாயாலென்னையெண்ணிநதுநெஞ்சாற்
செறிதருமிவர்கள்கண்டாய்தேவரிற்றெறியப்பட்டார்.

(கரு)

வேறு.

இப்பரிசென்னையறிந்தவரென்பால்
வைப்பர்கள்சிந்தையமன் னுயிரோடு
மப்பரிசேயறியாயாமுமாங்கே
யுய்ப்பருணாப்பர்களிப்பருவப்பர்.

(கக)

வேறு.

ஒன்றினுமாசையின்றியந்தியங்கடன்வழியொழுக்கிடாதொருக்கி
நன்றியினோடுதீங்கினிதொத்துநல்வினேதீவினைதுறந்து
பொன்றினுநோவுற்றழுதல்செய்யாதேபூரித்தல்வாடுதலின்றியாதே.
யென்றுமுன்பிழந்த பொருட்கிரங்காதேவரும் பொருட்கிச்சைசெய்

வேறு.

இகழ்பவர்ட்டாரொன்பதின்றியேயின்பதுன்பந்
திகழவமானமானஞ்சீதமோடழலின்றீமை
புகழ்பழியிவற்றொளத்துபொருந்திவாழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரும்யோகிகண்டாய்மற்றெனக்குரியநீரான்.

(கஅ)

வேறு.

செறியுமிப்பொருளினேச்சிலர்தியானமாங்
குறியினுற்றம்முனேகண்டுகொள்வர்க
ளறிவருஞ்சாங்கியயோகமாகிய
நெறியினொங்குமாய்நிற்பக்காண்பரால்.

(கக)

வேறு.

கெடுகின்றபூதங்கடோறுங்கெடாதே
வடுவின்நினைமறைப்பொருடன்னை
நடுவென்றுகண்டவனல்லனவெல்லாங்
கடுகின்றனையொழியாவகைகண்டான்.

(௧௦௦)

வேறு.

உணர்வவி காரியென்றும்வினையெலாமுடம்பினோடே
புணர்வனவென்றுங்கண்டான்பொய்யிலாமெய்யைக்கண்டா
னிணர்மலர்முடியாயெல்லாவினைகளுஞ்செயினுமான்மாக்
குணமிலியாதலாலேயவற்றொடுங்கூடிநில்லான்.

(௧௦௧)

வேறு.

சத்துவமாத்ந்ரபரகதியடைவர்தமத்துளோரதோகத்சார்வார்
மத்திமகுணத்தோராயினோர்நடுவின்மாதுடப்பிறவியாய்வாழ்வா
ரித்திரமாயவுருவமேவிகாரியானவிகாரியென்றிவற்றை
மெய்த்திரனாகவறிந்தவனறிந்தப்பொழுதிலேவீட்டின்மடைந்தான்

வாய்மையவல்லாக் குணமவைமூன்றின் காரியமாய்வருகின்ற,
தூய்மையுந்தொழிலுமயக்கமுமென்று சொல்லியதுறையிவைமூன்று
ஞ், சேய்மையவென்றுபெறாதபோதிரங்கல்பெற்றபோமகிழ்தல்செய்
யாதான், றுன்மயலாகாக்குணங்களோடிருந்தேயவற்றினுற்சலிப்பிக்
கப்படாதான்.

(௧௦௩)

வேறு.

மானவமானவருமின்பயிடர்மன்பொன்
னாமகிழ்வப்பிரியமன்பர்பகையானோ
ருனவுனையோடுபுகழுற்றபொழுதொப்பா
னீனமுறுகின்றகுணமானவையிதழ்ந்தான்.

(௧௦௪)

ஐந்தாவது ஞானிமகிமை.

குளமுதலியவற்றேகுளிமுதலியதுய்ப்பா
 னளவறுபுனல்பெற்றுலகைவகொளருமைத்தோ
 வளமறுகருமத்தால்வருசிறுசுவைவற்ற
 வுளமகிழ்பிரமத்தேயுளகொளலெளிமைத்தால். (க௦௫)
 வேறு.

யானெனதென்பதின்றியெவ்வகைப்பொருளும்விட்டான்
 றுனெனச்சரிக்கின்றனயாரவனையேயடையுஞ்சாந்தி
 யீனமதடையாரித்தையடைந்தவரித்க்கும்போது
 ஞானமேயுடையாரொன்னைநண்ணுவார்பிறவிரண்ணர். (க௦௬)
 வேறு.

கண்ணிற்கருதருமறிவைக்கருதியவறிவே மிகவருகளிகூர்வோ,
 நெண்ணிற்றொழிறரு பயனுற்றிதும் வகையிசையானதலில் வினையா
 வும், பண்ணிற்றெதுவதோர்பயனுண்டோவவைபண்ணுதுதுவதோர்
 பழியுண்டோ, மண்ணிற்றிறிவனிவையுற்றிலனெனமதியாரவைசெய
 விதியாரால். (க௦௭)
 வேறு.

செயன்மேனின்றவறிவிடையேசெயலின்மையும்ச்செயல்செய்யா
 வியன்மேனின்றபுலன்களிலையெல்லாவினையுமியல்வதுவு
 மயன்மேலின்றியறிந்தானயாரவனே யெல்லாமறிந்தானு
 முயன்மேனின்றயோகியுநல்வினைகளெல்லாமுறுவானும். (க௦௮)
 வேறு.

அடங்குகின்றபுலன்களொடாசைபோய்
 மடங்குகின்றமனத்தினனானவ
 னுடம்பிதன்பொருட்டரனுளதாமெனத்
 தொடங்குகின்றவின்தொடக்குண்ணுமோ. (க௦௯)

பெற்றதேகொடமைந்துமுன்பேறிழ
வுற்றபோகிலொத்தொன்றுமொருவர்பாற்
செற்றமேதுயிலாதவன்செய்வினை
குற்றமோவவற்றின்றிறங்குறக்கேள்.

(௧௧௦)

வேறு.

அறிவீனாலநிலாதவையெலாமழியவே
செறிவினாறிவுவானிரஃபோறிகழுமா
னெறியினுலதனிலேநிலையுமாயதனிலோர்
பிறிதிலாவகையினூர்பிறவியானதுவிலார்.

(௧௧௧)

வேறு.

நன்றேனானவருமறையோனன்னுயந்நாயிறைச்சித்தனைத்
தின்றேயுழலுவவன்யானையாவென்றித்தத்தித்தெல்லா
மன்றேயென்னுதாமென்னுதறிவாய்நின்றவெனையெங்கு
மொன்றேயாகக்காண்பாணவ்வுடம்போடிருந்தேயுடம்பறுப்பான். ( )

யாவனொருவனென்னையெல்லாவுயிர்களிடையுமென்னிடையே
மேவவெல்லாவுயிர்களையும்வேறுகாதேமெய்காண்பான்
தேவர்பகைமுன்செகுத்தோனேயவன்யாதென்னுஞ்செய்திடினு
மாவவவனாகின்றேன்யானதுநீயேதுமையுதேறல். (௧௧௩)

இடரானதுதானின்பந்தான்யாரோனுக்குமாயிடுகப்
படராரின்றவதுதானுமறுவான்யோகியெனப்படுவான்
சுடராய்நின்றவடிவேலோய்துணிநீயென்றுதுழாயலங்க
லடராகின்றநெடுமுடியோனருளிச்செய்யவவனுரைப்பான். (௧௧௪)

வேறு.

இன்னவர்தங்களிலென்னெடுமீவேறு
யுன்னலிலாமையின்னானியுயர்ந்தோ

னன்னவனல்லனெனக்கவனுக்கே
நன்னலம்வைப்பதுநானுசலத்தோய்.

(ககரு)

வேறு.

தேவனாயடைந்தோர்தேவராவர்கன்பிதிர்கடம்மை
மேவவேயடைந்தோர்த்தப்பிதிர்களாய்வினங்காநிற்பா
ரியாவர்கன்பாவர்பாலாவர்களையாவொன்ற
லாவவென்னடைந்தார்யானேயாவதற்கையமுண்டோ.

(ககசு)

எப்பொருடனக்கும்யானுத்திருத்தலாலெனக்கியாரு
மொப்பர்கனினியின்னாதானவொருவரில்லை
யிப்படியறியுமன்பர்க்கலையானுநிற்ப
னப்படியவருமென்பாலங்கனையமர்ந்துநிற்பார்.

(ககசு)

ஊணையேமுதலாயென்பாலொருக்கியென்னுணர்வார்தானு
நானையேவிட்டுத்திமைபுரியினுமவர்கணல்லா
நானையேய்ப்புயத்தாயென்றுங்கேடிலாவின்பமல்லா
தானையேயொருகேடில்லையெங்கணுமவருக்கையா.

(ககஅ)

உரைசெயற்கரிதாய்நெஞ்சினுணர்விடப்படாதாயெங்கும்
புரையறக்கலந்துபோக்குவரவின்றிப்பொலிந்ததொன்றைக்
கரைசெயற்கரியவாயபுலன்களைக்கடந்துகாண்பா
னரசமற்றியானேயென்னிலன்னியமென்னலாமோ.

(ககசு)

வேறு.

இருவகையுயிர்க்குமினியனுயின்பதுன்பம் யானென்னதென்ற
றியா, தொருபொருளாலுங் குறைவுபாடின்றி யுள்ளமுமொருவழிப்
படரப், பொருவருந்துணிவுக்கருணையுமபுரிந்துபுலன்றெரியுணர்வை
யென்பாலே, மருவிரின்றொழும்குமயோகியென்பவன்காண்மன்னம்
நெனக்குவேறினியான்.

(கஉ௦)

உலகமூந்தானும் வேதிலாமையினுற் றுனொருபொருட்குமஞ்சா
தே, யலகிலாவுயிர்கட்கினியனாதலினாலவைகளுந்தன்னையஞ்சாதே,
புலவரானவர்கள்புகழவேடிகழ்வான் பொருமையுமபக்கமுந் களிப்பு,
மிலகிடாநெஞ்சத்தியோகியென்பவன்காண்யாரினுமெனக்குவேறினி
யான். (கஉக)

வேறு.

இப்படியுயிரையுமியாக்கைதன்னையு
மெய்ப்படவறிந்தவன்வேட்டவேறுகர்ந்
தொப்பாவன்றியேயொழுகிவாழினும்
பொய்ப்படுபிறவியின்மறித்தும்போகலான். (கஉஉ)

ஆளுவதுநீக்கவேண்டியதுற்குணம்.

எவ்வகைப்பயனுந்தினவல்லதை
யெவ்வகைப்பெரும்பாவமுமீவதை
யெவ்வகைப்பொருட்கும்பகையாவதை
யிவ்வகைத்தெனக்கூறுவனின்னங்கேள், (கஉங)

நெருப்பைமுற்றியதுமமுநீடொளித்
தருப்பணத்தைமறைத்தனமாசம்போ
லுருப்படைத்தனவுள்ளுணர்வியாவையும்
விருப்பமுற்றவென்காமம்விழுங்குமால். (கஉச)

வேறு,

எண்ணியவுலகமுமுலகிற்கீசனும்
புண்ணியபாவமும்பொய்யென்றேகொள்வர்
பெண்ணிஹோடாண்புணர்கின்றபெற்றியா
னண்ணியாவையுமென்றுநாட்டுவார். (கஉரு)

வேறு.

இப்பொருளடைந்தோம்வேறுபொருளினையடைவோமென்று
மிப்பகைசெகுத்தோம்வேறுபகையினைச்செகுப்போமென்றுந்
தூய்ப்பவரெம்மின்றுய்க்கவல்லவரில்லென்று

மொப்பவரெம்மின்மிக்காருளர்கொலென்றுணராநிற்பார். (௧௨௬)

இனம்வலியின்பம்பெற்றோமெம்மின்மிக்கார்களில்லைத்
தனமிகவுடையோமென்றுந்தம்மையேவியவாரிற்பார்
மனமகிழ்யாகஞ்செய்வோமழையெனக்கொடுப்போமென்றுந்
தினமவைதோறுஞ்சிந்திப்பதுவலாற்செய்வதில்லார். (௧௨௭)

வேறு.

காதலினுகியகாமமுலோபமுங்
கோதுறவேசுடுதிரிகர்கோபமு
மாதலினுலிவைமூன்றுமகன்றார்
வேதனைதீர்பெருவீடுவிழைந்தார்.

(௧௨௮)

ஏழாவதுஅநுட்டிக்கவேண்டியசற்குணம்.

மானமும்பிறர்தனைமதிக்கப்பண்ணலு
மூனமும்பிறவுயிர்க்குறுகண்செய்கையும்
யானெனுஞ்செருக்குமீவ்விகபரங்களி
லானபேராசையோடறுக்குமாற்றலும்.

(௧௨௯)

பெற்றநன்மனையொடுபெண்டின்பாலர்பா
லுற்றெழுமவாவிடலுடம்பின்னூய்மையு
மற்றவைம்பொறிகளின்வாயில்வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ்சிறியவர்குழுவந்தீர்தலும்.

(௧௩௦)

ஒருபெரும்பொருளையேயுளத்துள்வைத்தலு
மிருவினகடப்பவரிடங்கொளய்லுதங்

குருவினைவழிபடுகுணமுங்குற்றமி
லுருவினையுள்ளவாறுணருமுண்மையும்,

(கநக)

முன்றிகழ்பிறப்பொடுமூப்பிறப்பினுற்
சென்றடையிடும்பையைச்சிந்தையெய்கையு
மென்றிவையனைத்துமற்றிவற்றினாலினிச்
சென்றடைபொருளினைத்தெரிந்துகேளேனா.

(கநஉ)

வேறு.

அஞ்சுதலின்மையுமறிவையாக்கலு
நெஞ்சினையடக்கலுநிலைகடாமையும்
வெஞ்சினமின்மையுமெய்மைகூறலுந்
தஞ்செனவேள்வியுந்தவமுமாக்கலும்.

(கநங)

மறைபயிறலுந்தனைமதித்திராமையுங்
குறளைகடவிர்த்தலுங்கொல்கைமாற்றலும்
பிறர்பிழைபொறுத்தலும்பேரொழுக்கமு
மறன்வலிதானமோடருளையாக்கலும்.

(கநச)

இருவகைத்தூய்மையுமிந்தியங்களை
யொருவழிப்படுத்தலுமுள்ளிட்டன்னவை
செருவருஞ்சிலையினுய்தெய்வத்தன்மையோர்
மருவியதொழிலெனமதிக்கவேண்டுமே,

(கநரு)

வேறு.

மனஞ்செயுந்தொழின்மன்னுயிரின்ருழி
லினஞ்செயிந்தியஞ்செய்தொழிலென்றிவை
கனஞ்செய்தேறிலுங்கண்டுபொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செயாமையஞ்சாத்திகதிர்த்தியே.

(கநசு)

எட்டாவது அப்பிரியாசலட்சணம்.

காதலாற்றவிக்காமம்புலன்களே
வாயிலாய்ப்புகுந்துள்ளமயக்குவ
தாதலாற்புலனைந்துமடக்கியே
யேதிலாக்கடுங்காமமிறுக்குவாய்.

(௧௩௭)

வேறு.

மேலாயுள்ளவிப்பொருளைமெய்யாயநிந்துபொய்யாய
மாலாய்மயங்குமனத்தினையுமடக்கியந்தமனங்கலக்குங்
காலாயுள்ளகாமத்தைக்கரப்பாயென்றுகட்டுரைத்தான்
சேலாயுலகமுறுபுனலோர்செவியின்புளையேசெலுத்தினான் (௧௩௮)

வேறு.

விழியாமெனவறிவாலறிவுறுவார்விழிவசமே
வழிபாடுசெய்தவர்சேவடிமலர்குழிடவவரோ
யொழியாதெவர்களுமியாவையுமொருநீயெனதிடையென்
றழியாவகையதுவாவதொரறிவேயருளுவரால்.

(௧௩௯)

வேறு.

உடனாயுலனாலுமனனாலுமுடம்பாலு
நடமாகுமெனமுயல்வார்நாடோறுமுயன்றாலும்
விடமாகுமவ்வினையேவீடாகும்வினைப்பயனைக்
கடனாகுமெனமுயல்வாரதனாலேகட்டுண்பார்.

(௧௪௦)

வேறு.

தானலதியாவர்தன்மேன்மைசெய்தக்கார்
தானலதியாவர்தன்கீழ்மைசமைப்பார்
தானலதியாவர்தன்மெய்ப்பகையாவார்
தானலதியாவர்தனக்குறவாவார்.

(௧௪௧)

வேறு.

இறவாவகைதன்னுள்ளத்தையடக்குமவனே தனக்கென்று
முறவாயுள்ளானல்லாதார்தமக்கேபகையாயொழுதுவார் [பான்
துறவாதொழுந் துவந்துவங்கிறந்தொன்றினையே தொடர்ந்தவர்
மறவாதெழுந்தமெய்யறிவிம்மாயைமறைக்கமறையாதால். (கசஉ)

தலையாமிந்தயோகத்தைத்தலைநின்றொழுநுந்தன்மைகே
ஞலையாவாசையறமாற்றியொன்றுந்தனக்கென்றொழுகாதே
மலையார்முழுஞ்சேமுதலாகயோகங்களுக்குவகுத்துணர்த்த
நிலையாவையினுமொன்றினில்வந்தியாதுநலியாவிடத்ததிலே. (கக௩)

ஒக்கும்வகையாற்குசைபரப்பியதன்மேலுழையின்றொல்படுத்தத்
தக்கதுகிலையதன்மேலேவித்துத்தானங்கதி லிருந்து
மிக்கமனனையறவொருக்கிவெறுசெய்யும்வினைகளுடன்
ஒருக்கபுலன்களையடக்கியுணர்வுதூய்தாவதன்பொருட்டால். ( )

தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவைசெவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன்மூக்கினுதிமேலேநிறுத்தி
யலையுங்கடல்போற்காமமுமெய்ப்பயமுந்தன்னேவிட்டகல்
வுலையுமனமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம். (கசரு)

வேறு.

என்றிகழும்யோகத்தையிப்பரிசேயெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயிர்வார்கடைக்காலென்றையேகூடுவரா
லுண்டியினின்பிறுவாருண்டுநிப்பார்மிக்குறங்கிறுவார்
கண்டியிலையறத்துறப்பாரவர்க்கிதுகைவாராதால். (கச௧)

இப்பரிசுபயில்கின்றயோகிகாலிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசுநடுங்காதவிளக்குப்போல்விளங்குமா

ஸெப்பொழுதங்கவனுணர்விவ்வுண்ணமயிலேசென்றிசையு
மப்பொழுதுபரமானந்தத்தினையுமடையுமால்.

(கசஎ)

வேறு.

வாங்கியம்பொறிநின்றமனத்தினை
நீங்கிடாவகைநின்னுனிருத்தியுந்
திங்கியாவையுஞ்சிந்தையொழியும்
பாங்கியாததுவேபயில்வாயரோ.

(கசஅ)

தேறுநெஞ்சினனாய்த்தன்செயலலால்
வேறுகண்டறியாமெய்யறிவினை
ஓர்நிலிந்தவுடம்புடன்வேறுபெற்
தேறிநின்றவனையின்பமெய்துவான்.

(கசக)

வேறு.

எல்லாவுயிருமொன்றாகப்பார்ப்பதியோகமெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளாயிதற்குநிலைகாணேன்மனமாகின்றவிது
நில்லாவிதற்கைத்தாய்ப்புலனைக்கலக்குமதனைநிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங்காற்றடக்கற்கொக்குமெனவுமுணர்கின்றேன். ( )

வேறு.

இவ்வகைவிசயன்கூறமாயவனியம்புகின்ற
னைவகைப்புலனுநெஞ்சமடக்குகையரிதானாறு
மூய்வகையோகமியாவுமுயற்சியினுமொவ்வா
வைவகைப்புலன்செயின்பமனைத்தையும்வெறுத்தலானும்.

(கருக)

வேறு.

வெய்யநெஞ்சமடங்கிடும்வேறிதற்
கையமில்லையென்றேயறியாதலாற்
பையவேகரணம்பதினன்கையுங்
கைகடந்தவரீயோகமுங்கைகண்டார்.

(கருஉ)

வேறு.

நீமீமனநிலைநின்நிலனாகினு

மோடும்வகையால்விடாதேயுமுன்றவன்

பாடும்பவங்கள்பலகடந்தாயினும்

வீடும்பெறுமின்னம்வேறுஞ்சிலகேளாய். (௧௫௩)

வேறு.

இந்தவுடலம்விடும்பொழுதுயாவன்யாதொன்றினநீனைந்தா

னந்தவளவேயந்தப்பாவனையாலதீனையடையுமா

லெந்தனியல்பேயெப்பொழுதுமிதயத்திடைகொண்டென்பாலாஞ்

சிறந்தையொடும்வாளம்தொடங்கிலதனாலையேசேருதியால். ( )

வேறு.

இப்பரிசினுண்டொரறுதிங்கள்ளவென்னு

தெப்பொழுதுமென்றனியல்பேகினையதுற்றார்

கைப்படுவன்யானெனியல்கைப்படவிருந்தோர்

பொய்ப்பிறவியானதுமறித்தடைதல்பூணர். (௧௫௪)

வேறு.

விலங்கலனையாய்ப்பலங்களுடன்வேண்டல்வேண்டாமையவிட்டுச்

சலங்கொள்வினைகளவைசெய்வனதனாலென்னையவைசாரா

வுலண்டிவாயானுற்றந்தநூலாற்கட்டுண்பதுபோலப்

பலங்கணினைவாரதனாலேகட்டுண்டாங்கேபட்டுழப்பார் (௧௫௫)

வேறு.

புத்திபொறைதவனானம்புகழ்புத்திநீக்கொலேனளிப்பு

சத்தியநற்சகைதமைநற்செபந்தானஞ்சாவுபிறப்

பத்திகொடுநிறைவின்பமிடரஞ்சலஞ்சாமை

யித்தனையுந்தோன்றுவதென்னிடைநின்றேயெனத்தெளிவாய். (௧௫௬)

வேறு.

எனைத் துவித்தத்தவத்தெழுநோரு
மனைத்தையுறிப்பநடப்பனவாக
மனைத்தமனுக்களோர்நால்வருமென்ற
னினைப்பிலுதித்தனொன்பதுநேர்வாய்.

(௧௫௮)

வேறு.

மெய்புறவுன்னையென்னி லேவைத்தாலென்னில்வேறின்றியொ
ன்றாதற், கையுறவில்லையதுமுடியாதேலாயினுமதனையேபவில்வாய்,
பொய்யறவதுவும் புரிசிலாயெனிலுன்வினைகளென்பொருட்டினாற்பு
ரிவாய், செய்யுமவ்வினைகளப்படிச்செயாடேயல்வினைப்பயன்றவிரவே
செய்வாய்.

(௧௫௯)

வேறு.

ஒத்தெங்குமாயவொருமைப்பொருளினினை
யத்தன்மையினாலறியுமவனே
செத்தும்பிறந்துநீதியாவகைதன்னை
மெய்த்தன்மையிலேபுகவிடுகின்றான்.

(௧௬௦)

வேறு.

ஒரின்மேலாகின்றவயிரினோடுடம்புக்குள்ள
பேரினோடிதப்புமுப்புப்பிறப்பெனமிவற்றைவேரூய்ப்
பாரின்மேலறிவார்வீடுபற்றினொன்றன்பார்த்தன்
றேரின்மேலின்றேவேதச்சிரத்தின்மேலிருக்குஞ்சீரோன்.

(௧௬௧)

மந்திரமாயவந்தமரத்தினைத்துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித்தற்பரமாகின்றே
யந்திரசால்மென்னயாவுமென்னிடையேகாட்டு
மந்தமிலாதவென்னையடைகையேயடுப்பதையா.

(௧௬௨)

வேறு.

கண்ணையோரிடத்துமின்றியதனிலேவைக்கிற்காதற்
பண்ணையோடாக்குகின்றவினையெலாம்பயக்குமென்றான்
வெண்ணையோவிதரனிட்டவிருந்தையோவேலைசூழ்ந்த
மண்ணையோவுண்டுமுன்னுள்வருபசிதீர்ந்தமாயோன். (௧௬௩)

வேறு.

காடுமலையுமலைமுழஞ்சங்கடுமாமுதலைநலிவில்லா
வோடும்புனலாறுள்ளிட்டவிடமேயுறையுளார்க்கொண்டு
தேடிம்பொருளொன்றின்றியேசிறிதேயுண்டுசென்றெங்கு
மாடுமனம்வாய்மொழியாக்கையடங்கப்பெறுமாலவனையா. (௧௬௪)

வேறு.

பொறிகளுண்ணின்றவற்றின்புணர்ப்பெலா
மறியவாட்டினன்போலாக்கைகடொறு
மறைவினின்றதன்மாயினால்வினைக்
குறிகள்செய்விப்பனீசனென்றேகொள்வாய். (௧௬௫)

வேறு.

என்னையெநினைந்தெழவுன்மனத்தினையென்னிடையேவை
யென்னையெநினைந்திருநீமற்றெனக்கேகூசனைசெ
யென்னையெருருவாக்கொளப்போதுமிதுசெய்யி
லென்னையெவந்தடைதியிதுமெய்யேயிதுமெய்யே. (௧௬௬)

ஒன்பதாவதுபகவான் திடங்கூறல்.

சாவதிலையாவர்களுநிற்கவதுதானே
மாய்வொன்றீகருதுமாரதர்களுல்லாந்
தேய்வரியதிவினைசெய்யாதமைவினாலே
வீவதன்முன்வானுலகமேவுவர்கண்மேன்மேல். (௧௬௭)

வேறு.

எல்லாப்பொருட்கும்பழையதனையெங்குந்தானுயிருப்பதனை
நில்லாத்தன்மையில்தனைநித்யத்துவத்தைநிலைப்பேற்றை
யல்லாப்புலன்கள்பதினாறுமறியாவறிவையறியாதே
யில்லாப்பொருள்போலழியுமெனவிரங்குகின்றதென்கொண்டோ. ( )

வேறு.

வீவொனக்கொடுமெய்தளர்வாயேல்
யாவர்பிறப்பவர்பாவர்களேனுஞ்
சாவர்பெயர்த்துமவ்வாறுசுனிப்பர்
காவலிதற்குளதோகடனேகாண். (௧௬௯)

செறிந்ததிவ்வாறிவொன்பதுந்தேராய்
பிறிந்திவர்போமிடமும்பெரிதோரா
யறிந்ததுநீடுவேசிலநாளே
யெறிந்திடுவேலவர்பாலிடொன்னோ. (௧௭௦)

வேறு.

மின்னையேயனை யவாழ்வீனின்றவீவிருப்பினோடு
மென்னையேவணங்கியென்றுமென்னையெனினையாகி
லென்னையேயடைதியென்றேயியம்பினுனிலங்குவாட்கட்
பின்னையேய்முறுவலோடும்பேய்முலையுண்டபெம்மான். (௧௭௧)

வேறு.

நிரந்தரமிப்பரிசென்னையினப்பார்க்
கரந்தைகெடுத்தேனையாயுமனத்தைப்
புரந்துகொடுத்தவர்தேர்பொருளாயே
வரங்களுமுற்றவளித்தவரத்தால். (௧௭௨)

மற்றவர்களுக்கினம்யக்கிருளெல்லா
மற்றமின் ஞானவிளக்கொளியாலே
பற்றறுவிப்பெனெப்பழையோன்முன்
கொற்றவன்மற்றிதுகூறவலித்தான்.

(௧௭௩)

வேறு.

யாவர்கள்சிலவரெல்லாவினையுமென்கண்ணேவிட்டிட்
டியாவர்தமறிவென்பாலேயாக்குவாரவர்கடம்மைச்
சாவதுமுதலாயுள்ள துயர்க்கடனின் றந்தாங்கி
யாவர்களே னுங்காலஞ்சிறிதிலேயெடுக்கின்றேனான்.

(௧௭௪)

செயத்தருவதுவுமாகிச்சேர்ந்தவர்செல்லநீர்
வுயக்கொடுபோவதாயபொருளையானுரைத்தவண்ண
மியற்படவுணர்கிற்பாருக்கியான்மிகவினியெனன்றான்
மயக்கறவொருவராலுமறிவரிதாயமாயோன்.

(௧௭௫)

யாவனொருவன்றன்னுடம்பையானென்றிருக்குமியல்பொழிந்தான்
யாவனொருவன்றன்கரணம்பாதொன்றேரூமும்விழைந்திரா
னாவவனவிலுலகத்தையடையக்கொன்றானுயினுமோர்
பாவமில்லையவன்கொன்றபழியுமில்லைபார்மன்னா.

(௧௭௬)

இருவேறுவகையாயவெவ்வேறுவினைகளையு
மருவேனென்றறிவிட்டுமாயயினுன்மறைப்பரிய
வொருவனையேபற்றுதியப்பற்றினுவினைப்பிறவி
கருவேலைகடந்தேறக்கைதருவேன்கதிர்வேலோய்.

(௧௭௭)

ஆஹ் திருவிருத்தம் - ௧௭௮,

பகவற்கீதைத்திரட்டு முற்றிற்று,

ஸ்ரீகுருஷ்ணசகாயம்.

பகவற்கீதைத்திரட்டின்

செய்யுள் இலக்கவிபரம்.

(முதல்தோத்திரம்.)

பாயிரத்தில் க-ந-ச-நு.

(கக-வது.)

விசுவரூபவத்தியாயம்-உஅ-உக-

நு-நக-நஉ-நக-நச-நநு-

நக-நஎ-நஅ-நக-சு-சக-சஉ.

{ இரண்டாவது }
வஸ்துலட்சணம்.

(உ-வது.)

சாங்கியயோகவத்தியாயம் - கந-

கச-கஅ-உ-உக-உஉ-உந-உச-

உரு-உச.

(ந-வது.)

தேவபூசையத்தியாயம்-உரு.

(ரு-வது.)

ஞானகர்மவத்தியாயம்-கக.

(சு-வது.)

யோகவத்தியாயம்-கச.

(எ-வது.)

மாயாரூபவத்தியாயம் - ச - ரு-சு-

எ-அ. (அ-வது.)

எழுவகைவினாவுடைந்த வத்தியா-

யம்-ந-அ-கரு-கரு.

(க-வது.)

மாயாவிகாரவத்தியாயம்-உ-ந-ச-

ரு-சு-எ-கஉ-கந-கச-கரு-கச.

(கரு-வது.)

விபூதியத்தியாயம்.அ-கந-உரு-உச

(கந-வது.)

சேத்திரசேத்திரக்ஞவத்தியாயம்.

கஉ-கந-கச-கரு-உக-உக-நு.

(கச-வது.)

குணதீதவத்தியாயம்-ரு.

(கரு-வது.)

பிரபஞ்சவத்தியாயம் - கக - கஉ-

கரு-கஎ-கஅ-உ-உக-உஉ-உந,

(கஅ-வது.)

சஞ்சேபவத்தியாயம்-உ.

{ மூன்றாவது }
ஞானமகிமை.

(ச-வது.)

சம்பிரதாயவத்தியாயம்-உரு-உஎ-

உஅ.

(கஉ-வது.)

பத்தியோகவத்தியாயம்-எ.

{ நான்காவது ஞானிலட்சணம். }	(௩-வது.) தேவபூசையத்தியாயம்-க்க.
(௨-வது.) சாங்கியயோக வத்தியாயம் - கரு- சக-ரு௦-௩௭.	(ச-வது.) சம்பிரதாயவத்தியாயம் = க௨-கரு கக.
(௩-வது.) தேவபூசையத்தியாயம்-கரு. (ச-வது.)	(ரு-வது.) ஞானகர்மவத்தியாயம்-க௨-க௩. (சு-வது.)
சம்பிரதாயவத்தியாயம் - கஅ-கக- (ரு-வது.)	யோகவத்தியாயம்-௨௨-௨௩. (எ-வது.)
ஞானகர்மவத்தியாயம்.எ-கச-கரு- கக-கஅ. (சு-வது.)	மாயாநுபவத்தியாயம், க௩. (க-வது.)
யோகவத்தியாயம் - ரு-அ-க-க௭- ௨க. (சு-வது.)	மாயாவிகாரவத்தியாயம் - கஅ-௨௦ ௨க. (க௨-வது.)
மாயாவிகாரவத்தியாயம்-க௦. (க௦-வது.)	பத்தியோகவத்தியாயம்-௩-அ-க. (க௩-வது.)
விபூதியத்தியாயம்-ரு. (க௨-வது.)	சேத்திரசேத்திரக்ரு வத்தியாயம். ௨௨.
பத்தியோகவத்தியாயம்-க௦-கக. (க௩-வது.)	{ ஆறாவதுநீக்கவேண்டிய துற்குணம். }
சேத்திரசேத்திரக்ருவத்தியாயம், ௨௩-௨௭-௨௮. (கச-வது.)	(௩-வது.) தேவபூசையத்தியாயம்-௨௨-௨௩- (கச-வது.)
{ ஐந்தாவது ஞானமிகமை. }	{ ஏழாவதுஅநுட்டிக்க வேண்டிய சற்குணம் }
(௨-வது.) சாங்கியயோகவத்தியாயம் - ச௨- ருக.	{ வேண்டிய சற்குணம் }

(௧௩-வது.)
சேத்திரசேத்திரக்ஞவத்தியாயம்.
அ-க-க௦-கக.
(௧௬-வது.)
தேவாசுரவத்தியாயம்-௩-௪-௩.
(௧௮-வது.)
சஞ்சேபவத்தியாயம்-௩௦.

{ எட்டாவது }
{ அப்பியாசலட்சணம் }

(௩-வது.)
தேவபூசையத்தியாயம்-௨௪-௨௬.
(௪-வது.)
சம்பிரதாயவத்தியாயம்-௨௬.
(௩-வது.)
ஞானகர்மவத்தியாயம்-௧.
(௬-வது.)
யோகவத்தியாயம் - ௬-௭-௧௦-௧௧-
௧௨-௧௩-௧௪-௧௫-௧௬-௧௭-௧௮-௧௯-
௨௦-௨௧-௨௨.
(௮-வது.)
எழுவகைவினாவுரைத்தவத்தியாயம்-
௬-௭-௮.
(௯-வது.)
மாயாவிசுவத்தியாயம்-௮.

(௧௦-வது.)
விபூதியத்தியாயம்-௩-௪.
(௧௨-வது.)
பத்தியோகவத்தியாயம்-௬.
(௧௩-வது.)
சேத்திரசேத்திரக்ஞ வத்தியாயம்
௨௭-௩௧.
(௧௪-வது.)
பிரபஞ்சவத்தியாயம்-௧௦-௨௩.
(௧௮-வது.)
சஞ்சேபவத்தியாயம் - ௪௪ - ௩௦-
௩௩.

{ ஒன்பதாவது }
{ பகவான்திடங்குறல் }

(௨-வது.)
சாங்கியயோகவத்தியாயம் - ௧௧-
௨௭-௨௮-௨௯.
(௧-வது.)
மாயாவிசுவத்தியாயம்-௨௩.
(௧௦-வது.)
விபூதியத்தியாயம்-௬-௭.
(௧௨-வது.)
பத்தியோகவத்தியாயம்-௩-௧௨.
(௧௮-வது.)
சஞ்சேபவத்தியாயம்-௧௭-௩௪.

கணபதிதுணை.

வாசிப்டத்திரட்டின்.

பரிசோதன பத்திரம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	கக	உ	விடுத்து.	விடுத்துப்.
எ		உ௦	பின்.	பின்னர்.
க		௫	”	உ - வது.
”		க	உ - வது.	”
க௦	ந	ச	தூலனைத்து.	தூலனைத்தின்.
கச	க	ந	கெட.	கெடச்.
உரு		கச	மகளிச்சை.	மகளிரிச்சை.
ந௦	ச	உ	கிற்போ.	கிற்போன்.
நக	எ	ச	யொளிது.	யெளிது.
நச	க	உ	நினை.	நினைக.
நக	கச	ந	நினைவாய்.	நினைவாற்.
ச௦	ச	ச	நாயகி.	நாயகி.
சக	க	உ	காதம்.	காலம்.
ருஉ	ச	ச	கனமா	கனமா.
ருச	கச	க	சொல்லு.	செல்லு.
ருக	ச	ந	னென்று.	னென்னு.
ருச	ரு	க	கய.	காய.
ச௦	கந	க	வென்றாய்.	யென்றாய்.
சச	நக	ச	கடம்.	குடம்.
சரு	க	உ	பொன்னே.	பொன்னை.
சஎ	கக	க	மாய்.	மாய்ச்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எசு	கசு	ச	பாவனையி.	... பாவனையினி.
அ0	எ	ந	யநேக.	... யனேக.
கூஉ	நூ	ந	புளிப்புங்.	... புளிப்புக்.
க00	உசு	உ	மோன்றி.	... மோன்றி.
க0க	நூ	ந	பஞ்சரந்.	... பஞ்சரந்.
க0ந	சு0	ந	சாதித்தனை	... சாதித்ததனை.
க0நூ	நூ	ச	னனமே.	... னனமே.
க0சு	நூ	ச	னேராதி.	... னேராதி.
ககஉ	கூ	ச	னென்னு.	... னென்று.
கஉக	கக	ந	யகங்க.	... யங்க.
கஉஎ	கஎ	க	மருந்தி.	... வருந்தி.
கநக	நூ	ந	வேதனை.	... வேதன.
கநஉ	சுக	ந	விவேத்.	... விவேகத்.
கநஅ	கஉ	ந	கேயு.	... கேயுன்
கசுந		அ	தலி.	... தலின்.
கசுசு	ச	உ	புரிஞ்சு	... புரிஞ்சு.
சுடி	சு	ந	துயிற.	... துயிற.

பரிசோதன பத்திரம்.

வாசித்தத்திரட்டு.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
நக	கூ	க	யின	... யினு
சஉ	சு	உ	கலீண	... பீண
சுரு	ந	க	மற்ற	... மற்றை
ருக	உ	க	கநாட்	... கருப்
ருந	கூ	உ	பிரி	... பிறி
எக	ந	ந	நன	... நனா
ஷை	ஷை	ரு	ஷை	... ஷை
எஅ	உஉ	க	ஒக்கு	... ஒக்க
அஎ	நக	உ	வழி	... விழி
கஉ	ருஎ	ந	முழுந்த	... முழுந்து
நாய	கூஅ	உ	தென்	... தன்
நஉக	உக	ந	வாய்க்க	.. வாய்க
ஷை	உந	ந	ம்தம்	... பதம்
நஉஅ	உஉ	க	யின்பா	... யின்பமா
ஷை	உச	ந	லென	... லெனை
நாக	யஎ	உ	வாதலையே	... வாதலையை

பாகவதத்திரட்டின்
பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சு	உக	ச .	பூமிமின்.	... பூமிமின்.
கஉ	சுக	ச	யுள்ளதெ.	... யுற்றதெ.
கஅ	கந	ச	லரிதுயில்.	... லரிதுயில்.
சக		ந	ளுரொழ்.	... ளுரொழ்.

பகவற்கீதைத்திரட்டின்
பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்..
ந	கக	ந	துடக்கிலா.	... தொடக்கிலா.
க	உரு	ந	பாடத்.	... படத்.
எ	நக	க	வளவினின்.	... வளவிலின்.
கந	ருக	ந	வெளி.	... வெளி.
ஷ	கஉ	ந	ரவியா.	... தரவியா.
கக	எஅ	ச	வோது.	... வேது.

கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

—:o†o:—

இஃது

சுமீவனக்ஷேத்திரமென்னும்
கோயிலூர் - ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கண்டமாணிக்கம் - இங்கிலீஷ்

மெய்யப்பசெட்டியார்

வேண்டுகோளின்படி

ஷே கோயிலூர்

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஸூ ஆனின்

Registered Copy-right.

பஞ்சதசப்பிரகரண அட்டவணை.

		பக்கம்.	சங்கை. உத்தரத் தொகை.
க.	சித்திரதீபம்	க	கஉசு
உ.	திருப்திதீபம்	உ	ககசு
ந.	கூடஸ்ததீபம்	சுஅ	சுரு
ஈ.	தியானதீபம்	அக	அஉ
ரு.	நாடகதீபம்	க௦௦	நசு
சு.	தத்துவவிவேகம்	க௦சு	உந
எ.	பஞ்சபூதவிவேகம்	ககசு	நக
அ.	பஞ்சம்காசவிவேகம்	கஉசு	கஉ
க.	துவிதவிவேகம்	கஉஅ	க
க௦.	மகாவாக்கியவிவேகம்	கநசு	ரு
கக.	யோகாநந்தம்	கநஎ	நக
கஉ.	ஆத்மாநந்தம்	கசுஎ	உசு
கந.	அத்துவிதீநந்தம்	உருசு	சுஎ
கசு.	வித்தியாநந்தம்	கசுக	உ
கரு.	விஷயாநந்தம்	கஎக	கஉ

உ
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்கா
நின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்துவிட
ங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்
த்திகளினது பாதாரவிர்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

நூல் ஆரம்பம்.

முதலாவது - சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரக நிமித்
தமாகச் சகலவேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம்
மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்தமெல்லாம்
அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும் சகல வேதாந்தமெல்லாம்
படித்தாலும் அதின் அர்த்தந் தெளிந்தறிய மாட்டாதபேரு
க்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்
களைக்கண்டறுபவித்து மோக்ஷமடையத்தக்கதாகச் சகல
வேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலே யிருக்
கின்ற பிரமாநுபவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினாலே
வெளிபண்ணவேண்டுமென்று பதினைந்து பிரகரணத்திற்கு
ள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாத
மென்கிற இரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பர
மாத்மாவினிடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிற சகத்தினு

டைய லக்ஷணஞ் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வென்கிறதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த மூன்னிலையாக வெளி பண்ணினபடி;

புடவையினிடத்திலே சித்திரமாரோபிக்கப் பட்டாற் போலப் பரமாத்மாவாக விருக்கின்ற தன்னுடைய சொரு பத்திலே சீவன் சுகத்து ஈஸ்வரனென்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

(க) சித்திரபடந்தானே தானாகவிருந்தால் வெருத்த படமென்றும், கஞ்சியூசினால் பசைப்பட மென்றும், கரியாலே சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால், லாஞ்சன படமென்றும், வர்ணமடைத்துத் தீர்ந்தால் ரஞ்சிதபடமென்றும், கண்டாற்போல, பரமாத்மாவிற்குநாலவஸ்தையேது, அதற்குஉபா தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா, ஒருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையினுடனே கூடினால் அந்தரியாமியென்றும், சமஷ்டிசூக்ஷ்மபூத சூக்ஷ்மசரீரத்துடனேகூடினால் இரண்யகர்ப்பெனன்றும், சமஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலசரீரத்துடனே கூடினால் விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப் படுமென்றுத்தரம்.

(உ) பரமாத்மாவே சித்திரபடமானால், அதைப்பற்றி யிருக்கிற சித்திரபேதங்க ளேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதம மாய்க் காணப்படுகிற பிராணிகளும் மலையாறு கோபுரமுத லான சடங்களும் சுபாவசைதன்னியத்தி னிடத்திலே மாயையாகிற வர்ணத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமென்றே உத்தரம்.

(ஈ) இதுவேசித்திரமானால், சேதனம் அசேதனமென்று இருவகுப்பா யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

படத்துச் சித்திரசரீரங்களிலே அநேகபடாபாசமெழுதியிருக்கிறுற்போலச் சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிரணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்கள் இவர்கள் சாக்ஷாத்சைதன்னிய மல்லவென்றுத்தரம்.

(ச) மலையாறு கோபுரமுதலானவைகட்டுச் சிதாபாசர்கள் ஏனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரத்திற் பர்வதமுதலானவைகட்டு வஸ்திராபாசந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண்முதலானவைகட்டுச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(ரு) பிரணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பனைக்குப் பிரயோசன மேதென்கிற சங்கைக்கு,

நால்வகைச் சரீரங்களை யடைந்து சென்னமரணத்திசம் சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென்றுத்தரம்.

(சு) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானுற் சகலவாதிகளும் லௌகிகளும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப்புடவையின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறுற்போல ஆபாசன் சம்சாரத்தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(எ) அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லக்ஷணமேது அதைப் போக்குதற் குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையும் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிறமயக் சமே அஞ்ஞானம், தனக்கொருக்காலஞ் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங் கற்பிதமென்றறிகிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற உபாயமென்றுத்தரம்.

(அ) அந்தவிவேகம் எதுசெய்தால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவன் சுகத்து பரமாத்மாக்களைக் குருசந்நிதானத்திலே பலபடவிசாரித்தால் விவேகம்வருமென்றுத்தரம்.

(க) மோக்ஷாவஸ்தையிற் பலமாக மிஞ்சப்போகிற பரமாத்மாவை மாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டுமே யல்லாமல் வந்தியாபுத்திரனைப்போல விருக்கிற சீவனைபுஞ் சுகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொருபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாஞ் சீவன் சுகத்துக்களிற்குளே நுண்மைபாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாக மிஞ்சுமென்றுத்தரம்.

(க௦) விசாரித்த ஞானிகட்குச் சீவன் சுகத்துவாதிக் கப்பட்டாற் நிரும்பவும் விவகாரந் தோன்றுவானேனென்கிறசங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சீவன் சுகத்துத்தோற்றம விருக்கையிலும், முத்தியில்லாம விருக்கையினாலே தோற்றமற்போகிறது வாதையல்ல இந்த இருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே வாதையென்றுத்தரம்.

(கக) இந்த இருவகையுந் தோற்றுமானாற் பரமாத்மா மாத்திர மிஞ்சப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மாமாத்மிரமே அழிவற்ற உண்மைப்பொரு
னென்கிற நிச்சயமே மிஞ்சுகிறது, சகத்து மறைகிறதல்ல
சகத்தில்லாதிருந்தாற் சீவன் முத்திகூடாதென்றுத்தரம்.

(கஉ) இந்த இருவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்க
வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாலேவந்த ஞானம் பபோக்ஷக்ஞானமெ
ன்றும், அபபோக்ஷக்ஞானமென்றும் இருவகையாகவிரூக்
கும் இதில் அபபோக்ஷக்ஞானம்வந்தால் விசாரத்திற்கு
முடிவென்றுத்தரம்.

(கங) இந்த இருவகை ஞானத்திற்கும் லக்ஷணமேதெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றுண்டென்கிறது, பபோக்ஷக்ஞானம் நா
னே அந்தப் பிரமமென்கிற துணிவு அபபோக்ஷக்ஞானமெ
ன்றுத்தரம்.

(கச) இந்த அபபோக்ஷக்ஞானத்தை வருவிக்கிற விசா
ரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடாகாசம் மஹாகாசம் சலாகாசம் மேகாகாசம் போ
லக் கூடஸ்தையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈசரனையும்
பகுத்தறிகிறதே விசாரமென்றுத்தரம்.

(கரு) கடாகாசமும் மஹாகாசமும் கண்டோம் சலா
காசத்திற்கும் மேகாகாசத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற
சங்கைக்கு,

கடசலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாக மேகரக்ஷத்திரங்களுட
னே காணப்படுகிற ஆகாசம் சலாகாசம் மஹாகாசத்தின்
மேகசலத்திலே அநுமானத்தினுற் கண்ட பிரதிவிம்பமே
மேகாகாசமென்றுத்தரம்.

(௧௬) கூடஸ்தர்முதலான நாலுசைதன்னியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரமாக விருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னியமே சரீரத்திலவளைபட்டது கூடஸ்தொன்றும் மற்றது பிரமமென்றும் கூடஸ்தரிடத்திற் கற்பிதமான அந்தக்கரணப்பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும் பிரமத்திற் கற்பிதமான மாயாப்பிரதிவிம்பன் ஈசுரனென்று முத்தரம்.

(௧௭) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்தவிர வேறே கூடஸ்தொங்கேயென்கிற சங்கைக்கு,

சலாகாசத்தினாலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச் சீவனாலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டும் ஒன்றாகத் தோன்றுகிறதென்றுத்தரம்.

(௧௮) இந்தச்சீவன் கூடஸ்தரையேன்பகுத்தறிய வில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவே மூலாஞ்ஞானமென்றுத்தரம்.

(௧௯) இந்த மூலாஞ்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆவரணமென்றும், விசுஷபமென்றும் இரண்டுவகையாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௨௦) இந்த இருவகைக்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நான் கூடஸ்தரைக்கானேனென்கிற அறிவாகவிருந்துங் கூடஸ்தர் தோற்றவிலையென்கிற மயக்கமே ஆவரணம் கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறுற்போலச் சுபாவசைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விசுஷபமென்றுத்தரம்.

(௨௧) ஆதித்தனிடத்திலே இருட்டிராததுபோலச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமாயிருக்கிற அஞ்ஞானம் வரக்கணக்கில்லையே இது நமக்குச்சம்மதமென்றாலும் அஞ்ஞான காரியமான ஆவரண மெப்படிவந்தது இதுவுமில்லையென்றால் ஆவரணத்தைப்போக்குகிற வேதார்த்தத்தைப் படிக்கவும் கணக்கில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

நான் அஞ்ஞானியென்கிற அநுபவம் சடத்தினிடத்திலே காணப்படாமற் சித்தினிடத்திலே காணப்படுகிற திருஷ்டமென்றே யுத்தரம்.

(௨௨) அநுபவங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

திருஷ்டமாய்க் கண்டகாரியத்திற்கு யுத்திதேவையிலலை, காணாதகாரியத்திற்கே யுத்திவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௨௩) தூணாகன நியாயம்போலச் சங்கித்தாலல்லவோயுத்தியிலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினாலே கூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விநோதமில்லைக் கூடியிருக்கலாமென் றுத்தரம்.

(௨௪) ஆனாலிந்த அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விநோதியேது, அதெங்ஙனே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசாரக்ஞானமே அஞ்ஞானத்திற்கு விநோதி இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமென்றுத்தரம்.

(௨௫) வீக்ஷேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் இவனெதினாற்கற்பிக்கப்பட்டான் இவனுக் கதிஷ்டானமே தென்கிற சங்கைக்கு,

காரணகாரிய சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி அஞ்ஞானகாரியமான விசேஷபத்தினாலே கற்பி க்கப்பட்டான் இவனுக்கதிஷ்டானங் கூடஸ்த சைதன்னிய மென்றுத்தரம்.

(உசு) இப்படிக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்கும் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பேத மெப்படி பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படியென கிற சங்கைக்கு,

ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக்கிளிஞ்சில் உண்மைவெ ள்ளியென்கிற ஆரோபம் மித்தையென்கிறதுபோலச்சுபாவ சித்தபேதம் இதுவெள்ளியென்கிற ஒருமை மயக்கம்போல நான்தானென்கிற ஒருமை மயக்கமே பிராந்தி சித்தமாயிரு க்கிற அபேதமென்றுத்தரம்.

(உஎ) ஈதென்கிற சாமான்யம்போலவும் வெள்ளியெ ன்கிற விசேஷம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங் குங் காணப்படவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

தேவதத்தன்தான் போனவன் யக்ருதத்தன்தான் தான்கண் டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்தினாலே இது வெள்ளி இது புடவை இது கடமெ ன்றாற்போலச் சாமான்ய விசேஷமிரண்டுங் காணப்படுகிற தென்றுத்தரம்.

(உஅ) இந்தப்பேதக்ஞானத்தினாலுமக்குப் பிரயோச னமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானென்கிற சொல்லுக்கார்த்தம் நானென்கிற அகங்கா ரிக்கன்னியரானகூடஸ்தரொன்றேசித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௨௯) கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தானென்னுமிடத்தில் அசேதனத்தினிடத்திலே தானென்கிற சொல்லுவரலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதபடியினுற் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளும் சிதாபாசனுண்டானபடியினுற்சேதனமென்று காணப்படுகிற பிரமாதில் தம்பபரியந்தமான பிராணிகளும் ஆத்மா ஒருவரிடத்திலே இருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே எல்லாவற்றிலுந் தானென்றுவழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவுண்டென்கிறதைக்காட்டுகிறது ஆகையினுற் றானென்கிறசொல் எங்கும்வரலாமென்றேபுத்தரம்.

(௩௦) தானென்கிற சொற்போல இதுவது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினால் இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டுமென்றேசங்கைக்கு.

இதுவதுவென்கிறசொல் நல்லதுபொல்லாததென்கிற சொற்போலப் படிபாதியிலே சாமான்யங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை ஆகையினால் இஃதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமான்யமாகத் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும் மற்றவிசேஷமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்றுத் தரம்.

(௩௧) இது எல்லார்க்கும் ஏன்றெரியவில்லை வென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான் மியாத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமான்ய விசேஷமிரண்டும் வெட்டவெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க் கண்டார்களென்றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த அத்தியாசமெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரக்ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்தஞானிக்குக் காரணமான அஞ்ஞானம் போயுங் காரியமான விசேஷ மிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விசேஷத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகுப்பு அவற்றில் அஞ்ஞான நசித்தும் கர்ம நசியாதபடியினால் பிராரத்தகர்மம் தொலையும்ட்டும் இருக்குமென்றுத்தரம்.

(௩௪) காரணநஷ்டமாயுங் காரியம் இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவேயென்கிற சங்கைக்கு,

உங்கள் தர்க்கமத்திலே காரணநஷ்டமாயுங் காரியஞ்சுற்றுப்போ இருக்குமென்றது நமக்குஞ் சரியல்லவோ வென்றுத்தரம்.

(௩௫) அப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ்சுற்றுநேரமல்லவோ இருக்கவேண்டும் ஒரு புருஷாயுவுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டொருநாளி லுண்டான காரணத்திரவிய மென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரிய தாமச முண்டென்றால் அநந்த கற்பத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்தி நஷ்டமானாலும் அதின் காரியமானவிசேஷம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல் விஸ்தாரமல்லவென்றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படி வாயடி கையடியடிக்கிறதே யல்லாமல் இதற்குப் பிரமாண மில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாயடி கையடி யடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமத்திலே யே யல்லாமல் நமக்குச் சருதி யுத்தி யருபவ மூன்றுமூன் டென்றே யுத்தரம்.

(௩௭) தார்க்கிகள் சண்டைபோதும் சித்தாந்தமேதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவனாயும் ஒருவ னாகக்கண்டு கலங்கிச் சம்காரத்திலே யடிபடுவார்க ளென் றும் இந்த இருவகையும் வேதாந்தக்ஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்கிறதே சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௩௮) வேதாந்தமல்லாத சாஸ்திரத்தினாலே முத்தியி ல்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

மற்றைச் சாஸ்திரமெல்லாம் பிராந்தர்களாலே பண் ணப்பட்ட சாஸ்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற்கல க்கமாய்க் குழம்புமேயல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்க மாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) இன்ன இன்ன சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் இன்ன இ ன்னதைப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்றதையும் இவ ர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும் இன் னபடியென்று பகுத்துச் சொல்லவேண்டு மென்கிற சங் கைக்கு,

(க) பாமரரும், லோகாயுதரும், விசோசனன்சித்தாந்த யுத்தியினாலே ஸ்தூலசரீரமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(உ) சார்வாகன், சீவன்போனவுடனே சரீரமரித்துப் போகிறபடியால் நான்கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினால் தேகம் ஆத்மாவல்ல இந்திரியமே ஆத்மாவென்று சொல்லுவன்.

(ஈ) இரணியகர்ப்ப வுபாசிகளான பிராணத்மவாதிகள், பிராணன்போனால் இந்திரியங்க ளிராதபடியினாலே பிராணனே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(சு) * உபாசகர், மனதில்லாதபோது பிராணன்றெரியாதபடியினாலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(ரு) க்ஷணிகவாதிகள், புத்தியில்லாவிட்டால் மனதாஸ்க்கிறபடியினாலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(ஃ) பௌத்தர்களானமாத்தியமிகர், சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக ஒன்றுங் காணாதபடியினாலே சூன்யமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(எ) பட்டர் † முதலினோர், சுழுத்தியிலே சூன்யமாயிருந்ததென்று கண்டுகொல்ல வருகிறபடியினாலே ஆத்மாசத்தென்பார்கள்.

{ இவ்வார் ஆத்தநிர்ணயஞ்செய்து இனி }
ஆத்ம பரிமாணத்தில் விவாதம்.

(அ) அந்தராளர், சூக்ஷ்மநாடிவழியே சுஞ்சரிக்கிறபடியினாலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்.

(க) திகம்பரர், பாத்மஸ்தகபரியந்தம் அறிவு கலந்திருக்கிறபடியினாலே ஆத்மா புருஷப்பிரமாணமென்பார்கள்.

* உபாசகரென்றது, நாரத பஞ்சராத்திர வ்ருசாரிகள்.

† முதலினோரென்றது, பிரபாகரனையும் தார்க்கீகனையும்.

(க௦) பிரபாகரரும், தார்க்கீசரும், ஆத்மா பரிச்சின்ன மாயிருந்தால் அழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய்ச் சடமாயிருக்குமென்பார்கள்.

(க௧) பட்டர்மதத்திலே, சுழுத்தியிலே சடமாயுஞ் சாக் கிரத்திலே அறிவாயுங் காணப்படுகிறபடியினாலே ஆத்மா சடசித்தா யிருவகையுமா யிருக்குமென்பார்கள்.

(க௨) சாங்கியர், பரிபூரணத்திற்கு இரண்டிலகஷணங் கூடாது ஆத்மா சித்தாய்ப் பரிபூரணமாயிருப்பார் அவரவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற் காண்கிறசடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்பார்கள்.

(க௩) யோகி, பிரகிருதிதானும் புருஷனெருவனில் லாவிட்டாற் சேஷடிக்கமாட்டா தென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாதிருந்தா லாத்மாக்களுக்குப் பந்தமோகஷமில்லை யென்றபடியினாலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈசரெருவனுண்டென்பன்.

{ இனி இதில் உளதாகுங்
{ கலக்கங்களைக் கூறுகின்றார். }

(க௪) பதஞ்சலிபகவான் * கிலேச + கர்ம † விபாகங்களோடும் அவற்றின் ‡ ஆசயங்களோடுங்கூடாத புருடவிசே

* கிலேசம் என்றது, அவித்தை, அஸ்யிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசம், என்பனவாம்.

† கர்மம் என்றது, அசுக்ல கிருஷ்ணகர்மம், யோகிக்கு இதராக்குப் புண்ணியபாவமிசிரம்; அசுக்லகிருஷ்ணமென்றது சகாமரூப சுபகர்மம்; அசுபகர்மம்; இரண்டின் விஸட்சணமானயோகானந்தத்திற்கு ஏதுவான புண்ணியவிசேஷம். ‡ விபாகம் என்றது, ஜாதி, ஆயுள், போகம், என்னும் பலவிசேஷங்கள். § ஆசயம் என்றது, சமஸ்காரம்.

டனே ஈசனும், அவன் சீவன்போலும் அசங்க சித்தாகுமென்று சொல்லுவர்.

(கடு) தார்க்கீகன், அசங்கனாகிய ஈசரனுக்கு நியந்திருத்துவங் கூடாது நித்தியமான இச்சாநூனக்கிரியைகளை உடைத்தாயிருப்பனென்று சொல்லுவன்.

(கசு) இரண்யகர்ப உபாசகர், ஈசரன் நித்தியநூனாகிய யுகடயனேல் சதாசிருஷ்டியுளதாதல்வேண்டும். ஆகலின் இரண்யகர்ப்பனே ஈசரனென்பார்கள்.

(கஎ) விஸ்வரூபமதம், ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷ்மசரீரத் தனியேயிலலை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது எங்குங் காலெங்குங் கையாகக் காட்டினபடியினாலே விராட்பருஷனே ஈசரன் இரண்யகர்ப்பனல்லவென்று சொல்லும்.

(கஅ) பிரசாபத்தியமதம், எங்குங்காலெங்குங்கையாக விருக்கிறதே ஈசரானால் மரவட்டையும் ஈசரனாகவேண்டும் ஆகையினாலே பிரம்மாவே ஈசரனல்லாமற் மற்றது ஈசரனல்லவென்று சொல்லும்.

(கக) வைஷ்ணவமதம், இந்தப்பிரம்மாவும் விஷ்ணுவினுடைய நாயியிலே பிறந்தபடியினாலே விஷ்ணுவே ஈசரனென்று சொல்லும்.

(உ௦) சைவாகமம், சிவனுடையபாதம் விஷ்ணு காண்படியினாலே சிவனே ஈசரனென்று சொல்லும்.

(உக) காணாதிபத்தியமதம், திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனும் கணபதியைப் பூசைபண்ணினபடியினாலே விக்ரேசரனே ஈசரனென்று சொல்லும்.

(௨௨) புராணிகமதம், இப்போது சொல்லப்பட்ட தேவ ஸ்தலங்களெல்லாம் புண்ணியத் தலங்களிலே விளங்குகையினாலே ஸ்தலங்களே ஈசரனென்று சொல்லும்.

(௨௩) தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானவைகளை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினாலும் மரங்களே ஈசரனென்று சொல்லுவன்.

(௨௪) இப்படி யின்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரவாதம் ரசவாத முதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்தாக்கொண்ட லைந்தார்கள் இப்படி அஞ்ஞானசாஸ்திர கர்த்தாக்க ளைந்த வழிசொன்னோமென்றுத்தாம்.

(௪௦) இப்படி யெல்லாச்சாஸ்திரகர்த்தாக்களும்வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாம யமென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினாலே வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென்றுத்தாம்.

• (௪௧) அப்படியானால் இந்த வாதிகளுக்கெல்லாம் வி ரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்திற்கும் அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளுக்குஞ் சற்றுமீவி ரோதமில்லையென்றேயுத்தாம்.

(௪௨) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளென்கிறதற்கும் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படிச்சொல்லுகிற முப்பத்திரண் டுபநிஷத்துமே பிரமாணமென்றத்தரம்.

(சங்) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லக்ஷணமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மோகலக்ஷணமும் சடலக்ஷணமுமா யிருக்குமென்று த்தரம்.

(சசு) இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாம் சடமாயிருக்கக் கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப்படா தபடியினாலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோமென்றுத்தரம்.

(சரு) சீவன் சகத்து ஈசுரனென்பவை யெல்லாரும் உண்மையாகக்கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த மாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகீகதிறுஷ்டியிலே உண்மையாகவும் யுக்தியினாலே ஆநிர்வசநீயமாகவும் வேதாந்தக்ஞானிக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமா யிருக்குமென்றுத்தரம்.

(சசு) இந்தமாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக் காலத்தில் உண்டு எந்தக்காலத்தில் இல்லையென்கிறசங்கைக்கு,

சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்தசித்திரபடம் போலே உண்டாயிருக்கிற காலமென்றும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரபடம்போலே இல்லாதகாலமென்று முத்தரம்.

(சஎ) இந்தமாயை சுதந்தராயோ பராதினமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியி
னாற் பராதினமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்
னியத்தைச் சடமாயிருக்கிற ஜகத்தாகவும் சிதாபாசர்களா
யிருக்கிற ஜீவேசுரர்களாகவும் பண்ணுகையினாற் சுதந்தரா
யுமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சஅ) இப்படியானால் மாயையினாலே பிரமத்திற்குச்
சொரூபலக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை கூடஸ்ததாத்தொடாமற்றானே சீவன் ஜகத்
தையுண்டாக்குகையினாற் சொரூபலக்ஷணங் கெடவில்லையெ
ன்றுத்தரம்.

(சக) முன்பிரமத்தைத்தானே சீவன் ஜகத்தாய்ப்பண்
ணிற்றென்றீர் பின் பிரமத்தைத்தொடாமற் பண்ணிற்றென்
ன்றீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக்கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமெ
ன்று வேதஞ்சொன்னபடியினாலே நீ இதுிலே மயங்கவேண்
டாமென்றுத்தரம்.

(ரு௦) இப்படி மாயைகற்பித்தவெல்லாங் கூடாததைக்
கூட்டுவித்ததாக விருக்குமோ இப்படிக்கொத்த சத்தி இந்
தமாயைக் கெங்கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருமாயையினிடத்திலே பிறந்தபூதங்களிலே ஒன்றி
லே வெளியும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலே சூடும் ஒன்றி
லே குளிரும் ஒன்றிலே கடினமும் கண்டபடியினாலே இந்த
மாயை கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறது சுபாவம் இந்தச்சத்தி
மாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினால் வந்ததல்ல
வென்றுத்தரம்.

(ரு௧) இந்தச் சகத்து மாயாமயமென்கிறதை யெல்லா
ரும் ஏ ன்றியவிலையென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனைக் காணுமளவு மீந்திரஜால முண்மையாகத்தோற்றுக்கொள்போல மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாவை புண்மையாகத்தோற்றும் அதிஷ்டானத்தையறிந்தாற் பொய்யாய்ப்போமென்றுத்தரம்.

(ருஉ) சகலவாதிகளு மாயையிற்குள்ளேதானே இது பொருளதுபொருளென்று சங்கிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேகசொரூபமாயிருக்கிற மாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமற் சங்கைக்குட் சங்கைபண்ணுகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(ருங்) ஆனால் இந்தமாயைக்குப் பரிகாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இது பொருளல்ல மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரமென்றுத்தரம்.

(ருச) கண்ணாக்கண்டும் நிர்ணயமாகாத இந்திரஜாலம்போல இந்தஜகத்து மாயாமயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லவோ விருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தசத்தென் திருவகை நிர்ணயத்திலு மகப்படாத ஜகத்து உண்மையென்கிறது உன்னுடைய பகஷ்பாதமேயல்லாமற் சகத்துமாயைதானே யென்றுத்தரம்.

(ருரு) நீர்சொன்னதேயல்லாமல் கெதம் ஜகத்துமாயையென்று சொன்னபேருண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சடமாய்க் கர்ப்பவாசம்பண்ணின சுக்கிலமுஞ் சேதனம் போலே பிறப்பட்டுப் பெரியவன் சிறியவனென்று உண்டு த்துக் கண்டுகேட்டுத் திரிகிறதைப் பார்க்க வேறே இந்திரஜாலமேதென்று வசிஷ்டர் சொல்லியிருக்கிறார் இந்தத்தே

கம்போலே ஆலமர முதலானவைகளும் விதை யெங்கேவந்தது மரமெங்கேவந்ததென்று மயங்கவேண்டாம் சகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசர் சொல்லியிருக்கிறார் மனதினாலே சிந்திக்கும் நிர்ணயமாகாத பொருளைத் தர்க்கிக்கொண்ணாதென்றும் நிர்ணயப்படாத ஜகத்திலே இதுபொருளதுபொருளென்று சங்கிக்கத் தேவையில்லை சகலமுமாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாக்கியவல்கியர் சொன்னார் இன்னபடியென்று சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சத்தி மாயையென்றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(ருசு) இந்தமாயைக்கு விதையெங்கே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்தையடக்குகிற பீஜம்போலச் சாக்கிரசொப்பனப் பிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங் காணவில்லையோ வென்றுத்தரம்.

(ருள) சகலபுத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கியிருக்கிறதற்கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வஞ்ஞராயிருக்கிறதே அடையாளமென்றுத்தரம்.

(ருஅ) ஈசரவுபாதி யெப்படியிருக்கும் ஜீவவுபாதியெப்படியிருக்கும் ஜீவேசரர்களுப்படியிருப்பார்கள் ஈசரனை யறிகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மேகம்போலவீருக்கு மாயை மேகத்தின்றி வலைபோலவீருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற் பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போலவீருப்பர் சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல் ஈசரனை அநுமானத்தினு லறியவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ருக) இந்தப்புத்திவாசனையிலே பிரதி விம்பித்த சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதி விம்பனயிருக்கிற ஈசுரனையும் எந்தவடைவிலே பருத்துக்காண்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடிப் புத்திருபமாய் முனைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க் காணலாம் ஈசுரனைச் சர்வக்ருன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்று விவதஞ் சொல்லக்கேட்டறியலாமென்றுத்தரம்.

(சு௦) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானால் இவர்களுக்கும் தாரதன்மிய மேதென்கிறசங்கைக்கு,

ஜீவர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் ஈசுரன் மாயையைத் தன்வசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவனென்றுத் தாரதன்மியங் காணலாமென்றுத்தரம்.

(சுக) ஈசுரனைச் சர்வக்ருன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்ப தெதனென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குபாதியான மாயையி னிடத்திலே சகலமுமிருக்கிறபடியினாற்சர்வக்ருனென்பது சகலஜீவர்களுடைய புத்திகளுக்குள்ளுமிருந்து ஆட்டுகிறபடியினால் அந்தரியாமி யென்பது இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவராலுந் திருப்பப்படாததுகொண்டு சர்வேசுரனென்றுத்தரம்.

(சுஉ) ஈசுரனுக்குச்சர்வக்ருத்துவமுண்டானால் எல்லாராலும் ஏன் அநுபவிக்கப் படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு,

வாசனைகளெல்லாம் பரோக்ஷமானபடியினா லநுபவிக்கப்படவில்லை யென்றுத்தரம்.

(சுங) ஆனால் அந்தச் சர்வக்ருத்தன்மையின் ஞானம் பெப்படியுளதா மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சர்வபுத்திகளினும் அந்தச்சர்வக்ருத்தன்மையைக்கண்டு வாசனையின்கண்ணே அநுமானிக்கத்தக்கதென்றுத்தரம்.

(௬௪) அந்தநியாயிக் கித்தனுகுணமுண் டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்குச் சரீரமேது இவர்கம்பித்த தே பிரபஞ்சத்திற்கு வழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தநியாயிக்கு வெருகுணமுண் டென்கிறதற்கு அந்த நியாயிப் பிரமாணமென்கிற வேதம் பிரமாணம் புடவையினிடத்திலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறுற்போலச் சகலத்திலு மிவரு பாதானமாக விருக்கிறபடியினாலே சகலமும் இவர்க்குச் சரீரம் ஈசுரன் சகல பூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிப்பாவைகளை அபிமானக் கயிற்றைப்பூட்டி விதிநிஷேத வழியே ஆட்டுவிக்கிறொன்கிற கீதாவசனமும் இதுதர்மமென்றறிவேன் இதிலே மூளவுயில்லை இது அதர்மமென்றறிவேன் இதைவிட்டுத் திரும்பவுயில்லை ஆரோஹுவராட்டுவிக்கிறொன்கிற பாண்டவகீதையுங் கற்பித்ததே வழியென்றதற்குப் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௬௫) சகலமுமிப்படி ஈசுரனே ஆட்டுகிறதானால் புருஷனுடைய முயற்சி தேவையில்கையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முயற்சியும் அவரவர் கர்மத்திற்கிடாக ஈசுரசங்கற்பமே யானபடியினால் முயற்சியே பண்ணவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௬௬) கர்மத்தின்வழியே முயற்சியானால் ஈசுரசங்கற்பம் தேவையில்கையென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அசங்கனென்கிற க்ஞானம் வரவேண்டியபடியினாலே ஈசுரானுக்கிரகமும் வேண்டுமென்றுத்தரம்.

{ இஃது இரண்டாவதுசங்கை உத்தரசமாதானம் }
முலசுலோகப்படி தவறின சங்கை.

[புருடப்பிரயத்தனம் ஈசரரூபமானால் ஆரோ ஒருவர் ஆட்டுவிக்கிறாரென்ற அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமா மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஈசன் புருடமுயற்சி வடிவாயிருக்கிறானென்னும் ஞானத்தால் தான் அசங்கனென்னும் ஞானம் வருவதால் அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமல்லவென்றுத்தரம்.]

(ஈஎ) ஈசராறுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிறக்ஞானம்வந்ததனாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவ்வளவுகொண்டு முத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(ஈஅ) அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேறு அழிக்கிற அடைவேதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற் பிரபஞ்சத்தை அவரவர் கர்மவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே சிருஷ்டியென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தைத் தம்மிடத்திலே அடக்குகிறதே பிரளயமென்றுத்தரம்.

(ஈக) ஒருஈசவரனே * சித்துக்குஞ் சடத்துக்குங் காரணமெப்படி யாவொன்கிற சங்கைக்கு,

† சைதன்னியமானபடியினாலே சித்திற்குங் காரணமாவர் தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே சடத்திற்குங் காரணமாவொன்றே யுத்தரம்.

* சித்து என்றது, சிதாபாசர்கள்.

† சைதன்னிய மானபடியினால் சிதாபாச அம்சத்தினால்.

(௭௦) இப்படியானுற் பிரமந்தானே ஜகத்காரணமென் றுகோசராசாரியார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்ததாயுஞ் சீவனையும் அன்னியோன்னியாத்தி யாசத்தினாலே ஒருமைப்பாடாய்க்கண்டாற்போல ஈசரனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக்கண்டுசொன்னொன்றுத்தரம்.

(௭௧) அன்னியோன்னியாத்தியாசமெப்படிக்கூடுமென் கிற சங்கைக்கு,

ஈசரனுடைய ஜகத்காரணத்வம் பிரமத்தினிடத்திலும் பிரமத்தினுடைய சச்சிதானந்தலக்ஷணம் மாயாப் பிரதிவீம் பரிடத்திலும் அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுக்கொடுக்கொடுக்கி பட்டம் போலே ஒன்றுயிற்றென்றுத்தரம்.

(௭௨) இந்தவுளவு ஈரநிந்தவகை யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆறு லிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிப்பிரமம் அசங்கமென்றும் மாயாப்பிரதிவீம்போ சிருஷ்டிக்கிறவ னென்றும் அறிந்தோமென்றுத்தரம்.

(௭௩) சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

சமுத்தியினிடத்திலே சொப்பனமுண்டாகிறுற்போல ஆனந்தமயராயிருந்த ஈசரனும் மாயையை விரியப்பார்த்து இரண்ணிய கர்ப்பரானொன்றுத்தரம்.

(௭௪) ஒரு வேதத்திலே ஒன்றிலே ஒன்றுண்டாயிற் றென்கிற சிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலே ஒருமி த்த சிருஷ்டிசொல்லுகிறது இதிலே எது பிரமாணமென் கிற சங்கைக்கு,

இந்த இரண்டுவகைச்சிருஷ்டியாகிய சொப்பனமும் உண் மையானபடியினாலே இரண்டும் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௭௫) இரண்யகர்ப்ப சொரூப மெப்படி யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சூக்ஷ்மசரீர சமஷ்டி யபிமானியாய்ப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறுற்போல எங்கு மிருக்கிறவராய் இச்சாநூனக்கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுசத்திகளை யுடையவர் இரண்யகர்ப்பொன்றுத்தரம்.

(௭௬) இந்த இரண்யகர்ப்பம் எப்படிக்காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தியாகாலத்திருட்டிலே காணப்படுகிற லோகம்போலவும் கரியின லச்சுக்கட்டின சித்திரபடம்போலவும் எங்கு மொக்கக் குறுமுனையாயிருக்கிற பயிர்வகைபோலவும் ஈசரனுடைய சூக்ஷ்மசரீரமும் அழகாகவெங்கும் ஒக்கலாஞ்சனை பண்ணப்பட்டுத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(௭௭) இந்த சூக்ஷ்மசரீரந் தூலாவஸ்தையை யடைந்து தோற்றுகிறதெப்படி இதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்கு அவயவங்களேது அந்த அவயவங்களைப் பூசித்தாற்பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற லோகம்போலவும் தீர்ந்த சித்திரபடம்போலவும் பழுத்த பயிர்வகைபோலவும் வெட்டவெளியாகக் காண்கிற ஸ்தூலசரீராதிப்பிரபஞ்சமே விராட்டென்பது விஸ்வரூப அத்தியாயமும் புருஷசூத்திரவேதமும் பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணச்சிரமமுடையபேர்கள் தேவாசுராதிகள் சராபுஜாதிகள் மயிலார்மாரி வாச்சி உளி முதலான வெல்லாம் ஈசரனுடைய அவயவங்களானபடியினால் உபாசித்தமூர்த்தியதிகாரிக்குத்தக்கதாய்ப் பலனும் வருமென்றுத்தரம்.

(எஅ) எல்லாரும் பூசிக்கிற தீசுர அவயவமானால் எல்லாருக்கும் மோகூஷ மேன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

மாயீகத்தை யுபாசித்தால் மாயீகபலமே யல்லாமல் மோகூஷம் வாராதென் றுத்தரம்.

(எக) பின்னை யெதனால் மோகூஷம் வரவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்துவவிசாரத்தினால் மோகூஷம் வரவேண்டுமே யல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் வாராதென் றுத்தரம்.

(அ௦) பிரமக்ஞான மன்றியிலே மற்றொன்றினாலுஞ் சம்சாரம் போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

தான்விழித்தா லல்லாமற் றன்னுடைய சொப்பனம் போகாததுபோல அத்துவிதப் பிரமத்துவத்தில் அஞ்ஞான கற்பிதமான ஜீவேசுர ஜகத்தென்கிற சொப்பனமும் அதிஷ்டானக்ஞானத்தினாற் போகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(அக) பிரமத்திற் கபின்னமாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களை யுங் கற்பிதசகத்துடனேகூட்டலாமோவென்கிற சங்கைக்கு, அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாற் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(அஉ) இவர்களாற் கற்பிதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஈக்ஷணமுதற் பிரவேசாந்தவனாச் சிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுரன் கற்பித்தது சாக்கிரமுதல் மோகூஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாஞ் சீவன்கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(அங்) இப்படிப் பிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொரு ளானால் வாதிகளெல்லாஞ் ஜீவேசுரவிஷயத்திலே வாதம் பண்ணி மாயக்காரண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாக வீணிலே மாய்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(அச) நீரொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகள் கெட்டுப்போகலாமோ இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

பிராந்தர்களுக்குப் பக்குவம் வாராததற்கு முன்னே போதித்தால் இளைப்புமாந்திரமேமிச்சமல்லாமல் அவர்கள் புத்தியிலே யேறுதென் றுத்தரம்.

(அரு) எந்தவாதிகள் எதனாலே பிராந்தர்களாயிருக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

லோகாயுதன்முதல் சாங்கியன்பரியந்தன் சீவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள் யோகிமுதல் விருக்ஷார்ச்சனன்பரியந்தம் ஈசுரப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்களென்றுத்தரம்.

(அசு) பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரகர்த்தாக்களையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அத்வைதபிரமத்தை அறியாதபடியினாலே இவர்களும் பிராந்தர்களே இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லையென்றுத்தரம்.

(அஎ) சீவவாதிகளோடே ஈசுரவாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே பிணையெடுக்கிறவனிலும் இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யாய்ப் போகிறுற்போல இந்தவிருவகை வாதிகளுங் கற்பித்ததிலே தாரதன்மியமானாலும் ஞானம்வந்தவனைக் குறித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தர்கள் தானேயென்றுத்தரம்.

(அ) மோக்ஷம்வரவேண்டு மென்கிறவனும் இந்த வாதங்களை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வபக்ஷமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதே யல்லா மற் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமென் றுத்தரம்.

(அக) சாங்கியம் யோகம் இந்த இருவகையிலுஞ் சொ ன்ன சீவனும் ஈசுரனும் சுத்தசைதன்னிய மானபடியினால் இந்த இருவகையும் தள்ளப்படாது வேதாந்தத்திற் கூட்ட லாமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர்களுக்குப் பேதஞ் சித்தமானபடியினால் நம் முடைய சித்தாந்தத்திற்குக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(க௦) உம்முடைய சித்தாந்தத்திலே தொம்பதத்திற் குந் தம்பதத்திற்கும் பேதமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

அத்துவிதத்தைப் பொதிக்க வேண்டுமென்கிறதற்காக ஒரு பகுப்புப் பகுத்துக்காட்டினதேயல்லாமல் அர்த்தபேத மில்லையென் றுத்தரம்.

(க௧) இப்படியானால் லக்ஷணையினற் பதார்த்தசோத னை பண்ணுவானென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற்சீவேசுரர்களை வேறுகக்கண்டிருந்த பிராந்தர்களுக்கு அந்த பிராந்தியைப் போக்கவேண்டிப் பதார்த்தசோதனைபண்ணிக் காட்டினதென் றுத்தரம்.

(க௨) பதார்த்தசோதனையினா லிருவரையும் ஒருவரா ய்க்காண்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகா காசத்தையும்விட்டு இவைகளுக் கதிஷ்டானமாயிருக்கிற

கடாகாசத்தையும் மஹாகாசத்தையும் ஒன்றென்று காண்கிறும்போலத் தொம்பத தம்பதங்களிலும் உபாதிசுப்பிதமான ஜீவேசுரர்களைத்தள்ளி இவர்களுக்கதிஷ்டானமான கூடஸ்தரையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக் காண்கிறதே லக்ஷணையினுற் பதார்த்தஞ் சோதிக்கிறதென்றுத்தரம்.

(கூஉ) இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற் சீவனையுமேயோ கமத்திலீசுரனையும் இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தமாகக் கலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன் பரியந்தங் கூட்டலாமென்றுத்தரம்.

(கூச) அப்படிசாங்கிய யோகமதத்திலே விரோதமே தென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா அநேகமென்றதும், ஜகத்துச்சத்தியமென்றதும், ஈசர னொருவனுண்டென்றதும், அத்துவிதத்திற்கு விரோதமென்றுத்தரம்.

(கூரு) அத்துவிதத்திற் கொத்து வராவிட்டாலென்ன ஜீவன் அசங்கைசதன்னியமென்றறிந்ததுகொண்டு முத்தியிலையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜகத்தும் ஈசரனு நித்தியமென்றதனும் றுணசங்கனென்றறிந்தாலு முன்போலப் பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூட்டும், பின்பிருக்கிற ஈசரனுஞ் சினைபண்ணுவர் ஆகையால் மோக்ஷமெப்படிவருமென்றுத்தரம்.

(கூசு) அசங்கையிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அவிவேகத்தினுற் பிரகிருதி சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிற்பா டிவனையெப்படிக்கூட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயா வாதத்தினால் வேதாந்தத்திலே வந்தாயென்றுத்தரம்.

(க௭) உம்முடைய அத்துவிதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானுவிதமாகாதபோது இவன்முத்தன் இவன் பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த நிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானே கற்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(க௮) ஆத்மா ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லாதவிடத்திலே மாயை எப்படி விகற்பத்தைக் கற்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமாகையினால் சகலத்தையும் கற்பிக்கும் சுபாவத்திலே பெந்தம் முத்தி பெத்தன் முத்தனில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(க௯) ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டாற்பின்னை யெப்படி யுண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையாகிற காமதேனுவுக்குச் சீவேசுரர்களென்று இரண்டுகன்றுண்டு, வேண்டியபடி தொய்தப்பாலுங் கறக்கும் ஆகையினால் அத்துவிதம் ஒன்றொழிய இரண்டில்லையென்றுத்தரம்.

(க௧௦) இப்படிப்பேதமெல்லா மித்தையென் றறிந்து பரமாத்மா ஒருவரே உள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம் பண்ணக்கண்டோம் அதுகூடுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முன்போலப் பரமார்த்தமாக விவகாரம் பண்ணாமல் மித்தையென்று காண்பார்களென்றுத்தரம்.

(க௧௧) அஞ்ஞானியெப்படி விவகரிப்பன், ஞானியெப்படி விவகரிப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இகபரவியாபாரங்களெல்லாம் உண்மையென்றும் அத்துவிதம் இல்லையென்றும் விவகரிப்பன் அஞ்ஞானி, அத்துவிதமாத்திரம் உண்மைப்பொருளென்றும் மற்றுள்ளவெல்லாமிதையென்றுங்கண்டு விவகரிப்பன் ஞானி, அந்தந்தநிர்ணயப்படிக்குப் பலனும்வருமென்றுத்தரம்.

(க௦௨) அத்துவிதம் பிரத்தியக்ஷமாவோவென்கிற சங்கைக்கு,

நீ ஞானவடிவா யிருக்கிறாயோ இல்லையோவென்றுத்தரம்.

(க௦௩) * உள்ளபடி தோற்றவிலையென்கிற சங்கைக்கு, அது துவிதத்திலுஞ்சரியல்லவோ துவிதத்தில் † ஸ்தாலி ‡ புலாக § நியாயப்படிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்திக்குமென்றுத்தரம்.

(க௦௪) துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற அறிவாகத்தானே அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென்றுத்தரம்.

(க௦௫) ஞானம்வந்தும் இரண்டும்நிற்கிறதூதானே வென்கிற சங்கைக்கு,

அவற்றையறிந்துஞ் சாக்ஷமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதம் மாயாமயம் அத்துவிதமே நித்தியமென்றுத்தரம்.

(க௦௬) திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ் சத்தியமாய்த் தோற்றினால் எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

---

* உள்ளபடி என்றது, சம்பூரணமாக.

† ஸ்தாலி என்றது, பாணை.

‡ புலாகம் என்றது, சோறு.

§ நியாயம் என்றது, திருஷ்டாந்தம்.

திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம் பண்ணென்
சுத்தரம்.

(௧௦௭) எத்தனைகாலம் பரிசீலனம் பண்ணவேண்டு மெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத் துக்கத்தைத் துவித்திலேபண்ண அத்துவிதத்
திலே பண்ணவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(௧௦௮) பசிதாகமுதலானது முன்போலவே காணப்படு
கிறதே யென்கிறசங்கைக்கு,

எனக்கென்கிற வகங்காரிக்கேயல்லாமற் சாக்ஷியாகி
நமக்கிலையென்று பருத்தறியென் றுத்தரம்.

(௧௦௯) அத்தியாசத்தினாலே சித்திரப்பத்திலுங் காணப்
படுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைக் கைவிட்டு ஆத்மா வக
ங்காரங்களை வேறுகண்டிருவென்றுத்தரம்.

(௧௧௦) அத்தியாசஞ் சீக்கிரத்தில்வருகிறது விவேகம்
ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தி
னால் வாராதோவென் றுத்தரம்.

(௧௧௧) துவிதமித்தையாய்ப் போகிறுற்போல அத்துவி
தமும் மித்தையாய்ப்போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்ப
டாமல் மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோஅத்துவிதமோ
வென் றுன்னதுபவத்தைப்பாரொன் றுத்தரம்.

(௧௧௨) துவிதம்போலேஅத்துவிதமும் அநித்தியமென்
கிற சங்கைக்கு,

துவிதம் முன்னிலையென்கிறதை அத்துவிதங் கண்டாற்
போல அத்துவிதம் முன்னிலையென்கிறதை யொன்றினாலுங்

காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியாபபோஷை
மென் றுத்தரம்.

(கக௩) இப்படி யறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தியடை
ந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாமலிருப்பானே னென்கிற
சங்கைக்கு,

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷி
த்து நம்பாமல் மேலெழுந்தபுத்தினாலென் றுத்தரம்.

(கக௪) யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசை
யெல்லாம் பற்றறவிட்டுப் போயிற் றன்றைக்கிவன் முத்த
னென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணே
மென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக் கண்டிவ
ருகிற ஆசையாகாதென்று அந்த வேதத்திற் கார்த்தம் அகங்
காரக்கிரந்திவிட்டு ஆத்மாவை வேறுகண் டிருக்கிறவனுக்கு
அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசை வந்தாலும் ஆனியில்
லையென் றுத்தரம்.

(கக௫) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்
காரத்தினிடமாய் ஆசைவரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,
பிராரத்தபலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(கக௬) ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலஞ்
சரியானால் இரண்டுபேருக்கும் பேதமேதென்கிறசங்கைக்கு,

இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதப்
பரிகையினாலே கண்டுபோகிறதே யல்லாமற் சொருபங்
கொண்டு காணாதுபோல அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போ
னதுகொண்டு ஞானியெனறழிகிறதேயல்லாமற் பிராரத்த
சேட்டையினாலே பேதந்தெரியாதென் றுத்தரம்.

(கக௭) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யநின்றபோதே நீயே கிருதார்த்தனென் றுத்தரம்.

(கக௮) அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத் துவேஷிக்கிற துமில்லே ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறது மில்லையென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பனென் றுத்தரம்.

(கக௯) ஆனால் உபேகைப்பண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

கைகால் செத்துப்போனால் கர்மத்தி லுபேகை வரும் இப்படி வியாதியே தத்துவக்ஞானமென்றால் உன் புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமே யுத்தரம்.

(க௨௦) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபரதர் முதலானபே ருபேகையாயிருந்தது பராணத்திற் கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீகள் வாகனங்களோடேகூடி வினையாடினாலும் ஞானி சீரத்தைத் தானென்றெண்ணென்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(க௨௧) சடபரதர் காட்டிற்றோனது ஞானமிதித்தமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகளுடைய சங்கத்தைத் துறந்ததேயல்லாமல் கல்லு கண் மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் நிருக்கவில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௨௨) இப்படி ஒவ்வொரு குணங்களைப்பிடித்து இது வேளுனமென்று லோகத்தார் சொல்லுவானென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாதமூடர்கள் ஒன்றுகிடக்க ஒன்று சொல்லுவார்கள் அறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௩) சாஸ்திரசித்தாந்தந்தான் ஏதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வைராக்கியம் உபரதிஞானமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்தமூன்று வகைக்கும் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம், என்கிற ஐந்தும் வெவ்வேறாயிருக்கும் இவைகளை இன்னதின்படியென்று பகுத்தறியாத அவிவேகி எல்லாவற்றையும் ஞானமென்று தநிமாறிச் சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிச்சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௪) வைராக்கியமுதலான மூவகைக்கும் ஏதுமுதலான ஐந்தவஸ்தையும் எப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

வைராக்கியத்திற்கு ஏது, விஷயத்திலே தோஷத்திருஷ்டி, சொரூபம், ஒக்காளம். காரியம், திரும்ப ஆசைவராமலிருக்கிறது. அவதி, பிரமலோகபரியந்தர் துரும்பாயெண்ணுதல். பலம், பிரமலோகம்.

உபரதிக்கு ஏது, அஷ்டாங்கயோகம். சொரூபம், கித்தநிரோதம். காரியம், விவகாரகூடியம். அவதி, சுழுத்தியைப் போலச் சரீரத்தைமறத்தல். பலம், பிரமலோகசாயீபம்.

ஞானத்திற்கு ஏது, சிவவணமனன நிதித்தியாசனம். சொரூபம், * தத்வமித்தியாபாவணை. காரியம், திரும்ப அகங்காரசுகிரந்தி வாராமலிருக்கிறது. அவதி, முன்தேகமே தானென்று நின்றிற்போல பிரமமே தானென்கிற திடம். பலம், மோக்ஷமென்றுத்தரம்.

(௧௨௫) இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு.

இந்த மூன்றுங்கூடினால் திடசொக்கியமுண்டென்கிற தேயல்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமாத்திரம் போதும் கர்மவசத்தினால் சிலபேரிடத்திற் கூடியிருக்கும் சிலபேரிடத்திற் பிரித்திருக்கும் கலங்கத்தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௨௬) இப்படிக்கலங்காமல் நிலைநின்றவனுக்குச் செய்ய காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பித்த ஜகச்சித்திரத்தை யுபேக்ஷித்துச் சதாகாலமுஞ் சின்மாத்திரமாகவே காண்பன்.

இந்தச்சித்திரதிபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் ஜகத்தைச்சித்திரமாகவே காண்பனல்லாமல் முன்போல உண்மையென்று மயங்கான்.

முதலாவது சித்திரதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௧௨௬.

---

* தத்வமித்தியாபாவணை - என்றது - கூடஸ்த் அகங்காரங்களின் பேதஞானம்.

இரண்டாவது திருப்திதீபம்.

சகலலோகங்கட்குஞ் சகலவேதார்த்தத்தை வெளிபண்ணினாலும் புருஷார்த்தத்தைப்பூரியிட்ட ஸ்ரீவீத்யாரண்ணியஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

புருஷனாவன் ஆத்மாவையிவோதானென்றறிந்தாற்பின்னையாருக்குப் போகரிமித்தமா யெந்தப் போகத்தை வேண்டிச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

(க) இந்த உபநிஷத்து என்னத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரதீபிகையிலே சொன்னபடி சுகத்து மித்தையென்றும் உண்மையான சின்மாத்நிரமேதானென்றும் திடப்பட்ட சீவன் முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(உ) இந்தவேதத்திலே புருஷனாவனென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவீர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சீவேசுரர்களுள் நிரண்டுபேருண்டு இவரிற் சிருஷ்டிமுதலானவையப்பண்ணுகிறவன் ஈசுரன் சாக்கிரமுதல் மோகூபரியந்தமுள்ள சம்சாரநிருவகிக்கிறவன் சீவன் இதில் அதிஷ்டானசைதன்னியத்துடனே கூடச் சீவனைப் புருஷனென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(ஈ) அதிகாரியைச் சொல்லுகின்ற புருஷசத்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தையுங் கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறசொருபயில்லாதபடியினாலும் விவகாரத்தி லிருவரும் ஒருவராகத் தோற்றுகையினாலும் முத்தியிலே ஆரோபமும் அதிஷ்டானமாத் திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையுங் கூட்டிச் சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(ச) இந்தப்புருஷன் அதிஷ்டானப்பிரதானமா யெப்படிப் பேசுவான் ஆரோபப்பிரதானமா யெப்படிப்பேசுவான் என்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானம் ஆரோபத்திலடங்கியிருக்குங்காலத்தில் ஒருமைப்பாடாக நான் சம்சாரியென்றே பேசுவான் ஆரோபத்தைத்தள்ளி அதிஷ்டானமே தானாய்க் காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத் திர மென்றே பேசுவான் எனென்றுத்தரம்.

(ரு) நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலே அகங்காரங்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முக்கியவகங்காரமொன்றும் அமுக்கிய வகங்கார மிரண்டுமாக அகங்காரமுன்றுண்டு அதிஷ்டான வகங்காரங்களைப்பகுத்துக்காணாத மூடொருமைப்பாடாக நான் வந்தேன்போனேனென்று சிதாபாசனாகப்பேசுகிறது முக்கியவகங்காரம் லக்ஷணவிருத்தியினாலே பகுத்துக்கண்டனானி நான் அசங்கன் சின்மாத் திரமென்றே பேசுகிறதும் விவகாரத்தில நான்வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனாகப் பேசுகிறதும் அமுக்கிய வகங்காரமாம் ஆகலின் இலக்கணையால் அகஞ்சத்தார்த்தமாக நானென்னு முணர்ச்சிக்கு ஐடமாதலால் அசங்கனாகின்றே எனென்னு ஞானங்கூடுமென்றுத்தரம்.

(சு) அஞ்ஞானி ஞானியென்னு மிருவருஞ் சிதாபாசர ல்லவோ இவர்களில் ஞானி தனக்கன்னியமாயிருக்கிற சா க்ஷியை நானென்னக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முகாபாசத்திற்கெப்படியானால், கண்ணாடியிலே பிரதி விம்பிக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமே சு பாவமானுற்போலச் சிதாபாசனுக்குஞ் சிதாபாசனாயிருக்கிற தான் மித்தையானபடியினாலும் சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிற தான் சுபாவமானபடியினாலும் தன்னுடைய சுபாவ சைதன்னியத் தை நானென்னக்கூடுமென் றுத்தரம்.

(எ) சிதாபாசனாகவிருக்கிற சிதாபாசன் மித்தையான லவனனுசந்தானம்பண்ணுகிற ஞானமு மித்தையாகவேண் டும் அதுசம்சாரத்தைப்போக்கமாட்டாதென்கிறசங்கைக்கு,

இந்த ஞானமித்தையானாலும் இதனாற் சிதாபாசனுக்கு முன்னிருந்த சம்சாரம் பொய்யானபடியினாலே அதைப்போ க்குதற்கிந்தஞானமே போதுமென் றுத்தரம்.

(அ) புருஷசத்தத்திற் கர்த்தங்கேட்டோம் இனி ஆத்மா வையிவோ நானென்றறிகிற தெப்புடியென்கிறசங்கைக்கு,

சந்தேக விபரீதமறத் தேகமே தானென்றிருந்தாற்போ லச் சாக்ஷியே தானென்றறிகிற திடக்ஞானமே இவோ தா னென்கிறதென் றுத்தரம்.

(க) இவோ தானென்கிற சொற்பிரத்தியக்ஷத்தையல் லவோ சொல்லுகிறது அவர் கெதத்திற்குப் பரோக்ஷமா யிருக்கக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் துக்கநிவிரு த்தி தடையற்ற வானந்தமென்கிற ஏழுவஸ்தையுங்கண்டாற்

போல ஆத்மாவினிடத்திலும் ஏழுவஸ்தையுங் கூடுமென்றுத்தாம்.

(௧௦) தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழுவஸ்தையும் அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தசமன் ஒன்பதுபேரையும் எண்ணினவுடனே பத்தாமவனைக் காணாமற் றிடுக்கிட்டுக் கலங்கினதே அஞ்ஞானம்,

பத்தாமவனைக்கானே அவனெங்கே போனானெனவென்கிற பராமரிசையே ஆவரணம்.

ஆற்றோடேபோனென்றமுகிறதே விசேஷம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினுற் சுவர்க்காதி லோகம்போலப் பத்தாமவனிருக்கிறென்கிறது பரோக்ஷஞானம்.

நியே பத்தாமவனென்று ஆப்தனெண்ணிக் காட்டவறிந்ததே அபரோக்ஷஞானம்.

முன்செத்தானென் றமுதவழுகை போனதே துக்கநிவிருத்தி.

பத்தாமவனைத் தானாகக்கண்ட சந்தோஷமே தடையற்றவாநந்தம் இப்படிப்போல ஆத்மாவினிடத்திலேயுங்காட்டும்படி.

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்திலுந் தித் தன்னுடைய சபாவத்தைவிசாரியாமலுபேக்ஷித்திருக்கிறதே அஞ்ஞானம்.

அமர்க்கத்திலே விசாரித்து ஆத்மாவுண்டானுற்றோற்றோ இல்லையென்கிறதே ஆவரணம்.

சரீரத்திரயத்தைபுஞ் சிதாபாசனையுந் தானாகக்கண்டதே விசேஷம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினுற் பிரமமுண்டென் றறிகிறதே பரோக்ஷஞானம்.

வேதாந்த விசாரத்தினு ஸந்தப்பிரமம் நாமென்றறிகிற தே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான் கர்த்தாபோக்தா வல்லவென்றுபோனதே துக்க நிவிருத்தி.

செய்யத்தக்கதெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது அடையவே ண்டியதெல்லா மடைந்து முடிந்ததென்கிற சந்தோஷமே தடையற்ற வானந்தம் இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு ஏழவஸ்தை யுண்டென் றுத்தரம்.

(கக) இதிலே பந்தப்படுத்துகிற அவஸ்தையேது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற அவஸ்தையேதென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின மூன்றாம் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தின நான்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கஉ) முந்தின மூன்றிற்கு ளெந்தெந்த அவஸ்தையெ ள்தெந்தவர்த்தங்கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாவை நானறியேனென்கிற வுதாசீனமே அஞ்ஞா னத்திலவந்த அநர்த்தம்.

அமார்த்திலே விசாரித்துக்கூடஸ்தரிருந்தாற்றேற்றா ரோ இல்லையென்கிற விபரீதவார்த்தையே ஆவரணத்தில் வந்த அநர்த்தம்.

இகபரத்தைக்குறித்துச் செய்தொழிவெல்லாநம்முடைய தொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமே விக்கேபத்தில் வந்த வரர்த்தம்.

இப்படியிந்த மூன்றவஸ்தையும் அநர்த்தங்கொடுக்கு மென்றுத்தரம்.

(கங) அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்கேபத்திற்கு முந்தினதானபடியினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென் று சொல்லக்கூடாது விக்கேபங் காரியப்படுகிறதற்குமுன்

காரணரூபமாய்ப் பிரமத்தினிடத்திலே யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் நிருவிகாரம் அதனிடத்திலே யிருக்குமென்ன க்கூடாது. சிதாபாசனிடமாய்த் தானே முந்தின இரண்டவ ஸ்தையும் வாசனரூபமாயிருந்தது ஆகையினால் ஏழவஸ்தை யுஞ் சிதாபாசனுக்கே ஆத்மாவுக்கில்லையென்று தத்தரம்.

(கசு) பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற்காதா ரஞ் சிதாபாசனென்று சொல்லாமற் பிரமமென்று சொல் வானே னென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபத்திற் கதிஷ்டானம் பிரமமானபடியினாலே யெல்லாம் பிரமத்தி லாரோபமென்று சொன்னார்கள் நா மநுபவத்தினாலே அவஸ்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கெ ன்று சொன்னோமென்று தத்தரம்.

(கரு) இந்த ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யநு பவமாய்க் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் சம்சாரி நான் பரோக்ஷஞ்ஞானி நான் வீக்ஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான் கிருதகிருத்தியனென்கிறவிகேஷ பழுத லைந்தவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்கக் கண்டாற்போல நான் அஞ்ஞானியென்கிறுஷ்டிக்குப் பிரமமில் லையென்கிற முந்தின இரண்டவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்க அநுபவங்கண்டோமென்று தத்தரம்.

(கசு) இனி, மேலவஸ்தைநாலும் மோக்ஷங்கொடுக்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷஞ்ஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும் அபரோ க்ஷஞ்ஞானத்தினால் அசித்தாவரணமும் மூலாக்ஞானத்துட னேநஷ்டமானபடியினுற்பிரமமேநாமென்று வெட்டவெளி

யாய்த் தோற்று கையினால் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம
நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகலதுக்கமும்
விட்டுப்போம் சகலசம்சாரமும் நிவிருத்தியானவுடனே நான்
நித்தியமுத்தனென்கிற கெம்பீரங்கொண்டு தடையற்ற வா
னந்தம்வரும் இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங்கொடுக்
கிறவனாவென்று தத்தரம்.

(கௌ) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானும் பரோக்ஷஞான
விஷயமா யெப்படி யிருந்ததென்கிற சங்ககக்கு,

பிரம முண்டென்று பிரகாசிக்கையினும் சூற்றமில்லை
யென்று தத்தரம்,

(கௌ) சுயம்பிரகாசமானால், தானாய்வினங்கவேண்டுமே
யல்லாமற் பிரமமுண்டென்று விளங்கலாவதேது ஆகையி
னாலே அந்தப் பரோக்ஷஞானம் பிரமாணமல்ல வென்கிற
சங்ககக்கு,

முந்தின நிர்ணயத்திற் கழிவுவந்ததுகொண்டும் கண்ணு
ரக்காணாததுகொண்டும் தாறுமாறாய்நிந்ததுகொண்டும் ஏக
தேசமாய்க் கண்டது கொண்டும் அப்பிரமாண மென்றால்
இந்த நாலுவகையிலே ஒன்றாகிலுங்கண்டு அப்பிரமாண
மென்னவேண்டும் ஆகையினும் பரோக்ஷஞானத்திற்கு
இந்த நாலுவகையு மில்லையென்று தத்தரம்.

(கக) இந்த நாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிற
தெப்படியென்கிற சங்ககக்கு,

பிரமமில்லையென்றொருபிரமாணங் காணாதபடியினாலே
முந்தின நிர்ணயத்திற்கழிவில்லை கண்ணுரக் காணாததுகொ
ண்டு பரோக்ஷஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் சுவர்க்கா
திக்கானமும் அப்பிரமாண மாகவேண்டும் பிரத்தியக்ஷமா
கப்போகிறதைப் பரோக்ஷமென்றதுகொண்டு பிராந்திய

ன்னக்கூடாது, ஏகதேசம் கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாண மென்றால் கடக்ஞானமுதலாகப் பிராந்தியாக வேண்டும் ஆகையினால் பரோக்ஷக்ஞானத்திற் கொருநூஷணமுயில் லையென் றுத்தரம்.

(20) நிரம்ஸ வஸ்துவினிடத்திலே அம்ஸகப்பண யெ ப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத் தொட்டில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்பட்ட ஷபா தியைத் தொட்டுண்டென் றுத்தரம்.

(21) உபாதியைத்தொட் டெப்படியுண்டென்கிற சங் கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அம்சந் தள்ள ப்பட்டது பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தினால் அபானம்ஸந் தள்ளப் பட்டதென் றுத்தரம்.

(22) பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்திற் கானியில்லையோவென் கிற சங்கைக்கு,

பத்தா மவன்தானேயென்று கண்டபிற்பாடு முன் கண் ட வொன்பதுபேருக்கு ளில்லையென்று கண்டாற்போல ஆத்மாவேபிரமமென்று கண்டபின்பு முன்தானாகவழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தைக் கெடுக்கமா ட்டாதென் றுத்தரம்.

(23) இப்படிப் பரோக்ஷக்ஞானம் அவாந்தர வாக்கி யத்தினால் வருமென்றும் பின்மஹாவாக்கிய விசாரத்தினால் பிரத்தியக்ஷக்ஞானம்வருமென்றும் எங்கே சொல்லியிருக் கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷக்ஞா னஞ்சொல்லிப் பின்பொன்பதாந்தரம் பிரத்தியக்ஷக்ஞான

ஞ்சொன்னொன்று சாமவேதத்திலும் வருணன் பிருகுவுக் குமுந்திப் பரோக்ஷக்ஞானஞ்சொல்லிப் பின்பைந்தாந்தரத்திலே பிரத்தியக்ஷக்ஞானஞ் சொன்னொன்று எசர்வேதத்திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்தரவாக்கியத்தினுற் பிரமத்தைப் பரோக்ஷமாயறிந்து பின் அபரோக்ஷக்ஞானத்தை யறிந்தானென்று இருக்குவேதத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிறது, இந்தப்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளும் வாக்கியவிருத்தியிலே வெளிபண்ணியிருக்கிறுரொன்றுத்தரம்.

(உச) மஹாவாக்கிய விசாரத்தினால் அபரோக்ஷக்ஞானம்வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியிலே யெப்படி வெளிபண்ணினுரென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமுங் கூடஸ்தருந் தொம்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் பரோக்ஷமாய் மாயாவுபாதியை யுடைத்தாயிருக்கின்ற செகத்காரண சைதன்னியமும் பிரமமுந் தற்பதத்திற் கர்த்தமென்றும் இரண்டும் விருத்தமாவதால் பாகத்தியாக ஸட்சணியினாலே அவனே யிவன் இவனே யவனென்கிற லக்ஷணம்போலக் கூடஸ்தரோ பிரமம் பிரமமே கூடஸ்தொன்றறிந்தவுடனே இற்றைவரைக்கும் நாம் பிரமமல்லவென்கிற புத்தியும் ஈசுர சைதன்னியம் பரோக்ஷமென்கிற புத்தியும் இன்னவிடமென்று காணாமற்போம் ஆகையினால் அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு மஹாவாக்கியமே காரணமென்று சொன்னொன்றுத்தரம்.

(உரு) வாக்கியத்தினுற் பிறந்த அறிவெல்லாம் பரோக்ஷமேயல்லாமற் பிரத்தியக்ஷயல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலு யிழந்தானென்கிற சொற்போலப் பிரமமாக வேண்டுகொன்றிருந்த சீவனுக்குச் சுதசித்தமாகவிருந்த பிரத்தியக்ஷமும் போமென்கிற தாசியமா

ய்க்காணும் ரீதியே தசமனென்கிறசொல்லும் அவனைப்பிறத்தியசுதமாய்க் காட்டவில்லையோவென்றுத்தரம்.

(உசு) அந்தக்கரண வுபாதிபிருக்கையினாலே சீவனைப் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம் நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம் பிரத்தியக்ஷமாகாதென்கிறசங்கைக்கு,

நிரும்பு பொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறது போகாததுபோல அந்தக்கரணக்கூட்டரவே சீவவுபாதியானாற்போல அதனைத்தவிருகிறதே பிரம வுபாதியாமென்றுத்தரம்.

(உஎ) நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்பட்ட பின் நான் பிரமமென்கிற க்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே யென்கிறசங்கைக்கு,

நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்திரந்தள்ளப்பட்டுச்சைதன்னியந்தள்ளப்படாதபடியினால்நான் பிரமமென்கிற அறிவுவரலாமென்றுத்தரம்.

(உஅ) சாக்ஷியம்பிரகாசமானால் விருத்திக்குவிஷயமாகக்கூடாது கூடுமென்றும் பிரமம்விருத்தியிற்சிதாபாசனாலு மறியப்பட்டுச்சடமென்று வகுப்பருமென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப்பார்க்கில் விளக்குங்கண்ணும்வேண்டும் விளக்கைப்பார்க்கிற் கண்மாத்திரம் போதும்போல அப்பிரகாசமான விஷயத்தை யறியுமிடத்தில் விஷயாக்ஞானத்தைப் போக்க விருத்தியும் அதனை யறியச் சிதாபாசனும்வேண்டும் சொப்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தைப்போக்க விருத்திபோதும் சிதாபாசன் தேவையில்லை இருந்தாலும் வெய்யில் விளக்குப்போலக் குன்றிப் பிரமத்தில், லயமாய்ப்போவன் விருத்திவியாப்தியுண்டு சிதாபாச

னுக்குப் பல * வியாப்தியில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகிறது இந்த அபரோகூக்ஞானமே யிவவோ நானென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமென்றுத்தரம்.

உக) ஸ்ரீசங்கராசாரியர் பலகாலுஞ்சிரவணம்பண்ணச் சொல்லி விதித்தபடியினுற் பிரத்தியகூக்ஞானந்திடமல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வேதப்பேதங் காமபேதங்கொண்டு கர்மபேதங்கண்டாற்போல ஞானபேதம்வாராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத்தினுஞ்சுகலவேதத்திற்கும் ஆர்த்தவிசாரம்பண்ணச்சொன்னார் எல்லாவேதத்திலும் ஒருபடித்தாய்க்கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம்பண்ணச் சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(ரு௦) விபரீதபாவனை ஏதென்கிறசங்கைக்கு,

தகப்பனிடத்திற் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறுற்போலத் தேகமே நான் பிரபஞ்சம் சத்தியமென்கிறதென் றுத்தரம்.

(ரு௧) இந்தவிபரீதபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வெகுசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த சென்மாரந்தரவாசனையே காரணமென் றுத்தரம்.

(ரு௨) இந்த விபரீத பாவனை யெதனுற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

நானே சத்தியமாயிருக்கிற பிரமம்தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென்கிற தத்துவபாவனையாற் போமென் றுத்தரம்.

(ரு௩) தத்துவபாவனை பண்ணுகிற வடைவேதென்கிற சங்கைக்கு.

---

* வியாப்தி - என்றது - விஷயத்தன்மை.

பிரமத்தைப் பலகாலும் ஏகாந்தத்திலிருந்து சிந்தனை செய்வதும் ஒருமூழ்க்சுவரில் அவனுக்கு அதைத்தானே போதிப்பதுஞ் சமாஸுப்பியாகிவரி லொருவருக்கொருவர் அதையே போதிப்பதுமான இதை பிரமாப்பியாசமென்று பெரியோர் சொல்லுவொன்றுத்தரம்.

(௩௪) எந்நேரமும் து தேவையாயிருந்தால் நிருவாக மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு.

தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் ஈசரனே நிருவகித்துக்கொள்வானென்றுத்தரம்.

(௩௫) தத்துவபாவனைக்குக் காரணமென்கிற சங்கைக்கு.

ஏகாக்கிரசித்தமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிர மெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசரவுபாசனையினால் வருமென்றுத்தரம்.

(௩௭) மந்திர செபம்போலவும் மூர்த்தித் தியானம் போலவும் தத்துவபாவனைபண்ணுகிறதற்கு நியமமுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரசெபமுதலானவைகளுக்குத் திருஷ்டபலமல்லாத படியினால் நியமமும் நியமந்தப்பிறைப்பிரத்தியபாயமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்குகிறுற்போலத் தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப்போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௩௮) பிரமாப்பியாசம் பலபடப்பண்ணச்சொன்னபோதே பிரயாசமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

சஞ்சலமாக வீருக்கின்ற மனதிற்கு நியமம்பூண்ட செபமும் வேறென்றைச் சந்தேகினைத்தானுங் கெட்டுப்போகி

ன்ற மூர்த்தித்தியானமுமே பிரயாசமல்லாமற்கூத் துப்பார்
க்கிறதுபோல வெருவாயெடுத்துக்காட்டு முச்சாகக்கதைக
ளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாசம் பிரயாசமல்ல மன
திற்கு விநோதமென்றே யுத்தரம்.

(கக) மனது சஞ்சலமென்றதற்குப் பிரமாணமேதெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

தரன்போனதேவழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமாயிருக்
கிற மனதை நிறுத்துகிறது வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச்சரி
யென்கிற கீதாவசனமுஞ் சமுத்திரத்தைக் குடித்தாலும்
நெருப்பை விழுங்கினாலும் மேருவைப் பிடுங்கினாலும் மன
தை நிறுத்தக்கூடாதென்கிற வாசிஷ்டமும் பிரமாணமென்
றுத்தரம்.

(ச௦) இப்படி விக்ஷேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச் சின்
மாத்திரமே ஆத்மா, மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிறநி
தித்தியாசனங்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

காவியந் தர்க்கஞ் செட்டு வெள்ளாண்மைகளிலேவிழு
ந்தமனதிற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(சக) இப்படியானால் போசனாதிகளும் விக்ஷேபமல்ல
வோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்பவிக்ஷேபமாகிய போசனாதிக ளநுசந்தானத்
தைக்கொதப்படியினால் விக்ஷேபமல்லத் தானேபிரதான
மாயிழுத்துக்கொண்டுபோகிற தர்க்கமுதலானவைகள் தத்
துவத்தைக் கெடுக்கையினால் இவைகளோ கனவிக்ஷேபமஆ
கையினால் இதரவித்தைக் கிடங்கொடுக்கவொண்ணாதென்
றுத்தரம்.

(சஉ) இப்படி யெல்லாவித்தையையும் விட்டாற் சிவிக்
கப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்தை விடச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதே யல்லாமல் இதரசாஸ்திரத்தை விடச்சொன்னால் எப்படிச் சீவிக்கிற தென்கிற துராக்கிரத்தை விட்டுவிடென் றுத்தரம்.

(சக) ஞானியாகவிருந்த சனகன் ராச்சியபாரம்பண்ணவில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சனகன் திடக்ஞானத்தினால் ராச்சியபாரம்பண்ணினான் உனக்குந் திடக்ஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினுந்நர்க்கபாடமுதவானவைகளைச் செய்யலாமென் றுத்தரம்.

(சச) இப்படிப் பிராரத்தமென்று தானே அநாசாரத்தைப் பண்ணலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மத்தையொருவராலு மறிக்கப்படாதென் றுத்தரம்.

(சதி) ஆனால் ஞானிக்கும் முடனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தங்குமூர்சரியானாலும் அந்ந் தவன் திடமாய்ப்போக அறியாதவன் ஏங்கிக்கொண்டுபோகிறுற்போல ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தஞ் சரியானாலும் ஞானி தான் அகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன். அஞ்ஞானி யேங்கிச்சாவன் இதுவே பேதமென் றுத்தரம்.

(சசு) இவரோ நானென்கிற அபரோகூக்ஞானமறியப் பட்டது ஆருக்குப் போகரியித்தமா யெந்தப்போகத்தைக்குறித்துச் சரீரதாபப்படுவென்கிற வாக்கியத்திற் கர்த்தமே தென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்கு விஷயமும் புசிப்பானுயில்லையென்கிறதென் றுத்தரம்.¹

(சஎ) பிராரத்தபோகம் புசிக்கையிலே இந்த இருவகையு மில்லையென்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரசாலத்திற் கந்தர்வ நகரத்தைப் பார்க்கிறவன் ஒருபோகத்தையும் இச்சியாமற் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறுற்போலச் சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்குச் சுகத்துப்பொய்யாய்ப்போனபடியினால் விஷயமும் புசிக்கிறவனுமில்லாமல் என்னெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்பமெல்லாமணைந்துபோமென்றுத்தரம்.

(சஅ) பிராரத்தபோகத்தைப் புசித்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப்படப் புசிக்கவுமாட்டானென்றுத்தரம்.

(சக) விஷயத்திலே எந்தெந்தத்தோஷ மிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தத்தைத் தேடுகையிலும் ரக்ஷிக்கையிலும் துக்கமேயொழியச் சுகமில்லை மலமூத்திர நரம்பென்பு தசையினால் நிருமிதமான ஸ்திரீபிண்டத்தில் எது நல்லது பசித்தாலும் விஷத்தைத்தின்னாதுபோல் ஞானியு மிதனை விரும்பான் தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினை புசிக்க மூண்டாலுங்கிலேசத்துடனே புசிப்பானேயல்லாமற் சந்தோஷத்துடனே புசிப்பானென்றுத்தரம்.

(௫௦) புசிக்கையிலே கிலேசமேதென்கிற சங்கைக்கு இன்ன மிந்தக்கர்மந் தொலைந்ததில்லையோ வென்கிறதே கிலேசமென்றுத்தரம்.

(௫௧) உம்முடைய பிரமக்ஞானமு மிப்படிக்கிலேசமாயிற்றோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சம்சாரதாபம் விரத்தியேயல்லாமற்கிலேசமல் லவென்றுத்தரம்.

(௫௨) இந்தவிரத்தியெதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சுகத்துப்பிராந்தியென்கிற திடக்ஞானத்தினால் வந்தது ஆகையினால் ஞானிகிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைவன் அஞ்ஞானி யெத்தனைபோகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தியடையானென்றுத்தரம்.

(௫௩) அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் புகித்தபிப்பாடாகிலுந் திருப்திவாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மேன்மேலும் செய்வியிட்டதனா லக்கினி யிணைந்ததானால் அஞ்ஞானிக்கும் போகத்திலாசையடங்கும் மற்றப்படி வைவராக்கியத்தினா லாசையடங்குமென்றுத்தரம்.

(௫௪) ஞானியுங் கர்மவசத்தினாற் கிடைக்கிற போகம் புகிக்கிறவழியே யழுந்திப்போகானோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிடித்துவிட்ட ராசா வொருகிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறுற்போல ஞானியுங்கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்து திருடுகிற திருட்டு வினோதமாகிறுற்போல அந்தப்போகும் மேன்மேலுங் காமசங்கற்பத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதென்றுத்தரம்.

(௫௫) இப்படிக்கொத்த விவேகமனதிலே யுறைத்திருந்தாற் பிராரத்தகர்மம் மேலெழுந்த வாசையை யெப்படியுண்டாக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இச்சையபிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்த மூன்று விதமானபடியினாலே இச்சையும் வரலாமென்றுத்தரம்.

(௫௬) இது ஆகாதென்கிறதிலே யாருக்காகிலும்ஆசை வருமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்கும் ராசஸ்திரியை இஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்தும் ஆகையேன்வந்தது ஆகையினாலிதை ஈசுவரனாலு மறிக்கப்படாது ஞானம்வந்தாலும் அவனவன் பிரகிருதிபோகாதென்கிறதோவசனமேபிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௭) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டாளு லந்தக்கர்மத்தை மறிக்கலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன் தர்மபுத்திரர்முதலானவர்கள் துக்கப்படக்கணக்கில்லை ஈசுரனும் பஞ்சகிருத்தியத்தி லுழலக் கணக்கில்லை ஆகையால் ஈசுர கற்பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப்படாதென் றுத்தரம்.

(௫௮) இச்சாப்பிராரத்த பலமறியப்பட்டது இனி அநிச்சாப்பிராரத்தமாவதேது அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாம்மனதிலே பண்ணவொண்ணாதென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நம்மைக் கொண்டுபண்ணுவிக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்கிற காரியத்தை விலக்குவிக்கிறவனொன்றுகேட்ட அர்ச்சனனுக்கு அவனவன்கர்மந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ண வாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௯) இனிப்பரவிச்சாப்பிராரத்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்கு இச்சையநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சேர்ந்த பேரைத் தொட்டுவருகிற சுகதுக்கங்களே பரவிச்சாப்பிராரத்தமென் றுத்தரம்.

(௬௦) இப்படியானால் எதையிச்சிக்கப் போகிறுனென்
கிற வேதவாக்கியம் ஆசையைமறுக்கச் சொல்வானெனென்
கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லை மற்றென்னெனி
ல் வறுத்தவிதைபோல வாதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௬௧) வாதிக்கிற தாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

வறுத்தவிதை முனையரவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறும்
போல ஞானியினுடைய வாசையும் அகப்பட்ட போகத்தோ
டேதிரும்புமல்லாமல் மேன்மேலும்வினைகொண்டு காமசங்
கற்பங்களைப் பண்ணாததே வாதையென் றுத்தரம்.

(௬௨) இவனுக் கிப்படி விஷயத்திலே சிரத்தையெது
லே வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயஞ்சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால்
இதிலேசிரத்தை வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௩) விஷயப்பிராந்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்
கைக்கு,

நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நானுக்குநர னுத்த
ரோத்தரமாகவேண்டும் ஒருக்காலுமாறாத ஐஸ்வரியமாயிரு
க்கவேண்டும் இடையிலே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்
டுமென்கிற காங்கையே பிராந்தியென் றுத்தரம்.

(௬௪) இஃதெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வருகின்ற வினைவாராதிருக்கப்போகிறதுமில்லை வாரா
தவினை வரப்போகிறது மில்லையென்கிற போதமே அந்தப்
பிராந்தியைத் தள்ளுமென் றுத்தரம்.

(௬௫) ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற
விஷயம் ஒருத்தருக்குப் பிராந்தியைக் கொடுப்பானென்

ஒருத்தருக்குப் போகத்தைக் கொடுப்பானே என்கிற சங்கைக்கு,

தனக்குப்பிராப்தியில்லாததையடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத்துக்கத்தைக் கொடுக்கும் இது மாயாமயமல்லவோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத்தையே உண்டாக்கமாட்டாதது துக்கத்தை யெப்படிக் கொடுக்குமென்றுத்தரம்.

(சுக) இந்தச் சுகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிற தெப்படி இதில் ஆசக்தியெப்படிப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் இன்ன படி வரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற் றோற் றியழிந்துபோகையினால் மாயாமயமென்று பார்க்க அப் போது சொப்பனத்திற்குச் சமானம் சாக்கிரமென்கிற நிலை மையுறைத்தால் இதில் ஆசக்திபோமென்றுத்தரம்.

(சுஎ) இந்தத்தத்துவக்ஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதிலே பிராரத்தகர்மத்திற்காக்கிரகமெதிலே யென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானத்திற் காக்கிரகம் இந்திரசாலம்போல சுகத்தின் மித்தையாத்தன்மையை அனுசந்தானம்பண்ணுவதிலே பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ் சேவனுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கிறத்திலேயென்றுத்தரம்.

(சுஅ) பிராரத்தகர்மம் ஞானத்தைக் கெடாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சுகத்தைச் சத்தியமாகத் தோற்றுவித்துப் பிராரத்தகர்மம் போகங்கொடுத்தால் அப்போது ஞானத்திற்கு வினோதமென்றறிக சுகத்துமித்தையென்கிற விவேகத்தைக் கெடாமற்சொப்பனமிந்திரசாலங்கள்போலப்போக தரிசனங்கொ

கேகிறபடியினுற் பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கொடாதென்றுத் தரம்.

(சுசு) ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கொடாததோவெ ள்கிற சங்கைக்கு,

ஞானம்வந்தவுடனே சகத்துத் துடைபட்டுப்போனுற் பிராரத்தத்தைக் கொடுக்குமென்றறிக அப்படிக்கொடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிரா ரத்தத்திற்கும் விவோதமில்லையென்றுத் தரம்.

(எ௦) யாதோரவஸ்தையிலே எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப் போம்போது எவன் எந்த இந்திரியத்தினால் எந்த விஷயத் தைப்புகிக்கப்போகிறுனென்கிற வேதம் ஞானம் வந்தவுட னே சகலமும் துடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லு சிறது ஆகையினால் ஞானிக்குப் பிராரத்தபோக மெப்படிக்க ளுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேகைகவல்லியத்தை யுஞ்சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச் சொல்லவி ல்லையென்று வியாசர் சூத்திரஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(எக) நான்சொன்னதே யர்த்தம் மற்றப்படிக்கூடா தென்கிறசங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர் முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் துவி த திருஷ்டி யிருந்தபடியினாலே ஞானமில்லையாக வேண்டு மென்றுத்தரம்.

(எஉ) அவர்களுக்குத் துவிததிருஷ்டி யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அப்போது சிஷ்யனைக்குறித்தவர்கள் ஞானஞ்சொல் லாம லிருக்கவேண்டும் அப்படியல்லாமல் அவர்களுபதே சம்பண்ணின சாஸ்திரங்களிருக்கிறதென்றுத் தரம்.

(௭௩) அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சந்தோற்றாத நிருவிகற் பசுமாதியிலே ஞானமுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பக்ஷத்திற்குச் சுழுத்தியு ஞானமாகவேண்டு மென்றுத்தரம்.

(௭௪) சுழுத்தியிலே நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகையினாலே நான்பிரமமென்கிற சீவன் முத்தியே ஞானம் சுகத்துமறைகிறதல்லவென் றுத்தரம்.

(௭௫) இந்தவிரண்டுங்கூடியே ஞானமென்கிற சங் கைக்கு,

துவிதந்தோற்றாதே ஞானமென்கிற வன்னுடையப க்ஷங்கடங்களுக்குமுண்டு கொசுகூப்பிடுகிறதுள்படக் கே ட்கையினால் நிருவிகற்பஞானமுங் கடக்ஞானத்திற் கீடல்ல வென்றுத்தரம்.

(௭௬) ஆகையினால் ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமற் றெய்த மறைகிறதல்லாதுபோல்வே யிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச்சித்தாந்தந் தெரிந்தபோதே நீயே கிருதகிருத்தி யென்றுத்தரம்.

(௭௭) பொல்லாதமனதை நிறுத்தத்தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாட்டமானவியுயத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிற துதானே மனதை நிறுத்துகிறதென்றுத்தரம்.

(௭௮) எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறுனென்கிற சொல்லுக்கு அர்த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப்போகநியித்தமெ ன்கிற சொல் எதைச்சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

புகிக்கிறவனே யில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத் தரம்.

(எக) புசிக்கிறவ னெதனுலில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினாலே சுகதுக்கபோக விவகார நமக்கில்லை சிதாபாச னாரோபமானபடியினு லவனு ஞ்சுகதுக்கம் புசிக்கிறவனல்ல அப்படியிருக்க அதிஷ்டான த்தைவிட்டு ஆரோபமிராதபடியினுல் இருவரைபு மொருவ னாகக்கண்டு தாதாத்தியத்தினுல் இவனேபுசிக்கிறவனென்று லோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் வீவேகம்பண்ணினு ட் புசிக்கிறவனே யில்லையென் றுத்தரம்.

(அ௦) எப்படியானாலும் ஆத்மத்தானே புசிக்கிறவனெ ன்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா வானொன்று விசாரிக்குமிடந்திற் சகலவேதங்க ளும் இந்த லௌகீகாத்மாவைத் தொடங்கி ஆநந்தமய கோ சபரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தரை யல்லவோ ஆத் மாவென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(அக) சிதாபாசனில்லாதவனுனால் அஞ்ஞான திசையிலே தான் எப்படி புசிக்கிறவனுனா னென்கிறசங்கைக்கு,

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்திலு மிறக்கிக் கொண்டு நமக்குப்போகமுண்மையென்று கலங்கி விஷயங் களைக் காங்குதித்தானென் றுத்தரம்.

(அஉ) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே பண்ணவேண் டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிற விஷ யங்களைப்பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறுறப்போ ல விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமென் றுதள்ளிக் கூடஸ்தரையே பிரியமாய்க் காணவேண்டுமென் றுத்தரம்,

(அ௩) டிரியமாய்க்காண்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பாமரனாக விருக்கிறவன் மானை சந்தனமுதலான விஷயத்திலேபண்ணுகிற இச்சையையுஞ் சாவதானமாகவே வாதம்பண்ணவேண்டுமென்கிறவன் காவிய நாடகங்களிலே பண்ணுகிற நிரந்தர விசாரத்தையும் கர்மியுபாசகர் செபம்யாக முபாசனாதிகளிலே பண்ணுகிற விசவாசத்தையும் யோகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையுங் கூடஸ்தரிடத்திலே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்,

(அ௪) இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

போகம்வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்டமாகித்தி இந்தநாலுபேருக்கும் வருகிறுற்போலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராய் ஏகராய்ச் சத்திதாந்தராய்ச் சநாசிவமாய்க் கண்டவனுக்குச் சொப்பனம்போலப் புண்ணியபாவ கர்மத்தொடக்கம்று முத்தனாவானென் றுத்தரம்.

(அ௫) இப்படிச் கண்டவனுக்குப் புசிக்கிறவ னானென் றுவகுப்பற்றதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கென் றுத்தரம்.

(அ௬) இவன் சாக்ஷியைவிட் டிராதபடியினால் இவனைப் பற்றிப் போகங்கள் சாக்ஷியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டதோ ரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் குட்பட்டவனான படியினாலேதானில்லாமற் போகிறவனாகக்கண்டு ஏங்கிச் சாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாததுபோலத் தனக்குட்பட்டபோ

கம் வேண்டான் முன்போலத்தானே புசிக்கிறவனென்று சொல்லுதற்கு மூக்கறையன்போலே ஞான்றிப் பிராரத்த போகம் புசிக்கிறபடியினு லிதையெப்படிச் சாக்ஷியிடத்தி லாரோபிக்கப்படும் ஆகையினால் வேதமும் புசிக்கிறவனில் லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தாம்.

(அ௪) சரீரநுதாபயில்லையென்கிற வேதத்திற் கர்த்த மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்கு மூன்றுசரீரத்தி லத்தியாசம் போனபடியினு லே மூன்றுசரீரத்துச் சுரங்களு மிவனைத் தாப்பப்படுத்தாதெ ன் றுத்தாம்.

(அ௫) மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச் சுரயி ருக்கிறது அஃகிவனை யெப்படித் தாப்பப்படுத்தாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணமென்று சரீரமூன்று யிருக்கும் இதுிலே வாதபித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும் இடி குடு முறிச்சல் முதலானபீடையும் ஸ்தூலசரீரத்துச் சுரம் காமக்குரோத லோபமோக மதம் லச்சை பயமுதலான வையுஞ் சமை தமை கிரத்ஸுத பத்தி முதலானவையுஞ் சூ க்ஷ்மசரீரத்துச்சுரம் பலபடக்காரிய சரீரத்தை யுண்டாக்கு கிறதே காரணசரீரத்துச்சுரம் நூலைவிட்டுப் புடவையில்லா ததுபோலவும் மயிலாவிட்டுக் கம்பளியில்லாததுபோலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடயில்லாததுபோலவும் அதற்குச்சொன் ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களில்லை இம்மூன்று சரீரங்களுக் குஞ் சொன்ன சுரமே சுபாவசித்தம்போலச் சிதாபாசனுக் குப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல் அவனுக்கொரு சுரமுஞ் சுபாவமல்ல இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு முதலாயில்லாத சுர ன் சாக்ஷிக்கு வரப்பிரசித்தியில்லை ஆகையினால் வேதமும்

ஞானிக்குச் சரீராறு தாபயில்லையென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(அக) இப்படியில்லாதசர முன்னொளப்படித் தபிப்பித் ததென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினுற் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறோமென்கிற முர்க்கன்போலச் சரீரத்திரயத் தையுஞ் சாக்கியையுங்கூட்டித் தன்னுடைய ரூபமாயெண்ணிக்கொண்டு சரீரந்தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறதாகப் பிரமிப்பென்றுத்தரம்.

(க௦) ஞானம் வந்தபின்பாகிலுந் தபியாம லிருக்கவேண்டுமேயல்லாமற் நிகும்பத் தபிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விவேகத்தினுற் பிராந்தியைத்தள்ளித் தன்னைச்சாக்கியாகவறிந்தபின் முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்பழுதைக்காக வேதுக்கொடி இடுப்பு முறித்துக்கொண்டோமென்கிறதுபோல இல்லாதசம்சாரத்தை யேன்மேற்போட்டுக் கொண்டோமென்கிற வெறுப்பைத் தாபமென்கிறாயென்றுத்தரம்.

(கக) சாக்கி நாமென் றறிந்தாற்போதாதோ பலபட அறுசந்தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத்தேக நானல்லவென்று பாவிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இல்லாத சம்சாரத்தை யும்முடையபேரிலே யாரோ பித்தேன் அதனைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று சாக்கியைச் சரணமாயடைகிறதாகவும் பண்ணின பாவம்போகப் பிராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறற்போலச் சஞ்சிதகர்மம்விட்டுப்போகத்தக்கதாகவும் அறுசந்தானம் பண்ணுகிறது பறங்கிகையிலே யகப்பட்ட பிராமணன் வெகு பிராயச்

சித்தத்தினால் பிராமணருடனே கூடின பின் பறங்கியைக்கண்டாலோடுகிறுற்போலத்தேக நானல்லவென் றனுசந்தானம் பண்ணுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஉ) ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போலப் பிரபஞ்ச விவகாரம்பண்ணாமல் நாணுவானென்கிற சங்கைக்கு,

சூயத்திலே குஷ்டம்பிடித்தவேசி அறிந்தவர் முன்னுடக நடிக்க நாணுகின்றிற்போலச் சிதாபாசனுந்தன்னை மாபாமயமென்றறிந்தபின் தன்னைக்கர்த்தாவென்று சொல்ல நாணுவானென் றுத்தரம்.

(கங) ஞானம்வந்தபின் னுணமு நடிக்கமும் வரலாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

வாலிபனாகவிருக்கிறவன்ராச்சியத்திற்காக ராஜாவையாசிரயம்பண்ணுகின்றிற்போலப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்கிறவேதங்கேட்டுப்பிரமத்தைக் கெம்பீரமாக வறுசந்தானம் பண்ணுகின்றதேயால்லாமற் பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) பிரமக்ஞானம் சிதாபாசனைக் கொல்லவந்த படியினால் எவனாகிலும் தான்சாகமருந்து குடிப்பானாவென்கிற சங்கைக்கு,

தேவனாகலாமென்கிற சந்தோஷத்தினுற் கங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிறுற்போலப் பிரமமாகலா மென்கிறசந்தோஷத்தினால் ஞானம்பியாசிப்பனென் றுத்தரம்.

(கரு) கங்காப்பிரவேச மாரம்பித்தவுடனே தேவனாகிறுற்போல ஞானிகளுடனே பிரமமாகவில்லையெ யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரம்பித்த கர்மமுடிந்து சரீரநசிக்கும் பரியந்தம் மது
டனென்கிறபேர் நிற்கிறுற்போலப்பிராரத்தேகம்விழும்ப
ரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிறபேர் போகாதென்றுத்தரம்.

(கௌ) பழுதையென் றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது
போகவில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பழுதையென் றறிந்தபின் சர்ப்பயீதிகிரமத்திற் றணிகிறு
ற்போலவும் பத்தாமவனுக்கிடித்துக்கொண்ட புண்வேதனை
கிரமத்திற்றணிகிறுற்போலவும் பிராரத்தகர்மபோகமும் பு
சித்தே தொலையவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கௌ) ஞானம்வந்தும் பிராரத்ததுக்க மிருந்தாற்றுகக்
நவிருத்தியென்கிற ஆரூமவஸ்தை யெப்படிக் கூடுமென்கிற
சங்கைக்கு,

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம் புண்வேத
னையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானே பிரமமென்று
முத்தனானசந்தோஷம் பிராரத்ததுக்கத்தைத்தெரியவொட்
டாது ஆகையால் ஆரூமவஸ்தை கூடுமென் னுத்தரம்.

(கௌ) சிதாபாசனுடைய ஆரூமவஸ்தையுந் தெரிந்தது
இனித் தடையற்ற வானந்தத்தை விரளமாய்ச் சொல்லுமெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

இகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்
டிய கர்மமெல்லாம் பண்ணி முடிந்தபடியினால் மோகமும்
பிரமமும் நாமென்றறியப்பட்டபடியினால் மனதிலே ஒரு
குறையுமில்லையென் றறிந்ததுகொண்டு தடையற்ற வானந்த
முண்டென் னுத்தரம்.

(கௌ) காண்டத்திரயத்திலுஞ் சொன்ன அநுஷ்டான
த்தில் ஒன்றும்பண்ணாம லிருக்கையினும் எல்லாம் பண்ணி
முடிந்ததென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எல்லாந் தீர்த்தமுறியாக வகுப்பற்ற தென்கிறதை ஞானியினுடைய வறுசந்தானத்தினு லறியலாமென் றுத்தரம்.

(க௦௦) பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற்றுப்போன வறுசந்தானத்தை யெனக்குத் தெரியச் சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் துக்கியென்றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமிதனம் புத்திரயித்திர களத்திரம் வேண்டுமென்று இகலோக சம் சாரத்திலே யலையவேண்டும் பரமானந்த பூரணமாயிருக்கிற நமக்கந்த மாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லை. பரலோகத்தை யடைய வேண்டியவனுக்கு அதற்கேற்ற கர்மா நுஷ்டானம் பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமு மாயாமயமாய்ப் பார்க்கின்ற நமக்கு ஒருகர்மமும் தேவையில்லை. பிரமலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு வேதசாஸ்திரங் கூறக்கேண்டும் நிரதிகாரியா யிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. தத்துவத்தை யறியவேண்டியவனுக்கு வேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் அறிந்தவனுக்குத் தேவையில்லை. சந்தேகமுள்ளவனுக்கு மனனம் பண்ணவேண்டும் தேகநாமென்றொருக்காலுமெண்ணோம் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விபரீதபாவையுள்ளவனுக்கு நிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும் தேகாதிலிலக்ஷணான நமக்குத்தேவையில்லை. விசேஷபமுள்ளவனுக்குச் சமாதியிருக்கவேண்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விசேஷபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற்கே யாகையால் பண்ணவேண்டியதெல்லாம் பண்ணி முடிந்ததென் றுத்தரம்.

(க௦௧) விவகார யிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீத மெப் படியில்லை நித்திராபிகைக் முழுக்கு சொசம் இந்தநான்கும் நீர்பண்ணக்கண்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

விவகாரங் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினால் நடக்கிறதேயல்லாமல் நமக்கு விபரீதபாவனையில்லை பிறத்தியானெருப்பென்று கொண்டு குன்றிமணிச்செடி வேகாது போல நீநம்மைக் கர்த்தாவென்றதுகொண்டு நாம்நித்திராமுதலானவையப்பண்ணினவனுகோமென் றுத்தரம்.

(க௦௨) இப்படி வாசனையினால் வருகிற விவகாரமும் போகவேண்டாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்த கர்மந்தொலைந்தா லொழியப்போகா தென் றுத்தரம்.

(க௦௩) ஆனால் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியே தென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்தமுள்ளபடி நடக்கிறதே விதியென் றுத்தரம்.

(க௦௪) இப்படியானால் உம்மிடத்திற் சகலருக்கு மப்பிரமாண புத்திவரும் உம்மைப்பெரியவொன்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞான மூமக்கே பிரயோசனம் பரையீடேற்றமாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனால் நான் கிருதகிருத்தியனானாலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்த் தேவார்ச்சனை சௌச முதலானவைகளைக்காயம்பண்ணட்டும் பிரணவசெபம் வேதாந்தபாட முதலானவைகளை வாக்குப்பண்ணட்டும் மூர்த்தித்தியானம் பிரமத்தியானத்தை மனதுபண்ணட்டும் இவைகளை நாம்பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படி நாயிருந்தால் கர்மிகளுக்கும் நமக்குஞ் சண்டையிலிலேயே நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கு முபகாரமாமென் றுத்தரம்.

(க௦௫) கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினாலே ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினாலே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில் கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமற் சாக்ஷியினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத்திரிவிதகரணத்தினாலே கர்மி கர்மத்தை முடிக்கடும் நமக்கு ஆனியேது ஞானத்திற்கு நாம் அசங்க னென்கிறதிலே நிர்ப்பந்தமல்லாமற் திரிவிதகரணத்தினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்குங் கர்மத்தைவிடக்கத் தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்தது கொண்டு கர்மிக்கானியேதென்றுத்தாம்.

(க௦௬) இப்படி யெல்லாரு மறியாமல் ஆத்மாவைத் திரிவித கரணத்தோடே கூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்மிகளும் ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்திற்கும் ஒருகர்மமும் வேண்டாமென்றிருக்கிற ஞானிகளும் ஒருவருக் கொருவர் சண்டைக்கு நிற்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்களஞ்ஞானத்தினாலே செவிடர் கதைகேட்டாற் போலச் சண்டைக்கு நிற்கிறார்களென்றுத்தாம்.

(க௦௭) ஞானம்வந்தவனுக்குப் பரணாக்ருதித்தாகிலுந் கர்மப்பிரவிருத்தியுக்தமல்ல நிவிருத்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலேயிருக்க வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குப் பிரவிருத்தியினுற் பிரயோசன மில்லாவிட்டால் நிவிருத்தியினாலும் பிரயோசனமில்லையென்றுத்தாம்.

(க௦௮) நிவிருத்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அறிந்தபின் சாதனமே துக்கென்றுத்தாம்.

(க௦௯) தோற்றுகிற சகத்தினு லின்னம் அஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலுஞ் சாதனத்தை யறுஷ்டித்தாற்றாழ்வில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

உயிரோடிருக்கிறதெல்லையே பூணையைக்கொல்லாதென்றால், செத்துப்போன எலி பூணையைக் கொல்லப்போகிற தென்றாற்போலவும் பாசுபத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணம் உழியினாலே கொல்லப்படுமென்றும் போலவும் அநாதியிலே அஞ்ஞானதற்காரியங்க ளெல்லாம் கூடிக்கொல்லப்படாத பாதமேதானாகிய திடக்ஞானத்தினாலேகொல்லப்பட்டிருக்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்துமென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வெயொழிய வேறல்லவென் றுத்தரம்.

(கக௦) அஞ்ஞானதற்காரியந் துடைபட்டுப் போனாலும் சுகத்துத் தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னே நென்கிறசங்கைக்கு,

தோற்றினாலென்ன இத்தனைபு நாமல்லவோ கொன்றோமென்று படுகளம்பார்க்கிற போதராசாவுக்கதனும் நிருப்தியே யொழியப் பீதியில்லை இப்படிக்கொத்த போதஞ்ஞானுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிருத்தியினற்றான் நிவிருத்தியினற்றான் பிரயோசனமேதென் றுத்தரம்.

(கக௧) பிரவிருத்தியாகாது நிவிருத்தியாமென்கிற தாருக்கென்கிற சங்கைக்கு,

சுவர்க்க மோகஷத்தைக்குறித் தெத்தனம் பண்ணுகிற அஞ்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(கக௨) அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானிகளோடு ஞானி கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குழந்தைகள் தகப்பனையடித்தாலும் வைதாலும் மனதிலே கிலேசயில்லாமற் கீராடுகிறும்போல அஞ்ஞானிகள் தூஷித்தாலும் பூஜித்தாலும் திரும்பத் தானப்படிச்செய்யாமல் அவர்களுக்குச்சம்மதமாகத் திரிவித கரணத்தினாலுங்

கர்மத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞானமேற்று
விக்கிறதே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

(கக௩) ஞானிக்கு ஞானாப்யாசம் பண்ணுகிறபேர்க
ளுடனே கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்
கைக்கு,

ஞானங்களைப் போதித்துக் கர்மாதிகளைத் தூஷித்தக்
கர்மாதிகளைத்துறந்து காட்டவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(கக௪) ஞானி தனித்திருக்கும்போது செய்காரிய மே
தென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய கிருதகிருத்தி யாநந்தத்தைக்கண்டு களித்
து மகிழ்ந்து பிரமமே நாமென்றறிய வென்ன பாக்கியம் ப
ண்ணினோமோ நம்முடைய அஞ்ஞானம் எந்தவழி போயிற்
றோ நாம் பண்ணின அதிஷ்ட வெத்தனத்தினாலே நமக்கொ
ரு சம்சாரமூழில்லாமற் போயிற்றே நமக்குப் பிரமானந்த
நிலை வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடத்ததே உலகத்தி
லே யெல்லாநாயும்பிடித்த கர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொ
ன்றுந் தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ எல்லாராலு
மடையவேண்டுமென்கிற பிரமநாமானோமே நமக்கித்தனை
பாக்கியத்தையும் கொண்டு வந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புக
ழ்வோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை யநுபவத்திற்கு வரப்பயிற்
றுவித்த குருவைப் புகழ்வோமோ என்ன புண்ணியத்தினு
லிப்படிப் பலித்ததோ நம்முடைய புண்ணியத்திற்கும் நம்மு
டைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய ஆநந்தத்திற்கும் ஒப்புக்
காணாமென்று எந்நேரமும் தன் சபாவாநந்தத்திலே யநு
பவமா யநுபவிக்கிறதே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

இந்தத் திருப்திதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவரு
கிறவன் பிரமாநந்தத்திலுந்நி நித்தியகிருப்தனாயிருப்பன்.
திருப்திதீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-உசு௦.

மூன்றாவது - கூடஸ்ததிபம்.

வித்தியாரணணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே விசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குக் கூடஸ்த தீபிகையினாலே துவம்பதார்த்த விவேகம்பண்ணும்படி.

(க) துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லக்ஷியார்த்தமார் இந்த விருவகையும் பொருந்தியிருக்கிறதற்குத் திருஷ்டாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியார்த்தங் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்தமேதென்றால் கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பவெய்யிலும், சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருசுவரை விளக்குவிக்கிறப்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதாபாசனும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருதேகத்தை யறிகிறார்களென்றத்தாம்.

(உ) இவர்களிருவரும் எதனால் ஒருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அவிவேகத்தினு லொருவனாகத் தோற்றுகின்றது. ஓரவஸ்தையில், ஏகதேசமாகத்தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனையும் நித்தியப்பிரகாசமா யிருக்கிற கூடஸ்தரையும் ஏகதேசத்திலே உபாதியினுலுலுகின்ற வெய்யிலையும் அகண்டவெய்யிலையும்போலக் குறிப்பினு லறிகவென்றுத்தாம்.

(ஈ) சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயக்ஞானம்வரும்போது கூடஸ்தரையுஞ் சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

* கடக்ஞானம்வருகிறது சிதாபாசனாகவிருக்கிற தனக்கு கிடோவிருத்திக்ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற

* கிடோவிருத்திக்ஞானமென்றது கடமறியப்பட்டதெனும் தன்மை.

தனக்கு கடமென்றறிந்தவுடனே அணைந்தவன் சிதாபாசன் அதனைக்கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(ச) கடக்குான்ம் வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னும்கடத்தி லேகூடஸ்தநிருந்ததற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்குான்ம்வருகிறதற்குமுன் அறியப்படாததாகவும் பின் அறியப்பட்டதாகவும் காண்கிற தன்ன நுபவமே அடை யாளமென் றுத்தரம்.

(ரு) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும் ஒருகால த்தி லறியப்படாததாகவுஞ் சாஷியிடத்தி னெருவகையுந் தோ ற்றுவாளேனென்கிற சங்கைக்கு,

எக்காலத்தினும் எங்குமிருக்கின்றசபாவசைதன்னியத் தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூ டியிருந்தபோதறியப்படாததாகவும் ஞானத்துடனே கூடி யிருந்தபோதறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(சு) ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிறசங் கைக்கு,

லோகாந்த குந்தம்போலச் சிதாபாசாந்தபுத்திவிருத்தி யேஞானம் * தோற்றாவற்றதே யஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(எ) விருத்திக்குமுன் சிதாபாச னில்லாதபடியினால் அறி யப்படாத கடம் சாஷிதானே அறியவேண்டும் விருத்திக்கு ப் பின்னறியப்பட்டது. கடமென்கிறது சிதாபாசனாலறியலா ம். சாஷியறிவொன்கிறது வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

* தோற்றாவற்றதென்றது சாட்டியமென்று மூலபா டம் - சாட்டியம் - என்றது - தனக்கெனத்தோற்றமில்லா மை.

கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியிலேநஷ்டமாய்ப்போனபடியினாலும் அந்தவவசரத்திற்கூடஸ்தனாதவிர் வேறு சைதன்னிய மில்லாதபடியினாலும் விருத்திக்கு முன்னறியப்படாததையறிந்திருந்தகூடஸ்தர்தானே விருத்திக்குப்பின்னறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையாலிரண்டுகாலத்திலுங்கடத்தையறிகின்றவர் கூடஸ்தர்தானேயென்றுத்தரம்.

(அ) கடக்குளானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன் நஷ்டமாய்ப்போனாலும் அவனோடுகூட நஷ்டமாகாமலிருக்கின்றவிருத்தியினுற் கடமறியப்பட்டதென்கிறதுதோற்றலாம்சாக்ஷியினாலென்கிறது தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதவிருத்தி பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளைமண்போலச்சடமானபடியினால் அறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது.சாக்ஷிதானே தோற்றுவிக்கிறாரென்றுத்தரம்.

(க) சாக்ஷியினிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூடினாலும் விருத்தியுடனே கூடினாலும் அறியப்பட்ட தென்னக்கடாமற்போனால் அறியப்பட்ட தென்கிறபே தொலைவந்தென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் பிரதிவிம்பித்ததைத்தொட்டே கடமறியப்பட்டதாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க௦) சைதன்னியத் தொடக்குத்தானே அறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன்சாக்ஷி சைதன்னியத்துடனே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலின சைதன்னியத்திற்கேபிரயோசனமாகவேண்டுமே யல்லாமல் முன்னிருந்த கூடஸ்தருக்குப் பிரயோசனமென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

[இவை மூலசுலோகப்படி.]

[அ] அறியப்படாததைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம் அஞ்ஞா
னமிருப்பதுபோல அறியப்பட்டதைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம்
புத்திபோதும் சிதாபாசனல் என்ன பிரயோசன மென்னுஞ்
சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாத விருத்தி வெள்ளைமண்போலே சட
மாவதால் அறியப்பட்டதைச் சனிப்பித்தற்குக் காரணமாகா
தென் றுத்தரம்.

[கூ] சித்தாந்தமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

கடத்திலே சிதாபாசரூப பலவுற்பத்தியினாலே அறியப்
பட்டதென்னு ஞாததை பிரசித்தமாபுள்ளதென் றுத்தரம்.

[க௦] ஆயிலுஞ் சிதாபாசனைக் கற்பிக்கிறது யோக்கிய
மல்ல எதனாலெனில் பிரமசைதன்னியரூபமாகவே பலமிருத்
தலாலென்னுஞ் சங்கைக்கு,

பிரமசைதன்னியம் - பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குமு
ன்னே யிருப்பதாலும் பலமோ பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்தி
க்குப் பின்னே உண்டாவதாலும் பிரமசைதன்னியம் * பல
மல்லவென் றுத்தரம்.

{ பிரமசைதன்னியத்தைக் கூடஸ்ததொன்று }
விவகரித்தற்கு விபரம்.

மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் கூடஸ்தபிரமங்கட்குப் பே
தமில்லாமை பற்றி மூலசுலோகத்தில் கடத்தில் பிரமசை
தன்னியம் முன்னும் பின்னும் உள்ளது என்பதை கூடஸ்த
தொன்றே விவகரித்தனர்.

(கக) இப்படியானால் சாஷிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பே
தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

* பலம் - என்றது - இது கடமென்னும் ஸ்பூர்த்தி.

கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசனென்றும். சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இம்மூன்றையும் காண்கிறவர் கடஸ்தொன்று முத்தரம்.

(கஉ) இப்படியானால் எல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயக்ஞானத்தி லிரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன்பகுத்தறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கடஸ்தொன்று சொல்லாமல் * அநு வியவசாயக்ஞானமென்று பேரிட்டுப் பகுத்தறிவொன்றுத்தரம்.

(கங) தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் கடஸ்தனாயும் பிறித்தறிந்தாற்போலத் தேகத்திற் றுள்ளாகவும், இவர்களிருவரையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வெளியிலே ஈதென்கிறவிருத்தியும் கடபடாதிகளதற்கு விஷயமும் அவைகளின் அந்வய வெதினோகத்தையும் அறிகிறவனோ சாக்ஷியென்று மறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளும் அகமென்கிறவிருத்தியும் காமக்குரோதாதிக ளதற்கு விஷயமும் இவைகளின் அந்வய வெதினோகத்தையு மறிகிறவர் சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

(கச) உள்ளே சிதாபர்சத்தோற்றர வெப்படி சாக்ஷித் தோற்றர வெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

காய்ச்சினவிரும்பிலிருக்கிற வக்கினி யந்த விரும்பைமாத்திரந் தோற்றுவிக்கிறதே யல்லாமல் மற்ருன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோலக் காமக்குரோதாதியாகிற அகவிருத்தியிற் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந் தோற்றுகிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்மாட்டான். சாக்கிரசொப்பனத்தில் விருத்திகளையும்

* அநுவியவசாயக்ஞானம் என்றது ஞானத்தின் ஞானம்.

விருத்திகளினிடை தண்டியையும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதி களி விவைகளில்லாததையும் தோற்றுவிக்கிற நிர்விகார சை தன்னியமே கூடஸ்தவென்றுத்தரம்.

(கரு) வெளியில் விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறிய ப்படாததையும் காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தனாக் காண்டித் தால் உள்ளில் விருத்தியிலும் அந்தவழியாகக் காண்பியாம ல் வேறொருவழியாகக் காண்பித்தேதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளில் விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல ஞான மஞ்ஞான பிரண்டோடுங் கூடாததுகொண்டு அந்த வழி தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(கசு) விருத்தியில் அஞ்ஞானவியாப்தி ஞானவியாப்தி பிரண்டிமேனிலையென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியானது கடம்போலத்தனக்கன்னியமாகாதபடி யினால் ஒருக்கால் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னக்கூடாது அன்னியபதார்த்தத்திலே யஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறபடி யினாலிந்த விருத்தியி லஞ்ஞானவியாப்திவரக் கணக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கசு) இப்படி உள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்றுதோ ற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சைதன்னிய பிரண்டிற்குள்ளே கம்பிதமாகவிரு க்கிறவன் செனன மரண சம்சாரியென்றும் கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கு ஒருக்காலுஞ் சம்சாரயில்லையெ ன்கிறதும் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(கசு) புத்தியிலே வளைபட்ட கூடஸ்தசைதன்னியஞ் சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமென்கிற சங் கைக்கு,

அசங்கசைதன்னியத்திற் கோருபாதியிலே வளைபட்ட
துகொண்டு சம்சாரம் வருமேயானுற் குடங்குதிற்களிலே
வளைபட்ட சைதன்னியத்திற்குச்சம்சாரம் வரக்கானோமே
யென்றுத்தரம்.

(கக) கடம்போல அந்தக்கரணம்மலினமல்லவே சொச்
சத்திரவியத்திலே வளைபட்டாற் சம்சாரம்வருமென்கிற
சங்கைக்கு,

வெண்கல மரக்காலா. லளந்ததுகொண்டு ஓட்டி யிரட்
டி ஒன்று மூன்று காணுதுபோலச் சொச்சத்தினு லதசய
மில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௦) மரக்காலும் வெண்கலக்காலுஞ் சரியானாலும்
வெண்கலத்திலே பிரதிபிம்பங் கண்டாற்போலக் கடத்தி
லும் புத்தியிலே பிரதிபிம்பம் அதிசயமல்லவோ வென்கிற
சங்கைக்கு,

அப்படியானு ல்லந்தப் பிரதிவிம்பந்தான் சிதாபாச னிவ
னுக்கே சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௧) உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்கு வேறுசொருபயி
ல்லாதபடியினு லந்தக்கரணத்திற்கேசம்சாரமாகட்டுஞ்சிதா
பாசனுக்குச் சம்சாரம் வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணத்தைப்
புறம்பாகக் காணப்படாதபடியினுற் சரீரத்திற்கே சம்சார
மாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உ௨) சரீரமித்தாலும் புத்திமரியாதென்கிற சாஸ்தி
ரத்தினுலே சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்
டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானுற் புத்தியைவிடச் சிதாபாசனும் வேறேயு
ண்டென்று பிரவேசவுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினுற்

சிதாபாசனுக்கே சம்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையிலையென் றுத்தரம்.

(௨௩) பிரவேச வுபநிஷத்திலே புத்தியோடே கூடின வனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்பட்டவனுக்கு சொல்லவிலையேயென்கிற சங்கைக்கு,

சுடர் தேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டாற் சரீரங்களும் இந்திரியங்களும் ஜீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்மாப் பிரவேசித்தா னென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்கன்னியனு யிருந்தவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௨௪) அந்தக்கரணத்திற் கப்பாற்பட்டவன் அசங்கனல்லவோ அவனுக்கெப்படிப் பிரவேசங் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குப் பிரபஞ்சகிருஷ்டி யெப்படிச் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௨௫) அசங்கனுக்குப் பிரபஞ்ச கிருஷ்டி யில்லையே மாயாகற்பிதனுக் கல்லவோ கிருஷ்டியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவேசந்தானும் அவித்தையா கற்பிதனுக்கேயல்லாமல் அசங்கனுக்கிலையென் றுத்தரம்.

(௨௬) கிருஷ்டித்தவரும் பிரவேசித்தவருங் கற்பிதமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற விரண்டுஞ்சீவேசுரரென்கிற ஆபாசனாக் கற்பித்ததென்கிற வேதமும் இவர்களை யுற்று விசாரித்தா லில்லாமல் நஷ்டமாய்ப்போகிற அநுபவமுமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௭) இப்படிச் சீவேசுரர் மாயாகற்பிதமென்றும் இவர்கட்கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்திலே பகுத்துச் சொல்லுகிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர் பூதபௌதிகப் பிரகிருதிகளோடே கூடத் தோற்றிக் கூடவழிவார்களுள்ளும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தர் அவிநாசியென்றும் மயித்திரிக்கு யாக்கியவல்கியர் சொன்னான் றுத்தரம்.

(௨௮) இப்படியானால் சரீரமரிக்குஞ் சீவன் மரியானென்கிற வேதத்திற்கு விநோதமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தவேதம் பூதபௌதிக மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிற தல்ல அஞ்ஞானாவஸ்தையில் லோகாந்தரகமனத்தைச்சொல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு கன்னியமெல்லாம் அநித்தியமென்றே யுத்தரம்.

(௨௯) இப்படிச்சீவனே அநித்தியானால் நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரமமென்கிற சமானாதிகரணமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

முக்யசமானாதி கரணங் கூடாவிட்டாலுந் தானுப் புருஷக்ஞானம்போல வாதசமானாதிகரணங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) இப்படியானால் விவரணாசாரியர் வாதசமானாதி கரணத்தைக் கண்டிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற சத்தத்திற்குக் கூடஸ்தனா யர்த்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டு கண்டித்தானான் றுத்தரம்.

(௩௧) இப்படிக்கூடஸ்தனோ தானாய்க்கண்டாற்றற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகேந்திரியாதிகளையுடைய சீவப்பிரார்த்திக்கதிஷ்டா னப் பிரத்தியக்ஷமுஞ் சுகசரீரம்படைத்த ஈசரப்பிரார்த்திக் கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமும் அர்த்தமென் றுத்தரம்.

(௩௨) தற்பத்தினுந் தொம்பத்தினும் ஒருபிரமத் தைத்தானே யேகதேசங்களாகச் சொன்ன லிரண்டுபதங் களுக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபோபமானசீரத்தையுஞ் சகத்தையுந் தொட்டுப்பெ தமேயல்லாமல் அதிஷ்டானசைதன்னிய மொன்றையொழி ப விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௩) பிரத்தியக்ஷமாய் நிர்ணயப்பட்டிருக்கிற இவ்வு சரங்களைப் பிரார்த்தியென்னக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியம்போல ஏகலக்ஷணமாய்நிர்ணயமாகாதப டியினாலும் சித்தாகவுஞ் சடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித் தியமாகவுந் குழம்பிக்கிடக்கிறபடியினாலும் பிரார்த்தியென்கி றதற்குத் தப்பில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௪) பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த்தோற்றுக்கிற பிரார் தனுக்கும்விவேகிக்குந்தாரதன்மியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

புத்தியாவதேது சிதாபாசனுகின்றவனார் ஆத்மாவாவ தார் சுகத்தாவதெப்படித் தோற்றுமென்கிற கலக்கமுடைய வனே பிரார்தன இவனுக்கே சம்சாரம் இவைகளைத் தன்ற ன்சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயிக்கின்றவனே முத்தனென்கிறதற் கடையாளமென்று வேதார்தஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௫) தான் எப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாவிருத்திகள் மனோவிருத்திகள் உண்டாகிறதற்கு ம் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாஸ்திராயிருக்கிற ஆத் மா சத்தென்பதுகூடும் எல்லாவற்றையும் அறினுகயினுலே

சித்தென்பதுகூடும். பஞ்சகோசங்களைக்கைவிட்டாலுந்தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவானபடியினாலே ஆந்தமென்பது கூடும். ஆகையினாலே இவபோபரமசிவனென்கிற புரானவசனமே பிரமாணமென்று துத்தரம்.

(௩௬) இந்தக்கூடஸ்தருக் கன்னியமாயிருக்கின்றகீவசுரர் மாயாகற்பிதமான பூதபௌதிகங்கள்போலச் சடமாயிருக்கவிலையே சைதன்னியமாயிருக்கின்ற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்று சொல்லக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமான பாண்டங்களுள்ள மண்ணிலே பிறந்தாலுங் காசும்பங்கள் நிர்மலமாயிருக்கிறும்போலமாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே கீவேசுரர்களுஞ் சொச்சத் திரவியமென்று துத்தரம்.

(௩௭) காசும்பங்கள் பிரகாசமானாலுஞ் சடமாயிருக்கிறும்போலச்சீவேசுரர்களுஞ் சடமாயிருக்கக்காரோமென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்திற்பிறந்த சரீரவந்திரியாதிகளுக்குள்ளே மனது போதரூபமாயிருக்கிறும்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே கீவேசுரர்களும் போதரூபமாயிருப்பார்களென்று துத்தரம்.

(௩௮) மாயை சடத்தைக் கற்பிக்கிறதேயல்லாமற் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்குமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு சீவனிடத்திலே யிருக்கிற நித்திராமோகம் அநேகஞ் சேதஞ் சேதனங்களைக் கற்பிக்கக்கண்டாற் கீவேசுரர்களை மஹாமாயை கற்பிக்குமென்றதிலே ஆச்சரியமெதென்று துத்தரம்.

(௩௧) கிஞ்சிக்குத்துவமுதலான சீவருணங்களை மாயை கற்பிக்கும்ல்லாமற் சர்வக்ருத்துவ சர்வேசுரத்துவம் பஞ்ச கிருத்தியத்துவ முதலான கல்யாணருணங்களை மாயை கற் பிக்கமாட்டுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிள்ளைபெற்றவன் பேரிடுகிறுற்போல ஈசுரனைக்கற்பித் த மாயை அவற்கேற்ற தொழிற் கற்பிக்கிறதில் எது பார மென் றுத்தரம்.

(௪௦) இத்தனை வல்லபமா யிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடஸ்தனைக் கற்பிக்கச் சத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேசுரர்கள் கற்பிதமென்று வேதப்பிரமாணங் கண்டாற்போல கூடஸ்தரு மாயாகற்பிதொன்று ஒருவேதப்பிர மாணமுமில்லை. இவரோ உண்மைப்பொருள் ஆதிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங் கொண்டாடுகிறது. ஆகையினால், உன்னுடைய சங்கைக் கிடமில்லையென் றுத்தரம்.

(௪௧) இப்படி மாயாகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களா லென்ன காரிய முடியுமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையை விரியப்பார்க்கிற பார்வைமுதல் கிருஷ்டி பிரவேசாந்தபரியந்தம் ஈசுரகிருத்தியஞ் சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தி முத்திபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாம் ஜீவகிருத்தியமென் றுத்தரம்.

(௪௨) கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்கிற சங்கைக்கு, அவர் அசங்கரோயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒரு கிருத்தியமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௪௩) இப்படிப்பகுத்தறிந்தவ னெப்படி யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

பெத்தன் முத்தன் பெந்தமோஷும் உற்பத்திநாசஞ்சக
ஸ்ரம மாயாகற்பிதமேயல்லாமற் றனக்குச் சுபாவமாகவொ
ன்றுமில்லையென்று கலக்கமறத் தெளிந்திருப்பனென் றுத்
தரம்.

(சச) இப்படியொன்று மில்லாவிட்டாற் சீவேசுரர்
ஐகத்து மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற் சொல்லியிருப்பா
னெனென்கிற சங்கைக்கு,

அதிருக்ஷமமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் காட்டும்பொ
ருட்டுத் தூலாருந்ததி நியாயமாகச் சொல்லுகிறதென் றுத்
தரம்.

(சரு) இப்படியறிந்த விவேகிபிரார்த்தத் தோற்றாவை
பெப்படிக்க காண்பனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகின்றாற்போலக் கலங்
காமல் மாயையாகிற மேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையை வே
ண்டியபடிபெய்தாலுஞ் சிதாகாசமா யிருக்கிற நமக்கானி
யேனு லாபமேதென்று கவலைகெட்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

இந்தக்கூடஸ்த தீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம்
பண்ணினவன்றானே கூடஸ்தருமாய் விளங்குவன்.

மூன்றாவது கூடஸ்ததீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௨ அரு.

நான்காவது - தியானதிபம்.

(க) சாதனசதஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச்சிரவணமுதலான அதுஷ்டானக்ஞானத்தினுலெவருகிற வாக்கியார்த்தக்ஞானத்தையுஞ் சீவன் முத்தி நிலையையுங் கீழ்க்கொத்தத்திலே சொல்லிப் பிரக்ஞாமந்தமுதலான பிரதிபெந்தங்களினுந் கெதஞ் சொன்ன நிலை திடப்படாதபேருக்குமொகூர்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அதுஷ்டான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமோபாசனேயே பண்ணவேண்டியது சகுனோபாசனோபோல இதற்குக்கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியானதிபிகையிலே சொன்னபடி பிரமத்தைத் தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரியையுமில்லையென்றுத்தரம்.

(உ) இதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபரீயமென்கிற வுபநிஷத்தே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(ஈ) தானுயிருக்கிற வஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிறவஸ்துவைப்போல வுபாசிக்கக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப் பிரமைபோலக் கண்டுங் காணாம லீருந்தபடியினால் உபாசனகூடுமென்றுத்தரம்.

(ச) சம்வாதிப் பிரமையாவதேது விசம்வாதிப் பிரமையாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

மணிப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் விசம்வாதிப் பிரமையென்றுத்தரம்.

(ரு) பிரார்த்தியாய் நாடினவனுக்குப்பலன்கொடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விசம்வாதிப்பிரமை பலன்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினுற்பிரமோபாசனை பஞ்சம்வாதிப்பிரமைபோல முத்தியாகிற பலன்கொடுக்குமென்றுத்தரம்.

(சு) இந்தப் பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரியாரென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானியே அதிகாரியென் னுத்தரம்.

(எ) உபாசனை பண்ணுகிற கிரமமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அகண்டாகாச போதமே தானென்கிறதே கிரமமென் னுத்தரம்.

(அ) இந்த வுபாசனைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாரக் காணுவிட்டாலுஞ் சாஸ்திரஞ்சொன்னபடி பாவிக்கின்ற மூர்த்தித் தியானமே திருஷ்டாந்த மென் னுத்தரம்.

(க) பரோக்ஷக் ஞானத்திற்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் தானென்றறியாமற் பிரமமொன் னுண்டென் னு நிச்சயித்ததே பரோக்ஷக்ஞானமென் னுத்தரம்.

(கா) பரோக்ஷக்ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினுற் பல னெப்படிக்கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷக்ஞானத் திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் சம்வாதிப் பிரமைபோலப் பலன்கொடுக்குமென் னுத்தரம்.

(கக) பிரமத்தைத் தானாகச்சொல்லுகிற வேதாந்தத் தைப்படித்தும் இவனுக் கந்தஞானம் பரோக்ஷமாகக் கா ரணமென்கிற சங்கைக்கு,

தேகமேதானென்கிற விபரிதபாவனை பிரமத்தைத் தருகத் தோற்றவொட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்தொய்த புத்தியைப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தபுத்தி யேன்கொடாதென்ற சங்கைக்கு, .

பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சிலாபுத்தி பரோக்ஷமாயிருக்கிற ஈசுரபுத்தியைத் தள்ளாததுபோலப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தபுத்தியும் பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்வைத புத்தியைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈசுரபுத்தி வரக்காணாமென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற் சிரத்தையில்லாதவனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.*

(கச) வேதாந்தம் படித்தாலல்லாமற் பரோக்ஷக்ஞானம் வாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தை யுபதேசம் பண்ணிக்கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்.

(கரு) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணாமற் பிரமத்தையுபதேசமாகக் கேட்டறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் கர்மாநுஷ்டானஞ் சித்தித்தாற்போலவும் ஆகமபுராணம் படியாமல் உபாசனை யநுஷ்டிக்கிறுற்போலவும் சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச் சத்தியில்லாதவன் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடியிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக்கொண் டுபாதிக்கலாமென் றுத்தரம்.

(௧௬) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வாராதோ
வென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசார மில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம் வா
ராதென் றுத்தரம்.

(௧௭) பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்
கிற சங்கைக்கு,

கிரத்தையில்லாததே பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதி
பந்தமென் றுத்தரம்.

(௧௮) அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேதென்
கிற சங்கைக்கு,

விசாரமில்லாததோஷமே அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு
ப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(௧௯) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணினாலுஞ்சிலர்க்குச்சாக்ஷா
த்காரம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விபரிதபாவணியினாலே சாஸ்திரம்படித்தும் சாக்ஷாத்
காரம் வாராலிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௨௦) சாஸ்திரம்படித்தும்சாக்ஷாத்காரம்வாராதவனு
க்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரபலமான சாக்ஷாத்காரம் வருமளவுஞ்சாஸ்திரத்
தைத்திரும்பத்திரும்ப விசாரிக்கப்பயிர் செயல்வகையினற்
கெர்ப்பநாளிலே பரிபக்குவமாகிறுந் போல ஞானமுந்தீர்க்க
கால விசாரத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௨௧) மரணபரியந்தம் விசாரம்பண்ணினவாமதேவர்
சுடபரதர் இவர்களிருவருக்கும் அந்தசென்மத்திலே ஏன்
ஞானமுதயமாகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதிபந்தத்தினாலென் றுத்தரம்.

(௨௨) பிரதிபந்தமாவதேது அஃதெத்தனைவிதமா யிரு
க்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் பௌஷியப்பிரதிபந்தம் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்று திரிவிதமாகவிருக்கும் இதற்பூதப்பிரதிபந்தம், கைவிட்ட எருமையிற்பற்றுஞ் சந்நியாகொரிப்தத்திற் கண்டகதை. * பௌஷியப் பிரதிபந்தமாவது, சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம்பண்ணின வாபதேவருக்கொரு சென்னமும் சடபரதருக்கு மூன்றுசென்னமாகவும் காணப்பட்டது. வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாவது, விஷயாசக்தி பிரக்ஞாமந்தம் குதர்க்கம் விபரீதபாவனை தூராக்ராகந்தையென்றுத்தரம்.

(உ௩) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுமுபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன்புத்தியை யறுசரித்துப் போதிக்கத்தீரும், பௌஷியப் பிரதிபந்தம் சென்னமெடுத்துத் தீரும். வர்த்தமான பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசக்தி சாதன சதுஷ்டயத்திறீரும். பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலஞ் சிரவணம்பண்ணத்தீரும். குதர்க்கம் மனனத்தினுற்றீரும். விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தினுற்றீரும். தூராக்ராகந்தை சமாதியினுற்றீருமென்றுத்தரம்.

(உ௪) வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பௌஷியப் பிரதிபந்தத்தினுற்சென்னம்வருமென்றால் விசாரக்ஞானமும்வியர்த்தமாமோ பிரதிபந்தத்தினுற் சென்னம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு;

விசாரத்தினுற் பிறந்த ஞானம் பிரதிபந்தந் தொலைந்தவுடனே மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கையினுற் சாஸ்திரவிசார

* பௌஷியப் பிரதிபந்தம் என்றது - சென்மார்திரவேதுவான பிராரத்தசேஷம் - இஃது வாமதேவர் - சடபரதரிடத்திற் காண்க.

ம் ஒருக்காலும் பாழாய்ப்போகாது யோகப் பிரஷ்டனும் இரண்டொரு சென்மத்திலே கிருதார்த்த னாவனென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௫) பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ நிர்க்குணமோவென்கிற சங்கைக்கு, நிர்க்குணமென் றுத்தரம்.

(௨௬) சகுணமானால் உபாசிக்கலாம்நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு, கேட்டவண்ணந் தியானிக்கின்ற திருவகைக்குஞ்சரியென் றுத்தரம்.

(௨௭) வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டினதைக்கேட்டுச் சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுகிறற்போல இதுவுங்கேட்டுச்சிந்திக்கலாமென் றுத்தரம்.

(௨௮) யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதுவெல்லாம் பிரமமல்ல பிரமந்தானேயென் றறியவேண்டுமென்று ஒருவேதஞ் சொன்னபடியினாற் பிரமோபாசனை நிஷித்தமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அன்னியமாயிருக்கும் பிரமமென்று ஒருவேதத்திலே ஞானத்தைநிஷேதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௯) பிரமோபாசனையிலே யுமக்கித்தனைபத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

உனக்குத்தா னித்தனை துவேஷமேதென் றுத்தரம்.

(௩௦) நிர்க்குணத்தை யுபாசிக்கின்றதற்குப் பிரமாணமேது விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டுக்கியம் என்கிற
உபநிஷத்து நாலும் பிரமாணம் பஞ்சீகரண மஹாவாக்கி-
யமே அநுஷ்டானவீதியென் றுத்தரம்.

(௩௧) பஞ்சீகரணம் ஞானசாதனமல்லவோ எல்லா
ரும் அநுஷ்டிக்கவிலையென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானசாதனமென்கிறது நமக்கும் சம்மதம் அநுஷ்டி-
யாதவன்றானே கெட்டான். அதனாலே பிரமோபாசனைக்குத்
தூஷணமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௨) எல்லாரு மநுஷ்டியாத வுபாசனையை நீளேன்
சொல்லவந்தீனென்கிற சங்கைக்கு,

சிலமூடன் இதனிலும் அதிகமென்று வசியமந்திரத்தை
செபிக்கக்கடவன் இதனிலும் அதிகமூடன் கிருஷியாதியை
பண்ணக்கடவன் அந்த மூடனாக்குறித்துச் சொல்லவில்லை
முமுகூஷக்களின் பொருட்டு நிரீக்குண வுபாசனை சொன்-
னோமென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறது நிரீக்குணமானால்
இந்தவஸ்துவிற்கு ஆந்தாதிகுணங்களும் அதுலாதிகுணங்-
களு முண்டென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதிசம்மதமாக இந்த லக்ஷணகுத்திரஞ் சொன்ன
வியாசனாக்கேளென் றுத்தரம்.

(௩௪) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறதே யுபாசனையா-
னல் ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேதமே தென்கிற
சங்கைக்கு,

வஸ்து தந்திரம் ஞானமென்றுங் கர்த்தத்தந்திரம் உபா-
சனையென்றும் பேதமென் றுத்தரம்.

(௩௫) வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞான மெதனால் வரு-
மென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியை அக்கினியென்கிறுற்போலச் சபாவஞ்சொல்லுகிறது வஸ்துதந்திரக்ஞானம் விசாரத்தினால் வருமென்ற ஹத்தரம்.

(௩௬) இந்த ஞானம் வந்தால் ஏது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சகல சம்சாரதையுஞ் சுடுமென் றுத்தரம்.

(௩௭) அந்த ஞானத்தை மறந்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மறந்தாலுஞ் சம்சாரதைக் கொடாதென் றுத்தரம்.

(௩௮) அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படி யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

சேவன் முத்தனாய்த் திருப்தியடைந்து பிராரத்த கஷயத்தைப் பார்த்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(௩௯) கர்த்ததந்திரமென்கிற வுபாசனை யெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

உபசாரமாக ஸ்திரீயை அக்கினியென்றதுபோலக் கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குரூபதேசத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௪௦) அந்தவுபாசனை வந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானித்தபோது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௧) அந்த உபாசனையை மறந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசேஷபத்தின் கையிலே காட்டிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௨) அந்த வுபாசனாக் ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

ரித்திரா வருமளவும் மரணம்வருமளவும் தியானம் விடாமற் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சக) இந்த வுபாசனை முதிர்ந்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷ
மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிணையெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிணையெடு
க்கக் காண்கிறுற்போலவும், வேதமோதுகிறவன் வேதமோ
தக் காண்கிறுற்போலவும், இந்தவுபாசனை நினந்தோழிஞ்
சொப்பனத்திலுந் தியானம்பண்ணக் கண்டானானால் உபாச
னைக்கு முடிவென் னுத்தரம்.

(சச) ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியே
தென்கிற சங்கைக்கு,

கடஸ்த சைதன்யியத்தை வேதஞ்சொன்னபடி யிருக்
கிறதோ இல்லையோவென்று லக்ஷணவிருத்தியினாலே ஒரு
பிரகாரம் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதே யல்லா
மற் றுள்வேண்டியபடி சிந்திக்கப்படாததே யுத்தியென்
றுத்தரம்.

(சரு) தியானங் கர்த்த தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியே
தென்கிற சங்கைக்கு,

தான்வேண்டியபடி தியானிக்க தியானிக்காமலிருக்க
மாறுபாடாய்த் தியானிக்கப்படுகிறதே யுத்தி ஆகையினால்
எந்நேரமும் தியானஞ் சாவதானமாகப் பண்ணவேண்டுமெ
ன்றுத்தரம்.

(சக எந்நேரமும் தியானத்திலே மனதாயிருக்கிறவ
னுக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பரபுருஷனையடைகிற நாரி எந்நேரமும் அவனிடத்தி
லே ஆஃமனதாகவிருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரி செய்கா
ரியஞ் செய்தொப்புவிக்கிறுற்போலச்செய்வனென் னுத்தரம்.

(சஎ) சாக்ஷாத்கார ஞானிக்குச் செய்காரிய மெப்படி
நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறும்போலச் சீவன்முத்தனுஞ் செய்காரியம் ஒன்றுத்தப்பாமற் செய்வனென்றுத்தரம்.

(சஅ) உபாசனை லோகவிவகாரத்திற்கு)விரோதமென்கிற தெத்தனலென்கிற சங்கைக்கு,

மனதிலே தியானமுந் தேகேந்திரியாதிகளிலே செய்தொழிலுமாக விருக்கின்றபடியினாலே விவகாரம் விரோதமென்றுத்தரம்.

(சக) ஞானத்திற்கு விவகார விரோதமில்லையென்கிற தெத்தனலென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாமாத்திரஞ் சின்மாத்திரம் மற்றுள்ள வெல்லாம், மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்கு விவகாரசாதனமான திரிவிதகரணத்தில் ஒன்றும் வேண்டாதபடியினால் விவகார விரோதமில்லையென்றுத்தரம்.

(ரு0) சாக்ஷாத்காரம் உள்ளவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப் பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தண்டியாதது போலத் தத்துவம் உள்ளபடி கண்டு களித்துக் கவலை கெட்டிருப்பனென்றுத்தரம்.

(ருக) தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சத்தை நனைத்தாற் நியானங் கலைந்து கெட்டுப் போமென்கிற விவேகத்துடனே புத்தியை மறித்துத் தண்டித்துக்கொண்டிருப்பனென்றுத்தரம்.

(ருஉ) ஒருக்காலறியப்பட்ட கடத்தை வேண்டிய போதறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்கு மென்று சொல்லுகைக்கும் யத்தனமில்லையே இப்படிக்கூடுமோ பிரமக்ஞானிக்கென்கிற சங்கைக்கு,

அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமே ஒருக்காற் கண்டது உடனே யிப்படித் தெரிந்தாற் சொப்பிரகாச சைதன்னியத் திற்குக் கேட்கவேண்டுமோ வென்றுத்தரம்.

(ரு௩) நான் பிரமமென்கிற விருத்திக்ஞானம், ஸ்ஷணப் பொதிலே நஷ்டமாப்ப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

அது கடக்ஞானத்திலுஞ்சரியல்லவோவென்றுத்தரம்.

(ரு௪) இப்படித்தத்துவக்ஞானிக் கொருசிந்தனையு மில் லாவிட்டால் எந்நேரமும் மனது வெளியிலே நாடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பிதவஸ்துப் பிரவிருத்தித்ததுகொண்டு ஆனியேதெ ன்றுத்தரம்.

(ரு௫) இப்படியானால் உம்முடைய சித்தாந்தம் அவமரி யாதையாமென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரமரியாதை தத்துவக்ஞானியின் பொருட்டுச் சொன்னதல்லவென் றுத்தரம்.

(ரு௬) விதிநிஷேத சாஸ்திரம் ஆகாக்குறித் துண்டா யிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணச்சிரமம் வயதவஸ்தையென்கிற அபிமானியின் பொருட்டுண்டாயிற்றென்றுத்தரம்.

(ரு௭) ஞானிக்கு வர்ணச்சிரமாதிகள் தேவையில்லை யோவென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதி மாத்திரத்தி லே, கண்டதல்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு௮) முன்னக்ஞானாவஸ்தையிலிருசரித்தவிதிகள் மற் றேருவஸ்தையிற் கைவிட்டாற் றேஷமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மிகளுக்குப் பால்யாவஸ்தையில் விதி நிஷேதந்தே வையற்றதுபோல ஞானாவஸ்தைக்குந் தேவையில்லை யென்றுத்தரம்.

(ருக) குழந்தை ஒன்றுமறியாத அஞ்ஞானியல்லவோ ஞானியும் அப்படித்தானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்று மறியாதவனுக்கும் எல்லாமறிந்து சர்வேஸ்வர னாயிருக்கிற ஞானிக்கும் விதி நிஷேதபேதந் தேவையில்லை யென்றுத்தரம்.

(சு௦) பின்னையாருக்கு விதிநிஷேதபேதமென்கிற சங் கைக்கு,

சொற்பமறிந்தும் அறியாமலுமாகவிருக்கிற நடுநாட னுக்கென்றுத்தரம்.

(சுக) ஞானியாயிருக்கிறவன் ஜெகதீசரனானுற்சாபானு க்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியந் தபோபலமேயல்லாமல் ஞானபலமல்லவென்றுத்தரம்.

(சுஉ) தபோமூலமாகப் பிரமத்தை யறியவேண்டுமெ ன்று தைத்திரிய வுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினாற் றபோ பலமல்லவோ க்ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானகாரணமான தபசு சாபாநுக்கிரகத்திற்குக் கார ணமல்லவென்றுத்தரம்.

(சுட) பூர்வாசாரிகளாயிருக்கிற வியாசர் முதலானபே ருக்கு இருவகையுந் காணப்பட்டிருக்கிறதே அப்படியிருக் கவேண்டாமோ ஞானமுள்ளபேர்களுக் கெல்லாமென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரவாதசித்தியும் ஞானமும், ஒருவரிடத்திலேயிரு க்கக்கண்டாற்போலவும், சோதிரிஷமும் ஞானமும் ஒருவ ரிடத்திலேயிருக்கக்கண்டாற்போலவும், ரசவாதமும் ஞான

மும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக்கண்டாற் போலவும், சாபாநுக்கிரகசாமார்த்தியமும் ஞானமும்வியாசுதிகளிடத்திலே காணப்பட்டது. இந்தச் சாபாநுக்கிரக சாமார்த்திய மெல்லாம் ஞானமல்ல ஞானமாத்திர மப்பியாசுத்தவனிடத்திலே சிவன்முத்தியனுபவமாத்திரமிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௪) சாபாநுக்கிரக சாமார்த்தியமில்லா திருந்தால் இவனென்ன ஞானியென் றேல்லாரும் நிந்திப்பார்களென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சந்நியாசிகளே யெல்லாரும் பூதிக்கின்றதேயல்லாமல் நிந்திக்கக் காணுமென் றுத்தரம்.

(௬௫) போகலம்படராயிருக்கிற தூர்த்தர்களெல்லாம் நிந்திக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பிரகாரத்தில் வர்ணாசிரம முடைய பேர்கள் தேகாபிமானிகள் ஞானியை நிந்திக்கட்டும். மாடுகள், புலிகள், ஞானியைப் பாயட்டும், அதனாலே ஞானிக் கானியேது. ஆனபடியினாலே இப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாமென்றபடியினாலே ஞானிக்கு இராச்சியபாரம் பண்ண இச்சையுண்டாயினும் பண்ணலாமென் றுத்தரம்.

(௬௬) மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற சுகத்து மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின் இராச்சியபாரம்பண்ண இச்சைவந்தால் ஞானம் அப்பிரயோசனமாமென்கிற சங்கைக்கு,

மித்தியாபுத்தியினு லாசையற்றுப்போனால் கர்மந்தான் உபாசனைதான் நியானந்தான் இராச்சியந்தான் பிரார்த்த முள்ளபடி பண்ணிவருவன் ஞானியென் றுத்தரம்.

(௬௭) தியானிக்கு மிப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாகாதோவேன்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித் தியானம்போலத் தியானத்தினால் நான் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டா வில்லாமற் போகிறபடியினால் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஞானியைப்போல வேண்டியவண்ணமிருக்கக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(சுஅ) ஞானிக்கு ஞானத்தைமறந்திருக்கிறவேளையிலே பிரமத்துவமில்லாமை சரியல்லவோ வென்கிறசங்கைக்கு,

பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்கிறுற்போல லக்ஷணவிருத்தியினாலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாமற் நியானம்பண்ணுகிறவனைப்போலமறந்துகெட்டோமென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(சுக) இந்தப்பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கும் நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வுபாசகன்மாத்திரமல்ல பாமரர் நான்கான்மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தானையென் றுத்தரம்.

(எ௦) பாமரர் மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கு நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினாலே சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியறிவில்லாதது இந்த வுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினால் சுபாவசித்தப் பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமற்றுப்போனது இவனுக்குஞ் சரியென் றுத்தரம்.

(எக) ஆனால் பிரமத்தியானமும் இப்படிப் பிரயோசன மற்றதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பட்டினியே கிடக்கிறவனினும் பிணைப்புருந்தாகிலும் புசிக்கின்றது தாழ்விலையென்றுற்போல விருதாவியாபாரத்திலே கிடந்து வீண்ப்படுகிறதிலும் பிரமத்தியான மதி கமென் றுத்தரம்.

(எஉ) எந்தெந்தச் சாதனங்களிற் பிரமத்தியானம் அதிக கமென்கிற சங்கைக்கு,

பாமர வியாபாரத்திலுங் கர்மாறுஷ்டான மதிகம் அ தனிலுஞ் சகுணோபாசன யதிகம் அதனிலும் நிர்க்குணத்தி யான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எங்) இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தாரதன் பியமா யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

இராஜாவைக் கிட்டக்கிட்டப் பெளஷ்டிகமும் பிரயா சங் கொஞ்சமு மாகிறுற்போல பிரமத்தைக் கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்கமதிகமென் றுத்தரம்.

(எச) பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானக்கிரமம் எப் படி யடையப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்திலே ரத்தினத்தைக் கொடுக்கிறுற்போல நிர்க்குணத்தியான முதிர்ந்தவிடத்திற் பீர்மஞ்ஞான சமாதியாகிறதேயல்லாமல் வேறுசாதனமில்லை ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் எல்லாருக்கும் குறுக்குவழியாக மோகஷத்தைக் கொடுக்கையினால் நிர்க்கு ணத்தியானத்தைச் சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோதமேசமா தியென்றும் அதுவே சாத்தியமென்றும் அமுதவிந்துபரிஷ் துச்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(எடு) இது ஒன்று மறியாதவனுக்குத் தியானத்தினு
லெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானமாத்திரங்கொண்டு நான் பிரமமென்கிற புத்தி
திடப்பட்டவுடனே நிர்விகாரத்தினுடைய லக்ஷணமும் புத்
தியி லெளிதாயேறும் இது காரியத்தினுற் சமாதியென்று
சொல்லப்படும் ஆகையினுற் சகலசாதனங்களிலும் பிரமத்
தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எசு) இப்படி மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்க
ளும் மோக்ஷசாதனங்க ளாகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான தீர்
த்தாடன செபங்களைச்செய்கிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிற
பாற்றிரளையை யெறிந்து போட்டு எட்டப்படாத முழங்கை
யை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச்
சரியானசாதனம் ஒன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(எஎ) இந்தக்கிரமம் சாக்ஷாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத்
தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோ வென்கிற சங்
கைக்கு,

நீசொன்னது உண்மைதானே இந்தப்படி * யோகமா
னது † சாக்ஷாத்கார விசாராநுசந்தானம் பண்ணமாட்டா
தவனுக்கு விதியென் றுத்தரம்.

(எஅ) சாக்ஷாத்கார விசாரம்போல யோகஞ் சாக்ஷா
த்காரத்திற்குக் கிட்டின பூமியென்கிற தெதனாலென்கிற சங்
கைக்கு,

யோகத்தினால் விசேஷபமெல்லாந் துடைபட்டுச் சித்த
நிரோதம்வரும் அந்தச் சித்தத்திலே சாக்ஷாத்கார விசாரம்

* யோகம்-என்றது-உபாசனை,

† சாட்சாத்காரம் - என்றது - அபரோட்சக்ஞானம்.

எளிதாக வேறும் ஆகையினால் யோகம் முக்கியமென் றுத் தரம்.

(எக) இப்படியானால் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற் கும் விவோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனையும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும் ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமே விவோதமென் றுத்தரம்.

{ இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாம் }
சமாதானம்.

[எக] யோகம் சாங்கியம் என்னும் இரண்டும் தத்துவ ஞான வாயிலாக மோட்சத்திற்கு சாதனமாமென்பதற் பிர மாணமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியர்களா வியாதொருபதம் அடையப்படுகிறதோ அந்தப்பதமே யோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. இப்படி யாதொரு புருஷன் சாங்கியயோகங்கள் இரண்டிற்கும் பலன் ஒன்றென்று பார்க்கிறானோ அவன் சாஸ்திரார்த்தத் தை நன்றாகப் பார்த்தவனாமென்னும் கீதாவாக்கியமும் சாங்கியமும் யோகமும் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமாமெ ன்னுங் கீதைக்குமூலசுருதியும் பிரமாணமாமென்றுத்தரம்.

[அ௦] சாங்கியயோகமிரண்டையும் தத்துவஞானவாயிலாக மோக்சசாதனமாக ஒப்பினால் சாங்கியயோக சாஸ்திரங்க ளிற் சொல்லிய தத்துவங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமே என்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களில் சுருதி விருத்தங்களான யாதொரு அம்சங்களுண்டோ அவை * ஆபாசங்களாதலால் அவை அங்கீகரிக்கத்தக்கனவல்லவென்றுத்தரம்.

(அ) பிரமத்தியானத்தினாலே சாக்ஷாத்கார விசாரமல்லாமலும் மோக்ஷமுண்டென்கிறதற்கு யுத்தியேனு பிரமாணமென்கிற சங்கைக்கு,

குளவியை நினைத்தபுழு குளவியாகிறும்போல வென்கிறது யுத்தி மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தான் அதுவாய்ப்போவென்கிற தோவசனம் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(அக) தியானம் திடப்பட்டல்லவோ சரீரபதனகாலத்திலுதவவேண்டும் மத்தியிலே சரீரம்விழுந்தாற் கெதியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமலோகத்திலேபோய்ப் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவக்ஞானத்தை யடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவென்று தாபரீய வுபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது இதைத்தவிர மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லையென்று யசுர்வேதத்திற் சொல்லுகிறது நான்கேதுவிற்கும் ஓயமன் இதுவே வழியாகச் சொன்னார் சத்தியகாமருக்கும் † பிப்பலாதர் இப்படியே சொன்னார்

* ஆபாசம் என்றது-வாதிக்கப்படுவது. அவை கேவலம்-பிரகிருதியே சகத்திற்குக் காரணம். ஈசுரன் அல்ல-அந்தப்பிரகிருதி. நித்தியம். ஆத்மாநானு. இவ்வளவம்சம் சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

ஈசுரன் - தடஸ்தம் - பிரதானம் - நித்தியம்-சீவர்கள்-வாஸ்தவம் - நானு - இவ்வளவம்சம் யோகசாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

† பிப்பலாதர் - என்றவர் - ஒருமுனிவர்.

கிருஷ்ணனும் ஆத்மகிதையிலே பூமியிற்றுள்ளே யிருக்கிற புறையலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேயல்லாமல் வேறு வழியில்லாததுபோலப் பிரமத்தையடைகிறதற்குத் தியானமேயல்லாமல் வேறுவழியில்லையென்றும் தேகமாகின்றகல்லை புத்தியாகிற குந்தாவியாலே பொளிந்துள்ளி நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினுற் பிரமமாகின்ற புறையலை யடையலாமென்றார் ஆகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்று மில்லையென்று தந்தரம்.

(அஉ-) சாக்ஷாत्கரித் தநியவேண்டிய பிரமத்தை உட்படியடையாமற் நியானத்தினு லெப்படி யடையலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவமில்லாவிட்டாலும் அசத்தாயிருக்கிற வஸ்துவையுந் தியானத்தினு லடையலாயிருக்கையினாலே யுற்று விசாரித்தாற் றுள யுண்மைபொருளாயிருக்கிற பிரமம், நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினாலே அடையலாமோவென்றொருவனாயுந் கேட்கத்தேவையில்லை பூதமாயிருக்கிற காசியை யுபாசிக்கையினுற் றுரகப்பிரமஞ்சித்திக்கூற்றோலவும் சம்வாதிப் பிராந்தியிலே பிரவீருத்திக்க, ரத்தினமகப்படுகிறுற்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்த்து தியானத்தினால் அத்துவிதமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தையடைவனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோட்சத்தை யடைவன்,

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை = ௩௬௭.

ஐந்தாவது - நாடகதீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவி
லே பார்க்கமாட்டாதவருக்கு ஆத்மக்ஞானம் வருகிறவழி
யை நாடகதீபிகையிலே சங்கிரகித்துச் சொல்லும்படி.

ஆத்மாவாவதான்கிற சங்கைக்கு,

மாயாசத்திக் காதாரமாயிருக்கின்ற அத்துவிதாந்த
சைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(உ) இவருக்குச் சிருஷ்டி யெதனால் வந்ததென்கிற
சங்கைக்கு,

நிர்விகார சைதன்னியமாயிருக்கிற இவர்க்குத் தம்மு
டைய மாயா வுபாதியினால் வந்ததென் றுத்தரம்.

(ஈ) சீவனாவதான்கிற சங்கைக்கு,

உபாதிகளிலே பிரதிவிம்பித்துச் சரீரங்களிலே பிரவே
சித்து விவகரிக்கிற சிதாபாசன் சீவனென் றுத்தரம்.

(ச) சம்சாரபந்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசத் தோற்றரவான துவிதமே பந்தமென் றுத்
தரம்.

(ரு) இந்தப்பந்தம் விடுகிற முத்தி யேதென்கிற சங்கை
க்கு,

விசாரத்தினால் மாயை நஷ்டமானபின்சித்திக்கிற அத்
துவிதமே முத்தியென் றுத்தரம்.

(சு) முத்திக்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினற் பிறந்தஞானமே முத்திக்குச் சாதன
மென் றுத்தரம்.

(எ) இந்தவிசாரம் எதனால்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அநேகசென்மம் ஈசரனை டுபாசித்தபேரு க்கு வருமெ
ன் றுத்தரம்.

(அ) குருவவழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ ஞானே
கிற சங்கைக்கு,

தேகாபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகர்த்
தனென்றுத்தரம்.

(க) குருமுன்னிலையாய் ஞானங்கொடுக்கிறவ ஞானே
கிற சங்கைக்கு,

செகதீசரனே குருமூர்த்தமாகவந்து ஞானங்கொடுத்
தெவனென்றுத்தரம்.

(கௌ) அந்த ஈசரன் எதுசெய்தால் ஞானங்கொடுப்பா
னென்கிற சங்கைக்கு,

நிஷ்காம அநுஷ்டானபத்தியினால் ஞானங்கொடுப்பா
னென்றுத்தரம்.

(கக) ஈசரனாவதானென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகவுபாதியிலே பிரதிபிம்பித்துத் திரிமூர்த்திபுர
மாய்த் தோற்றின சைதன்னியமே ஈசரனென் றுத்தரம்.

(கஉ) ஒரு சைதன்னியத்திற்கு இருவகைத் தாரதன்மீ
ய மெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற வுபாதியினாலே வந்ததேயல்
லாமற் சைதன்னியத்தைத்தொட்டு வரவில்லையென் றுத்
தரம்.

(கங) இவர் மாயையினற் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வனட
வெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகவுபாதியினால் ஈசரனையும், இராசத வுபாதி
யினற் சீவர்களையும், தாமதவுபாதியினால் மனது முதலான
பூதபௌதிகப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதி
குணத்திரயம், மனமென் றுத்தரம்.

(கச) சிருஷ்டிக்குச் சாதனபாரம்பரை யேதென்கிற
சங்கைக்கு,

நான் என்னதென்கிறவருத்தியேசாதனமென்றுத்தரம்.

(கரு) எத்தனைவகுப்பிலே இருஷ்டியடங்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவருத்தியிலும், இதுவென்கிற வருத்தியிலும், கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற இருஷ்டியடங்கிறதென்றுத்தரம்.

(கசு) இந்த வகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு.

இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ராத்மாத்நானேயென்றுத்தரம்.

(கசு) நானென்கிற வருத்தி கர்த்தா வொருவனைக் கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவருத்தி ஏகாகரமானபடியினுந் கர்த்தா வொருவனைக் கற்பித்ததென்றுத்தரம்.

(கசு) இதுவென்கிறவருத்தி சத்தாதிக னைந்தையுங்கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவென்கிற வருத்தி இந்திரியபேதங்களினுந் ஐந்தாகாரமாய்ப் பிரிந்தபடியினுந் பஞ்சவிஷயங்களை யுங் கற்பித்ததென்றுத்தரம்.

(கசு) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் வருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் வருத்தி கற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாடகசாஸ்பின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின் மவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதன்யிய மறத்தோற்றுவித்து அவர்க ளில்லாதவேளையிலும் விளக்குத் தானேவிளங்குகிறுந் போலக் கர்த்தாமுதலானவை யுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே நானென்கிற அநுபவமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௨௦) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலானதிரு ஷ்டார்த்தத்தைச் சரீரத்திலே ஈதினனதென்று பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியேகத்தாடிச்சி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென்றுத்தரம்.

(௨௧) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீவட்டிதிருஷ்டார்த்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் நாட்டிவைத்த பகல்வத்தி இருந்தவீருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறுற்போல அகண்டபரிபூரணமாய் அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந்தோற்றுவிக்கிறுறென் றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவ தெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்தென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(௨௩) உள்ளேயிருக்கிறவனெவன் வெளியேயிருக்கின்றவை பெயைபென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற அகங்காரி உள்ளே யிருக்கிறவன் வெளியேயிருக்கின்றவை விஷயங்களென் றுத்தரம்.

(௨௪) உள்ளும் புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிற தானென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக் கூத்தாடுகிறது புத்தியென் றுத்தரம்.

(௨௫) உள்ளும்புறம்பு மசையாமலிருக்கிறவ ரானென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்பு மசையாமனின் று தோற்றுவிக்கிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(உக) உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதே புத்தியானால் அப்படியொருவருஞ் சொல்லக்காணும் நான் போனேன் வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பகைணி வழியாயுள்ளே விழுந்த வெய்யிலிலே கைய சைகிறதை வெய்யிலைசைகிற தென்றும்போல உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரியதுவாரத்தின்வழியே வெளியிலே புறப்பட்டுலைந்த தன்னுடைய வுலைச்சலைத் தன்னைத்தோற்று வித்த சாக்ஷியின்பேரிலே ஆரோபிக்கிறதாகையால் ஆத்மாவுக் கலைச்சலில்லையென்றுத்தரம்.

(உஎ) இப்போதின்னதத்துவம் இன்ன இன்னவிடத்திலேயிருக்கிறதென்று பகுத்துக்காட்டினும்போல சாக்ஷியிருக்கிறவிடமும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவஸ்தையிலே சாக்ஷியிருக்கிறவிடத்தைக் காண்பாயென்றுத்தரம்.

(உஅ) அப்போதெனக்கொரு தேசமுங் காணப்படவில்லை சாக்ஷியிருக்கிறவிடம், நீர்தாமே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிலத்திலே யிருக்கின்றார் நீரிலேயிருக்கின்றா னென்கிற ஆபோலப் புத்திமுதலானவை யொழிந்தவேளையிலே காணப்படாததுகொண்டு ஒருதேசத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகல சககற்பனைக்கும் அதுஷ்டானமாயிருக்கிற படியினால் சர்வபரிபூரணரென்றுத்தரம்.

(உக) சகல சககற்பனையுங் கற்பிக்கிறதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே யுட்பிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்.

(௩௦) சாக்ஷியெப்படிக் காண்கிறொன்கிற சங்கைக்கு, இத்தனையும் அறிவாயிருந்தற்கிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(௩௧) அவரை நாமெப்படியறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு, அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீ தானாகவே மிஞ்சுகிறவஸ்துவென் றுத்தரம்,

(௩௨) இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற்குபாயமே தென்கிற சங்கைக்கு,

குருமுகமாய் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்,

(௩௩) தானாயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாத பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்கிற விருவகையும் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புத்தியைத் தள்ளுகிற யுத்தியையும் புத்திகம்பித்த பிரபஞ்சத்தையுங் காண்கிற அறிவாயிருக்கிறதே தள்ளுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்த நாடகதீபிகையை யருசந்தானம் பண்ணச்சாக்ஷியே தானாகவிளங்கும்.

ஐந்தாவது நாடகதிபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௦௧.

ஆரூவது - தத்துவவிவேகம்.

குருஸ்துதி.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகச் சகலவேதாந்த சித்தாந்தமாகிய தத்துவவிவேகத்தை வெளிபண்ணத்தக்கதாக ஆதியிலே சிஷ்டாசாரமான குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணும்படி,

அநேகவிதலக்ஷணவிஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்காரின்ற மஹாமாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிர்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்,

அந்தக் குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிர்தப் பொருட்டினால் நிர்மலாந்தக் கரணனுக்குப் பரமாத்மாவை யெளிதாய்க் கண்டறியும் வழி தத்துவ விவேகஞ் சொல்லும்படி சொல்லுகிறேன்,

(க) தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவமாவது, பரமாத்மா, அதத்துவமாவது, மாயாதற்காரியம். இத்தனைப்பகுத்தறிகிறதேவிவேகமென்றுத்தரம்.

(உ) பகுத்தறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற தின்னது அறியப்படுகிறதின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறதென்றுத்தரம்.

(ஈ) அறிவெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிறசங்கைக்கு, அறிவாயிருக்கிற ஆத்மா, ஒன்றேயென்றுத்தரம்.

(ச) அறியப்படுகிற தெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்படுகிறது, ஸ்திரமென்றும், அஸ்திரமென்றும், மூலாக்ஞான விருளைன்றும், திரிவிதமாயிருக்குமென்றும் தரம்.

(ரு) அறிவு ஒன்றென்கிறதையும், அறியப்படுகிறது மூன்றென்கிறதையும், தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்தினிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும்விஷயங்கள் சொப்பனத்திலே அஸ்திரமாயிருக்கும் விஷயங்கள். சுமூத்தியிலே அந்தகாரமாக மூன்றுகவிருக்கும். இவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருஷந்தோறும், கற்பந்தோறும், அறிந்துகொண்டிருக்கிற அறிவு, அந்த விஷயங்களைப்போல, பொருக்காலுந் தோன்றியழியாதபடியினால், ஆத்மா, ஒன்றையொழிய இரண்டில்லையென்றும் தந்தரம்.

(சு) இவைகளில் ஆரந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளே தள்ளவேண்டிய பொருளேதென்கிற சங்கைக்கு,

மூன்றவஸ்தையினும் காணப்பட்ட பொருளெல்லாம் தனக்கன்னியமானபடியினாலே, தள்ளவேண்டியது, அறிவாயிருக்கிற தன்னைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே, ஆரந்தமாக நாடவேண்டியதென்றும் தந்தரம்.

(எ) இப்படி அறிவாகயிருக்கிற பொருள் எக்காலத்திலும் தானாக யிருக்குமானால், அஞ்ஞானகாலத்தில் அறியப்படாம விருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சகாபாடிகளுடனே கூடி ஒதுகின்ற தன்பிள்ளைக் குரல் தெரியாததுபோல, அநாதிசித்த அஞ்ஞானத்துடனே கூடிக் குழம்பித்தோற்றுக்கையால், தோற்றமலிருந்ததென்றும் தந்தரம்.

(அ) அநாதிசித்த அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம்போலவும், பிரமத்தினிடத்திலே, சீவன், சுகத்து, ஈசரனை, உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதிசித்த வஞ்ஞானமென்றுத்தரம்.

(க) இந்த அஞ்ஞானம் எதினுண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல, பிரமத்தினிடத்தினுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க௦) இதற்குலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவ நிரவயவமுமல்ல, பிரமானமாகியுமிருக்கும், அப்பிரமானமாகியு மிருக்கும், நிரூபித்துப்பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷண சூன்யமாய்ப் போமென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இதுவே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(க௧) இப்படி யுண்டாகிய பிரகிருதி, ஏதுசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, சீவன், சுகத்து, ஈசரனை, உண்டாக்கிற்றென் றுத்தரம்.

(க௨) இது, எதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமே நாமென்கிற அத்துவிதக்ஞானத்தினாற் போமென் றுத்தரம்.

(க௩) முக்குணத்தினால், சீவன், சுகத்து, ஈசரனை, உண்டாக்கின விதம். எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீககுணமான சுத்த மாயையினிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈசரன். பஞ்சகிருத்தியபரராயிருக்கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின

மாயைதானே அவருக்குக் காரணசரீரம். இராசதகுணமென்னும் அசுத்தமாயையான அவித்தையிலே பிரதிபலித்த சைதன்னியம், சீவன். இந்தப்பிராக்ருனுக்குக் காரண சரீரமான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெருவிதமானபடியினர் சிதாபாசர்களும் அநந்தம். தாமதகுணப் பிரகிருதியிலே யிருந்தும் இந்தச்சீவர்களுக்குப் போக்கிய போகவிதிகளை யுண்டாக்க ஈசராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயு அக்கினி அப்பு பிருதிவி என்னப்பட்ட முக்குணத்துடனே கூடிச்சூக்ஷ்மபூத மைந்தும் உண்டாயின இந்தப் பூதங்களினுடைய சாத்வீகாம்ஸத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திகா யெடுத்து ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இது சஞ்சல வியாபாரத்தினால் மனமென்றும், நிச்சயவியாபாரத்தினர்புத்தியென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் மற்றும், சாத்வீகாம்ஸத்தில், பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திகா யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது சுஜோத்திராதி ஞானேந்திரியம். பூதங்களினுடைய ராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்தியாயெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியாஸாதி பஞ்சவாயுக்கள். மற்றும் இராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோ ரொருமாத்தியா யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக் காதி கர்மேந்திரியம். ஆக இந்தப்பதினேழு தத்துவமும், லிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷ்மசரீரமென்றும், போகசாதனமென்றும், சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடின அவித்தையாப் பிரதிவிம்பருக்குப் பிராக்ருனென்கிற பேர்மாறித் தைசதொன்கிற பேருண்டாயின. சகலசீவர்களுடைய சூக்ஷ்மசரீரமுஞ் சூக்ஷ்மபூதமுங்கூடினசமஷ்டிபுத்தியினால், இரண்யகர்ப்பமென்றும், ஈசரசூக்ஷ்ம சரீரமென்றும் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷ்மசரீரத்துடனே கூடின

மாயாப்பிரதிவீம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற பெயர்மாறிச் சூத்திராத்மாவென்கிற பெயர் வந்தது. எங்குந் தாதான்மியமாயிருந்தபடியினாலிவரைச்சமஷ்டியென்பது. அவனவன் சரீரமாத்நிரத் தாதாத்மியமாக விருந்தபடியினுந் சீவர்களை வியஷ்டியென்பது. சீவர்களுக்குப்போகமும் போகத்துக்கிடமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டாக்கும்பொருட்டு தாமதகுணமாயிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம் பண்ணினார். அதெங்ஙனென்னில், பஞ்சபூதம் ஒரொன்றை ஈரிரண்டாக்கி முதற்பாதிபைந்தையும், ஒவ்வொன்றை நன்னுன்காக்கிப் பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதிபைந்திற் றன்னம்ஸத்துடனே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதங்களினுடனுங் கூட்டுகிறது பஞ்சீகரணம். இப்படிப்பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல பஞ்சபூதங்களிலே அண்டங்களும் புவனங்களும் நால்வகை த்தூலசரீரங்களும் போகமுதலான வஸ்துக்களும் உண்டாயின. இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பாடாய் ஈசுரஸ்தூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்லப்படும் இதனுடனே கூடின ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மாவென்கிற பேர் மாறி வைஸ்வாநரென்கிற பேர்வந்தது தைசதர்களுெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனேகூடி விஸ்வர்களாய்த் தேவதைகளென்றும், மநுடர்களுென்றும், திரியக்கென்றும், பேரையுடையரானார்கள். ஈசுரவாக்கியமான கர்மம், பத்தி, ஞானம், என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம் பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள். எல்லாருமிப்படி ராகத்துவேஷபரராய்ப் பண்ணின கர்மத்தின் வசத்தினுற் சென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகின்ற புழுப்போலச் சுழன்றார்கள். தயாலுவாயிருக்கிறவன் அந்தப்புழுக்களைக் கரையேற்றினவுடனே மரத்தினீழிலே

யிருந்து சுகமடைந்தாற்போல, சற்கர்மபரிபாகத்தினற்குரு
புபமாகவந்த ஈசரனுடைய ஞானோபதேசத்தினால் அபூர்வ
மாக ஒருவன், பஞ்சகோச விவேகத்தைப்பண்ணி முத்தியு
மடைவானென் றுத்தரம்.

(கச) பஞ்சகோசங்கள் யாவையென்கிற சங்கைக்கு,
ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோசமென்றும், கர்மேந்திரியமு
ம் பிராணவாயுவங்கூடிப் பிராணமயகோசமென்றும், மனமு
ம் ஞானேந்திரியமும் கூடி மனோமயகோசமென்றும், புத்தியு
ம் ஞானேந்திரியமும் கூடி விக்ஞானமயகோசமென்றும், தூ
தக்கோசத்திரயமே, சூக்ஷ்மசரீரமென்று சொல்லப்படும்.
இனிக்காரணசரீரமே, ஆந்தமயகோசமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத்
தாதானிய மெப்படியென்கின்ற சங்கைக்கு,

நீலாதிவஸ்துக்களுடனே கூடி அவ்வண்ணமாய்த் தோ
ற்றின்படிகம்போல, ஆத்மாவாக விருக்கின்றதானும் பஞ்ச
கோசங்களுடனே கூடி அவைகளேதானாகத் தோற்றுகிறது
தாதானியமென் றுத்தரம்.

(கசு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று
தள்ளுகிற விவேக மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அந்வயவெதிரோகமே அதனைத்தள்ளுகிற விவேகமெ
ன் றுத்தரம்.

(கஎ) அந்வயமாவதெது, வெதிரோகமாவதெது, விவே
கத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி யப்பாற்பட்டிருக்கிற
பிரமமே நாமென்றறியும் வாறெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகவழங்கின ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாத சொப்பனவ
ஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்று
கினுந் தூலசரீரந் தோற்றாததே வெதிரோகம் சூக்ஷ்மசரீரந்

தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினும் விங்கசரீரந்தோற்றாததே வெதினோகம். இந்தச்சூக்ஷ்மசரீரந்தள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமுந்தள்ளப்பட்டது. சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினுஞ் சுழுத்திதோற்றாததே வெதினோகம். முஞ்சிப்புல்லிலே பக்கத்துமட்டைகளைத்தள்ளித்தள்ளி நடுவிலாணியெடுக்கிறுற்போல அந்வயவெதினோக யுத்தியினாலே தானாய்விளங்கின பஞ்சகோசங்களைத்தள்ளி அப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்கிற அறுதிபுத்தியுள்ளவர்களே பேரறிவாளனென்றுத்தரம்.

(கஅ) சேவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும், இப்படியேகத்துவஞ் சாதித்ததற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு, சாமவேத மஹாவாக்கியமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(கக) அந்த மஹாவாக்கியத்திற் கர்த்தமே தென்கிற சங்கைக்கு,

முன் சுயம்பாகியாக விருந்தவனுக்குக் காலாந்தரத்திலே துறைத்தனம்வந்து தண்டுகையிலே வரக்கண்ட வித்திலே அவனென்கிற சொல்லிலே சட்டுவமுதலான வுபாதி லக்ஷணமும், இவனென்கிற சொல்லிலே தண்டுகைமுதலான வுபாதி லக்ஷணமும், விட்டு இரண்டு சொல்லினுஞ் சரீரமாதிரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே இவனென்று ஒருவனைப்புரையதக் காட்டுகிறுற்போலச்சகத்திற்கு உபாதானகாரணமான பிரமம், மாயாசுபளிதமான ஈசுரன், தாமதபரிணாமமான அவருடைய சரீரம், இம்மூன்றையுக் காட்டும் தற்பதம். மலினத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிவிம்பன், அவனுடைய சரீரஉபர்தி, இவைகட்கு அதிஷ்டாணங் கூடஸ்தர், இம்மூன்றையுங் காட்டுந் துவம்பதம்

இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்றே மஹாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுமுள்ள வபாதியும் உபாதிபுடனே கூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிறசத்திரந்தம் ஒன்றைத்தானே புரையறக்காட்டும் பாகத்தியாக லக்ஷணையான விட்டுவிடாதலக்ஷணையென் றுத்தாம்.

(உ௦) இப்படிக்கொத்த ஞானம் வரத்தக்கதாகக் குருசந்நிதானத்திலே செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணதிகளே செய்காரியமென் றுத்தாம்.

(உ௧) சிரவணதி செய்காரிய மெத்தனைவிதம், அவைகட்டு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணதி நாலுவிதம், அதெங்கென்னிற் சகலவேதங்கட்கும் ஆறுலங்கத்தினு லர்த்த விசாரம்பண்ணிப் பிரமதாற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம். அந்த யுத்தியினுல் அனவரதஞ்சிந்திக்கிறதே மனனம். இப்படியிருவகையினுல் தெளிந்தபொருளிலே, மனம், ஏகாக்கிரமாகிறதே நிதித்தியாசனம். தியானம்பண்ணுகிறவனையும், தியானத்தையும், இழுந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்திரமாக விருக்கிற சித்தமே, சமாதியென் றுத்தாம்,

(உ௨) இப்படிக்கொத்த சமாதிக்குப் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநாதி காலசஞ்சிதகர்மநாசமும், தன்னைநிர்மலம்பண்ணுகிற தர்மமும், வாசனாக்ஷயமும், அபபோக்ஷக்ஞானமும், தனக்குப் பிரயோசனமென் றுத்தாம்.

(உ௩) இந்த அதீத சுகசமாதியிலே யிருக்கிறவன் அப்படியேயிராமல் பிரபஞ்சத்திலே விழிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்தசேஷத்தினாலென் றுத்தரம்.

இப்படித்தத்துவவிவேகத்தைப்பலபட விசாரம்பண்ணி மனதைச் சமாதியிலே லயம்பண்ணிச் சகலசம்சாரத்தையும் விட்டுப்பரப்பிரமமாகலாமென்று இந்தப்படித்தத்துவவிவேகஞ்சொல்லுகிறது,

ஆறாவது - தத்துவவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - சஉச.

ஏழாவது-பஞ்சபூதவிவேகம்.

சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாகவே இத்தனையு மிருந்ததென்னும் சாமவேதார்த்தத்தைப் பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(க) சத்தென்று சொல்லப்பட்டதேது இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்ட தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றுசொல்லப்பட்டது அத்துவிதப்பிரம்மம், இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சபூதமும், அவைகளின் குணங்களைந்தும், அவைகளையறிகிற இந்திரியங்களைந்தும், இவைக்குச் சகாயமாயிருக்கிற இந்திரியங்களைந்தும், அந்தக்கரணமொன்றும், நானென்கிறவனொருவனும், இத்தனையும்கூடினதற்கு, இத்தனையென்றுத்தரம்.

(உ) இந்தப்பூதமைந்திற்குள்ளே ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கு எத்தனையெத்தனையுணங்க ளுண்டென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஆகாசத்திற்குக் குணம், ஒன்று. வாயுவிற்குக் குணம், இரண்டு. அக்கினிக்குக்குணம், மூன்று. அப்புவிற்ருக்குணம், நான்கு. பிருதிவிக்குக்குணம் ஐந்தென்றுத்தரம்.

(ஈ) இந்தப்பூதங்களிலே இந்தக்குணங்களைப் பகுத்திடுகாட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதித்தொனியொன்றுமே, ஆகாசத்தின் குணம். சீத
தேனென்கிற சத்தமும், தேதோஷணகடினங்கட்கு விலட்சண
மான பரிசமும், வாயுவின் குணம். புகுபுகென்றெலக்கிறசத்
தமும், உஷணபரிசமும், பிரகாசமென்கிற சூபமும், அக்கி
னியின் குணம். குளுகுளுவென்கிற சத்தமும், சயித்திய பரிச
மும், சுக்கிலசூபமும், மதுரசமும், அப்புவின்குணம். கட
கடவென்னும் சத்தமும், கடின பரிசமும், பஞ்சவர்ணசூப
மும், அறுகைவரசமும், நற்கந்த தூர்க்கந்தமும், பிரதிவி
யின்குணமென்றுத்தரம்.

(ச) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுசோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களா லுபுபவிக்கிறதே
பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(ரு) இந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந்தானே
யோ உண்ணாட்டமு முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

செவியை அங்குலியினுள் மூடினால் உள்ளிசைச்சல் கே
ட்கையினாலும், குடிக்கையிற் புகிக்கையிற் தேதோஷணபரி
சம் அறிகையினாலும், கண்ணாமூடினவிடத்து உள்ளிருட்டு
சூபந்தோற்றுகையினாலும், வாந்திபண்ணுகிறபோது ரசங்
களை அறிகையினாலும், ஏப்பம்விடும்போது நற்கந்தத் தூர்க்
கந்தங்களை யறிகையினாலும், உண்ணாட்டமு முண்டென்
றுத்தரம்.

(சு) இதற்குச்சகாய வந்திரியமேது அதற்குத்தொழி
லெதென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்காதிசகாய வந்திரியமும் வசனாதிதொழிலுமென்
றுத்தரம்.

(எ) அந்திரந்திரியமான மனதும் அதன்ரொழிவு மே
தென்கிற சங்கைக்கு,

பத்திர்திரியத்திற்கு மிராசாவாய் இந்திரியத்தின் வழியே குணதோஷம் விசாரிக்கிறதாய், இருதயகமலத்தி னடு வேயிருக்கிறது மனது, வைராக்கியம் சமைமுதலான சாந் வீகப் பிரவிருத்தியும் காமக்குரோதமுதலான ராசதப்பிரவிருத்தியும் சோம்பல் நித்திரைமுதலான தாமதப்பிரவிருத்தியும் இதன் தொழிலென் றுத்தரம்.

(அ) இந்தமூன்றுவகைப் பிரவிருத்திக்கும் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாந்வீகத்தி லுண்டாம் புண்ணியம். ராசதத்திலுண்டாம் பாவம். தாமதத்தி லிருவகையுமற்று வீண்காலம்போமென் றுத்தரம்.

(க) இப்படிப் பதினே ரீந்திரியத்தினாலும், யுத்தியினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், அறியப்படுகிற சகலசகத்துஞ் சத்துத்தானே யென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதம், இம்மூன்றுமற்றது சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்.

(க) விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதமாவதேது இற்தச் சகத்து, இந்த மூன்றுமல்லவென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்திற்குக் கல்லுவிஜாதீயம், மறுமரம், ஸஜாதீயம், இலை, பூ, காய், ஸ்வகதபேதம், இந்தப்படி சத்திற்குச் சகத்து விஜாதீயமென்னவுங்கூடாது அசத்தில்லாத படியினால் சத்திற்குச் சகத்து, ஸஜாதீயமென்னவுங்கூடாது மறுசத்தில்லாதபடியினால். ஸ்வகதபேதமென்னவுங்கூடாது நிரவயவமானபடியினால். ஆகையாலிவையெல்லாம், சத்துத்தானே யென் றுத்தரம்.

(கக) அதுகூடாது. எல்லாம், அசத்தாகவே முன்னிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சூரியன் அந்தகாரத்துடனே கூடியுமிரான் அவன், அந்தகாரமு மல்லவென்கிறதுபோல சகத்துமுன் அசத்தாயிருந்ததானும் சத்துடனே கூடியுமிராது சத்தாகவுமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(கஉ) சத்தைத்தவிர வொன்றுமில்லாவிட்டாற் சிருஷ்டிக்கு முன்னெல்லாஞ் சத்தாயிருந்ததென்று வேதவாக்கியஞ் சொல்வாளேனென்கிற சங்கைக்கு,

காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்யனைக்குறித்துச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்ல ஆகையினும் சங்கையும், உத்தரமும், துவிதத்திலேயல்லாம லத்துவிதத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(கங) அறியாமையினும் சங்கித்தேன். உண்மையேதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் கெம்பீரமாய்ப் பிரபையுமல்லாமல் அந்தகாரமும்ல்லாமல் அவாங்மானச கோசரமாயிருக்கிற பிரமமேசத்தென் றுத்தரம்.

(கச) பிருதிவிமுதலானவை பரமானுவாய்ப் போனபடியினால் இல்லையென்கிறது சம்மதித்தேன்பிரளயத்திலே ஆகாசமும்ல்லாமற் போமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியந்தம் நிர்ச்சகத்தாயிருக்கிற வாகாசம் உன்புத்தியிலே பட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்து நம்முடைய புத்தியிலே படுமென் றுத்தரம்.

(கரு) சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைன்னியத்தை எப்போத நுபவித்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

{ இவை மூலசுலோகப்படி }
{ இரண்டாம் சமாதானம். }

[உச] விசாரமாவதேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சத்தென்னுஞ் சத்தமும் ஆகாசமென்னுஞ் சத்தமும் பரியாயமல்ல வாயுவாதிகளில் சத்தானது அறுவிர்த்தித்திருக்கிறது ஆகாசமப்படி யறுவிர்த்தித்திருக்கவில்லை ஆதலாலாகாசமித்தையென்பதே விசாரமென் றுத்தரம்.

(உரு) ஆகாசந்தோற்றுகிறபடியினு லில்லையென்பதெப் படியென்கிற சங்கைக்கு,

யாதொன்று சத்தைத்தவிர வசத்தாகவிருந்து தோற்று கிறதோ அதெல்லாஞ் சொப்பனகஜமுதவியவைபோல மித்தையென்றறியென் றுத்தரம்.

(உ௬) இப்படி ஆகாசத்திலே சத்தையுஞ், சத்தத்தையும், பிரித்துக் காண்கிறபோது ஆகாச மித்தை யாவானே னென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பித மாயாகாரியமானபடியினுற் காரணம்போல மித்தையாக வகுப்பற்றதென் றுத்தரம்.

(உ௭) பொய்யாயிருக்கிற வாகாசமும், மெய்யாயிருக்கிறசத்தும், ஏகமாகப் பொருந்திச் சகலர்க்குந் தோற்றுகையாற்பிரித்துக் காண்கிறவழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாதிவியக்திபோலவும், குணத்திரவியம்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், சத்து, மாகாசமும், வேறென்றறியென் றுத்தரம்.

(உ௮) இப்படியறிந்தாலும், சத்து, மாகாசமும், வேறென்றறியப்படவில்லை அதெத்தனென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வம்புத்தி யேகாக்கிர மாகாதபடியினாலும், சந்தேகத்தினாலு, மேறவில்லை, சாவதானமாய்ப் பிரமாணமூலமாய் விசாரித்தாலேறுமென் றுத்தரம்.

(௨௧) விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியிலெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தாயிருக்கிற வஸ்து, அகண்டமென்றும், ஆகாசம்பரிச்சின்னமானபடியினால் மித்தையென்றும், புத்தியிலேதிடப்பட்டிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௨௦) இப்படியறிந்தவன் லோகத்தாருடனே யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தைத்தானே ஆகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ் சின்மாத்திரமென்று பேசாதவனையும் கண்டவுடனே யாச்சரியப்படுவானென் றுத்தரம்.

(௨௧) இப்படி, ஆகாசம் மித்தையென்றும், சின்மாத்திரமே சத்தியமென்றும், பிரித்தறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தஞானத்தின்படியே வாயுமுதலான பூதங்களினும், சத்துப் பரிபூரணமானபடியினு லெங்கும் காணப்படுமென்றும், ஆகாசாதிபரிச்சின்னமான படியினு லெங்கும் காணப்படவில்லையென்றும், பூதங்களெல்லா மித்தையென்றும், திடப்படுத்தவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௨௨) பூதங்கள் பரிச்சின்னமா யெப்படிக்காணப்படுகின்றன. பூதங்கட்குச் சபாவகுணமென்ன அன்னியகுணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தினிடத்திலே. யேகதேசகற்பிதம் மாயை. மாயையினிடத்திலே, யேகதேசகற்பிதம், ஆகாசம். ஆகாசனிடத்தி

லேகதேசகற்பிதம், வாயு. வாயுவுண்டென்கிறது, சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால், வாயு காணாமற் போகிறது, மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசம்ஸம். ஆக இம்மூன்றும் வாயுவிற்குக் காரணகுணம். சுபாவகுணம், பரிசம். இத்தனைகளினுஞ் சத்தைப்பகுத்தாற் காணாமற் போகிறபடியினால் வாயுமித்தையென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி வாயுமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாயுவிற்பத்திலொன்றுய்க் கற்பிக்கப்பட்ட வக்கினியுமித்தையென்றே காணவேண்டும். அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால் லில்லாமற் போகிறது மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசத்தினம்ஸம். பரிசம், வாயுவினம்ஸம். ஆகக் காரணகுணம், நானு. சுபாவகுணம், ரூபம். இத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று காண்கிற வாசனை பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இப்படி யக்கினியு மித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினிக்குப் பத்திலொன்று கற்பிதம், அப்பு. அப்பு விற்கு ரசத்துடனே கூட ஆறுகுணம். அப்புவிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிருதிவி. பிருதிவிக்குக் கந்தத்துடனே கூட ஏழுகுணமென்றும். பிருதிவியிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிரமாண்டம் பிரமாண்டத்திற் கற்பிதம் புவனங்கள் புவனத்திற் கற்பிதம் சரீரங்களென்றறிந்து இத்தனைகளினுஞ் சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால் இவைகட்கு சொரூபமில்லாதபடியினுஞ் சின்மாத்நிரமென்று காண்கிறதே செய்காரியமென்றுத்தரம்.

(௩௫) இப்படித் துவிதமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்ற னாதரவுபண்ணினான் றேஷயில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

சுகத்பேதத்தை நித்தியமென்று நிச்சய புத்திபண்ணி அத் துவிதத்தை யனாதரவுபண்ணின சாங்கியன் கணணதன் பௌத்தன் முதலானபேருக்குப் பிரத்தியபாயமில்லையென்றால் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற, துவிதத்தை யனாதரவுபண்ணிப்போட்டிருக்கிற நமக்குப் பிரத்தியபாயம், லேசமூயில்லையென்றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படித் துவிதத்தை யனாதரவுபண்ணினான் பிரயோசனமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதத்திலே யனாதரவுபண்ணின லத்துவிதத்திலே புத்தி திடப்பட்டுச் சீவன் முத்தனாகலாமென்றுத்தரம்.

(௩௭) இப்படிச் சத்தையும், அசத்தையும், பகுத்தறிந்தால் சீவன் முத்தியெப்போது வருமென்கிற சங்கைக்கு,

திடப்படவறிந்தவன்றே முத்தியென்றுத்தரம்.

(௩௮) பிராணன்விடும்போ தந்தநிலைமை வரவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றாடங்கற்றபோதம் சொப்பனசுழுத்தியவஸ்தையிலே மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரோதயத்திலே தன்னிலே முன்னிற்கிறாற்போலப் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையிலே மறந்திருந்தாலும் ஞானம்போகாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) கற்றபோதம் பின்னையெதனும் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதார்த்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றுண்டான லதனாற்போகிறதேயல்லாமற் சுழுத்திமூர்ச்சையிலே போகிறதல்ல ஆகையின லத்துவிதக்ஞானத்திற் கொன்றினாலும் வாதையிலையென்றுத்தரம்.

ஆகையினால் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தை விசாரம் பண்ணிச் சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க் கண்டத்துவிதரிலை பெற்றவனே சீவன் முத்தன். இந்தப்பிரமாகார நிலைபெற்றவனை யொருமோகங்களுங் கிட்டாதென்று பகவானுங் கீதையிலே சொல்லியிருக்கிறார்.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-சசுந்.

எட்டாவது-பஞ்சகோசவிவேகம்,

ஸ்ரீவித்தியாரணனியஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற்கிருபையினாலே பஞ்சகோசவிவேகத்தினு லெளிதாய்ப் பிரமத்தை யறிவிக்கும்படி.

(க) தைத்திரியமென்கிற உபநிஷத்திலே குகையிற் குள்ளிருக்கிற பிரமத்தை யறிந்தால் முத்தியுண்டென்று சொன்னதற்குத்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன், பிராணனுக்குட்பட்டதுமனம். மனத்திற் குட்பட்டது விக்ஞானம். விக்ஞானத்திற் குட்பட்டது ஆநந்தம். இந்தவைந்துங் குகை ஐதற்கள் நியமாயிருக்கிறவர் ஆத்மாவென்றுத்தாம்.

(உ) இந்தவைந்தையுந் தானே யாத்மாவென்று சகல்வாதிகளும் லௌகீகருஞ் சொல்லுகையால், இவைகளைத் தள்ளுவதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாபுசித்த அன்னவீரியத்தினு லுண்டாகையாலும், அன்னத்தினால் வர்த்திக்கையாலும் அன்னமயமாகிற சரீர

த்தைத் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திற் றுள்ளிருக்கின்ற வித்திரியங்களை யேவுகின்றவனாய்ப் பலதாரதன்மியத்தினும் றிசியமாக விருக்கின்ற பிராணமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திலே நானென்கிறபுத்தியும் வீடுமாடுகளிலே எனதென்கிற வமிமானத்தையும் பண்ணிக்கொண்டுகாமக்கு றோதமுதலான வவஸ்தைகளிலுழலக்கண்ட மனோமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. காய்ச்சின விரும்பினுண்டைபோலச் சாக்கிரத்தில் நகசிகைபரியந்தங் கலந்துநின்று சுழுத்தியிலணந்துபோகின்ற விக்ஞானமயனையுந் தானென்னக்கூடாது. புண்ணியபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்முகமாயானந்தப் பிரதிவிம்பத்துடனே கூடிச் சணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போகின்ற வானந்தமயனையுந் தானென்னக்கூடாதென்றுத்தரம்.

(௩) இப்படி யிந்த வைந்துமே யாத்மாவல்லவென்று போனால் இதற்கன்னியமாக ஆத்மாவை வேறகானோமென்கிறசங்கைக்கு,

பஞ்சகோசங்களை யதற்குச்சொன்ன லக்ஷணத்துடனே தோற்றுவித்து அப்பாலினி, யொன்றுங் கானோமென்றிருக்கிற விம்பசைதன்னியமே ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(௪) இந்தப் பஞ்சகோசங்களை யாத்மாகண்டாலாத்மாவைக்காண்கிறவரான்கிற சங்கைக்கு,

சுதசித்த சைதன்னியமாயிருக்கிறவாத்மா, சடங்களை யெல்லாமறிவர். தாம், சடமாகாதபடியினால் ஒன்றினாலுமறியப்படாநான் றுத்தரம்.

(௫) அறிவாயிருந்தும், ஒன்றினாலு மறியப்படாதபோதே ஆத்மாவறிவென்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

* வெல்லத்திற்குத்தன்னுடைய ரசந் தன்னுல நுபவிக்கப் படாதிருந்தாலும் அன்னியமாயிருக்கிற வந்திரியங்களினு லநுபவிக்கப்பட்டது கொண்டு மதுரஞ் சுபாவமென்றது போலச் சுகலத்தையு மறிகின்ற வாத்மாவிற்குத் தானறிவெ ன்பதற்குச் சந்தேகந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரம மோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவிருவகையுமல்ல. இதற்கப்பாற்பட்டது பிரமமெ ன்றுத்தரம்.

(எ) இப்படியிருந்தா லவகா யறிவதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

எனக்கு நாக்ருண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற் றுபால அறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படி யிருக்குமென்றுகே ட்டவுனக்கு லச்சையில்லையோவென் றுத்தரம்.

(அ) அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வர வழிபாடேதென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவினாற் காண்பித்தவெல்லாஞ் சுடமாய்ப்போனா லும் நித்தியபோதமாயிருக்கின்ற வறிவே, பிரமமென்றுகாண வேண்டுமென் றுத்தரம்.

இந்த, அறிவாயிருக்கிற வாத்மாவே பிரமமானால் சச் சிதானந்தமென்கிற லக்ஷணத்திலே சித்தில்லாதலக்ஷணத் தையேன்சொல்லவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

[இவை மூலபாடம்.]

* மதுரசுபாவமா யன்னியங்கட்கு மதுரங்கொடுக்கும் வெல்லத்திற்கு அன்னியங்களால் மதுரஞ் சம்பாதிக்கவே ண்டுமென்னும் இச்சையின்றும் அன்றியும் தனக்கு மதுரங் கொடுக்கும் மற்றோர் பொருளுமின்றும். ஆயினும் வெல்ல த்திற்கு மதுரம் சுபாவம்போல என்று மூலபாடம்.

இப்படி யநிவாயிருக்கிறதானெப்போது முண்டென் றிருக்கையினாலும், ஒருகாலத்தினுமில்லையென்று போகாத படியினாலும், ஆத்மா, சத்தென்பதுகூடும். மாயாகற்பிதமா யிருக்கின்ற காலதேசவஸ்துக்களை யாத்மா, கடந்தபொரு ளானபடியினு வந்தமூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆகந்த மென்பது கூடுமென் றுத்தரம்,

(௧௦) இப்படிக்கொத்தவாத்மா வெப்படிக்கொத்தவ றென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதபடியினாலே இப்படிக் கொத்தவொன்று சொல்லக்கூடாது. தானாகவிருக்கிறபடியி னாலே அப்படிக்கொத்தவொன்று பரோக்ஷமாகவுஞ் சொல் லக்கூடாது. இப்படி யிருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவ றே ஆத்மாவென்றுத்தரம்.

(௧௧) இப்படியே நிர்ணயமானால் இவன்சீவனென்றும், இவன் ஈசரென்றும், மனாவாக்சியத்தினு லிருவகைக்கு மைக்கியம்வந்தால் மோக்ஷமென்றுசொன்ன வேதவாக்கிய மெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபவுத்திராதினைக்குறித்துத் தகப்பன் பாட்டனென்றுவந்த இரண்டுநாமமும், அந்தவுபா திகளில்லாவிட்டா லில்லாமற்போகின்றிற்போல மாயை யவித்தை யென்னப்பட்ட இரண்டுபாதினாலும், ஈசரென ன்றுஞ், சீவனென்றுஞ், சொல்லப்பட்டது ஒருபிரமத்தைத் தானே உபாதிமித்தையென் றறிந்தவுடனே சீவனுமல்ல, ஈசரனுமல்ல, நாம் பிரமந்தானே யென்கிறவைக்கியம் வரு மென் றுத்தரம்.

(௧௨) இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலனெதென் றுகிற சங்கைக்கு,

இப்படி யாத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினுற் பகுத்தறிகிறவன் தானாகவிருக்கின்ற பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப் பிரமமாகவே யிருப்பன். இவனைக் காலத்திரயத்திலும் சம்சாரந்தொடராது. இதுவே பலனென்றுத்தரம்.

எட்டாவது பஞ்சகோசவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - சௌந்ரு.

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம்,

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாய்த் துவிதவிவேகஞ் சொல்லும்படி.

(க) துவிதமெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்.

ஈசரானுற் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், சீவனுற் கிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், இரண்டுவிதமாக விருக்கும். இதனிற் பஞ்சீசரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதிகபரியந்த முண்டான தத்துவமெல்லாம் ஈசரகிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும். அதற்குமேற்பட்ட சாக்கிரமுதல், சீவன் முத்திபரியந்தமுள்ள அவஸ்தைகளுடைய கற்பனையும், அந்தந்த அவஸ்தையிலே யுள்ளஜாதி வர்ணாச்சிரமலௌகீகமுறைமைமுதலான சகலகற்பனைகளுஞ் சீவகிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

இவைகளும் ஈசர கற்பனையானும் பிதாவினு லுண்டாக்கப்பட்ட பெண், அன்னியனுய்வந்த போகபந்தாவுக்குப் போககற்பனைக் கிடமானுற்போல நல்லது பொல்லாதென்று போககற்பனைக்கே யிடமரயின ஆகையா விவையெல்லாஞ் சீவகிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

(உ) ஈசரகாரியமுஞ் சீவனுடைய போகமும், ஈசரசிருஷ்டியென்றும். சீவசிருஷ்டியென்றும், சொல்வதெப்படியென்னில்.

ஈசரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண், பொன், பெண், முதலானவைகளில் இவை யெனக்ககப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷிக்கிறான். இது நமக்ககப்படாமற்போயிற்றென்று ஒருவன் கிலேசிக்கிறான். விரத்திவந்தவன் உபேகைசூயாயிருக்கிறான் இப்படிப்பிரியம், அப்பிரியம், உபேகைசூயென்று மண்முதலானவைகளிலே காணப்படுகிற மூன்றகங்காரங்களும், மனோகற்பிதமான சீவசிருஷ்டியேயல்லாமல் ஈசரசிருஷ்டியல்ல. இந்த மூன்றகங்காரங்களு மற்றுத்தன் சுபாவத்திலிருந்தே ஈசரசிருஷ்டி. மாதா உடன்பிறந்தாள் பாரியென்று வெகு விதாசாரமாகத் தோற்றுகிற ஒரு பிண்டந்தானே ஈசரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அநேகா காரங்களும் அந்த வாகாரத்திற்கேற்ற அவனவன் மனதிலேசங்கற்பித்த சமூசாரமுஞ் சீவசிருஷ்டியென்றறிக.

(ஈ) பிரார்தியினுஞ் சொப்பனத்தினுளும் மனோராச சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கரணகம்பனை யெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிறத்தில் பிரமாணத்தினும் பிரமாண்யமாக வறியப்பட்ட பிரமேயங்களுல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வெய்யில் அந்தப் பதார்த்தத்தின் பேரிலே விழுந்து அவைகளை யாவரித்து அந்தப் பதார்த்தத்தை யடைந்து அவைகளைத்தோற்றுவிக்கிறுற்போலச் சாக்கிரத்தில் * பிர

* பிரமாதா என்றது-சீவன்-பிரமாணம் என்றது-அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி-பிரமேயம் என்றது -கூடாதி.

மாதாவிடத்தி னின்று முண்டான பிரமாணம் பிரமேயத்
தையடைந்து அவைகளினாகாரமாய் அவைகளினஞ்ஞான
த்தைத்தள்ளி அவைகளைத் தோற்றுவிக்கையின லிப்படிச்
சங்கற்பிக்கப்பட்ட சித்தவிருத்திப் பிரபஞ்சமெல்லாங் சீவ
சிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசரசிருஷ்டியென்று சொல்லக்கூ
டாது. இப்படிச் சித்தாந்தமா யுள்ளளவில் பார்க்கின்ற பா
ர்க்கின்ற விஷயமெல்லாம் ஈசரசிருஷ்டியும் சீவசிருஷ்டியு
மாகக்கூடி இரண்டிரண்டாக விருக்கும். அதில் ஈசரசிருஷ்
டியானவிஷயம், சிதாபாசனாஸ்தியப்படும். சீவசிருஷ்டியான
விஷயம், சாக்ஷிக்ஞானத்தினுற் பிரகாசிக்கப்படும். இப்படி
ஈசரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டியும், பிரிபட்டுத் தோற்றினவு
டனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்தடைக்கவேண்டும். அதுவே
மனோநாசமென்றும், வாசனாக்ஷயமென்றும், சீவன் முத்
திவருகிறதற்குச் சாதனமாகவும், சொல்லப்படுமென் றுத்
தரம்.

(ச) ஈசரசிருஷ்டி சீவன் முத்திவந்தானுந் துடைபடா
மலிருக்கிறுற்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனாற் சாக்ஷியா
யிருக்கிற நமக்கு ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுகதுக்காதி சம்சாரமெல்லாங் சீவசிருஷ்டி மூலமே
யல்லாமல் ஈசரசிருஷ்டியினுற் சம்சாரம் அந்நமும் வருவ
தில்லையே இந்தவார்த்தத்திலே சம்சயமுண்டானால் அந்வய
வெதினோகபுத்தியினால் விளக்குவிக்கிறோம். அநெங்ஙனென்
னில் ஈசரசிருஷ்டியுண்டோ சம்சாரமுண்டென்கிறது அந்
வயபுத்தி. ஈசரசிருஷ்டி யில்லையோ சம்சாரமில்லையென்கி
றது வெதினோக புத்தி. இரண்டும் ஒத்துவரவேண்டும். ஒத்து
வராமல் எங்கே தடைபட்டதென்றால், சமாதி, சுமுத்தி, மு
தலானவேளையிலே ஈசரசிருஷ்டி யுண்டாயிருக்கையிலும்,

ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசம்சாரமில்லை. ஆகையால் அந் வயபுத்தி தட்டுப்பட்டது. பிரளையத்தில் ஈசரசிருஷ்டி யடங் கலும் வெதினோகித்துப்போயிருக்கையிலும் ஒருத்தருக்குஞ் சேவன் முத்திவாராதபடியினால் வெதினோகியுத்தி தட்டுப் பட்டது. ஆகையால் ஈசரசிருஷ்டி சம்சாரத்திற்கு மூலமென் னக்கூடாது. சேவசிருஷ்டியே சம்சாரத்திற்கு மூலமென்கி றது அந்வயம். சேவசிருஷ்டி யொழிந்தவிடத்திலே சம்சார மில்லையென்கிறது வெதினோகம். இந்த விரண்டும் ஒத்துவந்த தே பிரமாணம். அதெங்ஙனென்னில், ஈசரசிருஷ்டியான வெளிப்பிரபஞ்ச மொழிந்திருக்கையிலும் சொப்பனத்தில் சேவசிருஷ்டி அந்வயித்ததுகொண்டு சுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவிடத்திலே அந்வயிக்கக்கண்டோம். சமாதிகமுத்தி முத லான வேளையில் ஈசரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையி லுஞ் சேவசிருஷ்டியான வந்தக்கரண கற்பனை வெதினோகித் ததுகொண்டு சுகதுக்காதி சம்சாரமும் வெதினோகித்துக் கா ணப்பட்டது. ஆகையால் சேவசிருஷ்டியே சகலசம்சாரத்தி ற்கு மூலமென் றுத்தரம்.

(ரு) இரண்டு சிருஷ்டியுங்கூடி விளங்குகிற சாக்கிரா வஸ்தையில் சேவசிருஷ்டி யொழிந்தவனே சேவன் முத்தன். இன்னமொருபுத்தி யேதெனில்,

தன்கண்ணிற் காணாமற் றாராதேசத்திலே நெடுங்கா லந் தன் பிள்ளை யிறந்துபோயிருக்கையிலும், நம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறுனென்கிற சேவசிருஷ்டி யிருந்து சுகத்தைக் கொடுத்தது. அந்தக்காலத்தில் ஒருவன்வந்து உன்பிள்ளை செத்தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையை யிழந்தோமென்று சேவசிருஷ்டி மாறினவுடனே துக்கத்தைக் கொடுத்தது. அவன் செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்த

வார்த்தையைக்கொளாம லிருந்தகாலமெல்லாங் றீவசிருஷ்டியிருந்து ஈகத்தைக்கொடுத்தது. ஆகையினால் சகஸ்பிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது. அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈசரப்பிரபஞ்சமல்ல. ஆகையால் அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமாகிய றீவசிருஷ்டியைத்துடைத்தடக்கவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(சு) ஆனால், அந்தக் கரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலையான மூலம், ஈசரசிருஷ்டி யானபடியினால் ஈசரசிருஷ்டியொழிந்தபின்பே அத்துவிதம் வரவேண்டுமென்கிற பரவாதி சங்கைக்கு,

றீவர்களுடையபுத்தியோகத்தினாலே ஈசரப்பிரபஞ்சம் அழிப்பதும்ல்ல, சிருஷ்டிப்பதும்ல்ல, ஈசரசங்கற்பத்தின்படியே உண்டாகிறது. அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்திலே ஈசரசிருஷ்டியெல்லாமொழிந்தவிடத்திலேயும் அத்துவிதமே ஒருவருக்குங் கூடாதபடியினாலே சாஸ்திரமுதலான மோக்ஷசாதனங்களைக்கொண்டு ஈசரசிருஷ்டி நடக்கிறகாலத்திலேதானே அத்வைதஞானத்திற்குவிளாதிபாயிருக்கிறறீவசிருஷ்டியைமாற்றி அத்துவிதம்பெறலாம் ஆனபடியினாலே அதுநமக்குச்சாதனமுமாம், அதுநம்மாலே துடைபடுகிறதுமல்ல. இப்படி ஈசரத் துவிதத்திற்குஞ்றீவத்துவிதத்திற்கும் பிரித்தல் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஈசரசிருஷ்டி நம்மாற் றுடைபடாதென் றுத்தரம்.

(எ) றீவத்துவிதம் பந்தப்படுத்துமென்றபடியினால் றீவத்துவித மின்னபடியென்றும், அதனையழிப்ப தின்னபடியென்றும், பிரமாணமாகச்சொல்லவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

சாஸ்திரீயமென்றும் அசாஸ்திரீயமென்றும்றீவத்துவிதம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும். அதிலே சாஸ்திரீயமாவது

வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சொன்னபடிக்கேட்டு மனதிலே நிர்ணயித்த தத்துவசித்தாந்தயுத்திக்கிரமமுதலான அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சம். அசாஸ்திரீயமாவது, சாஸ்திரத்தைக்கடந்து பிரபஞ்சத்தைப் பிரமாணமாக வெண்ணி அந்தக்கட்டின்படியே நிர்ணயிக்கின்ற அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். இது தீவிரமென்றும் மந்தமென்றும் இருவகையாக விருக்கும் இதனின் காரியபரியந்த நடக்கிற காமக்குரோதாதிப் பிரபஞ்சத் தீவிரமென்று சொல்லப்படும். பிரவிருத்தியற்றுப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும். இந்த விருவகையும் ஞானம் வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு வருமுன்பே சாதனமப்பியாசிக்கிற காலத்திலேதானே தவிரவேண்டும். இல்லையோ கேள்வியில் ஒருமியாது சித்தம். ஆனால் கேள்விமுடியுமட்டுந்தவிரந்து திடமானபிற்பாடுதான் அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சம் வரலாமோ வென்னில், வரலாகாது. வந்தால் சேவன்முத்திகூடாது. ஆதியிலே தவிரந்தது ஞானம் வேண்டுமென்றும், அறிந்தபின் நவிருகிறது சேவன்முத்திக்காகவும், ஆகையால், ஞானம்வந்தபின் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப் பிரவிருத்தியிலே முயன்று சுகதுக்காதிகளிலே பந்தப்படுகிறவனுக்கு நிரந்தரம், நித்தியமுத்தனாய் நிரதிகயானந்தமாயிருக்கிறவன் நானென்றுநில்லாமல் மறைபடுகையினாலே சேவன்முத்திகூடாது. சேவன் முத்தி வேண்டாம் பிரமசொரூபமான அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நாமென்று பிரித்தறிந்ததே முத்தியென்கிற சாஸ்திரமே போதுமென்னில், இப்படிவந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறவனானால்குருசந்நிதானத்திலே வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு

சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உனக்குப்போதுமென்றுத்தரம்.

(அ) அசுராதிரீடையுடைய புண்ணியக்ஷயம்வந்தெரிந்து விழுகிறபேராயுட்கண்டு சுவர்க்கத்தி லிச்சை யில்லையென்கிறசங்கைக்கு,

எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆனந்தபோகம்புசிக்கிற சுவர்க்கத்தி லொவ்வொரு காலத்திலே வருகிற அசுர ரீடைகண்டதிலே வெறுப்புவந்து சுவர்க்கம் வேண்டாமென்கிற உனக்கு அநந்தகோடி செனனமரணதி சம்சாரத்திற்கு மூலமான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமுந் தவிர்ந்து சீவன் முத்தியப்பியாசிக்கவேண்டும். இற்றைவரைக்குங் கேட்ட வேதாந்த சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாந் தாற்பரியம், சாக்ஷியே நானென்று பற்றினபுத்தி வாங்காம லிருக்கவேண்டுமென்றும் சரீராதிகளிலே நானென்கிற புத்தி வாறாமல் மறிக்கவேண்டுமென்றும் அதைத்தொட்டபிமானத்திற் கிடமான அகிலப்பிரபஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமற் பொய்யென்று திடம் பண்ணவேண்டுமென்றுங்ருவிர்தபடியினால், இப்படிக்கேட்டவர்த்தத்தையிட்டுப்போட்டு இதற்கு விபரீதமான அசுத்தபுத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சந்தவிரமாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சாஸ்திரம் வாக்கிலேமாத்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சரியாய் அசுத்தப்பிரவிர்த்தியினாலே தத்துவக்ஞானியும் நாயுஞ் சரியென்றுவரும். இம்மாதிரிமுமல்ல முன்னுளிறறைவரையுஞ் சம்சாரத்திலே பந்தப்படுத்தினது. தன்னந்தக்கரணதோஷமென்றே யுள்ளுவது இப்போது தத்துவக்ஞான மப்பியாசித்துஞ் சீவன் முத்திவேண்டாம். அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே கைவிடப்படாதென்றால் இவன் கற்றஞானமென்ன இவன்செய்கிற அக்கிரம

மென்னவென் றெல்லாருடைய வந்தக்கரணதோஷத்தினு
லும் பந்தப்படுவன் ஆகையால், அந்தக்கரண கற்பனையை
நன்றாய்த்தவிர்து சாக்ஷியே நானென்று நின்று அந்தக்கர
ணத்தைச் சாக்ஷியிடத்தி லூன்றிக்கொண்டு சரீராதி சகஸச
ம்சாரத்தையும்றந்து சகலலோகத்திலும் பட்டணத்துப்பிள்
ளையைப்போலப் பூசையடைந்து ஆநந்தாவரணத்தைத் தள்
ளிச் சேவன் முத்தியான பரப்பிரம மாகலாமென் றுத்தரம்.

(க) இப்படிச் சேவகிருஷ்டி பந்தப்படுத்துமானாற் றீவ
ரப்பிரபஞ்சத்தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவாராத
மந்தயிருந்ததுகொண் டானியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மனோராச்சியம் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குந் திடப்பட்ட
வறுசந்தானமான பீசமானபடியினாற் செனனமரணத்திற்கு
மூலமென்றறிந்து மனோராச்சியத்தை முந்தித் தவிரவேண்
டும் இப்படி இரும்பைக்கொண் டிரும்பை ராவுகிறுற்போ
லச் சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தைக்கொண் டசாஸ்திரீயப் பிரப
ஞ்ச மிரண்டையுந் தள்ளிப் பின்பு, பிணஞ்சுடுதடிபோலச்
சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்து தானே தானாய்த்
திடப்பட்டதே சேவன் முத்தியென் றுத்தரம்.

இப்படிச் சாஸ்திரீய மசாஸ்திரீய மிரண்டையுந் தவிர்
ந்து தானேதானாய் அலைச்சலற நின்றவிடஞ் சேவன்முத்தி
ஆதலா லிந்தப் பிரகரணத்தில் சேவகிருட்டியை ஈசரகிருட்
டியினின்றும் விவேசனம்பண்ணிக்காட்டப்பட்டதென்றறிக.

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ச அசு.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகோபகாரமாய் மஹாவாக்கிய விவேகஞ்சொல்லும்படி.

(க) மஹாவாக்கியமென்ப தெத்தனையென்கிற சங்கைக்கு, நாலுவேதங்களினும், முடிந்தபொருளையே சொல்லுகிற நாலு மஹாவாக்கியமென்று சொல்லப்படுமென்ற தத்தரம்.

(உ) அதற்கார்த்த மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு, ஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென்றிருக்குவேதஞ் சொல்லாநின்றது. நானே யந்தப்பிரமமென்று யசர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. நீயதுவாகின்றாயென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இந்தவாத்மாவே பிரமமென்றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென்ற தத்தரம்.

(ங) இருக்குவேதத்திற்கொன்ன வர்த்தமெங்கேயிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

யாதோரறிவினும்சத்தமுதலானவிஷயங்களை யுமறியப்படுகிற தந்தப்போதமே பிரமமென்ற தத்தரம்.

(ச) இப்படிக்கொத்த பிரமமெத்தனை யுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

மும்மூர்த்திகண்முதலான தேவதைகளிடத்திலும் மறுபார்மிருகுமுதலான விடங்களிலுஞ், சைதன்னிய மொன்றையொழிய விரண்டில்லையென்ற தத்தரம்.

(ரு) இப்படி முந்திய வாக்கியத்தினால் ஞானநிர்ணயமானால் மற்ற மூன்றுவாக்கியத்திற்கு மர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே, இந்தத்தேகத்திலே புத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கிற சைதன்னியம். இப்ப

டித்தானாக விருக்கிற பிரமமே அஹமென்று யசர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. சீவனுடையதேகேந்திரியாதிகட்கப்பாற்பட்டிருக்கிறவனது, இந்தப்பிரமமானபடியினாலே, சீயே, சுகத்காரணப் பிரமமென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது இப்படிச் சுயம்பிரகாசமாக விருக்கிற வாத்மாத்நானே பிரம மல்லாமல் வேறொன்றுமல்லவென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ச அக.

பதினோராவது - யோகாநந்தம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், தீபிகாபஞ்சகம், விவேகாபஞ்சகம் ஆகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப்பத்திலுஞ்சொன்னபடி பிரமத்தைப்பகுத்தறிந்தவன்சகலதுக்கமும்பொய்த்தடையற்றவானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆரந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(க) பிரமக்ஞானத்திலிந்த விருவகைப் பிரயோசனமு முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்தக்ஞானந்தமெத்தனைவிதம்? கெதமித்தையடைந்தவரார்? எப்படியடைந்தார்கள்? அந்தவடைகிறபிரமமெதனாலானந்தமாயிருக்கும்? என்கிற வைந்து சங்கைக்கு,

(க) பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன். ஆத்மக்ஞானிசகலசோகமுங்கடப்பன். பிரமாசம் புசித்தவனுக்கேயானந்தம். மற்றவனுக்கில்லை. சகலத்தையுந் தானுய்க்கண்டவனுக்கே பயம்போம். தொய்தமாய்க் கண்டவனுக்கே பயம். பிரமானந்தத்தை யறிந்தால், ஒருக்காலு மொன்று நிமித்தமாயும்

பயமில்லை. ஞானியைக் கர்மாக்கினி கிட்டாது. பிரமத்தை யறிந்தவுடனே சகலபாசமு நசுக்கும். பரத்தையறிந்தால், இருதயக்கிரந்தியும் சகல சந்தேகங்களும் வெந்துபோம். ஞானிக்கொருக்காலும், செனன மரணிகளில்லை. பிரமத் தை யறிந்தவன் பிரமமே யாவனென்றிப்படி முழங்குகிற வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமாணம்.

(உ) பிரமாநந்தம் வித்தியாநந்தம் விஷயாநந்தமென்று ஞானாநந்த மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

(ஈ) முன் வருணனிடத்தில் பிருகுகேட்டுப் பெற்றார். சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார்.

(ஈ) சகலமும். ஆனந்தத்திலே பிறந்து ஆனந்தத்திலே யிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினாலே, நாமே, அத்துவிதானந்த மென்கிறவழியாக வடைந்தார்கள்.

(ஐ) திரிபுடியில்லாதபடியினால், பிரமமேயானந்தமென் பதென்றுத்தரம்.

(உ) திரிபுடியாவதெது, திரிபுடியிலேயெப்படிச்சுகமில் லையென்கிற சங்கைக்கு,

விக்குான மயனென்கிற ஞானுருவும், மனோமயனென் கிறஞானமும், விஷயங்களென்கிற ஜேயமும், திரிபுடி யென்பது. விஷங்கலந்த தேன்போல இந்தத்திரிபுடியிலே வருகிற விஷயசுகம், ஆயிரந்துக்கத்தோடே கூடினதுகொ ண்டு சுகமல்லவென்றுத்தரம்.

(ஈ) அத்துவிதத்திலே யெப்படித் திரிபுடை யில்லையெ ன்கிற சங்கைக்கு,

பூதோற்பத்திக்கு முன்னகண்டாநந்தமானது சமாதி சுருத்தி மூர்ச்சைபோலத்திரிபுடியற்றிருக்குமென்றுத்தரம்.

(ச) இப்படியானுற் றெய்தத்திலே யாநந்தயில்லாதது போல அத்தவிதத்திலும், ஆநந்தயில்லை உண்டானு லருப விக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியு மில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்தொய்தமென்றும், அதி லானந்தமென்றும், இரண்டில்லை அத்தொய்தந்தானே ஆநந்தசொரூபமென் றுத்தாம்.

(ரு) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானுகத்தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணந் தேவை யில்லையென் றுத்தாம்.

(சு) அத்தொய்தாநந்தந் தானுய்த் தோற்றுமென்கிறதா சொல்லுமாத்திரமே யொழியக் காணப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சுமுத்திபேரலே அறிகவென் றுத்தாம்.

(எ) சுமுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானுக விளங்குகிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுமுத்தியிலே யிந்திரியமும் * திருஷ்டாந்தமும் இல்லாம லிருக்கையிலும் நான் சுமாயிருந்தேனென்கிற வுன்னுடைய வறுபவமே பிரமாணமென் றுத்தாம்.

(அ) சுமுத்தியாநந்தமல்ல, விக்ஷேப துக்கயில்லாதது கொண்டு சுசுமென் றுரோபிக்கிறீரென்கிற சங்கைக்கு,

சுமுத்தியிலே சுசுமேயில்லாவிட்டால், பாய்தலையனை முதலான சாதனமென் றேடுகிறார்களென் றுத்தாம்.

(க) துக்கம்போகத்தக்கனவாகப் பாய் தலையனைதேடுகிறதேயல்லாமற் சுமுத்தியிலே சுசுமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

* திருஷ்டாந்தம்-என்றது-அன்னியன் சுமுத்தி.

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங்கானேனோ ஆகையினாலே நித்திரைக்குச்சாதனமேயல்லாமலாநந்தத்திற்குச் சாதனமல்லவென்றுத்தாம்.

(க0) ஆனால் சுழுத்தி யானந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாக்கிரத்து முதலான வீக்ஷைபத்திலே நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவை நாடின வுடனே அதிலே ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும் அந்த வானந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒருதுக்கமுந் தோன்றுது. ஆகையினாலே, சுழுத்தி யானந்தமாகவேண்டும். இல்லாதிருந்தாற்சகலருக்கு நாட்டமாகாது வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தாம்.

(கக) சுழுத்தி யானந்தமென்கிறதற்குச் சுருதியிற்சொன்ன திருஷ்டாந்தமைந்து மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா மஹாப் பிராமணனென்றுத்தாம்.

(கஉ) இந்த வைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்தமென்கிற சங்கைக்கு,

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு, எந்தத்திக்கிலோ டினுந் தன்னிலையிலேவந் தினைப்பாறுமதுபோல, சேவடி பாதியான மனதும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்க சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலே வந்து சுசுமடையவேண்டும் பருந்தானது கூட்டிலே விழுகிறபோததிவேகமாய் விழுகிறுற்போலச் சேவனும், ஒன்றினாலு மறி படாமற் சுழுத்திச்சுகத்தை நாடுகையினாலே சுழுத்தி, ஆநந்தமாகவேண்டும். முலையுண்டு மஞ்சத்திற்கிடக்கிற குழந்தை

ராகத்துவேஷ மில்லாதபடியினால் ஆந்தமாயிருப்பதுபோல ராகத்துவேஷ மில்லாத சுழுத்தியும் ஆந்தமாகவேண்டும். சகல பூமியுந் தன் வசம்பண்ணிக்கொண்ட வீராஜா, பின்பு திருத்தனாயிருக்கிறும்போல திருத்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆந்தமாகவேண்டும். ஜீவன்முத்தனாயிருக்கிற மஹாப்பிராமணன், இனி கற்கவேண்டியதில்லையென்று கவலை கெட்டிருக்கிறும் போலக் கவலையில்லாத சுழுத்தியும் ஆந்தமாகவேண்டுமென்று துத்தரம்.

(க௭) இப்படிச் சீவன்முத்தியடைந்து பெந்தம்போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றப்பேருக்குச் சுகமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நன்றாக விடுபட்டவனுக்கும் நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குந் சுகமுண்டு, நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லையென்று துத்தரம்.

(கச) சுழுத்தியிலே யிதர வியாபாரமேன் நெரியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீயாலே தழுவுப்பட்டவனுக்கு வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளியிற்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியாந்தத்தி லமுந்தினவனுக்கு நாடியிற்குட் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரத்தும் இருவகையுந் தெரியாது. எழுந்திருந்தபின் சுகமாய்த் தூங்கினேன் ஒன்று மறியேனென்கிறதனாலே அந்த வஞ்ஞானமும் ஆந்தமயமுங்காணப்படுகிறது. மனோமயமும் விக்ஞானமயமும் அஞ்ஞானத்திலே யமுந்தினவேளை ஆந்தமயமென்று சொல்லப்படும் இப்படி அஞ்ஞானவிருத்தி சூக்ஷ்மமென்றும் மனோவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிறதென் துத்தரம்.

(கரு) இப்படிப் பிரமாநந்தத்தி லேகமாயமுந்தியிருந்த ஜீவன் விசேஷபத்தி லேன் விழிக்கிறுனென்கிற சங்கைக்கு,

சென்மாதர கர்மத்தினாலே விழிக்கிறுன் விழித்தும் அவிடத்துப் பக்ஷபாதம்விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷய மாயிருக்கிறுன் பின்பு கர்மங்க ளதை மறக்கடித்திழுத்துப் போகிறது ஆகையினால், நித்தினைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினாலே ஆநந்தமே பிரமமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கசு) சுமாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானால் சோம்ப லும் பிரமாநந்தமாகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதமறிந்தவனுக்குத் தான்ங் கொடுக்கிறார்களென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நாலென்றறிவேன் எனக்குத்தான ந்தா வென்கிறவன்போல நீயும் பரியாசஞ் சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையுமன்றி யாராலே பிரம மறியப் படுமென் றுத்தரம்.

(கஎ) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தமறிந்தா லொழியப்போதாதென் றுத்தரம்.

(கஅ) வித்பத்தியினாலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(கக) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

கிருதார்த்தனுகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால் வருமென் றுத்தரம்.

(௨௦) குருவையுபாசித்தா லெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அவர் விஷயநிமித்தமன்றியிலே வருகிற வாசனாந் தத்தையும், விஷயம் லபித்து விஷயவாசை யொழிந்தபின், அந்தர்முகமனோவிருத்தியிலே பிரதிபலிக்கிறவாநந்தங்களையும், உன்னுடைய சுபாவாநந்த வாசனையல்லாமல் வேறல் லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பாரொன் றுத்தரம்.

(உக) சுபாவாநந்தமானது பிரதிவிம்பாநந்தத்தையும், வாசனாநந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிறதென்கிற சங் கைக்கு,

சுருதியுத்தி யருபவத்தினாலே சுழுத்திகாலத்திலே தா ன் பிரமாநந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலு மவிட த்திலே பிரதிவிம்பாநந்தமாகிய வாநந்தம் இருதயத்தைவிட் டுக் கண்டத்திலேவந்து சொப்பனத்திலே விக்குரானமயரா வர். நேத்திரத்திலேவந்து சாக்கிரத்திலே காய்ச்சின விரும் பினுண்டைபோலத் தேகமெல்லாங் கலந்துகின்று உதாசீ னன், சுகி, துக்கி, என்று மூவகையாகவிருப்பன். இதிற்சுகி, துக்கி, இரண்டும், கர்மகாரியம். உதாசீனம், தன்சுபாவமா யிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(உஉ) சுகதுக்க மெத்தனைவிதம் இரண்டுமல்லாமற் கும்மாவிருக்கிற வேளையிலே யெது தோற்றமென்கிற சங் கைக்கு,

வாகியபோகமென்றும், மனோராச்சியமென்றும், சுக துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும் இவைகளின், இடை தண்டி களி லெனக்கொரு சிந்தனையுமில்லை சுகமாயிருக்கிறேனெ ன்றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினால், ஆத்மாச் சுபாவாநந்த மென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(உங) தன்னுடைய சுபாவாநந்த மிதுதானேயோவெ ன்கிற சங்கைக்கு,

நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்தம் தண்ணீராகாவிட்டாலும், அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண்டென் றறிகிறுற்போல, உதாசீனவேனையிலே காணப்படுகிற சுகமும், உள்ளே, அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவாநந்தத்தின் வாசனையென்றேயுத்தரம்.

(உச) இப்படியானால் சுபாவாநந்த மெப்போதோற்ற மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்கமறக்கப் பிரமாநந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம். அகங்காரத்தை நன்றும்மறந்தாற் சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்தினாயுமல்ல. தேகமும்விழாது. இப்படித்தொய்தமுந் தோற்றமல்லித்தினாயுமல்லாமலிருக்கிறபிரமாநந்த நிலைவெளியாமென்றேயுத்தரம்.

(உரு) இப்படிக்கொத்த நிலைவரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சவிஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத்திடும்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே நின்று மெள்ளமெள்ள வொழியவேண்டும். யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்த வழியெல்லாமறுக்கவேண்டும். சஞ்சலமானமனதையாத்மாவினிடத்திலே யசையாம நிறுத்தவேண்டும். இப்படி நிறுத்தினால், இந்த யோகத்தினால் வியாதொன்றில் மனதுநிற்கும், யாதொரு சுகத்திற் காதியு மந்தமுமில்லை. யாதொரு நிலைபெற்றால், இனியிலையென்னப்பட்ட கர்மபெந்தங்களினாலுமசைக்கப்படாது, அந்தப் பிரமாநந்த மிவனை யடையுமென்கிறதே யடைவு. இப்படிச்சொன்ன கீதாவசனமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௨௬) இந்த வப்பியாச மெத்தத் துக்கமென்கிற சங்கைக்கு,

தொப்பை துனியாலே சிட்டுக்குருவி சுமுத்திரத்தை யிறைத்தாற்போல மனோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதும், கிலேசப் படாமற் சிறுகச்சிறுகப் பண்ணவேண்டும். பிரபஞ்சவிருத்தி மறக்கிறபோ தெண்ணையற்ற விளக்குப்போல வந்தக்கரண முஞ் சின்மாத்நிரமாக யழியுமென் றுத்தரம்.

(௨௭) சித்தம், ஆத்மாவில், லயித்ததுகொண்டு கர்ம பெந்த மெப்படி விடுபடு மென்கிற சங்கைக்கு,

கர்ம சம்சாரங்களுக்குச் சித்தமே காரணமானபடியினால், அந்தச்சித்தத்தைத்தானே சோதிக்கிறபோது சகல கர்மமும் விட்டுப்போமென் றுத்தரம்.

(௨௮) சித்தத்தைச் சோதிக்கிற வடைவேது, இதைச் சோதித்தால் மோகமுமென்றும், சோதியாதிருந்தாற் பந்த மென்பதற்கும், பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்தை விஷயத்திற் பற்றுப்போலப் பிரமத்திற் பற்றுவைக்கிறதே சோதிக்கிறது. அந்தக்கரணம் விஷயத்திற் பற்றினு லசுத்தம் பிரமத்திற் பற்றினுற் சுத்தம் ஆகையினாலே, மனதே பந்தத்திற்குங்காரணம் முத்திக்குங் காரணமென்கிற வேதம் பிரமாணமென்றே யுத்தரம்.

(௨௯) சமாதியிலே யாநந்த மெப்படியிருக்கும், சமாதியில்லாத வேளையி லெப்படியிருப்பன், இப்படி யோகத்திலே மனது மூண்டவனுக் கடையாளமேது, இந்திரியங்கள் பலம்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தி லிருந்தாற் செய்காரியமேது, இவனுக்கு விஷயானந்த மெப்படித் தோற்றுமென்ற, இந்த வைந்துசங்கைக்கு,

சமாதியில் நிர்மலாந்தக்காணத்திற்கொரு ரூசனைதெரி யுமேயல்லாமால் வாக்காலே சொல்லப்போகாது. சமாதியிலே நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும், நம்பிக்கையாயிருப்பன். பரபுருஷனையடைகிற நாறிபோல, அநுசந்தானத்திலே கரிசனமல்லாமற் பிரபஞ்சத்தினிடத்திலே கரிசனமற்றிருப்பன். சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுசற்றுவைத் திளைப்பாறுகிறத்போலச் சிறுகச்சிறுக மறித்தந்திரியங்களைச் சமாதியிலிளைப்பாற்றுவன். அநுசந்தானத்திற்கு வினோதியாய்வந்த விஷயானந்தமும், நெருப்பிலேவிழப்போகிறவனுக்கு அதற்குத் தாமதகாரணமாகச் செய்யும் அலங்காராதிகளிற்போலத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(௩௦) பிரமாநுசந்தானமும், பிரபஞ்சவியாபாரமும், ஒரு மனதிற்குச் செய்யக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுடைய மனது காக்கைக்கண்போல இரண்டிலும் போக்குவரத்தாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(௩௧) சமாதியிலேவருகிற பிரமாநந்தத்தையும், அதற்கு * அவினோதியாய்வருகிற விஷயாநந்தத்தையும், அநுபவிக்கிற ஞானி யெப்படியிருப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டுபாஷையு மறிந்தவன்போல விருவகையாநந்தத்தையுங் கண்டுபிடித்துக் களித்திருப்பனென்றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்த கிரந்தத்திலே யோகிக்குப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற யோகாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பதினேராவது யோகாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௩௨௦.

* அவினோதி என்றது பகிர்முகமாதற் கேதுவல்லாத விடயசுகத்தை.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய முச்சுக்காற்றுத்தானே வேதமாய் விளங்காநின்றது, யாதொருத்தர் வேதத்தினாலேசுகலசுகத்தைப் முண்டாக்கினார், அந்த ஈசுரனாகிய ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய சுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆத்மாநந்தத்திற்கு கர்த்தஞ்சொல்லும்படி.

(க) யோகியானவன் யோகத்தினாலே தன்னுடைய சுபாவாநந்தத்தை யறியட்டும், இனி மூடனாயிருக்கிறவனுக்குக் கதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

தர்மா தர்மவசத்தினாலே லக்ஷஞ்சனம் மெறிக்கட்டு மென்று தந்தரம்.

(உ) இப்படித் தள்ளிவிடலாமோ, எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாமையோவென்று பிரயோசனமேது, அந்தமூடன் பகிர்முகனோ அந்தர் முகனோவென்று கண்டுகொண்டு அவளவனுக்கேற்ற வுபதேசம்பண்ணுகிறோமென்று தந்தரம்.

(ங) இந்த இருவகையிலே, எவனுக் கெத்தை யுபதேசம்பண்ணுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கர்மவுபாசனைகளை யுபதேசிக்க, அந்தர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்கு ஆத்மாநந்தமார்க்கத்திலே ஞானத்தை யுபதேசிக்கவென்று தந்தரம்.

(ச) கெதம், இப்படி மூடருக்காத்மாநந்த முபதேசித்த பேருண்டோ, ஆத்மாநந்த வுபதேசமாகிற தேதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர், தம்முடைய பெண்சாதி மைத்திரிக் குபதேசித்தார். ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்டவனது ஆத்மாவென்று காட்டுகிற துபதேசமென்று தந்தரம்.

(ரு) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லா மாத்மாவல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமண்சாதி, லோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள், சகலமும், ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைகளாநந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(சு) ஆநந்தமா யிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்லவென்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்திலே விருப்பம்பிறந்தவேளையிலே வியாதிபசியினாலே யவனிவளை யிச்சியாததுகொண்டு பர்த்தாவைக்குறித்துவந்த வானந்தம் இவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யாநந்த மென்னக்கூடாது. புருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த் தோற்றுகிறபோது வியாதியினாலே யவளிடமிருந் தத்தாதபடியினால் வந்தவாநந்த மிவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரியவஸ்துவென்பதல்ல. முன்னுப்போல மீசைதைத்தழுகினுங் குழந்தையை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வானந்தம் பிதாவுக்குத் தன்னுடைய வானந்தமேயல்லாமல் குழந்தையானந்தமல்ல. சந்தோஷப்பட வறியாத, ரத்னகனகாதிகளைச்சாவதானமாய் ரட்சித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வானந்தமேயல்லாமல், ஐசோரியமானந்தமல்ல. காளைக ளிச்சியாவிட்டாலும் அதிலே பொதியெடுப்பிக்கிற சந்தோஷஞ் செட்டிக்கேயல்லாமல் காணையின்பொருட்டல்ல. நான் பிராமணனென்று சபையிலே பூசையடைகிற சந்தோஷந் தனக்கேயல்லாமல், அசேதனமான ஜாதிக்கல்ல, சுவர்க்கலோகம், பிரமலோகம், நமக்குவெண்டுமென்கிற வாஞ்சை தன்னுடைய சந்தோஷமேயல்லாமல், அந்தலோகத்திற் குபகா

ரமாக வல்ல. சிவன் முதலான தேவதைகளைப் பாவம் போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான் பிழைக்கும்பொருட்டே யல்லாமற் தேவதைகளுக்காகவல்ல. வேதங்களை யோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காகவல்ல. இடம், தாகம், பாகம், உஸர்த்தல், அவகாசங்களுக்காகப் பஞ்சபூதங்களை நத்துகிற சந்தோஷந் தனக்காகவேயல்லாமற் பூதங்களுக்காகவல்ல. இப்படி, ஆண்டவனடியானென்கிறது முதலானவைகளுந் தனக்காகவே யல்லாமற் பரருக்காகவல்ல. ஆகையினால் சகலவிஷயத்தையும் குறித்துத் தானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்லவாகையால், ஆத்மாவே யானந்தமென்கிறதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றுத்தாம்.

(எ) இப்படிவருகிற சந்தோஷ மெத்தனை விதமாய்ச் சொல்லப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

பொன்முதலான விஷயத்திலே, ஆசையென்றும், கர்மவுபாசனையிலே, கிரத்தையென்றும், கிடையாதவஸ்துவிலே, இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்திலே, பத்தியென்றும், நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென்றுத்தாம்.

(அ) இந்த விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல, ஆத்மாவினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுகொண்டு விஷயம் பிரியமல்ல வென்பானே என்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு விஷயத்தைவிட மொருவிஷயத்தை நாடுகிறாற்போல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே யானந்தம் மற்றவெல்லா மானந்தமல்லவென்றுத்தாம்.

(க) வாஞ்சை துவேஷமிரண்டிற்கு யிடமற்றவரோயாத்மாவான லோட்டாங்களிஞ்சில்போல வுபேகைக்கிடமானொன்கிற சங்கைக்கு,

உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினாலே ஆபேக்ஷைக்கு விஷயமல்ல வாத்மாவென் றுத்தரம்.

(க௦) வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன், ஆத்மத்தியாகம்பண்ண நினைக்கிறபடியினாலே ஆத்மா, துவேஷத்திற்கு விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியாகம்பண்ண யோக்கியமான தேகத்தைத் தியாகம்பண்ணுகிறானேயல்லாமற் தியாகம்பண்ணுகிறவனாயிருக்கிறதன்னை தியாகம்பண்ணவில்லையென் றுத்தரம்.

(க௧) இப்படி யிருவகைக்கும் விஷயமாகாத வாத்மாப் பிரியத்திற்குத்தான் விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவுக்குப் புத்திரன்தானே சகல பந்துக்களைக்காட்டிலும் பிரியவஸ்துவா யிருக்கிறும்போல வாத்மாவைக்குறித்தே சகலவிஷயமும் பிரியமானபடியினால், அதிகப்பிரியமானவஸ்துவே யாத்மாவல்லாமல் விஷயமல்லவென்றே புத்தரம்.

(க௨) இப்படி, அதிகப்பிரியவஸ்துவே யாத்மாவானால் ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானென்கிற வேதத்திலும், இவன்பண்ணின புண்ணியத்தினாலே ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானென்றும், பிள்ளையில்லாதவனுக்குக் கதியில்லையென்றும், வேதஞ்சொல்லுகையினாலே, புத்திரனன்றானே யாத்மாவாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கெவுணுத்மா வென்றும், மித்தை யாத்மாவென்றும், முக்கியாத்மாவென்று மிப்படிமுன்றுத்மா வுண்டு, ஓரோர்வகையிலோரோ ராத்மாப்பிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனை யாத்மாவென்கிறதிந்த மூவகையிலொருவகையிலேயல்லாமல் முக்கியமல்லவென்றேபுத்தரம்.

(௧௩) இந்தமூவக யாத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதே து, இதிலெந்தவாத்மா முக்கியம், இவைகளை வகையுடனே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புருஷனைச்சிங்கமென்கிற துபோலப் பிள்ளைய யாத்மாவென்கிற து கௌணம். கட்டையைக் கள்ளனென்கிற துபோலப் பஞ்சகோசத்தைத்தானென்கிற துமித்தை. கட்டையைக் கட்டையென்கிற துபோலச் சாக்ஷியைத்தானென்கிற து முக்கியம். தான்செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தாற்போதுமென்கிற தினாலும் குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கிற தினாலும் கௌணத்தாவா யிருக்கிற புத்திரனே முக்கியம். நான் பருத்தேன் சிமத்தே னென்னுமிடத்திற் றேகமே முக்கியமாய்க் கண்டாற்போல சுவர்க்கலோகம் வேண்டுமென்று காயக் கிலேசமான தவசபண்ணுமிடத்தில் மித்தை யாத்மாவான வகங்காரமே முக்கியம். நான் சுயம்பிரகாசன் நிர்விகாரியென்னுமிடத்தில் முக்கியாத்மாவான சாக்ஷியே முக்கியம். ஆகையினாலே, பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளினாலும் தள்ளப் படாத வாத்மாவே யாரந்தசொரூபன் மத்தரம்.

(௧௪) இவரைப் பிரித்தறிகிறவடை வெப்படி, தள்ளப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகளும், ஒவ்வொருக் காலாரந்தமாய்த் தோற்றவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றாடக மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக் காண்கின்ற சுயம்பிரகாச சைதன்மியமே தானென்றறிய வேண்டும், மற்றபுத்ராதி பிராண பரியந்தங்களெல்லாம், ஆத்மாவைக் கிட்டினதற்குத் தக்கன வாரந்த தாரதன்மியங்காணுதென் மத்தரம்.

(௧௫) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாரந்த தாரதன்மியங் காணுகிற வகையெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே, ஐசோரியஞ் சுகசாதனமான படியினு
லே கைவிடப்படாத வாரந்தமென்று சொல்லப்படும். புத்தி
ராதிகளுக்குப் பீடைவந்தபோ தைசோரியத்தைக் கைவிட்
டாகிலும் பிள்ளையரசுநிக்கையினால் ஐசோரியத்தைக்காட்
டிலும் பிள்ளையோயாரந்தமாகவேண்டும். தீப்பற்றினவீட்டிலு
ம் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலும் தானோடிப்போகையினுலே
புத்திரனைக்காட்டிலுஞ்சரீரமே யாரந்தமாகவேண்டும். கொசு
கு தூளிக்காற்றடிக்கும்போ துசரீரத்தை யுபேக்ஷித்து, இந்த
ரியங்களைப்பதனம்பண்ணுகையினுலே சரீரத்தைக்காட்டிலு
மிந்திரியமே யாரந்தமாகவேண்டும். வெட்டக்கொண்டுபோ
கிறபோது, இந்திரியங்களை யுபேக்ஷித்தாலும் பிராணதிகளை
ரக்ஷிக்கையினு லிந்திரியங்களைக்காட்டிலும் பிராணதிகளே
யாரந்தமாகவேண்டும். பிராணன்போகிறபோ திர்தப்பிரா
ணதிகளெல்லா மினிநமக்குத் தகாதென்று நிச்சயித்துக்கை
விட்டுப் பிராணதிக ஞண்டாகிறபோது கூடவு முண்டாகா
மல் பிராணதிக ணசிக்கிறபோது கூடவுநசியாமல், அசங்க
சைதன்னியமாயிருக்கிற தான்றானே யொருக்காலங் கைவி
டப்படாத பரமாரந்த சொரூபொன் றுத்தரம்.

(௧௬) தகப்பனுக்குப் பின்னந்த வாதினத்திலேயிருந்து
புசிக்கமாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது செவ்வை
யல்ல, பாடும், பழியும், ரணமும், தன்னதாக வொப்புக்கொ
ண்டு புசிக்கிற புத்திரனே யாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்
குமேற்பிரிய வஸ்துவமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத்திரு
ம்பவுயிர்ப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனே பிரதிவாதியோவெ
ன்றறிந்து, இருவகைக்கேற்ற வுத்தரஞ் சொல்லவேண்டும்,
அதெப்படியென்றால், சிஷ்யனுக்குச் சொல்லுகிற வுத்தரம்

பிள்ளை வருகிறதற்கு முன்னும் பிள்ளையில்லையென்று தூக்கம். கர்ப்பத்திலே வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று தூக்கம். நிர்ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்தபோதல்லவோ வென்று தூக்கம். பிறந்தபின்பு கணங்கள் பறவைதோஷமுதலானவைகளாற்றுக்கம். குமாரானால் மூர்க்கத்தனத்தினாலே தூக்கம். பூணூலிட்டாற் படிக்கிறானில்லையென்கிறதூக்கம். வித்துவானால் வேட்பிக்கவேண்டுமென்று தூக்கம். எவ்வனம்வந்தாற் பாதாசுகமனம் பண்ணுகிறென்று தூக்கம், குடும்பியானால் நரித்திரப்படுகிறென்று தூக்கம். அவன் நனவானால் நாம்காணாமற் செத்துப்போகிறோமோவென்று தூக்கம். இப்படிப் புத்திரன் முதலானவைகளிலே பகுத்துப்பார்க்கிற் றுக்கந்தானே பிரதிபாதிக்கிறது சுபாவந்தானே யென்றுத்தரம்.

பிரதிவாதிக்குச்சொல்வது, குதர்க்கசங்கையினு லிகபர மிரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்கிற சாபந்தானே ன்றுத்தரம்.

(௧௭) இவர் கோபித்ததினாலே பிரதிவாதிக் கானியே தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொருபமானபடியினு ன்ளியனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அவன்பண்ணின வறுக்கிர கமும் நிக்கிரகமு மந்தப்படியே பவிக்குமென்கிறதிலும் பிரமவித்துக்களை விஷமசங்கைபண்ணினவன், ஆயிரஞ்சது ர்புகம் ரவுரவ நரசத்திலே கிடப்பென்கிற புராணவசனத்தினாலும் பிரதிவாதிக் கார்த்தம் வருமென் றுத்தரம்.

(௧௮) இப்பாற்சித்தாந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிருக் கிறதானே சகலத்திலும் பிரிய வஸ்துவென் றுத்மாநந்தத்தி

லென்னேரமும் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தி யென்று சித்தார்தமென்றுத்தரம்.

(கக) இந்த வாத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போலச் சுக முஞ் சுபாவமேயான லந்தக்கரணவீருத்திகளிலே சித்துமா த்திரர் தோன்றி யாநந்தந்தோன்றி திருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமாயிருக்கிற அக்கினீ யினுடைய உஷ்ணந்தண்ணீரிலும் பிரபைவீட்டிலும் பிரிந்து காண்கிறும்போலவுந்தாமரைப்பூவிற்குச்சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசுகந்தங்கள் ஒவ்வொரு வீந்திரியத்தினு லொவ்வொரு குணந் தோற்றுகிறும்போலவும் ஆத்மாவினுடைய சிதநந் தங்களும் ஒவ்வொரு வீருத்தியி லொவ்வொரு சுபாவந் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(உ௦) எந்தவீருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவீருத்தியி லாத்மாவினு டைய சித்து மாநந்தமுந்தோற்றும். மலினமாயிருக்கிற ரா சதவீருத்தியி லாநந்தவம்ஸந் தோற்றுதென் றுத்தரம்.

(உ௧) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை முந்தின வத்தியாயத்திலே சொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தி யாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினுற்றானே சாதிக்கப்படு மோ, இதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினு லியாதொரு பிரம மடையப்படுகிறதோ ஞானத்தினுலும், அதுவே, யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட் டது இதற்குச் சாங்கியத்தினு லடையப்படுகிற பதமே யோ கத்தினு லு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சாங்கியம் யோகமென் நிர்ணயவழியாய்ப் பகுத்துச் சொல்வானேன், இரண்டுபேருக்கும் பலன் சரியாய் வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருத்தனுக்கு யோக மெனிதாயிருக்கும், ஒருத்தனுக்கு ஞானநிச்சய மெனிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே கண்டு கொண்டு இருஷ்ணனு மிரண்டுவழியுஞ்சொன்னார். யோக ஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சிம்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், ராகத்துவேஷமில்லாமையும், விஷயத்தை வர்ச்சிக்கிறதும், ப்ராதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்த விருகிறதும், சரியானபடியினாலே மோக்ஷமுந் சரியாகவருகிறதென் றுத்தரம்.

(உங) தொய்தமெல்லார் தோற்றுக்கையினு லதெப்படிப் புத்தியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லையென்று போகத்தக்கனவாக, அத்துவிதாநந்தமென்கிற மே * ஸத்தியாயத்திலே வெளிபண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(உச) எந்நேரமுமிந்த வாத்மாநந்தத்தை யறுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினால் யோகியுமாவன். எளிதாகவும் மோக்ஷங்கிடைக்குமென்று மந்தனுக் கறுக்கிரகம் பண்ணினோம்.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ஐசச.

---

* அத்தியாயமென்றது பிரகணரம்.

பதின்மூன்றாவது - அத்துவிதாநந்தம்.

(க) முந்திச் சொல்லப்பட்ட யோகாநந்தந்தானே; ஆத்மநந்தமாகட்டும், தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ள சகத்தெல்லாம், தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆநந்தத்திலேதோன்றி யாநந்தத்திலேயிருந்து ஆநந்தத்திலே, லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லையென்கிறும் போல, ஆநந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால். அத்தொய்தம் பிரமமென்கிறது கூடுமென்றுத்தரம்.

(உ) குயவனா லுண்டாக்கப்பட்ட கடங் குயவனாலேயுடைந்த தென்கிறும்போலச் சகத்திற்குப் பிரமம், நிமித்தகாரணமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாதுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் சகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரண மென்னக்கூடாது. உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ங) காரணத்திலுநின்று சகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்தமாகவோ, என்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவும் புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக்கண்டாற்போல, காரணத்தைவிட்டுக் காரியம்வேறுபட்டுக் காணாதபடியினாலே நிரம்ஸவஸ்துவிலே ஆரம்பபகஷங்கூடாது. பால்தயிராணற்போல, காரணம் தன்னுருக்கெட்டு வேறுருவாகாதபடியினாலே பரிணாமபகஷமும் கூடாது. பழுதையே பாம்பாகத்தோற்றுகிறும்போல இங்கும், தன்னுருக்கெடாமல்வே

அருப்போலே தோற்றுக்கையினுலே விவர்த்தபகஷமே சித்
தார்த்தமென் றத்தரம்.

(ச) சிரம்ஸ வஸ்துவிலே விவர்த்தந்தானுங் கூடாதெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

சிரம்ஸமாயிருக்கிறவாகாசத்திலே தலம் தீலாதிக்ஷக்
கற்பிக்கிறுற்போல சிரம்ஸமாயிருக்கிற பிரமத்திலும் செக
த்து விவர்த்த மென்பது கூடுமென் றத்தரம்.

(இ) அசங்கமாயிருக்கிற பிரமஞ் சுகத்தை யெப்படிச்
சிறுட்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காச னிடத்திலிருக்கிற மாயை, இந்திர
ஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறுற்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒரு
மாயாசத்தியுண்டு அதுவே சுகத்தைக்கற்பிக்கிறது. பிரம
மல்லவென் றத்தரம்,

(ஈ) மாயாசத்தி யொன்றுண் டென்றத்தோடே அத்
தொய்தங் கெட்டுதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தச்சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்ல வாகையீ
னும், அத்தொய்தத்துக் கானியில்லையென் றத்தரம்.

(எ) அப்படியானால், அந்தச் சத்தியு மில்லை யென்கிற
சங்கைக்கு,

காரியங் கண்டபடியினு லந்தச்சத்தியுண்டென் றத்தரம்.

(அ) இந்த வசங்கதமெங்கேயாகினும் கண்டதுண்டோ
வென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிலிருக்கிற தாகசத்தி, அக்கினிதானாகவும் மணி
மந்திரங்களினு லக்கினிக்கண்னியமாகவும் காணவில்லையோ
வென் றத்தரம்.

(க) இப்படிப் பிரமமும்ல்ல, பிரமத்தைத் தவிரவுமல்ல வென்கிற மாயாசத்தி யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமே தென்கிற சங்கைக்கு,

அநந்தசத்தியுண்டு பிரமத்துக்கென்கிற வேதமும், வா சிட்டமும், பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(க௦) வாசிட்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிற தென் கிற சங்கைக்கு,

வாரீர், ரகுநாதோ, பிரமத்திலே, அநந்தசத்தியுண்டு. அந்தவந்தசத்தியினாலே பிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது. சரீரங்களிலே, சிற்சத்தியும், ஆகாசத்திலே, நிரவயவசத்தியும், வாயுவிலே, சலனசத்தியும், கல்லிலே, கடினசத்தியும், சலத்திலே, சீதசத்தியும், அக்கினியிலே, உஷணசத்தியும், இவைமுதலான வந்தசத்தியும் பிரமத்தி னிடத்திலே காரியத்தினாலே காணப்படுகிறதென்றும், சிருஷ்டிக்குமுன்னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலே சூக்ஷ்மமாய்ப் பாம்பிருக்கிறத்போலவும், விதையிலே மரமிருக்கிறத்போ லவும், காணப்படாமற் பிரமத்திலே யிருந்ததென்றும் தேச கால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்கள் முளைக்கிறத்போலப் பிரமத்திலே சத்தியும், ஒவ்வொருக்காற் சுகத்தெ ன்கிற ரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதியிலே மனதுண்டா யிற்று. பின்பு பந்தமோக்ஷமுண்டாயிற்று. பின்பாகாசாதி சிருஷ்டியுண்டாயிற்றென்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞா யிகைபோல மூடனுக்குச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மை யல்லவென்று சொன்னொன் றுத்தரம்.

(கக) பாலகாக்ஞாயிகையாவதேதென்று கேட்ட விரா மருடைய சங்கைக்கு,

அசத்தென்கிறப்பட்டனத்திலே மூன்று ராஜகுமாரர்களுண்டு இரண்டுபே ரினிமேற்பிறக்கப்போகிறார்கள். ஒருத்தனினிமேற் கொப்பத்திலே வரப்போகிறான். புண்ணியவான்களா யிருக்கிற விர்தமூன்று ராஜகுமாரர்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்திலே ஆகாசத்தில் நல்ல தோட்டிருக்கிறதென் னாமைகள் சொல்லக்கேட் டாகாசத்திலேபோய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்திலே முயற்கொம்பை வெட்டிச் சிங்கரத்தமா யூதிக்கொண் டினிமேல் வரப்போகிற பட்டணத்தி லின்றைக்குப் பிரவேசித்தானென்று முலைத்தாதிசொன்ன கதையைக்கேட்டு விசாரமற்ற குழந்தையும், மெய்யென்றே நம்பினான். இந்தச் சம்சாரகற்பனையும் விசாரமில்லாத மூடனுக் குண்மைபேரலச் சொல்லியிருக்கிறதென் றிதுமுதலான வுபகதைகளோடே மாயாசத்தியனுடைய விஸ்தாரத்தைவசிகஷ்டர், ரகுநாதருக்குச்சொன்னார் அந்தமாயாசத்தியைத் தானே நாமும் நிரூபிக்கிறோ மென்றுத்தரம்.

(கஉ) மாயாசத்திக்கு வக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு, காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(கஉ) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி இவைக்கு விலக்ஷணமென்ப தெப்படி, இம்மூன்றையு மொரு திருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாய்குவிந்து பண்டியண்டாயிருக்கிற கடமே காரியமென்பது. ஜந்து ருணமுடைய மண்டானே யாதார மென்பது கடசத்தி இந்த விரண் டிலக்ஷணமு மில்லாததாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(கசு) இந்த வீரண்டிலக்ஷணமும் மில்லாதசத்தியையெப்படியிருக்குமென்றறிகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

அநிர்வசநீயமென்றே யுத்தரம்.

(கரு) இந்தக்கடசத்தி, இன்னபடியென்று கூற்றறுக்கப்படாதபடியினாலே அதுவேயில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியவுற்பத்திக்குமுன்னிந்தச்சத்திதனக்காதாராமாயிருக்கிற மண்ணிற்குள்ளே யொளித்திருந்தது நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற சூலாலாதிகள் சகாயமாய்வந்துகூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாராமாயிருக்கிறமண்ணிற்குமண்ணென்கிறபேரையுமாற்றிக்கடமென்னகிறதனாலே சத்தியில்லை யென்னக்கடாதென்றுத்தரம்.

(கசு) மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குஞ்ஞாலன் வேண்டினுற்போலப் பிரமத்திற் சத்தி சுகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமா னென்கிற சங்கைக்கு,

கடசத்தியுடைத்தான மண், சுயஞ்சுடமானபடியினாலே சைதன்னியமாயிருக்கிற சூலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சுத்தசைதன்னிய மானபடியினாலேவேறேநிமித்தகாரணம் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(கரு) மண்ணென்றும், சத்தியென்றும், அதன்விகாரங்கடமென்றும், லோகத்தி லொருவருஞ் சொல்லக்காணும் எல்லாவற்றையுங்கூட்டிக் கடமென்றே சொல்லுகிறார்களிடிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரியாதவஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(கஅ) விசாரமாவதேது விசாரித்தவ னெத்தைக் கடமென்ப னென்கிற சங்கைக்கு,

குலாலவியாபாரத்திற்கு முன் மண்ணென்கிற பெயரோ வழங்குகிறபடியினாலே கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல. குலாலவியாபாரத்திற்குப் பின் கடமென்று வழங்கினபாண்டமும், மண்ணைத்தவிரவில்லாதபடியினாலே கடசத்தத்திற்குத் தம் மண்ணைத்தவிரவு மல்லவென்று பார்க்கிறதே விசாரம் இப்படி விசாரித்தவன் கடமுஞ்சத்தியைப்போலே அந்நிர்வசநியமானபடியினாலே அந்நசத்தியின் காரியமென் நறிவென்றுத்தரம்.

(கக) அந்நிர்வசநியத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமற் கடமென்று நிருவகிக்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனிடத்திற் சத்தி, காண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறதேபோல் மண்ணிற் சத்திகாரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படுமென்றுத்தரம்.

(உ௦) இந்த யுத்திக்குப் பிரமாண முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி மாயாமயமாயிருக்கிறதெல்லாம் வாக்கினாலே சொல்லு மாத்திரமேயல்லாம லர்த்தமில்லையென்றும், அவிகாரமாயிருக்கிற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேறஞ்சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(உ௧) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரியமென்றும் காணப்படுகிற கடஞ் சத்தியமென்றங்கேகரி யாவிட்டால் விவகாரமெப்படிச் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்
தபடியினாலே விவகாரங்கூடும். மண்ணைவிட்டுப்பார்த்தால்
வாக்குமாத்திரமே யல்லாம விரண்டுகாலத்தினு மொருப
டித்தாயிருக்கிற மண்போலே பொருளாகாதென்றுத்தரம்

(௨௨)விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட
பொருளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடனே ஏன்,
காணுதேபோகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விகாரம் பொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று
காணப்பட்டதே தோற்றமற்போனதென்றுத்தரம்.

(௨௩) காரியம் பொய்யென்றறிந்ததுகொண்டு பிரயோ
சனமேது காணாமற் போகவேண்டாமோ வென்கிற சங்
கைக்கு,

புருஷனிழற் றண்ணீரிற்ருள்ளே தலைகிழாய்த்தோற்றி
னாலு மவனில்லைப் பொய்யென்றறிகிறதுபோலக் காரியந்
தோற்றினாலும், பொய்யென் றறிகிறதேயில்லையென்றுபோ
னது. காணாமற் போகிறதல்ல. அத்தொய்தவாதுகளுக்கிப்
படிக்கொத்த வறிவுதானே புருஷார்த்தமென்றுத்தரம்.

(௨௪) இந்தத் திருஷ்டாந்தப்படிக்குச் சுகத்தையும்
பொய்யென் னூன்றிப்பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லியெங்கே
யாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மண், பொன், இரும்பென்று மூன்றுதிருஷ்டாந்தமும்
காரியமெல்லாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதும், சாமவே
தத்திலே சொல்லியிருக்கிறதென்றுத்தரம்.

(௨௫) கடம்பூஷணங் கத்தியென்று பரிணமித்ததுவே
விவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாகென்கிற சங்கை
க்கு,

பால்தயிரானுப் போலே பரிபாகப் பட்டுப்போகாமல் மண் முதலானதின் விகாரமழிந்தாற் காரணரூபமா யிருக்கையினாலே விவர்த்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாமென் னுத்தரம்.

(௨௬) இந்தப்படிக்குச் சுகத்தை யேதாய்க்காணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டுமென் னுத்தரம்.

(௨௭) சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்திலே அசத்தியமென்கிற வறிவெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணென் றறிகிறவிடத்திலே, விகார மசத்தியமென் றறிகிறுற்போலவென் னுத்தரம்.

(௨௮) மண்ணென் றேதுக்காக வறியவேண்டும் விகாரத்தை யேன் மறுக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளதையுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததையுண்டென்று பார்க்கிறதே அநார்த்தமென் னுத்தரம்.

(௨௯) ஆனால், சகலபிரபஞ்சத்தையும், சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருகடத்தை மண்ணென் றறிந்ததுகொண்டு லோகத்திலேயுண்டான பாண்டமெல்லாம், மண்ணென்று வகுப்பற்றற்போல, பொருவிஷயத்தை யூன்றிப்பார்த்துப் பிரமமென் றறிந்தாற் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறுமென் னுத்தரம்.

(௩௦) பிரமத்திற்கு லக்ஷணமேது, சுகத்திற்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துச் சித்தாநந்த மூன்றும், பிரமலக்ஷணம். நாமரூப பிரண்டும், சகத்துலக்ஷணமென்றுத்தரம்.

(௩௧) கடலிருஷ்டாந்தத்தைப்போலே யிவடத்திலும், சத்தி யின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின் காரியமான விகார மின்னதென்கிறதைப்பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடியென்று நிரூபிக்கப்படாத மாயைதானே சத்தி. பிரமந்தானே சத்திக்காதாரம். நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின் காரியமான விகாரமென்றுத்தரம்.

(௩௨) இந்தமாயை யெந்தவடைவிலே விகாரத்தை யடைந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிருஷ்டிக்குமுன், இன்னதென்றுகாணப்படாமல், அவ் வியாகிருதமாக விருந்த வந்தமாயை, முந்தமுந்த வாகாச மென்கிற விகாரத்தை யடைந்ததென்றுத்தரம்.

(௩௩) கடவிகாரத்திற்கு மண்ணே சொரூபமாய்க் காணப்பட்டாற்போல வாகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமமே சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அஸ்திபாதிப் பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற சொரூபத்திற்கும் ஆகாசமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூப பில்லாதபடியினாலே நாமரூபம் சிருஷ்டியிலே யுண்டாய்ப் பிரளயத்திலே அழிகிறதுகொண் டிந்தவிரண்டு மிதையென்றும், மண்போலே சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினாலே பிரமமே சத்தியமென்றும், பகுத்தறியென்றுத்தரம்.

(௩௪) ஆகாசத்திற்குப் பின் தினவிகாரங்களேது, அதிலே சச்சிதாநந்தத்தைக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதுவி, ஓஷதிகள் அன்னம், புருஷன், பிருகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பது. இப்படி, வெகு விதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாம், சச்சிதாநந்தத்தைவிட்டுக் காணாதபடியினாலே யித்தனையுஞ் சச்சிதாநந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௫) சச்சிதாநந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினாலே நாமரூபமும் நித்தியமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உற்றுப்பார்த்தா லில்லாத நாமரூபங்கள் சந்தியமாயிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோற்றி யழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யருபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(௩௬) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அலைதுகைகள்சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்திலேயிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறுற்போலவென் றுத்தரம்.

(௩௭) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற்கிறது அதுபோகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழியின்றும்பு போல நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப் பாராமல் அவமதி பண்ணிப்போட்டுப் பார்க்குந் திசையெல்லாம், சச்சிதாநந்தமா யாதரவோடே கூட வப்பியாகிக்கிற போது நாமரூப மின்னவிடமென்று காணுமற்போ யத்து வித நிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனுவெனன் றுத்தரம்.

(௩௮) நாமரூபம் பொய்யென்கிற வுறைப் பெதனாலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

நாமரூபத்தைக்கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தி யநேகம் பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் நித்திராசத்தி யானது கூடாத சொப்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் பிரமத்தினிடத்திலே மாயை சிருஷ்டித்த பொய்யல்லவோ வித்தனையுமென் றெந்நேரமும்பார்த் ததிகையப்பட்டாமலிருக்கில் நாமரூபம் பொய்யென்று திடப்படுமென் றுத்தரம்.

(௩௧) நித்திராசத்தி யெப்படிக்கூடாத சொப்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்கு மென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே தானாகாசத்திலே பறக்கவுந்தன் தலையெவெட்டித்தன்கையிலே தூக்கிப்போகவும் ஒருநாழிகைக்குள்ளே யநேகவருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போன புத்ராதிகள் திரும்ப வந்திருக்கவுங் காண்கிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௪௦) இதனாலே பிரமவிசாரமேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திராசத்திக்கேயித்தனைசத்தியுண்டானால், மாயாசத்தியானதுநிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே சடங்கனையுஞ் சிதாபாசர்களைன்கிற விகாரங்களையுங் கற்பிக்கிற ததிகையமல்லவென் றுத்தரம்.

(௪௧) இந்த விகாரமும் பிரமமுகலந்து தோற்றுகிற விடத்திலே, ஒன்று சத்தியமும்; ஒன்று மித்தையுமாகப் பார்க்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எங்குஞ் சரியாயிருக்கிற புடவை சத்திய மென்றும், அதிலே தனித்தனியே காணப்படுகிற சத்திரயித்தையென்று மறிகுறப்போல, எங்குஞ் சரியாய்த்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே

தோற்றுகிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றும் கண்டுபேசுகிற வேண்டுமென்ற துத்தரம்.

(௪௨) தொழிலுடன்பட்டவனே, தானாகத்தோற்றுகையினாலே தன்னை யசங்கனென்றறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கிணற்றிலே தலைமூய்த்தோற்றினாலும், அதைத்தானல்லவென்று தன்னிக் கணாமேலையிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேகமறவருக்கிறும்போல, மூன்றவஸ்தையினுங்கர்த்தாவாயொடித்திற்கிற தன்னைத்தானல்லவென்றுபேசுவித்துச் சாஷியாயிருக்கிற சித்தைத் தானென்று சந்தேகமறக்கண்டிருக்க வேண்டுமென்ற துத்தரம்.

(௪௩) மனதிலே ஆவசியமாய் மூண்டிருக்கிற பிரபஞ்சகாரியத்தை யுபேகைபண்ணுகிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

கூணத்திற்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்வருகிற மனோராச்சியத்தைச் சகலரும், அம்மட்டிலே யுபேகைக்கிறும்போல வாலிபத்திலே யெவ்வனம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், எவ்வனத்திலே வார்த்தீகம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றுச் செத்தவனை யின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றைத்தின யின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், மனோராச்சியம்போலே யங்கனே கண்டதங்னே யழிந்து போகிறபடியினாலே நாமரூபந்தோற்றினாலும் பொய்யென்றுபேசுவிக்க வேண்டுமென்ற துத்தரம்.

(௪௪) இப்படிச்சர்வாத்மனாய்ப் பிரபஞ்சத்தை யுபேகைக்கச்சொன்னாற் சரீர நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிக்குமென் றுத்தரம்.

(சரு) ஒருக்காற் பாலனென்றும் ஒருக்காற் கிழவனெ ன்றும், நானாவிதமாக வழங்குகிறதே தானாகக்காணப்படு கையினாலே, தான், ஏகரீதியாயிருக்கிற சைதன்னிய மென் கிறது மனதிலெப்படித் திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

வெவ்வேதே சலப்பிரவாகங்களெடுத்தாலும் நடுவிவிருக் கிற பருங்கல்லசையாததுபோலநாமரூபங்கள்வெவ்வேதே பரிபாகப்பட்டாலும், ஏகரீதியாயிருக்கிற கின்மாத்நிரமே ராமென்றறிகவென் றுத்தரம்.

(சசு) இந்தப் பாவனைமுதிர்ந்தால் நிலையெப்படியிருக் குமென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியிலேதோற்றின பட்டணம்போலே சச்சிதா நந்தத்திலே சுகத்துக்காணுமென் றுத்தரம்.

(சசு) நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுக்கிறது அதை யெப்படி யுபேக்ஷிக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியைக்காணுமற் பிரதிவிம்பந் தோற்றாதது போலச் சச்சிதாநந்தந் தோற்றாமற் பிரதிவிம்பந் தோற்ற மாட்டாது ஆகையாலே முந்தித்தோற்றுக்கிறசச்சிதாநந்தத் தைப் பார்த்து மேல் நாமரூபத்திலே புத்தி நாடாமல் நிறு த்தினாற் றுடைபட்டது தொய்தமாக வத்துவிதப் பிரமநிலை தானாகவே மிஞ்சும். இந்தநிலையிலேதானே யெல்லாரு நின் றினைப்பாறக்கடவர்களென் றுத்தரம்.

பதின்மூன்றாவதுஅத்துவிதாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - நுகக.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம்.

யோகத்தினாலும், ஆத்மாநந்தவிவேகத்தினாலும், தொய்தமிழ்நையென்கிற சிந்தனையினாலும், பிரமாநந்தம் கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(க) வித்தியாநந்தமேது, அநெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரணவீருத்தி ரூபமாயிருக்கும். அது, துக்ககிவீருத்தியென்றும், காமியலாபமென்றும், கிருதகிருத்தியமென்றும், அடையவேண்டியதெல்லா மடைந்த சந்தோஷமென்றும், நாலுவிதமாயிருக்குமென்றுத்தரம்.

(உ) துக்கமெத்தனைவிதம், அதுஞானத்தினு லெப்படிப்போயிற்று. காமியமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினு லெப்படியடையப்பட்டது. கிருத்தியமெத்தனைவிதம், அது ஞானம்வந்ததுகொண் டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயிற்று. அடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது, அது ஞானத்தினு லெப்படியடையப்பட்டதென்கிற வெட்டுச் சங்கைக்கு,

இகலோகதுக்கமென்றும், பரலோக துக்கமென்றும், துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும். ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தாற் புதிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தாற் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்து வருகிறவிகலோகதுக்கம்போயிற்று. தாமரையிலையிற் தண்ணீரொட்டாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகாமம் பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியி லிட்ட பஞ்சுபோல ஞானிக்குச் சஞ்சிதகாமம் வெந்துபோனபடியினாலும், புண்ணியபாவசிந்தனையாய்வருகிற பரலோகதுக்கம்

போயிற்றென்று துக்கநிவிருத்திசொல்லப்பட்டது. காமியம் பதினொருவிதமுண்டு. அதேதென்றால், அழகினமை யுடையவனாய் அரோகதிடகாத்திரனாய்ப் பஞ்சாசத்த்கோடி பூமண்டலமு மொருகுடைக்கீழாயாண்டு புதிக்கிறதொரு மநூடாரந்தம். இந்தக்கற்பத்திலே பண்ணியபலத்தினாலே கந்தர்வனாவன் மநூடகந்தர்வன் இவனாரந்தம், மநூடாரந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். பூர்வகற்பத்துப் பண்ணியத்தினாலே கந்தர்வபதத்தை யடைந்தவன், தேவகந்தர்வன். இவனாரந்தம், மநூடகந்தர்வனாரந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இதிலும் நூறத்தனை, பிதிரிலோகத்தி லொருவனாரந்தம். கற்பாதியிலே தேவனாய்ப் பிறந்தவன், ஆசானதேவன். இவனாரந்தம், பிதிரிலோகத்திலொருவனாரந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இந்தக்கற்பத்திலே அசுவமேதமுதலானவைகள் பண்ணி யுன்னதபதத்தை யடைந்தவன் கர்மதேவன். இவனாரந்தம் ஆசானதேவாரந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இதிலும் நூறத்தனையதிகம் முக்கிய தேவாரந்தம், இதிலும் நூறுகொண்டது இந்திராரந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது பிரசோற்பதியாரந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது விராட்புருடாரந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது ஒரு * சூத்திராத்மாவாரந்தம். ஆக இந்தப்படி வாக்குக்கும் மனதிற்கு மெட்டினவாரந்தம் பதினொன்று சொல்லப்பட்டது. வாக்குக்குமனதிற்கு மெட்டப்படாத ஆத்மாரந்தத்தை யடைந்தனானி ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிற வீர்தப் பதினொருவகையாரந்தத்தையும் நாயக்கினசோறுபோலே தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையு மிந்திரஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனை பேராயிருந்து

சூத்திராத்மா - என்றது - பிரம்மா.

புதிக்கிறது நாமொருவன்ருளை யென்கிற வநுசந்தானத்தினாலும், அவர்களைப்போலே கிரமமன்றியிலே ஞானிக்குச்சு கலபோகமு மொருமிக்கவந்தது. இகலோகத்தைக் குறித்தும், பரலோகத்தைக் குறித்தும், மோக்ஷத்தினைக் குறித்தும், கிருத்தியம் மூன்றுவதமுண்டென்றும், இதெல்லாம், ஞானிக்குத்தீர்த்த முநியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும், அடையப் போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அது, அப்போக்ஷக் ஞானத்தினாலடைந்து வருப்பற்றதென்றும், இப்படியிந்தநாலுவகையுத்திருப்திபத்திலேவெட்டவெளியாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையு மீவடத்திலே கண்டுகொள்ளவேண்டுமென் றுத்தரம்.

இப்படி வித்தியாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. தீர்த்தநிலை வருமளவும், பிரமாப்பியாசம் பண்ணவேண்டியது.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - நுகந்.

பதினேந்தாவது - விஷயாநந்தம்.

பிரமாநந்தத்தி லேகதேசமாய்ப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழியாயிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிறுபிக்கிறோம்.

(க) விஷயாநந்தமாவதேது, அதெந்தவிதத்திலே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தவாநந்தம் விஷயாநந்தம். அதை விவேகத்தினாலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உ) எல்லாவிருத்தியிலும், ஆரந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்கவிலையென்கிற சங்கைக்கு,

சலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்திலே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறுற்போலவும், நிர்மலசலத்திலே தெளிவாய்த் தோற்றுகிறுற்போலவும், சிறிதுவிருத்திகளிலாந்தந்தோற்றுஞ் சிறிது விருத்திகளிற்றோற்றாதென்றுத்தரம்.

(௩) ஆனால், அத்தக்கரணவிருத்தியெய்த்தனைவிதம், அந்தவிருத்திக்கு. லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்று விதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானவை, மூடவிருத்தியென்றுத்தரம்.

(ச) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிம்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்கின விருத்தியானபடியினாலே, சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆந்தம் பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்தவிருத்தி, நிர்மலமானபடியினால், அதிலே சித்தோடேகூடவாந்தமும் பிரதிவிம்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(ரு) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆந்தாநுபவங் காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென்றுத்தரம்.

(சு) கோரமூடவிருத்தியிலே சுகாநுபவமில்லையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கிரககேதந்திராதி விஷயத்திலே யாகசமுள்கிறபோது இதுமகக்குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிறதக்கங் கூடவருகையினாலும் கிடையாதே போனும் தக்கமதிகமான படியினாலும் கெடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையினாலும் அவனை நிக்கிரகிக்கக்கூடாவிட்டா லுருகையாய் முடிகையினாலும் கோரமுடவிருத்தியிலே துக்கமேயல்லாமற் சுகம், லேசமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௪) சாந்தவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

காமியம் லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலேசுகப் பிரதிவிம்பம் மிருந்து போகத்திலும் விருத்திசாந்தமான படியினாலேசுகாதிசயந்தோற்றுக்கிறது. இப்படிவிஷயங்கிடத் ததற்குத்தக்கனவாநந்தம்பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினாலே சாந்தவிருத்தியுள்ள விடமெல்லாம் ஆரந்தந் தோற்றுக்கிற திலே சந்தேகந் தேவையல்லையென் றுத்தரம்.

(௫) இப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச்சபாவ மெத்தனை விதமாயிருக்கும், எந்தவுபாதியி லெந்தச்சபாவங் காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆரந்தமென்றும், பிரம த்திற்குமுன்றுசபாவமுண்டு. மன, கல், முதலானசடங்களி லேசத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல், மற்றவிரண்டுந் தோற்றாது. கோரமுடவிருத்திகளிலே சத்துஞ்சித்தூந்தோ ற்றும், ஆரந்தந்தோற்றாது. சாந்தவிருத்தியிலே சச்சிதாநந்த மூன் றுந்தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௬) மாயைக்கெத்தனை சபாவமுண்டு, எந்தச்சபாவ மெதிலே தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தென்றும், சடமென்றும், துக்கமென்றும், மாயா சொரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்து, மதுடக்கொம்பு முயற்கொம்பிலே காணப்படும். மண், கல், முதலானவைகளில், சடங்காணப்படும், கோரமூட விருத்திகளிலே, துக்கங்காணப்படும், சாந்தவிருத்தியிலே சடமும் போதமுமிருக்கிறபடியினாலே மாயை பிரமத்தோடே கலந்து காணபிக்குமென்றுத்தரம்.

(க௦) இப்படித் தோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களைப்பிரமமாகக் காண்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தை, முயற்கொம்பைமதுடக்கொம்பைப்போலே, யுபேகிசு. சடங்களை, நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத் திரமாய்ப்பார்க்க, கோரமூடவிருத்திகளை, துக்கத்தைத்தள்ளிச் சத்துஞ் சித்துமாய்ப்பார்க்க. சாந்தவிருத்திகளை, சச்சிதானந்தமாய்க்காண. இப்படி விஷயாநந்தத்தின் வழியே மூடனுக்கும் பிரமாநந்தத்தை யடையலாமென்றுத்தரம்.

(க௧) மாயாரூபத்தை யிப்படிப் பகுத்துத் தியானித்தனாகொண்டு பிரமாநந்த மெப்படிக்கிடைக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்தியானத்திலே சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே பிரமவித்தை திடப்படும். இந்தப்பிரமவித்தையிலே பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாம் துடைப்பட்டபடியினாலே சச்சிதானந்தம், அகண்டாகாசமாகத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(க௨) பேதத்திற்குபாதிகளேது, அந்தவுபாதிக ளெதனாற்றுடைபட்டது. பிரமம், நிருபாதியாய்த் தோற்றுகிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு;

சாந்தவிருத்தி கோரமுடவிருத்தி முதலான சடங்கள் இவைகளெல்லாம் பேதத்திற்குபாதி யோகத்தினாலும், விவேகத்தினாலும் இந்த வுபாதிகளெல்லாம் தள்ளப்படும் பின்னைத் திரிபுடியில்லாதவடியினாலே நிருபாதியாய்ச் சுயம் பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவம், அகண்டாநந்தவடிவாய்த் தானாகவே விளங்குமென் றுத்தரம்.

ஜீப்படிப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழிபாடாகத்தானேவிஷ யாநந்தத்தை நிரூபித்தோம். இந்தவழியே, எல்லாரு மோ க்ஷமடையக்கடவார்கள்.

பதினேந்தாவது விஷயாரந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை- ௬௭௫.

பஞ்சதசம்பிரகாணம் சமாப்தம்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பக்கம்.	சங்கக புத்தரம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉ		கஅ	வார்ஆத்த	வாரூத்தம்.
கசு	கௌ	க	கர்ப	கர்ப்ப.
”	கௌ	க	சரீர	சரீர.
கௌ	ரு௦	ரு	ஒன்	ஒன்.
கஅ	ருக	ந	மாவை	மாவை.
கக	ருரு	ச	குக்கி	குக்கி.
உந	எ௦	உ	சாரியார்	சாரியர்.
உச	எௌ	எ	வெட்ட	வெட்ட.
நஉ	ககந	ரு	புத்தின	புத்தியின.
ச௦	கஉ	ரு	மார்க	மார்க்க
சரு	உரு	க	பிற	பிர.
”	உஅ	ந	பரு	பறு.
அச	கக	ச	வாரா	வாராம
கந	கசு	உ	தேல்	தெல்.
”	கௌ	உ	வேன்	வென்.
க௦ந	உச	க	புரம்	புறம்.
க௦ௌ	எ	உ	னாக	னாவே.
க௦க	கந	உந	கூடின	கூடின.
ககஉ	கௌ	ந	ளப்ப	ளப்ப.
ககந	உக	ந	தெங்க	தெங்க
கஉக	ந	ந	கிற	கிர.
கநஉ	கௌ	எ	பிபி	பி.
கநச	அ	கஉ	வாரா	வாரா.
கசுக	உக	ச	நாறி	நாரி.
கசுக	அ	ச	குறு	கிறு.
கருரு		உந	பிரகணரம்	பிரகரணம்.

பரிசோதன பத்திரம்.

பஞ்சதசம்பிரகரணம்.

பக்கம்.	சங்கை யுத்த ரம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௫	சக	க	தாந்தி	... தாந்தி
சச	உரு	உ	யல்ல	... மல்ல
ருக	சுக	சு	பிரர்	... பிரா
ருஎ	சுஉ	க	மிடந்தி	... மிடத்தி
சுக	சுக	ரு	பிராரத்த	... பிராரத்த
காக	உரு	க	உள்ளுப்	... உள்ளும்
காக	கஉ	ரு	ஆகாசனிடத்தி	... ஆகாசத்தினிட
காக	உசு	உசு	சீவன்	... அந்தக்கரணம்
காக	உசு	எ	யதியு	... வதியு
காக	உ	கக	பிரசோற்பதி	... பிரசஸ்பதி
காக	க	க	அத்த	... அத்த

சை அட்டவணைப்பிழை.

உ

க

உ

கசு

சை கூடிய இலக்கப்பிழை.

கஎரு

கக

கஎரு

ககரு

உ
கணபதிதனை.
சுத்தாந்நவதவேதாந்தாசார்யராகிய
தத்வராயசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

பாடுதுறை.

இஃது
கொண்டைமாதகரம்
அருணாசலமுதலியாரவர்கள்
பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்கச்
சாத்தம்பாக்கம்
கிருஷ்ணசாமிமுதலியாரவர்களால்
பரிசோதிக்கப்பட்டுக்
காணியம்பாக்கம்
பொன்னையாமுதலியார்குமாரர்
கா. முருகேசமுதலியாரவர்களால்
சென்னை:
ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சர்வசித்தாஸ்ரூ கித்திநாமு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாகிரியப்பா.

நான் முகன்முதலா நலந்திகழ்முவரும், வானவர்
குழுவு மறைகருமுறையிடப், பூரண்கருணையிற்
பொலிதிருவுருவாய், மாரணம்பிறப்பறு வகையினை
யருள்செய, வாரருட்கொம்பொடு மழகுறுகையி,
லேர்பெறவிருந்தரு ளிறைகழல்வணங்கி, யப்பெருந்
தேசிக னடியினைபுனைதரு, செப்பருந்நிதன் றிரு
வடிவணங்கி, நந்திநற்சேவடி நலம்பெறச்சூடிய,
வெந்தைநற்சனற்குமா ரன்றனையிறைஞ்சி, யாங்கவ
ன்சேவடி யழகுறப்புனைந்த,லோங்குநல்வியாத னெ
ண்கழலிறைஞ்சி, யருளுடைவியாத னடியரிற்சிற
ந்த, தெருளுடைச்சூதன் றிருவடியிறைஞ்சிச், சிற்
பரஞ்சூதன் றிருவடிபுனைந்த, நற்பெருங்கடவு னாந்
நாயிறைஞ்சி, பவ்வழிவந்தக் கருளினிற்சிறந்த, தெ
ய்வநற்றருவைச் சித்தனையிறைஞ்சி, யத்தவனடிபு
னை யழகுறச்சோதிச், சித்தவேடத்தவன் நென்றி
சைவிளங்க, வந்துநற்புலியூர் மகிழ்ந்தினிதிருந்த,
வந்தமிலருண்முனி யருட்கழலிறைஞ்சி, யாங்கவன
ருளா லழகுறுகிழையி, லோங்கியமுனிவர னெண்
கழலிறைஞ்சி, பழகுறுகிழையி லாரியனடிபுனை, யொ
ழிவறுபரமுனி யொண்கழலிறைஞ்சி, யுரைத்தநற்
ருமுனி யொண்கழல்கூடிய, திருப்பனந்தாளிறை
சேவடியிறைஞ்சி, மாமுனியருளான் மதுநாரம்பு

ஞ்சைச், சேமநல்வைப்பின் திருவடியிற்றைஞ்சிச், சீர்
தருமிறையடி சென்னியிற்புனைந்த, லோதருவடமு
னி யிணையடியிறைஞ்சி, யலகில்சீர்முனிவ னடியி
ணைமுடிபுனை, யுலகுயவந்தோ னெண்கழலிறைஞ்
சித், குருபரனுலகுய வந்தவன்கழல்புனை, திருநட
ராசன் சேவடியிறைஞ்சித், தத்துவன் திருநடன் சர
ணவம்புயம்புனை, சுத்தநற்குருபன் றுணையடியிறைஞ்
சி, யையனற்குருப னடியிணைபுனைந்த, செய்யநற்சி
வப்பிர காசனென்செல்வன், தன்னைபோர்மொழியி
னீற் சுதூர்பெறவளித்திங், கன்னையிலன்புசெய் யா
ரருட்பெருங்கட, லருளாற்குன்ற மருட்பெருங்கந்
பசு, மருளார்மேக மருட்பெருமுழுநிதி, யென்னையு
ம்பொருளா வாண்டவனிணையடி, தன்னைதூறுபிரங்
கோடிகால்வணங்கிப், பெருந்திரட்டாஞ்சிவப் பிர
காசநூலை, யருந்திரட்டாக வறைவென்றருள்வோ
ன், மத்துவராயர்செய் மாதவமதனற், மத்துவராய
னாத் தரணியிலுதித்து, மாவாக்கியப்பொருண் மாம
ழைபொழிந்த, பாவாக்கியனெனும் பண்டிதர்சிகாம
னி, முத்தாந்தர்போற்று மூதிர்குத்தசைவச், சித்தா
ந்தர்க்குத் திருவாசகம்போ, லொருபொருளேயில்
வுயிரொலாமுய்ய, விருபொருளாகி பெய்தியதென
வந், தருபானந்த மனைவர்க்குமுதவுஞ், சுருபானந்
தச் சுந்தரன்மீதுந், தவப்பிரகாசஞ் சார்ந்தவர்க்கரு
ளுஞ், சிவப்பிரகாசச் சிற்பான்மீது, நாடுதுறையெ
லா நணமறைமுடிக்குப், பாடுதுறையெனப் பண்ணி

யதூரு, னெச்சமயருமெர் தூலெந்தூலென், நச்சு
ருதியிற்கொள வான்றத்தானு, மனாதிசனின்னு
மாண்பிங்கானோனா, வனாதிசையங்கை யரதந்தா
க்கிச், சவணமாத்திரத்திற் சச்சிதானந்தச், சவண
மாக்குறுத் தூய்தாதலானு, மிறவாதியாண்டி மிசை
த்திடவேண்ணி, யறமென்னுன்து மம்பிகைவளர்த்
த, விச்சகத்தொன்புரி யேழினுஞ்சிறந்த, கச்சிபி
லுபய கவிசுளாஞ்சுத்த, வைதிகசைவ வளர்திருக்
கூட்ட, வுய்கிகொள்குரவரி லொருவனுனேன், கும
ரக்கோட்டன் கூரருணிவறந்து, திமிரக்கோட்டன்
தீர்ந்தமெய்க்குரவனும், கச்சியப்பன் கழலையுங்கலை
பையு, முச்சியிற்கொண்டவ னுயர்வழிவந்தோ, னி
லக்கணவிலக்கிய மிணையிலவேதாந்த, மலக்கணில்
சிவாகம வருங்ககைகண்டோன், சமயம்விசேஷந்
தகுநிருவாண, மமைஞானதீகைநயி னடுத்தவர்பவ
த்தி, னீனப்பிரகாச மெல்லாமொழித்து, ஞானப்பி
ரகாச நண்ணியவருள்வோன், சண்முகக்க் குரவன்
சான்மாதவத்திற், நண்மையோடுதித்த தநயனுனோ,
னண்ணலங்கையா மண்டாமடமும், விண்ணளாம்
வகுளமும் வியோமகோத்திரமும், சாந்தானிகமு
ந்திசந்தானமும், தேர்ந்தவர்புகழ்சிதம் பரகேத்தி
ரமு, மகோரபட்டாரக னுந்திகைநாமமு, மகோர
குத்திரமே யாதியாறிரண்டுந், திகழருணசல தேசிக
ன்றன்பாற், புகழ்ந்துலளித்துப் புராதனமாதலா,
லெழுத்துச்சொற்பொரு ளேறியுக்குறைவுறும், வ

முத்தபக்களைத் துக்கம் மாறுவேண்டாத, வெழிவிழி
 ற்பலவா வெழுதாக்கிளவியிற், பழுதறவச்சிற் பதிப்
 பித்தளித்தன, னெழிற்கோட்டந்நான் கிருமூன்று
 ள்ளும், புழற்கோட்டம்மே பொற்பினதெனவுஞ்,
 சம்பத்தூரோழ் தசநவநாட்டி, னம்பத்தூரே யழகிய
 தெனவு, மேகமிவீரண்டா யிரமெனுநத்தத், தாகுநீ
 ர்நிலவள னூர்ந்திடுபிறவளன், றழையுமிவ்வூதத்
 தானும்வேட்டனன்போல், விழைசொன்னும்பிகை
 வில்வேசனென்னக், கொன்றையந் தொடையான்
 கொடியிடை யொடும்வாழ், கொன்றையம்பதியே
 கோப்பதியெனவும், பதினெண்மொழியுளும் பைந்
 தமிழொன்றே, யெதிரிலதென்ன விருநிலம்புகழவு
 ள், சமயமோராரிற் சைவமொன்றே, யமைவிலா
 மேன்மைய தாகியதெனவும், பல்வளக்கோத்திரப்
 பண்ணவார்தம்முள், வில்வமாமுனியே விசேடவா
 னெனவுந், தருகற்பகநிகர் தகையினர்தம்முண், முரு
 கப்பமன்னன் மொய்தவனெனவு, நாத்ருலந்தனிற்
 சுர நதிக்குலமதுவே, மேற்குலமெனவு மேதினிவ
 ந்தோன், பனகந்தாங்கும் படிமுழுதாண்டுந், சனக
 னதறிவிற் சலையாவறிவினன், பவபுண்ணியமுயல்
 பசுக்கள்போலாது, சிவபுண்ணியமே செய்யதொழி
 லானோன், செந்தமிழ்க்கெல்லையாய்ச் செய்க்கிடன
 ய்க்கோ, விர்தனில்வளர்ந்த வேங்கடவரையான், வா
 லீனீர்நதிகள்போ லாதுவான்குரபியின், பாணீர்
 பெருகிய பாடிமாநதியா, னண்டமெலாமுய வமர்ந்

தெண்ணுன்கறந், தொண்டைவாயுமைசெயுந் தொ
ண்டைநன்னாட்டான், குடக்கிற்றுக்கிர்வனா குணக்கி
ற்புணரி, வடக்கின்வேங்கடம் வரும்பெண்ணைதெற்
கி, னற்புதமிக்க வரணநான்காகிக், கற்பமும்புயாக்க
ச்சிமாநகரான், வெய்யவற்காணா உ விழைந்துமுகம
லர்ந்து, தையலாடிக்குந் தாழ்த்தருமுவமை, முண்
ணிகழ்நாள முளரிபோலாது, தண்ணியற்காணா உத்
தழைந்துமுகமலர்ந்து, மேலவயவமாம் விழிக்கினை
யாய்ச், கோல்வனையார்விழை குவனையந் தொடை
யா, ஒற்படைத்தலைவனாய் நகுலனிற்செயுநர், தார்
த்தெறநடத்துஞ் சயபரியுடையான், நன்குலமென்
றுந் தழைந்திடப்புரப்பான், மின்குலஞ்சொரியு மே
கவாகனனே, தள்ளருஞ்சிறப்பிற் றாணிவந்தமைக்
கு, விள்ளருஞ்சான்றென வெண்களிறுடையான்,
படையுங்கொடையும் பகர்தருவிழாவு, முடையவ
னிவனென வொடுக்குமும்முரசான், கையுறுமேனை
யர் கதவிபோலாது, மெய்யுறவெடுத்த மேழியம்பதா
கையா, ஒழிஞ்ஞூலகமே முந்தமாணையா, மாழியின
டத்து மாசர்கட்கமைச்சாய்ப், பண்ணியகளிற்றைப்
பாகரினூல்வழி, நண்ணியநாளு நடத்திடுமாணையா,
னெருக்கிவெம்போர்செய நேரந்திடுநேரலர், தருக்
கினையொழிக்குஞ் சவளதோரணத்தா, னருணைசலப்
பெயரார்ந்து கருணைசலதியாய்க் கவினுமன்னவனே.

இஃது காஞ்சிபுரம், வித்வான்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் பாடியது.

இவை

கைலாசபரம்பனாயாகிய திருவாவடுதறை

ஆதினவித்வான்

தாண்டவராயசுவாமிகள் பாடியவை.

எண்கீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்பரியதத்வமசிவாக்கியத்தின்பொருளே யுள்ள
ங்கைநெல்லியெனவொண்புவிக்குக்காட்டு, முப்புவ
னமும்புகமும்பாடுதுறைநூலை முதறிவினோர்மருவு
காஞ்சிநகர்வளருந், திப்பியகுணவருணசலக்குரவ
னாலே சீர்மைபெறவேசெய்துதெண்டியாயுமித்த, வி
ப்புவனமகிழ்வச்சிற்பதிப்பித்தா னிருங்கொன்றைவா
ழ் மருணசலவிந்திரனே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கத்துவராழிசுலவுமிக்காசினிக் கண்ணிலவு
மத்துவராயெங்கண்மாணிக்கவாசகவள்ளனிகர்
தத்துவராயர்சொல் சாத்திரமெங்குந்தழையச்செய்
னத்துவராகுலம்வாட்டருணசலநாயகனே. [தா

இஃது

சாரம். குமரப்பமுதலியார் பாடியது.

விருத்தம்.

நாடுதுறையெவைக்குமுதாகரணவிலக்கியமென்ன
நாவலோர்கள், வீடுதுறையிஃதென்னச்சாதனர்சா

த்தியர்கணிசுவியானந்தத், தாடு துறையாமென்ன
ப்பாடு துறையினப்பதிப்பித்தக்கைதந்தான், கோடு
துறையூர்வாவிக்கொன்றையருணசலப்பேர்க்குரிசி
ன்மாதோ.

குருபரம்பரை

முதலாசாரியர்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலேழுந்தருளிய உமாமகேஸ்வரர்.
அவர்மாணாக்கர் - நந்திகேஸ்வரர், அவர்மாணாக்கர் -
சனற்குமாரர், அவர்மாணாக்கர் - வியாசர், அவர்மா
ணாக்கர் - சூதரிஷி, அவர்மாணாக்கர் - கடவுள்நாதர்,
அவர் வழிவந்தமாணாக்கர் - தருவூர்ச்சித்தர், அவர்
மாணாக்கர் - அருள்முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - கீழார்
முனிவர், அவர்மாணாக்கர் - பரமுனிவர், அவர்மா
ணாக்கர் - திருப்பனந்தாளார், அவர்மாணாக்கர் - மது
ரைப்புஞ்சைமுனிவர், அவர்மாணாக்கர் - திருநடரா
சர், அவர்மாணாக்கர் - சிவப்பிரகாசர், அவர்மாணாக்
கர் - சுருபானந்தர், அவர்மாணாக்கர் - தத்வராயர்.

உ
சிவமயம்.

தத்வராயசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பூமிதேவிக்குத் திருமுகம்போலச் சிறந்திருக்கிற தமிழ்நாடு பலவற்றினு மேம்பட்ட நடுநாட்டில் வீர மாநகரத்தில் சற்றேறக்குறைய முன்னூறுவருஷத் திற்குள்ளாக மாத்துவப்பிராமணருக்குள்ளே பிவ்வு லகஞ்செய்த மாதவமென்றுசொல்ல இரண்டு புண் ணியமூர்த்திகள் அவதரித்தார்கள். அவர்கள் அம் மான் * மருமகன் என்கிற முறைமையையுடையவர் கள், அவ்விருவரும் வடமொழி தென்மொழி யிரண் டிலும் வல்லவராய் அறிவாசாரமுதலியவைகளிற் சிறந்தவர்களாய்ப் பிரமசாரியர்க ளாகியேயிருந்து தங்கள் கருமத்தில் வருவாது நடந்துவருநாளில் வேதாந்தசாஸ்தரம் யாவையும்படித்து ஐயந்திரிவு அறியாமையில்லாமல் அவற்றின்பொருள்களை ஆராய்ந்தறிந் தெப்போதுந் தத்வவிசாரணையும் ஸ்வரூப விசாரணையுஞ் செய்துவருதலாலும் அவைகளையே எவர்களுக்கும் போதித்தலாலும் பெரியவிருகூடம் தோன்றற்கிடனை சிறிய ஆலம்விதைபோல் ஞான ங்குரமானவராதலாலும் இவர்களுக்கு அப்பருவத்

* ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகளுடன் பிறந்தாள்பிள்ளை - தத் வராயசுவாமிகள்.

திலேதானே பூர்வநாமம்போய்த்தத்வராயனோன்றும்,
ஸ்வரூபானந்தனோன்றும், காரணநாம முண்டாயின.

(இவர்கள்.) பூர்வ தவக்ஞானவால் வந்தவர்களா
தலால் ஆத்மவிசாரணை செய்வவேண்டுமென்கிற
விவேகமே மேலிட்டாலோசித்தார்கள். அவையெ
ன்னெனில், இம்மையில், யாவரினுஞ்சிறந்த அரசர்
கள் வாழ்வுஞ் சிலநாளி லழிந்துவிடும் அதனால்
வருமின்பமு முள்ளிப்பூவின்றேனை யொக்குமென்
றும் மதுமையில், இந்திராதிதேவர் பதங்களும் ஆ
யுண் மிகுந்திருந்து காமாதிதுன்பமுற் றழியுமென்
றும் இளமையாதியும் நிலையல்லவென்றும் நினைத்
துப் பெண்ணாதி மூவாசையும் துறந்து சாந்திமுத
லாகிய குணங்களைத் தமக்கங்கமாகக்கொண்டு தலை
யில் நெருப்புப்பற்றிக்கொண்டவன் நீர் தேடுதல்
போலவும் மிகுந்த கோடைவெயிலி லகப்பட்டவ
ன் நீழல் தேடுதல்போலவும் அதிதீவர பக்குவமு
டையவர்களாய்ச் சனனமரணமொழிக்கவல்ல ரூ
னாகிரியதைத்தேடி அடுக்கவேண்டிப் பல்நாள் பல
விடங்களிலுந் தேடிப்பார்த்துங் திடையாமையால்
மிகவும் வருத்தமடைந்து ஒருநாள் போம்வழியில்
ஒரு சிறந்தசோலையில் பெரியகல்லால விருகூத்தி
ன்கீழிருந் தாலோசித்தார்கள். அவையென்னெனின்
நாம் இப்படித்தேடினால் எத்தனைகாலஞ்செல்லும்
ஆதலால் ஒருவர் உத்தராதிசையிலும் ஒருவர் தகூதி

ணதிசையிலும்போய்த் தேடிப்பார்ப்போம்; நமக்குள் எவருக்குமுன்னே ஆசிரியர்கிடைத் தனுக்கிரகம்பெற்றுக்கொள்ளுகின்றோமோ அவரோமற்றொருவருக்கும் ஆசிரியரென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு போனார்கள். அவர்களில் தென்றேசத்திற்சென்ற ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் பலதேசங்களிலும் பல ஊர்களிலும் பல வனங்களிலும் பலமலைகளிலும் பலநதிகீரங்களிலும் பல புராதனாலயங்களிலும் தேடிக்கொண்டு திருவரங்கமுந் திருவாணைக்காவும் காவேரிநதியும் தெற்காக வடக்கேபோய்த் திருப்பைஞ்ஞீலியென்கிற சிவஸ்தலத்தையும் திருவெள்ளையென்கிற விஷ்ணுஸ்தலத்தையும் தன்பாங்கினுடைத்தாயிருக்கிற கோவத்தமென்னும் ஸ்தலத்துக்குச் சமீபத்தில் போம் பொழுது இவருக்கு ஒருகாரணமுமின்றிப் பேரானந்தமும் சரீரத்திலே புளகாங்கிதமும் உண்டாகிக்கைகள் அஞ்சலி முகிழ்த்திடக் கண்களில் நீர்பெருகக்கண்டு நான் தேடிவந்த ஞானாசிரியரிருக்கிற ஸ்தானம் இதுவேயென்று அந்த நகரைப் பிரதக்ஷணமாய்வந்து உள்ளேபோய் இவ்விடத்திலே பெரியவர்கள் உண்டோவென்று விசாரித்தார். அவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் இந்த ஊர்க்குப் புறத்திலே நாணற்புதலிருக்கின்றது, அதனுள்ளே யொருபெரியவரிருக்கின்றார். அவர்பெயர் * சிவப்பிரகாசசுவாமிகளெ

* சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பூர்வஸ்தலம் திருவாரூர்-இவர் சுத்தவைதிக சைவர்.

ன்றும் அவர் ஒவ்வொரு தினத்திலே காயக்காலத்
தில் அந்தப்புதலைவிட்டு வெளியில் வருகின்றான்
அஞ்சொல்ல உய்யிடத்திலேபோய் இவர் காத்துக்
கொண்டிருக்கிறபோது அந்தச் சிவப்பிரகாசசுவாமி
கள் ஒருநாள் வெளியிலேவந்தார். ஸ்வரூபானந்த
சுவாமிகள் நமஸ்காரம்பண்ணி நெடுங்காலமா யலைக்
கின்ற சளனமரணப் பிரவாகத்தினின்றும் அடியே
ன் களாயேற ஞானோபதேசம் பண்ணவேண்டுமெ
ன்று பாததாமனையைப் பிடித்துக்கொண்டு முறை
யிடும்பொழுது நாம் நினைத்திருந்த அதிதிவரபக்குவ
னிவனையென்று ஆலோசித்து அப்பா உனக்காகத்
தான் இங்கே இதுவரையில் யானிருந்தேனென்று
மேலான மஹாவாக்யத்தைச் சிரவணதிகளால் அது
க்கிரகம்பண்ண அவ்வதுக்கிரகத்தைப்பெற்றுக்கொ
ண்டு ஸ்வானுபூதியாகவேண்டிச் சமாதிபண்ணிக்
கொண்டிருக்குநாளில் வடக்கே தேடிக்கொண்டுபோ
ன தத்வராயசுவாமிகள் அத்தேச முழுமையுத்தேடி
ஆசிரியர்கிடையாமல் மறுபடியும் தென்றேசத்திற்
கேவந்து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளைக்கண்டார். ஸ்வ
ரூபானந்தசுவாமிகளுந் தனக்காசிரியர்கிடைத்ததும்
அதுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதும் பிறவுஞ்சொ
ல்ல மிகவும் அதிசயமடைந்து ஸ்வரூபானந்தசுவா
மிகளை வணங்கி மேலான ஞானதுக்கிரகம் பெற்று
க்கொண்டு நிருவிகற்ப சமாதியிலிருந்து நித்ய நிரதி

சயானந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்றகாலத்திலே பெரியோர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறு உலகம் பெறவேண்டுமென்கின்ற சங்கல்பம் சபாவமானபடியால் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் திருவுள்ளத்தில் இந்தத் தத்வராயர் தென்மொழியிற் பாடுதலில் மிகவும் வல்லவராயிருக்கையால் இவரைக்கொண்டு லோகோபகாரமாச் சில சாஸ்திரங்களைச்செய்விக்கவேண்டுமென்று நினைத்து உபாயமாய்க் குறிப்பித்துக்கொண்டுவர அவர் சதாநிஷ்டையில் இருக்கின்றவரானபடியால் அவருக்கு இந்தக்குறிப்பு மிகவுந் தோன்றாம லிருந்ததுகண்டு இக்கருத்து நன்றாய்த் தெரிவிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அமாவாசையில் அப்பங்கஞ்செய்ய வேண்டியவர்போல ஏவலாளரைத் தயிலங்கொண்டுவருமென்றுசொல்ல அருகேகின்ற தத்வராயசுவாமி அமாவாசையென்கிறதைமனதிலே நினைத்து அம்மென்றார். அப்போது ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கோபித்துக்கொண்டவர்போல விதிவிலக்கென்கிற சங்கல்பமுங்கடந்து காலாதிதராய்கின்ற நமக்கும் விதிவிலக்குண்டோ நம்மெதிர்பிறகவேண்டாம் போமென்றுசொல்லத் தத்வராயசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்தமாய்வினங்குகின்ற சுவாமிகளுக்கும் நான் விதிவிலக்குக்கற்பித்த குற்றத்தால் இனிநானிந்தச்சரீரத்தோடிருந்தல்தகாது. தடலில் விழுந்திறத்தலன்பி இதற்குப்பரிகாரம்

வேழிலையென்று நினைத்து ஆசாரியர் சந்திரனத்
 தைநோக்கிக்கொண்டே பின்னிட்டுப் படிநடந்து ஆ
 ராமை மேலிட்டுக் கண்களில் சலம் தாராதாரையா
 ய்ப் பெருகப் பரமாசாரியராகிய சிவப்ரகாசசுவாமி
 களையும் ஆசாரியராகிய ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளை
 யுங் குறித்து ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரவிலாசத்தை நவ
 நவமாய்த் தமது ஸ்வாநுபூதியின்க ணனுபவித்தபிர
 காரம் பின்னுள்ள வாத்மகோடிகளும் அவ்வனுபூதி
 யைப் பெற்றும்புயம்படி ஜீவகாருண்ணியத்தினால் தம
 து ஸ்வரூபானுபூதி ஆவேசத்தால் ஸ்தோத்திரமாய்
 ச்-சிவப்ரகாசவெண்பா-தத்வாமிர்தமென்னும், இர
 ண்டிடன்-திருத்தாலாட்டு, பிள்ளைத்திருநாமம், வெ
 ண்பாவந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, சின்னப்புவெ
 ண்பா, தசாங்கம், இரட்டைமணிமாலை, மும்மணிக்
 கோவை, நான்மணிமாலை, கலிப்பா, ஞானவினோத
 ன்கலம்பகம், உலா, சிலேடையுலா, ரெஞ்சுவிழிது
 து, கலிமடல், அஞ்ஞவதைப்பரணி, மோகவதைப்
 பரணி, அமிர்தசாரவெண்பாவென்னும் இந்தப் பதி
 னெட்டையும் திருவாய்மலர்ந்தருளிக்கொண்டுபோ
 ம்பொழுது அருகில்நின்ற மாணுக்கர்கள் அப்போ
 தைக்கப்போதே அப்பிரபந்தங்களைத் தனித்தனியெ
 முதிக்கொண்டுபோய் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சந்
 நிதானத்திற் படிக்கச் சுவாமிகளும் அச்சாஸ்திரங்க
 ளில் விருப்பமில்லாதவர்போல் மயிருள்ளவள் வா

நிழுடிக்கிறதுபோல வாயுள்ளவன் பாடியனுப்புகின்ற
 னென்று திருவாய்மலர்ந்துகொண்டிருந்தார். அப்
 படியிருக்க இங்கே தத்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியர்
 தரிசனத்துக் கபாத்திரனுய்விட்டேனே இனி நா
 னெந்தச்சனனத்தில் தரிசிப்பேனென்னும் ஏக்கத்தி
 னாலே தாயைக்காணாத இளங்குழந்தையைப்போல
 அழுதுமுகம்விங்கி பாடுதலையித்திருவடிமாலையை
 ப் பாடிக்கொண்டு விழுந்திருக்கக் கடலுக்குச் சமீப
 த்தில் போம்பொழுது அந்தச்செய்தியையு மாணக்
 கர்கள் வந்துசொல்ல ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளறிந்
 து குருவுக்கு வீங்கியை வரச்சொல்லுமென்று கட்
 டனையிட அதைக் கேள்விப்பட்ட தத்வராயசுவாமி
 கள் தந் தேகவருத்தமுழுதும் நீங்கிடக்கச் சக்தியு
 ம் பெற்றுக்கொண்டு சுவாமிகளால் அனுப்பப்பட்ட
 மாணுக்கர்களைப்பார்த்துக் கருணாநிதியாகிய சுவாமி
 கள் மகா அபராதிதாகிய வெண்ணையும்வாக் கட்டளை
 யிட்டதோவென்று பேரானந்தமடைந்து மேற்படி
 பிரபந்தத்தில் திருவருட்கழன்மாலை, போற்றிமாலை,
 புகழ்ச்சிமாலை முதலானவைகளையும் பாடிக்கொண்
 டு சிாசின்மேல் அஞ்சலியஸ்தராய்ச் சுவாமிகளுடை
 ய சந்நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டேவந்து பிர
 தக்ஷணம்பண்ணி அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக அநே
 கமஸ்காரஞ்செய்து முன்னிலும் அதிகமாய்க் கண்
 களில் நீர்பெருகமயிர்க்கூர்ச்செயிந்து பரவசப்பட்டு

நெஞ்சமுருகி ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்
கும்போது சுவாமிகளும் இருவென்று கட்டளையிட
இருந்து சுவாமிகளின் பணிவிடைசெய்துகொண்டு
மிகவும் சந்தோஷமடைந்திருக்குநாளில் சுவாமிகள்
தத்வராயர் பாடிய சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் பார்
வையிட்டுச் சொல்லமையும் பொருளமைதியுநோ
க்கிச் சந்தோஷத்தைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்
கொண்டு இந்தச் சாஸ்திரங்கள் மிகக் கற்றவர்க்கள்
றி மற்றவர்க் குதவாநென்று நினைத்துத் தத்வராயசு
வாமிகளைப்பார்த்து அப்பா இந்தச்சாஸ்திரங்களெல்
லாம் உனக்கே பாடிக்கொண்டனையன்றி யுலகத்தா
ருக் குபயோகமாகப் பாடவில்லையே என்றறளிச்
செய்ய அப்போது, மடைத்தொழிலாளர்கள் சுவா
மி அமுது கொள்ள வெழுந்தருள வேண்டுமென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய சுவாமிகளும் நித்யகர்மங்களை
முடித்து அமுதுக்கெழுந்தருளத் தனியேயிருந்த த
த்வராயசுவாமிகள் ஆசாரியார் திருவாக்கை ஆலோ
சித்து அப்படியே தாமும் நினைத்து சுவாமிகள் அமு
துகொண்டு வருமுன்னர் எல்லாருக்கும் பிரயோசன
ப்பட மோகவதைப்பரணியில் ஒருபிரகரணமாகச்
சசிவர்ணபோதமென்னும் ஒருசாஸ்திரத்தைசெய்து
சுவாமிகள் திருவடியிலேவைத்து நமஸ்காரம்பண்
னச் சுவாமிகளும் தத்வராயர் விராந்துபாடினதை
யும் அச்சாஸ்திரத்தின் பாகத்தையும் பார்த்துச் சந்
தோஷமடைந்தார், பின்னும் தத்வராயசுவாமிகள்
சில வேதாந்த சாஸ்திரங்களுஞ் சிலமத சித்தாந்த

தூங்குஞ் செய்துகொண்டு நிர்விகற்பசமாதியி லே
 றுக்குநாளில் யாத்தினாசெய்கின்றவராகிய சிலஆரா
 க்சிபர்களுஞ் சில வித்வான்களும் ஸ்வரூபானந்த சு
 வாமிகளின் சந்நிதானத்தில் வீற்றிருக்கிற தத்வரா
 யசுவாமிகளின் முன்னேவந்து பொர்முகத்தாயிரங்
 களிற்றி யானையைக் கொன்ற சுத்தவீரனைத் தலைவ
 னாகக்கொண்டு பாடப்பட்ட பரணியென்னும் பிர
 பந்தத்தை வீரமென்பது கணவிலுங்கேட்டறியாத
 உம்முடைய ஆசான்மேலெப்படி நீர் பாடினீரென்
 னுகேட்க அதற்குத் தத்வராயசுவாமிகள் நம்முடைய
 சுவாமிகளும் சிஷ்யருடைய அகங்காரமாகிய யா
 னையைக் கொல்லுதலாற் பாடினோமென்றுசொல்ல
 அதற்கு அவர்கள் நீர்சொல்லும் அகங்கார யானை
 கண்ணுக்குப் புலப்படாமையால் ஒவ்வாது ஆயி
 னும் ஒரு சிஷ்யனுடைய அகங்காரமாகிய யானை
 யைக் கெடுத்தற்கு அநேகநாட் செல்லுமே இவர்
 ஏககாலத்தில் ஆயிரஞ்சிஷ்யர்கள் அகங்காரத்தைக்
 கெடுத்த தெப்படியென்றுவினவ அதற்குத் தத்வ
 ராயசுவாமிகள் அனுபவத்திற் காட்டவேண்டுமெ
 ன்று பிரதியுத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல் சமாதி
 செய்திருந்தார். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளின் சந்நி
 தானம் பட்டமையால்வந்த வித்வான்களனைவரும்
 இராப்புக் கல் ஒன்றுந்தெரியாமல் மூன்றுதினமளவும்
 பரிபூரணதிசையிலிருந்தார்கள். நாலாநாள் தத்வரா
 யசுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தபின்பு அவ்வித்வான்
 களும்எழுந்து சுவாமிகளையும் தத்வராயசுவாமிகளை

பும் நமஸ்காரம்பண்ணி நாங்களறியாமையினால் ஆ
 சேஷித்தோம் தங்கள் சந்திதானத்தினது விசேஷம்
 ஏககாலத்தில் பதினாயிரஞ்சிஷ்யர்கள் நேரிட்டாலும்
 பரிபாகப்படுத்தத்தக்க வல்லபமுள்ளதென்று அவ
 ர்கள் பலரும் இப்பிரபந்தங்களைக்குறித்து ஒவ்வொ
 ரு கவிகளைச்சாத்தி மாணாக்கர்களாய் வழிபட்டுப்
 போனார்கள். பின்பு தத்வராய சுவாமிகள் லோகோ
 பகாரமாக வேதாந்த சாஸ்தரத்திற்குள்ளே சுவானு
 பூதிக்கிசைந்து சாரமாயுள்ள செய்யுட்களையெல்லா
 ர்திரட்டிப், பெருந்திரட்டி குறுந்திரட்டென்ன இர
 ண்டி சாஸ்தரத்தை அருளிச்செய்தார். இப்படியாக
 ச் சுவாமிகளுட னிணைபிரியாமல் இருக்கும்பொழு
 து ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் யாதோ ஒரு திருவிளை
 யாட்டை நினைத்துத் தத்வராயசுவாமிகளைவைத்து
 த் தாம் பிரிந்து புறப்பட்டுப்போகையில் இவரும்
 பின்றொடரச் சுவாமிகளுந் தமக்கு நேரிட்டபடி வ
 ழியொன்றின்னிக் காடு நாடு மலைகள்முதலான விடங்
 களிற் சுற்றித்திரிந்து சமுத்திரத்தின் சமீபத்திற்போ
 யினார். தத்வராய சுவாமிகளும் உடனாகவேபோய்
 ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் கடன்மேல் நடக்கக் கட
 ற்சலம்விலகி வழிகொடுக்க அதைக்கண்டு தாமும்
 கடலில்நடக்க ஜலம் வழிவிடாமையால் களாயிலே
 நின்று பசுவைநீங்கிய விளங்கன்றுபோலக் கதறித்
 திக்குகள்தோறந் தேடும்பொழுது ஸ்வரூபானந்த
 சுவாமிகளுந் தரிசனங்கொடுத்துப் பின்பு அகண்ட
 பரிபூரண சச்சிதானந்தமாய் விளங்கினார்; அதைக்

உ0 தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

கண்ட தத்வராயசுவாமிகள் அதிசயமும் ஆராமையும அடைந்து சுவாமிகளுக்குச் செய்யவேண்டிய உத்தரகிரிகைகளெல்லா முடித்துச் சுவாமிகளையே ன்னைத்துக்கொண்டிருந்து பிரிவாற்றாமையாலோ பேரன்பினாலோ சுவாமிகளையன்றித் தமக்கொரு செயலின்மையினாலோ தாமும் உடனே பரிபூரண திசையடைந்தார். இவர்களுக்குத் திருவலஞ்சுழியும் வாசஸ்தானம் சிவப்ரகாசசுவாமிகள் சமாதி திருவா ளூர் சமீபஸ்தானம். ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் சமா தி திருவண்ணாமலைக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். தத்வராயசுவாமிகள் சமாதி சிதம்பரத் துக்கும் விருத்தாசலத்துக்கு மத்தியஸ்தானம். இந் தச்சரித்திரம் மேற்படி சுவாமிகளுடைய பரம்பரை மாணாக்கர்கள் அனுப்பின பிரதிகளின்படி பதிப்பிக் கப்பட்டது.

தத்வராயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

காப்பு.

இஃது சுரூபானந்தசுவாமிகள்மேல்

அடியேனையாள வருண்மேனிசாத்திப்
படிமீதுவந்த பரனே - கொடியேனென்
றெண்ணாதிமைப்பளவி லிங்ஙனேவீடளித்த
கண்ணாகடை போகக்கா.

உ
சிவமயம்.

பாடுதுறை.

முதலாவது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவடிமாலே.

கலிவெண்பா.

செழுந்தராணி தன்னிற் திருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த - வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி - யந்தரத்து
வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே-சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங் கெலாஈனைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே-னென்றுணையே
கோற்றேனே மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி-பாற்றகிலாத்
தொண்டனையா ளென்று தொழுது பழவடியார்
தெண்டனெடுவிண்ணப்பஞ்செய்யுமடி-கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி - மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி-பாத்தமா

யச்ச மறநம் மடியானென் றுரமிர்த
 மிச்சி றாவிசைந்த வீரனடி - விச்சையாற்
 கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
 வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி - கெட்டேனென்
 றுலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
 கோலம் புனைந்த குரவனடி - சீலமிகும்
 பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்குழப்
 பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி - யோங்கு
 மிருவர்தே நின்றவடி யிப்படிகண் காண
 வருவதே யென்று மனநெக் - கருவியாய்ப்
 பாயாத் கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தர்கணம்
 வாயார நின்று வருத்தமடி - காயமுட
 னண்ணு முயிரும் பொருளு நயந்துத்தம்
 பண்ணுவித்துக்கொண்ட பரமனடி - தண்ணியவென்
 சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந் திரித்தவடி
 முன்னையறி வெல்லா முடித்தவடி - யென்னுருவு
 காட்டிமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில்
 வாட்டி யெனையே மலர்த்துமடி - கோட்டமற
 நம்பத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியத்திற்
 றெம்பதங்கா ணென்ற சுருபனடி - யம்பரமாய்
 நின்ற பரவுடவி னேராக வேயென்னை
 யின்றி யிடவே யிருத்தமடி - யின்றெனலு
 மீண்ட விடத்தே விளம்பு மிதுவொழிய
 மாண்டவிடத்திலையென வைத்தவடி - காண்டவிலா
 வல்லையறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
 மெல்ல விளம்பிவிழிப் பித்தவடி - தொல்லமைநத்

தற்பதத்தின்மெய்ப்பொருளாந் தற்பரமாயிச்சகத்தி
 னுற்பவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி - கற்பிதமாம்
 பூட்சி யிரண்டும்போய்ப் போதமாய்ப் போகுதலு
 மீட்சியு மின்றி விளங்குமடி - காட்சியுங்
 கண்ணாகக் காணுங்கண் டந்தவடி கண்ணென்று
 மெண்ணாத வண்ண மிருத்துமடி - வண்ணந்தான்
 மாமறைக ளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
 பூமை மொழியா லுணர்த்துமடி - யேமமுற
 வாங்கி முழுது மலர்த்தாளி லென்னைமகிழ்
 தூங்க வளித்த ஈளுபனடி - பிங்கமிர்த
 மூழி யககிறைந்து தித்தித் துடன்மயிர்க்கா
 றோறுந்தேக் கிட்டுச் சுடருமடி - தேறித்
 தெவிட்டாது நின்றவடி தீப்பிறப்பு மாள
 வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப் - பவத்தில்வரு
 மூணைநடங் கண்டவா ரெுப்பவே மீட்டென்னை
 ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி - யூனில்வரு
 மச்சந் தவிர்த்தவடி யங்கைக் கனியாகி
 னிச்சங்க மாகி நிகழ்ந்தவடி - பிச்சரைப்போற்
 கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
 வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி - சித்தத்தி
 லெண்ணேது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
 கண்ணைகண் ணாகக் கரைத்தவடி - யெண்ணுற்ற
 காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
 சிலங் குடிக்கொண்ட செம்பொனடி - ஞாலமெலா
 முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
 யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி - யன்பினொடு

மூவருந் தேகிமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி.
 யாவருங் காண விருந்தவடி - பாவினேன்
 சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
 சொன்னிகழா நின்ற சுருபனடி - முன்னைவினை
 மாள மிதித்தவடி வல்வினையே னேத்திருத்தி
 யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி - நரனுக்கு
 நரனும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
 மாளும் படியிசைந்த வையனடி - மாளாவென்
 கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணாகு மானந்த
 வெள்ளத் தெனைப்புகுத் விட்டவடி - யுள்ளத்திற்
 கொண்டகோ ணிக்குமடி கோகனகன் றுழுமடி
 யண்டர்கோனேத்தமிகவஞ்சுமடி - தொண்டலொலக்
 கொண்டி குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி - கண்டவர்தம்
 பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத் தினியவடி
 * யாவத் தனமான வம்பொனடி - வீவற்ற
 வாதி பகவனடி யாதித் தனைமுதலாஞ்
 சோதிக்குஞ் சோதியாந் துய்யவடி - யாதுக்கு
 மீதாகி நின்றவடி மேல்கீ ழிலாதவடி
 யோதாம லுண்மை யுணர்த்துமடி - பேதாதி
 பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
 போதக் கனமாம் புனிதவடி - யாதியு
 மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
 பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி - சிந்தைக்கு
 மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி

* ஆவத்துக்குத்தனமென்பது - ஆவத்தனமென மருவிற்து.

யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி - யிப்பிறவி
 மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்
 போற்றுமடி யின்பம் பொழியுமடி - நோற்றிலர்கட்
 கின்னலாய் கின்றவடியென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
 கன்னலாய்த் தேனாய்க் கலந்தவடி - தன்னிலேபோய்
 வாராது வந்தவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
 யாரா வமிர்தான வம்பொனடி - தீராவென்
 வஞ்ச மறுக்குமடி மானங் கடிந்தவடி
 நெஞ்ச மறிய நிறைந்தவடி - துஞ்சல்பவப்
 போக்குவா வற்றவடி பொன்னுன செய்யவடி
 யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி - யாக்கையுடன்
 முத்தி யளிக்குமடி மூவா முதல்வனடி
 பத்தி வலையிலகப் பட்டவடி - புத்தியா
 லுள்ளற் கரியவடி யுண்ணைக் கவருண்ண
 வள்ளத் தமிழ்தான வள்ளலடி - தெள்ளுற்ற
 வின்கொன் மதிப்புலவோ ரேத்தப் பெறுவடியென்
 புன்கொ லுவந்த புனிதனடி - யென்கென்னி
 செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையென்
 கைதவங் காணுக் கருணையடி - பைதலென
 வாவாவென் நென்னை யருட்கண்ணுற் பார்த்தருளி
 வாவாவென் நென்றலையில் வைத்தவடி - நாவா
 வாழ்த்த மனநினைய மாமலர் தூஉய்க்காங்கள்
 சூழ்த்தச் செவிக டிதிகேட்பத் - தாழ்த்தத்
 தலைத்த வள்ளலடி தாமனாயோ னுண்மை
 நிலையுமபர் காண நிகழ்த்த - வலதின்றி
 யற்ற பொருளினுவே யாரணத்தி லாணையே

மற்றில தென்று மழுவேந்த - முற்றுலகிற்
 றக்கவர் நால்வரோ தத்துவ ஞானத்திற்
 பக்குவ றென்று பகரவான் - சக்கிரக்கை
 யாண்டகை தன்பா லறியானு வாழித்தேர்ப்
 பாண்டவனுக் கோதப் பதினெண்கா - லீண்டுலகிற்
 கையின் மணியென்ன யாவர்க்குங் கண்ணளிக்குஞ்
 செய்பசுளு பானந்தன் செம்பொனடி - மையலாய்க்
 கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலைபாம
 லொன்று மொழிவற் துளவெல்லா - றின்ற
 படியே சுவமாக்கிப் பார்த்தென்னை யாண்ட
 வடியென்னை யாண்ட வடி.

(க)

ஆடகண்ணி - சுரு.

 தேரிசைவெண்பா.

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
 முடிவிலா முத்திப் பொருட்கு - மடியோரி
 னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித்
 தாண்ட பெருமா னடி.

திருவடிமாலே முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

இரண்டாவது
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
திருவருட்கழன்மாலை.

கவிவெண்பா.

திருவார் செழுங்கமலச் சீராரும் பொற்றா
ளருமா முனிவ ரமரர் - பெருமால்கொண்
டின்னஞ் சுவடொற்றிக் காணாதம் கேதமுற
முன்னை யொருமூவர் தாமுயலப் - பின்னவியற்
பாதகமே செய்துழலும் பாவியே னைப்பொருளா
நாதனுடல் சாத்தி நலந்திகழப் - பேதையேன்
றன்னைவலிந் தாண்டருளித் தாவாத வென்பவத்தை
முன்னமுறு மூலமல மாமாயை - தன்னினொடுஞ்
சேரத் துணித்துச் சிறியேனைத் தானாக்கச்
சீருற்ற கோவத்தைச் சீர்ப்பதியில் - வீரைப்
பெருமான் சிவப்பிரகா சப்பெருமான் பேரா
வருண்மா மகடுறவி யாயுந் - திருமா
மகள்வீறு சாந்தியொடு வாழ்கருணை யன்பார்
துகடர் தயைமாதர் சூழ - மிகுஞானச்
சித்தர்கணஞ் சேவிப்பச் சீராரு நல்லன்பர்
பத்தியுட னின்று பரவியிட - வெத்திசையு
மாரணங்க ளாகமங்க ளாத் தர்மொழி யென்கின்ற
*பாரணங்களெங்கும் பரந்தொலிப்பக்-காரணந்தான்

* பாராயணங்களென்பது - பாரணங்களென மருவிற்று.

யோகாந்த ஞான வயர்முத்தி மண்டபத்தி
 லேகாந்த பிடத் தினிதிருந்து - சோகாந்த
 வெங் 0 கோலகால மிகப்பெருத்த வெவ்வினையாம்
 பொங்கார் மயனெறியிற் போய்நாகி - லங்கே
 தலைகீழா வீழ்வேனைத் தன்னருளா கின்ற
 வலியாலே தானெடுத்து வன்பாய் - நிலையதுற
 நெஞ்சத் தினைவணக்கி நீள்வஞ்சப் பற்றெல்லாந்
 துஞ்சத் துகளாகப் பார்த்தருளி - நஞ்சதுறு
 மென்கோண் முழுது மெழிற்கணற் றுன்விழுங்கி
 நன்கேது மில்லாதே னுய்த்தலையி - லன்போடும்
 வைத்தவடி வாசாம கோசாமென் றுரணங்கள்
 பித்துறுபே ரன்பாய்ப் பிதற்றுமடி - யெத்தவருந்
 தேடுமடி தேட்டமெலாந் தீர்க்குமடி திண்ணன்பிற்
 கூடுமடி. கூடற் கரியவடி - பாடியிடும்
 பத்தர்க்கு நல்லவடி பாதகனே னைப்பிடித்து
 முத்திப்போ கத்தின் முழுத்துமடி - சித்தத்தை
 யாற வளித்தவடி யாசையறுக்குமடி
 யூறு முளத்தை யொருக்குமடி - வேறதற
 தன்னை யளிக்குமடி சால வினியவடி
 யென்னை யுருக்கியின் பித்தவடி - முன்னையொரு
 மூவர்க்கு மூலவடி மூவாது சாவாது
 தேவீற் பொலிந்து திகழ்ந்தவடி - தாவற்ற
 சுத்தசுக போதவடி சொல்லிற் படாதவடி
 பெத்தமொடு முத்தியிற்பே ரின்பவடி-யெத்தியெனை
 யாரவென வந்தவடி யாயேனை யாண்டருளும்

0 கோலாகலமென்பது - கோலகாலமென மருவிற்று.

போருளாற் றுன்பெரும்பித் தானவடி - சீராளா
 லெல்லையிறந்தவடி. யென்றுமுள தாயவடி
 சொல்லுமனஞ் செல்லரிய தாயவடி-தொல்லைவினை
 போகத் தூரந்தவடி பூரணம தாயவடி
 மாகத் தவருண் மறைந்தவடி - யோகத்தின்
 மெய்த்துழுடி வாயவடி மெய்யன்பி லார்க்கென் றும்
 பொய்த்தவடி பூமராய் நின்றவடி - நித்தலுமென்
 பேராத பேரவலங் கண்டும் பிசகலறச்
 சீரார் திருக்கருணை செய்யுமடி - யோராாதே
 யென்றுமப ராதமே செய்திடுனுந் தான்று னிவை
 யொன்று மறியாத வொப்பிலடி - கன்றுமனப்
 புல்லினத்தேநான்மறந்தும் போகாமைத் தன்னன்பர்
 நல்லினத்தை யேகூட நல்குமடி - யல்லலுறுஞ்
 சாதி குலச்சடலைச் சங்கற்ப நான்சாடப்
 போத மளித்த புனிதவடி - மேதக்க
 வெட்டாமி யோகங் களும்பயனுங் கோதெனநான்
 விட்டே விளையாட வைத்தவடி - துட்டாய
 வென்கொடுமைநெஞ்சத் திருந்தகலாதேயருள்செய்
 நன்கதனுன் மிக்கு நயந்தவடி - தன்கருணை
 காட்டவெனை யாண்டவடி காயமதாய் மாளுமெனை
 மீட்டவடி யுள்ளே விழித்தவடி-பாட்டிடுநெடு
 பண்ணுகி நின்றவடி பாவனைதீர்த் தாருள்ளக்
 கண்ணாய் மணியாய்க் கலந்தவடி - பெண்ணுதற்கு
 நான்மறைகள் கூசுமடி நன்கறியே னேத்தியிடு
 மூனவுரை கேட்க வுவந்தவடி - மோனமதாற்
 றன்முடிவு கூறுமடி தன்பெருமை பாராதே

யென்னை யிதனுளை விசைந்தவடி - பன்னுமறை
 மூலமென வோதுவடி மூடனே நென்புருக்குஞ்
 சேமதாய் நின்று திகழ்ந்தவடி - காலமவை
 சன்டவடி காலங் கடந்தவடி யென்னுயிரா
 யுண்டவடி யுன்னொன்பாய் நின்றவடி-மண்டிபவக்
 காடு சிதைத்தவடி கண்ணாகு மானந்த
 நாடுதனே யெனக்கு நல்குமடி - கேடனே
 னன்பதலந் தீங்கொழிய வள்ளுறு முள்ளந்தந்
 தின்பமுறவென்னையிதன்வைத்தவடி-முன்பின்னே
 வேதித் திலகமடி மெய்யரனு பூதியினம்
 காதித்துக் காட்டியிடுஞ் சம்புவடி - பேதிக்கு
 மெப்பொருளு மாயவடி யாவுங் கழன்றவடி
 மூப்பதமு மோதி முடிந்தவடி - சிற்பதமாய்
 நின்றபடி நின்றவடி நேரேயென் கண்குளிர
 வொன்றுமடி யோருவமை யற்றவடி-சென்றடையு
 மெப்பதமு மாயவடி யேழையர்க்கு நல்லவடி
 யொப்புவமை தான்றனக்கா யுள்ளவடி-யெப்பழைய
 கோளும் விரகெவையுங் கொண்டவடி கூழையனை
 யானு முவந்தடிமை கொண்டவடி - நானமுறு
 நண்புசெறு மென்றனையு நானிவிடா தேபிடித்துப்
 புண்செயுமென்புன்மையெலாம் போக்குமடி-கண்டு
 கூர வினியவடி கூற வரியவடி [களி
 பார்வையற மெய்யே பனைத்தவடி-பூரோடுபே
 ரின்றி யிலகுமடி யேகாந்த மாயவடி
 நன்றினெடு தீங்கதிலா ஞானவடி - வென்றிமிசுந்
 தூய துறவினர்பாற் றுன்னுமடி தூவிஷய

மாயமுறி லக்கே மறையுமடி - காயமது
 பேனியிடெம் பெற்றியரைப் பேயாக்க வல்லவடி
 காணுமவைமுற்றுங்கண் னுக்குமடி - நானமெலாங்
 தீர்த்தவடிசெத்தினிப்போய் நான்பிறவாவண்ணமெ
 பார்த்தவடி பாதாதி கேசமுறச் - சீர்த்த [னைப்
 வருளே பொழியுமடி யாய்வொன்று மில்லா
 மருளேனை மாயாமைக் காத்துத் - தெருளாவென்
 சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தவெலா மெப்த்தவமா
 வைத்தெனைவாழ்வித்துவந்த வள்ளலடி-பெத்திறமு
 நானாக டல்குமடி ஞாலமெலா மானவடி
 வாளுடர் காண வருந்துமடி - பூளே
 பிபிருடைமையானவெலாங் கொண்டவடியோளோன்
 மயலறவென் சென்னிதனின் மன்னி - நயமதுறச்
 சென்ற நனவைத் திரித்துத் திரிந்தவிடத்
 தொன்றும் விகார மொழித்த வடி - கன்றுமிருள்
 காண வளித்தவடி காண்கின்ற வக்கரியாய்ப்
 பேனுமிரு டன்னைப் பிரித்தவடி - மாணுணர்வு
 தானாகி நின்றவடி தன்னிற் பகுதியினை
 யானா தழித்தழியா தானவடி - தானா
 டறிவெங்கு மாயுள்ளா யெல்லா மறிந்து
 பிறிவின்றி நின்று பிறங்கிச் - செறுகின்ற
 தோற்றம் திகியழிவுந் தன்கனே தோன்றியிட .
 ழுற்றத்துக் கோவா தொளிருமடி-பேற்றத்திற்
 றுனிகழ்ந்த கோளெவையுஞ் சாற்றிப் பான்மிருதி
 யானெனவே யாவளித்துநின்றவடி-மேனிகழ்ந்த [கி
 கோளெவையுங்குற்றமெனக் காட்டியக்கோண்மழுக்

நீளும் பான்கனவாய் நின்றவடி - மாளவெறு
 முய்த்தவனீ காரமதா யோங்குமடி யோதநிதாய்ச்
 சுத்தவெதி ரித்தமறத் துன்னுமடி - யத்தி
 லற்வயர்வங் கின்மையினு லாய்ந்தற்ற வத்தங்
 குறியிடுது விக்ஞெலைய்க் கூடி - நெழிமையினிற்
 போந்துணர்வாய்ஞாலத்துவேறும்புரூந்துணர்வுந்
 தேய்ந்து செருகியிடுஞ் சோழிவால் - வாய்ந்தபான்
 றன்சுழுத்தி யாகுமெனச் சுட்டியது தான்கழன்று
 நன்பரமே யாகி நயந்தவடி - மூன்புகலு
 மீரியல்பாய் நின்ற விசுதி பகுதியும்போ
 யோரியல்பாய் நின்றங் கொளிருமடி - தீர
 வுதயாத் தமனமுமற் றேறதவத்தை யும்போ
 யிதயாத்த மாகியிலங்கு - மதுபார்த்துத்
 தீர்ந்து கழன்று தெளிவாய் நிரந்தரமா
 யார்ந்த வுணர்வுருவ மானவடி - போந்தவித
 னிற்றிகழும் விச்சுவமே செய்ததுபா ளொன்றருள
 *வித்தனையு நானென் றியம்பியிடு - மித்திகழ்வால்
 நின்றபடி நேரோ யிதம்வே நெனத்தோன்று
 மென்றியல் குற்ற மெனக்கேற்கக் - கன்றலறக்
 காட்டுமடி யில்வளவுங் காணு முபாதிக்கோ
 வாட்டிய திங்கினித்தான் மன்னிநிகழ்-சேட்டுணர்வி
 மேற்கிடந்த மாசறுத்த லென்றுவெதி ரித்தமுந் [ன்
 0 தீர்த்திகமுந் தானாய்த் திகழ்ந்தவடி - பார்த்த
 வனிதமுடன் றுனிதமு மற்றொளிரு மம்பொற்
 புனிதவடி பூதவுல குண்ட - தனதுசெய

* இனவெதுகை. 0 மூன்றாமெழுத்தினவெதுகை.

றுனு மிறந்தவடி சாற்றவரி தாயவடி
 யான வுபசமன மாயவடி - மோனபதந்
 தம்பிரான் வந்து வெளிப்படுமித் தானமென
 நம்புமா காட்டி நயந்தவடி - யெம்பரம
 தின்றி யெழிற்கூடு மெல்லையிலாப் பேரொளியாய்
 நின்றபடி நின்ற நிமலவடி - யென்றுந்தா
 னோத வுலகி னுலப்பில்சுக சாகரமாய்
 நீதயது தானாய் நிகழ்ந்தவடி - யீதெனவே
 தானிருந்து காட்டத் தயங்குமு மைக்குடத்தி [ந்தே
 ினர்கிறைந்தாற்போன்றைந்து நின்றவடி - தேனிறை
 யெற்புத்தொன்தொறுமங் கேறிமயிர்க் கால்கடொ
 * மிக்குத்தித் திக்கும் விமலவடி - தக்க [று
 வொருமையா வித்திகழ்வெ லாமொன்று சித்திப்
 பெருமைபே னாம்புலனு மாரக் - காவதிலா
 வெள்ளவெளி யாயவடி மேவுமருட் கண்ணதனாற்
 கள்ளமற வெவ்வுருவுங் காணுமடி - தொள்ளைச்
 செவிவழிய தின்றித் திகழொளியாய் நின்ற
 நவையிலடி நாடற் கரிதாய்ச் - சுவையதுறு
 நாவினா லன்றி நலமாரத் தித்திக்கு
 மோவிலா வின்சுவையா மொப்பிலடி - மேவு
 முடற்பரிசு மின்றி யொழிவறுபே ரின்பத்
 திடப்பரிசு மாகித் தெரிவுந் - றுடைக்குமிழான்
 மேவுமண மின்றி விரிவொடுக்க மின்றுகித்
 தாவின் மணமாய்த் தயங்குமடி - பாவியேன்
 சென்னிகுடிகொண்டவடி தீவினையேனெஞ்சதனின்
 மன்னி யிருந்தவடி நான்மறந்துந் - தன்னொழிய
 வுன்ன றவிர்த்தவடி யொன்றாகி நின்றவடி

† மூன்றாமெழுத்தினவெதுகை. * இனவெதுகை.

யன்னையினுந் தானெனக்கன் பானவடி - நன்னயமா
மன்பர்க் கெளியவடி யன்பதிலா நெஞ்சுதும்
வன்பர்க்குச் சால வலியவடி - யென்பற்றும்
வஞ்சத்தைச் சாடுமடி வாராது வந்தவடி
கொஞ்சிட் டுபநிடங்கள் கூவுமடி - தஞ்சமதாய்
நின்றபடி நின்றவடி நேரோயென்மோகத்தைக் [வென்
கொன்றவடியுண்டிலையென் கோண்முழுது-மன்றிய
மாற்றமது வாட்டுமடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
போற்றுமடி யானாமிகப் போற்றுமடி - யாற்று
தருணினைந்தங் கள்ளாறு மன்பர்தஞ் சிந்தை
வெருளதற மெய்பே பொலிந்திங் - கிருஞ்ஞமனத்
தென்னைப் பொருளாக வென்போ லுடல்சாத்தித்
தன்னைத் தருந்தம்பி ரான்றனடி - சென்னிக்கண்
வைத்து மனமகிழ்ந்து வாயார நான்வாழ்த்தும்
பித்ததுவாம் பேரண்பே தந்தருளெ - னத்தா
சிவப்பிரகா சாபோற்றி சீமானே போற்றி
யவக்கடலு ளாழ் வேனையாண்ட - தவக்கடலே
போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
போற்றி சயசயபோற் * நி.

(உ)

ஆ கண்ணி - கூசு.

நேரிசைவெண்பா.

என்புன் றலைமன்னு மின்பத் திருக்கழலை
யன்பொன்றியேத்த வனவரத-மின்பஞ்செய் [நான்
தாண்டானேதந்தருள்செய்யல்லதுவேறென் றையு
வேண்டா மையுமருள்வாய் மெய்.

திருவருட்கழன்மாலை முற்றுப்பெற்றது.

* வகையுளி - கீட்டல்விசாரம்.

உ
கிவமயம்.

மூ ன் ரு வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் பே ர ற் றி ம ா லே.

கலிவெண்பா.

வானாடர் கோனு மலரோனு மாலோனுங்
கானாதி கின்றதுதற் கண்ணோனுந் - தாநாட
மாட்டார் மதிமயங்கி மாமறையி னீறுகளுந்
தாட்டார் மனாதேடித் தானரற்றச் - சேட்டார்
முனிவொலாங் காணார்போய் முந்நீரி னுள்ளே
பனிவருங்கா லத்துப் படிந்துந் - துனிபெருகுந்
கோடையினில் வெய்ய கதிருங் கொடுந்தீயும்
* பாடு மெரியப் பதைபதைத்தும் - வாடித்
தலைகீழாய் கின்று தபித்துச் சலமோ
டிலைகாய் கிழங்குகாற் றெய்திற் - நலமாகக்
கொண்டயின்றுங் காடுங் 0 குமிடு மிடமாகக்
கண்டியின்று மிங்ஙனே காயத்தைக் - கொண்டு
படக்கடவ வெத்தனையும் பட்டாலும் பட்டு
விடக்கடவ ராக விதித்திங் - கடற்புலன்க
ணித்தார்க் டங்க ணினைவுங் கடந்தகமே
பார்த்தார்க் கதிதூரப் பட்டிருண் - டேத்துவார்க்
கின்ன தெனவறிய வில்லா வியல்பதன
லன்ன வரையு மயர்ப்பித்துத் - தன்னுருவ

* பாடு பக்கம் உம்மையிடைச்சொல், 0 குமிடு-குன்று.

மான்னென்ன வன்றி வலியென்னப் பெண்ணென்னப்
 பேனும் வகையின்பிப் பேசுங்காற் - காண
 வொருவழியு மின்றி யுரையுணர்வுக் கெட்டாத்
 திருவடிவையுள்ளங்கைச் சேர்ந்த-தொருகனிபோம்
 கண்டோமென் பார்சுட்சி யாவையுங் கைகடற்
 துண்டோ விலதோவென் றோர்வுமறத்-திண்டாடப்
 பண்ணிப் பரம கருணையினு லோருருவாய்
 நண்ணித் திருஞான நாட்டக்கைத் - திண்ண
 மளித்திடினு மன்பர்க் ககமதிப்பின் முன்வந்
 தொளிப்படுமா போலே யொளித்தும்-வெளிப்படா
 பெம்பிரா னென்றிரந்தும் யாவர்க்கு மெய்தரிய
 தம்பிரா னுயேற்கித் தாரணிக்கே - செம்பொற்
 கழல்காட்ட வாகமெலாங் கண்ணாகக் காணே
 னழல்காட் டியமெழுதே யாகே-னெழில்போற்ற
 வாயா யிரங்கானேன் மாறப் பெருங்கறிவந்
 தோயா துருகு முளங்கானேன் - காயம்
 புரையுள்ள வெல்லையும்போய்ப் பூரிக்கக் காணேன்
 கரையுந் திறந்தானுங் காணேன் - லினாகொண்ட
 வாழிபொ லார்த்தோங்கி யாகாயத் தோடுநில
 னைழையே னுலித் தெழுந்துவிழேன் - வாழே
 னுருகேன் பெருகே னுடையானே யுன்னிப்
 பருகேன் பாவேன் பதையே - னொருகால்
 விழிபனியேன் வெய்துயிரோன் மெய்சோரோன் விய்
 னொழிவறவே நின்றருக்கி யூணைக்-கழிவுறவே [மே
 பாரோன் பயந்துள்ளம் பாதாதி கேசமுற
 வேளோன் வியவேன் விதிர்விதிரோ - வீராய்க்

கனாயே னெனதுடலங் கம்பிக்கக் காணேன்
 வினாயேன் மலர்ப்பதத்தே வீழே - னுரையுங்
 குழறேன் தழுதழுத்துக் கூத்தாடே னெஞ்சைக்
 கழறேன்கண் ணிர்சொரியக் காணே - னுழறே
 னெனியே யடியே னொருவியப்புங் காணேன்
 களியேனான் செய்யும்வகை காணேன் - நெளிவிலே
 னற்ற வறிகிலே னத்தா கழல்போற்றி
 தோற்று சுருபச் சுடர்போற்றி - நார்த்திசையுங்
 கிழ்மேலு மெங்குங் கிளரொளியா யப்புறம்போய்ச்
 சூழ்மேவிநின்ற சுடர்போற்றி - பூழ்மேவு
 காயங் கடைவித்த கண்போற்றி காற் * றியமான்
 ரேயந் தனாவின் சுடர்மூன்று - மேய
 வருவித்த வல்லபம் போற்றி யவைமார்
 றெருவித் தகம்போற்றி யுன்னைத்-தெரிவித்த
 வாபோற்றி நின்னை வனாவோ ருளங்விட்டு
 நீபோக் கிலாத நிலைபோற்றி - தீபத்
 தொளியின் நெளிவாய வோருருவம் போற்றி
 களியொன் றியகழல்கள் போற்றி - யெளிவந்து
 பேயேனை யாண்டு பிழைபொறுத்தென் பேதைமை
 நீயே தவிர்க்கு நெறிபோற்றி - தாயேயென் [யை
 றந்தையே போற்றி தமியேனை யாட்கொண்ட
 வெந்தையே யீசா விறைபோற்றி - பந்த
 மறுத்தானே போற்றி யடியேன் பிறப்பை
 வெறுத்தானே போற்றி வினையான் - மறுத்துள்

* இயமானனென்ப தியமானெனக் கடைக்குறை விகார
 மாயிற்று.

றிருவருணைக் காலெனது சித்தந் திரித்த
 வொருவிரகே யுத்தமனே போற்றி - பருகமிர்த
 மானனே போற்றி யழநாயே நெஞ்சிடையே
 தேனுகித் தித்திக்குஞ் சீர்போற்றி - யானு
 ரவணியின் வந்தாள வாற்றுசிலேன் போற்றி
 சிவனயன்மா லாந்தேவே போற்றி - தவமிவியே
 நென்செய்தேன்போற்றி யிறைபோற்றியெப்பொரு
 முன்செய்தானேமுழுது நீபோற்றி-நின்செயலிங்[டு
 காரறிவார் போற்றி யனைத்துமா யல்லாத
 போற்றிவே போற்றிவெறும் பேயேற்குப் - பாரறியத்
 தந்தாய் மலர்ப்பாதந் தம்பிரா னேபோற்றி
 சிந்தா குலந்தவிர்த்த சீர்போற்றி - கொந்தாறந்
 தாளிணைகள் போற்றி தரிக்கிலேன் காண்போற்றி
 யாளெனையுங் கொள்வதழ் கோபோற்றி-மானாமே
 காத்த கழல்போற்றி நாயேன் கவலையெலாந்
 திர்த்த விழியின் றிறம்போற்றி - வார்த்தைவெறு
 மொன்றாலேயெண்ணிறந்த ஆழிவருமென்பவத்தை
 கொன்றானே போற்றி குறிபோற்றி - பொன்று [த்
 மிதமோ டகமேவு மென்மயலே மாய்த்த
 மதஞான வாரணமே போற்றி - பதகக்
 கலையோ தலைவலைகள் காண்டற் கரிய
 நிலையெயன் னின்மலனே போற்றி - சிலைபோலு
 மென்னெஞ்சினேநெகிழ்த்த தென்செய்தவாபோற்றி
 முன்னஞ்செய் தாய்மூர்த்தி யேபோற்றி - யின்னந்
 தெளிகிலேன் போற்றி தெளியாத வெண்ணை
 * விளிகிலேன் வித்தகனே போற்றி - யளிபவர்த

* பிறவினை தன்வினையின் வந்தது.

முள்ளத் தமிழ்தே யுடையானே யோபோற்றி
தெள்ளத் தெளிவே செயபோற்றி - கொள்ளக்
குறைவிலா விற்பக் குணக்கடலே போற்றி
பிறைவனே யென்னுணாக்கேன் போற்றி-முறையோ
கைம்மாறு காணேன் கருணைப் பெருங்கடலே[நான்
யம்மானே போற்றி யடிபோற்றி - பொய்ம்மாயந்
தீர்த்தாய் பிரானே பிரானே செயபோற்றி
காத்தாய் கருணா காபோற்றி - மூர்த்தியே
மூலமே போற்றி முழுதழிய வுன்புகூந்த
கோலமே போற்றியெனைக்*கோப்பழித்த-சீலத்தின்
வித்தகமே போற்றி வினையேனை நின்னுருக்கு
முத்தமனே போற்றியுடை யாய்போற்றி-பத்திக்
கடலா மடியவர்முன் காசினிமேன் மாய
வுடலா னதைநானென் றுன்னி - யடலார்
புலனெறியே போலேனைப் புண்ணியநீ யார்கை
நலனதுவே நாயகனே போற்றி - சலமதிபோ
னின்னு சூலைசூலையு நெஞ்சந் திரித்தவிர
கொன்று மறியே னுணையிறந்த - குன்றமே
போற்றி புனிதாநின் பொற்கழலே யெப்பொழுதுஞ்
சாற்ற வளித்த சதுர்போற்றி - தோற்றமெலா
நீயேகாண் போற்றி நினைவணங்கா தாரொல்லாம்
பேயேகாண் போற்றிவெறும் பித்தனே - னாயேனான்
சொல்லும் வகையறியேன் சோத்தெம்பிரான்போற்
கல்லு மனங்கரைத்த கண்போற்றி - மல்லும் [நி
பகலு மடியேனை யாண்டவா பார்மேற்

* கோப்பு-கூட்டம்.

புகலும் வகையருளாய் போற்றி - சகலமு
முன்னிற் பிறந்திருக்க வொன்றிற் பிறந்திறவாத்
தன்னந் தனியேநின் றுள்போற்றி - யென்னைப்பி
லென்னையாட் கொண்ட விதையே முறைபோற்றி
முன்னையாய்ப் பின்னாய் முழுதுமாய் - மன்னும்
பொருளாய பூரணனே போற்றிதாள் போற்றார்க்
கிருளா யிருப்பவனே போற்றி - யருளேது
மற்றேன்காண் போற்றி யடியே னடையவுனைப்
பெற்றேன் பிழைத்தேன் பெருமானே - சிற்றின்பம்
வேண்டாவேண்டாபோற்றி வெவ்வினையேனுள்ளுரு
யாண்டானேபோற்றியடிபோற்றி- தூண்டுகடர்க்கி
சோதி துறந்தோர் துணையே கழல்போற்றி
யாதி யறிவே யருள்போற்றி - பேதைபேன்
ரோழாநின் செம்பொற் றுணைமலர்த்தாள் காணா
வாமேன்காண்போற்றி மதிபோற்றி-யேழையே [ன்
னாற்றுகிலேன் போற்றி யருளாய் கழல்போற்றி
தேற்றமெனக் குன்சே வடிபோற்றி - போற்றி
சுருபானந் தச்சுடரோ யென்றுணையே போற்றி
திருவேயென் செய்தவமே போற்றி - கருவாய
மூலமே போற்றி முடிவே யடிபோற்றி
ஞாலமே விண்ணே நலம்போற்றி - தூலமே
துண்மையே போற்றிமிகு துண்ணுணர்வோர் தங்கருத்தி
னுண்மையே போற்றி யொளிபோற்றி - கண்மேவிக்க
காண்பதெலா நீயொழியக் கானேன் கழல்போற்றி
பூண்பதினி யுன்பொற் கழல்போற்றி-யாண்பெணவி
யல்லானே போற்றி யடியேன் பிழைபொறுக்க

வல்லானே போற்றி மதியிலேன் - பொல்லாதே
 எனன்றிந் துமாட்கொண்டாய்போற்றியெவ்விடத்
 கின்றிந்த கன்மலபோ தம்போற்றி - பொன்று [து
 மறியே னுடையா யடைக்கலநான் போற்றி
 சிறியே னிடர்குதையாய் போற்றி - குறியேது
 மில்லாத விற்பப் பெருங்கடலே யேத்தினர்க்கு
 நல்லா யெனையா ணயம்போற்றி - பல்லாண்டு
 போற்றி சயசய பல்லாண்டு பல்லாண்டு
 * சிந்திற்றேதுந் தெரியாதேன் - ஞேற்றியவா
 வின்னப்பஞ் செய்தவிது வேதங்கள் கண்டுதுதி
 பண்ணப் பெருதமலர்ப் பாதத்தே - நண்ணுமே
 யென்போல வெல்லாப் படியாலுங் கீழெனக்கு
 முன்போ ருயிரில்லை முற்றுணரிற் - பின்பு
 முளதாகா திப்பரிசே யுள்ளேனே யாண்ட
 0 பளகாவென் பாக்கியமே போற்றி-யுளகாலங்
 கொண்டாடி நாவுன் குணம்பரவ நின்கோலங்
 கண்டார நாயேன்றன் கண்ணிரண்டு - மண்டாநின்
 கிர்த்தியினையெப்பொழுதுங்கேட்டுென்செவியுவப்ப
 மூர்த்தி கழலே முடிசூட - வேத்துதற்கு
 வானவருங் காணாத மாணிக்கப் பாதமலர்
 ஞான மணம்பருக நாகியென - தூனடைய
 வுள்ளமாய் நின்றுருக வோருடம்புங் கண்ணுகி
 வெள்ளமாய் நீர்சொரிய நான்வியப்ப - வள்ளலே

* மூன்றாமெழுத் தினவெதுகை.

0 பழகாவென்பது - பளகாவென முகர ளகர அபேதத்தா
 ல்வந்தது.

புன்னடியா றோவற் றொழிலுவந்து நான்செய்யப்
 பொன்னடிதா போற்றி புகழ்போற்றி - யின்ன
 மதுவே பிரக்கின்றே னுயிரங் கால்போற்றி
 யிதுவே பெறிலடியே னென்றுங் - கதியேது
 மில்லாப் பிறவியிலே யென்றுங் பிறந்தாலும்
 பொல்லாதென் றிதே புரிபோற்றி - கல்லாக்
 கயவேனை யாண்ட கருணைக் கடலே
 செயபோற்றி செம்பொற் கழல்.

ஆடகண்ணி - அகஅ.

போற்றிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நா ன் கா வ து

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

புகழ்ச்சிமாலை.

கலிவெண்பா.

திருநாமம் போற்றுந் திறமறியேற் கிந்த
 விருநா னிலக்தி னிடையே - யொருநாம
 மோருருவ மொன்றுமிலா வுண்மேனி காட்டவருஞ்
 சிருடைய செம்பொற் திருவடியா - யாரமிர்தே

தித்திக்குந் தேனே தெளிவிலா நாயேற்கும்
 பத்தித் திறமிருக்கும் பண்பளித்தாய் - முத்திக்
 குடையானேயென்னையாட் கொண்டானேயென் டிக்
 குடையானேயென்னையுடை யானே-கடையானேன்
 மானா வகைவந்த வள்ளலே மெய்ப்படவே
 யாளா மடியவர்கட் கன்பனே - குளா
 மணியே மாகதமே மாற்றிலாச் செம்பொ
 னணியே யெனக்கணியை யானும்-தினியவெறும்
 பொய்யு மிருளும் பொருந்து மனங்கரையச்
 செய்யு மருட்கட் செழுஞ்சுடரோ - மெய்யன்பா
 லாளான நல்ல வடியார் பிழையென்றுங்
 கேளானே யென்னுடைய கேளானே - மீளார்க்குத்
 தோன்றானே தோற்றி யளித்தழிக்குந் சோதியுரு
 மூன்றானே யேரரிடத்து மூன்றானே - வான்ற்கான்
 மண்ணலாய் நீரலாய் மாமலர்த்தான் சூடாதார்க்
 கண்ணலாய் நாயேனுக் கண்ணலாய் - பெண்ணலா
 யாணலா யன்றி யலையலா யென்றனக்குங்
 காணலாய் வந்த கருணையே - நாணிலா
 தென்னையு மாண்டருளு மெந்தையே யென்மனமாய்
 கன்னையு மாறு கடைக்கணித்தா - யன்னையிலு
 நல்லானே வேண்டியவா நான்செய்ய முத்திதா
 வல்லானேயென்றனக்குவாய்த்தானே-சொல்லோடு
 செய்திமன மொவ்வாத தீமையென் செய்பணியுங்
 கைதவமே யென்றறியக் கல்லானே - மைதீர்ந்த
 சோதி யுருவே சுருபானந் தச்சுடரோ
 யாதி யுடனடுவீ றற்றானே - நீதியா

மேலானே கீழா மடியேற்கு வீடளித்த
 காலானே நாயேன்மன் கைப்பொருளே .. நாலான
 வேதங்க ளேழுதலா மெய்ந்தூல்க ளாலுன்றன்
 பாதந்தன் போற்றரிய பண்புடையாய்-வாதங்கட்
 கெட்டானே முன்னூல்க ளெண்ணுகின்றவெட்டுருவ
 தொட்டானே சிட்ட ருளத்தமிர்தே-கிட்டானே [த்
 விண்ணோர்க டங்களுக்கு மேதினிமே னிதியிலென்
 கண்ணா வந்தருளுங் கார்முகிலே - பண்ணார்
 மொழியார் விழிவலையான் மொத்துண்டு நாயே
 னழியாமைக் காத்த வரசே - யொழியாதே
 யெப்பொருட்குமெவ்விடத் துமெக்கரலத்துங்கலந்த
 * செப்பொருளே யெப்பொருட்குஞ்சேயானே-யப்
 [பொழுதைக்

கப்பொழுது மாரா வமிர்தே யடியடைந்தார்க்
 கெப்பொழுதுந் தித்திக்கு மின்சுவையே-செப்பரிய
 பூவோன் முதலாகப் புல்லீறு பல்லுருவாய்
 நீவேறு பட்டாய் நிராமயனே - யாவேறு
 பால்போ லொருதன்மைப் பட்ட பரம்பொருளே
 தூல்போயுணர்வரிய நுண்ணுணர்வே-வேல்போலுங்
 கண்ணார்தம் பார்வையாற் கட்டுண்டு கள்ளமுதும்
 பண்ணார் மொழிகள் பலவுங்கேட்-டண்ணாந்து
 நிற்கு மதியிளியே னேயமிலா நெஞ்சென்னுங்
 கற்கரையச் செய்ததிருக் கண்ணனே - நற்கமலப்
 பாதந் தொழுவறியாப் பாவியேற் குன்னறியும்
 போதந் தரவந்த புண்ணியனே - யேதந்

* செம்மென்பது - செப்பெனவலித்தல்காரமாயிற்று.

கெடுத்தானே கேடிலா நிற்பாதங் காட்டி
யெடுத்தானே யென்னு ருயிரோ - தடுத்தாண்டு
கொண்டானே யேதுங் குணமிலே னென்றறிந்துங்
தொண்டாகக்கொண்டசுடரொளியே-0கண்டானே
நில்லாத திங்கரும்பே யாவர்க்குங் கிழேனுக் [ன்
கல்லாதா ருள்ள வறியானே - பல்லுயிரு
மன்றானே யேழையேன் கன்னொழிய யாவர்க்குங்
தோன்றாது நின்ற சுருபனே - மூன்றாய
காலமே காலங் கடந்திடமே யெப்பொருட்டு
மூலமே யாவு முடிந்திடமே - கோலங்
கரியாய் வெளியாய்நீ செய்யாய் கருத
வரியா யெளியா யனந்த - விரிவே
யொடுக்கமே பற்பலவா யோதுகின்ற லோகத்
தடுக்கமே யவ்வுலகுக் காணி-யடுத்தவடி
வாகும் பளிக்கேபோல் யாதினுக்கு மவ்வவையாய்
நீகுன்றி லாத நிறையொளியே - யோகொன்றி
லொட்டானே யொன்றறியா வுன்மத்தன் கையிலகப்
பட்டானே யெட்டாய பல்லுயிரோ - யெட்டா
வகலமே வண்மையின்மற் றண்மையே யென்னுஞ்
சகலமே யொன்றாநீ தானே - பகலிரவொன்
நில்லா விரவியே யிவ்வண்ணத் துன்னுருவைச் [ய்
சொல்லாதேநான்காணச்சொன்னவனே-யெல்லாமா
நின்றானே யொன்றுமலா நின்மலனே துன்மனத்தி
லொன்றானே நீமுடிவி லொன்றானே - குன்றா
வொளியானே யென்னை யுவந்தாண்டு கொள்ள

0 ஒன்றுமென்பதின், உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது.

வெளியானே சால வெளியாய் - தெளியாதேன்
 வெற்றவெழும்பொய்யேன்மெய்யடியார்போலுன்ஓர்
 கற்றுப் பிதற்றுமது காதலொடுங் - குற்றமெனக்
 கொள்ளா தெனக்குங் குராகழறந் தாட்கொண்டு
 விள்ளாதென் னுள்ளிருக்கும் வித்தகனே - யெள்ளா
 வறிவே யறிவடங்கு மாலயமாய் நின்ற
 செறிவே யெலாங்கடந்த தேசே - பிறிவதறத்
 தேசாய மேனி தெளிந்தடைந்தோர் சேர்ந்தமைந்த
 வாசாம கோசரமே மற்றவைக்கு - நீசான்றாய்
 நின்ற யடியேற்கு நீயளித்த கண்ணதனு
 லொன்றாகப் பார்த்தளவி லுன்னையலா - தின்றி
 யிருந்த தினியடியே நேதாமென் றென்று
 திருந்து புகழுன்னைச் செய்வேன் - பொருந்தவுனை
 யாதி யிமையோர்க ளவ்வுலகின் நிவ்வுலகிற்
 போத முனஞ்செய்த புண்ணியத்தா - னாதன்
 தரணி மிசையதனிற் றுளடைந்தார் சன்ம
 மரண மறவருள வந்து - கரணங்கட்
 கெட்டா வொளியை யிதுவென்று கண்காணு
 மட்டாக்கு மென்று வரநினைந்து - கிட்டாராய்
 நன்மையான் மிக்கவர்க ணின் னுணங்க நாடரிய
 தன்மையான்றன்னைத் * தரவென்னக்-கெண்மையாற்
 தன்னு லவத்தை பலவாகத் தான்பாவித்
 தென்னு லனைத்து மிலவாக்கித் - தன்னாகத்
 தன்னுலே யென்னைத் தனதுருவே தானாக்கி

* தரவெனக்கென்பது-தரவென்னக்கெனவொற்றில்வழி
 யொற்றை புண்டாக்கியது.

யென்னுலே தற்றுதித்த வென்னுனை - முன்னுன
 வென்னரசனென்னப்பனெம்பெருமானென்றென்று
 நின்னரியபொன்னடிக்கே நின்றிறைஞ்சி - யுன்னரிய
 விசனே பெந்தையே யாவர்க்குங் காண்பரிய
 தேசனே யென்றென்று செப்புவார்-நேசமொடுந்
 பாதம் பணிவார் பரம்பரனே யென்றிசைப்பார்
 வாத்தகட் கெட்டாத வாழ்வென்பார் - போதத்தா
 லாய்தற் கரிய வறிவென்பா னென்னவலங்
 காய்தற்குத் தோன்றுங் கனலென்பார் - மாய்தற்கே
 வல்லேனே மாளா வகைகாக்க மண்ணில்வரு
 நல்லோனே யென்று நலங்கிளப்பார்-பல்லுயிர்க்குங்
 கோன்றானே யென்பார் குருபரனாய் வீடருளுந்
 சான்றானே யென்றுசதுரழிவார்-தோன்றுபெருந்
 சோதியே யென்பார் சுருபானந் தாவென்பா
 ராதியே யென்பா ரகமகிழ்வார் - நீதியழிந்
 தார்ப்பா ரரற்றுவா ராசிப்பார் கோலத்தைப்
 பார்ப்பார் மலர்ப்பாதம் பற்றுவார் - வேர்ப்பார்
 விழுவார் தொழுதெழுவார் விம்முுவார் விம்மி
 யழுவா ரதிசய்ப்பா ராவார்-வழுவாம
 லிப்படிநீ யெப்பிறப்பு மாளி லெழில்வீடாந்
 *செப்பதழந்திதென்று செப்புவா-ரெப்பொழுதும்
 போற்றுவார் நல்ல புகழ்மாலே கொண்டடிமே
 லேற்றுவா னென்செய்வே மென்றுரைப்பா - ராற்றே
 முடையானே யென்பா ருரைமறப்பார் யார்க்குங்
 கிடையானே யென்று கிளப்பார் - கிடையேனைத்

* செம்மென்பது, செப்பெனவிசாரமாயிற்று.

தொண்டாகக்கொண்டருளுந்தாயோனேநாயடியேன்
கண்டானேயென்று களித்திடுவார் - தொண்டுகொண்
டேத்துவார் கும்பிடுவா ரொந்தாய்கின் கோலத்தைப்
பார்த்துவாழ் வார்கின் பழுவடியார் - நாத்தழும்பப்
போற்று மவருட் புலையேனே யும்வைத்துச்
†சீர்த்ததிரு மேணித் திறங்காட்டிச் - சாற்றுமறை
நாடும் பரம்பொருளாய் நான்கெலிந்து பக்தியுடன்
பாடும் பரிசு பணித்தருளித் - தேடுகின்ற
விண்ணோர்கள் புண்ணியநீர் மெய்விடும் பாதென்னு
கண்ணீராமஞ்சனமேகாதலித்துப்-பண்ணாரும் [கடய
வேதமுதல்வெவ்வேறுபோற்றிசைத்த மெய்ம்மாலே
பாத மணியாதிப் பாரதனி - லாதமிவி
நாயேனே நீயாக்கி நானோதும் பாமாலே
யாயாம லாதரத்தோ டாங்கணிந்து - தேயமெலா
மாக்குந் திருப்போ னகமழுது செய்யாதென்
னாக்கு முயிரா யமுதாக்கி - நீக்கின்றி
நின்ற யிதுநினையே நெஞ்சருகே னுள்ளழியே
னுன்றாள் பணியும் வகையுணரே - னென்றாகப்
பாரோ லுனையடியேன் பாவியேன் வையமெலா
மாரானீ யாண்ட வருளுரையே - னூரூர்போய்ச்
சாற்றே னகமகிழேன் சம்பிரமத் துன்பாதம்
போற்றேன் புகழ்ந்து புகழ்ந்துரையே - னாற்றேனை
செய்யும் வகையறியேன் நீவினையேன்சேவடிசேர்ந்
தாய்ப்பும் வகையருளா யுத்தமனே - பொய்யன்றி

† சீர்த்தவென்பது, மூன்றுமெழுத்தினவெதுகை.

மேய்யேநான் செய்கின்ற விண்ணப்பங் கேட்டருளி
 யையே யருள வதுவேண்டுந் - துய்யதிருப்
 பாதந் தொழுவென்கை பார்மிசைமேல் வந்தாண்ட
 நாதன் றனைத்துதிக்க நாமனமுங் - கேதமறச்
 சிந்திக்க விண்ணருளைச் செய்யதிரு மேனிபைக்கண்
 பந்திக்க வென்புன் றலைபாளை - வந்திக்க
 வென்று முளைப்ப றொழிலடியார் யானதனி
 லொன்றுமுனைக்க வுளத்தெண்ணேன் - பொன்றுங்
 கடையெலாங் காய்ப்பசியை யஞ்சுதலா னுயேன்
 விடயமே மெய்விருட்ப லுற்றேன்-கொடுவினையேன்
 மாயவிட யத்தே மயங்கா வகையருள
 றிய தெனிற்சமிக்கச் செய்தருளல் - காயந்தான்
 விய வருளல் விரும்படியார் சிந்தையகத்
 தாய பெரும்பத்தி யாங்கருள - னீயருளிச்
 செய்யா தொழிதியேற் றிவினையேன் போய்நரகுக்
 கையா வொருவ னெனவமைவேன் - வையகத்தா
 ருன்னடியே னேதேனு மாளு லுனையிகழ்வா
 றொன்னுடையதிநெஞ்சையாரறிவார்-பொன்னடிகள்
 கூடும் பரிசு குறித்தருளி மற்றவைகொண்
 டாடும் பரிசெனக்கு மன்பருளிக் - கோடுமனன்
 போகுந் திறமருளிப் புண்ணியனே நின்னுருவே
 யாகுந் திறனே யருள்.

ஆ கண்ணி- அள.

புகழ்ச்சிமாலை முற்றுப்பெற்றது.

சிவ ம ய ம்.

சிவ சிவ சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அளவி றந்தது வருள்சிவ சிவசிவ
அகரி றைந்தது வடியினை சிவசிவ
வுளமி றந்துயி ருணர்வொடு பரமற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
களவு துன்றிய கனகலெ னுளநிறை
கழல்கொ ளன்பது கரையிலே சிவசிவ
தெளிவி னன்குறு தெளிதரு மனுபவ
திதிதி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க)

உபநீ டங்களு முவமையில் கலைகளு
மொருமை யிங்குற வறைதரு மொருபொரு
ளபய நன்குற வருளிடு வருவுகொ
டதுந டந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வுபய விற்பமு முவகையு மொழிவற
வொளிநு கின்றது சிவசிவ சிவசிவ
சிபம தொன்றற நிகழனு பவதிதி
நிகரி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ (உ)

வகையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
மனமி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ
வகம தொன்றிய வனுபவ திதியமீர்
தளவி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ

தருவ தன்றுள வடியவர் திரளொடு
சலனை வஞ்சனை யெனையுமொர் பெருநென
விகமெ முந்தரு ளிடலது கருணையி
னெலையி றந்தது சிவசிவ சிவசிவ.

(௩)

ஒளிரு நன்கழ னுதிசெய வரியந
லுபநி டங்களு மொருவிர கழிகில
துளப னன்குறு மயன்முத லீமைபவர்
* தொடர்வு மஞ்சவர் சிவசிவ சிவசிவ
யளிய தன்கழ லெளிதினி லளவறு
மதிச யங்கொடு துதிசெய வெனையருள்
வளநி னைந்தென துளமுக விறைகழல்
வருசு தந்தா வலிசிவ சிவசிவ.

(ச)

ஆளவை கொண்டிந விறைகழ லடைதா
வலம ருங்கல ருளவலி சிவசிவ
வளமில் வன்கலு மிவருள மதில்வசம்
வருதல் சங்கைய திலைசிவ சிவசிவ
வளர வன்பது விரகழி யடியவர்
மதியி லங்கிடு மிறைகழல் சிவசிவ
களவ நெஞ்சடை யெனையுந லடிமைகொள்
கருணை யங்கடல் சிவசிவ சிவசிவ.

(ரு)

உருகு நெஞ்சுடன் மயிர்முள கிதம்வா
வுரைத ளர்ந்தழு துவகைசெ யடியவர்
பருகு மின்பம திறைகழல் சிவசிவ
பகலொ டிற்கிர வதுமில் சிவசிவ

* தொடர்வுமென்பது - தொடர்வுமென இடைக்குறை
விகரமாயிற்று.

திருகு வன்புறு மெனதுள மிதுதிகழ்
திருவு ளஞ்செய்து செறிவிட மிதுவேன
வருத லென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
வளமை பென்புகல் வதுசிவ சிவசிவ.

(சு)

நடலை கொண்டிர வொடுபக லறமிக
நடுந டுங்கிடு மெனதுள மதுதனை
முடலை வன்பிண வுடலழி பொருளுந்
முழுதை யுங்கொடு சிவசிவ சிவசிவ
கடலை யின்பந லமிழ்தினை யெனதுறு
கரத லந்திகழ் மணியென வருளிய
படியி தென்செய்த படிசிவ சிவசிவ
பரம பண்டித னருள்சிவ சிவசிவ.

(எ)

ஒருக ணந்துய ரறும்வகையதுவற
வுகளும் வன்பவ வுத்தியின் மடிதரு
மிருக ணின்றிய வுறுசெவி டொயுமி
விழ்செய் வன்பிண வெனையுமொர் பொருளென
வருத ருந்திரு வருள்சிவ சிவசிவ
வடிவு கொண்டவ லபமிது சிவசிவ
* வருள்க ணன்றியொர் பொருளிலை சிவசிவ
வமல னென்செய்த படிசிவ சிவசிவ.

(அ)

உளம தொன்றிய வொருந்தி சிவசிவ
வுடனி கழந்திடு மொளியது சிவசிவ
வளவி நந்தந லமிழ்தது சிவசிவ
வகில மின்றிய வருள்சிவ சிவசிவ

* அருள்கண் வினைத்தொகை.

வளம்வி ளம்பிட விரகிலை சிவசிவ
 வணம தொன்றிடம் வகையிலை சிவசிவ
 வெளிதி கழந்தில கியதுதி சிவசிவ
 விகிர்ந நென்செய்த படிசிவ சிவசிவ. (க)

கருணை யம்புய முகமலர் சிவசிவ
 கருணை யங்கட லேருவிழி சிவசிவ
 வருண யந்திடு மடியிணை சிவசிவ
 வழகு துன்றிய வடிவது சிவசிவ
 விருண யந்திடு மிடருறு பிறவியை
 பெறியு மெந்தைதன் மறமது சிவசிவ
 திருந டன்றன தருள்சிவ சிவசிவ
 சிவநி கழந்தது சிவசிவ சிவசிவ. (க0)

சிவசிவசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

துவாதசநாம சங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

பேச வாதிமறை நாலு மோர்விரகு
 பேசி லாமைநனி பேசு பாதநம
 கூச வானவர்கள் கூற யானுனடி
 கூறு மாறுனருள் கூரு கோலநம

ருச துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

தூச வாபரண மார மாலைதரு

சோபை மாதருட றூய்தில் பாதவரை

கேச வாதியென வேச வாய்மையருள்

கேச வாயநம கேச வாயநம.

(க)

வேறு.

ஆராய வேதமுடி வாணாத பாதநம

வாசாபி சாசமற வேயாளு பாதநம

சீராய வானவர்க டேவாதி தேவநம

தேனரு பாதமலர் சீராக வோதுதொறு

நீராய வானவரை நேர்காணு பாதநம

நீதான தாகுமென நேரோது மாசில்பொரு

னாராய னாயபத மாநாட வேதிநம

நாராய னாயநம நாராய னாயநம.

(உ)

வேறு.

வாத வாதரறி யாத பாதநம

மாகர் நாடரிய வேக பாதநம

வோது வாரறிய வேத நாலுமன

மோர்வு றுததென வோது பாதநம

சீத வாதவழல் சேரு மாதவர்கள்

சேரு மாறுனடி தேரு மாறருளி

மாத வாவிழி வேனை யாளுநம

மாத வாயநம மாத வாயநம.

(ங)

வேறு.

தாரம் போதுபொரு டானென் றோதிநம

தாரம் பாலர்பலர் சார்பென் றோதிநம

வீரம் போதுதலை மீதந் தாளுநம

வேகம் போதுலெரி மாகங் காலவணி

நாரம் போதகனு மாவிக் கோதிநம
ஞானம் போயழிய நாசஞ் சேரியம
கோரம் போகவெனை யானுங் கோலநம
கோவிக் தாயநம கோவிக் தாயநம.

(ச)

வேறு.

கட்ட மாம்வினை கைத்த தாணம
கத்தும் வாதியர் கைப்ப டாய்நம
விட்ட மானவர் பத்தி யாய்நம
வெற்றி யாளவல் வித்த காநம
வெட்டு மாவுரு வத்த னேநம
வெட்டொ னுவரு வத்த னேநம
வெட்ட மாவா கிட்டு வாய்நம
விட்டு வேநம விட்டு வேநம.

(ரு)

வேறு.

பிறைகுடி வோனுமரி பிரமாவு மாதிரம
பெருவான மாதிரில வரைநாச காரிரம
துறைகூறு வாதருள மிருளான பாதநம
சுருபாவே னுவுருகு மவர்காணு சோதிநம
வறைகூவி நாயனைய வெனையாளு பாதநம
வமசே ராலுமறி வரிதாய பாதநம
மறைசூடி காபரண வணியான பாதநம
மதுசூத னையநம மதுசூத னையநம.

(சு)

வேறு.

புரையற்றி யாவையினு நிலையுற்ற பாதநம
புகழுற்ற தோறுமுடல் புளகித்து னேயமொரு
கரையற்ற மாதவர்க டமைகைத்த லாமலக.
கனியொக்க நாடிமிகு களியுற்ற பாதநம

ருசு துவாதசநாமசங்கீர்த்தனம்.

வுணையற்ற தாயுமறை யுணர்விற்படாததென
வொழிவற்ற சோதிவர வழியிட்ட வீரநம
திரையற்ற வார்கலிய தெனவைத்த பாதநம
திரிவிக்கர மாயநம திரிவிக்கர மாயநம.

(௭)

வேறு.

சோம னாகிடர் பூமு னையபொரு
டோமி லாதவுயிர் தோறு மேவிநம
நாம நாடுருவம் யாவு மாகியொரு
நாம ரூபமறு நாத பாதநம
தாய்மு னாகிவரு சார்பி யாவுநின
தாள லாதறிவி லாத தாபதர்கள்
வாய்ம னுலயம்வி டாத சோதிநம
வாம னுயநம வாம னுயநம.

(௮)

வேத ராகியுடன் வீடு சேரும்வகை
மேவு மாதரவி னார்க ளாயகில
ஐத ராலும்வழி பாடு மேவுமிரு
போதெ னுவுமுரை யாடு மாயநம
மாத ராதலம் வான நாடர்தொழு
மாக ராசர்பத மாய்வி லாமையிலை
சீத ராதரவில் வீத ராகரறி
சீத ராயநம சீத ராயநம.

(௯)

வேறு.

கழல்கூடு வாரிதய கமலால யாயநம
கலிகாலன் வாயின்மணை யிடுகால காலநம
வழல்சேர்மு னேயழியு மெழுகாக வேயுருகு
மடியார்க டாமறிய வுளதான பாதநம
குழல்சேரு மாறின்மொழி மடவார்கள் காதன்மிகு
கொடியேனை யாளவொரு குருவான கோலநம

வெழில்சேரு மாமுனிவர் தொழுமாதி ராதநம
விருட்சேச வாயநம விருஷிகேச வாயநம. (௧௦)

சித்தரா னார்களறி சிற்பிரகா சாயநம
செற்றமார் வாதின்மயல் செற்றதா டாளநம
மத்தரா யோதுபத கத்தில்வா தேயொழிய
மற்றிலா தாரமருள் வைத்தமா மாயநம
நித்தமா வேவல்செய்து நிற்கநே ராதுனடி
நித்தமா மேவல்செய்து நிற்கமா லாகுமதி
பத்தரா னார்கள்பெறு பத்மபா தாயநம
பத்மநா பாயநம பத்மநா பாயநம. (௧௧)

ஆழமுதை தீயவனி யாகாச மாகிநம
வானா லு நீழுழுது மாகாத சோதிநம
சீழுத வாகனன்மு னும்வானு னோர்பரவு
தேவேச ராலுமறி வாகாத தேசநம
* மாழமுது நான்மறைகள் வாசாம கோசரமென்
வாடாத பாதமலர் வாயார 0 வேறுதொறுந்
தாழமுது காரமென லானேசர் சார்புநம
தாமோத ராயநம தாமோத ராயநம. (௧௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கேசவனாரா யணன்கிளர்மாதவன் கேடொன்றிலாத்
தேசமர்கோவிந்தன் விட்டுமதுத்திரி விக்கிரமன்
வாசமுன்வாமனன் சீதரன்மன்னு மிருடிபத்ம
ஞசமிறாமோ தரனுருவாய்நின்ற நாமங்களே.

துவாதசநாம சங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

* முதுவென்பது - மூதென நீட்டல் விகாரமாயிற்று.
0 தொறுமென்பது - தொறுவென முற்றும்மை விகாரத்தா
ற்றொக்கது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

நமஸ்கார சங்கீர்த்தனம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவீருத்தம்.

மயக்குறு மாயையி னுல்விழி மறைத்தளி னுலறி
யேன்வழி, துயக்குறு நீள்வினை யாகிய துயர்க்குழி
நானனு காவண, மியக்கற வேயரு ளாம்விழி யென
க்கருளாலரு ளாயுறு, தியக்கற வேதெளி வாய்திகழ்
சிவப்பிரகாச நமோ நம. (க)

கணத்தினி லேபவமாகிய கடற்றுயர் போயழி யா
விடப், பிணத்தினை யேனழி யாவகை பிடித்தெனை
யாள்பெரு வேதிய, குணத்தினை யேதுமி லாயருள்
குறித்திடு சீரடி யார்தம, தெணத்தினி லேதெளி
வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (உ)

இருக்கொடு மால்பிர மாதிக னினேத்தய ராவுற
வாடிடக், கருக்குழி யேசர னாயுழல் கடைப்புலை
யாமெனை யாளிட, வருக்கொடு தானெதி ரோமனி யு
ளத்தினி லேகல வாவுறு, திருக்கற வேதெளி வாய்
திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (ங)

நடத்தின னேயுல கோடுபிர் நவிற்றிடு பேதமு
மாயவை, கடத்தின னேவினை யாடி கருத்தினை யா
ரறி வாரொனை, யடர்த்திடு மாயையி னூயி ரறப்பறி
யாவுளமேமனு, திடத்தின னேதெளி வாய்திகழ் சி
வப்பிரகாச நமோ நம. (ச)

இளைத்திட மாதவர் தாமின மிகத்தினின் மானுட்
னையெனை, வளைத்தரு ளாம்வலி யாலுற வணக்கியெ
ன் மாமயல் வேற, விளைத்தலி லாவினை வாகிய வி
ழுப்பொரு ளையடி யாரவர், திளைத்திதி மாமமிழ் தே
திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௫)

கதற்ற தலானல மேதுமில் கலைக்கட லூடலை யா
வகை, யிதத்தொரு மாமொழி யால்வெறு மிமைப்
பொழு தேழுடி வோதியென், மதத்தெழு மாமன
மாகிய மருட்கரு வோடழி வாம்வகை, சிதைத்துள
மேதெளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௬)

வகுத்தனை வான்முதல் பூதமு மயக்குறு மூனதும்
வேறெனப், பகுத்தவை தோறுளை யாயொரு பகிர்
ப்ப திலாத பராபர, தொகுத்தல கோடியிர் தேர்பர
துவக்கினை யானனு காவகை, செருத்துள மேதெ
ளி வாய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௭)

மறுத்தன னான தாரருண் மருட்டிற மாமதிகே
டதிற, பொறுத்திட லேபெரி யோர்கடன் புளைத்திற
மேது மிலாவகை, யறுத்தினை யாாடி நீழலி லமைத்
தழி யாவறி வாழுனைச், செறித்திடு வாய்தெளி வா
ய்திகழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௮)

அருத்தியி னோட்டி யார்பணி யமைத்துள நாளடி
யேனினி, கருத்துரை காயமு நேர்படக் கலக்கறவே
செயு மாறரு, ளொருத்தியை யாகம தாவமைத் தொ
ருக்கிய யோருணர் வாயெனைத், திருத்திய தேவர்க
டேவநற் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (௯)

விரித்தனை வேதமொ டாகமம் விளைத்தனை போக
மும் வீடதுந், தரித்தனை யாவையு மாயவை சதுர்
ப்பட வேகலவாவணம், புரித்தனை நீபரிபூரண புலத்
தய ராவழி வேனுயத், திரித்துள மேதெளி வாய்தி
கழ் சிவப்பிரகாச நமோ நம. (க0)

நமஸ்காரசங்கீர்த்தனம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

போற்றிசங்கீர்த்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கருவுருவிற் பிறந்தடியேன் கழியாவண்ணங்
கருணைவடி வாய்வந்த கழலே போற்றி
யுருகுமனத் தடியருட னெனையு மாண்ட
வுண்மையனே கழல்போற்றி யுடையாய் போற்றி
பொருவதறத் திகழொளியா யுள்ளத் தூறும்
பொற்புடைய பேரமிழ்தே புனிதா போற்றி
தெரிவருந் தேவர்கடந் தேவே போற்றி
சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (க)

முன்னவனாய் முதனடுவி நின்று நின்ற
 முழுமுதலே யடிபோற்றி முனியே போற்றி
 பென்னையுமோர் பொருளாக வான்டு கொண்ட
 வெலையிறுக் கருணையனே பிறையே போற்றி
 பன்னுமறை யிறுகளோர் கோடியா லும்
 பரிசிதென வரியபரம் பொருளே போற்றி
 தென்னவனே சயபோற்றி தேசே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (உ)

பிறிவதுவா யுலகதனி லநந்த பேதப்
 பின்னமதாய்ப் பினக்கிறந்த பெரியோய் போற்றி
 குறியதிலா வானந்தக் குன்றே போற்றி
 குறாகடலே யடிபோற்றி குரவா போற்றி
 மறுவதிலா மாகதமா மணியே போற்றி
 வள்ளலே வைப்பேயென் வாழ்வே போற்றி
 செறிவதுவே சயபோற்றி தேசே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ங)

என்றுமொரு படியாகி நின்றே யிந்த
 வுலகுயிரா கித்தழைத்த வெந்தாய் போற்றி
 பொன்றுமுடம் பளவதுவா யுழல்வேன் றண்ணப்
 பூரணமா வேதித்த புனிதா போற்றி
 குன்றலிலா மெய்ஞ்ஞானக் கோவே போற்றி
 குறாகடலே யடிபோற்றி குறியே போற்றி
 சென்றடையாப் பதமளித்த சிவமேபோற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ச)

ஒப்புனக்கு நீயேயா முணர்வே போற்றி
 யோங்கிமையோர்க் கறிவரிய வொளியே போற்றி
 யிப்பிறப்பை யறுத்திடுவா னேழை யேற்கே
 யெளிவந்த பெருமையனே யீசா போற்றி
 யப்புறத்துக் கப்புறமா யனுக வொண்ணு
 வதிதூர மேபோற்றி யணியாய் போற்றி
 செப்புதற்கு நாடுஒன்று மறியேன் போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ரு)

மாறாத பத்தியினுக் கெளியாய் போற்றி
 மதியிலேன் றனையாண்ட மைந்தா போற்றி
 வேறேது மில்லாத வினாவே போற்றி
 வித்தகனே யடிபோற்றி விமலா போற்றி
 யாறாத பேருவகைக் கண்ணீ ரன்ப
 ரகம்விட்டோ ரடிநீங்க வறியாய் போற்றி
 தேறாதா ருண்ணின்றுந் தெளியாய் போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (சு)

அறிவேது மில்லாத கடையே னாத
 லறிந்தருளி வைத்துமெனை யாண்டாய் போற்றி
 குறியேது மில்லாநல் லடியார் செல்வக்
 கோதில்குலத் தெனைச்சேர்த்த குரவா போற்றி
 முறியாத வானந்த மூறு வெள்ள
 மூலமே போற்றியருண் முகிலே போற்றி
 செறியாத செறிவேயென் றெளியே போற்றி
 சிவப்பிரகா சக்கனியே போற்றி போற்றி. (ஈ)

எல்லாமா யீறின்றி நின்றாய் போற்றி

யேதுமிலா வென்னையுமாட் கொண்டாய் போற்றி
கல்லாமை யடியேற்றிக் கல்வி யெல்லாம்

கடந்தபெரும் பதமளித்த கண்ணே போற்றி
யல்லாதொன் றில்லாத வறிவே போற்றி

யத்தனே போற்றியரி யானே போற்றி

சொல்லாவி் தெனவரிய சுகமே போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (அ)

இன்னிசையா யியலாகிப் பயனாய் நின்ற

வின்னமிழ்தே போற்றியிணை யிவியே போற்றி

மன்னியமா னுடனாகி யன்பர்க் கெல்லாம்

வாழ்வறவாழ் வளித்தாண்ட மணியே போற்றி

யன்னையிலு நல்லன்பா யருளா னாயே

இழாமைக் காத்தெடுத்தாட் கொண்டாய் போற்றி

துன்னியநற் பேரின்பச் சுகமே போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (ஆ)

போற்றும்வ ருளத்தமிழ்தாம் பொன்னே போற்றி

பூரணனே போற்றிபுரா தனனே போற்றி

வேற்றுவிசா ரங்கனெலாந் தீர்த்தாட் கொண்ட

வேதியனே விண்ணவனே விமலா போற்றி

சாற்றியமா மறையோடு மூவர் காணாத்

தத்துவனே சயபோற்றி தலைவா போற்றி

தோற்றமெலா மாங்கிசூஞ் சுடரோ போற்றி

சுருபானந் தக்கனியே போற்றி போற்றி. (க)

போற்றிசங்கீர்த்தன முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் திருநாமசங்கீர்த்தனம்.

என்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமாலுஞ் சேவின்மிசைத்திகழ்வானும்பூவின்மிசைச்
செறிவானுஞ் சீர்பெருகு மறைநாலுந் தேடிவின
மருமாலங் காயயர வடியேனென் றுகவென
தகமேநின் றுரமிழ்த மிகமேவும் பாதநம
வெரிமாகங் காலொடுயிர் தரைநீரென் றூழ்மதியெ
னிருநாலங் காகியவை யலவாகுங் கோலநம
துரிசாமென் றீயவினை யறநாளுந் கூரவருள்
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (க)

பலவாயென் றுகிநிகழ் பரமானந் தாயநம
பரவாநின் றுர்கள்பரு கமிழ்தாகும் பாதநம
மலவாகந் தீரவென * தலைமேவும் பாதநம
வலிதாரெஞ் சூடுருக வருவாயுன் பாதநம
வுலவாவன் பாலுருகி யுடையாயென் றோலமிட
வுரியார்கண்காணவரு மொளியாருங் கோலமொரு
சொலவாலென் பாலருள விசைவாயுன் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (உ)

மதியாதுன் பாதமலர் மருவாவென் பாவிமன
மருவாநின் றுரமிழ்தம் வளரநின் றுய்பெருக

* என்னென்பது எனவெனவகரச்சாரியை யிசைநோக்கி
வந்தது.

விதியாதென் றோதவினி யினியாய்நின் காருணிய
வியல்போவென்றோதிலல திறைவாவெஞ்சாதமு
ந்தியாயன் பாபெனது ணிறைவாயன் போடுபக [மு
னிசிதானெஞ் சானதுக யுருகாநின் நேகழல்க
டுதிபாநின் றுரொழிய வயியாய்நின் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ந)

கனியேயென் கோபெரிய கனியேயென் கோகடலு
ளமிழ்தேயென்கோவரிய கதியேயென்கோவினிய
தனியேயென் கோவடிபர் சானேயென்கோவெனது
தவமேயென்கோவெனதுதலைவாவென்கோமுனிவர்
முனியேயென்கோவென்முழுமுதலேயென்கோகருணை
முகிலேயென்கோவிறைவமுறையோவென்கோவெனது
துனியேகும்பார்வைபருள்சுகமேயென்கோவருள்செய்
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ச)

உலகாய்நின் றுய்விசுவி யுயிராய்நின் றுயலகி
துணர்வாய்நின்றுயடையவுடையாயென்றலொளிசெய்
திலகாருள் கோலமல தெதுதானுண் டாய்நிகழ்வ
திதுதானன்றாகுமென வெதுவேறுண்டாயிறைவ
கலகாய்நின் றுலுமிது கலகாநின் சீரலது
கதிவேறுண் டாகமதி கருதாதென் றாயமுடி
* துலகாநின் றுளலது சுமவாதன் பாகிவினோ
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (ரு)

குறையாதொன் றுலுமற நிறைவாகும் பாதநம
குறியாநின் சோதிதரு குரவாநின் பாதநம

* துலகவென்ப திடைக்குறை-அர்த்தம் துலக்கமுள்ளவன்.
ரு

சிறையாவென் றீமனமு னுறையாய்நின் பாதநம
சினமார்வந் தீரவருள் தெளிவாகும் பாதநம
மறையாலங் கோர்முனிவர் கணமாகஞ் சேரமரர்
மதியாலுன் றுளில்வழி படுமானின் றுயுமறு
துறையாலுஞ் சார்வரிய சுடோநின் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (க)

வழுவாவன் பாலினிய மனனூல்வந் தார்மதுர
மொழியானன்றாமது மலராலுன்றள்கடொழு
தெழுவாரிந் காதரவொ டுறையாவென் றோலமிட
வெழிலாருந் தீமெழுக தெனவேநின் றுவலுட
னழுவாரிந் த்ராதியர னயன்மாலங் காகவருள்
வலியாருங் காணும்வகை யடியேனுன் றுளிணைக
டொழுமாவந் தாளுமென துணையாகும் பாதநம
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (எ)

அழலாலுன் டாயகட லதுவாகுந் தீயபவ
மதிலேநின் றுழுமெனை யருளாலன் போடரிய
கழலாகுஞ் சீர்பெரிய கரையேவந் தேறவருள்
கனியேநின் கோலமல ரடியேகண் காணவரு
ளெழிலாருஞ் சீரடிய ரடியாலங் கேவுதொழி
வினிதாமன் போடுமென சிரமேகொண்டாருமிது
தொழிலாடுஞ் சோடுநின் தடியேனுங் கூடவருள்
சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (அ)

உரையாமிந் தோறுமென துளமானந் தாதிசய
மொழியா தன்பாயுருகி விழியாறங் கோடிமிகு
திரையாய்வந்தாலுமெனசெயலாலன் றீதொர்செயல்
சிற்றேனென்ற லுமிது தெரியேனந்தோவருள்செய்

புளையாதொன்றாலும் புலையெனஞ்சாரும்வனா

புகுவாவெஞ் சாமவழல் புலமாகுந் தியமிரு

* துளையாவுந் திரவெழு சுடராகும் பாதநம

சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (௯)

அறவாநின் பாதநம வறிவாநின் பாதநம

வமலாநின் பாதநம வருளேநின் பாதநம

நிறவாநின் பாதநம செறிவேநின் பாதநம

சிவமேநின் பாதநம தெளிவேநின் பாதநம

வுறவாநின் பாதநம வுயிரோநின் பாதநம

வுணர்வேநின் பாதநம வொளியேநின் பாதநம

துறவாநின் பாதநம சுகமேநின் பாதநம

சுருபானந் தாயநம சுருபானந் தாயநம. (௧௦)

திருநாம சங்கீர்த்தன மும்முப்பெற்றது.

உ

செய்யம்.

ம ஹ ா தே வ ம்.

கலிவிருத்தம்.

தேனுமைய துற்றேதினி கற்பொலவன் னெஞ்சற்

ருருவெனை யாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்று

னீரூயெழ வன்பாசமே நெஞ்சார நிறைந்தே

மாறாத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (௧)

* துளா - வேகம்.

பற்றேதையு மற்றாவர் நிற்கப்பழு துற்றே
யற்றேனெனவாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான்
அற்றார நிறைந்தேசக சிற்சாகர மாயே
வற்றாத மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (உ)

ஆசைக்கட லுற்றேயழி வேளைப்பொரு ளாவந்
தாசற்றநல் லாராவமிழ் தந்தோசெய்த தென்றான்
றேசுற்றென துள்ளேசக சிற்சத்தது வாயே
மாசற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ங)

குடியாவடி யோமாவெனை யாட்கொண்ட தனக்கே
நெடிதாகிய வன்பாயிட நித்தன்செய்த தென்றான்
படியேது மிறந்தேபரு காவல்லமிழ் தாயே
வடிவாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (ச)

முட்டாரிய மத்தேனலன் முத்திக்குற முற்றும்
விட்டேனல னற்றேனலன் வீரன்செய்த தென்றான்
கட்டாமிரு பாதிக்கறை யற்றார்கரி மேலா
மட்டாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ (ரு)

விதியார்கலை மேவும்மெலை யின்றயொழி வின்ற
யிதமோடக மல்லானெனை யந்தோசெய்ததென்றான்
கதியாயொளிர் கண்ணையென தெண்ணேது மிறந்தே
மதியாய மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (சு)

* எழிலுற்றெலை யின்றயவி யோனிக்கதி தோறு
மழலுற்றழி வேளைப்பர னந்தோசெய்த தென்றான்
பொழிவுற்றுல கெங்கும்புர ணப்பூரண மாபே
வழுவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (எ)

அற்றூர்த மகத்தேயமிழ் தச்சாகர மாயே
வற்றூதவ ளத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்றூ
ளற்றூயினு மிக்கார நலத்தானுவ மத்தான்
மற்றேது மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (அ)

கருவுற்ற பவச்சாகர முற்றேகழி வற்றே
வெருவுற்றழி வேனைப்பர னந்தோசெய்ததென்றூ
னுவற்றரு வற்றேயெ னுளத்தேயமிழ் தானுன்
மருவற்ற மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (சு)

முந்தாவம ரர்க்கும்மறி வொண்ணுனடி யார்பா
னந்தாத நலத்தானெனை யந்தோசெய்த தென்றூன்
றந்தாளினை தந்தானுயிர் கொண்டானொரு தானுய்
வந்தாரு மஹானந்த மஹாதேவ மஹாதேவ. (க0)

மஹாதேவ முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அருட்கழல் விளக்கம்.

—❦—

அறசீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

புகழ்மிகு கனவி சிறக்கவோ புவிபகம் விளைவு பெ
ருக்கவோ, மகிழ்தரு முவகை புயிர்க்கெலாம் வளமி
டையறமிக வைக்கவோ, தருமறை மறையவர் மிக்க
தா பதர்சுரர் பசுவின முற்றெலா, மிகமிகு பெருவள
முய்க்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (க)

மனுநெறி யுலகில் விளைக்கவோ மவுனரு * ஞாலகி
ன் ஞுடூத்தவோ, நினைவரு முலகி லுயிர்க்கெலா கில
விய விதம தளிக்கவோ, வுனவரு முயிர்க ஞுளத்
தெலாமொழிவரு முணர்வொளிர் விக்கவோ, வென
திறை கமல மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர் வி
ளக்கலே. (உ)

அருளற மெவையும் விளக்கவோ வறுசமயமுமெ
ய் விளக்கவோ, பொருனெறி யெவையும் விளக்க
வோ பொழிலவை முழுதும் விளக்கவோ, வெருள
று சிவமதெறித்துநே ரிலகிடி மியல்பு விளக்கவோ,
வெருளறு கமல மலர்ச்செய்தாள் விரைவுட னடிய
ர் விளக்கலே. (ங)

தொலைவினை முழுது மறுக்கவோ துயருறு பிற
வி தொலைக்கவோ, வலைகெழு மவல மறுக்கவோ வ
ளவறு மழகு விளைக்கவோ, நிலையுறு மடியர் நினைத்
த்சீர் நிகழ்தரு முழுது முடிக்கவோ, வெலையறு சுரு
பன் மலர்ச்செய்தா ளெழில்பெற வடியர்விளக்கலே.

கதுவிய மயல்கள் கலுழ்ச்சினோய் கடுகிய வெரு
ளி கழற்றவோ, விதமுறு முலக மழித்துளே மிகுத
ரு புரண மளிக்கவோ, விதமுட னகமு மழித்தசீ
ரொழில்பெற விசைய விழித்துநேர், பொதுவுறு நி
றைவ தளிக்கவோ புனிதனதடிகள் விளக்கலே. (ஊ)

அறைவுறு சமய வகைக்கெலா மமைவுறு சமை
வை யளிக்கவோ, நிறைவொடு குறைவ திறக்கவோ
நிலவிய நிறைவை நிகழ்த்தவோ, விறவறு பரம சுக

கூறாதேயே பெவருநு மிலக முழுத்தவோ, செறிதரு
குரவன் மலர்ச்செய்தா டிகழ்தரவடியர் விளக்கலே.

அலைதரு கலைக ளகற்றவோ வமைவெனு மிரத ம
ளிக்கவோ, விலதுள தடைய விறக்கவோ வெழின்
மிகு மொருமை யெறிக்கவோ, நலமிகு மடியர் கினை
த்ததாய் நவையற கிகழு நலத்தையே, யிலகிட வெ
ளிதி னளிக்கவோ ஊறகழ லடியர் விளக்கலே. (எ)

அசைவறு முனிவர் தவத்திலே யழலொடு புன
ல்க ளவந்துளே, வசையற முயலும் வருத்தமார் வ
ளர்தரு துயர மரிக்கவோ, நசைகொடு விடய விட
த்துளே நடலைசெ யெனையு நினைத்துநே, ரிசைதரு
சுழல்க ளளிக்கவோ விறைகழ லடியர் விளக்கலே. (ஒ)

அதிசய மிகவு மெனக்குமா லயன்முத லமர ரய
ர்ப்பொடே, யிதமக மதனி லினைக்கவே யிடருது ம
வல வெனக்குளே, யுதிசெயிவ் வுலக முயிர்க்கண்மே
லுளபர முழுது மொளித்தசீர், நிதியினை கிகழ வளி
க்கவோ நிமலன தடிகள் விளக்கலே. (க)

அருட்கழல் விளக்க முற்றுப்பெற்றத.

உ

சுவமயம்.

அ ப ய ம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந்
திண்டேன் மணில்வாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயறீர் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம்.

(க)

வேண்டா மையைவேண் தெலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புனாதீர் பொருளாத்
தூண்டா தொளிர்சோ தியதாம் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம்.

(௨)

பொய்யா முடலு முலகும் பொருளென்
லுய்யா வகையா லுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினையா
மையா வடியே னபய மபயம்.

(௩)

போதோ நெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையாண்
மதே யிவனே யெனவந் தருளு
* மாதா வடியே னபய மபயம்.

(௪)

தூரிசா கியசுற் றமதா கியதொல்
லரவா டியெழுந் தனையா வகைதா
னுருவா யெனையாள் பவனே யொழியா
வருளா பரணு வபய மபயம்.

(௫)

தாய்தந் தைகுலம் பொருள்கல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுளமே யுணர்வே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம்.

(௬)

தன்னால் வினையுஞ் சகசீ வபரந்
தன்னு லழியுந் தனதாம் விழியா
லென்னு லெனையென் னீலெனக் கருளு
மன்னே யடியே னபய மபயம்.

(௭)

வேதா கமமே முதனா லலைவா
விதா மிதுவன் றெனவோ திடுமப்
பேதா திகளா யொருபே தமிழா
வாதி யடியே னபய மபயம்.

(அ)

அன்பா மிமையோ ரயர்வெய் திடவே
* யின்பான் முருடா மெனையா எவிரைந்
தென்போ லுருவா யெனையுண் டொளிநு
மன்பே யடியே னபய மபயம்.

(க)

திருளே வெளியே யிழிவே யுயர்வே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளேன் மனனே மனிவி டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம்.

(க0)

அபய முற்றுப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

ஸ்வருபானந்தசுவாமிகள்

ச ர ண ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவ்ருத்தம்.

பவமற முனிவோனே சரணஞ் சரணம்

பகவற முழுதானாய் சரணஞ் சரண

மவமற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண

மடியினை தருவானே சரணஞ் சரண

* இன்பான்முருடு-பராய்மரம்.

நவமது முணர்வேயுன் சரணஞ் சரண
நணுகரு மொளியேயுன் சரணஞ் சரணம்
தவமுது பயனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய சூரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க)

உயர்வற வுயர்வோனே சரணஞ் சரண
முலகமொ முயிரானுய் சரணஞ் சரண
மயர்வறி வறுநாதா சரணஞ் சரண
மவமுறி லணுகோனே சரணஞ் சரணம்
கயவரு ளிருளானுய் சரணஞ் சரணம்
காதல மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயலது முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய சூரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (உ)

அறுசம யமுமானுய் சரணஞ் சரண
மறமற மகல்வோனே சரணஞ் சரணம்
வெறுமறி வருவானுய் சரணஞ் சரணம்
வினைவறு வினைவேயுன் சரணஞ் சரண
மறுகலில் பதமேயுன் சரணஞ் சரண
மறுவறு மணியேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு தெளிவேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செயசெய சூரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ங)

படருறு வினைநாசா சரணஞ் சரணம்
படிமுதன் முழுதானுய் சரணஞ் சரண
மிடரற வெனையாள்வாய் சரணஞ் சரண
மெனையெனி லருள்வானே சரணஞ் சரண
முடலுயி ருணர்வானுய் சரணஞ் சரண
முருகுள நிறைதேனே சரணஞ் சரணம்

திடமுது முனீர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ச)

கனிமய லதுகாய்வாய் சரணஞ் சரணங்
கருதரு பரனேயுன் சரணஞ் சரண
மொளியினி லொளியேயுன் சரணஞ் சரண
மொழிவறு முனீர்வேயுன் சரணஞ் சரண
மனிதரு கனியேயுன் சரணஞ் சரண
மருள்பொழி யமுதேயுன் சரணஞ் சரணங்
தெளிதரு சிவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ரு)

சுகமது வடிவானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சுருதியின் முடிமேலாய் சரணஞ் சரண
மிகபர மறுமீசா சரணஞ் சரண
மினையிளி யிறைவாவுன் சரணஞ் சரண
மகமுறையமலாவுன் சரணஞ் சரண
மடியர்த மரனேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
சுகமது முழுதானாய் சரணஞ் சரணஞ்
சயசய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (சூ)

அழிவறி பவனானாய் சரணஞ் சரண
மறிபொரு ளதுவானாய் சரணஞ் சரண
முறிவறு சுகமேயுன் சரணஞ் சரண
முழுதுணர் முனியேயுன் சரணஞ் சரணங்
குறைவறு நிறைவேயுன் சரணஞ் சரணங்
* குணகட லமிழ்தேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
செறிதரு பலநாசா சரணஞ் சரணஞ்
செய்செய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (எ)

* குணக்கடலென்பது - குணகடலென இசைநோக்கித்
தொக்கது.

விரகரு விரியாயுன் சரணஞ் சரண
 மிகுமொளி விமலாவுன் சரணஞ் சரண
 மரணி யயனேயுன் சரணஞ் சரண
 மகமித மறுசோதி சரணஞ் சரணம்
 பரவுற வினியாயுன் சரணஞ் சரணம்
 பழுதறு முணர்வேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 சிரமுறு தவமேயுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (அ)

செருவது மிகவேகொண் டலையுஞ் சமயஞ்
 செறிவற வழகாருங் கழறந் துளமே
 மருவியென் மதியாயென் மதியன் றியிலே
 மலர்தரு சுருபாவுன் சரணஞ் சரண
 முருவுட னருவாயொன் றதுவன் றியிலே
 யுரையுட னுணர்வாய்நின் றவையொன் றறவே
 தெரிதரு தெளிவாமுன் சரணஞ் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (ஆ)

சடவுடல் வடிவாய்நின் றுழல்வேன் றனையுந்
 தரவொரு பொருளாவிங் ககிலந்தனிலே
 மிடைதரு மிமையோரங் கலம்வந் திடவே
 வினாவொடு வருவாயுன் சரணஞ் சரணந்
 தடையற வடியார்தந் திரள்சென் றவர்முன்
 றழன்முக மெழுகாநின் றுருகும் படியென்
 றிடவுள நெகவேதந் தருளுன் சரணஞ்
 செயசெய குரவாவுன் சரணஞ் சரணம். (க)

சரணமுற்றுப்பெற்றது.

உ
கெமயம்.

அடைக்கலம்.

கலிங்கத்தம்.

தந்தை தாய்மனை விடேனுந் தன்மையிற்
சந்தை யானது சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேருறிக் கொண்டெனை யேன்றுகொ
னந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம். (க)

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற்
முனெ னுள்ளஞ் சேத்து விழாவகை
ஞான நாயக னேருறிக் கொள்ளெனை
யானை யாவறி யேனுன் னடைக்கலம். (உ)

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுனம் போய திடாவகை
யேம நானறி யேன் குறிக் கொள்ளெனைச்
சேம மேதெவி வாயுன் னடைக்கலம். (ங)

வஞ்ச மேமகிழ் வேமடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச லில்லறி வேருறிக் கொள்ளெனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (ச)

சமய வாதங்கள் சாற்றுபே தக்கலைச்
சுமையி லேயுளந் தான்று வளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேலென் றருளிடு
விமைய வாவினற வாவுன் னடைக்கலம். (ரு)

விரத மோடி தவம்பல வெந்நெறிப்
புராத னாடுளம் போய்ப்புலம் பாவகை
வரத னேகுறிக் கொள்ளுள மாக்கனி
யிரத னேயிறை வாவுன் னடைக்கலம். (க)

சீத மோட்டழ நிமை நலங்குல
மேத மொன்றற வேயுள மொத்திட
நாத னேகுறிக் கொண்டு நடத்தெனை
* யாத னேனறி யேனுன் னடைக்கலம். (எ)

பஞ்ச மோடி மழையடை பூசனேய்
நெஞ்சி 0 னுரை நிலைகுலைக் கத்தகு
நெஞ்ச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞ்ச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். (அ)

மிஞ்சி யேமிடை செய்விசற் பங்களா
னெஞ்சொர் போதொரு வர்க்கு நிலாமைகண்
டஞ்சி வந்துன் னடைக்கலம் பூண்டவென்
னெஞ்ச மேவி யிருந்தரு ணின்மலா. (க)

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளந்துவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (க0)

அடைக்கல முற்றுப்பெற்றது.

---

* அறிவிலான் 0 ஆராயுமென்னும் முற்றும்மை ஆராயெ
ன விகாரத்தாற்றொக்கது.

சிவசங்கரம்.

—ஜெ—

அறுசீர்க்கழிநெடிநடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வினைமங்கிட விஞ்ஞாந வங்கொடு

வெறுமொன்றறி வின்றிய வென்றனை
வினைவங்கது வின்றி நிரந்தரநெறியென்கண தெங்கு நிகழ்ந்திட
வினமின்றி யொருங்கி யவழ்ந்திடவிருவென்றிறை வன்செய்த நன்செய
றினையுஞ்சக மென்பது மொன்றிலை

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க)

பகலிங்கிர வென்ப திறந்தொரு

படிநின்றொளிர் கின்ற பரம்பொரு
ளகநின்று திகழ்ந்திடு கின்றமையறிவங்கயர் வொன்ற தறும்படி
தகவிங்கிது சுண்டுகொ ளென்றிறைசரணந்தலை தந்திட முன்றிகழ்
செகநன்பர மங்குபி ரிங்கிலை

சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(உ)

சடவன்பிணி துன்ப தாஞ்செறி

தசைவன்பிணம் வன்கழு குண்டியிவ்
வுடலீன்பம தென்றழி யும்பொருளுடன்மங்கிடு மொன்றறி வின்றிய
சடனென்றன புன்றலை தன்றிகழ்

சரணந்தினை யெங்கு நிறைந்துள

திடம்வந்து தெளிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(௩)

உலகங்களு மும்பர் பதங்களு
மொருவுந்திண மென்பது மொன்றற
கிலும்பர னன்கழ றங்கிய
நிகழ்ன்பர்த நெஞ்சு நிறைந்தது
கலகங்கொள் பவங்க ளிறந்தன
கரணங்க ளடங்க மடிந்தன
செலவுஞ்செய லன்றி யிருந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(ச)

இதமங்கக மென்ப திறந்தன
விககன்பர மின்றி யொழிந்தன
விதமங்குறு வன்சம யங்களும்
வெறுமொன்றல தின்றி முடிந்தன
பொதுவொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
புனிதன்கழ லெங்கு நிகழ்ந்தது
* திதம்வந்து தெளிந்தொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(௫)

விரதங்க டவங்கண் முடிந்தன
வினைவெம்பவ பந்தி செறிந்துள
o கரமொன்றிய கங்குல் சழிந்தது
கரையின்றிய விற்பம் விளைந்தது
சரதந்தனை யன்றிய தொன்றுமி
றலைவன் சரணங்கள் சமைந்தென
சிரம்வந்து செறிந்து திகழ்ந்தது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(சு)

* திதம் - இருக்கை. o கரம் - சிறுமை.

எவமன்றிய தொன்றறி வின்றிய
 வெணையன்பரொ டங்குற நன்றிசெய்
 தவவன்பர்க டம்பர மன்றன
 சரணங்களை யென்றலை தந்திட
 நவமொன்றற வெங்கு நிறைந்துள
 நயனந்திக ழின்ப ரெடுங்கடல்
 சிவநின்று திகழ்ந்திடு கின்றது
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(எ)

இறைநன்கரு ளின்செய லென்சொல
 வெழினன்கண மொன்றிலை யங்கதின
 மறையெங்கனு ரின்று புகழ்ந்திடு
 வளம்வந்து வரம்பதி றந்தது
 வறிவங்கயர் வின்றி நிறைந்தென
 வகநின்றமிழ் தம்பொழி கின்றது
 சிறைவன்பவம் வெந்து விழுந்தது
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(அ)

பனுவன்கலை யின்கண றைந்திடு
 பருவங்கள் கழன்றொளிர் பங்கய
 தனநன்கழ றன்றிக ழுன்பர்க
 டலையன்றியு மென்றலை தந்தொரு
 வினமின்றிய வின்பம் விளைந்திட
 விருவென்றிறை வன்செய்த விஞ்சையார்
 திணையும்புக லுந்திற மொன்றிலை
 சிவசங்கர சங்கர சங்கர.

(க)

புணியங்கண் மறங்கள் பொலிந்திடு
 புலனங்கர ணங்கண் மடிந்தன

பிணிதங் * கவ வென்பது தன்றிகழ்
பெருவள்குல சண்டை கழிந்தது
வினையன்றிய விற்பமெ னன்கழ
லேவங்கொடு நண்பக வின்றியோர்
தினமங்கொழி வின்றொளிர் கின்றது
சிவசங்கர சங்கர சங்கர."

(க0)

சிவசங்கர முற்றுப்பெற்றது.

—*—

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அ ப ய வ ர த ம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்த னேயறி வானந்த நாடனே
சுத்த னேசுரு பானந்தச் சோதியே
நித்த னேயப யந்நிகழ்ந் திட்டிடச்
சித்த னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(க)

அமல மாகிய வானந்த நாடனே
மூமல மாமிருள் போக்கிய மூலமே
விமல மாமப யம்வினங் கிட்டிட
வமல னேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே.

(உ)

(* அவாவென்பது-அவவெனக்குறியதன் தோர்க்குறுகிற்று.)

அருள நேரிக ழானந்த நாடனே
பொருள லேனையு மாளுடைப் புண்ணியா
தெருள நேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வருள நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ந)

ஆசி லாவழி வானந்த நாடனே
மாசி லாமன மன்னுஞ் சுருபனே
யிச நேயப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேச நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ச)

ஏக நேயெழி லானந்த நாடனே
சோக மேது மிலாருட் சுருபனே
* யாக நேயப யம்மமர்ந் திட்டிட
யோக நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ரு)

நண்ண லேனவி லானந்த நாடனே
யெண்ணி லேனையு மாண்டரு ளீசனே
திண்ண மாரப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வண்ண லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (ஸ்)

மாழி லாமகிழ் வானந்த நாடனே
யாறு வாருளத் 0 தண்ணிக்குங் கன்னலே
யீழி லாஷப யம்மிலங் கிட்டிடத்
தேற லேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (எ)

அருத்த நேயம லானந்த நாடனே
கருத்த னேனையு யாள்கரு ணாலயா

*ஆகவென்பதற்கருத்தம் - சுகளிகரித்தவனென்பதாம்.

0 அண்ணித்தல் - தித்தித்தல்.

அச

அபயவரதம்.

ந்ருத்த நேயப யந்திகழ்ந் திட்டிட
வொருத்த நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (அ)

ஐப நேயரு ளானந்த நாடனே
பொய்ய நேனுள மேவும் புனிதனே
மெய்ய நேயப யம்விளங் கிட்டிடச்
செய்ய நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (க)

நம்ப நேனான வானந்த நாடனே
வம்ப நேனுள மன்னுஞ் சுருபனே
யம்பொ நேயப யம்மனைந் திட்டிடச்
செம்பொ நேதிரு வுள்ளத் தடைத்திடே. (கௌ)

அபயவரதமுற்றுப்பெற்றது.

—❧—

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருட்பத்து.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஈருணை யாகின்ற கண்ணுடைக் கரும்பே
கன்ன லேநற் கலைக ளளப்பொணைப்
பொருள நேபுலை யேனையும் பொருளாப்
பூமி தன்னில்வந் தாண்டதோர் புனிதா
தெருள நேசிவ ப்ரகாசனே தேனே
திகழு மன்பர்தந் கவலையை நீக்கி
யருள நேயஞ்ச லஞ்சலென் றன்ப
ரின்ப நன்குற வங்கண வருளே. (க)

ஓது மாமறை யாடிரங் கோடி

புணரு மாறற வேங்கொளி யாய

நாத நேரணு கருளத் திருளே

ஞான வாரமிழ் தேநலஞ் சுவையே

சீத வாராருட் சிவப்பிர காசா

திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கிப்

பேரத வின்பமும் போகமும் புகழும்

பொருவி லன்பரைப் பொருந்திட வருளே. (உ)

தேவ தேவனே சிவப்பிர காசா

சிற்சு ருபநற் செழுஞ்சுடர்த் தேனே

பாவ நாசனே பத்தர்த மெய்ப்பிற்

பழுதி லாதநற் றுணைவனே பரமா

வாவ வென்றன்பர் கவலையை நீக்கி

யளவி லாவின்ப மழகுற வருளா

யோவி லாவரு ளேவடி வாய

வுத்த மாமத்த னேனுளக் கனியே.

(ங)

கின்னை யன்றியோர் பொருளிலர் நினைபு

நினைவு வேறிலர் கின்னையே திகழும்

பொன்னும் போகமும் புகழொடு வலியும்

பொருந்து மூர்மனை காணியும் புகலு

மன்னை யுஞ்சற் றமுமற்ற துணையு

மாக வேநினைந் தன்றிபொன் றறியா

வன்ன வன்பர்தங் கவலைய தகல

யளவி லின்பநன் கழகுற வருளே.

(ச)

தென்ன வன்சேரன் திகழ்தரு சோழன்

றேச மங்கங்கு திகழ்தரா சாளு

மன்னர் நியமைச்சர் நாற்படைத் தலைவர்
 மந்து நியவர் மதியுநீ மனநீ
 யுன்னை யேதுணை யாகநன் குடைய
 வொப்பி லன்பர்தங் கவலையை யொழித்துத்
 தென்ன னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
 திகழு மன்பருக் கின்பநன் கருளே. (ரு)

வேத கித்தே விண்ணவர்க் கரசே
 மெய்யர் மெய்யனே பொய்யர்தம் பொய்யே
 யாத னேனப ராதமே செய்தே
 னாபி னுந்நினை யன்றிமற் றறியேன்
 சித னேசிவப் பிரகாசத் தேனே
 திகழு மன்பர்தங் கவலையை நீக்கி
 நாத னேயின்ப நன்குற வருளாய்
 நாயி னேனையு மடிமைகொண் டானே. (ரு)

முனிவி லாதபே ரருளுடை முனியே
 முத்த னேயொப்பு மிக்கவரில்லாத்
 தனிய னாகிய சம்புலே தலைவா
 தத்து வாகத்தர் வைத்தமா நிதியே
 கனியு மாவருட் கற்பகக் கனியே
 காத லாசுன்பர் கவலையை நீக்கி
 யினிதி னின்பமு முவகையு மருளா
 யென்னை யானுடை யெம்பெரு மானே. (எ)

அன்பி லேனுனக் கழிவுறு போகத்
 தாசை வெள்ளமு மயலுமே யுடையே
 னென் * பொ லாமணி யேயிவை கண்டு
 பிரங்கி யேன்கொண் டாண்டதுன் னருளே

* பொல்லாமணி - பொள்ளாமணி.

யின்ப னேசிவப் பிரகாசத் தேனே

யேழை யேன்குற்றங் குணமெனக் கொண்டு
நன்பொ னேயன்பர் கவலைதீர்த் தின்ப
நல்க வேண்டுகெம னற்றவப் பயனே.

(அ)

நின்க ழற்குநா னன்பில னாத

னீயு நானுமே யறிவமத் தனைமற்
றுன்க ழற்குநா னடிமையென் பதுதா
னுலகெ லாமறி யும்பொரு ளாதனற்
றுன்ப முற்றிடி னானுனைச் சிரிப்பர்
சுருப நன்குறிந் துகிப்பது முனையே
யன்ப தற்பொருட் டும்மரு ளாலு
மன்ப ரின்புறத் துன்பறுத் தருளே.

(ஆ)

திருந டத்தா சேசுரு பாவென்

றிமே நல்லருட் சிவப்பிர காசா
வுருவெ டித்துவிட் டிடையிடா துழலு
முற்ப வக்கி வாகிய வொருவா
பருவ துற்றநல் லன்பர்தந் துயரைப்
பாற வேசெய்துன் பழுதிலா விற்ப
மருவி டச்செய்திவ் வுடலுள தனையு
மகிழ வைத்துள மன்னிநீ யருளே.

(க)

அருட்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

காரணற்காணாக் காரணத்திகழ்ச்சி.

இத

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள் மீது

ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவர் நின்றயாத் துன்பப் பிறப்பி
லழுந்தே லெனவெனைத்தா னாழிப் புறத்தி
லுழுந்தூர் பொழுதி னுணர்த்தா னுணர்த்த
செழுந்தேற லுண்ணச் செவியுஞ் செவியே
தேசிகன்சீர் கேளாச் செவியுஞ் செவியே. (க)

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பை பழுத்துதிர்ந்தோர் கொள்கைவாயின்னுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விரும்பத் தவமில்லா மெய்யென்ன மெய்யே
மெய்க்கோயி லாகாத மெய்யென்ன மெய்யே. (உ)

ஒளிக்கு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க ணெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழல்காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. (ங)

பொற்றா மரையவனுய்ப் புத்தேளி ராயவர்தஞ்
சற்றா மரசாய்ச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சுற்றா மராபோற் சுழலா வகையாண்ட

நற்றூ மரைமுரலா நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கவரா நாசியு நாசியே. (ச)

உயர்ந்தவா னேரு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப் பார்மிசையே யென்னை
யயர்ந்தவா மூடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நற்சூரபா னந்தனென்ன நாவென்ன நாவே. (ரு)

மலரோன் முதலார் மறைகோடி கோடி
கலைதேடி நின்றயாக் கண்காண வந்தென்
றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றாவ
வலந்தேடிப் போகா வடியு மடியே
யாலயஞ்சூழ் போகா வடியு மடியே. (சு)

குழலே யனையமொழிக் கோல்வனையார் மாயச்
சுழலே யுழலுமனத் தொல்வினையேன் செல்லு
மழலே யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
கழலேவல் செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாக் கையென்ன கையே. (எ)

உவமந் தனக்கி லுபநிடதந் தேடுஞ்
சிவமுந் திருவுருவாய்த் தியேன தெல்லாப்
பவமுந் கெடவருளும் பங்கயத்தே வீழ்த்
தவமுன்பு செய்யாத தலையுந் தலையே
தலைவன்றூள் சூடாத தலையுந் தலையே. (அ)

சீர்பாடு மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைமிகு
மார்பாடுஞ் சாராத வானந்தன் றுன்வந்திங்
கோர்பாடு மில்லே னுளமறிய வுள்புகுந்த

கூ0 காரணற்காணுக்காரணத்திகழ்ச்சி.

நேர்பாடி தானினையா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே
நெக்குநெக் குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. கூ
இம்மை மறுமை யெனப்பகரு மின்னல்சேர்
பொய்ம்மை யுருவாகிப் பொன்றாமைப் போதமாய்
மெய்ம்மையா னந்தம் வெறுமின்ப மாய்விளங்குந்
தம்மைப் பெறுகல்லார் தரமென்ன தரமே
தற்சுருப னாகாதார் தரமென்ன தரமே. (க0)

காரணற்காணுக் காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சீர்பாதவல்லபம்.

கலிவருத்தம்.

ஆபத் தனமாகு மாபத் துணையாகு
மாபத் தினைவேரோ டரியும் மயிலாகு
மாபத் ததுமேவா வரணம் மதுவாகு
மாபத் ததுசம்பத் தமலன் கழறானே. (க)

இடருக் கிடராகு மிடரற் றிடமாகு
மிடணப் பொடிசெய்தற் கெறிநற் படையாகு
மிடருக் கிசைவொண்ண வெழிலா ரரணாகு
மிடரற் றிடுமின்பத் திறைபொற் கழறானே. (உ)

அழிவுக் கழிவாகு * மழிவற் றிடமாகு
மழிவைக் கருவேரோ டரியும் மயிலாகு
மழிவற் றெழிலாரு மன்பர்க் கருண்மிக்குப்
பொழிந் கருபன்றன் புனைபொற் கழறானே. (ங)

துயரைத் துயர்செய்யுந் துயரற்றிட மேவுந்
துயரைத் துகள்செய்யத் தொடுந் படையாகுந்
துயர்மற் றணுகாநல் லாணத் துணையாகுந்
துயரற் றிமிமின்பச் சுருபன் கழறானே. (ச)

சோகத் திருளுக்குச் சுடர்பொற் சசியாகுந்
சோகத் திரள்சாடத் தொகுதண் டமதாகுந்
சோகத் தொடுமோகத் தொடர்வற் றிடமாகு
மேகச் சுருபன் னின்பக் கழறானே. (ரு)

கோபத் தழலுக்குக் குளிர்நற் புனலாகுந்
கோபத் திருளுக்குக் குளிர்பொற் சசியாகுந்
கோபப் பகைவெல்லக் கூர்நற் படையாகுந்
சார்புற் றவருள்ளத் தலைவன் கழறானே. (சு)

மயலைத் தடிசெய்யு மதமத் தனைசெய்யுங்
கயமுற் றிடுகாமக் களியைப் படவெய்யும்
பய 0 மற் சாமாகிப் படையைக் கெடமோதுந்
செயநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (எ)

மறுமைப் பிணிதீர்நன் மதுரக் கடுவாகுந்
சிறுமைத் தனமத்தத் திரளைப் பொடிசெய்யு

* அழிவற்றவிடமாகுமென்பது - அழிவற்றிடமாகுமென
மருவிற்று, 0 மற்சரம் - பொறுமை.

* முதுமைக் குணமிக்கி டணையைக் கெடமோதுஞ்
 செறிநற் சுருபன்றன் செம்பொற் கழறானே. (அ)
 திருவைச் செறிவிக்குந் திகழப் புகழ்விக்கு
 முருவைப் பொலிவிக்கு முணர்வைக் கிளர்விக்கும்
 பொருவற் றிடுநன்மைப் பொருளைப் புணர்விக்குங்
 குருநற் சுருபன்றன் குளிர்பொற் கழறானே. (கூ)
 கணைவுற் றனவெல்லா நிகழ்வித் திடுமின்பத்
 தனமிக் கிடுஞானத் தொடுநற் குணசீல
 மினமுற் றிடநல்கு மெழின்ந் சுருபன்றன்
 புனைபொற் கழலன்புற் றவருட் பொலிவுற்றே. (கூ)
 சீர்பாதவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பல்லாண்டு.

—❦—

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

ஊன மொழித்துரை யொன்றாலே தானாக்கு
 முத்தமற் குப்பல்லாண் டோத வாரீ
 ருருவோ டருவாகி யன்றாகி யொன்று
 முணர்வினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்

* முதுமையிண்டு-மேன்மை.

ஞானமு ஞேயமு ஞாதரு மாயல்லா
நாதருக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
நல்ல சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
நாத்தழும் பப்போற்றி யோத வாரீர். (க)

என்னே யெனையும் பொருளாக வாண்ட
வியல்பினுக் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
ரிப்படி யென்னவொன் னுவின்ப வெள்ளத்துக்
கெப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர்
முன்னேயெல் லாமாய் முனைத்தன்றி நின்ற
முதன்மைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
முத்தி திருவாய் மொழியும் விரகற்கு
முப்பொழு தும்பல்லாண் டோத வாரீர். (உ)

கல்விக் கடலைக் கடக்கும் படிபார்த்த
கண்ணுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
கற்போலு நெஞ்சங் கரைத்தாள வல்ல
கருணைக்குப் பல்லாண் டோத வாரீர்
செல்வத் திருக்கழல் சூட்டு மடியார்
திருவுக்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கநின் றோத வாரீர். (ஈ)

வாவென் றழைத்தென் சிரத்திற் கழல்வைத்த
வண்மையற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
மாமறை தேடிட மானுட னாய்வந்த
வல்லவற் குப்பல்லாண் டோத வாரீர்
தாவில்லா மாலயன் றேடியுங் காணாத
தத்வற்குப் பல்லாண்டென் றோத வாரீர்

சாற்றுஞ் சடங்கெல்லாஞ் சாடிய கண்டற்குச்
சந்ததம் பல்லாண்டென் றேத வாரீர். (௪)

பந்தப் பெருங்கடல் பாழ்படப் பார்த்த
பரிசுக்குப் பல்லாண்டென் றேத வாரீர்
பாத மளித்த பரிசுக்குப் பல்லாண்டு
பல்லா யிரத்தாண்டென் றேத வாரீர்
சிந்தைப் பரப்பற மீட்டென்னைக் காட்டிய
செல்வற்குப் பல்லாண்டென் றேத வாரீர்
செய்ய சிவப்பிர காசற்குப் பல்லாண்டு
சித்தங் களிக்கின் றேத வாரீர். (௫)

ஈற்றடியிக்கு நான்கடியான்வந்த

கலித்தாழிசை.

மூர்த்திகண்மூவருமறியா முழுமுதல்வந்தோருரு
வா, யார்த்தபெரும்பாசமெனு மாரிருள்வாயழிவே
னுக், கோர்த்துணரும்வகையருளி யொருநொடியிற்
பிறப்பறவே, பார்த்தெனையாட் கொண்டவற்குப் ப
ல்லாண்டுகூறுதுமே, பாவரிய நாதனுக்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (௬)

நீங்காதபெருந்துயரா நெருக்கியெனைச்சுழற்றியி
டு, மாங்காரந்தவிர்த்திடவோ ராரியனு யெழுந்தரு
ளி, யோங்காரத்துட்பெர்ருளையொருமொழியினளித்
தெனையும், பாங்காகவாண்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறு
துமே, பத்திலைப்பட்டவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

மண்பாலப் பாதலர்பால் வாணோர்பான் மற்றுமுள
வெண்பாலு மெய்தரிய பேரின்பம் யானெய்த

நண்பாக வந்தருளி நல்லடியா ருடனெனையும்
பண்பாக வாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பாராமற் பார்த்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. அ
மயலதனான்மறந்துபிறந்துழன்றிடுமிம்மதியினியேன்
பயமதெலாந் தீரவரு வானுருவா யெழுந்தருளி
நயமதுற வுட்புகுந்து ஞானகனப் பேரொளியாம்
பயனதுவாய் நின்றவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பத்தருயி ருண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.கூ

முத்தியுமுத்திப்பயனுமுழுதுணர்மெய்ஞ்ஞானமு
மாஞ், சித்தியுமச்செய்தவமு மாயசிவப்பிரகாச, நெ
த்தியெனையாண்டுள்ளங்குடி கொண்டங்கெல்லையிலா
ப், பத்தியுமாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே,
பராவமிழ்தாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

செற்றமுடனார்வமதஞ் செறிகோப்முலோபமெனும்
பற்றதனாற்பவக்கடலுட் பதைத்துழன்றுகழிவேற்கு
நற்பதமு நன்னெறியு ஞானமுமாந் தம்பதமே
பற்றதுவா வளித்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பால்புரைநீ றணிந்தாற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருகலுறுந்தின்மனத்தைச் செப்படைவேதிருத்
தியிட, வருவருவமொன்றுமிலா வுத்தமனாரோருரு
வாய்ப், பெருகியவெம்பேதைமையாம் பிணிகெடுத்த
துப்பேரின்பப், பருகமிழ்தாய் நிறைந்தவற்குப் பல்
லாண்டு கூறுதுமே, பாமாலை யுகந்தவற்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (கஉ)

போக்கினொவ்வவதுவாய்ப் பொன்றுமுடம்பளவா
நீக்கமிலாநெடுந்துயரா நீள்கழிப்பட்டழிவேனை [தி
யாக்கமுட னழிவதிலா வானந்த மாக்கியென்றன்

பாக்கிபமாய்நிறைந்தவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்முழுது முண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

இகபரமா யெண்டிசையா யெல்லாமா யீறின்றிப்;
பகவேனலாம்பகிர்ப்பறவேபனைத்தல்லாப்பரம்பொ
ருளாய், மிகல்குறைவொன்றின்றியெலாந்தானேயா
யவேளிப்பட்டிப், பகர்வரிய நாதனுக்கே பல்லாண்
டு கூறுதுமே, பங்கயத்தா ளளித்தவற்குப் பல்லா
ண்டு கூறுதுமே. (கசு)

அரிபிரமன் முதலாய வமரரோலா மலமாக்கத்
தெரிவரிய செய்யசிவப் பிரகாச நெழுந்தருளிப்
பொருவதிலா நாயேனைப் பொருளாக்கி யுட்புகுந்
தரிவதுசெய்தாண்டவற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே
பார்ப்பரிய சோதிக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே. கரு

தருப்பல்லாண்டு முற்றுப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவந்திக்காப்பு.

என்கேர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

முருகலர்தார் வரைமார்பா ழுவர் கோவே

முத்திநெறி யறிவிக்க நாயி னேற்குந்

தருசமுலாய் பருகமிழ்தே தத்துவநற் சுடரோ

தயாதானே தவளநகைத் தையறிருக் கணவா

வரிகருகப் பெருகியமர்த் தரிசிதறக் கணைகட்

டருளறமிக்கிருகுழைசெற் றவனிகொளப்பிறமுந்
திருநயனத் திருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்

செய்தருளத் திருவுளமென் றிருநடநா யகனே.()

ஆறண்மேனி யமர்ந்தானே யானந்த மலையே

யனைந்தவர்தம்பெருவினையை யடர்த்தருளுமருந்தே
செருவாரும் பிறவியறுத் தெனையாண்ட தேனே

திருவிருக்கும்வனாமர்பா தெய்வவலஞ்சுழியாய்
பொருவேலை யீடழித்துக் கயலினையும் வெருட்டிப்

பொங்கியிருகுழைதூர்துபொருகிலையோருயிரை
பருகுசின விழிமடவா ரந்திக்காப் பெடுத்தார் [ப்
பழுததுதின் றிருவுளமென்பரம்பொருளாமுருவே.

இலகுமறைக்கெழின்முனிவர்க் கிமையவர்கட்கரியா

யெனையடிமைக்கொளவேனையொத்திசையவுருப்புனைவா
யுலகுயிர்த்தம்பரமதெனத்திகழ்வொடு * நெற்றகனே

யுரையுணர்வைக்கழியமிசுத்தொளிருசிவச்சுடரோ
கலகவிழிக்கரியகுழற் குழல்சொன்மொழிக்கடினக்

களபமுலைக் கதிர்செய்நகைக் கனிபவளத் துவர்வாய்த்
திலகதுதற் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்

செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

பரிதிமதிக்கனல்புனல்கால் புரைதமைற்றயிராய்ப்

பகர்பொருளித் தனையுமலா ள்கழறிவுக் கறிவே

சுருதிமுடிக் கறிவரியாய் சுருதுமவர்க் கெளரியாய்

சுருபானந் தச்சுடரோ தொழநினையார் புகுதுங்

* நெற்று - முதிர்வு.

கருவிருளிற் கருகிமலர்க் கழலினைகட் புலனார்
களியுலவிக் கடவுடருக் கருணையெனப் பெருகித்
திருவொளியிற் றிஃழ்விழிபா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

சாவாது மூவாது தனிமுதலா முருவே
தாழ்சடையோன் மால்பிரமன் றுனறியா வறிவே
யாவாவென் றடியவர்கட் கருளளிக்கு மமிழ்தே
யற்புதனே யகண்டமூமா யன்றிநின்ற சுருபா
பூவாரு மடிகமலம் பூண்மூலையுங் கமலம்
பொருந்தகர முங்கமலம் பொருகயற்கண் கமலம்
தேவானின் றிருவனையா ரந்திக்காப் பெடுத்தார்
செய்தருளத் திருவுளமென் றேவர்களு யகனே.

சூரவாந் குணக்குன்றே யந்திக் காப்புக்
கோதிலமிழ் தக்கடலே யந்திக் காப்பு
ஊருவோடங் குருவல்லா யந்திக் காப்பு
வடைந்தவர்தம் பெருவாழ்வே யந்திக் காப்பு
மருவாருக் குழன்மடவா ரந்திக் காப்பு
வந்தெடுத்தார் மன்னவனே யந்திக் காப்புச்
சுருபானந் தச்சுடரோ யந்திக் காப்புத்
தாய்மறையி னுட்பொருளே யந்திக் காப்பு. (சு)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஊனாகி யூன்றுமிட முள்ளளவுங் கள்ளமறத்
தானுன தன்மையினைத் தானளித்த தன்மையனே
தேனாரு மொழிமடவார் திருவந்திக் காப்பெடுத்தார்
கானாரு மலரலங்கற் கற்பகமே காண்பாயே. (௭)

வானுடர் மால்பிரமர் மறைகலைக டெரிவரிய
ஞானுன் தச்சுடரோ நாயேனை யாட்கொள்வாய்
மானும் விழிமடவார் வந்தந்திக் காப்பெடுத்தா
ரானாதிங்கவர்செய்பணி யருளாயென்னுடை யானே

எண்சீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவணியுஞ் சடைமுடியா யந்திக் காப்பு
வன்றயன்மாற் கரியானே யந்திக் காப்புப்
பரவடியார் விரவரியா யந்திக் காப்புப்
பாதகருக் கழிவரியா யந்திக் காப்பு
வமைகடன் பங்குறைவா யந்திக் காப்பு
மாதேவ னேசிவனே யந்திக் காப்புச்
சுரர்பரவும் பெரியோனே யந்திக் காப்புச்
சுயம்பிரகா சப்பொருளே யந்திக் காப்பு. (க)

கன்றுகுணி லாயெறிந்தா யந்திக் காப்புக்
கன்றுணர்ந்தோ ருளத்துறைவா யந்திக் காப்புக்
குன்றுகுடை யாயெடுத்தா யந்திக் காப்புக்
கோகனகைத் திருமார்பா வந்திக் காப்பு
வன்றிலங்கை செற்றவனே யந்திக் காப்பு
வரவணையிற் றுயில்வோனே யந்திக் காப்பு
மன்றல்கமழ் னுளவணியா யந்திக் காப்பு
மதகரிக்கொம் பொசித்தவனே யந்திக் காப்பு. (க)

திருவந்திக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

உ
செமயம்.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருநீற்றுக்காப்பு.

——

நேரிசைவென்பா.

எல்லையிலாவுழியெலாயானெனதென்றெய்துவரு
மல்ல லறுத்தென்னை யாண்டவனே - தொல்லை
யறிவே யனைத்துமா யன்றியென்னு ணின்ற
செறிவே திருநீற்றுக் காப்பு. (க)

சுரூபானந் தாவென்னார் தொல்வினைநீ காப்பாய்
கருமானான் சேராமை காப்பாய் - யரவணிகைக்
காப்பா யயனாய்ப் படைத்துமா லாயுலகைக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (உ)

செல்லுலவுஞ் சோலைச் சிராப்பளியா யென்பாரா
நல்லபுகழ் நன்னுடையா யென்பாரா - வல்லபடி
நாப்பாழ் கிடவாமை நம்பாகா வென்பாராக்
காப்பாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ங)

காதி வருமறவி கைப்பாசத்தாற் பிணிப்புண்
டேதமுற நாயே நிறவாம - லாதி
புரியார் புகழு மொருவனே கண்டங்
கரியாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ச)

எவ்வுலகு மோடி யினோத்தெந்த யோனிதொறு
மவ்வுருவாய் நாயே னழியாம - லெவ்வ
மறுத்தா யடிரா ரலைப்பவங்கண் மானக்
கறுத்தாய் திருநீற்றுக் காப்பு. (ரு)

திருநீற்றுக்காப்பு முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

அ னு ப வ னு ப ம்.

—❧—

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தியைமேவநானிங்ஙன் முற்படமேவிமொய்கழற்
பத்தியைமேவமேனிகொண்டுபத்தர்கள்சூழவேபுகுந்
தெத்தியெனாவி வாரியுண்டு மெற்றுதிபேனு மீசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

தத்தமனோவி காரமென்று * தற்குணராது வீடுறப்
புத்தகமோதி மாளுகின்ற புத்தர்முன்னான வாதிகள்
கத்தில்விழாதவாறுவந்து கைக்கொளுநாயனூர்தமை
யெத்தனையூழிமாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

பொத்திய வுன மாகிவந்த புற்புத மாகிநா னெனாது
சத்திய ஞான மானவின்ப தத்துவ மாரு வானென
வித்தக வேட மேவிவந்த மெய்க்குரு நாய னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

அத்தனை வேறி லாதெழுந் தத்தமி யாத சோதிசிற்
சத்தெனவேதமோது தொந்தற்பொருடானிதாமெனச்
சித்தநல் வேட மாகிவந்து செப்பிய நாய னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

சித்த விகார மாகிநின்று சிற்சட வேறு பாடுசெய்
பெத்தமும் வீடு மாய்மயங்கு பித்தது தீருமாறுசத்

* தன்னை யுணராதென்பது-தற்குணராதென வேற்றுமை
மயங்கிற்று.

சித்தேனதாக மாகவொன்று செப்பிய தேசிகேசனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.
சித்தகமாகவேபரந்துமெய்ப்பொருள்போலமேதின
சத்தல மேவு மூதையம்பு கட்டழல் சோம சூரியர்
சித்தியமான னினைந்த சித்திரகாரி யார்தமை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

இத்தனையோர்வுறுதநெஞ்சி ஷீட்டிடைமாதர்பாலுற
மத்தரினவீழாமாறுகண்னெவத்தனைமாசில்சோதிமெய்த்
தத்துவமாக வேதகஞ்செய் சற்குருநாய னூர்தமை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

முத்தனைமூலநாடி லொன்றை முற்படுமாதிமூலனைச்
சுத்தனைமேனிதா னிதென்றுசுட்டவொணைசோதியைச்
சித்தனைவே றிலாவனந்த சிற்சுக்கலோக தாயியை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

ஒத்ததொவ்வாத தாயலைந்த வற்பவவேலை பாழ்பட
ரித்தமெய்ஞ்ஞான மாமனந்த நிற்குணதீரமேறிநற்
பத்தர்கள்பாடி யாடவந்த பத்ம (*வி ராச) பாதனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

தொத்தறமாடுவிடுமைந்தர்சுற்றமொடாசைமாறிநற்
பத்திமெய்ஞ்ஞானமேவுசிற்தைபற்றிவிடாதமேவுசின்ற
வுத்தமசீன ரோடும்வந்தெ னுச்சியின்மேவு பாதனை
யெத்தனையுழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

அனுபவருப முற்றுப்பெற்றது.

—*—

* விராசம் - ஒளி.

உ
சிவமயம்.

உச-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

பிரார்த்தனை.

சட்டனைக்கலித்துறை.

ஊன யுபிரா யுணர்வா யுருகிக் கரைந்தொழியாத்
தேனாகி நின்றுதித் தித்திதி வாங்கிவ னேசிறியே
ஊனா ருரோமஞ் சிவிர்ப்பவொண்கண்ணீ ராருவிதர
வானு துருக வடிபே னுளமென் றணுகுவதே. (க)

அணுவுக் கணுவா பகண்டமு மாயழி யாமுதலா
யுணர்வுக்குணர்வா யொழியாதுகின்ற வுணரினைந்து
கணமும்ம போது மமையாது கற்றா வெனக்கதற்
யிணையற் றழுது திரிதர வென்றெனக் கெய்துவதே.

துவந்துவ மாகி வருகின்ற பற்றுந் துடைத்தினிய
நவந்திகழ் பாத நினைந்துள் ஒருகிநக் கோலமிட்டுக்
*சுவந்திபுக்கையிலிடிம்பலியும்மன்றியொன்றுமின்றி
யுவந்தடியேனெய்த நீயருளாயெனக் குள்ளவனே.

உள்ளவனேயொன்றுமன்பரல்லார்கட்கொளித்துகின்ற
குள்ளவனேயுன் கடைக்கண்படாதவர் போலடியே
னள்ளலிலேகின் றழுந்தாதவண்ண மறிந்தடிமைக்
கொள்ளவனேருரவாகோதிலானந்தக்கொள்கையனே.

கொள்ளும்பொருளைத் தும்மழித்துக்குறை யாரிதைவா
யுள்ளும்புறம்பு மொழியாதுகின்றொளி ரும்முணர்வே
யெள்ளும்பலியும் புறந்திண்ணையுமன்றி யொன்றுமின்றி
விள்ளும்படியருளாய் மெய்யருள்ளத்து மெய்ப்பொருளே.

* கவந்தி - கோவணம்.

மெய்ப்பொருளேமெய்யடியார்கள்வாரிமுகந்தகொண்ட-
கைப்பொருளேகலங் காவறிலேகலங் கும்மவர்க்குப்
பொய்ப்பொருளேயென்றன்புத்தியில்வந்துபுகுந்துகின்ற
செப்பொருளேசிறியேனறியேனென்கொல்செய்வதுவே.

செய்வதுசெய்யாச்செயலதுவாய்ச்சினமாசெயென்னு
மையலதின்னி மறையறியாத வடிவமதா
யையமதேபண்ணி யார்க்கும்பரமன்றி யாருமின்றி
வையமெல்லாம்பித்த னாமனென்றேச வருவதென்றே.

வருவதும்போவது மாய்வருகின்ற வழக்கறுத்துப்
புரிவதுஞ்செய்தென்னை யாண்டுகொண்டாய்பரி பூரணனை
பரிவதுன்பாலன்றிப்பாவையர்மாட்டென்றன்பையுணெஞ்சந்
திரிதருகின்றதென்னோசிறியேன் செய்ததீவினையே.()

தீவினையேன்சிறி யேனறியேனென் றறிந்துகொண்டு
நீயெனையாண்டன்று கொண்டதெனின்துமநீயலையோ
நீவிடிலன்று பிடித்தவக்காடென தேயதன்றோ
நாயடியேனறி யேனுடையாய்நலந் தீமையுமே. (க)

மேவிடுகின்ற பதிதன மோடெவை யும்வெறுத்துப்
* பாவிடு நூலிற் பரந்தெழு கின்ற பதைப்புமின்றி
யோவிடு கின்ற கரணத்த னாயுள் விழித்துணையே
யாய்விடு கின்றிடு நாளடி யேற்கென் றருள்வதுவே.

அருளதுவேவடி வாகிப்புவிடில்வந்தாண்டுகொண்டு
மருளது தீர மறவா நினைபா வரமருளித்
தெருளது செய்த சிவப்பிர காசச் செழுங்கனியே
யருளது வேயுடை யாயழி யாயிந்த ஆனினையே. ()

பிரார்த்தனை முற்றுப்பெற்றது.

* பாவிடு நூறியென்றும் பாடம்.

சி வ ம ய ம்.

௨௫-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருணெறிவிளக்கம்.

அறுசேர்க்கழிசெடிசடி யிரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரியனாந்திரு மேனியை யங்ஙனேந் * திடு மாகாதே
யண்டமு மாயையு மங்கழி வாவறி வாயிடுமாகாதே
காரிய காரண மான வுபாதி கழிந்திடு மாகாதே
கற்பனைமுற்று மிறந்தபெருங்களி கைப்படுமாகாதே
பாரியல் பாகிய பந்த வினங்கள் பறிந்திடு மாகாதே
பாதகனேனை யுயக்கொள்பரன்கழல் பாடுதுமாகாதே
யேரியல்பாகியவின்பவெள்ளம்பெரிதெய்திடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அன்றெனவாமெனநின்றெழுசங்கையழிந்திடுமாகாதே
யாசை யினங்க ளடங்க மடிந்தழி யாவிடு மாகாதே
சென்றுபரந்தெழுசிற்தைதிரிந்துதெளிந்திடுமாகாதே
தேவர்களும்மறையுந்தெளியாதமைதிண்ணமதாகாதே
துன்றிவரும்பொறியும்பலனுந்துகளாப்திடுமாகாதே
துன்பமுமின்பமு மாகுபலங்க டொலைந்தனமாகாதே
யென்று நிரந்தர வின்பமதிங்ஙன மெய்திடு மாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

தன்னழகாரடி யென்றலேமீது தழைப்பன வாகாதே
தானலதேது மலாதமைநெஞ்சு தரித்திடு மாகாதே
பொன்னணியாரடியிற்பொடியேயுடல்பூசுதுமாகாதே
பூசுர னாபுர ணத்திரு மேனி பொலிந்திடு மாகாதே

* இடிதலுமென்பது - இடிமென விகாரமாயிற்று.

புன்னியபின்னுணராமையொளித்தமையோர்வரிதரகாதே
யொன்றெனிலன்றியொழிந்துகழன்றதொரொண்பொருளா
காதே, யென்னையென்னுணர்சின்றதுதானுமிறந்ததிதாகா
தே, பெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கண்ணுழிற்கடைப
ட்டிடினே. (௩)

கற்பனையானவையுற்றினிலுஞ்செல்கருத்தறுமாகாதே
கங்குல்கழிந்துணர்வாகியநண்பகல்கண்ணுறுமாகாதே
யற்பமகத்துணராமையில்வந்துளவானவையாகாதே
யங்கையிலாமலகக்கனிபோல்வதொரப்புதமாகாதே
பற்பலவாயெழுமுற்றும்வெறும்பரிபூரணமாகாதே
பாவகமதுமிலாவுளமேவுபாம்பொருளாகாதே
புற்பவமுற்றுமொழித்தவருட்டிற்றமோதுதுமாகாதே
யொப்பில்கிவப்பிரகாசனருட்கண்ணுட்கடைபட்டிடினே.

எல்லையுழியெலாம்வருநாளெனதேகியதாகாதே
யென்பனியன்பருடன்கொளவெந்தையிசைந்திமமாகாதே
கல்லெருங்குகனிசெய்தனையாருகணக்கிதுவாகாதே
காதன்மெய்யன்பர்கருத்துமிகக்களிகூர்தருமாகாதே
யல்லிணுடன்பகலின்றியருட்கடலாடுதுமாகாதே
யண்டமெலாமறிவாய்நமகத்துஎடங்கிடுமாகாதே
சொல்லதிறந்தசுக்கனிவாய்மகிழ்தூங்கிடுமாகாதே
சோதிசிவப்பிரகாசன்விழிக்கடைதுண்ணெனவைத்திடினே.

சம்புவினன்பதமெங்குநிறைந்துததும்பிடுமாகாதே
தம்மையுனாதவர்தம்முணிநிறைந்துதாமயலாகாதே
கம்பமெழுந்துகரங்களுக்குவிந்துகணீர்தருமாகாதே

* ஒதுவது என்பது ஒதுதுமெனவிகாரமாயிற்று.

காரணஞாடி யார்நடுவெய்தல் * கடைப்படுமாகாதே
யும்பருமிம்பருநின்றயரொண்பொருளுள்ளொளியாகாதே
பூழிதொறுழியெலாம்வருமாவையொழிந்திடுமாகாதே
யெம்பரமின்றியிருந்தவிழின்னருளெய்திடுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

கன்றிவருஞ்சமயங்கள்பொய்ம்மையைசெய்கற்பிதமாகாதே
கல்வியெனும்மவ லக்கவலைக்கடல் கையறு மாகாதே
நன்றியு மன்றியு மாமவை நாச மடைந்திடுமாகாதே
நாமுமெய்யன்பர்த மக்கடிமைத்தொழி னண்ணுதுமாகாதே
வேன்றுபகைத்திறமாயையும்வேற விசுதுமாகாதே
வேண்டியவாவினே யாடியுமுத்தி வினைந்திடுமாகாதே
யின்றித மும்மக மும்மறி வாகி யிலங்கிடு மாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

பாடியநான்மறையீரெருவிநின்றுபணைத்திடுமாகாதே
பாவக மேது மிலாவுள மேவு பரம்பொரு ளாகாதே
கூடியசாதி குலங்கள்குணங்கள் குலைந்திடு மாகாதே
கோரணியாகிய கோமுழுதின்குடி கேடிதுவாகாதே
தேடிய தாமல தின்றி யிருந்து திகைப்புறு மாகாதே
தேவர்களுஞ்சகமுந்தெளிபாதமைதிண்ணமதாகாதே
பேடியல்செங்கமலப்பதமென்றலையெய்துவதாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

புண்ணியபாவவினைத்தலையும்பொடியாய்விடுமாகாதே
போகமெலாமினிமெய்யடி யார்கள்புணர்ச்சியதாகாதே
பெண்ணவியாணவையன்றியிருந்துளபொழிலாகாதே
பேயனையேனையுமா ளவிசைந்தபெருந்தன்மையாகாதே

* கடைப்படு மென்பது கடைப்படுமென விகாரமாயிற்று.

க0அ

அருணெறிவிளக்கம்.

விண்ணவர்தேடி. டமேதினிமேல்வரும்விச்சையனாகாதே
மேவரும்வேதவிழுப்பொருள்வந்துவெளிப்படுமாகாதே
யெண்ணமெலாமடியாரடியேவிடலென்றெழுமாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருக்க நுருத்திர ரிந்திரன் மாலய னுமவ ராகாதே
யலக்கணுறக்கொடியேனையுமாட லருட்கழலாகாதே
திருக்கறினும்முறினுஞ்சிவமாய்விடல்திண்ணமதாகாதே
தேசிக னாரரு ளின்பெரு மைத்திற மாவதி தாகாதே
யுருக்கியுருக்கி யுளத்தையழித்தமு தூறிடுமாகாதே
யோதரியேனுடையாய்முறையோவெனவோதுதமாகாதே
யிருக்கைதனக்கிய லிப்படியாகி யிருக்கும தாகாதே
யெந்தைசிவப்பிரகாசனருட்கணெழிற்கடைபட்டிடினே.

அருணெறிவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

— ❦ —

உ

சிவமயம்.

உ.சு - வது.

ஸ்வரூபானந்தஸ்வாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கு யி ல்.

அதுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மேலையமரர்க்கு மேலாம் விண்ணவன் மண்ணிலி
ழிந்து, மாலையுங்காலையு மில்லா வகையென் றலையி
சைவைத்த, காலையருணற் கடந்த காலுடை யானே

யென் கண்ணைச், சோலையில் வாழங்குயிலே சுருப
னை நீவரக்கூவாய். (க)

அச்சந்த மாலு மயனு மல்லா தவரு மறியா, ரிச்
சந்த மென்று மறையு மியம்புவ தொன்றென வெ
ன்ற, னுச்சந் தலைமிசை யேதன் னெண்மலர்ப் பாத
ங்கள் சூட்டி, யச்சந் தவிர்த்தெனை யாண்ட வழகளை
நீவரக்கூவாய். (உ)

முத்திக் கரசென்று தன்னை மூவாத மூவருங் தே
ட, வெத்திக் கடையேனை யாண்டிங் கீர்த்தெனை யெ
ன்புடுருக்கிப், புத்திக்கும் வாக்குக்கு மென்னைம் புல
ன்களுக்கும் புலமாகித், தித்திக்கு மின்னமிழ் தத்
தைச் சிவப்பிரகாசனைக்கூவாய். (ஈ)

சாத்திரங் கற்றுப் பிதற்றித் தமையுண ராதவ
ரோடே, காத்திர மேவடி வாகிக் கழிந்து விடக்கட
வேனைப், பார்த்திரங் கிப்பழ வேதம் பன்னும் பரம
பதத்தை, மாத்திரா யொன்றின் வழங்கும் வள்ளலே
நீவரக்கூவாய். (ஊ)

ஓதி யுணரப் படாத வொன்றென் றுபரிட மோது
மாதிபு மந்தமு மில்லா வானந்த நாட னருளால்
வேதிய வேடம் புனைந்தென் விரகை யழித்த விரகன்
கோதிக் கனிபுண் குயிலே குருபர னைவரக் கூவாய்.
மரித்தல் பிறத்த விலாத மாசறு சோதியை நீயென்
றொருத்தலை மாற்றம தாக வுபரிடத்தோதி விடாதே
யிருத்தியி் திப்பரிசென்ன விற்பவெள்ளத்தெனை யிட்ட
நிருத்தனை யாவையு மான நிமலனை நீவரக் கூவாய்.

காலமு ஞானமும் விண்ணுங் காலங் கனலும் பு
னலுந், தூலமு நேர்மையு மாகிச் சொல்லும் பொ
ருண்முற்று மல்லான், கோலங் கொடுவந் தடியேன்
குடிமுழு தாண்ட குழகன், நீலநிறக் குயிற் பின்ளா
ய் நிமலனை நீவரக்கூவாய். (ஏ)

கந்த மலர்ப்பொழி றோலுங் கனியுண்டு வாழுங்
குயிலே, தொந்த வினையற நோக்கித் துணையடி யெ
ன்றலை வைத்துச், சந்த மிதுவென்ன வொண்ணத்
தன்னை யெனக்கருள் செய்த, பந்தமும் வீடு மிலாத
பாஞ்சுடரை வரக்கூவாய். (அ)

* சோத்தமுனக்குக்குயிலே சுராதிபர்நின்று துவள
ஆத்தை யுடம்பள வாகி யூதாரி யாயழி வேற்கு
மோத்தின்முடிவுரைத்தற்குமுன்னவுமொண்ணாதவொன்றை
வார்த்தையொன்றாலேயளிக்கும்வல்லபனைவரக்கூவாய்.

பொன்னலர்சோலைக்குயிலேபுத்தேளிர்பொன்னடிகூட
வின்னலங்கெய்தவிம்மண்ணி லேழையேன்றன்னுள்புகுந்த
கன்னலைத்தேனையமிழ்தைக்கனியைப்பிறவிக்கடுவை
யென்னலங்கொண்டபிராணையிறைவனைநீவரக்கூவாய்.

முன்னைமறையின்முடிவுமொழியுமுழுமுதறன்னைத்
தன்னாக வென்னை யுவந்து தாளினை யென்றலைதந்த
வென்னுயகனைபென்கண்ணெயென்னுயிர்க்கின்னமிழ்தத்தை
பொன்னானவாயாற்குயிலேபுண்ணியனைவரக்கூவாய்.

சந்தர நீல நிறத்துச் சோலையில் வாழுங் குயிலே
யிர்திரசாலம தென்ன யாவையுங் காட்டி மறைப்பா

* சோத்தம் - அஞ்சலிபந்தனம்.

னந்தர நாடுபுல் லென்ன வவனியின் மானுடனாகி
யெந்தரமாளவிசைந்தவின்னமிழ்தைவரக்கூலாய். ( )
தன்னுடைச்சோதியிற்றுஞ்சல்பிறப்பறவீதச்சகத்தே
மின்னிடையாளோடுங்கூடிவேதியவே...த்தின்வந்து
பொன்னடிக்கூட்டியென்னுள்ளேபூரணவானந்தமாக்கி
யென்னிடர்திர்த்தபிரானையினங்குயிலேவரக்கூலாய்.

சூயில் - முற்றுப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

உள-வது.

அன்னேப்பத்து.

கலவிருத்தம்.

தனியி லிருத்தித் தமைத்தந்த நாதா
ரினிய படியென்ற னன்னே யென்னு
மினியவர்க் கொப்பது மின்னமிழ் தாம்பால்
கனியுள தன்னுகா னன்னே யென்னும். (க)

அச்சமறுத்திங் கடிதலை வைத்தவர்
நிச்சம் புதியர்கா னன்னே யென்னு
நிச்சம் புதிய நிமல னருளினே
பிச்சந்த மென்னவோ வன்னே யென்னும். (உ)

தோற்று வ தெல்லாஞ் சுருபமாய்த் தோற்றவோர்
மாற்ற மருளினு ளன்னே யென்னு

மாற்ற மருளிய வல்லபங் கண்டெனக்
காற்றவொண் னுதுகா ணன்னே யென்னும். (௩)

நாரா யணைய னுடரி தானவர்
வாராது வந்தார்கா ணன்னே யென்னும்
வாராது வந்தென்னை வாழ்வித்த நாயனார்
சீரா ரருளென்னே யன்னே யென்னும். (சு)

விண்ணுதி தோன்றி விழியளித் தாண்டது
மெண்ணு திருவென்ற ரன்னே யென்னு
மெண்ணு திருந்த வியல்பை யிதுவென்ன
வொண்ணு துணக்கவு மன்னே யென்னும். (ரு)

ஏகமாய் நின்றனா யிங்கிரண் டென்பவர்
மோக மனைவர்கா ணன்னே யென்னு
மோக மனைவரென் றெறக்கண் முதல்வனு
ராகமஞ் சொன்னார்கா ணன்னே யென்னும். (சு)

தற்பதந் தொம்பதந் தாமாய வப்பத
மிப்பத மானவ ரன்னே யென்னு
மிப்பத மாய வியல்பை யிதுவென்று
செப்ப முடியுமோ வன்னே யென்னும். (எ)

ஊனு யுபிரா யுணர்வா யழிவேனைத்
தானாக வாண்டவா றன்னே யென்னுந்
தானாக வாண்ட தகைமை நினைதொறு
மாறு துருகுமா லன்னே யென்னும். (அ)

இரண்டடியாய் தற்படிக்குவந்த
கலித்தாழிசை.

வேண்டிய வாவினே யாடிட் வீடளித்
தாண்ட வருளென்னே யன்னே யென்னு
மாதி யருளென்னே யன்னே யென்னும். (சு)

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி. ககந.

செய்யாமை யுஞ்செய லும்மறுத் தாண்டவா
வையா வதிசய மன்னே யென்னு
மழியா வதிசய மன்னே யென்னும்.

(க0)

அண்ணப்பத்து முற்றுப்பெற்றது.

—❧—

உ

சி வ ம ய ம்.

உஅ-வது

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெழலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

காயமா ளிகைய துண்டு மூவர்கா தலிக னுண்டு
வாயல்காப் பறிவு முண்டு வளம்படு சமத மாதி
யாயநற் சுற்றமுண்டங் கடக்கரும் பொருளு முண்டு
தூயநற்சுரூபானந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.
ஆன்பர்பாலார்வமுண்டங் கரும்பவச்செற்றமுண்டு
வன்பதார்விஷயந்தன்மேன்மா றிடாக்குரோதமுண்டு
முன்புறப் பக்கமேல்கீழ் முழுதுமா ரிதியுமுண்டு
துன்பமில்சுரூபானந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.
ஒன்றெடுங்கலந்திராத வுறவின்மைபெரிதுமுண்டு
பொன்றினு மசைவுறாத முரண்வலி புகவிலுண்டு
கன்றிடும்வயிரியோடுங் கலக்கமி லன்புண்டென்றாற்
ஹன்றருட்சுரூபானந்தன் றெண்டர்கடுறந்ததென்னே.

அ

ககச அடியவ் திறத்து நிந்தாஸ்துதி.

உல்லுதுசிந்தையெல்லாங் கரைக்கும்வல்லபமுமு
ண்டு, வல்லவர்க்கொருகாலத்து மிரங்கிடாமறமுமு
ண்டங், கெல்லையற்றிமிரக்க மிறையொடுமிகவுண்
டென்றும், ரெல்லையறந்திவப்பிரகாசன் ரெண்டர்க
டுறந்ததென்னே. (ச)

முன்பினுமலைவுதீர மொழிதருவிரகதுண்டு
நன்கொடுத்திங்குதானு ஞானமாஞ்செருக்குமுண்டு
வன்புதுதுன்பம்வந்தான் மயக்கமில்லகனிப்பதுண்டு
துன்பமில்லகருபானந்தன் ரெண்டர்கடுறந்ததென்னே.

கோத்தவைகுலைத்துமேலாங் குணமின்மைபெரி
துமுண்டு, பார்த்தவருயிர்கண்ணில வாங்குபண்பி
ன்மைபுண்டங், கேத்துறுமேழைகட்கே யெளிவரு
ம்பலப்புண்டென்றும், லாத்தனன்கருபானந்த னன்ப
ர்கடுறந்ததென்னே.

உலகியல்புறுவுணர்ந்த வுன்மத்தமிகவுமுண்டு
தலைவனாதருளதணித் தணிப்பரும்பித்துமுண்டு
மலைவுறுபகுதிபோந்து வாதனைமாண்டதுண்டு
நிலையுடைச்சுருபானந்த னேசர்கடுறந்ததென்னே.

தள்ளினுமிறைவனன்பர்தமைவிடாப்பாசமுண்டு,
நள்ளினுமிதார்தம்மை நணுகிடாத்துவேஷமுண்டு,
துள்ளும்வன்னெஞ்சவஞ்சர்க் கருளிடாச்சோரமு
ண்டாற், நெள்ளுநற்கருபானந்தன் சித்தர்கடுறந்த
தென்னே. (அ)

* ஏத்தினர்க்கருத்தேசெய்தங் கெளிவருமிச்சையு
ண்டு, தோத்திராச்சுழலுற்றுச் சுழலும்வன்பற்றுமு
ண்டு, சாத்திராப்பேய்களுக்குச் சலனஞ்செய்தவறு

* ஏத்தினர்க்கருத்தென விசைநோக்கி மிகுந்தது.

ண்டென்றும், நித்தனற்சுரூபானந்தன் சித்தர்கடுறந்
ததென்னே. (௯)

கரையில்பே ரின்பத்தாராக் காழுகர்விஷய கோப,
ருரையறு பொருடம்முள்ளே யொளித்துப்பேணிடு
முலோபர், முரிவில்பேரின்பத்தீசன் வயமுயிர்கா
ணமோகர், நிரையுமெம்மதமுந்தாமா நிமலர் கடுறந்
ததென்னே. (௧௦)

வரும்பவத்தாருச்சிற்ற மாற்சரியத்தர்தன்னைத்
தருங்குருபரன்ருளன்றித் தாழ்ந்திடாத் தெம்பர்தீரா
வரும்பவநாசனெங்கட் குண்டெனுமகங்காரத்தர்
பரம்புமா யாபைசுன்ய பண்பினர் துறந்ததென்னே.

நிலவருட்பொறையர்நேதி நேதியேநிரு பகத்தாம்,
குலவுறுநற்சந்தோஷர் குருபரன்முழு துமென்னச்,
சொலிதையுற்றிடும்விவேகர் தோய்வெதிரிகத்தசாந்
தர், தொலைவில்சித் தவிரோதத்தர் தூயவர் துறந்த
தென்னே. (௧௨)

உற்றவாரோபிதங்க ளொழிந்தவாறு தருமாமான்
முற்றுமாய்மொழியிறந்து முடிந்தமோனத்தராமாந்
பற்றுவிடின்றிநின்ற பாரமிழ்தானந்தர்தாமாந்
துற்றசீர்ச்சுரூபானந்தன்ருண்டர்கடுறந்ததென்னே.

சுட்டியவெவையுந்தாமாய்த்துறக்கவேறென்றின்
ருனால், விட்டதும்விடாதுமன்றி வேதமோர்நான்கு
ம்பேணப், பட்டிடுமளவுமல்லாப் பரம்பரன்சுரூபா
னந்தன், சிட்டர்கடுறந்தாரொன்னும் வார்த்தையுஞ்
சிறப்பதன்றே. (௧௪)

அடியவர்திறத்து நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

சிவமயம்.

உக-வது.

நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்கூழு முண்டாற் பசிகெடுமா
லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி - ழிப்படியைப்
பார்த்தமையாய் நெஞ்சே பரந்தெழுந்து சென்றாலும்
பேர்த்துளதின் மேல்வருமோ பேறு. (க)

பல்காய நற்கறியும் பானெய்ப்பழத் தோடடிசில்
செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு - மெல்லவுணை
யூட்டாஆ முண்டே லுறுபிணிமற் றியாதொன்றால்
விட்டாதோ நெஞ்சே விரைந்து. (உ)

நல்ல வறுசுவைதா னுக்கினுனி மாத்திரமே
யெல்ல யிருவிரலே யல்லதிலை - மெல்ல
விருவிரலைத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலைத் தான்கடப்பாய் போய். (ங)

ஆடை யழகினைநன் காதரித்தே யாங்கதற்கென்
றோடி யுறுபொருளுக் குற்றுழன்றாய் - கூடியதேல்
வண்ணு னெலிமருவார் வைப்பிடமற் றின்னவற்றா
லெண்ணையோ நெஞ்சே யிடர். (ச)

கந்தையொடுவெண்ணீறுகன்முழைபாழங்கோயில்பல
முந்தையுள சீத முறுமென்னின் - வெந்துயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங் கூடமிகையித்தனைகா
னூடையினிற் காரியந்தா னுங்கு. (ரு)

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக் கிட்டாமை
யேயா வமைந்தா யிடர்நெஞ்சே - சாயோ
கடையானார் காய்ப்சிக்கே கால்குலைவர் கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். (க)

அமையாதே பெற்றதனா லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய் - சமையாச்
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந் தேறாய் மனனே
மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு. (எ)

ஆற்றங்க் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ டிக்கரையாய்த்
தோற்றும் * பசுப்பைத் தொடர்வுறுமே - யாற்ற
வதுவேபோ நெஞ்சே யலைந்தலைப்பட்ட டோடு
மிதுவே யுனக்கிதனாற் பேறு. (அ)

இருந்தவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருப்ப தன்றோ
பெருந்தகைமைக்காபரணம் பேதாய்-மருந்தெனவே
யாங்கினியார் தங்கடையிற் சென்றிடினு மாதரியார்
பாங்கிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார். (சு)

உணர்ந்தார்க் குடம்பு மிகையென் றுலக
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா - நினைந்தாம்
பொருண்முழுதும்விட்டாலும்பொய்யுடம்பிற்காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறித்து. (க0)

இல்லாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா - லெல்லா
மமைந்தபடி யேவருமா லாங்ககைவெ நெஞ்சே
சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம். (கக)

* பசுப்பு - பசுமை.

இங்கேதன் னானுயிரா யேதமறக் கண்டவிடத்
தங்கே யெலாமமைய லாயிருக்க - வெங்கேனுங்
காடு மலையுங் கடந்துடம்புக் காய்வருந்தி
யோடுவதெ னெஞ்சே யுரை. (கஉ)

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற்
கமையுற்ற ஞானக் கரும்பைத் - தமையுற்ற
வாரியர்பாற் பெற்றந் கவரடிக்கே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுற்று. (கங)

நீடுந் தலைகீழ்கான் மேலாகி நின்றாலுங்
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா - லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
* யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. (கச)

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வஞ்சுள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டாடிப் போகாதே - யெல்லா
மருளியவா செய்தந் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே நில்லையினிப் போற்று. (கரு)

வைதலும்வாழ்த்துதலும் வார்த்தையினிற் கற்பித்து
நையுமது நெஞ்சே நலமன்றா - மெய்தும்
புரையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொளி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. (கக)

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய ஆத்தைகமழ்
புன்புலையாங் குற்றப் புலாலுடம்பை - யன்புடனே
யேத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லாதா
ராத்தமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. (கௌ)

*இருந்தாலன்றோவென்பது-இருந்தாலோவென மரீஇயிற்று

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்றும் பலபலவா
வாயசட வேதுவினா லாம்பயனுக் - கேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனவே துத்தனையு
மற்றவண நெஞ்சே மதி. (கஅ)

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்துங்கொள்ளாதை
சாரமுள தெவ்விடத்துந் தான்கொண்டு - தீரவுணர்
நல்லோர்தஞ் சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. (கங)

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவின்கொல்கா
ருற்றநல மென்கொள் குறுகாதே-மற்றும் [தே
பயனின் மொழியாதே பார்த்துளமே நல்லோர்
நயமுமற வாதே நட. (உ0)

பொய்க்கனவும்பேய்த்தேரும்போலுமுடல்போமனா
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை-நெக்குருகிப் [வுஞ்
பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிடு நெஞ்சேநீ
மீண்டுபிற வாதே விட. (உ௧)

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன்மேலு - மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிழ்தை நெஞ்சே
யொடிவறவே நீயுண் டிரு. (உ௨)

நெஞ்சிற்கமைவுரை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சி வ ம ய ம்.

௩௦-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருச்சாழல்.

நாலடித்தாவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இறையுணர்த்துமளவினிலெக்காலமுமெய்யுணர்
வானேங், கறையுடலமளவெனமுன் கலங்குவதங்
கென்னேடி, நிறையவனல்விறகிருக்க நிகழ்மதனமி
ல்லாக்காற், சிறுகறையானித்துணல்போற் நிகழ்ந்
திடுங்காண் சாழலோ. (க)

அருமறையா கமமநந்த முகங்களின லுரைத்தாலு
மரியபரம்பொருளினையிங் கறியவொண்ணதென்னேடி.
யருமறையாகமமறைந்தென்னுரியனயெழுந்தருளித்
திருவடியையருளினல்லாற் றெரியாகாண்சாழலோ.

மாத்திரையிலொருமொழியான்மாமுனிமீட்டுணர்
த்திடுமேற், சாத்திரநூற்பார்ப்பதனாற் றருபயனென்
சாற்றேடி, சாத்திரத்தாற்றற்பரத்தைத் தானிதென
வறியவொண்ண, வார்த்தையிது கலகலென வடித்
திடலாஞ் சாழலோ. (ங)

எங்குமொழி வறநிறைந்த வெல்லையிலாப் பேரி
ன்ப, மிக்கொருமானுடனாகி யெழுந்தருள்வ தென்
னேடி, சங்கைகெட மான்கொடுமான்பிடித்தாற்போ

சாழல்-ஓர்வினையாட்டு.

ற்றானுடம்பாய், நங்கனுடம்பழிப்பதற்கு நடந்தது
காண்சாழலோ. (ச)

ஒப்பரியானெண்மலர்த்தா ளளித்தலுமே யுலகு
யிரம்ம, மெப்பொருளுந் கண்டதிலே யென்செய்தவா
றியம்பேடி, மெப்பொருளு மாய்நின்ற திணையடியே
யாதலினுன், மெய்ப்படவே கண்டவர்க்கு வேறிலே
காண் சாழலோ. (ரு)

உடம்பதிலா னுடம்பாகி யுடம்பழித்துத் தானுக்
கத், திடம்படவே மொழியுமதந் கென்பெறத்தான்
செப்பேடி, யிடம்படவே மறுபயனன் கில்லாதபுய
ன்மழைபோ, லடங்கவழியாப் பொருளா வருளின
ன்காண் சாழலோ. (கூ)

இப்படியேறற விழைவன் யாவையுந்தா னுயிருக்க
மெய்ப்படவேசமயங்கள் பிணங்குவதென்விளம்பே
செப்பிடவேதிமிரமுறுநயனத்தோர்மதிபலவா [டி
மப்படியே யறுசமய மலத்திடுங்காண் சாழலோ. எ

இருந்தபடி சிவமாகி யிருந்ததனை யெமக்களித்த,
பெருந்தவற்குக் கைம்மாறு தானுண்டோ பேசேடி,
யருந்தவற்குக் கைம்மாறென் றிலையருளே நினைந்தத
னா, லெரிந்தவழன் மெழுகெனவென் புருகிடல்கா
ண் சாழலோ. (அ)

வானோரு மண்ணோரு மறையுமறு சமயமுமன்
கேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தென்னேடி
யேனோரு மலமாக்க வெமக்களித்த தெம்பெருமான்
மானாய சுதந்தரமே மற்றிலைகாண் சாழலோ. (கூ)

செய்யசிவப் பிரகாசர் சிறியோமை யாண்டருளி
யையமற நங்குலமுன் னுட்கொண்டான் காணேடி
யையனருட்டி. றநினையேனழிந்துவீழ்ந்தெழுந்தலறேன்
மெய்ம்முழுதும்ஊதிர்விதினோன்வினையேனான்சாழலோ
திருச்சாழல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

நக - வது.

பழி த்து ா மா லை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

விரித்தகண்ணிறநிரித்தகண்ணில் விழித்தகண்ணி
லெல்லா, மிகுத்துருவி நின்றேயும் விளம்பவொண்
ணவீசன், றரித்துவந்ததிருமேனி தன்னையெனக்க
ளித்துத், தானேதா னுக்கவந்த தன்மைவேடங் கிடி
கொள். (க)

உரைத்த பொருள் யாவையிலும் புரைத்தவின்றி
நின்றே, யுரையுணர்வா லுணரவொண்ணா வொளிமி
குத்த வொருவன், வரைத்து வந்த திருமேனி மண்
ணின்மயக் கறுத்து, மலர்க் கழல்கள் சூட்டவென்
றே வந்தவேடங் கிடிக்கொள். (உ)

தோன்றி நின்ற பொருள்க ளெல்லாந் தொட்மிநி
ன்றே யாவுந், தோன்றாமை தோன்றிநின்ற தொன்ற

லொடு வந்து, ஆன்றிநின்ற வுணர்வுதன்னை யுணர்
வானி லீருத்தி, யுள்ளநிறங் கொள்ளவந்த கள்ளவே
டங் கிடிகொள். (ங)

திகழ்ந்துநின்ற பொருள்களெல்லாஞ் செருமிநி
ன்றேபாவந், தெரிவரிய பெரியபிரான் றீர்ந்துவந்த
கோல, நிகழ்ந்துவந்து முகந்தரித்து நிகழ்வுகெட
முழுத்தி, நிகழ்வானி னிறங்கவர நிகழ்ந்தவேடங் *
கிடிகொள். (ச)

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண் செந்துறை.

உருத்தவவ்வ விடந்தோறு மொப்பிலாப்பெருங்
கண்ணே யுதய மாக்கிக்
கருத்தற்ற விடந்தோறுங் காண்பானு
பெணையங்கே கரந்தா னென்னே. (ரு)

கெட்டவவ்வ விடந்தோறுங் கேடில்லாப்
பெருங்கண்ணே கெழுமு வித்துப்
பட்டவென் றுயர்தீரப் பழையதன்
னிலையிலே பதித்தா னென்னே. (சு)

வேறு.

உன்னரிய தன்னமே யென்னுயினா யொடுக்கி
யொழியாமை யெவ்விடத்து மழியாமை காட்டித்
தன்னடியே னுமாறு பின்னையெனக் களித்த
தத்துவனார் தங்கருணை சாற்றலா மளவோ. (எ)

பழித்துரைமாலே முற்றுப்பெற்றது.

தோழிக்குரைத்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடிநடி ஆசிரியவிருத்தம்.

முத்தே வருந்தேடி மூலப் பொருடன்கை மொய்
குழ லாயேடி கேளாய், பித்தா முபாதிப் பெருந்து
யர்ப் பல்வப் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தா, மத்தா
டி மைம்புலன் நன்னின் வழிமாறி மனவுரை மாண்
ட வருளே, சித்தா யொளிநுஞ் சிவப்பிர காசர் திரு
வடித் தாமரை கானே. (க)

சொல்லிய ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லாமை தூ
மொழி யாயேடி கேளாய், நெல்லு முதலாம் விதை
க ணெருப்பில் வறுத்தான் முனையாதாற் போல, வ
ல்லும் பகலு மறவே சுடரு மறிவாம் வடவை யெரி
யில், வெல்ல வரும்பவ வித்தா மவிச்சையும் வேவ
லான் மேன்முனையாவே, (உ)

தூய்மெய்ஞ் ஞானிக் கிருவினை கூடாமை தோ
கைநல் லாயேடி கேளாய், பொய்ய வுடற்செயல் பு
த்துடம் பாதலாற் போந்த வவிச்சையற் றுத்தான்,
பொய்யாய ஜுனி லறிவுக்கு முன்புள்ள விச்சையோ
டேவெந் தறுமான், மெய்ய வறிவால் விளங்கலான்
மேல்வினை மேவாது வெந்தறுந் தானே. (ங)

கோதற்ற ஞானி யிருந்திடுந் தன்மையைக் கொ
ங்கைநல் லாயேடி கேளாய், வாதற்ற மாமறை முற்
றுஞ் சிரங்களால் வந்தது வாழ்த்திநின் றேத்தி, யோ
தற் கரிய வுணர்விற்ப மேயா யொருகற் பனைகளு

மின்றி, யாதுக்கு மங்கங் கதுவாகி யன்பர்க் கறிவா
யிருந்திடுந் தானே. (ச)

மெய்ஞ்ஞானி கட்டு விரதங்கள் கூடாமை மெல்
லிய லாயேடி கேளா, யஞ்ஞான மாயையைச் சுட்
டுக்கொ டல்ல தறிவுதி யாது தித்த, விஞ்ஞான மா
பையி னுலதன் காரியத் தாகும் விரத மயறான், மெ
ய்ஞ்ஞான மாகி விளங்கலான் மேல்வினை மேவலொ
ன்றுலு மேவாதே. (ரு)

உரைமன மாண்டுள்ள வொண்கழ லான்றன்னை
யொப்பிலா தாயேடி கேளாய், புரைநன வோடு கன
வு சுழுத்தி புகலுந் தூரியமுன் னாக, வரைமுழு துங்
கழன் தேபரத் தோடுயிர் வையமுங் கண்ணில் விழு
ங்கிக், சுரையிறந் தின்பக் கடலா யிருந்திடுங் கண
ணைகண் ணையிடல் கானே. (கா)

தோழிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

வ

சிவமயம்.

ந.ந. - வது.

அ னு தியு ரை த்த ல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்வினாந் திப்பவந்
திராவிடின், வந்துவந் துபல னாகிப் பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவர் கிடார். (க)

சாதல் பிறத்த லெனுங்கேடு தானறத் தம்மையு
ணரா விடிற், போதல் வருதலாற் பொன்னாச லாட்
டொரு காலத்தும் போகா கிடர். (உ)

உம்மையுணர்ந்து பவச்சுடு காட்டையொப் போ
டே கழலா விடி, னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்
மை யெல்லாம் படுத்துங் * கிடர். (ங)

ஊன வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை யு
ள்ளவா காணா விடின், மானு மழுவுமாய் வந்தாலும்
வன்பவ மானா திருக்குங் கிடர். (ச)

இப் ௦ பிறப் பில்லே தமையுணர்ந் தெல்லாப் பிற
ப்ப மொழியா விடிற், றப்பி யுடல்கொண்டு கொண்
டு சதங்கையுங் காலுமாய் நிற்பர் கிடர். (ரு)

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல லெல்லாங் க
ழியாவிடிற், ஞுறைகொண் டேமாயை யும்மையு னாக்
கித்தோற் பாவைக்கூத் தாட்டுங் கிடர். (சு)

மேலா லறிவோ மெனாதே விராந்தும்மை மெய்
கண்டு கொள்ளாவிடிற், கோலா கலஞ்செய்து வந்
தும்மை யாசா பைசாசங் குமைக்குங் கிடர். (ஏ)

பந்தசங் கற்பணை யிற்றலை வைத்துப் படாதெலா
ம் பட்டிடாதே, யெந்தை கழல்சூடி னென்கெழி லெ
ன்றாயி றென்றிருக் கல்லாங்கிடர். (அ)

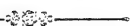
* கிடரென்பது-தேசிகப்பழிப்பிடைச்சொல்.

௦ பிறப்பிலையென்பது-பிறப்பிலையென விரித்தல்விகா
ரமாயிற்று.

நாடிக்குரவன் சுழறலை வைத்துண ராதானை நா
னென் றிடிற், கூடிப் பெருஞ்சுற்ற † மத்தின் றலையி
லே கொள்ளியை வைக்குங் கிடர். (க)

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற் கொள்ளார் வில
ங்குவே தாளமொப்பா, னாயோ பவங்கடந் தேற
லோர் காலத்து மாணையே யில்லையிலை. (க1)

அறுதியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

௩௪ - வது.

அருமையுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்ணெதுறை.

நான்மறை யோதிப் பொருளுரைத்து நாடறி யக்
கல்வி சாற்றினாலும், தானது வாகை யரிதுகாணுஞ்
சலிப்பறந்கை யரிதுகாணும். (க)

இணங்கரமை யெல்லா மறத்துறந்தே யிருட்டற
வேதாந்த மோதினாலும், பிணங்கா திருக்கை யரிது
காணும் பேரின்ப மாகையரிது காணும். (உ)

எல்லை யிலாகம மேறவோதி யேதுக்களெல்லா மி
யம்பினாலு, மல்லலறுக்கை யரிதுகாணு மறிவாயிரு
க்கை யரிதுகாணும். (௩)

† அதிந்றலையென்பது-அத்திந்றலையென விரித்தல் விகா
ரமாயிற்று.

சைனசந்தியாசம்.

பற்றற விட்டுத் தலைப றித்துப் பாணியைப் பண்
ணிப் பயின்றக்காலு, முற்ற நிலைநிற்கை யரிதுகாணு
முடிய நிலைநிற்கை யரிதுகாணும். (சு)

ஆறுசமயப் பொருளுங் கற்றே யங்குள்ள தர்க்கங்
கள் சாற்றினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மதுவி
து வாகை யரிதுகாணும். (ரு)

வேறுபிறிதிலா மெய்ம்மைதன்னை வித்தாரமாகவி
ளம்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத
மாகை யரிதுகாணும். (சு)

தேறி யுலக மனைத்தினையுஞ் சிற்பர மாகநாஞ் செ
ப்பினாலு, மாறியிருக்கை யரிதுகாணு மவிரோத மா
கை யரிதுகாணும். (எ)

அருமையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

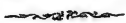

உ

சிவமயம்.

௩௫ - வது.

வளவியுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

இமைத்துவிழிப்பதற் கில்லைவாணளிதிலுள்ள து
ன்பங்களெண்ணில்கோடி, யமைத்துனைப்பார்த்தல்
லலதுநெஞ்சேயாண்டவனென்றென் றரற்ற*வாரீர்.

*வாரீரென்பது - நெஞ்சையுயர்த்திக்கூறல்.

மின்னிலு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்மை மேன்மே
லும் வந்திடும் வேதனைக, என்னதே யிவ்வுடம் பா
வதானு லாய்வானை யெப்போது மாயவாரீர். (உ)

இல்லாது வேண்டினும் வந்திசையா வுள்ளது த
ள்ளினு மூட்டுமனா, லெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்
சையின்றி யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (ங)

என்னுணை கேளீஃ தொன்றுநெஞ்சே யேதேனுஞ்
செய்தினி யுள்ளகாலந், தன்னாக நாயோமை யாண்
டுகொண்ட தாள்களை யோவாது சாற்றவாரீர். (ச)

பொன்று முடம்பு பொருந்துமின்பம் புன்னுணை
நீராகும் புன்மை நெஞ்சே, யென்றபி னெல்லாம் வீ
ழவிட்டே யிருந்த படியே யிருக்கவாரீர். (ரு)

ஒன்றெனி லாயிர கோடிதுன்ப மோய்வின்றி யே
வரு மோரி னெஞ்சே, யொன்றுமற் றுள்ளநா மா
யிருந்தே யுளநான் கழிக்க வொருப்ப டோ. (சு)

வளவியுடன்படுத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

ஙசு - வது.

ம நே ரா த ம்.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்தவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

முகுந்தனு நாலு முகனுந்தேட மூலமொருகுரு
மூர்த்தியாகிப், புகுந்தடி யார்தொழ வீற்றிருக்கும்
பூங்கோ யிலாகநான் பெற்றிலேனே. (க)

க

மறைகளு லென்று மறிவரிய மலரடி கண்டுநான்
வாழும்வண்ண, மிறைவனார் தன்றிருக் கோயிறன்
ளி லேதேனு மொன்றாகப் பெற்றிலேனே. (உ)

பாசங்கள் வேரைப் பறிக்கும் வண்ணம் பலிக்கெ
ன்று பேரிட்டுப் பையப்பையத், தேசிக னூர்தா மெ
ழுந்தருளுந் திருவிதி யாகநான் பெற்றிலேனே. (ங)

உள்ளுறு நோய்களை மொன்றின் மாற்று மொப்
பிலானந்தரை யுள்ளுதோறு, மள்ளுறு சிந்தையார்
கண்சொரியு மானந்தக் கண்ணீர்நா னுக்கிலேனே.ச

பாமாலை கொண்டு தனையருளப் பாவிவேன் கண்
காணப் பாரில்வந்த, சீமான் புகழ்கேட்க வாகமெங்
குஞ் செவியாய்த் திகழ்ந்திடப் பெற்றிலேனே. (ரு)

அச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டுகொண்ட வருளை
நீனைதொறு மன்புகூர, வுச்சி தொடங்கி யடியளவு
முளமா யிருக்கநான் பெற்றிலேனே. (சு)

கருவேலை யுள்விழுந் தாழுமென்னைக் கண்டஞ்ச
லென்றுவந் தாண்டுகொண்ட, வருண்மேனி காண
வநந்தகோடி யாகத்திற் கண்ணாகப் பெற்றிலேனே.

அவமே பிறந்திறந் தாழுமென்னை யாழாம லஞ்ச
லென் றுண்டுகொண்ட, தவராசனைப்பர டிடமயிர்க்
கா றுனெல்லாம் வாயாகப் பெற்றிலேனே. (அ)

போதந் திரண்டருண் மேனியாகிப் புலையேனை
யாளப் புவியில்வந்த, பாத மணமுண்டு வாழநாகி
பதினாயிரங்கோடி பெற்றிலேனே. (ஈ)

ஏவலுக்கிசையாக்காணத்திகழ்ச்சி.கநக

கழலினை யாவருங் காணவந்த காரணனார் தாமெ
மூந்தருளும், பழவடி யார்திரு வாசரோதும் படியா
யக்கிடக்கநான் பெற்றிலேனே. (க0)

மனோரத முற்றுப்பெற்றது.

—:—

௩௭-வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

ஏவலுக்கிசையாக் காணத்திகழ்ச்சி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்
குறள்வென்செந்துறை.

ஓவாதே பிறந்திறந் துழிதரு மென்னை
யோகோவென் றருள்செய்யு மொளியாருஞ்சுருபன்
றேவாரந் திருமேனி திரையாத கண்க
ளவையெல்லாங் கண்ணல்ல செந்நீர்பாய் புண்ணே.

தடையிலைத் திருவாசல் சகலமுஞ் சுரக்குந்
தன்னையே தரவல்ல தலைவள்ளல் சுருப
னொடிவறக் கொடிகட்டி யிருக்கவு முயிர்க
ளொடிவந் தடையாத வுணர்வின் மையென்னே. (உ)

கல்லாத முமுதையுங் கற்பித்தோர் மொழியாற்
கடையோமைப்பொருளாகக் கடைக்கண்வைத்தளித்
வல்லாளன் சுருபன்சீர் நினையாத மனந்தான் [த
வன்பாறையிரும்பன்று வலிதீது வலிதே. (௩)

ஏவலுக்கிசையாக் காணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

௩௮ - வது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஏ வ லி சை த்த ல்.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த
குறள்வெண்ணெசுந்துறை.

கேளாய்செவியேநங்கிழமைகண்டும்புகுந்தாண்டவன்
மானாதசீர்த்தியே மன்னுமொலியெங்குமாகவே. (க)
உடலேநீ மேவும் பரிசெலா நம்மை யுடையவன்
பிடமார்திருமேனியான திண்மைகண்டுந் தேராய்நீ.
வாராய்நயனமேவாராதேவந்தெம்மையாண்டானைப்
பாராய் முழுது மவனாகிநின்ற பரிசினே. (௩)
நாவேநீயுண்ணுஞ்சுவையெல்லாநம்மையுடையவன்
தேவா ரடியாய் திண்மைகண் டிண்ணவுந் தேராய்நீ."

* வாச முழுதுமவ் வாசாம கோசர மானவ
சை மிலிகோல மானநன் மைகண்டு நாசியே. (௫)
வாராய்பிரவிர்த்தியேவாராதேவந்தெம்மையாண்டவன்
சீரார்திருப்பணியாகவே செய்யாய்செயலெல்லாம்.
ஓராய்நிவிர்த்தியே யொன்றுமொழியா விறைவரைச்
சேரா தவருடன் சிந்தைகனவிலுஞ் சேராதே. (௭)
மனமேநீ சங்கற்ப மாக நினையும் பொருளெல்லாந்
கனமாம் பாஞ்சுடர் கற்பனையாகக் கருதாய்நீ. (௮)

* இச்செய்யுளிற் பயனிலாதொக்கது.

சித்தமே நீசிந்தனையாய் நினைபும் பொருளெல்லாம்
வைத்த மலரடி யல்லதின் மைகண்டு வாழாய்நீ. (௬)

ஐயமறவிட் டறுதியிடுமிப் பொருளெல்லாஞ்
செய்யசிவப்பிர காசொன்றேதெளி வாய்மதீநீ. (௧௦)

ஏவலிசைத்தல் - முற்றுப்பெற்றது.

௩௯ - வது நற்குறி.

அடியிரண்டாய்த்தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்ணெசுந்துறை.

பாரும் பரனா ருளவருங்குறி பாதாதிகேசமுங் க
ம்பித்தோர்வுமிழந்து, வுரோமமுகிழ்த்து வுள்ளமுந்
தீமெழுகாய்விடுமே. (௧)

கலையும்வளையுடன் கற்பமிழந்தறிமாலுங்கரையறு
மே, யலையுங் கடலே முணுவெனு மன்பர் பாலையன்
வருங்குறியே. (௨)

என்புமுருகி யெதிரிவின்பவ் வெள்ளமெங்கும் ப
ரந்திடுமே, தன்பெருந் தன்மை தன்னாலு மறிவொ
ண்ணச் சம்புவருங்குறியே. (௩)

ஊனுமுயிரு முணர்வு முணர்விடை யாதுமுருகி
யொன்றாய்த், தேனு மமிழ்துமாய் நின்னுதித் தித்தி
டுஞ் செய்யோன் வருங்குறியே. (௪)

சதுரைமறந்தறி மால்கொண்டு தன்னையுந் தானி
ழைந்தோ விபமபோ, லெதிர்வுங்கழிவு மற்றின்ப
மீதுருமாலெந்தை வருங்குறியே. (௫)

விச்சையவிச்சை விவேகாவிவேகங்கள் வீடுபற்று
ங்களவிற், ஸ்ச்சதுணர்த விலாமைபோற்றேன்றது
தூயோன்வருங்குறியே. (சு)

உடையுந்தழுத்துள மும்முருகிக்கண்ணு மொப்பி
லா ருகியோடும், புரையுமறநினைந் தின்பம் தூரும்
புரணன்வருங் குறியே. (எ)

நற்குறி முற்றுப்பெற்றது.

சு - வது பல்லி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்தவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

அருவுரு வலானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சுருபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
துளக்கமற நல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்வி. (க)

ஒடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
லுள்ளநிலை மெள்ளவுணற் வாகிவரு மாகி
னாமிட மெங்குமறி வாகிவிடு மாகி
னல்லுர னல்லதிசை சொல்லுசிறு பல்வி. (உ)

செப்பமுடி யாதபொருள் செப்பவரு மாகிற்
சிலுப்பற விழுத்தவல தீரன்வரு மாகி
லிப்பவ மறுத்தகழ விங்ஙன்வரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்வி. (ஈ)

ஆறவடி வைக்கவல வாகிவரு மாகி
 லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
 வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
 மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (சு)

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
 லின்பவடி வானசிவ மிங்கன்வரு மாகில்
 வீரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
 மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (ரு)

என்னுளமிழ் தூழிநிறை யின்பம்வரு மாகி
 லென்றுமொழி யாதபர மேசன்வரு மாகின்
 மன்னுமுணர் வாகிய மணுளன்வரு மாகில்
 வாழ்வொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (சு)

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
 லுரையுணர் விறந்தவுணர் வருவன்வரு மாகி
 லெம்பர மறத்திகழு மின்பம்வரு மாகி
 லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. (எ)

பல்லி முற்றுப்பெற்றது.

சுக - வது கொடி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

கருவார் புழுச்சிறைக்கே கடையேன்புகாதவண்ணங்
 குருவாகிவந்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே. (க)

மாறும் பிறவிமயன் மாத்திரையொன் றிறநீரக்
 கூறும் விரகன்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (உ)

தோலான் மறைத்தமலச் சுமையினைநானென்கின்ற
 சோலாகலந்தீர்த்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே.
 தொண்டில்லையல்லநாயேன்றொழும்புகந்தாண்டுகொண்ட
 கொண்டலெழுந்தருளிற் கொடியேயுவகைகூறே. ச
 நற்றேவர் நின்னுணங்க நாயேனை யாண்டகோலங்
 குற்றேவல் கொள்ளவரிற் கொடியே யுவகைகூறே.
 நாமாதீத மானதன்னை நாயேற்கு நல்கவந்த
 கோமானெழுந்தருளிற் கொடியே யுவகைகூறே. (சு)
 உரையுணர்வற்றதொன்றை யுள்ளங்கைநெல்லிபோலக்
 குரைகழி றந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே. (எ)
 திண்டாடத்தேவரெல்லாஞ் சிறியேனைக்கண்டுகொண்டு
 கொண்டாள வந்தான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே.
 ஞாலமும்விண்ணுநிற்க நாயேனை யாண்டுகொள்ளக்
 கோலமாய் வந்தான்வரிற் கொடியே யுவகைகூறே.
 நெடியானு மயனுநிற்க நேயமிலா நீசனெனைக்
 குடியாகவாண்டான்வரிற் கொடியேயுவகைகூறே. க0
 வேறு.

கோகிலக் குஞ்சுதம் பிள்ளைபோலுங் குறித்தேவ
 ளர்க்குங் குலக்கொடியே, யேகநற்சோதியை யென்
 னையாளு மெம்பிராணை யிங்கெழுந் தருளென்னே. (.)

கொடி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

சுஉ-வது கோழி.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்ணெசெந்துறை.

சாவாது மூவாது தன்னைத்தந்த தம்பிரா'னின்கே
யெழுந்தருள, நாவா நாதன் றிசையைநோக்கி ய
ழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. (க)

கண்டா ருயிருண்டு நம்மைநல்குங் கருணாலயனிங்
கெழுந்தருள, வண்டனிருந்த றிசையை நோக்கி ய
ழைத்திடாய்கோழிக் குலக்கொடியே. (உ)

மோன மொழியான் முழுதுமோதி முடித்தவெங்
கோமா நெழுந்தருள, ஞானவினோதன் றிசையை
நோக்கி யழைத்திடாய் கோழிக் குலக்கொடியே. ஈ

கோழி முற்றுப்பெற்றது.

சுங - வது கூடல்.

கலிவிருத்தம்.

மாலும் பிரமனு மற்றுள்ள தேவரு
ஞாலமு நிற்பா ரருபந்தான் சாற்றி
யால மெனைக்கொண் டமிழ்தந் தனைத்தந்த
கோலம் வருமாகிற் கூடுவாய் கூடலே. (க)

கூடல் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சி வ ம ய ம்.

சச-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

கி ளி ப் ப யி ற்று.

எண்சீர்க்கழிநெழைடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மூலந் தனக்கில்லா மூல மென்னீர்
முழுதுமாய்த் தானே முளைத்தா நென்னீர்
காலங்கண் மூன்றுங் கடந்தா நென்னீர்
கண்ணுக்குங் கண்ணாய்க் கழன்றா நென்னீர்
கோலங் குருவுருவாய் வந்தா நென்னீர்
குடிமுழுது மாட்கொண்ட கொண்ட லென்னீர்
சிலம் பரவரிய செல்வ மென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர் ரென்னீர். (க)

பந்தமாய் வீடாய்ப் பரந்தா நென்னீர்
பாவிப்பார் பாவனைக ளானா நென்னீர்
சந்த மிதுவென்ன வெண்ணா தென்னீர்
தன்னை யருள்குருவாய் வந்தா நென்னீர்
ரந்தமிலா வன்பிறவி தீர்த்தா நென்னீர்
ரருட்கழல்க ணந்தலையில் வைத்தா நென்னீர்
சிந்தைதன்னிற் றித்திக்குந் தேனே யென்னீர்
சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீர் ரென்னீர். (உ)

சாற்றுகுந் சடங்குத்துத் தாளா நென்னீர்
தத்துவ னேயென்னீர் தலைவா வென்னீர்

போற்றுவார் தம்மைவிடப் பொன்னே யென்னீர்
 புளையறவே தானினைந்தாற் போகா நென்னீர்
 காற்றுங் கறங்கு மெனச்ச ஷிக்குங்
 கருத்தைக் கலக்க மறுத்தா நென்னீர்
 சிற்றயி நெஞ்சகத்துச் சேர்வே யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௩)

உலவாத * பூமாரா யோங்கு கின்ற
 வுள்ளொளியே யென்னீ ருடையா யென்னீர்
 கலவாதெல் லாங்கலந்து கண்டு நின்ற
 கண்ணே கருமணியே பாவா யென்னீர்
 பலவாகி நின்றே பகிப்பொன் றில்லாப்
 பரமனே யென்னீர் பழையா யென்னீர்
 சிலைபோலு மென்னெஞ்சிற் சேர்ந்தா நென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௪)

கற்பனைக ளெல்லாங் கழித்தா நென்னீர்
 கருவாகி நின்றொளிருங் கண்ணே யென்னீர்
 நிற்பனவுஞ் செல்வனவு மாளு நென்னீர்
 நினைவறவே தானினைந்தா னிற்பா நென்னீர்
 சொற்பலவா தூல்பலவுஞ் சொன்னு நென்னீர்
 துரிசறுத்தாட் கொள்ளவல்ல சோதி யென்னீர்
 சிற்பரமாய் நின்றொளிருந் தெளிவே யென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (௫)

கூறு பலசமயங் கோத்தா நென்னீர்
 கூற்றா ருள்ளத்துக் கோற்றே நென்னீர்

---

* பூமார் - மகத்துவமுடையவர்.

ராறாறு மையைந்து நாலேழ் தொண்ணூற்
 ருரு மவைவகுத்தங் காகா னென்னீர்
 மாறாத வல்வினைநோய் மாற்றா னென்னீர்
 மாசறுத்தாட் கொண்டருள வந்தா னென்னீர்
 தேராதா ருள்ளத்துச் சேரா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (சு)

இந்திரசா லம்போல வெல்லாந் தன்னு
 னிதமிதமா கக்காட்ட வல்லா னென்னீ
 ரந்தரமொன் றின்றியெல்லாங் காண்பானென்னீ
 ரண்டர்க் கறிவரிய வத்த னென்னீர்
 தொந்த விருண்மாய்த்த சுடரே யென்னீர்
 துணையடி யென்சென்னிமிசை வைத்தானென்னீர்
 சிந்தையுள் னேமன்னிச் செறிந்தா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (எ)

அன்னையிலு மென்றனக்கு நல்லா னென்னீ
 ரமிழ்தத்து வான்சுவையே பயனே யென்னீ
 ரொன்னை யெனக் கென்னாலே யென்னிற்றந்த
 வின்னமிழ் தேயென்னீ ரிறைவா வென்னீர்
 பன்னுமறைக் கெட்டாத பாதா வென்னீர்
 பழவடியார் பண்டாரப் பொருளே யென்னீர்
 சென்னிமிசைக் கழல்கூட்டி யாண்டா னென்னீர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னீ ரென்னீர். (அ)

பொல்லாவென் போல்வாராத் தேடி யாளப்
 பூமியினின் மானுடனாய்ப் போந்தா னென்னீர்

நல்லார்க ளெல்லாரு நிற்க நாய்க்கு
 நற்றிவிசிட் டெனையாண்ட நாதா வென்னிர்
 கல்லாமை கற்பித்த காளா யென்னிர்
 கருணைத்த டங்கடலே யென்னி ரொன்னிர்
 செல்லாத மிளாத செல்வ மென்னிர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னி ரொன்னிர். (க௭)
 ஒப்பொருவ றில்லா வொருவ னென்னி
 ருத்தமர்க் கேகண்ண யுதித்தா னென்னி
 ரொப்பொருளுந் தானு யிசைந்தா னென்னி
 றிடையறா வானந்த வெள்ள மென்னிர்
 தப்பறவே யென்னைவலிந் தாண்டு கொண்டு
 தாளிணையென் சென்னிமிசை வைத்தானென்னிர்
 செப்பரிய சுவானுபவத் தேற லென்னிர்
 சிவப்பிரகா சக்கனியே யென்னி ரொன்னிர். (க௮)

ஆள்ளாறு முள்ளத் தடியார் மெய்யி
 லணுகிரோ யினையறுத்திட் டினிமே லொன்று
 நள்ளாமை காத்துவந்த நம்பா வென்னிர்
 நானேநீ யாய்நயந்த நாதா வென்னிர்
 விள்ளாமை யோர்கணமு மடியார் கூட்டம்
 விரவியினிக் குறைக்காலம் போக்க நாயேற்
 குள்ளானே யருளியினி யுடலம் வீபோ
 துணர்ந்திருந்தே யொழிவிப்பாயென் னீரொன்னிர்.
 கிளிப்பயிற்று முத்துப்பெற்றது.

வ

சிவமயம்.

சுரு - வது.

குறையுரைத்தல்.

~~~~~

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

கொண்டாள் குரவனே கூர்மய நீரானேற்
கண்டா ருயிருண்ணுங் கண்டக னென்பேனே. (க)

என்பணி கொண்டென்று மின்புறா னென்மாயை
வன்ப ருயிருண்ணு மறவன்கா னென்பேனே. (உ)

குறையுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

————— ❦ —————

சுசு - வது.

வ ர வு சா ற் ற ல்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

தோரணங்க ணாட்டு * மேடோ சோலையெங்குஞ்
செய்யுமேடோ, தூணுறைகள் பொதிந்தெங்குந் தூ
ய்யவிளக் கேற்றுமேடோ, வாரணமு மயன்முதலா
மமரரும்ங் கயர்வுறவே, யாதனெனை யாண்டுகொள்
ள வாரியன்காண் வருகின்றான். (க)

* ஏடர்களோ வென்பது ஏடோவெனப் பன்மை ஒருமை
யாய்வந்த வருவமைதி.

விதியெங்கும் வெள்ளைமணல் பரப்பி நீரைவிடு
மேடோ, வெற்றிக் கொடியுடனே விதானமேற் கட்
டுமேடோ, வாதிவேத நாலுமுர சாகவறைந் தாடு
மேடோ, வன்பருள்ளங் கோயில்கொள்ள வெங்க
ணைத் வருகின்றார். (௨)

சோகமோ காதியெல்லாந் துணித்துநீர் விடுமே
டோ, தொந்தமுற்ற பந்தமுற்றுந் துவக்கறுத் தீரு
மேடோ, வாகமாக வருளாலே யவையவங்க ளது
சரத்தி, யாறவடி வைக்கவெங்க ளண்ணலார்காண்
வருகின்றார். (௩)

வினைவங்கியங்களாலே வேதகீதமோதுமேடோ,
விழுந்தெழுந்திங் கோலமிட்டு விரகழிந்திட் டாடு
மேடோ, பேணுமன்ப ராவியுண்டு பேராதுள்ளங்
கோயில்கொள்ளப், பெத்தமுத்த மற்றவிற்பப் பெ
ருமானுர்தாம் வருகின்றார். (௪)

பூமியெங்கும் பொற்பூமாரி பொழிந்துநின்றிடுமே
டோ, பூரணப்பொற் குடங்களும் பூவிரியு மெடுமே
டோ, தாமமெங்கு நாற்றுமேடோ தலையினு லாடு
மேடோ, தம்மை யன்பர்க் களிக்கவென்று தம்பிரா
னார் வருகின்றார். (௫)

வரவுசாற்றல் முற்றுப்பெற்றது.

உ.
சிவமயம்.

சுஎ - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் அர்ச்சனை.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்தவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

என்னைக் குறித்தா ளெழிலார் திருமேனி
மன்னற் கிடும்பிட மதியிலேன் காதலே. (க)

ஒது மறைக்கு மும்பர்க்கு மரியவவர்
பாதம் விளக்குநீர் பண்பிலே னீர்மையே. (உ)

தேசுக்குத் தேசாந் திருவான மேனிக்குப்
பூசப் படுஞ்சாந்தம் புலையேன் மனத்தன்பே. (ஈ)

பார்த்ததெல்லாந் தானாய்ப் பழுதற்ற சோதிக்குச்
சாத்தும்பரிவட்டந் தமியேனேத்துஞ்சொல்லே. (ச)

தேடி மூவர் வாடச் சிறியோமை யாண்டவற்
* காடு மஞ்சன மறிவிலேன் கண்ணீரே. (ரு)

ஏத்துமன்ப ருள்ளத் தின்பமா மீசற்குச்
சாத்துங் களபமுஞ் சதுரிலே னாசையே. (சு)

இணையேது மில்லாத வெழிலார் திருமேனிக்
கணியா பரணமு மறிவிலே னூர்வமே. (எ)

தனையன்றியொன்றிலாத்தம்பிரான் றிண்டோண்மேற்
புணையுந் திருமாலே புலையேன் சொன் மாலையே. (அ)

*ஆட்டுமென்பது-ஆடுமெனப்பிறவினை-தன்வினையாய்வந்தது

பாங்காக வந்தெம்மை யாட்கொண்ட பண்பர்க்குப்
பூங்கோயி லாவதென் புழுவார் குரம்பையே. (க)

தூற்றுஞ் சுருதிக டொடர வரியவவர்க்
கேற்றுந் தாவிளக் கெழிலாரு ஞானமே. (க0)

செல்லறீர்த் தென்சிந்தை மேவிய செல்வற்கு
நல்லதூ பந்தீப நாயேன் மனத்தன்பே. (கக)

எங்காத னுள்ளேநின் றின்பஞ்செ ய்சற்ருச்
சிங்காசனமென்றுந் தெளிவிலேன் சிந்தையே. (கஉ)

சாற்றுமறைக் கெட்டாத தம்பிரா னார்தமக்
கேற்றும் பரிகல மேழையே னுள்ளமே. (கங)

நோக்கரிய மேனியது துண்ணுணர்வா மீசர்தமக்
காக்கிய போனக மறிவிலே னுலியே. (கச)

ஐயமறுத் தாளு மழகார் சுருபற்குச்
செய்யவமிழ்தென்றுந் தெளிவிலேன் சீவனே. (கடு)

ஆனதி லாகாத வானந்த நாடற்குப்
போனக மாவது புலையே னுயிர்தானே. (கஈ)

தெள்ளத் தெளிவாகுஞ் சிவப்பிர காசற்குக்
களள்ப் பொறிபுலன் கறியமு தாகுமே. (கஏ)

போற்றுமன்பர் நெஞ்சிற் பொருவில் சுருபனுக்
கேற்றுங் கறியென்ற லீடணை யாவுமே. (கஅ)

கண்ணுக்குக் கண்ணாகுங் கருதரு மீசனுக்
கெண்ணப் படுங்கறி யெல்லாமென் பாசமே. (கஊ)

செப்பரிய மேனியெங்கள் சிவப்பிர காசற்கு
முப்பழ மென்குண மும்மல முற்றுமே. (உஉ)

ஞாலமெலா மாகி நின்றிடு நாதற்குப்
பாலுடன் நேனுமென் பாவக முற்றுமே. (உக)

திக்காலா தியொன்று மில்லாத செல்வனுக்
கக்கார மாவது மென்மதி யாகுமே. (உஉ)

அறிவு வடிவாக வருள்செய்த வீசற்கு
நறுநெ யமிழ்தென்று நாயேன் பவந்தானே. (உங)

விண்ணோர்கள்வாடமண்ணோர்வீரெய்தவந்தாற்குத்
தண்ணீ ரமிழ்தென்றுந் தரவில்லா மாயையே. உச
உளையற்றே யென்னை யுண்டாற் கடைகாயும்
வருமென்முவேழ்சுற்றமும்வன்பவம்யாவுமே.(உரு)

சிலுகற்ற சிற்பர மாகிய செல்வற்கு
நலகர்ப்பூர மென்னை நண்ணுவோ ராவியே. (உசு)

வார்த்தையொன்ற லேயென் வன்பவமாய்த்தாற்குத்
தோத்திரந் தானென்னாச் சொல்லுவதெல்லாமே.()

தாமே தமக்கொப்பாந் தத்துவ நாதற்குப்
பூமாரி யாவதென் புன்றலை தாழ்வதே. (உஅ)

அர்ச்சனை முற்றுப்பெற்றது.

—*—

ச அ - வது.

அனுபூதிநிலயம்.

கலத்தாழிசை.

தல்லுந் தொம்மூமானு யென்றுநீர் பேகாதீர்
சற்றே மறித்துக் காட்டிர்
புல்லியுமைத் தந்தினிப் பேகலா மோதான்
பொன்னீ வலஞ்சு ழீரே

போதக் கயிற்றூலே கட்டிக்கொண் டிள்வைத்தேன்
போகலா மாகிற் போகீர்
போதப் பெருமானே பூரண போதனோ
போகலா மாகிற் போகீர். (க)

வேதங் கீதைசொல் லிற்றென்றுநீர் போகாதீர்
மெய்யும்மைக் காட்டித் தந்தி
ராதிபுராணரோ யானந்த நாடனோ
யங்ஙனே போக லாமோ
வள்ளுறு முள்ளத் தனையிட்டு வைத்தே
னங்ஙனே போக லாமோ
வாதிபுராணரோ யானந்த நாடனோ
யங்ஙனே போக லாமோ. (உ)

அனுபூதிநிலய முற்றுப்பெற்றது.

சுக - வது உயிருணி.

கலிவிருத்தம்.

மறைநான்முகனரன்வானவர்மயல்கொண்டினமயரப்
பொறையாமுட லளவாயுழல் புலையேன்பொருளாக
முறியாவெள முழுவின்பம துருவாகிய முதல்வ
னறைகூவியெ னகமன்னிய வருடானதி சயமே. (க)

பூதங்களை நானென்றுள போதம்முண ராதே
வாதம்பல சொல்லியவ மேமாய்வுறு வேனை
வேதங்களு மறியாமல ரடிசூட்டிய விகிர்தன்
பேதங்கெட வுள்வந்தமை பேசவறி யேனே. (உ)

காணேனவ னன்றிப்பிறி தொன்றும் முளவாக
நாணேனய வில்லாமையி னன்றும்மது வன்றும்
பூணேனிளி யொன்றும்புனி தன்றாளிணை யன்றி
விணேசெய்தேனுளமன்னியவிகிர்தன் செய்தவிரகே.

எறிமாருத மெனவேகுலை மனமா மயறவிர
மறியாவுள மழிபாவறி வருவாகிய வளவன்
செறிவார்கழ லடியேன்றலை சேர்த்தியெனை யாண்ட
தறியேனுள மழியேனரு வினையேன்செய்த வவமே.

பலவொன்றென வறியேன்பக விரவென்பதுமறியே
னலதொன்றையு மறியேன்றி வானந்தம தறியே
னலனொன்றிய மறையீறவை நவில்கின்றிடு பிரமங்
குலவுங்குரு பரனொனைக் குறிக்கேடுசெய்தனரே.()

தத்தொம்பத மோதியொரு சற்றும்முண ராதே
மத்தம்முறுவார்தம்முடன் மால்கொண்டுழல்வேனை
யத்தன்னடி சூட்டியறி வாக்கியொளி காட்டி
மெய்த்தன்மையவருள்செய்தமைவினையேனறியேனே.

முன்னாய்முழு துங்கண்டிடு மூவாமுத லொருவன்
கன்னொருரி கொண்டேன்கன வஞ்சங்கரை வித்துத்
தன்னொரு ளடியாரொடு தகுவித்தெனை யாண்டே
வென்னொருயிர் முழுதுண்டதோ ரின்பமறி யேனே.()

நற்றொயொடு சுற்றும்பொருண் முற்றும்முற வற்றுக்
கற்றொருடு கற்பார்களை யற்றம்முற விட்டுத்
தெற்றார்மனஞ் செற்றுச்சிவ னற்றாளிணை பற்றிக்
கற்றுவென வற்றுக்ககிந் துருகித்திரி வேனே, (அ)

அன்றாமென வொன்றாயறி வின்றாயறி கின்ற
யொன்றாவது மன்றயொழி வின்றயொழி கின்றாய்
நன்றாயது மன்றாய்நடு வின்றாய்முடி வின்றாய்
நின்றாய்பிறி தன்றயெனை யுண்டாயுள நின்றே. (க)
சீரார்சிவன் வந்தென்றனி நெஞ்சஞ்சிவ மாக்கிப்
பாராவிழி யாலேபவ பாசம்பறி வித்து
நேராவினை யுந்தானெடி துண்டானுள நின்றே
யோராவமிழ் தானுனிது வென்னே யிதுவென்னே.

உயிருணி முற்றுப்பெற்றது.

நூ - வது அச்சோ.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வென்செந்துறை.

எழுகடலுங் குலவரையு மேழுலகு மென்வஞ்சத்
திறைக்கும் போதா, விழிகடையே னுளமன்னி யி
ணையிலிநீங் காதிருந்தா னச்சோ வச்சோ. (க)

துடித்துமனம் புலன்வழியே தூறுசெய்து மாறு
படுந் துணையிலேனை, யடித்தடித்துப் பாலூட்டி யா
னந்த மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (உ)

சாதலென்றும் பிறத்தலென்றுந் தடுமாறு மிரு
வினையின் றலையை வாங்கி, யாதலென்று நடராசன்
நிருவுருவ மெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (ங)

பட்டா * ருந் தம்முடனு நலம்போலப் பொய்ந
டித்து நலமிலாதேன், பட்டா 0 ருந் கண்டிருந்தும்
பழவடியா ருடனுண்டா னச்சோ வச்சோ. (ச)

குடிமைகுல மாச்சிரமங் கோத்திரகுத் திரமனைத்
துங் குலைந்துபோக, வடிமைகொண்ட நடராசன்
நிருமேனி யெனக்களித்தா னச்சோ வச்சோ. (ரு)

அச்சோ முற்றுப்பெற்றது.

—*—

உ

சிவமயம்.

ருக - வ து.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ந ல் லே ன்.

குறள்வெண்செந்துறை.

செய்ய மேனிக்கு நல்லேன் நுய்ய
செங்கனி வாயிற் சிரிப்புக்கு நல்லேன்
மைய றீர்த்தாற்கு நல்லே னென்னை
வாழ்வற வாழ்வித்த வண்மைக்கு நல்லேன். (க)

ஆரா வழகுக்கு நல்லே னைய
ணணிந்த மாலைக்கு மார்புக்கு நல்லேன்
சீரார் கருணைக்கு நல்லே னையன்
ழித்தித்த வார்த்தைக்கு நல்லே னல்லேன். (உ)

* உம்மை யிடைச்சொல்.

0 பட்டாருதலுமென்பது பட்டாருமென விகாரமாயிற்று.

பார்த்த பார்வைக்கு நல்லேன் செய்ய
பங்கயக் கண்ணுக்கு நல்லே னல்லேன்
வார்த்தைக் குச்சால நல்லே னென்னே
வாழ்வித்த காலுக்கு நல்லே னல்லேன்.

(ந)

கூரு நோக்குக்கு நல்லேன் ஞானக்
குற்றுடை வாளுக்கு நல்லே னல்லேன்
வீரன் காலுக்கு நல்லேன் கட்டிம்
வீரக் கழலுக்கு நல்லே னல்லேன்.

(ச)

மிட்ட விரகுக்கு நல்லேன் மேனி
விட்டுப் பொழியும் கருணைக்கு நல்லே
ஒட்ட வருளுக்கு நல்லே னெங்க
ஞாதர் சிவப்பிர காசர்க்கு நல்லேன்.

(ரு)

நல்லேன் முற்றுப்பெற்றது.

ருஉ-வது ஐயகோ.

ஊடிலும் போகில னையகோ
வுதறிலும் விடுகில னையகோ
பாடினன் பழியில னையகோ
படிறுசெய் தெனைமாய்த்தா னையகோ.

(க)

வலியப் பிடித்தாண்டா னையகோ
வாயைப் புதைத்தாண்டா னையகோ
கலவிக்க னூடாண்டா னையகோ
கண்ணைகண் னைக்கண்டா னையகோ.
ஐயகோ முற்றுப்பெற்றது.

(உ)

நீட - வது தாய்வார்த்தை.

இது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அழியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

வாசாம கோசரம் வந்ததென்றுள்
வானவ ரோமாக்க மாமலர்த்தாள்
கூசாதென் சென்னியில் வைத்ததென்றுள்
குளித்தாள்கண் ணீர்கொண்டு கோதைதானே. (க)

சென்னியில் வைத்த கரங்கென்று
டிருக்கற நோக்கிய நோக்கமென்றுள்
வன்னிமுன் வைத்த மெழுகதென்ன
மாறு துருகினாள் வாணுதலே. (உ)

திண்டிவ னேசெய்ய பாதமென்று
டிருமாலுங் கண்டில னேடியென்று
ளாண்டவ னேயென்றுள் பின்னையொன்று
மறிந்தில னேயென்று ளாயிழையே. (ஈ)

வாசக மொன்றென்று ளிப்பிறவி
மாண்டதென் றுள்செய்த வல்லபந்தான்
பேச விரகில்லை காணுமென்றுள்
பேசா திருந்தாளென் பேதைதானே. (ச)

உன்ன வரிய பொருளதென்ற
ளோதவொண் ணுதென்ற ளப்பொருளைச்
சொன்ன விரகென்றாள் பின்னையொன்றுஞ்
சொல்ல வறிந்தில யேமொழியே. (௫)

எத்திக் கடையேனை யாண்டதென்ற
ளெப்போது மின்னமிழ் தாகிநின்று
தித்திக்கு மேதிரு வார்த்தையென்றாள்
செய்வ தறிந்திலள் சேயிழையே. (௬)

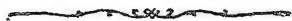
கைம்மாறு காணென் கருணைக்கென்றாள்
கம்பித்தாள் காயங்கண் ணீர்சொரிந்தாள்
விம்மா வழுதாள்பின் செய்தசெய்கை
விளம்பு மளவோவென் மெல்லியலே. (௭)

ஏத்துவ தேயடி யேனுமென்ற
ளின்ன மறியா மறைகளென்றாள்
சாத்துவ தேதிரு மேனியென்ற
டரிக்க வறிந்தில டையருளே. (௮)

உரியேனல் லேன்மற் றொருவர்க்கென்ற
ளுடையா னடிப்போ தொருகணமும்
பிரியே நெனச்சொன்னாள் பேச்சொழிந்தாள்
பித்தியா னுளென்றன் பெய்வளையே. (௯)

ஒருமேனி கொண்ட பரிசேயென்ற
ளுள்ளத்தா லுள்ளவொண் ணுததென்ற
டிருமேனி யெல்லாக் கருணையென்றாள்
செய்ய சுருபனென் ருடிருவே. (௧௦)

தாய்வார்த்தை முற்றுப்பெற்றது.

தோழியுடைத்தல்.

குறள்வென்செந்துறை.

குருபர னொன்றாள் கோலமென்றாள்
கோதி லருட்குணக் குன்றமென்றாள்
பெருமறை காணாது பீடுவாடப்
பேயேற் கெளிவந்த பித்தனென்றாள்.

(க)

கருணை பொழிகின்ற கண்களென்றாள்
கருக்கெட வைத்த கழல்களென்றாள்
மருளற வெண்ணைத்தர னுக்குவித்த
வல்லப மென்றாள்பின் வாக்கிறந்தாள்.

(உ)

பூங்கோயி லென்றாள் பொற் பீடமென்றாள்
புனிதனா றொன்றாள்பொன் மேனியென்றாள்
ஊங்காண வந்த நலமதென்றாள்
ணயனநீர் மல்கி னுணிழந்தாள்.

(ங)

மீட்ட விரகென்றாள் வேறுகாணாள்
விழியால்வே தித்த வீரமென்றாள்
ஊட்ட வரிதென்றாள் ஊடவொண்ணாள்
நலமாஞ் சிவப்பிர காசனென்றாள்.

(ச)

செய்ய திருப்புன் முறுவலென்றாள்
டிருவான கோலத்தின் சீர்மையென்றாள்
மெய்ய னுரைக்கு முரையிதென்றாள்
விம்மினாண் மேன்மேலு மேவினாளே.

(ரு)

செய்ய வழகென்றாள் சென்றடையாத்
திருவென்றாள் சீமான் சுருபனென்றாள்
பையப் பவம்பாழ் படவிழித்த
பார்வையென் றுள்பார்ப் பற்றனளே. (சு)

செந்தா மரைமுகஞ் செய்யவாய்கண்
திருப்பாதங் கைகளுஞ் செய்யமேனி
யந்தா மரைபெற்ற தார்பெறுவா
ரகத்தா மரையா லமிழ்தமென்றாள். (ஏ)

தோழியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

ருரு - வது எம்பாவை.

குறள்வெண்செந்துறை.

உண்பான யுடுப்பான யுழல்வான யுடல்சாத்திக்
கண்காண வரிலலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய். (க)
ஆண்பெணலி யனைத்துயிர்க்கு மாதார மாயிடினுங்
காண்படியே வரினலது கலக்கறுமோ வெம்பாவாய்.

எம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

ருசு - வது அக்கைச்சி.

குறள்வெண்செந்துறை.

பிணஞ்சுடு தடியென்ன வென்னைக் கொண்டே
பெரும்பற்றை யெல்லா மறச்சாறு
யனைந்த வென்னையு மப்படி யீறில்போ
தத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (க)

ஆதி மாயையென் னக்கைச்சி யந்த
வாண்மக னுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு விறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (உ)

ஒது மாயையென் னக்கைச்சி யொப்பிலா
னென்னுற வுற்ற போதே கெட்டேன்
போதந் தானுஞ் சுமையென்னு விறில்
போதத்தில் விட்டனு போகத் திருந்தானே. (ங)

அக்கைச்சி முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

உ

சிவமயம்.

௫௭ - வது.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

மால்.

—

குறள்வென்செந்தறை.

சால மாலானே னம்மே யென்னைத்
தானாகப் பார்த்தசெந் தாமரைக் கண்ணுக்குச்
சால மாலானே னம்மே
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே யெங்க
ணையனார் தந்திரு மேனியல்லான்
ஞாலங் காண்கிலே னம்மே. (க)
பேச வறிகிலே னம்மே தன்றன்
பேரா வருளும் பெருந்தன்மை யுங்காட்டிப்
பேராசை யாக்கினு னம்மே

தேச திகழுங்கா ணம்மே யெங்கள்
செய்ய சிவப்பிர காசன் றிருமேனி
தேச திகழுங்கா ணம்மே.

(உ)

மால் முற்றப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

இஅ-வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

சூரவை.

அடிநான் காய்த் தம்மி லொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

சதுமறைக் கரியதா டமியனுக் கெளிவந்த

தன்மையைப் பாடியே சூரவையிடு

தம்பிரா னெனையாண்ட கருணையின் பெருமையைச்

சகமெலா மறியவே சூரவையிடு

கதுவுமுற் பவந்தனைக் கணத்தினிற் கருவறக்

கடைக்கண்வைத் தமைபாடிக் சூரவையிடு

கல்வியு மழிந்தது கருத்தெல்லா மிறந்தது

கண்ணைகண் ணய்த்தென்று சூரவையிடு.

(க)

ஒப்பிலா வொருமொழி யதனாலே முழுதையு

மோதிய வனம்பாடிக் சூரவையிடு

ஆழிக்லை யாய பவபாச மொருகணத்

தொழித்தாவா றதுபாடிக் சூரவையிடு

செப்பிட வரியதோர் தெளிவந்தெ னுளரின்று

தித்திக்குந் திரம்பாடிக் சூரவையிடு

சிறியேமைப்பொருளாகத் தேடிவந்தாட்கொண்ட.
செய்யசே வகம்பாழிக் குரவையிடு. (உ)

உலகேழும் விழுங்கிய வொளியாகு முணர்வையு
முண்டவொண் கழல்பாழிக் குரவையிடு
வுருவாகி யருவாகி யலவாகி யொழியாத
வுண்மையா னிலைபாழிக் குரவையிடு
சலமாரு மதியென்னக் குலையுமென் னுள்ளேதற்
சிவமாக்குந் தகைபாழிக் குரவையிடு
சதுரான மொழியும்புன் முறுவலுந் தமிழேனைச்
சதுரழித் தமைபாழிக் குரவையிடு. (ங)

குரவை முற்றுப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

டுக-வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

கு ண லை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

மறைசொ லும்பொருண் மனித வேடமாய்

வந்த தென்றிடு குணலை

மாலு! மாலு! பதமென் சென்னியில்

வைத்த தென்றிடு குணலை

யறைக டற்றிரா மனமி மைப்பிலே
யழிந்த தென்றிடு குணலை
யறிவு ருவமா யல துகண்டிட
வரிதாய்த் தென்றிடு குணலை.

(ச)

இறந்து போய்வரும் வழிதூர்ந் துபுல்
லெழுந்த தென்றிடு குணலை
யிவ்வு டம்பொடே யிருந்து முத்திக்கே
யிருந்தோ மென்றிடு குணலை
மறந்து முன்னியு மிராத போதமாய்
வாழ்ந்தோ மென்றிடு குணலை
வள்ள லாரருள் செய்த வல்லப
மறவோ மென்றிடு குணலை.

(உ)

சுருதி களொரு கோடி சொல்வியுந்
தோன்றி தென்றிடு குணலை
சுருபா னந்தனோர் சொல்வி லானந்தந்
தோன்று மென்றிடு குணலை
கருத வொண்ணாத பொருளைக் கண்ணுலே
கண்டோ மென்றிடு குணலை
கருணை யங்கழ றன்னைக் கண்டுகண்
களித்தோ மென்றிடு குணலை.

(ஈ)

சொலவி னில்வரு கலைய லைவலைத்
தொலைத்தோ மென்றிடு குணலை
சொலவ றஞ்சுக சுருப வாரியிற்
சுகித்தோ மென்றிடு குணலை
மலவு டலினின் மதிசே யும்மதி
மறந்தோ மென்றிடு குணலை

மதிய ழியவே வரும தியையு
மதித்தோ மென்றிடு குணலை.

(ச)

நிரந்தர வின்ப வெள்ள மெங்கணு
நிறைந்த தென்றிடு குணலை
நிகில மென்பது மறவியுங் கூட
நிகழா தென்றிடு குணலை
யிருந்து பாரொன்ற விரகையெப் பொழுது
மியம்பி நின்றிடு குணலை
யிப்ப டியேநாம் வாழத் தந்தானை
யேத்தி நின்றிடு * குணலை.

(ரு)

குணலை - முற்றுப்பெற்றது.

சுா 0 - வது பகடி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த
இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

கழியாமை யூழியூழி யுறவாகி வருகின்ற
கருவினை நாசனென் றிடுபகடி
கண்டிருந் தெனையாளக் கழல்காட்டிக் கொடியிட்ட
கருணைமா மலையனென் றிடுபகடி
விழியாலே தனையாக வெனைமா ளச் சதுர்செய்த
விரகினை யுடையானென் றிடுபகடி
விரவியே யுடலுயி ருலகங்கண் முழுதையும்
விரவாத விரனென் றிடுபகடி.

(க)

* குணலை என்பது - வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல்.

சதகோடி விதமாக வெழுந்திடுஞ் சடங்கினைச்
 சாடிய சதுரனென் றிடுபகடி
 சதுமறை யொருமூவர் தலையுற வணங்கியுஞ்
 சாருதம் கரியானென் றிடுபகடி
 மதமானந் துணையாக வஞ்சத்தே செலுமென்னை
 வலிந்துவந் தாண்டானென் றிடுபகடி
 வரசாம கோசர வடிவினை மலர்க்கையின்
 மணியென்ன வளித்தானென் றிடுபகடி. (உ)

அறிவானோ டறிபொரு ளாகியே யெழுஞ்செல
 லழகுறத் திரித்தானென் றிடுபகடி
 யறிபொரு ளறிவினி லறிவித்தவ் வறிவையு
 மறிவானி லழித்தானென் றிடுபகடி
 பொறிபுலன் கரணங்கள் புகல்சீவ பானென்னும்
 பொருளற விழித்தானென் றிடுபகடி
 பொருவில்லா வொளியாகிப் புரையந் நிறைந்துள்ள
 புரணமே யானோமென் றிடுபகடி. (ங)

பகடி முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

சுக - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள் கழல்.

கலித்தாழிசை.

ஒன்றிய சிந்தையு ளொன்றாய் நிகழுமே
 யின்றென்னை யாண்டவ னின்பக் கழ
 விதுவென்ன வொண்ணாத விறைவன் கழல். (க)

இருந்துதி கொண்டென் பிறவிநோய் தீர
மருந்தாகி மண்ணின்மேல் வந்தகழன்
மற்றொன்று மில்லாத வள்ளல் கழல். (உ)

முத்தி யடியேன்கண் முன்னே நிகழ்ந்திட
வெத்தி யெனையாண்ட விற்பக் கழல்
யெல்லாமா யல்லா விறைவன் கழல். (ங)

நாநா விதந்தீர நாடரி தாய்வெறுந்
தானாகத் தந்த தலைவன் கழற்
றுவா மறைதேர் தனிப்பொற் கழல். (ச)

அஞ்சாதே யென்றவ் வரந்தை யழியவென்
குஞ்சிமேல் வைத்த குரவன் கழல்
கூற்றத்தைக் கொன்ற குழகன் கழல். (ரு)

ஆறும் படிநல்கி யாறு நெழிகளும்
வேறின்றி நின்று விளங்குங் கழன்
மெய்புணர் வாய்நின்ற வீரன்கழல். (சு)

எழை யடியே னெழுபிறப் புங்கெட
வூழி முதல்வ னுணர்த்துங் கழ
லுணர்வான வானந்த வுண்மைக்கழல். (எ)

எண்ணு வமராக்கு மெட்டரி தாகியென்
கண்ணை கண்ண ரமிழ்தக் கழல்
கடையேனை யாண்ட கருணைக்கழல். (அ)

ஒன்னரு முற்றரு மில்லா வகையென்னைத்
தன்னாகத் தந்த சதுரன் கழல்
சங்கை யறுக்குந் தலைவன்கழல். (க)

பத்தி யடியவர் சித்தத்து னேரின்று
தித்தித்தமிழ் தூறுந் தெய்வக் கழல்
சிற்குந் பானந்தர் செம்பொற் கழல்.

(க0)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

உ

சிவமயம்.

கூஉ - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அம்மாணை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

அஞ்சின் பிணக்கை யறுக்கலா மம்மாணை
யன்னிய மொன்றற் றிருக்கலா மம்மாணை
துஞ்சும் பிறவி துடைக்கலா மம்மாணை
சுருப னடியினை சூழின லம்மாணை.

(க)

கண்மூழ்க் காண றினையார்கா ணம்மாணை
கண்மூடு வார்தம்மைக் காணார்கா ணம்மாணை
விண்மூடுஞ் சோதி விளங்குமே லம்மாணை
விழியா துறங்கா திருக்கலா மம்மாணை.

(உ)

காலதிசை தேசங்கள் கண்டோநா மம்மாணை
காணுந்மை யவைதாங் காணுகா ணம்மாணை
கோல மறிவல்ல தில்லைகா ணம்மாணை
கொள்கைகொள் ளாமை குலைந் தோங்கா ணம்மாணை.

ககூசு

பந்து.

அல்லும் பகலு மறியோங்கா ணம்மாணை
யானந்த மேவடி வாறோநா மம்மாணை
சொல்லும் பொருளுங் கடந்தோநா மம்மாணை
சுருபானந் தத்தின் சுதந்தரமா மம்மாணை. (சு)
அம்மாணை முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

உ

சிவமயம்.

சுங்-வது பந்து.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள து.

—❦—

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒதா ரணங்க ஞாயர்ந்து போற்று
முண்மை யுணர்வீவ் வுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகிய வப்பொ ருளே
யருளே வடிவா யெழுந் தருளி
யூதாரி யாய்நா னழியா வண்ண
முச்சியின் மேலே யுவந்து வைத்த
பாதார விந்தங்கள் பாடிப் பாடிப்
பந்தடிக்க வ்வாரீர் பாவை நல்லீர். (க)
கொடியிடை யார்கனி வாயுங் கண்ணுங்
கொங்கையு மென்று குலாவு மாந்தர்

நொடியிடைப் பட்டு துடங்கு வேளை
 நோவாமே நோக்கியென் னோரா வுள்ளச்
 செடியிடை வந்து புகுத நல்கிச்
 செய்ய சிவப்பிர காச னிந்தப்
 படியிசை வந்த பரிசு பாடிப்
 பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(உ)

பெண்பை யுதிரச் சிறையிற் புக்குப்
 பெருந்துய ரொய்திப் பிறந்துண் டாகும்
 புண்பையை நானென்று போற்றி மாய்ந்து
 புழுவார் நரகிற் புகுது வேளை
 யொண்பை யரவணை யோனுங் காணு
 வொண்மலர்ப் பாதங்கள் சூட்டி யாண்ட
 பண்பை நினைந்துகண் ணீர்த தும்பிப்
 பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(ங)

அந்தர வானத் தவருங் காணு
 வந்த வொளியி லசைவொன் றின்றிச்
 சுந்தர வேடம் புனைந்த ருளிச்
 சுருபானந் தனென் னுயரந் திரச்
 சிந்துரச் சேவடி சென்னி சூட்டிச்
 செய்ய திருவாய் மலர்ந்த போதே
 பந்தனை தீர்ந்த பரிசு பாடிப்
 பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(ச)

வேதமு மாகம கிதை களு
 மிருதி புராணமும் வேத மார்க்கர்
 வாதமும் வல்லவ ருள்ளத் துள்ளு
 மன்னியுந் தோன்றாத வள்ளல் வந்து

பூதமும் பவுதிகந் தானு மற்றும்

போதமே யாகிப் புரிந்து தோன்றிப்

பாத மளித்த பரிசு பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(ரு)

ஓரவுஞ் சொல்லவு மொண்ணு தென்ன

வுபநிட முள்ளத்திற் ருனு மன்பு

கூரவுந் கூறு மிறைவன் வந்து

கொடுவினை யேனையாட்கொண்டா னென்னு

வாரவ னிங்கிவ னுரென் றோதி

யங்கையோ டங்கை யடித்து நக்குப்

பாரவ னேசம் பரிசு பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கூ)

திருகா வொருகாலுஞ் செவ்வி தாகாச்

சித்தந் திரித்த திறத்தை யுன்னி

புருகா வருவி சொரியக் கண்க

னயரா விழியா வொழியா வென்று

மருகா பெருகா வழியா வாகா

வணுகா வகலா வயரா வுன்னுப்

பருகா வமிழ்தினைப் பாடிப் பாடிப்

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(எ)

ஏதாதி யேதந்த மென்று தேடி

மிமையவ ரோமாந்து நிற்க வின்னும்

வேதாதி தூலால் விளம்ப வொண்ணு

மெய்ப்பொருண் மானுட வேடஞ் சாத்திப்

பேதாதி பேத மிலாத தன்னைப்

பெறவ ருள்செய்த பெருந்த கையைப்

பாதாதி கேசம் பரவி நின்று

பந்தடிக்க கவ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(அ)

அந்தமு மாதியு மில்லா வொன்றென்
 ருரண மோது மதுவே யன்றிச்
 சந்தமி தென்னவொண் ணாதே யென்னுந்
 தம்பிரா னென்னைத்தா னாக்கி யென்னுந்
 செந்தமிழ் மாலை புனைந்து கொண்டே
 செய்ய சுருபன் றிருவ ருளாற்
 பந்தமும் வீடுமில் லாமைபாடிப்
 பந்தடிக்க வ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கௌ)

சாத்திரங் கற்ற சதுர ரெல்லாந்
 தத்துவ மொன்று பலவ தென்று
 காத்திர மாகக் கழிந்து போகக்
 கருணைக் கடல்கண்ணிற் காண வந்து
 நாத்திரங் கத்தன் புகழே பாடி
 நற்றொண்டு செய்திட நாயே னையும்
 பார்த்தருள் செய்த பரிசு பாடிப்
 பந்தடிக்க வ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கௌ)

தேகாதி யாகி யழியு மென்னைச்
 செய்ய கருணையாற் சீசி யிங்ங
 னாகாது காணென் றருளிச் செய்தே
 யைம்புலத் தாலும் பொறியை நோக்கிப்
 போகாத வண்ணம் புரிந்து நோக்கிப்
 போதப் பெருங்கண் பொருந்தத் தந்தப்
 பாகார் மொழியினைப் பாடிப் பாடிப்
 பந்தடிக்க வ்வாரீர் பாவை நல்லீர்.

(கக)

பந்து முற்றுப்பெற்றது,

உ

சுவமயம்.

சு ச - வ து.

பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சொல்லெல்லா நாத மென்னவும் பெற்றோஞ்
சும்மா விருக்கை தொழிலாகப் பெற்றோ
நல்லவ னன்பரு ணஞ்சோப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே, (க)

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்றோம்
பாணியி லேபலி கொள்ளவும் பெற்றோ
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும் பெற்றோ
மொன்றுங் குறைநமக் கில்லேகாண் பெண்ணே. (உ)

எல்லாரு நம்மை யிகழ்ந்திடப் பெற்றோ
மிம்மை மறுமையச் சங்கெடப் பெற்றோ
நல்லான் மலராடி நான்கூடப் பெற்றோ
நாயனார் தாந்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (ங)

வேண்டாமையென்னும் விழுச்செல்வம் பெற்றோம்
வேண்ட லெனும்பிணி வேறறப் பெற்றோ
மாண்டவ னென்றுகு மன்பினைப் பெற்றோ
மையோ விதென்ன தவஞ்சொல்லாய் பெண்ணே. ச

எய்ப்பற்ற சீரை யுடுக்கவும் பெற்றோ
மெங்நனு முள்ளனை யென்னெனப் பெற்றோம்
பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி யாகவும் பெற்றோம்
புண்ணிய னுர்தந்த வாழ்விது பெண்ணே. (டு)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.
சூடு - வது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வியந்துரை.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த இரட்டைக்
குறள்வெண்செந்துறை.

பாழ்த்த பிறப்பற்றுப் பார்ப்பா னும்போய்ப்
பாராப்பற் றற்றபா தத்தைப் பார்த்து
வாழ்த்தவா ரீர்பெண்காள் வாழ்த்த வாரீர்
வளமாஞ் சுருபனை வாழ்த்த வாரீர். (க)

தோற்றமெ லாந்தாமே யாகும் வண்ணஞ்
சொன்ன விரகினைச் சொல்லிச் சொல்லிப்
போற்றவா ரீர்பெண்காள் போற்ற வாரீர்
பொருவில் சுருபனைப் போற்ற வாரீர். (உ)

ஊற்றமெல் லாமுடைந் துக்கு நைந்திங்
குரைமாண்ட பேரின்பத் துய்த்த வெள்ளஞ்
சாற்றவா ரீர்பெண்காள் சாற்ற வாரீர்
தற்சுரு பன்பொற்றாள் சாற்ற வாரீர். (ங)

ஓர்க்கொணு விற்பமோர் மாத்தி னைக்கு
ளொளிர்வித்த வல்லப முன்னி யுன்னி
யார்க்கவா ரீர்பெண்கா ளார்க்க வாரீர்
ரழகார் சுருபனென் றார்க்க வாரீர். (ச)

வியந்துரை முற்றுப்பெற்றது.

கூகூ - வது சுதந்தரன்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

ஏழை யேற்கெளி வந்த சுதந்தர
எண்ண ரொண்ணிலெட் டாத சுதந்தரன்
வாழ நாழுமெல் லாமடி யாருடன்
மனித னாய்வர வல்ல சுதந்தரன்.

(க)

கருது தற்குமெட் டாதவ னைம்புலன்
காண வேவர வல்ல சுதந்தர
எனருது வட்டமிட் டேகழி யாவண
மென்னை யாட்கொள வல்ல சுதந்தரன்.

(உ)

மூவ ரோடுமுப் பத்துமுகக் கோடிமா
முனிவ ருக்குமெட் டாத சுதந்தரன்
பாவி யேனள வாகிவந் தென்னையும்
பார்வை தானறப் பார்த்த சுதந்தரன்.

(ங)

சதுரி ழந்தழு மன்பர்த மன்புளே
தானி ருந்தழ காருஞ் சுதந்தர
னதிருந் தன்கழல் சென்னிவைத் தென்னையு
மன்ப ரோடுவந் தாண்ட சுதந்தரன்.

(ச)

சுதந்தரன் முற்றுப்பெற்றது.

கூள - வது தெய்வம்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

பந்தமறப் பார்த்தருளிப் பாதமலர் சூட்டிப்
பார்ப்பதறத் திரித்தருளிப் பாரொன்று நேரே

சிந்தையுள்ளேகாட்டித்தந்ததெய்வங்கிடர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்பொத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்
நடுக்குமிகு முடம்புதனை நடத்திக்கொடு திரிந்து
நாசம்வந்த போதாக நானென்செய்வே நென்னுந்
திடுக்கங்கெடப்பண்ணியிடுந்தெய்வங்கிடர்தெய்வஞ்
சிஞ்சிலுப்புப்பொத்துந்தெய்வந்தெய்வமன்றுகிடிகொள்
தெய்வ முற்றுப்பெற்றது.

—ஜிஜி—

உ

சிவமயம்.

சுஅ - வது.

ஸ்வரூபானந்த சுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

இறைவல்லபம்.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

பந்தனை யெல்லா மொருங்கும் படிசெய்ய

பங்கயக் கணவைக்கவும்

பார்த்த பார்வையே பார்க்கும் படிசெய்ய

பாத மலர்வைக்கவுஞ்

சிந்தை யழித்துச் சிவமாக்கி யிங்ஙனே

தித்திக்கு மாவைக்கவுஞ்

செய்ய சுருபனற் கல்லது வேறொரு

தேவராற் செய்யலாமோ.

(க)

அழிவின்றி யென்று மொருதன் மையினின்
 றருண்மேனி கொண்டிடவு
 மண்டரும் பண்டை யருமறை யுந்தேட
 வாயா வெனையாளவு
 மொழியு மனமுங் கடந்த தமையென்கண்
 முன்னே நிகழ்ந்திடவு
 முற்று மொழியாச் சுருபனாற் கல்லது
 மூவரார் செய்யலாமோ.

(உ)

காணும் பொருள்களுங் கண்ணாகக் காணும்
 பழகடைக் கண்வைக்கவும்
 காட்சியு மாட்சியு மற்ற தமையிங்ஙன்
 காணக் கழல்வைக்கவும்
 பேணு மடியா ருளத்தைக் கரைத்திங்ஙன்
 பிச்சாடத் தான்வைக்கவும்
 பேரின்ப நாதனாற் கன்றிமா லீசன்
 பிரமனாற் செய்யலாமோ.

(ஈ)

கள்ளப் புலனுங் கரணங்க ணுன்குங்
 கருத்தழிந் தோடிடவும்
 கருத்தழிந் தோடித் திரிந்திட் டவையெலாங்
 கண்ணேகண் ணக்கிடவும்
 தெள்ளத் தெளிந்து செயலுஞ் சிவமாகச்
 செய்யாமை செய்திடவுஞ்
 சிவப்பிர காசனாற் கல்லது வேறொரு
 தேவரார் செய்யலாமோ.

(சு)

இறைவல்லப முற்றுப்பெற்றது.

சூ - வது பகவதி.

அடிநான்காய்த் தம்மிலொத்தவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

சந்தமொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுந்

தானே யழகிய னாக வேண்டு

மிந்த வுடம்பிலே காண வேண்டு

மெங்குந் தானாகி யிருக்க வேண்டும்.

(க)

காட்சியொன் றின்றி யிருக்க வேண்டுங்

கரத்தின் மணிபோலக் காண வேண்டு

மீட்சி செலவற் றிருக்க வேண்டும்

விடாதே பற்றாதே யிருக்கவேண்டும்.

(உ)

உள்ளதெ லாந்தானே யாக வேண்டு

மொன்று மின்றிற்கே யிருக்க வேண்டுந்

தள்ளினும் விள்ளா திருக்க வேண்டுந்

தழுவினா ரோதான் றழுவ வேண்டும்.

(ங)

வித்தின்றி யேநாறு செய்ய வேண்டும்

வினையாதே யெல்லாம் வினாக்க வேண்டுஞ்

செத்தின்றி யேசெத் திருக்க வேண்டுஞ்

செயலுஞ்செய் யாமையுந் தீர வேண்டும்.

(ச)

அழியாத தாகாத தாகவேண்டு

மன்னிய மாகியொன் றாகவேண்டும்

விழியா திமையா திருக்க வேண்டு

மெய்யும்பொய் யும்மற் றிருக்க வேண்டும்.

(ரு)

அல்லும் பகலு மொழிய வேண்டு
 மறிவறி யாமை யொழிய வேண்டுஞ்
 சொல்லும் பொருளு மொழிய வேண்டுந்
 * தூரிய தாயண்ணி, தாக வேண்டும்.

(க)

உள்ளும் புறம்பு மொழிய வேண்டு
 முற்றுகி புறங்கா திருக்க வேண்டும்
 வெள்ள வெளியா யிருக்க வேண்டும்
 விளங்க வெளிதா யிருக்க வேண்டும்.

(எ)

பகவதி முற்றுப்பெற்றது.

எ0 - வது வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா மிருக்கு மாகிற்
 ருனெல்லாத் துள்ளு மிருப்ப னாகிற்
 பின்னிலன் முன்னில னாவ னாகிற்
 பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(க)

குணக்குன்று தானு யிருப்ப னாகிற்
 குணமிலி தானு யிருப்ப னாகி
 விணக்கொன்று மின்றி யிருப்ப னாகி
 வின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(உ)

ஆண்ட மணுவாப் பெரிய னாகி
 லணுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற்
 கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவனாகிற்
 கூடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே.

(ஈ)

* தூரியது தூர்த்தது - தேசிகம்.

நல்லதுந் தீயது மல்லனாகி
 னானந்தா னாகி யிருப்பனாகி
 வில்லது முள்ளது மல்லனாகி
 லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ச)

ஒளியா யிருளா யிருப்பனாகி
 லுருவா யருவா யிருப்பனாகி
 களியாக் களியா யிருப்பனாகி
 கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப்பாடே. (ந)

ஓரா யிரம்பே ருடையனாகி
 லுண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில்
 வாராதே நம்பால் வருவனாகில்
 வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (க)

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவனாகி
 லிளமை மூப்பின்றி யிருப்பனாகி
 லருக்கற்குந் தானொளி யாவனாகி
 லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (எ)

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்பனாகில்
 சுகசுரு பன்னா யிருப்பனாகி
 லெல்லாமா யல்லா திருப்பனாகி
 லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (அ)

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்பனாகி
 கையின்றி யேகைப் பிடிப்பனாகி
 லண்ணிய னாயதி தூரனாகி
 லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (ஈ)

வித்தின்றி யேநாறு செய்வ னாகில்
வினையாதே போகம் வினைப்ப னாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல னாகிற்
சால முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. (௧௦)

எக்காலு மென்றுங் கெடாத வன்னே
பெப்பொரு ளுந்தந்த வப்பொ ருளே
* துக்காய்ப் புகுந்து நின் றுடவேண்டும்
தொந்தசி பென்றுநின் றுட வேண்டும். (௧௧)

வாழ்க்கைப்பாடு முற்றுப்பெற்றது.

எக - வது சந்நியாசம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லடி ஆசிரியவருத்தம்.

செந்துகி லுந்தண்டு நீர்தரித்துச் - சிகைநா றெசி
த்துச் செபங்கள் பண்ணி, முந்திரீர் ரீரினிற் காக்கை
போல-முழுகித் திரியும் பிடாரநீரோ, பெந்தகா யம்
மல நீரின்மூழ்கிப்-பிரளயகாலஞ் செபித்தக் காலும்,
வந்துணர்வாய பிரமமாமோ-மதித்துநீர் பாரீர் ௦ பி
டார * நீரோ. (௧)

காமியகன்ம பாவம்பவத்தின் - காரண மாமென்று
கட்டுகாத்து, மோமமுன்னும பிசராசமாதி - யுற்று
நீர் செய்யும் பிடாரநீரோ, யாமதொன் றில்லை முன்பு

* துக்கம்.

௦ பிடாரர் பாம்பாட்டு வேஷகாரர்.

* நீரோயென்பது - நீரோயென விகாரமாயிற்று.

ள்ள தன்றி - யவற்றா லிகழ்கண்ம மாயுமக்கே, யேம
மில்லாப் பவமெய் திடாரநீரோ - வெங்ஙனே சொல்லீ
ர் பிடாரநீரோ. (உ)

அன்ன மயமாதி கோசமெல்லா-மகத்துளே யாகு
திசெய்துதாய்தாய்ச், சொன்ன மறையை யுரைத்து
நெய்யைத் - தழவிற்சொரியும் பிடாரநீரோ, யன்னிய
மாய வியுநெருப்பி-லாகுதியால வைபோயகல, மன்
னியபோதப் பிரமமாமோ-மாசறப்பாரீர் பிடாரநீரோ.

குந்திமிதித்துங் குளங்கரேக்- கொள்ளாமண்ணு
டறாய்மை செய்து, சிந்துவுஞ் சேதுவுங் கங்கை யா
றுந்-தேடியேயோடும் பிடாரநீரோ, யிந்தவுடலாமலக்
கடத்தை-யெத்தனைதீர்த்த நீராட்டினாலு, மந்தமில்
போதப் பிரமமாமோ-வாய்ந்துநீர்பாரீர் பிடாரநீரோ.

ஏடுகொண்டு பாடையேறளவு - மிடையின்றி யெ
ல்லையில் சாத்திரங்கள், பாடமதோதித் தலைபறியப்-
பகருதற்கோதும் பிடாரநீரோ, தேடுமுள்ளத் துக்கு
மோர் வரிய-சிற்சுருப மன்னகாரியமோ, பாடமதோ
திப் பவிப்பதுண்டோ-பழுதறப்பாரீர் பிடாரநீரோ.()

செந்துகிறண்டு தரித்தருளேன் - செபித்துவிரல்
கண் முடக்கருளேன், முந்துநீர்சிந்தித்தன் முழ்கரு
ளேன் - முண்டித்த லென்சடை கட்டருளே, னந்த
மொன்றில்லாவமலமாய - வாதிப்பிரம மகமதனா, ளீ
ந்தச் * சடலைகள் வேண்டுமோதா - னெங்ஙனே சொ
ல்லீர் பிடாரநீரோ. (ஈ)

சந்திரியாச முற்றுப்பெற்றது.

* சடலை - வீண்செய்கை.

சிவமயம்.

எஉ - வது தண்டு.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

குறள்வென்செந்துறை.

கோணுந்தண்டன்மெங்கடண்டு-குருகாட்டிற்காணலார்தண்டு
காணுந்தண்டன்மெங்கடண்டு-கண்ணாகியவேகதண்டே

மூன்றுதண்டன்மெங்கடண்டு - மூலமார்தண்டெங்கடண்டு,
தோன்றுந்தண்டன்மெங்கடண்டு - சுருதிமுடிசொன்னதண்டே. (உ)

மடம்புகுதாதெங்கடண்டு-வைத்துவாங்காதெங்கடண்டு
சடம்புகுதாதெங்கடண்டு-சச்சிதானந்தமாந்தண்டே.

மரத்தண்டலவெங்கடண்டு - மதியுள்ளவர்கொள்ளுந்தண்டு
வூர்த்தண்டந்தாங்கியதண்டு-வுணர்வாகியவேகதண்டே.

சமயத்தைச்சாமியதண்டு - சகலமுந்தாங்கியதண்டு

சமையற்றிருக்கிறதண்டு-சுரூபானந்தஞர்த்தந்தண்டே. (ரு)

தண்டு முற்றுப்பெற்றது.

எங் - வது தபோவனம்.

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

ஆரணக்கிளி கொஞ்ச தபோவன

மாக மக்குயில் கூவு தபோவனம்

சூரணத்தரி வாழு தபோவனம்
பொருவில் சிற்கன மாய தபோவனம்.

(க)

சமயி கட்கதி தூர தபோவனஞ்
சம தமத்திரள் சார்வ தபோவனம்
நமையு மிப்படி வைத்த தபோவன
நாத னூரு ளாய தபோவனம்.

(உ)

தபோவன முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

எசு - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உலக முழுது முதித்திட மெங்களு
ரொருதே வையு மற்றிட மெங்களுர்
கலகா நிலை யாகிய தெங்களுர்
கரு ணகா னூர்கழ லெங்களுர்.

(க)

இந்தி யக்கள்வர் சேர்வில தெங்களு
ரின்ப நற்பயி ரோங்கிய தெங்களுர்
பந்த மற்றவர் பற்றிட மெங்களுர்
பார்வை யற்ற பரம்பொரு ளெங்களுர்.

(உ)

விரகர்க் கதி தூரம தெங்களுர்
விமலர் கட்கண்ணி தாகிய தெங்களுர்
துரி யத்தொளிர் சோதிய தெங்களுர்
துய்ய நற்கரு ணைக்கழ லெங்களுர்.

(ங)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

எரு - வது இருபிறப்பாளர்.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடியிரண்டாய்த் தம்மிலொத்துவந்த

குறள்வெண்செந்துறை.

ஒன்பதுவாசலுடையகுழலை யுருவென்றுகொண்டிடாதே
யின்பவறிவேவடிவானாரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (க)

குப்பையாமிந்தக்குரம்பையைத்தாமென்று கோலங்கள்
செய்திடாதே, யிப்பையைநீத்தறிவானவரன்றோ விருபிற
ப்பாளராவார். (உ)

பொன்றுமுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வென்றுமுளவறிவானவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ஈ)

பொல்லாவுடம்பளவாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வெல்லாமுந்தாமாயிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

புழுவார்குரம்பைதாமாகியிருப்பாரும் பூசுரராவார்களோ
வெழுவாயிறுவாயிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (ஐ)

முப்போதுநீரின்குழுகித்திரிந்தான் முனிவர்களாவார்களோ
விப்போதேமுத்தியடைந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

உளம்தொருங்கவொருக்கியுபநிடத் துச்சத்தொருபொருளா
யினமைமூப்பினியிருந்தவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

பருக்குமெலியுயிப்பாழுடற்காகப் பரந்துதிரிந்திடாதே
 இருக்கின்முடிமேலிருப்பவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார்
 மறப்புநினைப்புகிலாதவறிவே வடிவாய்மறந்தமினி
 யிறப்பும்பிறப்புமிலாதவரன்றோ விருபிறப்பாளராவார். (க)
 சிந்தைநோய்தீரச்சிவப்பிரகாசன் நிகழ்த்திகத்தவல்ல
 வெந்தைசுருபன்கழல்சூடினன்றோ விருபிறப்பாளராவார்.

இருபிறப்பாளர் முற்றுப்பெற்றது.

எசு - வது சிகை.

குறள்வெண்ணெய்.

* வத்தாவொருகத்தியினாலே வைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று
 சித்தாயுளவெப்பொருளுக்குஞ்சிகையாவதுவேசிகைதானே .

சுரைக்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று சிகையாவதுசித்தருவா
 கி, யுரைக்கின்றவெனைப்பொருளுக்கு முச்சத்தொளிர்ப்புற்ற
 துதானே. (உ)

மரிக்கின்றவுடம்பிலெழுந்து மாள்கின்றமயிர்ச்சிகையன்று
 தரிக்குஞ்சிகையாவதுமேலாய்த் தனதும்பரி லாததுதானே .
 சிக்குற்றெரியிற்சுறுநாறுஞ் சிகையன்றுசிகிச்சிகைபோலே
 யொக்கத்தனில்வேறறவொன்றா யுச்சத்தொளிருஞ்சிகைதா
 மயிரின்சிகைநன்சிகையன்று மாயாமயமாகிவிரிந்த [னே .
 வயிருமூலமும்பரமும்போ யுச்சத்தொளிருஞ்சிகைதானே. ( )

சிகை முற்றுப்பெற்றது.

* வத்தா - நாவிதன்.

உ
சிவமயம்.

எள - வது பூணுதால்.

இரட்டைக்குறள்வெண்ணெசந்துறை.

- பு த்தாற் றிரித்தமெய்ப் பூணுதா லெங்கணூல்
தே த முடையவர் போற்றுதா லெங்கணூல்
க. தாற் றிரிக்கப் படாததா லெங்கணூல்
க. க்தைத் திரித்திறை காட்டுதா லெங்கணூல். (க)
க. ப்பாசத் தாற்றிரி யாததா லெங்கணூல்
க. னேகண் ணுகத் திரிக்குதா லெங்கணூல்
தே ர்ப்பாய் வெருப்பிக்க வேண்டாது லெங்கணூல்
தே காந்த நூலால் விளம்புதா லெங்கணூல். (உ)
க. த்திரத் திற்பூண் டிடாததா லெங்கணூல்
க. யா திடாதே யிருக்குதா லெங்கணூல்
சாத்திர வாயர் தரியாதா லெங்கணூ
றம்மை யுணர்ந்தோர் தரிக்குதா லெங்கணூல். (ஈ)
ஊனக்கண் ணற்காண வொண்ணா லெங்கணூ
லுடம்புடன் றுக்கொன் றிலாததா லெங்கணூன்
ஞானக்கண் ணற்காண லாகுதா லெங்கணூ
ணாவிதத்தை யறுக்குதா லெங்கணூல். (ச)
கோத்தெல்லாந் தானே யுருவுதா லெங்கணூல்
குரம்பை யழுக்குப் படாததா லெங்கணூ
லோத்தெலா மாகி முடிந்ததா லெங்கணூ
லுணர்குரு பானந்த வுண்மைதா லெங்கணூல். (ரு)
பூணுதால் முற்றுப்பெற்றது.

—

உ
சிவமயம்.

எஅ - வது செட்டியார்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகளது.

அடிநாற்காய்த் தம்மிலொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

எட்டு மொன்பது மேழு மொன்றுமா
யிருந்த பொன்னெதித் துரைத்திச் செட்டியார்
தட்ட றக்கழஞ் சாக்கி னுர்தாம்
வல்ல வல்லப மேயிந்தச் செட்டியார். (க)

கடையி லேபதி னுலு மாற்றெக்கக்
கண்ணாணி யாகக் கண்டு தந்தபொன்னுக்
கிடை யொன்றுங் காணேனான் செட்டிரோ
யிதென்ன மாயஞ் சொல்லீர் செட்டிரோ. (உ)

உறுமு யிர்பர முலகெ னும்பணி
மூன்றையு மொக்கத் தட்டு மாறி
வெறுமொரு செம்பொன் னாக்கிரீர் செய்த
வித்தக மென் சொல்லீர் செட்டிரோ. (ஈ)

கடையிலு மிருப் பாரிந்தச் செட்டியார்
கண்டிட மெங்குமுன் னாவரிச் செட்டியா
ரிடையிலு மெல்லாங் கொள்வ ரிச்செட்டியா
ரொழிலர நஞ்சுரு பானந்தச் * செட்டியார். (சு)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

* பொன்வாணிபன்.

சிவமயம்.

எக - வது பெருமாள்.

இஃது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

காலதிசை தேசமெல்லாங் கடந்துநின்ற பெருமாள்
கல்விக்கடல் வீழாமே காத்தருளும் பெருமாண்
ஞாலமுயிர் பரமென்ன நடித்தருளும் பெருமாண்
ஞானவினோ தப்பெருமா ணம்முடைய பெருமாள்.

உவலைமிகு சமயங்க ளொழித்தருளும் பெருமா
ளொன்றாலுந் தமையாரு மொவ்வாத பெருமாள்
கவலைமன மொருநொடியிற் கரிசறுத்த பெருமாள்
கண்ணாக வேயென்னைக் கரைத்தருளும் பெருமாள்.

நாயேனைப் பொருளாக நயந்தருளும் பெருமா
ணம்மைநம்மி லேநமக்கு நல்கியிடும் பெருமாள்
பேயான வெனையாண்ட பெருங்கருணைப்பெருமாள்
பேணித்தொழுமடியவரைப்பித்தேற்றும்பெருமாள்.

தன்னடியே னெனவென்னைத் தாமளித்த பெருமா
டன்னைத்தான் றிருமேணி சாத்திவந்த பெருமாள்
பொன்னடியென்சென்னியிலேபொறித்தருளும்பெருமாள்
புழுவின்றலை யபிடேகம் புனைந்தருளும் பெருமாள்.

அந்தரமே போகாமே யாண்டருளும் பெருமா
ளப்பொழுதைக் கப்பொழுது மாராத பெருமா
ளெந்தரமு முவந்தாள விசைந்தருளும் பெருமா
ளிப்படியென்றியம்பரிய விற்பவெள்ளப்பெருமாள்.

மூலபண் டாரத்தை வழங்கியிடும் பெருமாள்
முத்திக்கிங் கெனைஞான முடிசூட்டும் பெருமா
ளாலமாம் பவப்பகையை யறுத்துவிடும் பெருமா
ளடியிணைக டருஞ்சுரு பானந்தப் பெருமாள். (க)

மாலயனுக் கெட்டாமை வளர்ந்தவ றெம்பெருமாள்
வந்தென்னைக் குடியாக வாழ்வித்த பெருமாள்
காலையென்றலையின்வைத்த கண்ணுடையபெருமாள்
கைக்கனியெயனவென்னைக்காட்டியிடும்பெருமாள்.

இறந்துநான் பிறக்கின்ற விடர்தீர்த்த பெருமா
ளிமையவர்க ளேமாக்க வெனையாண்ட பெருமாண்
மறந்துநான் பிறவாத வளந்தந்த பெருமாண்
மாறாதென் னுள்ளத்தே மகிழ்ந்திருந்த பெருமாள்.

ஆராத வன்புக்கே யகப்படுமெம் பெருமா
ளகமதியைப் பிறர்க்களித்திட் டாட்டியிடும்பெருமா
வாராதே வந்தென்னை வாழ்வித்த பெருமாள் [ள்
மலர்ப்பதங்க டொழுகல்ல மதிதந்த பெருமாள். (க)

அடியவர்த முளத்தச்சந் தவிர்த்தருளும் பெருமா
ளஞ்சாதேயனையாண்ட வாண்பிள்ளைப்பெருமாண்
மிடியறவே யெனைப்பார்த்த வித்தகப் பெருமாள்
விழியாத வுறங்காத விழிதந்த பெருமாள். (க0)

திருவறு பகைமூவர் குறும்பறுத் துலகேழுந்
 திகழ்ஞானத் திருவானை செலுத்தியிடம் பெருமா
 ளறிவுட னறியாமை கழலமிக் கொளிநு
 மழகாருந்தனையன்பர்க் களித்தருளும்பெருமாள். கக

வஞ்சவேட வன்னியரை வல்வினையால் வலிந்து
 வன்பவபா சச்சிறையில் வைத்தருளும் பெருமா
 ளஞ்சவன்ன பூதமா யகிலங்கண் முழுது
 மறிவாகத் திகழ்செங்கோ னடத்தியிடம் பெருமாள்.

இந்திரன்வா நவர்மூவ நிறைஞ்சியேவல் செய்ய
 வென்னுளிருந்திடம்பெருமாளெனையாண்டபெருமா
 ளந்தமிலா ஞானப் படைவெள்ள முழுது
 மானந்தப் படைவீடு முடையவெம் பெருமாள். கங

எதிரின்றி யுலகேழு மினிதாளும் பெருமாள்
 யானெனதற் றிடவெனக் கெளிவந்த பெருமாள்
 சதுரோன் றுமனத்தார்க்குச்சலஞ்செய்யும்பெருமா
 டவராச ராசர்தற் கருபரொம் பெருமாள். (கச)

முழுதுமா மடியன்பர் முடிசூட்டிம் பெருமாள்
 முதலிடை முடிமூவ ராண்டெழுதிய பெருமா
 ளமும்பி லவருள்ளத் திருளாகும் பெருமா
 ளழகாருஞ் சிவப்பிர காசரொம் பெருமாள். (கரு)

சித்தமண் டபத்தன்பாந் திகழ்சிங்கா சனத்தே
 சிதையாத வறிவாகித் திகழ்ந்திடம் பெருமாண்
 மத்தனா மெனையுமோர் பொருளாகப் புவிபின்
 மனிதனாய் வலிந்தாட்கொண் டருளிய பெருமாள்.

வலியாரு மெளியாரு மாய்வாரா வண்ணம்
வழுவாம நெறியன்பால் வளர்த்திடும் பெருமாள்
சிலைபோலு முளமெல்லாஞ் சிவமாக்கும் பெருமா
டேவரா சச்சிவப் பிரகாசப் பெருமாள். (க௭)

பெருமாள் முற்றுப்பெற்றது.

௮௦ - வது முத்திரை.

அடிநான் காய்த் தம்மி லொத்துவந்த

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கண் முத்திரை
செம்பிற செறிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
யத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கண் முத்திரை
யாலின்கீழ் நால்வர்க் கரன்சொன்ன முத்திரை. (க)

எண்ணி விலைக்கிட் டிடாதெங்கண் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கண் முத்திரை
பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. (உ)

வெண்ணூலிற் கோவைப் படாதெங்கண் முத்திரை
வேதமா நூலின் விளைகின்ற முத்திரை
பெண்ணு ணலாத பெருமான் றன்முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோன்றன் முத்திரை. (ங)

முத்திரை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருவெம்பாவை.

வெண்டனையான்வந்த இயற்றாவினைக்

கொச்சகக்கலிப்பா.

எல்லையிலாப்பாவகத்தா லெத்தனையோ காலமுநான்
மல்கிய வல்வினையா மாயமலர்ப் பள்ளியிலே
புல்லித் துயின்று புரையாய பொய்ப்பிறிவித்
தொல்லைக் கனவிற் துயருழந்து சோர்வேனை
யல்லிக் கமலத் தயன்மா லறிவரியான்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் விச்சையினாற்
சொல்லற்று நின்று சுடரு முணர்வாக்கி
மெல்லத்தான் மிக்காளைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

நில்லாத செல்வத்தை நித்த மெனுங்கருத்தாற்
பொல்லா விஷயத்தே புக்குறங்கு கின்றேனைச்
சொல்லான் மனத்தாற் ரொடர்வரிய நற்சிவம்வந்
தெல்லே யெழிறிகழு மேனி யதுசாத்தி
நல்லாளோர் பாகனாய் நாதன் வலஞ்சுழியான்
வல்லாள னென்னை யெழுப்பி யுணர்வாக்கி
யொல்லாத பாவனையி னுள்ளே யுறவழுத்தி
யெல்லாங் கழற்றியவா பாடேலோ ரெம்பாவாய். உ
அஞ்ஞான மூடி யகல்கின்ற வாரிருளாம்
பொய்ஞ்ஞால மென்னும் புனையிற் துயிலாதே

பைஞ்ஞா ணனாயானற் பார்ப்பதியோர் பாகத்தா
 னெஞ்ஞான முங்கடந்த வெந்தை வலஞ்சுழியான்
 செஞ்ஞாயி மென்னத் திகழும்பொற் சேவடிக
 ளஞ்ஞான மாய வெழுந்ததுகா னுயிழையீர்
 மெய்ஞ்ஞான மாகநமை வேதித்த மெய்யருளே
 பஞ்ஞா ஷுளமுருகிப் பாடேலோ ரொம்பாவாய்.(௩)

அறியாமை யென்னு மழியாத மாயப்
 பிறியா வினையிலினந் துஞ்சுதியோ பேதாய்
 முறியாத விற்ப முழுவெள்ள முன்னோன்
 செறிவாராத் தானாகச் செய்யும் பெருமான்
 சிறியோமை யாண்டருளுந் தேசிகனாய் வந்தான்
 வெறியார் குழன்மடவாய் வெய்யவிருண் மாண்ட
 தறிவா யெழுந்ததுகா னானந்த வெள்ளக்
 குறையா நிறைவினையே கூறேலோ ரொம்பாவாய். ௪
 கோதாமி மின்சொற் குதலைக் கிளிமொழியார்
 வேதாள மையலிலே வீழ்ந்தே கிடப்பேனை
 ஞாதா வருஞ்சிவ னாதன் வலஞ்சுழியான்
 பாதார விர்தப் பராவமிழ் தம்பணித்து
 மாதாவெனமுன்னி வந்தெடுத்தாட் கொண்டருளிப்
 பாதாள மேமூலகு மேனிலமும் பாவெவையு
 நீதா னெனவருளி நித்தமாந் தன்னிலைமை
 யோதாமை யோதியவா பாடேலோ ரொம்பாவாய். ௫
 மேன்மைகுலங்கல்வி விழுப்ப மெனுஞ் செருக்கான்
 மானமெனு மையலுளே வாளா கழிவேனை
 நான்மறைக ணுடரிய நற்சிவனோர் மானுடனாய்
 வானவருங் காண மலரடியென் சென்னிமிசைத்

தானமா வைத்துத் தமிழேனை யாண்டருளி
 ஞானமுடன் ஞேயமற ஞாதுருவஞ் ஞானமழித்
 தான முழுதினையு மங்கே யறவிழுங்கித்
 தான்முழுது மானவா பாடேலோ ரொம்பாவாய். சு

மண்ணுகி வாறாய் வளியா பெரிநீரா
 யெண்ணுகி யெல்லா வுயிர்க்குயிராய் நின்றானே
 நண்ணுது நாயே னடலைப் பிறவிதனிற்
 புண்மூடி வைத்த புழுவார் குரம்பையினின்
 மெண்ணு தழிவேனை யெந்தை வலஞ்சுழியான்
 கண்ணு ரமிழ்தன் கழல்காட்டி யாண்டருளி
 யுண்ணே ருணர்வாக்கி யோர்வரிய பாவனையும்
 பண்ணு வழித்தானைப் பாடேலோ ரொம்பாவாய். எ

முத்தனை மூலத் தனிச்சுடனா முற்றுமாஞ்
 சுத்தனைச் சோதி சுருபானந் தக்கடலை
 யெத்தன்மை யோருக்கு மெய்தரிய சேவடியை
 யித்தன்மை யோர்சிறியோ ரென்னு தளித்தருளும்
 பித்தனைப் பேத மபேத முபயமற
 வொத்துணர்வே யாக்கி யொழியா நிறைவளித்த
 நித்தனை நின்மலனை நீடொளியை நிர்க்குணனை
 யத்தனை யாரமிழ்தைப் பாடேலோ ரொம்பாவாய். அ

தானே முழுதாய்த் ததைத்துமுத லிற்சிதையா
 வானோர் பெருமான் வலஞ்சுழியா நென்றென்ற
 னானே யரும்பி விழுந்தெழுந் தோவலறேன்
 வானோரு மண்ணோரு மற்மெவருந் தாமறியாத்

தேனார் மலராடியென் சென்னி யினிற் பொறித்து
நானாகி நின்ற நடுவு நிலையழித்துத்
தேனே யமிழ்தமே கன்னல்சே ரின்கனவையே
கோனேயாய் நின்றவா கூறேலோ ரொம்பாவாய். (கூ)

கல்வியெனும் பல்கடலிற் கானலமிழ் தம்பருகி
யெல்லையில் பல்சமயத் தெய்த்தே கழிவேனை
யல்லலறத் தன்கருணை யாரமிழ்தத் துள்ளமுத்தி
நல்ல மலர்ப்பாத நாயேற் கினிதளித்துச்
செல்ல லறத்திருத்தித் தேற்றி யுணர்வாக்கி
மெல்ல வியோமத் தழுத்திமிகு வேதகத்தே
செல்ல வளித்த சிவபெருமான் றன்கருணை
யெல்லை யிலாதவா பாடேலோ ரொம்பாவாய். (கூ)

கற்போலு நெஞ்சங் கரையக் கருதரியா
னிப்பா லுருவாகி யென்னுட் புகுந்தருளித்
தற்பாற் படுத்திச் சதுரழித்துத் தானெனக்குச்
சொற்பான் மனப்பாற் சுருதிப்பா லென்றியம்பு
மப்பாலைக் கப்பாலவ் வானந்த மாக்கியவப்
பொற்பே நினைந்து பதைத்தலறிப் போதகன
லப்பா வடியேனை யாண்டசுரு பரனந்தா
வொப்பாரி லாதேயென் றாடேலோ ரொம்பாவாய். (கூ)

களியாத வின்பக் களியாகு மன்பர்க்
கொளியாகு மல்லாதார்க் குள்ளத்தே நின்றும்
வெளியாகா னாயேனை மீட்டவா சொல்லிக்
களியாது பாவிவேன் கல்லென்ன நெஞ்சி

ஞெனியாகி புண்ணின் றுருக்கிக் கரைத்தா
 னளியோ வளவில்லை யந்தோ தரியேன்
 றெளியாகி யொத்துணர்வாய்த் தேனுறுஞ் செய்ய
 வளிசேரமிழ்தைமுகந்தாடேலோரொம்பாவாய்(கஉ)

ஒன்றாகி வேறு யுருவா யருவாகி
 யன்றாகி யாமா யழிவாகி யாக்கமுமாய்த்
 குன்றாத சீராய்க் குறைவாய் நிறைவாகி
 நின்ற னுயிர்கட் குயிரா யொழிவின்றி
 யென்றலெனெம்மைப்போன்மா னுடனாய்வந்தருளிப்
 பொன்றமை நாயேனைப் போதம் வடிவாகத்
 தன்ற ளிணையருளி னல்லது சாரவொண்ணு
 வென்றதையென்னரசென் றுடேலோரொம்பாவாய்.

எங்கோன் வலஞ்சுழியா னென்றென் றிராப்பகலா
 நங்கோல் வளைசோர நாயேற்கு முன்வந்து
 தங்கோலங் காட்டித் தமிழேற் கறிவருளி
 யங்கே யமிழ்தூறு மானந்தத் துட்கலந்
 திங்கேயெமைச்செய்ததென்னென்றெடுத்துரைப்போ
 மங்கோ ரவனை யறியாதார் மாலயனா
 மிங்கே யிவரறிதல் பித்தென் றுலகரற்ற
 னங்கோனருட்கடல்சேர்ந் தாடேலோரொம்பாவாய்.

ஆரா வமிழ்தை யடியேற் கெளிவந்த
 பேரா வொளியைப் பிதற்றி நினைதோறு
 நீரா வருகியெ னாவி நெடுங்கண்கள்
 சோராவிதிர்விதிராச் சொற்றளர்ந்துமெய்யரும்பத்

தாரா யெனவலறேன் ரூபரியேன் மேன்மேலு
 மாராக நானுன் னடியார்கண் முன்னந்தோ
 திராத தீவினையைத் தீர்த்த சிவக்கனியே
 யாராத வன்பை யருளேலோ ரெம்பாவாய். (கடு)
 பொன்னாடியானேபோற்றினர்க்குமெய்ப்பொருளே
 யன்ன ரமிழ்தத் திரளே யடியேனைக்
 கன்ன ருரித்த கருணைத் தடங்கடலே
 யன்னேநா னுவா தரியே னழிந்தொழிந்தேன்
 பன்ன வமிழ்தப் பரங்கருணைத் தேன்பருகி
 நின்ன வடியவரு நீயு மெழுந்தருளி
 யென்னவ றீர வெழிலாருங் கூட்டத்தை
 மன்னையருண்மற்றுவேண்டேலோரெம்பாவாய்.கௌ
 வானோர் பிரமன் புரந்தரன்மா மற்றெவருங்
 கானேபடர்த்துலர்த்தும் புற்றெழுந்துங்காண்பரிபா
 னானே வடிவா யுழலுமெனைத் தான்வந்து
 தேனார் மலரடியென் சென்னி யினிற்சேர்த்து
 நானேநீ யென்றருளி நம்மையழித் தாட்கொண்ட,
 கானே யமிழ்தே கரும்பே யெனவிரும்பி
 யூனே யுருகி யொழியாத நற்சுருபத்
 தேனேபருகி மகிழ்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.(கௌ)
 தோற்றும்பொருண்முழுதுமென்கண்ணிற்றோற்றிய
 னாற்ற வவைமுழுதும் யானே பிறிதில்லை [பின்
 தோற்றும் பொருளுஞ் சுருப மெனவுணர்த்தா
 யேற்றிய விப்பொருணீ யாமாறெ னென்றார்க்குத்

ககசு

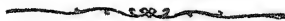
திருவெம்பாவை.

தோற்று வதுன்கண்ணுலேபார்த்துத்துணியினல்லாற்
சாற்று வ தென்னந்தோ சங்கரா வார்த்துகிலேன்
தேற்றத் தெளிவே திகழ்ந்துருகா வென்மனக்க
லூற்றத்தையொல்க வருகேலோ ரொம்பாவாய். (கஅ)

அண்ண வமிழ்தே யடியேனே யாண்டருளிக்
கண்ணகி யென்றன் கருத்தழித்த கற்பகமே
புண்ண வமிழ்தே யுடையானே யுன்றனைநான்
கண்ணாக் கண்டு களித்தேன் கருதரியாய்
பெண்ணே வலியுருவோ வானோபிறவெவையோள்
வெண்ணோவியாதென்றார்க்கென்னுரைக்கெனம்பெரு மா
விண்ணோ ரயர வினையேனே யாண்டதிற்
மண்ண வடியேற் கருளேலோ ரொம்பாவாய். (கக)

போற்றியென் சென்னி பொறித்தநற் சேவடிகள்
போற்றியென் சிந்தைப் புரையறுத்த பொன்னடிகள்
போற்றியென் னுள்ளம் புகுந்தமலரடிகள்
போற்றியென் னுள்ள மழித்தசெம் பொற்கழல்கள்
போற்றி யுணர்வாகி நின்றபொற் ருமரைகள்
போற்றிவியோமமுமாய்ப்போய்மிசுத்தபூங்கழல்கள்
போற்றி குறையா நிறையாத பேரின்பம்
போற்றி புகழ்ந்துருகி யாடேலோரொம்பாவாய். (உ௦)

திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

அஉ - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

வெண்டனையான் வந்த

இயற்றாவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

ஓத வரிதென் றுபநிடங்க ளோதுபொருட்
பாத மளித்த பரிசினை யாம்பாடப்
பேதையர் பேரலத் துயிலுதியோ பெய்வனையாய்
நாதன் றிருநாமங் கேட்டலுமே நாட்டங்க
ளோத மெடுப்ப வுரோமஞ் சிலிர்த்துருகுஞ்
சூதன கொங்கைச் செயல்சொல்ல லாமளவோ
வீதே யருள்பெற்று யாரோ யிவளல்லான்
மாதேவனைவியந்துவாழ்த்தேலோ ரொம்பாவாய்.(க)

சிட்ட மறைப்பொருடன் சீரடியார் கூட்டத்தை
யெட்டனைப் போதும் பிரியா யினுகால
மட்டலர் கோதாய் வளருதியோ மாதரீ
ரெட்டியோ சந்துக் கிரவிக்கு மின்மினியோ
கட்டக் குளப்படிநீர் கங்கைப் புனற்கொப்போ
வட்ட வருவ னடியர்குழா நான்குடி
மட்டமோ வீதொழிய வாய்வந்த வாறுங்க
ளிட்டமேசொல்லுமெமையேலோ ரொம்பாவாய்.()

இந்திர சாலப் பிறப்பதுக்க வெம்போல
வந்தபெருமானைவாழ்த்துதொறும்வாழ்த்துதொறுஞ்

ககக இரண்டாந்திருவெம்பாவை.

செந்தழல் சேர்மெழுகாஞ் செல்வி கடைதிறவா
யெந்தாழு மன்புக் கிசையாதேயாயிடினு
முந்துமுரை பொய்யாமை யுண்டாக வெங்கட்குங்
கந்த மலர்க்குழலி கைதவ மல்லகாண்
சிந்தையி லுண்மை திருவுள்ள மேயறியு
மெந்தம் விருப்பமுமிங்கீதேலோ ரொம்பாவாய். (௩)

திண்ணமா வானோ வலியோ தெரிவையோ
வண்ணந்தான் செய்த்தோ வெளிதோ மரகதமோ
வண்ணிதோ சேய்த்தோ வருவோ வருவோமென்
றெண்ண மறியா திமையோர்க ளேமாக்கக்
கண்ணெதிரோ வந்தாண்ட கண்ணைக் கருமணியைப்
பண்ணைச் சுவையின் பயனையாம் பாடவுன்
கண்ணுந் துயிலுமோ கண்ணு ரமிழ்தான
வண்ணனை வாயாரப் பாடேலோ ரொம்பாவாய். (௪)

வாட்டடங் கண்ணி வளருதியோ வானவர்கள்
கேட்டு மறிவரிய கேடில் விழுப்பொருடான்
காட்டிக் கழலெமது கண்களிப்பச் சென்னிமிசை
சூட்டிக் கரணங்க ளெல்லாமுந் துஞ்சும்வகை
மீட்ட விரகுந்தன் மெய்யுணர் மெய்ஞ்ஞான
நாட்ட மளித்த நலனு நவிரோ தும்

வாட்டடங் கண்களிப்ப வாயார நாம்பாடித்
திட்டி நுதலாய் திறவேலோ ரொம்பாவாய். (௫)

எல்லை யிருவர்க் களப்பரி தாய்கின்று
சொல்லும் பொருளுங் கடந்த சுடரொளிந்
மல்லற் பீறவியற் வாரருளா லைம்புலனும்
புல்லத் திருமேனி சாத்திப் பொலன்கழறந்

இரண்டாந்திருவெம்பாவை. ககௌ

தெல்லையி விற்பத் தழுத்தி யெமையாண்ட
வல்லபம் பாடி வழுத்த மடமாதே
கல்லு முருகாதோ கண்ணுக்குக் கண்ணனை
யெல்லாமா யல்லாணப் பாடேலோ ரொம்பாவாய்.()

வேத முடிவுக்கு மேலாய விண்ணவர்க்கு
மீதென் றுணர்வரியா னெங்கட் கெளிவந்த
நாதனை யல்லா னவிலாய்நல் லன்பர்சொலுங்
கிதமலாற் செவியிற் கேளாய்நீ கேட்டொறுங்கண்
ணைத மெடுக்க வொழியா யுடையான்சி
ரோத வுணரா துலகத்தார் பேரனீயுஞ்
சித மலரமளி சேரப் பெறுதியோ
மாதேதுயிலுணர்ந்து வாழ்த்தேலோ ரொம்பாவாய்.

ஆதிமறைப்பொருட்குனன்புடைமை யெப்போழ்து
மாதே குலவும் பரிசு மறந்தனையோ
மேதினியோ ரந்தரத்தி லுள்ளோர் விசும்புள்ளோர்
பாதலத்தோர் யாவர்களுங் காணப் பரஞ்சுடரிப்
பூதலத்தே போந்தருளிப் பொன்னங் கழலளித்த
நீதியெலா நின்று நெடும்போது நின்கடைக்கே
யோத வுணரா யுடையானுக் கன்புடைமை
யீதே யிருக்கும் பரிசேலோ ரொம்பாவாய். (அ)

மாயவற்கும்போதின் மறையவற்கும்வானவர்க்கும்
மாயு மறைக்கு மரியா யெமக்கெளியாய்
நேயமிக நின்னை நினைதோறு நெஞ்சருகத்
தூயசூர்பனென்றியாஞ் சொல்லுதோ றுங்கண்ணீர்
பாய நினது பழுவடியா ரொங்கட்டு
நாயக ராகவடி ராயோந் தலையாலே

ககஅ இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

தூய வவர்பதத்தா லேவுந் தொழில்செய்ய
வேயிற் பிறவி யினிதேலோ ரொம்பாவாய். (க)

ஆராய மேனா ளடியு மணிமுடியு
நாரா யணருக்கு நான்முகர்க்கு மொண்ணாத
சீரானைச்செப்பும்வகை யென்னென்று முன்னமறை
யோரா யிரமுகத்தா லோத வருநாம
நேராக வில்லாத நிர்க்குணனைச் சொற்கொடுநாம்
பேராயிரமுடையா னென்றுரைத்தோம்பேதைமையா
லோர்நாமமோருருவ மொன்றுமிலாவொண்குடரை
யார்நாம் பரவ வறிந்தேலோ ரொம்பாவாய். (க0)

வாச மலர்ப்பொய்கை புக்கு வளைக்கரமுந்
தூசுங் கலனு மொலிப்பத் துடுமெனப்பாய்ந்
தீசர்க்கு மீசனென் றேமறைக ளேத்துகின்ற
தேசன் றிருமேனி சாத்தித் திருவருளாற்
பாச மறநயனப் பங்கயத்தாற் பார்த்தருளிக்
கூசாமற் சென்னிமிசை வைத்துக்குகைழல்கள்
வாசக மொன்றினால் வாசாம கோசரத்தைப்
பேசிய வாபாடி யாடேலோ ரொம்பாவாய். (கக)

ஆர்த்த பிறவி யறுத்தருள வாரருளாற்
பார்த்த திருநயனப் பங்கே ருகம்பாடிச்
சேர்த்த திருக்கை மலர்பாடிச் சென்னிமிசை
யாத்த மாவைத்த வருட்சே வடிபாடி
யோர்த்த வருமறைக ளோரா யிரமுகத்தா
லேத்த வரும்பொருணா மீதென்று காணவொரு
வார்த்தை யருள்செய்த மாவல் லபம்பாடிப்
பூத்த புனற்றடம்பாய்ந் தாடேலோ ரொம்பாவாய்.()

இரண்டாந் திருவெம்பாவை. ௧௧௧

அங்கயன்மே லாதலா லாருயிர்க்கா தாரத்தா
லெங்குந் துறையா யிருத்தலான் முத்திவருஞ்
சங்கங் குலவுதலாற் றண்ணளியாற் றன்கணை
யங்கமல மாதலா லங்கமலம் போக்கலா
லங்கமுநீ ருண்மையா வந்தணர்கொண் டாடுதலா
லெங்கோனே யென்ன வெழிலா ரிருஞ்சுனையின்
மங்காமை நம்மை வலிந்தாள் வந்தருளும்
பங்கே ருகம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௧௩)

ஓசையா யூரு யுருவா யுறுசுவையாய்
வாசமாய் வாக்காய் மனமாகி மன்னுயிராய்ப்
பாசமாய் வீடாய்ப் பகலா யிரவாகி
யீசனா யாவர்க்கு மெல்லாமா யல்லாத
தேசன் சிறியேற்குச் செம்பொற் கழலளித்த
நேச வருளை நினைந்து நினைந்துருகி
யீசனை வாயார வெப்போழ்தும் யாம்பாடி
வாச மலர்த்தடம்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

வாணய னம்பனிக்கும் வாழ்த்து மனங்கவர்ந்தா
னாணிபெண் ணல்லா னெனினு மழகியவா
காணீரென் கண்ணாலே யென்னுங் களிகூரு
நாண மிழந்தா னுதுதலார் தந்நகையுங்
காணுள் கலைபேணுள் கற்பனையுந் தான்கேளா
னுனு முறக்கு மொழிந்தாண்மற் றும்பரையும்
பேணு ளிவனையிங்ஙன் பித்தேற்றும் பெற்றியனைத்
தாணுவையாம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (௧௪)

வானகமும் வையகமு மெல்லா மறைப்பொருடான்
போனக மாக்கியவா போலப் புணரியெலாம்

௨௦௦ இரண்டாந் திருவெம்பாவை.

பானம் பருகி யெழுந்து பரன்போல
வானை யறநிறைந்து மாமாயா வல்லியென
மேனி மிகக்கருகி மெய்யுளம்போல் வில்லிட்டு
ஞானம்போன்மின்னியருநான்மறையினேர்முழங்கித்
தானந்த மில்லாதான் றந்தவா னந்தத்தை
மானப் பொழியாய் மழையேலோ ரொம்பாவாய்,கக
வானோருங் கோனு மலரோனு மாலோனு
மேனோருங் காணு விறைவன் றிருவருளான்
ஞானே தயமுன்னர் ஞாலம்போன் ஞாயிறெனும்
பானா தயத்திற் பனிமதியந் தாரகையா
மினே குவபோல் விழியால் வினைநீக்கி
பூனோருயிருடைமைகைக்கொண்டொருமொழியாற்
முனாகத் தந்தருளுந் தம்பிரான் றுள்பாடி
மானேமலர்த்தடம்பாயந் தாடேலோ ரொம்பாவாய்,
மிதியாநஞ் சென்னிமிசை வேதா கமங்க
ளிகாச மெல்லா மெயித்துரைத்த வின்பக்
கதிகாண நாமுமெலாங் கைக்கணிபோற் காட்டி
விதியோனு மாலும் விடையோனு மொன்று
முதியோர் பரவிவரு மூவர் பதமு
மதியே மெனநம்மை வாழ்வித்த நாதன்
பதியா நமக்களித்த பங்கயத்தாள் பாடி
மதுவார்மலர்த்தடம்பாயந் தாடேலோரொம்பாவாய்,
ஆந்தா மரையயனு மாலு மறிவரிய
செந்தா மரைப்பதநஞ் சென்னி யுறச்சேர்த்திச்
சுந்தா குலந்திரச் செய்து செழுஞான
நந்தா வமிழ்தான தன்னைஞா னக்கண்டந்

இரண்டாந் திருவெம்பாவை. ௨௦௧

தந்தாபா ரொன்றருளி யிப்படியே நாம்வாழத்
தந்தானைப் பாடித் தழுதழுத்து நாட்டநீர்
சிந்தா வருகாநஞ் சிந்தை கனிகூர
நந்தா மலர்த்தட்டம்பாய்ந் தாடேலோ ரொம்பாவாய்.

அன்னையே வேண்டு மகப்போ லடியேங்க
ஞன்னை யிரப்போ முவந்துவந் துள்ளத்தா
னின்னன்பர்க் காளாயா நித்தம் பணிசெயநின்
பொன்னங் கழல்கட் புலன்விட்டுப் போகாதே
மன்ன மனங்களிப்ப வாயார வாழ்த்திடின்
சின்னங்கள் கேட்பச் செவிசிந்தை தீமெழுகே
யென்ன வருக வருஞ்நித்யே லெம்பெருமா
னின்னம் பிறக்கை யினிதேலோ ரொம்பாவாய்.(௨௦)

தாரணி வான்முழுதுந் தந்தாய் சரண்போற்றி
பாரணையப் பண்ணுநின் பாத மலர்போற்றி
யோரணுவா மண்டமென வேங்கும் பதம்போற்றி
நேரணுவு மண்டமா நேரியதாந் தாள்போற்றி
காரணத்தின் காரணமாங் கண்ணே கழல்போற்றி
யாரணத்தின் மெய்ப்பொருளா மாதி யடிபோற்றி
பூரணபோ தச்சுருபா போற்றியடி. போற்றியென்
நேரணவு மார்கழிநீ ராடேலோ ரொம்பாவாய்.(௨௧)

இரண்டாந் திருவெம்பாவை முற்றுப்பெற்றது.

இத்திருவெம்பாவைகள் இறுதியிலேலோ
ரொம்பாவாயென்று கூன்பெற்றுவந்த வெட்டடிப்
பஃஞ்ஞடை வெண்பாவுமாகும்.

உ

சிவமயம்.

அந - வது

இறைவற்காண்டற்கருமை.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

அதுசீர்க்கழிநெடிடையால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

மத்துறுவேளை வாவெனமற்றிமையோரும் வேதமு
மூய்த்தறியாத பாதமெனுச்சியின் மீதுதானிட
வித்தகவேட மாய்வரு மெய்க்குரு நாதனூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

கத்தறவாத நின்பெருங் கற்பனைதீர வோர்மொழி
யத்தினிலேப ராபரமற்புத மாக வேயருள்
சித்தநல் வேட மாய்வருஞ் சிற்சுக நாத னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

பெத்தமும் வீடு மாயலை பித்தற வேப ராபர
மித்திறமோரொ னாவிமை யிற்றெளி வாகவேசெய்து
சித்தமெ லாநி னைந்துதித் தித்திடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

சித்த விகார வாதிகள் செற்றிய வாத நீளிருண்
மைத்துறுவேளைவாவெனவைத்துணர்வாகவேயருள்
சுத்தகிருபாநு வாய்மறை சொற்குருநாத னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படிக்காணலாவதே.

சுத்த மகாசு கோததி துற்றருண் மேரு மாமலை
மத்துறு நீசனேனையு மற்றடி யார்க ளோடுற
வய்த்திங்ஙன்வாவெனாவரு ளொப்பறுதேசிகேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

மெய்த்தருண் மேனி யாவொருவித்தக வேடமாகிய
சித்தனு மாயு ளேநிறை சிற்பர நாத னூர்தமை
யெத்தனை யூழியூழிக ளெத்தனை மாத வங்கன்செய்
தித்தரு தேசி கேசனை யிப்படி காண லாவதே. (சு)

ஒத்துமொவ்வாது மோதிய வுட்டுடனியாதவாதிகள்
கத்தை விடாரொ னுவுறு கற்பனை மாள வேசெய்த
வித்தக வேத போதனை மெய்க்குரு நாத னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காண லாவதே.

நித்தம தாகி யாரண நிச்சய மாய நீதியை
யுய்த்தகைமேவுமாமணியொப்பனவோர்சொலாலருண்
முத்தனைமூட னேனையு முற்றிடு தேசி கேசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே

பத்தியு மோர்வு மேதுமில் பட்டிய தாகி யேசெலு
மத்தனை நாயி னேனையும் வைத்தடி மாறி லாதெழு
சித்தமிழ் தாக வேசெய்த சிற்பர நாத னூர்தமை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

மெத்தப ராதமேசெய்து மெய்க்குரு டாகு வேனையு
முய்த்தருளேசெய்தோலவென்னொப்பில்கிருபாமகோததி
சித்தருள் சேர்சி காமணி செற்று சிவப்பிர காசனை
யெத்தனையூழி மாதவஞ்செய் திப்படி காணலாவதே.

இறைவற்காண்டற்கருமை முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

அச - வது

அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி.

—ஜெ—

எண்சீர்க்கழி நெடிவாயால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.
போற்றின் மாமறை யிறமர் பொருளே
புரையற நிறைந்தொளிர் போதநன் மாதே
தோற்றமு மிதுதியு மறநிகழ் கடலே
துணையினை யிறந்துள நிறைந்ததூ வெளியே
சேற்றமின் முனிவர்க டினைத்தெழுந் தேனே
சிவப்பிர காசனைப் பிறிவற நிகழு
மேற்றிய பொருளெனு மெழிறரு நகையே
யிறையவ ளோபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (க)

உதயநன் கிரியினை யணுகினன் பரிதி
யுமெதி மழுங்கின வும்பர்வந் தடைந்தார்
சிதைவினன் புகழரி யயனோடிந் திரனுந்
திசைதொறு நிறைந்தனர் திகழ்தரு மடியா
ரிதயமண் டபத்தினி லெழில்கொளு மறிவா
மெந்தைநற் சிவப்பிர காசனல் லெழில்சேர்
சுதையினின் சுவையே துறவியின் துணையே
சுடரொளி பேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

நற்றடங் குவளைகண் மலர்ந்தன குருகு
நலம்பெறச் சிலம்பின நான்மறை முழக்க
முற்றன பல்லிய மொலித்தன வெங்கு
மோங்கின தும்புரு நாராதர் கீதம்

பற்றற கினைபவர் பருகிடு மயிழ்தே
பரமன தருளெனும் பகருதற் கரிய
நற்றவ மேயென தூற்பவக் கடுவே
நாயகி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

ஒளியினுக் கொளியே யுயிரினுக் குயிரோ
யுருகிடு முளத்தினி லோவிலா வுணர்வே
யளியினுக் கெளியே யகிலபூ தங்கட்
கன்னையு மாயத்த னுகிநின் றுளே
தெளிவினிற் றெளிவே சிவப்பிர காசன்
றிகழ்திரு மேனிய ளாஞ்சிறப் புடைய
களிமயிற் பெடையே காரணப் பொருளே
கனங்குழை யேபள்ளி யெழுந்தருளாயே. (௪)

காலமு மூழியு மாகிநின் றவற்றின்
கருவது வாயவை கழன்றகற் பகமே
சீலமு நோன்புமில் சிறியவென் றனக்குச்
சிவநெறி யருளிய தேசிகத் திருவே
மூலமு மாய்முடி வாய்முடி வில்லா
முத்தனைப் பெருநல முழுதருண் முகிலாந்
கோலநன் குயிலே குருமணிக் குகையே
கோமள மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௫)

ஐம்பெரும் பூதமு மவற்றதி பதியா
மைவரு மாயவை யன்றிநின் றுளே
யும்பரு முணர்வரி தாயவொண் ணிதியே
யுலகமு முயிர்களு மாய்விநிற் தாளே
நம்பனற் சிவப்பிர காசன தொழில்சேர்
நாடரும் பரம்பொரு ளாகிய நறவே

உஊ அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி.

யென்பர மெனவெனை யேன்றுகொண் டாளே
யின்னமிழ் தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

கனவினு மமரர்கண் டறிவருங் கருணைக்
கழவினை கழிகடை யேன்றனக் கருளி
நனவினின் வினவிவந் தாண்டுகொண் டாளே
நாயகி யேநற வாரகுழ லமிழ்தே
சொனமறை முடிவுக டிதிசெயும் பொருளே
துரியமு மிறந்துசொற் கழிந்த தத்துவமே
புனமயி லேயிறைப் போழ்தினும் பிரியாப்
புண்ணிய மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

நல்லடி யாருளக் கருத்தினை முடித்து
நன்னலம் பெருகிட நயந்தநன் குயிலே
செல்லல தறவெனை யாண்டொரு மொழியிற்
றிரித்தெனக் கருளிய தேசிகத் திருவே
யல்லுநன் பகலற வாரிய னுர்த
மழகுறு மேனியி லணிகிரு வருளா
மெல்லிய லேவினை யாவினை வேயென்
வேதக மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

பிரமனை முதல்வரு பிபிலிகை யீரூப்
பெருகிய யோனிக டோறுமங் குயிராய்த்
திரமெனத் திகழ்தரு சீவனு மாகித்
திகழ்ந்தவை கழன்றொளிர் சிவப்பிர காசன்
வரமுதத் திகழ்திரு மேனிய தாகி
மன்னரு ளேமயற் பிணிக்குநன் மருந்தே
பரமென விருளுறு மனவெனை யாண்ட
பனிமொழி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சூ)

அம்பொருட் சுருதியின் சிரத்தினி லாடி
 யழகுறு மன்பர்த முளத்தின்வீற் திருந்த
 செம்பொருட் சிவப்பிர காசன தெழில்சேர்
 திருவரு ளாகிய தெய்வநல் லணியே
 வம்பினிற் திரிதரு மதியிலி நாயேன்
 மனவிடாய் கெடவலிந் தாண்டுகொண் டாளே
 யும்பருக் குணர்வரி யாயெமக் கெளியா
 யொண்ணுத லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧௦)
 அருட்டிருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

வ

சிவமயம்.

அரு - வது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்சீர்க்கழிநெடிநெடியால்வந்தஆசிரியவிருத்தம்.
 செயசெய வாழிநற் றேவர்க டேவே
 சிவப்பிர காசவென் சிந்தையுட் டெளிவே
 யயலுற வறவரு ளாரரு ளான்கண்
 டாதர வோடுகின் னடியினை பணிவோ
 மயர்வுட னறிவெனு மவைகழன் றெங்கு
 மாசற வேகிறைந் தருளிய வமலா
 கயவரின் முதலுறு கழிகடை யெனையாள்
 கருணைய னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௧)

வெருளற விவேகன்வந் தெழுந்தனன் மாய
 விருளது கழிந்தது மாமறை யீருந்
 தெருளுறு வலம்புரி சிலம்பின வெங்குஞ்
 சிலம்பின சிவனரு ளாகம மெல்லா
 மருளறு சமதம மாதிக ளெல்லா
 மலர்ந்தன வறுபகை யழிந்தன ஞானப்
 பொருளுறு கழல்களென் புன்றலை தருவாய்
 பூரண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௨)

கூவின மாமறை யீறுகள் கீதங்
 குழறின வாகமங் குலவியு மழியாப்
 பூவினி னயன்மா லரனொடிந் திரணும்
 புகலரி தென்றய முறவெனை யாண்டு
 போவதும் வருவது மறவுணர் வாக்கிப்
 புகலரும் பாவனை புரையற முழுத்தி
 யாவையுங் கழன்றக ணாக்கிய வரசே
 யிருஞ்சிவ மேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௩)

இந்திரன் முதல்வரு மிமையவ ரொருபா
 லீரவியு மதியுமா மேவல ரொருபான்
 முந்திய தேவர்கண் மூவர்க ளொருபான்
 முனிவர்க டிதிசெயு முழக்கங்க ளொருபால்
 புந்தியி லுனைநினைந் துருகியுள் ளழிந்து
 புராணநன் மலர்கொடு தொழுவந்து நிறைந்தார்
 வந்தெனக் கருள்செய்த மலரடி யானே
 வானவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (௪)

ஐயுந்து மாகட லாக்கையி னுள்ளே
 யடற்புல னானிப் புண்டறி வின்றி

மையுந்து மாமர ணப்பிறப் பின்வாய்

வருந்துகின் றேனைவந் தஞ்சலென் றருளிப்

பொய்யுந்து மூனைப் பிரித்துணர் வாக்கிப்

பொருந்திய சிற்கனங் காட்டிய புனிதா

மெய்யெங்கு மாக விழித்தகண் ணளித்த

விரிசுட ரோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(௫)

புழுமிடைந் தசும்புறு புலால்கம ழாக்கை

பொருளென வுழைதரு நோக்கியர் தங்கள்

குழுவிடை நினைந்தழிந் துருதரு வேனைக்

கூ.விவந் தாண்டிடுங் குகைகழ லரசே

கெழுமிடை யுலகங்கள் கிளர்தரு திசைகள்

கீழொடு மேல்பக்க முறுமுயி ரொவையும்

பழுதற மிகுவிழி யாக்கிய பரனே

பரஞ்சுட ரோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(சு)

அறிவினை வடித்தநற் கிளியது போல

வளவனு சாத்திர மழகுறக் கழறி

யறிவது பிறிதிலை விடயம தொழிய

வறிவது மவருட னழிதரு வேனைச்

செறிதரு திருவடி சென்னியிற் சேர்த்தித்

திரித்தறி வாக்கியங் கேகிற மழித்துக்

குறியற மிகுவழி யாக்கிய கோவே

குருபர னோபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(எ)

இரும்பினும் வலிதரு நெஞ்சி னையுருக்கி

யிடம்பெற மகிழ்தரு கோயில தாக்கி

கசு.

யிரும்பது பருகிய நீரது போல

வென்னுயிர் பருகினை யின்னதென் றறியேன்
கரும்பினி லுறலு மமிழ்தமுந் தேனுந்

கலந்து சுவையெனக் களிதரு கண்ணே
பெரும்பய னேயென துண்ணிறைந் திருந்த
பேரொளி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

ஒன்றெனப் பலவென வுராதரு பொருளா

யுருவரு வுண்மையு மின்மையு மாகி
நின்றநற் பொருள்களுக் குயிரது மாகி
நிறைந்தொழி வறநின்ற நேர்மைநின் வடிவை
யின்றெனக் கெளிவந்திட் டுளங்கையிற் கணியா

யிவனவ னெனவெனை யாண்டவற் புதனே
துன்றிய மறைதொடர் வரியநற் சுருபா
சந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ஆ)

நாய்வயி னுள்ளதோர் குணமது மில்லா

நலமிழி யாய்நா கினில் விழுவேற்குத்
தாயென லாகிவந் திணையடி சூட்டித்

தகவருட் பெருங்கணை யளித்த வென் றலைவா
பாவியே னீசெய்த பரிசது நிணையேன்

பதைத்துரு கேன்கண்ணீர் சொரியவுங் காணே
ஓவியுஞ் சோரோ னலறிகின் றழியே

னருட்கட லேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)

நாயினுங் கடையாய்க் கிடந்தவென் றனக்கு

நன்மலர்ப் பாதமென் சென்னியிற் பதித்துத்

தாயினுஞ் சாலத் தயாவுறப் பரிந்து
 தரமறப் பொழிந்திடுங் கருணைநற் கடலே
 யாயுநற் பிரமம தாக்கியு மமையா
 தருட்கணை யளித்தமை யடியனேன் தரமே
 நீயெனைப் பணிகொளு மாறது கேட்போ
 நின்மலனே பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கக)
 திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அசு - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

என்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவீருத்தம்.

ஒருதிரு வொளியிலென் மதியொளித் துள்ளத்
 தாமரை மலர்ந்துகண் ணீருகுத் ததுபோல்
 பரிதியி னொளிவரப் பனிமதி யொளித்துப்
 பங்கய மலர்ந்துகண் ணீருகுத் தனவால்
 கருதியு னடியினை தொழிநினைத் தொருமுக
 கடவுளுமமரநுங் கடைத்தலை யனைந்தார்
 சுருதிக டொடர்சுரு பானந்தச் சுடரோ
 சுந்தரனே பள்ளி யெழுந்தருளாயே. (க)

மாவின மளிகனி செயமனங் களித்து
 வாழும் குயிற்குலத் துடன்வளம் பெருகக்

கூவின வாரணம் பத்தியுட் புகுந்து
 குழுமிய சங்கநல் வலம்புரி யுனக்காப்
 பூவென விசைத்தனர் வீணையங் கிழவர்
 பொருந்தினர் திருந்தடிப் போதுடன் கண்ணீர்
 தூவினர் பெருஞ்சுரு பானந்தச் சுடரோ
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

ஊன்றனை நானென நினைந்துனை நினைய
 வுளமலி யேசெய்த களவினுக் கெல்லாஞ்
 சான்றது வாகிநின் றமையறிந் தடியேன்
 றரிக்ககி லேனெனத் தானுவந் தருளி
 யின்றவ ளினும்பரிந் தென்பிழை நினையா
 தென்னைவந் தாளவிந் நிலத்தொரு வடிவாய்த்
 தோன்றின னேசுரு பானந்தச் சுடரோ
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

கெழுமடி யார்கள்சங் கீர்த்தன மொருபாற்
 கேட்கவு மரியநின் றுட்கம லங்கண்
 டழுமடி யாரொரு பாலொரு பால்வே
 தாகம புராணகீ தாதிக ளன்பா
 லெழுமையு மாள்கவென் றேத்தொலி யொருபா
 லிமையவ ரிடருற விற்பமுற் றடியேன்
 ரெழுமடி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரோ
 சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

தினைத்திட மும்வருந் தேவரு மறையுந்
 தீவினை யேனையான் டனைதிரு வருளின்

மிகைத்தீர் மென்சொலி வியப்புற வடியேன்

வேண்டிய வாவினோ யாடவி டளித்தா

யுகைக்குமைம் புலன்களு முறுபகை யாறு

மோங்கெழு பிறவியு முதிரவென் றலையிற்

றுகைத்தவ னேசுளு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(ரு)

நோக்கிமுன் வினையற நுகர்வுறு விடய

நோக்குமிந் தியங்களின் போக்கறுத் தகத்தே

தாக்கிய வாதனை தன்னையுந் தவிர்த்துத்

தமத்தினைக் கடந்துணர் சாக்கிய தாக்கிச்

சாக்கிய சான்றுமத் தமித்துநின் றொளிருந்

தற்சுளு பமுமுப சமித்துனி லொன்றத்

தூக்கின னேசுளு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(சு)

முன்னவ னேமுடி வேயடி யேனை

முடிவிலுன் பத்துற முழுத்துபே ருததி

யன்னவ னேயக நிறைந்தவா ரமிழ்தே

யண்டமெண் டிசைசரர சரமள வற்ற

பின்னவ னேகமெல் லாமொரு மொழியிற்

பிறிதறத் திகழநின் பேரொளி யாகச்

சொன்னவ னேசுளு பானந்தச் சுடரோ

சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

(எ)

கடலுறு திராநூலைக் கணமெழுந் தடங்கக்

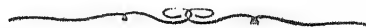
களைகட லெழுந்தடங் காவகை போல

வுடலுயி ருணர்விலை யுனிலெழுந் தடங்க்
வொன்றினி லடங்குத லுதித்ததில் லவனே
விடலரு வினையிரு ளிடையல மருவேன்
வீடுகண் டிடர்கெட வெளிப்படவந்த
சுடரொளி யேசுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

இடவிய படத்தினி லெழுதுசித் திரங்க
ளெல்லையில் பலவுள போலிருந் தாலுந்
தடவிய பொழுதிலப் படமல தில்லாத்
தன்மைய தெனவிநை தந்தமெய் விழியாற்
ரிடவிய திருவுரு வல்லது காணேன்
திருவருள் பெறத்தவஞ் செய்தவர்க்கல்லாற்
ரெடர்வரி யாய்சுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ஆ)

மாயவ னேவடி வில்லதோர் வடிவே
வடிவுகொண் டவனியில் வந்தெனை யாண்டா
தாயவ னேமிகு தத்துவப் பயனே
சங்கரன் மாலயன் றனக்கரும் பொருளே
வாயவ னேயடி யேன்மனத் தவனே
வாக்கொடு மனமுற நோக்குதற் கரிய
தூயவ னேசுரு பானந்தச் சுடரோ
சுந்தர னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

வ
சிவமயம்.

அள-வது

தத்துவப்பிரகாசநாயனார்

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

எண்ணீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

வாழிய வாழிய மறைமொழி முடிவே
மக்களு மனைவியுஞ் சுற்றமும் பொருளு
மாழ்கய மதனிடைத் தாமரை யிலைநீ
ராகிய வியல்பினை யழகுறக் காட்டி
வீழ்தரு மூனுயிர் வேறுமப் படியே
விளங்கிட வருள்செய்து விண்ணவ ரெல்லாந்
தாழ்வு மரியபொற் றுளிணை தருவாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

மாகரு முனிவரு மறைகளு மறியா
வளங்கெழு தாமரை மலரடி யடியேன்
சேகர மிசையினி லழகுறச் சேர்த்துத்
திகழ்நன வுங்கன வுங்கெட வைத்துப்
போகரு மையும்வர வருமையுந் நிகழும்
புரையறு தொம்பதத் துரிசறு கரியைச்
சாக ரத்ததிலே தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

பண்டுள மதத்தினைப் பாரொன வடியேன்
பார்த்தது கண்டிலேன் பார்க்குமக் கரியே

உகக திருப்பள்ளியெழுச்சி.

கண்டன நெனவதிற் கண்செவி கைகால்
கடைநடு முதலிரு புறம்பின்முன் கீழ்மே
லுண்டிகொ லோவென வென்றையுங் காணே
னெழிவறு மறிவதெ நெழிலுரு வெனவே
தண்டுவந் திணையடி தந்தருள் பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

போக்கிய வுலகுடல் சாக்கிய மாக்கிப்.

பொருந்திட வடியனுக் கிருந்தமை யுரைத்த
வாக்கியங் கேட்டது மாற்றிய பின்னே
மன்னிய பரபுரத் தென்னவைத் தவனே
பாக்கிய பலமென வந்தநின் னருளாற்
பவமனு காவகை யதுபரம் பொருளைத்
தாக்குத லொழிதா மொழிதரு பவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

அயனெடு மாயவ னுலகுக ளவர்க்கே
யருளுதன் மாறுத னினதரு ளெனவே
நயனுடை மொழிசெவிப் புலத்துமுன் னறிந்த
நானவ ராயனு பவித்தது மன்றிப்
பயனுடை யுருத்திரன் மகேசனு மாக்கிப்
பழித்தபின் சதாசிவ மளித்ததும் ப்ழித்தாய்
சயமுறு மதிப்பரம் பொருளெனக் கருள்வாய்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

இப்படி யிதுவென வியம்புத லரிதா
யிறையுறு காரண வுபாதியை விழுங்கி
யப்பொரு ளறிபொரு ளாகிய பரமா
யளவறு பவுதிக பூதமு மாகி

யெப்பொரு ணிகழுவ ததுதனையடியே
 நெலையில தாகிய பவங்கெட வருளாற்
 றற்பா வொளியென வருளிய பானே
 தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

என்னிடை நீயுமற் றுன்னிடை யானு
 மிருந்தபி னிரும்பெரும் பொருளவை யெவையுந்
 துன்னிய வுலகமு நீயுமப் பரிசே
 தோற்றிய நிலைமையு மாய்த்துள வுன்னே
 மன்னிய கரதல மணியெனக் காட்டி
 வருவது போருவ தாகுமென் பிறவி
 தன்னையோர் நொடியினில் வேரறுத் தவனே
 தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

நீந்தரும் பெரும்பவக் கடலிடை வீழ்ந்து
 நெடுக்கரை யேறுதற் கலமருவேனே
 யேந்தியுன் றிருவடி யாகிய கரைக்கே
 யிளைப்பற விருத்திய வளப்பெருங் கடலே
 வாய்ந்தசிற் கனம்புகுங் காலமி தெனவே
 வருமித மழித்து * நின் பெருமித மழியச்
 சாந்திதந் தசிபத மாக்கிய வரசே
 தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

விதிமுறை காரிய காரண் மாறி
 விளம்பிய வுயிர்பரம் விளங்கிய வதுபோ
 லுதிதம தாகிய வாதனை மாறி
 யொளிமண முதலிய நிகர்சிவ மருளி
 முகியநான் மாமறை முடிமொழி நாலு
 முனமென முறைமுறை பினமற விறந்த

* நின்பெருமிதம் - நீயானேமென்னுங்க ளிப்பு.

உகஅ திருப்பள்ளியெழுச்சி.

சுதர்பட விருந்தவப் படியிருந் தவனே
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (கூ)

பங்கயந் தினகரந் குதவிய தெங்கே
பயோதர மதற்குல குதவிய தெங்கே
யிங்கிவை யொழியவென் செயலுமப் படியே
யென்பிறப் பறுத்தநீ யென்பெறக் கடவா
யங்கமோ டியிர்பொருண் முன்னுமுன் னனவே
யாயினுங் கொண்டனை யவ்வழி யடியேன்
சங்கையி ரெழும்பல தேதுமற் றறியேன்
தத்துவ னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

அ அ - வ து

பரிபூரணப் பிரகாசநாயனார்
திருப்பள்ளியெழுச்சி.

—❦—

எண்சீர்க்கழிநெடிநெடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

உற்றறி வெழவுள விருளகன் றதுபோ
லுதயம்வந் தெழவுகி வெளியகன் றனவா
னற்றுட லுயிர்பொரு ளப்புடன் கவர்ந்து
நாண்மலர்த் தாளினை நாயினேற் கருளிச்
சற்றென விசுவசாக் கிரகர ணங்கள்
சுதர்த்தெச செலவுநன் கலப்பழிப் பொன்றிற்

பற்றுத றிசைமுகர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

அண்டரும் பரமெழ வறிவகன் றதுபோ
லாதவ னெழவுடு மதியகன் றனவா
லெண்டிசை தொறுந்திரிந் தெணையறி யாதே
யெய்த்தெனே யாண்டிதை சத்தெனு மதிலே
கண்டுகொள் கனவையிவ் வணமென விருத்திக்
காமிய தாமதுட் கரணங்க ளுடனே
பண்டுல களந்தவர் பதமென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (உ)

பத்துட னாலையும் பதைப்பற விருத்திப்
பாரிருந் திவ்வண மென்றருள் புரிய
வத்தம துருவம தாயின தென்ன
வதுமிரு சுழுத்தியவ் வியத்தமா மாயை
யுத்தம வருத்திர பதமுநற் பிரகிருதி
புனதுட லாமுதற் பாழ்சகற் லட்சணை
பத்திய தறிபிரா ஜனென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ங)

விரிவுறு காரிய வுபாதிக ளெல்லாம்
வேறுசெய் தறிவிராட் புருடனே யெனவுங்
கரியது வாகிரின் றன்னவை முழுதுங்
கழன்றன சம்சர்க்க வாக்கிய மதனாற்
றுரியம துணையறி தொம்பத மகேசர்
சொல்லுமுற் பூரண சோதியி லென்னைப்
பரநன விற்கர மணியென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ச)

காலமு ஞாதுருஞ் ஞானமு ஞேயமுங்
கண்டன னென்னி விராசத மாயை
மேலொடு கிழபக்கம் விரவிய பின்முன்
விரிவுறு மவைபவ மாயினவெல்லாஞ்
சாலவு மிரணிய கர்ப்பமு மிதுதான்
சதாசிவ கால பரன்கன விதுவெப்
பாலுயர் காரண வுபாதியென் றருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (ரு)

இதமக மறவிரு விவணமென் றருளி
யெழில்பர சுழுப்த்திகா ரணதியிற் றதுவா
மதிதம திதுவசகல் லட்சணை யதனா
லாசறு சொல்லுறு பாழிரண் டாம்பாழ்
பொதுவது புகவது போந்தட மன்றிப்
போதமு மழுங்குமவ் வியாகிருத மிலுகல்
பதியுடல் சதாசிவ பராசத்தி யருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (சு)

அருவமு முருவமு மாகிய பொருளே
யதிதமென் றருளிய தழித்தது வறிந்த
பொருளுணர் வதுபரம் விசிட்டவாக் கியத்தாற்
பொருவில்சிற் சுவலிதை தற்பதப்பொரு ளதுவா
மிருநில னெனமுத லருளிய பரிசே
யெழிலிரு பூரணத் தியல்குரு நனவிற்
பாருற வெனதெழு பவமறுத் தருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (எ)

மலமறு குருபதக் கனவினின் மருவு
மாசறு மாணவ சாத்திக மதனா

லுலகமோ டுயிருதன் மாத்திர பரமா
யுணர்ந்தது வேபிரசா பத்தியென் றருளி
நிலவிய பரமம தாயவை முழுது
நிகழ்ந்ததின் நெற்கென நெடியவர் முதலே
பலவுல குண்டது மிதுவென வருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (அ)

சீரணி சகதசகல் லட்சணை யதனாற்
செகமுழு துண்டதொர் செருக்கற மிகவே
யேர்குரு சுழுத்தியி லிருந்துப சாந்த
மிருபதப் பொருளுமொன் றுக்கின் றெளிர
வோருட லுபிரமி யொண்பர முழுது
மொன்றுமூப் பாழுரை யிறந்திட மதுவாய்ப்
பாரியல் சமைவுநற் பிருதுவி யென்றருளப்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க)

ஆரண முடிவினி லசிபதப் பொருளை
யருளுமூப் பூரண பூணாபி டேகச்
சீரணி யடிகளென் சென்னியிற் சேர்த்திச்
செறிதர வகண்டவாக் கியமத னுலப்
பூரண துரியமென் மோனநல் விழியாற்
புணர்குரு சத்திய மாதியுற் பலத்தின்
பாரொன நடித்துனி லயிக்கிய மாக்கும்
பரிபூர்ண னேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே. (க0)

திருப்பள்ளியெழுச்சி முத்துப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

நி ந் த ர ஸ் து தி.

இஃது

சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

உண்பதுகொண்டவர் தாமுயிர்கொண்டன. ரொன்
றுலகோர், பண்படவேமொழி கின்றனர்பார்க்கி னு
டலதமற், மென்படுகின்ற பொருளதுகொண்டிரங்
காதயிரு, முண்பதுவேகட னுமுடையானருட் கொ
ப்பிலையே. (க)

செய்யாதுசெய்திடுஞ் சேர்ந்தவர்தங்குடி கேடு
செய்யு, மெய்யாகநல்லவர் போன்மேவியேவினைக்
கேடனுமா, யுய்யாதவண்ண மடைந்தோருயிருண்ப
தென்றறியா, தையோகுருபர நென்றறியாமை யக
ப்பட்டதே. (உ)

துட்டனைவானவர் சோரனைமாமறைத் தூரனைவி
ண், பெட்டனையாரருட் பித்தனைப்பின்னிலி முன்னி
லியை, நடட்டனைநள்ளருட் பத்தியினன்கயிற் றுலடி
யார், கட்டளைநற்றவ றென்கழற்முழவர் கருத்திகழ்ந்தே.

கருவினிகற்பனை யின்றிமுழுதுணர் சுத்தன்முத்த
ன், மருவிவிமாண்பிலி மானமிலிமதிப் பாருமிலி, யு
ருவிவியோடுகொண் டிண்பலிக்கென்றுழல் வோனை

யென்னே, பெருவலிமாதவ ரெம்பெருமானென்று
பின்செல்வதே. (சு)

செயல்வேறுசொல்வேறு தேசிகன்செய்கை சிறி
துமொன்று, முயலேனெனுமுது தம்முயலாநிற்கு
முற்றுமென்ற, னயலேயெனுமவை தானாயிருக்கு
மனத்தினுள்ளும், பயிலேனெனுந்தன் னுனையிலா
நிற்கும் யாவையுமே. (ரு)

என்றும்பிறப்பிவி யேற்றமிழிவிவி யிச்சையிலி, ந
ன்றுமலது மிலிநடுவாதி முடிவுமிலி, பொன்றுமுட
ம்பிவி பொய்யொடுமெய்யிலி பூண்பதிலி, பொன்று
மிலியை நல்லோருடையானென்ப ரோர்விறந்தே. ()

ஊரிலிபேரிவி யுண்பதொன்றில்லி யுறுதுணையு
மாரிலியங்க மிலிருணமில்லி யடைவதில்லி
நேரிவிநெஞ்சிலி நின்மிதமில்லியை நீண்மறைகள்
சீரளவேதுமில் லாத்திருவோனென்று செப்புவதே.

தட்டானியாவினுஞ் சான்றானவன்சம யங்களுள்
ளுங், கிட்டாமறையன் கினர்கள்ளவேடன் மறைப்ப
றைய, நெட்டாதவாமரகம்படியாணுலகம்படைச்சன்,
கிட்டார்சிவப்பிர காசனென்றேநின்று செப்புவதே.

தேரினன்றாமுநட் டேசிகன்சார்வெனச் சென்ற
டைந்தே, னொருமொன்றுவிடத் தேயென்னைமாய்த்
தென் னரும்பவமா, மூருமொன்றாக வளைத்தறுத்தை
ம்புல மாதியுற்றார், பேருமின்றாயிடச் செய்தனன்
செய்தவப் பேரருளே. (சு)

சாற்றுகின்றேனெவர்க் குங்கெடுவிர்தப்பி யோடு
மின்கண், மூர்க்கெனங்கோன்முன் எனப்படின் மூவே
ழ் குலமனைந்தோர், சேர்க்கையென்றாக வளைத்துப்
பிறப்பறுத் துச்சிவத்தே, யேற்றுகின்றானிரங் கா
னென்றனாயி ருண்டவனே. (௧0)

நிந்தாஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ

சி வ ம ய ம்.

௯0-வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

அடிமடக்குஸ்துதி.

எண்ணிக்கழிநெடி லடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆசி லாமன மேவிய மெய்யனே
யகில லோகமு மாகிய மெய்யனே
பாச மோசன லோசன வீசனே
பழுதி லாமுழு தாகிய வீசனே
நேச மார்களு பானந்த நித்தனே
நின் கழற்புகழார்கண் நித்தனே
வாச கத்தொடு வாமனத் தூரனே
வள்ள லன்பர்கள் வாமனத் தூரனே. (௧)

அன்பு நின்கம லக்கழற் குற்றதே
யளவி லுற்பவ முற்றகைக் குற்றதே

துன்ப வெள்ளந் துடைத்தசொல் லொன்றுமே

தொண்ட ருட்குரு பன்கழ லொன்றுமே

நின்ப தந்தொழு வாருத் தமர்களே

நிமல னன்ப னெனக்குத் தமர்களே

யுன்பெ ருங்கரு ணைக்கள வில்லையே

யுபநி டத்துரை யிற்கள வில்லையே.

(உ)

அருள தேவடி வாகி யிருத்தியே

யாறுஞானிக டம்மு னிருத்தியே

யிருளும் வன்பவ மாள விழித்தியே

யென்னை நின்னுரு வாக விழித்தியே

மருளு மும்மதிண் மாளவு மெய்தியே

மாசு ளத்து மறைந்தது மெய்தியே

வருள தார்குரு பானந்த வாரியே

வறிவி லேனுயி ருண்டதும் வாரியே.

(உ)

நந்தி டாதசெந் தியனை யானையே

ஞான மாமத மேபொழி யானையே

வந்தி டாதுரு வாய்வரு வானையே

மன்னு தன்னிலைக் கொப்புயர் வானையே

சிந்தி டாவழி வேனையு மாளவே

சீறும் வன்பவம் வேரொடு மாளவே

வந்த நற்குரு பானந்த வள்ளலே

மாசி லன்பிலந் குள்ளது வள்ளலே.

(உ)

முடிவி லாவரு ளாலொரு மூர்த்தியே

முன்பு பின்பில தாகிய மூர்த்தியே

கரு

நெடிய வல்வினை வேரொடும் வெட்டுமே
 நின்மலன்றிரு மூர்த்தமவ் வெட்டுமே
 யடிய ராயினு ராபத் தனமதே
 * யளவி லீன்ப மருளுந் தனமதே
 யொடிவி லீன்பஞ் சுருபன் பதங்களே
 யுற்று மீளிடு மற்றைப் பதங்களே.

(ரு)

அல்ல வாதிக டங்கட் கரியனே
 யளவி லந்தக் கரணக் கரியனே
 பல்ல வாவின் பற்றவை பங்களே
 'பத்த னைப்பய னாகிய பங்களே
 நல்ல நான்மறை யீறல மாக்கவே
 நாயி னேனுளந் தானல மாக்கவே
 தொல்லை வன்பவஞ் சுட்டுணர் வொன்றுமே
 சுருப னூர்கழ லென்சிர மொன்றுமே.

(சு)

ஐம்பு லன்கர ணங்களுக் குத்தியே
 யாதி மாயையே வேரொடு குத்தியே
 யும்பர் வந்துணர் வாகி யுதித்தியே
 யுள்ள நற்கவை யாய்நின்று தித்தியே
 யம்ப ராதியைம் பூதல கண்டனே
 யழிவி லாவறி வாகி யகண்டனே
 செம்பொ னேசுரு பாவென நம்பியே
 சேர வன்பரோ டாண்டது நம்பியே.

(ஏ)

* இவ்வடி-அநேக-புத்தகத்தின்று-ஓர்புத்தகத்திற் கண்டது.

கால தேசங் கடந்தவப் பாலனே
 கருணை யாலுல கம்பரி பாலனே
 யோல வென்றன்ப ருக்குரு வாகியே
 யொழிவி லின்பளிக் குங்குரு வாகியே
 ஞால முஞ்சிவ மாக்கும் விரகனே
 நன்கி லாருளத் தங்கும் விரகனே
 சில மேசிறி யேனுரு வந்ததே
 சிற்ச ருபனென் னுள்ளு ஞுவந்ததே.

(அ)

பத்தி வன்கயிற் றூர்ப்புண்ணு மாதியே
 பகரு லோக மலோகமு மாதியே
 முத்தி யன்பர் தமக்கரு ளானையே
 மூட ருக்குநன் கொன்றரு ளானையே
 யத்தி யாநினை வாருளத் தர்க்கனே
 யன்றும் வாநிகட் காயகு தர்க்கனே
 யெத்தி நீபுகுந் தாள்வது மென்னையே
 யின்ப நற்சுரு பாவிது வென்னையே.

(க)

கலையெ லாமறைந் திட்டது முன்னையே
 காத்த ளித்துக் கரப்பதன் முன்னையே
 யலையெ லாமற வாரினர்க் கண்ணலா
 யைய முற்றலை வாநிகட் கண்ணலா
 யெலையி லாதெழு மீறிலின் பத்தனே
 யென்னை யாளு மெழிற்சுரு பத்தனே
 நிலையி னின்பளிக் குங்குரு வாதியே
 நீச னேனு ளமைந்திடு மாதியே.

(கஉ)

அடிமடக்குஸ்துதி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

சூக - வது

ஸ்வரூபானந்தசுவாமிகள்

வீட். டி. நெறி.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

அண்ட வருவிற்பிண்ட முதிக்கும்
ஆழிமீன் போலும் வாழி சிவமுயிர்
இந்துதோற் றெடுக்கம் வந்தபல் லுயிர்கள்
ஈரொழு புவனம் பாரொழு முயிர்நிலை
உள்ளும் புறம்புங் கொள்கையொன் றறவிரு
ஊகை தானே யாது மானது
எழுத்தை யெழுது மெழுத்திலுண் டிறுபொருள்
ஏக மாவது யோக மாகும்
ஐய மின்றி யருளிறை யேசிவம்
ஒருபொரு ளின்றிச் சுருபனை வணங்கு
ஓதல் வேண்டா தாத னிறைவு
ஒளவியம் பேசா தது * ரோவ மாகும்
அஃகம் பெற்ற துயிர்க்குயி ரதுவென்
கருமை செம்மை வெண்மை யவனலன்
ஐப்பொரு ளாவ தப்பொரு ளாகுஞ்
சந்ததம் பாதுகை சிந்தையில் வணங்கு
ருத்தி யுடையவர் முத்தி பெறுவர்கள்

* ரோவம் - பாணம்.

அடவிய கடத்தைத் தடவிறிற் பதனில்
 அணக்கோ ணற்றுநிற் பிணக்கறு முத்தி
 தற்பதந் துவம்பத நிற்ப தசிபதம்
 நந்தி திருவடி சிந்திநா டோலும்
 பந்த மென்பது சிந்தி யாது
 மனன மரிக்கிற் சனன மரிக்கு
 மயக்கற விருந்து மயக்கந் தவிர்
 அரத்தை கெடுத்துப் பரந்தனை வணங்
 குலக்கந் தியானங் கலக்க மறுது
 வந்தனை யடங்கிற் சிந்தனை சிவமாம்
 அழகிய திருநடந் தொழுவ தசிந்தியம்
 இளம்பிறை சூடியே வளந்தரு சுடரொளி
 தன்னை யறிவது பின்ன மறுவது
 அனந்த வறமே மனந்தனை மரித்திரு
 கவலை நின்றிழிற் சிவலை நின்றிடுங்
 கால மூன்றுநின் பாலுற வறிந்திரு
 கிரக வுதயந்தரு முடிவி லுயிர்நிலை
 கீழ்க்குல ஞான வாழ்க்கை யிலாதார்
 குருவொளி பிண்டந் தருமுயிர்க் குணர்வு
 கூத்தும் பலமு மேத்துவ தசிந்தியங்
 கெடுத்த சுழுனையி லெடுத்த துணர்வொளி
 கேட லுணர்வொளி யாடிய சிவமே
 கையது கூப்பி மெய்யுற வணங்கு
 கொண்ட நிலையது கொண்டி டாகிலை

கோண நிலையது காண நிலையே
 கெளவை யறுவது செவ்வை யறுபொருள்
 சத்தாதி யைந்தினு மொத்த தொருபொருள்
 சாதி குலம தோது சுக்கிலஞ்
 சிந்தனை யடங்குதல் வந்தனை யாகுஞ்
 சீதள கமல பாதுகை பணிந்திரு
 சுருதியம் பொருளே பரிதியம் பொருளது
 சூழவே மேழது வாழ்பயி ராகுஞ்
 செய்யுஞ் செயலவன் செய்யுஞ் செயலே
 சேட்டர்தா ளிணையை நாட்டிநீ வணங்கு
 சைவ நெறியே யுய்ய நெறியது
 சொர்க்க நாக முற்பவ விலங்கு
 சோம்புற வாசை யாம்பொழு தறுத்திரு
 ஞானபரை யந்த மோனஞ் சிவமே
 னென்கிழிப் பொறிபோ னின்றது சிவையே
 நொல்கிய மனமுடை யோர்நுண் ணியரோ
 தகுதி யுற்றவர் பகுதி யற்றவர்
 தாக்கொன் றறவே நோக்கினை நோக்குத்
 திடம்பா ஞானி யுடம்பு நற்சிவந்
 தீர விருந்து பாரிரு சரணந்
 தஞ்சல் விழித்தன் மிஞ்சல் விட்டிரு
 தூங்கும் யோகம் பாங்கு பெருது
 தெள்ளி யறிந்து வள்ளலை வணங்கு
 தேசிகன் சிவமென் றுசையொன் றறநில்

தைய லுருவது மைய லுருவே
 தொந்தனை யறவே நந்தியர்ச் சனைசெய்
 தோற்றுஞ் சுடருள மேற்றிய தீபம்
 நன்றிசெய் குருவை யென்றும் வணங்கு
 நாட்டஞ் சொல்லும் வீட்டி நெறியை
 நிருத்தஞ் செய்சிவன் குருத்தவ ராசன்
 நீரும் பூவுஞ் சேருமன் பிதயம்
 நுண்ணிய பொருளை நண்ணியர்ச் சனைசெய்
 நாலொடு குருவுரை வேலைசிற் றாறல்
 நெட்டை யொன்றற விட்டு நீயிரு
 நேயந் தன்னி லேயுஞ் சுடரொளி
 நைந்துநைந் துருகிச் சுந்தர வடிதொழு
 நொடிப்பொழு தாசை யறவடி பரவு
 நோக்கற விருந்து சேக்கையை ழோக்கு
 நௌவி விழியுமை செவ்வி சிவனுரு
 பசுபதி பாசம் விசுவமெய் யறிவு
 பாசந் தவிர வீசனை வணங்கு
 பிண்டந் தனிலு மண்ட முதிக்கும்
 பீதம் பிரபை யோதுமை பரமன்
 புண்ணியர் மண்ணி லெண்ணிய ஞானிகள்
 பூண்டதா ளினையை வேண்டி வணங்கு
 பெருகும் பிறவி யருகி யின்புறம்
 பேத மறவே நாதனை வணங்கு
 பைபர வரையனே பொய்யறு பரமன்
 பொய்யு மெய்யுஞ் சையெனு மவத்தை
 போக்கு வரவற வாக்கையி லுணர்ந்திரு

பௌவப் பிறவி செவ்விதை கருத்து
மனமெனுங் கடத்திற் றனமென வறிவு
மாண்ட வுடலுயிர் பூண்ட வுறுபொருண்
மிக்கவித் தங்குர மொக்குந் பொருளாயிர்
மீண்டுமி முளையிற் காண்டதா முயிருடன்
முந்துட லுயிரிற் பிந்த வுதிக்கு
மூன்று காலமுந் தோன்றுமு னிடத்தின்
மெய்யு முடம்பு பொய்யு முடம்பு
மேலைச் செய்யிற் காலைப் பயிரிடு
மையல தறவே செய்பயிர் வளர்த்திரு
மொட்டும் பூவுஞ் சிட்டனுங் குருவு
மோன முதிக்கின் ஞான முதிக்கும்
மௌன வுண்மையே யெவனுறு மவன்சிவம்
யானென தறிகி லானது முத்தி
யுகித் துணர்வது போகிற் கதியது
யோகமீ தான மாகி யாறிநில்
வடிவ திருந்த படியது வாகும்
வாக்யமெய்ப் பொருளை யாக்கிய துணர்த்திரு
விடாம லிருந்து கெடாது கெடு
வீட்டின் பத்தைக் கூட்டுந் தேட்டறில்
வெள்ளையுஞ் சிவப்பும் வள்ளல் பாதுகை
வேண்டி யிருந்து வேண்டல்வேண் டாமை
வைப்பது பாதுகை மெய்ப்பது மதுவே.

(க)

வீட்டுநெறி முற்றுப்பெற்றது.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

ந ம சி வ ர ய .

க லி வீ ரு த் த ம் .

சத்யாதி லட்ச ணபராத்ம பராமிழ்தத்தைக்
கைத்தாரு மாம லகதற் சமமாகவேன்னை
யுய்த்தாரு முன்ற னடியாரொடு நானும்வாழ
வைத்தாயுன் வல்ல பங்கர்த்தநமசிவாய. (க)

ஏற்றாரும் வேதச் சிரமோடம ரர்க்குமெட்டாச்
சீர்ப்பாத புண்ட ரிகநாயனை யேன்சிரத்தின்
மாற்றாதுகோயில் கொளவைத்தெனை வாழவைத்தா
யாற்றேன் கோலிவ் வருளுக்கு நமசிவாய. (உ)

கற்றாரி லன்று கருதன்புடை யாரிலன்று .
துற்றா * ருட்சத்திற் சுகதுன்மதி நீசனேற்கு
வற்றா மகாவி பவமாகிய தன்னைநல்கி
நற்றாயி லன்பு மிகுநாத நமசிவாய. (ங)

இராகாதி சத்துருக் கெண்பீடையி னூர்கலங்கிச்
சோகாதி துக்க மகவேதனை யிற்கழன்று
போகாமே யஞ்ச லெனவந்தென துள்புகுந்த
பாகா ரருட்ப கருமாறெ னமசிவாய. (ச)

ஓவா மகாகிரு பையினுலொரு மேனிசாத்தித்
தாவாத வன்பி றவிவன்கிளை தன்னைவெட்டித்

* ருட்சம் - கோபம்.

தேவாய தன்வடி வென்வடி வாக்கியாண்ட
தாவாஸி தென்ன வருள்வெள்ள நமசிவாய. (௫)

ஒன்றுக் கலாததொ ருட்சத்திற வெனைப்பிடித்துக்
கன்றுக் கிரங்கி வருகாதல்செய் தேனுவென்னத்
துன்றுற்ற பேரரு ளால்வந்தெனை நல்கியாண்ட
நன்றிக்கு நானேது செய்வேன்கொ நமசிவாய. (௬)

பத்திப் பதத்தை யணுகாதொரு பாக்கியகின்
சுத்தச் சடந்தி கழுதுன்மதி நீசனேனை
முத்திப் பராமிழ்த முழுந்திட வைத்தநின்
கணைத்தைச்செய்வேனேது செய்வேன்கொநமசிவாய.

மூடர்க் கெலாம்பி ரதமன்முக ரிதனுதீயன்
கூடற்கொர் மேரு குணகின் கிருதக்நவேலை
யீடுற்ற வென்னை யிறையின்புற வாண்டதந்தோ
நாடற்கொணாத கிருபைவெள்ள நமசிவாய. (௮)

ஆசைப் பெருங்க டலளற்றுறு மந்தனேனை
மாசற்றவன்ப ரிடைவைத்தொரு மாத்திரைதன்னிற்
தேசுற்ற சிற்சு கபராமிழ் தாக்கியாண்ட
வீசற் கிருபைக்கேது செய்வேன்கொ நமசிவாய. (௯)

உத்த சுருதிக்கு முணர்தற்கரி தாயவுன்னை
யெத்திப் பிடித்தெ ளிதினன்பி லெனக்களித்த
சித்திப் பதந்தி கழுஞ்செய்ய சிவப்பிரகாச
வித்தற் கிருபைக்கேது கைமாறு நமசிவாய. (௧௦)

நமசிவாய முற்றுப்பெற்றது.

காப்புக்குறியுரைத்தல்.

நேரிசைவென்பா.

பல்லா யிரமறைக்கும் பார்ப்பரிய வானவர்க்குஞ்
சொல்லான் மனத்தாற் றொடர்வரிதாய்ப்-பொல்லா
நாயேனை யாண்டருள நானாது வந்தருளுந் [த
தாயே தமிழேனைக் கா. (க)

மாளாத வல்வினையை மாத்திரையின் மாற்றியெனை
யாளாகு மன்பருட னுண்டருளி - நீளாக
மென்னே யெனைக்காட்டி யாவையுமா யாசற்ற
பொன்னே புலையேனைக் கா. (உ)

பார்த்திடத்தும் பாரா திருந்திடத்தும் பல்விகற்பந்
தீர்த்திடத்தந் தீராச் சிலுகிடத்தும்-பார்த்துவரும்
வன்பேத மாருவித்து மாளாத வின்பளித்த
வன்பே யடியேனைக் கா. (ங)

அண்டாண்ட மற்றைப் பகிரண்டம் யாவையுமாய்ப்
பிண்டகண்டப் பேதப் பிறிவதுவாய்க் - கண்டுநின்ற
கண்ணு கமலக் கழலடியே னுக்களித்த
வண்ணு வடியேனைக் கா. (சு)

உடம்போ டிருந்தே யுடம்பின்மை காணத்
திடந்தா னெனக்களித்த தேவே - யடங்காத
பேய்த்தேர்ச் சமயத்தார் பேராவங் கேளாமை
தீர்த்தாய் சிறியேனைக் கா. (ரு)

ஒன்றுணரின் மெய்யே யுலகுணர லாமென்றங்
கொன்றுசொலி மன்றத்தினுண்ணின்றே-குன்றலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (கூ)

மார்க்கப் பிணக்காம் வழக்கறுக்க மன்றேறி
யார்க்கு மிறையறிவா மப்பொருளைப்-பார்த்துப்
பிணங்கா திருமினெனப் பேசிமழு வேந்து
மணங்கா வடியேனைக் கா. (எ)

அஞ்ஞான வல்லகா னுங்கமரு முப்புரத்தை
மெய்ஞ்ஞானத்தீயால்விழுங்குவித்துப்-பொய்ஞ்ஞானக்
கங்குல கழித்தாய் கருதரிய பேருணர்வே
யெங்குமளித் தாயெனைநீ கா. (அ)

பஞ்சவர்க்குச் சார்வதுவாய்ப் பற்றாததூற்றுவதைத்
துஞ்சியிடத்துணித்துச்சொல்விற்றத-வெஞ்சலிலா
ஞானத்தாய் நல்ல நயனத்தாய் நால்வேத
கானத்தாய் நாயேனைக் கா. (கூ)

மூலமே யென்றழைக்க முன்னின்றங்கோலலெனுங்
கோலமே செய்ய குருபரனே-ஞாலமே
விண்ணே பிறவே விரிந்தொடுங்க நின்றழியாக்
கண்ணே கடையேனைக் கா. (க0)

ஐவா யரவமெனு மைம்புலனா நாகணையே
மெய்யாக மேவி விழித்துறங்கு-மையா
வறியேனை யாள வறிவுரு வாய்வந்த
செறிவே சிறியேனைக் கா. (கக)

நனவாதி நாமிந் துரியமீ ருகச்

சொனநான் முகம்படைத்துத் தோன்றி-யினமேது
மில்லானே யேதுக்கட் கெட்டா வெழிலருவா
நல்லானே நாயேனைக் கா. (௧௨)

ஞானமதத் தாற்றருக்கி நானா வறச்சீழி

யினமத மாயையினை யீடழித்து-நானதற

நின்றுணரும் வாரணமே நெக்குருகு மன்பருட

ஞென்றவெனைக் காத்தினீ யுற்று. (௧௩)

ஆறுமுக மெய்யே யமைந்தடைவார் தங்களுக்குக்

கூறும்வணம் வந்த குணக்குன்றே-வேறுநிகழ்

குன்றெறிந்தாய்குன்றலிலாவன்பருளங்கோயில்கொள
நன்றறிந்தாய் நாயேனைக் கா. (௧௪)

மாது மருந்துண்ண வன்குழவி நோய்க்கதுபோ

னா வசோகத்து நன்கமைந்து-போதத்

திருகா வெறுவிகற்பச் சித்தமய றீர்த்த

வருகா வடியேனைக் கா. (௧௫)

ஆவாவறுத்தல் சாந்திமுத ஓய்ந்ததெளி வென்னு

முவாமதிபோன்முக்குடைநின்றோங்கத்-தவாமதிபோய்

வீற்றிருந்தாய் வெம்பிறவி வேரோடும் வெந்துவிழ

பூற்றிருந்தா யுற்றேனைக் கா. (௧௬)

சொற்பயின்ற நற்கிளிபோற்சோராமை தூல்பலவுந்

தற்பயின்று * தர்க்கித் தனையுணரா-வற்பருக்குப்

பேயே யளித்தருளிப் பேரின் பெனக்களித்த

தாயே தமியேனைக் கா. (௧௭)

* தர்க்கித்தென்பது - தர்க்கியென விகாரமாயிற்று.

உநஅ காப்பக்குறியுரைத்தல்.

நில்லாதவற்றை நிலையென் றுணராமை
யெல்லா மழியும்வண மெய்துவித்துப்-பொல்லாத
பித்தா முலகிற் பிணக்கறவொன் றுவுதித்த
புத்தா புலையேனைக் கா. (கஅ)

கலைவேடர் சுட்டுங் கதத்துவலைக் கெட்டா
நிலைவேட நெஞ்சினுளே காட்டிப்-பலவேட
மெல்லா மெழிலா ரடியராக் கண்டந்த
செல்வா சிறியேனைக் கா. (கக)

அந்தமிலாஹுழியெல்லாமாயொழிந்தே வந்ததெனப்
பந்தமெலாம் விடப் பணிந்தருளி-நந்தலிலாச்
சோதி யெனக்குணரச்சொல்லாமற்சொல்லியவெம்
மாத்ரி யடியேனைக் கா. (உ௦)

அன்றுமுத லாக வடுத்தபொரு ளேவடிவா
யொன்றுமறியா துழல்வேனை - நின்று
படியே சிவமாகப் பார்த்தெனையாட் கொண்ட
வடிவே யடியேனைக் கா. (உ௧)

மடுவின் கரைமகவை வைத்ததாய் பார்வை
விடினங் கதுவிழுமா போலக் - கெடுவே
னுடையாய் திருக்குறிப்ப தோவியிடிந் யார்க்குங்
கடையா மெனக்கருதிக் கா. (உ௨)

தன்மத்த ராகுந் தவத்துளோர் தாநிற்க
வன்மைத் தனைத்தேடி வந்தாண்ட - வுன்மத்
துடையானே யொப்பொருவ ரில்லாதா யார்க்குங்
கிடையானே கீழேனைக் கா. (உ௩)

என்று மருளே யெனக்குடைமை யெம்பெருமாற்
கென்று மருளே யியல்பான - லென்றுமுளத்
தெண்ணாமையென்கடனாமேதுசெய்துங்காத்தருளக்
கண்ணாள வுன்றன் கடன். (௨௪)

காப்புக்குறியுரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

௯௪ - வது அதிசயப்பார்வை.

குறள்வென்செந்துறை.

அருவாகி யகண்டமு மாகி யானந்தமு மாகிய பிரமங்
குருவாயருள் செய்தமைபாரீர்கோதின் நிநிறைந்தமைபாரீர்.
விடியாவிருள்போயிடும்வண்ணம்வேதாந்தவிளக்கினையேற்றி
முடியாநிதிதண்டமைபாரீர்முத்திக்கரைசானமைபாரீர். (௨)
செறிவாகியிருந்தவர்தாமே சீவன் சிவனென்னவிரண்டாய்ப்
பிறியாவகைகின்றமைபாரீர் பிறவிப்பகையற்றமைபாரீர். (௩)
அறிவோடறியாமையிரண்டுமனுசுரதனுசுச்சகமாகிப்
பிறியாவகைகின்றமைபாரீர் பிறியிற்றனிலாதமைபாரீர். (௪)
புரியாரரவானமைபோலே போதத்துலகங்களுதித்துத்
தெரியாவகைகின்றமைபாரீர் தெரியிற்றெளிவானமைபாரீர்.
உலகம்மிரவாவதொழித்தெம் முணர்வேபகலாவதுணர்ந்து
கலகங்கடெளிந்தமைபாரீர் கருமங்கண்முடிந்தமைபாரீர். ௯
கண்ணக்களர்தம்மையும்விசங் கண்வாய்முதலீந்திரியங்க
ளென்னைக்கவர்கின்றமைபாரீர் யானும்மதறிந்தமைபாரீர்.
ஊனாதுயுளங்கடையாக வுணராமையினு ளுளவாகி
நானாகியிருந்தமைபாரீர் நானும்மதறிந்தமைபாரீர். (௫)

ஒடுவாசல்களொன்பதுடைத்தாழ்நதவருத்தசிறைக்கே
முடியாதிடுவேதனைபாரீர் மூலத்தனுகாதமைபாரீர். (க)

மங்கும்பிறவிக்கடன்மாயமதியென்னுமரக்கலமேற
வெங்குங்ககையானமைபாரீர் நிமைப்பிற்பவமற்றமைபாரீர்.

அல்லற்றுவரும்பகலற்று வயலற்றறிவேவடிவாகிச்
சொல்லற்றுளநின்றமைபாரீர் சுகமேவடிவானமைபாரீர்.

அதிசயப்பார்வை முற்றுப்பெற்றது.

—ஜே—

கூடு - வது அவனேநான்.

இது சிவப்பிரகாசசுவாமிகளது.

க லி வ ரு த் த ம்.

என்னையிப் பிறவிக்கே யிடைந்திடந் திடுவேனைப்
பொன்னையொத்திலங்கும்பூமச்சோதிகழல்கூட்டா
மின்னியொத் திடித்தாற்போல்வினையெல்லாமறுத்த
என்னையற் புதங்கேளா யவனேநா னானேனே. [பி
அலைவாயில் வடுப்போலே யலைந்தலைந்தொருக்காலு
நிலையாத பிறவியை நிலைசெய்த படிக்கேளாய்
தலையாரப் பெருஞ்சோதி தாளினை தரித்தபி
னலையாதங் கழிவில்லா வவனேநா னானேனே. (உ)

ஆடிதை யமாவாசி யலைகட் லாடியுந்
தேடியு மோடியுந் திரிந்தேதுங் கண்டிலேன்
கூடிய வந்நாளிற் குரைகழ றரித்தபி
அடியே தேடி யவனேநா னானேனே. (ங)

பாஞ்ச பவுதிகமாம் பரிணாம வுபாதிக்கே
மாஞ்சேது மறியாதே மயல்கொண்டு திரிந்தெங்கு
மோஞ்சேனைப் பெருஞ்சோதி யுணர்வேயென் றுண
வாஞ்சேயா னந்தமா மவனேநா னானேனே. [ர்த்திட

கற்பனை தவமென்று கலைவீசு மாந்தர்த
முற்பனக் குழியிலே யுழைத்துணர் விலியேனை
நிற்பன திரிவன நீயேகா ணெனச்சொன்ன
வற்புதங் கண்டபி னவனேநா னானேனே. (ரு)

தோன்றிய வுடலுக்குந் தூரகமா மனத்துக்குஞ்
சான்றாகிச் சலியாதே நின்றதற் கருபத்தை
யூன்றவென் மனத்திடை யுத்தம னுரைத்தபின்
னான்றேசஞ் சலமின்றி யவனேநா னானேனே. (சு)

செறிவான வடிவினைச் சீபுரு டோத்தம
னெறியான மறையாலே நேதிநேதி யென்றுபின்
பிறியாத பேரின்பப் பிரமமே நீயென்றென்
னறியாமை தவிர்த்தபி னவனேநா னானேனே. (எ)

பண்டைநான் முகனாரும் பரந்தலல்லுலகமுங்
கண்டவை நரகென்று கழித்தவர்க் கருள்செய்தான்
விண்டலர் பொழில்சூழும் வீரையந் தணையவர்
தண்டமுநீ யென்ன வவனேநா னானேனே. (அ)

ஓராமை யேமூல மூலகுக்கென் றுணராதே
பேராசை யுள்புக்குப் பிரமித்துத் திரிவேனை
வாராயென் றருள்செய்து மறைசொன்ன பிரமமூ
மாராயி னீயென்ன வவனேநா னானேனே. (க)

உசஉ அவித்தியாப்பிரலாபம்.

அடியொடு முடிவினை யாராயி னிலையாகுங்
குடியொடு பதிசுலங் கோத்திர சூத்திரச்
செடியினை யறுத்திட்ட சீபுரு டோத்தம
னடியினை சேர்ந்தபின் னவனேநா னானேனே. (கஃ)

போதுக்கு மொளியான பூமநற் சோதிதன்
பாதத்தேபணிமாறத்தொடுத்தசொற்றொடைபத்துங்
கோதற்ற மனத்தார்கள் குருபர னருளாலே
வாதற்ற பிரமமே வடிவாகி யிருப்பாரோ. (கக)

அவனேநான் முற்றுப்பெற்றது.

கக - வது

அவித்தியாப்பிரலாபம்.

என்சீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

அறிவென்றோ ரான்மகனா ரளவையறீ யாதே [ந்தே
யவிச்சையெனும்பேதையேனுமவர்க்குமுன்னம்புகு
நெறிகின்று நெடுநாளெல்லா மென்றோடே நல்கி
நேயமெனும் விலக்கமுமாய் சின்றதற்குப் பின்பு
பொறியைந்தும் புலனைந்தும் பூமிமுத லைந்தும்
புந்திமன மாதிராலும் புரியும்வாயு வைந்து
மெறிகின்ற விருபத்து நால்வரையும் பெற்றே [டே.
னென்னைவிடாவினையாளோடேபோனார்காணுமாண்

பொய்யான வுறவாலே புத்திரரு முண்டாய்ப்
பூமிதனி னானென்னப் புறப்படவே புகுந்தேன்

மெய்யான வுறவாலே மிக்கவளை விரும்பி
 வீடுகெட்டு விளைவுகெட்டு வேற்றுடம்பே யானார்
 சையோவ்வார்த்தைதனைச் சாற்றலாவதொன்றோ
 தம்பாவ மனைத்தினையுந் தள்ளிவிட்ட தன்மை
 யையோவ்வில் வாண்மகனா ரவளைவிடா ராண்டே
 யவிச்சைசூல நசித்தாலன்றி யவளைவிடா ராண்டே.
 என்னைமணம்புணர்ந்தநாளோ யிரட்டைவளையிட்டா
 னேகனா யிருந்தவனே யனேகனுமிங் காண
 என்னைசொல்லை மறுப்பானோ ராங்காரன் பிறந்தா
 னந்தரமே யவர்க்குநல்ல வாசையையும் பெற்றேன்
 பின்னைவிச்சைபுகுந்ததற்பின்பேர்த்திடவுந்தவிந்தான்
 பேதையேனுமிவர்க்குச்செய்த பிழைகண்டிலேனிதன்முன்
 முன்னமிவ ரொனக்குச்சால நல்லர்கிட ராண்டே
 முகமாய மிடுவதன்மு னல்லர்கிட ராண்டே. (ந.)
 சாந்தியொடு தாந்தியெனும் பாங்கியர்கள் சூழத்
 தற்பரமா மறிவினோடே சமாதியிலே புகுந்தான்
 பேர்த்திடுதல்பறைந்திடுதல் பிரிந்தொருகாற்பாரான்
 பிச்சியெனப் பிதற்றவிட்டுப் பேசாதே யிருப்பன்
 நேந்திரியேயமையாதோ செகத்தினுள்ளீரொனக்குச்
 சிலவரோடே யோராஞ்செய்து சிவிப்பதற் காட்டி
 லோர்ந்திடிவீங்குரைக்கலாவதொன்றுமில்லையாண்டே
 யோமென்னும்பெருந்தீயில் வீழ்வதல்லாலாண்டே.
 அருவாகி யிருந்தவருக் கென்னொடடை யடைவா
 லகிலமெல்லாம் படைத்தனிக்கு மாண்மைதனைக்கொடுத்தே
 னொருவராஹு முடியாத வுதவிதனைச் செய்தே
 னொருநாளென் குடி.லகத்தி னடந்தாலோடிப் போவ

நிருவர்புக்கார்க்கிதற்குமுன்ன மிவைகண்டதுமில்லை
யென்னுடையபொறையினாலேயிதநாளிங்ஙனடந்தேன்
புருடரிவராகையாலே பொறுத்தேன்காணுமாண்டே
பூண்முலையாரிவைகள் செயப்பொறுப்பரோதானுண்டே.
எங்குமெங்கு மிவர்க்குநல்ல வின்னமிழ்தாயிருப்பே
னிகலோக பாலோக மென்னதல்லா வில்லை
யங்கங்கே வற்றையுண்டிட்டுவளோடே யிருப்ப
ராண்மகனார் செய்யுங்குண மாற்றலாவ தொன்றோ
கொங்கைநல்லா ரிடுமருந்தாற் குணமிலியுமானான்
கொச்சையேனு மிச்சித்தக்காற் கூடலாவதுண்டோ
வங்கணொன்குழல்வாயிலயர்த்தார்காணுமாண்டே
யவர்க்கினையா ளந்தரங்க மாணுகாணு மாண்டே.கூ
அத்தலைக்கு மித்தலைக்கு மொத்திருக்கச் செய்தே
யாண்மகனார்க்கொருதவசி யறிவுசொலப்புருந்தா
னித்தலையி லுறவறுத்தா னினையவனைக் கொண்டே
யிதுவுமென்றன்விதிவசமோவென்றிருந்தேன்சிலநா
ளத்தலையி லுறவினையு மப்படியே யறுத்தா
னாண்டிசெய்தவழகுதன்னை யார்க்குச்சொல்லுவேனான்
றொத்தறுத்துச்சோதிவடி வாக்குவாரோபெண்ணே
சோதிக்குளே நாமும்புகத் துரியமில்லைகானே.(எ)
சாக்கியாகி யவரங்ஙன் சலியாதே யிருக்கச்
சுகமனைத்துஞ்சந்நிதிக்கேசாய்ச்சுகொடேபோந்தேன்
பாக்கியமில் லாமையாலே பயல்களையும் பாரான்
பசித்தாலும் பயிக்கம்பண்ணப் பார்த்துக்கொடே யிருப்பன்
வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாத நிலத்தே
மறையவளைக்கொடுபுக்கே வைச்சுக்கொடேயிருப்ப
னாக்கினாரே யழிப்பாராஹ் றடுக்கலாமோவாண்டே
யடையக்குலநசிப்பதிங்ஙன னறிந்தோமேயாண்டே.அ

அன்றிவன் வசத்தினொடு சத்துமல வாதி
யாண்மகனார் வெறுத்தவன்றே யநிருபதி யானே
னின்றெனக்குச் சனித்தனவு மிப்படியே யானு
லேந்திழையீ ரொன்சொலுவே னிந்தக்கேடு தனக்கு
வொன்றிடினானுலகுதனிலொருத்தியைப்போலிருப்ப
னோருபாயங் காணோன னுணர்வுபுக்க பின்னை
யென்றுமினே யவளைப்பார்த் திடுவர்கானு மாண்டே
யென்னைக்கடைக்கண்ணு லும்பாரார்கானுமாண்டே.

அச்சட்டையா லன்னமேறி யகிலமாக வென்றிப்
டன்புடையகுணத்தினாலே யகிலமெலாம்படைத்தா
னுச்சட்டையாற் புள்ளையேறி யுலகமெலாங் காக்கு
மொளியுடைய குணத்தினாலே யுவமையிலி யானான்
மச்சட்டையா லெருத்தையேறி யுலகமெலா மாள
மாயக்குணந் தானான வள்ளலெனைப் பாரா [ண்டே
னொச்சட்டையாலுணர்வுதோன்றி யுண்மையானாரா
யோழுமிட்டுத்துரியமாக வுணர்ந்தார்கானுமாண்டே.

அவித்தியாப்பிரலாப முற்றுப்பெற்றது.

கூள - வது

* பாண்டியுணாவாரம்.

குறள்வெண்ணெந்துறை.

ஏற்றப்பாளை போலிவ்வுடலை, யென்றுமென்றுநீரி
ற்றோய்த்தக்கராலும், பேர்த்துப்பேர்த்துமிது ஆத்தை
யன்றோ, பேதமறுத்திடவற்றோ சொல்லீர். (க)

* பாண்டியுணாவாரமென்பது-பாண்டித்தியவுணாயாம்.

அல்லலுடலைக்கழித்து, அறிவேவடிவென்றுணர்
ந்திருப்பார்க்குச், சொல்லக்கடவதொன்றுண்டோ,
சுருதிகழேறி யளவிந் தத்தை. (உ)

கானலை நீரொன்றுணர்ந்து, கரையுந்திரையு நுரை
யுங்கண்டாற்போற், ழுனல்லாலுணைத்தானாக்கிச், சா
த்திர கோத்திரஞ் சார்ந்துகின்றாரோ. (ங)

புத்திவிகற்பத்தைவிட்டுப், போதம்வடிவென்று
ணர்ந்திருப்பார்க்கு, மித்தனை கூத்தாடல் வேண்டு
மோ, விரவியுதித்தா விருள்போ மிடத்து. (ச)

பரிதியொருவ னுதிக்கப், பலகோடி யண்டங்கள்
பேதமானாற்போற், சுருதிமுடிவி னுதிக்கச், சொல்
லும்பொருளுந் துலங்கிடுங்கானே. (ரு)

பாத்திரபேதத்தினாலே, பலகோடி பிரவிகள்பேத
மானாற்போ, னேத்திரமான பிரம, நிகரிப்பிரபஞ்ச
முமாயுதித்தானே. (சு)

மதியைக்குறிப்ப திலக்காய், மாமரத் துச்சியைக்
காட்டினாற்போற், பதியைக்குறிப்ப திலக்காய்ப், பஞ்
சகோசச்சட்டை சாத்தினாரோ. (ஏ)

செகத்தெங்கு நிறைந்தவச் சிவனூர்தம்மைச், சிந்
தையிலன்றித் தெளிவுருர்காண், முகத்தைமுகத்தா
லேகாணலாமோ, முன்கையிற்கண்ணாடிதாடுனாழிய.

ஊனிலேயொன்ப துவாசல்விட்டங், கொருவனைக்
காவலிருத்திவைத்தவ், ளுனிலொருவனும் போனவா
றே, யொன்பது வாசலு நாய்புகுங் கானே. (க)

ஓங்குமுடியைத் தலையில்வைக்க, வுலகமெல்லாம
ரசாளு மாப்போ, லாங்காரந் தனையறிவோடேகூட்
ட, வகிலமு நாமா யிருக்க லாமே. (க0)

நெஞ்சிலேகட்டை யடுக்கவிட்டு, நீட்டிநிமிர்ந்து
கிடப்பதன்முன், னஞ்சையுமுள்ளே யடக்கிக்கொ
ண்டே, யானந்தமாயறி வாகவல் லீரோ. (க1)

அம்மையு மப்பனுங் கண்டிருக்க, வந்தக னாயிர்
கொள்வதன் முன்ன, மும்மையுமுணையும் வேறதாக,
வுள்ள பொழுதே யுணரவல்லீரோ. (க2)

மக்களுங்கத்த மனைவிகத்த, மாய வுடலெரி கொ
ள்வதன் முன்ன, நிட்களமான வறிவுதன்னை, தும்வ
டிவாக நினையவல்லீரோ. (க3)

இருவினைப் பாசங் கழுத்தினிலிட், டேற விறங்க
விழுப்பதன் முன்னங், குருவினைச் சென்று பணிவீ
ராகிற், கோதி லறிவோடே கூடலாமே. (க4)

போத வடிவுதனைமறந்து, பூமிக்கேவந்து பிறந்த
வாரே, தாதா தவசியென் றேசிச், சங்கேதித் துத்
தம் வடிவிழந்தாரோ. (க5)

தன்மயமான வுணர்வயர்த்துத், தரணியில் வந்து
பிறந்தவாரே, யென்மகனொன் றெடுத்துக்கொள்ள,
யானுன் மகனென் றிசைந்திருந்தாரோ. (க6)

தனையுமிரண்டுள தண்டொன்றத்தைத், தாமேயிடு
வாரூந் தாங்குவாரூந், களையும்படியறி யாமையாலே,
காவித்திருந்தவா கண்டுகொள்ளீரோ. (க7)

வாணதிபூதங்க டோற்றுக்கெக்கும், வான்கருத்தும்
புலன் றோற்றுக்கெக்கு, மூணதிபேதங்க டோற்றுக்கெ
க்கு, முண்மையு மாயுணர் வாயிருந்தானே. (௧௮)

போது புலர்ந்து புகுந்தனையும், புத்தியை யெங்
கேனும் போகவிட்டுத், தூதுவர்வந்து புகுந்தவாரே,
துடைகள் பறக்கத் தொடங்கி னாரே. (௧௯)

கொத்து முதலியொருவ னுள்ளனவன், கொள்வ
துமில்லைக் கொடுப்பது மில்லைப், பத்துக் கூலிபத்து
ச் சேவகருமவன், பார்வையா லேபடையாயினாரே.

கொல்லும் புலிபோ லுயிர்பருகும், கூற்றத்தின்
வாயிற் குறுகிடாதே, சொல்லுமனமு மிறந்துநின்ற,
சோதிநா மென்று சுகிக்கவல்லாரே. (௨௦)

பாண்டியுரைவார முற்றுப்பெற்றது.

கூறு - வது

பார்ப்பாணும் பறைச்சியும்.

குறள்வெண்செந்துறை.

அன்னமயமீதுடம்பே யறிவானந்தபோதமேயெங்கு
மென்னேபிராமண னீரேயேறப்போவென்குதிங்காரா.
சோதியாய்நின்றதிங்கொன்று சொல்லுமுடம்பிதுசோறு
சாதியாய்நின்றதிங்கேது சாயப்போவென்குதிங்காரா. (௨)
பூண்டவுடம்பிதுபூதம் பரிபூரணமானதுபோத
மாண்டேபிராமண னீரே யகலப்போவென்குதிங்காரா. (௩)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும். உசுக

சக்கிலஞ்சோணிதமன்றித் தோற்றுங்குலமுண்டோசொல்லீ
ொக்குலநல்லதென்னுதே யேறப்போவென்னுதிங்காணா. (அ)

இறைச்சியெலும்புதோலன்றி யெனக்குமுனக்கும்வேறு
ண்டோ, பறைச்சிபோவென்னுண்டாய்பார்ப்பான் பண்டேநீ
பேய்கொண்டாயாதே. (ஆ)

இருவருமொருவழிபோகச்சேயேறப்பாராப்பார்ப்பானை
ணைவிலங்கென்ற, னிருவர்விலங்கிலும்வழிவிலங்கா தென்
றேனெத்தாலென்றானுமத்தாலென்றேன். (சு)

உடனுக்குடல் பொய்யல்லவொன்றோ யுண்ணின்றசோதி
விலங்கவொன்றோ, வடலைப்பிரமணனீரோ யகலப்போவெ
ன்னுதிங்காணா. (ஏ)

பார்ப்பானும் பறைச்சியும் மூற்றுப்பெற்றது.

சு சு - வ து

பறைச்சியும் பறையனும்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பரமான மதுவுண்டு பரவச னும்படி
பாதங்க டலைந்தா ராரோடா பறையா
வரமான குணமுன்று மழியவே யருள்செய்த
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (க)

மெய்ஞ்ஞான மதுவுண்டு மெய்ம்மறந் திருக்கவே
மேலான பதந்தந்தா ராரோடா பறையா
வஞ்ஞானமழியவே யறிவினை யருள்செய்த
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (உ)

எண்ணிறந்த நரம்புகளு மிறைச்சிகளு முடைய
விர்திரியப் பெர்திரிய வழித்தாரார் பறையா
கண்ணெதிரோயெழுந்தருளிக்கலியுகத்தின்மெடுத்தக்
கரையேற விட்டாரென் றறியாயோ பறைச்சி. (௩)

ஏற்றத்தாழ் வின்றி வரம் பொன்றுங் காணாமே
யெங்கும் போதவெள்ள மாவானேன் பறையா
வாற்றைத் தலையிலே தேக்கினுன் காவிலே
யடைய வொதுக்கினேன் காணேடி பறைச்சி. (௪)

சோதிமந் திரமுண்டு சுகியாமே சுகிக்கின்ற
வரதிமந் திரந்தந்தா ராரோடா பறையா
வாதிமந் தமுயில்லா வறிவானந் தத்தேவர்
பாதமென் றலைதந்த தறியாயோ பறைச்சி. (௫)

தன்னைத்தா னறியாத சாதுயை மிகவுண்ணத்
தாளினை தலையிசை தந்தாரார் பறையா
யன்னத்தால் வருங்கோச மய்வன் மென்றிடு
மானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௬)

கருமறை யும்படி திருமந் திரமுண்டு
களிக்கவே பதந்தந்தா ராரோடா பறையா
வருமறை முடிவிலு மறியவொண் ணாதிடு
மானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௭)

ஊனைக் கழித் துண்மை யாமந் திரமுண்ண
யுபதேசந் தந்தவ ராரோடா பறையா
வானைக் கருள்செய்ய வன்றுவந் துதவிய
வானந்த நாடெனன் றறியாயோ பறைச்சி. (௮)

இருவினை யானது வேரறப் பார்த்துன்னை
யிப்பிறப் பறுத்தவ ராரோடா பறையா
சுருதிக டேடியு மறியவொண் னாதவத்
துய்யநற் சோதியார் காணேடி பறைச்சி. (௧)

ஆன்றான வறிவுதந் தறியாமை தனைப்போக்கி
யகம்பிரம் முனக்களித்தா ராரோடா பறையா
குன்றாத மெய்ஞ்ஞான நன்றாக வருள் செய்யுங்
கோதின்கு வப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௦)

சாதிசூல பேதமறச் சங்கை யறத்தெரிந்து
சந்தான வுபதேசந் தந்தாரார் பறையா
நீதியின லுணர்வேயாய் நித்தசுத்த மாகிய
நின்மலனா மப்பனென் றறியாயோ பறைச்சி. (௧௧)

குன்றாத மெய்ஞ்ஞானங்கொணர்ந் துனக்கருள்செய்
கொன்றான வுண்மையையுரைத்தாரார் பறையா [திங்
சென்றார்தம் போதத்தைத் தெளிவுநக் கண்டிடி
லன்றயு மவனென்றிட டறியாயோ பறைச்சி. (௧௨)

பறைச்சியும் பறையனு முற்றுப்பெற்றது.

௧௦௦ - வது சாற்றுபறை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்தறை.

பொன்னையொழி யச் * சவடி காரையிலை யாற்போற்
புவனங்கள் பதினாலு மிருந்தபடி பார்க்கி
லென்னையொழி யப்புவன மேதுமிலை யென்றிட்
டிசுவபக லனவரத மறையுமேடா பறையை. (௧)

* சவடி இத்தேசத்தில் சவளியென வழங்குகின்றது.

ஆங்கார வன்னியறை யரசழியப் பொருதிட்
 டவருடைய மைந்தனாயு மறவச் சிறைவைத்து
 வோங்கார வடிவான துண்மையதே யென்றித்
 டிலகுதொறு மோயாதே யறையுமேடாபறையை. ௨
 இயமமென நியமமென விரட்டைமதி விட்டு
 விதயபுண்ட ரீகமெனு மில்லதனுக் குள்ளே
 யயனைமுத லமரரொலா மடிகுள்பணிந் தேற்ற
 வறிவுகிட ரரசரசென் றமையுமேடா பறையை. (௩)
 ஊனைவடி வாகவுண ரும்மதியை விட்டு
 வுண்மையுண ரும்மதியை யுள்ளுறவே நிறுத்தி
 ஞானவடி வானவனை நானவனை யென்று
 நாடோறு நாடோறு மறையுமேடா பறையை. (௪)
 ஏ துமலா வறிவதனான் யான்மறையோ னென்றித்
 டெருதுபோ லேயாகா திகன்மதன்ம மெடுத்துப்
 பேதமெனும் படுகுழியில் விழுந்துபல பிதற்றும்
 பித்தனையு மறுத்தோமென் றலையுமேடா பறையை.
 எடுப்பதொன்று மிடுவதொன்று மன்றுகிடர் பிரம
 மேழைச்சன முழன்றறுக்கு மாயத்தானம்போலே
 கொடுப்பதொன்றுங்கொள்வதொன்றுமன்றுகிடர் பி
 கோதிலறிவானதென்றறையுமேடா பறையை. [ரமங்
 அறிவான வடிவுதனை யறியாமை மறைத்தித்
 டகமனித னென்றிடுமவ் வவமானங்கழிய
 நெறியான வறிவுதரு நின்மலனா ரருளா
 னித்தசுத்த மானோமென் றறையுமேடா பறையை.

வானுதி பூதமெல்லா மாயையாலே வளர்த்து
வடிவுதொறு மறிவாகி வளர்வுகுறை வின்றித்
தானேயா யுலகனைத்துந் தன்னில்வே றில்லைத்
தான்சேரா னுலகமென்று சாற்றுமேடா பறையை.
பொய்யாய மாயையினைப் புவனமுழுதாக்கிப்
புத்தியெனு மந்திரித னோடுபுவி யாள
மெய்யாய வறிவுகிட ரரசாள்வ தென்று
வீதிதொறும் விளங்கிடவே யறையுமேடாபறையை.
புகழிலங்கு மறிவானும் பூமச்சோதி யருளாற்
புவனங்கள் பதினாலும் பொய்யெனவே யுணர்ந்து
துகளின்மறைத் தமிழ்மாலைபத்தினையுந் தொடுத்துத்
தோளின் மிகச் சாத்தினோமென்றறையுமேடாபறையை.
சாற்றுபறை முற்றுப்பெற்றது.

க0க = வது திருவுந்தியார்.

க லி த தா ழி னை ச.

அஞ்ஞான காரிய மனைத்தையு மறவிட்டு
விஞ்ஞான மாணோமென் றுந்தீபற
வெளியாகி நின்றோமென் றுந்தீபற. (க)
முடியாத பிறவிகண் முடிந்திட மாயையைத்
துடியாம லறுத்தோமென் னுந்தீபற
துரிசற்று நின்றோமென் னுந்தீபற. (உ)
போதத்தை யுணராதே பொல்லாத மாயையாற்
பேதத்தை யுணர்ந்தோமென் னுந்தீபற
பேதமும் பிரமமென் னுந்தீபற. (ஈ)

* ஏடர்களைன்பது ஏடாவென பன்மையொருமையாய்
வந்த வழுவமைதி.

தோற்று மாயத் துவக்கையறுத்துத்
 தூய்ய போதச் சுகத்தினை புண்டு
 காற்றி லாவிடங் கண்டிட் டிருந்தாற்
 கற்ப னையின் கருத்தழி யாதோ. (௬)

வான ழிந்து மகானு மழிந்து பின்
 மரைய தானு மழிந்து வழக்கற
 நான ழிந்துபின் னானது வானு
 னானு னென்பதோர் நாசந்தா னுண்டோ. (௭)

சுருதி யந்தமாஞ் சுத்த சுகத்தைச்
 சோம்பை விட்டுச் செவியாரக் கேட்டு
 மிருதி யாற்றெளி வாக வுணர்ந்தான்
 மீண்டுபோ தென்னும் வேதனை புண்டோ. (௮)

எரியின் முன்னவ நீத மதுபோ
 லெல்லா மேகபோ கத்தி லுருக்கிச்
 சரிவி லாதசச் சித்தா யிருந்தாற்
 ருமியா மென்னுந் தங்குத லுண்டோ. (௯)

போக்கி னோடு வரவு மிறந்து
 புரண போதம தாகிப் பொலிந்து
 வாக்கி னோடு மனமு மிறந்தால்
 வாசகஞ் செய்ய லாவதொன் னுண்டோ. (௧௦)

அனுபவ மாலே பையி ரண்டையு
 மத்தன் பூமனற் சோதிதாள் சாத்தி
 யுனு பவவழி மாள வுணர்த்த
 வொப்பி லாதார்க் கொருகுறை புண்டோ. (௧௧)

அனுபவமாலே முற்றுப்பெற்றது.

க௦௩ - வது அறிவு.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவதும்
புண்ணிய பாவம் புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(க)

என்னிலே யாவையுங் கண்டிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங் கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மென்றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(உ)

மோகாதி யெல்லா முறிந்திட லாவது
முற்றுமுற் கன்மங்க ளற்றிட லாவது
மாகா தழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ங)

இந்தப் பிறப்பினின் றேறிட லாவது
மேகாந்த மாகி யிருந்திட லாவது
மந்தக் கரண மறுத்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ச)

நற்செய் தவங்களு மற்றிட லாவது
நானெனு மாங்கர நச்சற லாவது
மற்சனே யெல்லா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ.

(ஐ)

அறிவுமுற்றுப்பெற்றது.

கஞ்ச-வது * தச்சராண்டு.

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

என்னை யறியா வறியாமை போயிட
வேகமா யின்ப மெனக்கே யருள்செய்து
பின்ன மில்லாத் பிரமநீ யென்றிடப்
பேச்சற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (க)

கண்ட கருக்குழி மாளும் படிக்குக்
கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்டு
பன்டை வடிவது நீயானு யென்றிடும்
பார்க்கப் பரமா யிருந்தோமே யப்பா. (உ)

கருதும் பொருளிரை யெல்லா மெல்லாந்
கானலி னீரொன்று சொல்லிச் சொல்லி
யொருவ னுணர்த்த வுணர்த்தங் குணர்த்தவ்
வொப்பற்ற மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ங)

தப்பா மறைப்பொரு டன்னை முன்னைத்
தானே யெனக்குத் தலைவ னளித்திட
வொப்போத வில்லா வுணர்வேநா னுனபின்
னொன்றிய மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ச)

பேதப் பிணக்கற வெண்ணி யெண்ணிப்
பேராத துன்பப் பிறவி யறுத்திடும்
போதப் பொருளே யுணர்த்த வுணர்த்தப்
பொய்யிலா மெய்ப்பொரு ளானோமே யப்பா. (ரு)

* தச்சராண்டென்பதோர் கூட்டம்.

தேடுந் தனமுந் திடமாம் பிராணனுங்
கூடு முடலுங் குருபர னார்க்கென்று
பாடு மறையின் படிபரன் கைக்கொள்ள
நீடும் பரமாகி நின்றோமே யப்பா. (கூ)

தோற்று முலகவை யெல்லாந்
தோற்று திருக்குஞ் சுகமேவடி வென்னப்
பேற்று முரையுங் கடந்து நடந்த
பிரமமே நாமா யிருந்தோமே யப்பா. (எ)

அத்தி கிரியிலு மன்ப ரறிவிலு
மாதி யருளாளர் தாமா யிருக்கவே
யெத்திசைக் கேதெய்வ முண்டென்று சொல்லி
மேழையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (அ)

அண்ட மனைத்துமாய் நின்ற பரனாந்த
மாகம வாக்கியந் தன்னை யுணராதே
பிண்ட மதனையே நானென்று பேசிடும்
பேதையர் தங்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (கூ)

கூடும் பரனங் குருபரன் பாதமே
நீடு மடியவர் நெஞ்சத்து ணின்றிடத்
தேடுந் தனமுஞ் செகமுந்தான் மெய்யென்று
நாடு மவர்காசு கொள்ளோமே யப்பா. (க0)

தச்சராண்டு முற்றுப்பெற்றது.

கடுநு-வது பாம்பாட்டு.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஆதிபு மந்தமு மேது மில்லா வழி
வானந்தத் தேவ ராணை யாணை
சோதியுட் சோதிநா மானோ மென்று
சுருதிகள் பாடநின் ருடாய் பாம்பே. (க)

சுருதியுங் கருதிடாச் சுகமேகா ணீயென்று
சொல்லாதே சொன்னவ ராணை யாணை
கருதிய வுலகினிற் கற்பனைக ளெல்லாங்
கானலி னீரொன்றே யாடாய் பாம்பே. (உ)

ஆங்கார மோகங்க டாமே கழிய
வடியினை சூட்டின ராணை யாணை
யோங்காரத் துட்பொரு ளாகி நின்ற
வுண்மைநா மானோமென் ருடாய் பாம்பே. (உ)

நாரிய ரொன்னும் வலையிற் பட்டு
நானென தென்னு நருவ நீர்
வாரியன் வந்தடி வைத்த போதே
யானந்த மானோமென் ருடாய் பாம்பே. (ச)

மனமுத லான காரண மெல்லா
மாய வருள்செய்தா ராணை யாணை
நனவிலுங் கனவிலுங் சுழுத்தி யிலு
நானேதா னானேனென் ருடாய் பாம்பே. (ரு)

கடையிற் சரக்கினைக் கண்டு நான்போய்க்
காதலித் தெங்குந் கழிந்தி டாதே
மடியிற் சரக்கினைக் காட்டித் தந்த
மாமறை பாடலின் றுடாய் பாம்பே.

(சு)

ஒக்கலைப் பிள்ளை யுடனி ருக்க
யூரெங்குந் தேடி யுழலு வேளை
யக்கணம் பிள்ளையைக் காட்டித் தந்த
வாசாணைப் பாடலின் றுடாய் பாம்பே.

(எ)

சந்திக டோறுங் குடைவி ரித்துத்
தப்புக்கை கொட்டிம் பிடார னல்லேன்
புந்தியுள் ளேயுறப் பார்த்த போதே
போக்கிட மற்றோமென் றுடாய் பாம்பே.

(அ)

கோசங்க ளென்னுங் குடமு ருட்டிக்
குலநல மென்னுங் கொடிய றுத்துப்
பாசங்க ளென்கின்ற பற்கள் வாங்கிப்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் றுடாய் பாம்பே.

(சு)

அப்பத மிப்பத மென்றி ரண்டி
னாசங்கை திர்த்தவ ராணை யாணை
தற்பதந் தொம்பதந் தாம்பு றம்பாய்த்
தன்மய மாணோமென் றுடாய் பாம்பே.

(க0)

பிறவிக ளென்னும் பெருங்க டலைப்
பிறகிட்டுப் போந்தவ ராணை யாணை
திறவிய தேசிகள் சேவடியைச்
சேராதே சேர்ந்தோமென் றுடாய் பாம்பே.

(கக)

அஞ்ச முகமுடைப் பாம்பி னீரோ
 யாராயி னும்முக மொன்றே காணுந்
 தஞ்சுவ தில்லாத் தூரிய நாமே
 தோன்றாதே தோன்றின் ருடாய் பாம்பே. (கஉ)
 பாம்பாட்டு முற்றுப்பெற்றது.

க0கூ-வது தையாண்டி.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

ஆரணந் தேடற் கரியா நொருபையல்
 பேராமை காட்டிப் பிறவா தனசொன்னான். (க)
 நாணு தனசொல்லி நாண மழித்தென்னைக்
 கண்ணு காட்டிக் கழித்தானு நென்செய்வேன்.(உ)
 நில்லா வுபாதி நிலையேநீ யென்றிட்டுச்
 சொல்லாது சொல்லித் துவக்கை யறுத்தானே.(ங)
 முடிவு நடுவு முதலுமில் லாப்பைய
 லடியை நினைவுற வானந்த மாணேனே. (ச)
 சுருதிக டேடியுந் தோன்றாத பையலார்
 கருதிய நீயென்னாக் காலாலே பாய்ந்தானே. (ரு)
 வரையொன்றிலாப்பையல் வார்த்தையைக்கேட்டுநா
 னுரையொன்றுங் காணாத வுன்மத்த னானேனே.(க்)
 எட்டா நிலத்தே யிருப்பா நொருபையல்
 கட்டின தெல்லாங் கழித்தானு நென்செய்வேன்.
 பேச்சு முரையும் பிறவு மறுத்தென்னைத்
 தோய்ச்சுமொளியிலே தோய்ச்சாமெய்செய்தானே.

விதியாலே காடேறி விறகோடே போவேனைப்
 புதியானோரண்பிள்ளை போகாய்வாராயென்றான்.க
 கரியாமுடம்போடே கடைகொள்ளப் போவேனைப்
 பெரியானோரண்பிள்ளை பிறவாதெல்லாஞ் சொன்னான்.
 விள்ளேன் விள்ளேனென்று வேண்டிற்றெல் லாஞ்சொல்லி
 யுள்ளே கொடுபுக் குடம்பைக் கழித்தானே. (கக)
 கருதி யிருக்கினுங் கண்ணுக்கெட் டாப்பையல்
 சுருதி முடிவிலே தோன்றினு நென்செய்வேன்,கஉ
 ஆரணந் தேடற் கரியா னொருபையல்
 காரண நீயென்னக் காலாலே பாய்ந்தானே. (கங)
 மருவ வடிவில்லான் மானமில் லாப்பைய
 லொருவன் கிடொன்னை யுள்ள மழித்தானே. (கச)
 முன்னில்லைப் பின்னில்லை மூலமில் லாப்பைய
 லென்னில்லைத்தன்னில்லையென்றானென்செய்வேன்.
 சோதித்துப் பார்க்கிலேன் சுருதிக நேற்றிலேன்
 பேதிக்கப் போகாத பிரமநா மானோமே. (கஈ)
 இட்டிடத் துண்கிலெ னேதேனுஞ் செய்கிலே
 னொட்டொன்று மில்லாத வுணர்வுநா மானோமே. ()
 ஒட்டிலே பிச்சையேற் றுண்பா னொருபையல்
 விட்டிலுங் கொண்டுபோய் வெளியிலேவிட்டானே.
 பண்டில்லை மேலில்லைப் பாரீரிப் பையலார்
 பெண்டிரோ டென்றும் பிரியா வுணர்வென்னே. ()
 கண்டதுங் கேட்டதுங் காணாத போதிலு
 முண்டதுங்கொண்டது முனக்குண்டோவென்றானே.

பொறியுற் றிருக்கிலென் புலனைச் செயிக்கிலெ
னறிவைப் பிரியாத வானந்த மல்லேனோ. (௨௧)

நெஞ்சிலே நெஞ்சிலே நிற்பா நெருபைய
லஞ்ச மறுத்தறி வாக்கினு னென்செய்வேன். (௨௨)

கருவை யறுக்கிலென் கழலினை சூட்டிலே
னுருவையில்லாப்பைய லுறக்க றவிர்த்தானே. (௨௩)

தன்னை யிகந்து தனியே யிருப்பானே
யென்னெனச் சென்றுநா னென்னை யிகந்தேனே. (௨௪)

நாட்டார்தாமென்செய்வார்நமனூர்தாமென்செய்வார்
வீட்டார்தா மென்செய்வார் வீணே திரிவாரா. ௨௫

அஞ்சுவ தில்லை யடங்கு வதுமில்லைத்
தஞ்சமில் லாப்பைய றுன்றோன்றி யானானே. (௨௬)

உள்ளத்தி லுள்ளே யுதிப்பானொரு * பையல்
வள்ளலைக் கண்டிநான் வரவுபோக் கற்றேனே. (௨௭)

ஏதமில் லாப்பைய லென்னையுந் தானாகப்
போத வுணர்த்திப் புகலு மறுத்தானே. (௨௮)

கரமே கலமாகக் கண்டிட மிரந்துண்டு
பரமே பரமாகப் பற்றறப் பெற்றோமே. (௨௯)

அடியின் றி முடிவின் றி நடுவு மின் றி
யாகாசந் தானின் றி யங்ங னேயாய்
வடிவின் றி நின்றதோர் வடிவு தன்னை
மறைகளல் லோதேடி மயங்கு தின்னும். (௩௦)

நையாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

க0௭ - வது மனம்.

இரட்டைக் குறள்வெண்ணெசுந்துற.

சேராய் மனமேநீ சிற்பரத்தோடே நஞ்சிவனை
யோராமையல்லதுணர்விற்பிறிதொன்றுங்கண்டிலேனே
சொல்லாய் மனமேநீ சொல்லாதிருப்பதென் சொல்லற்றோ
வெல்லாம் பிரமமாய்நின்றபி னேதென்று சொல்லுவேன்.
சுற்ற னினைத்தல் கருதுதல் செய்யாய் மனமேநீ
சுற்று மகத்துஞ் சுகங்கா ணினிப்பலசொல்லெயென்.
பண்டிபோ லன்றிப் பதைப்பற்றிருந்தாய் மனமேநீ
கண்டதனைத்து மறிவாகக் காணாதே கண்டோநீ. (ச)
ஐயோ மனமேநீ யாராயமாட்டா திருப்பதென்
பொய்யோ முடிந்தது பூரணபோதமே யானோமே.
என்னே மனமேநீ யேவிறுச்செய்யா திருப்பதென்
முன்னே கருமத்தின் மூலவவிச்சை முடிந்ததோ.
கோத்தாமவித்தையின் கொத்தக்குலையாய் மனமேநீ
பார்த்தாலனைத்தும்பழுதையிற்பாம்பாய்முடிந்ததே.
அன்னையமுன்ன மறிவாலறப்பறித் தாட்டினே
னென்னையும் பின்னையிலாமறிவையிட்டாலென்செய்வேன்.
காரண மனைத்தையுங் கையொக்கப்பாராய் மனமேநீ
புரணமேயெங்கும்புலனுக்குப்போக்கிடங்கண்டிலேனே
போகாய்மனமேநீ போகாதிருப்பதென் போக்கற்றோ
வாகாவிவர்சொல்லும்வார்த்தையேயெங்குமறிவன்றோ
கலைகளைத்தையுங் கற்கிலைகண்டாய் மனமேநீ
யுலைநீர்போல்வெந் துனக்குள்ளேநடா வொளியானேனே.
மனமுற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கௌ - வது செட்டியார்.

குறள்வெண்செந்துறை.

ஓரா திருபல வெண்கல, மொக்க நிறுத்திக் கொ
டுத்தே னான், சேர வொருபல மாக்கினார், செய்யும்
படியெனிச் செட்டியார். (க)

எட்டிடை யாலிட்ட தட்டியை, யெல்லோருங்கா
ணக் கொடுத்தேனான், றட்டி நிறுத்தாரிச் செட்டி
யார், தத்வமசி யென்றார் செட்டியார். (உ)

வீடாயிருப்பது நாற்பல, வெண்கலத் தாலிட்ட
தட்டியை, யோடாக மாற்றினார்செட்டியா, ரொருப
லமாக்கினார் செட்டியார். (ங)

கடையி விருப்பாருந் தாமேயாய்க், காணக்கொடு
த்த கலமெல்லா, முடையநிறுத்தி தொருபல, முண்
மையி தென்றாரிச் செட்டியார். (ச)

என்று முடையாக் கலந்தன்னை, யெல்லாருங் கா
ணக் கொடுத்தேனான், னன்றே யுடைத்தாரிச் செட்டி
யா, ராரறிவா றென்றார் செட்டியார். (ரு)

உண்டகலங்க ளனைத்தையு, மூராரறியக் கொடுத்
தேனான், கொண்டுநீ யாரென்றார் செட்டியார், கூறு
துகுகினார் செட்டியார். (சு)

ஓட்டைக் கலத்தி லீடவிட, வுள்ளசோ றெல்லா
மறவுண்டு, வீட்டி விருப்பாரிச் செட்டியார், வியா
பாரமுஞ்செய்யார் செட்டியார். (ஏ)

செட்டியார் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

க0க - வது இம்பில்.

கலித்தாழிசை.

ஆதிப் பிரம மறியாமை தன்னாலே
பேதித்துத் தோன்றிற்றென் றிம்பிலடி.
பிறப்பிறப் பில்லையென் றிம்பிலடி. (க)

வந்த பிறவியும் வானாதி பூதமு
மிந்திர சாலமென் றிம்பிலடி.
யெனக்கழி வில்லையென் றிம்பிலடி. (உ)

ஏகமே யல்லா விரண்டில்லை யத்விதப்
போகமே யானோமென் றிம்பிலடி.
புலன்வழி கெட்டதென் றிம்பிலடி. (ங)

அண்டத்தை யெல்லா மறிவே படைத்தமை
பிண்டத்தே கெட்டோமென் றிம்பிலடி.
பேதமற் றில்லையென் றிம்பிலடி. (ச)

பூதங்களைந்தும் புலன்கள் பதினாலும்
பாதத்தே பாய்ந்ததென் றிம்பிலடி.
பரமே பரமாமென் றிம்பிலடி. (ரு)

ஏறிட்ட சட்டை யிரண்டையு ஞானத்தாற்
கிறிக் களைந்தோமென் றிம்பிலடி.
களைப்பதொன் றில்லையென் றிம்பிலடி. (க்)

மாங்கு டிடுக்கிட மாநாகந் தீண்டிற்றென்
றேங்கா விறந்தானென் றிம்பிலடி.
யெல்லா மிப்படியேயென் றிம்பிலடி. (ஏ)

ஆரியன் வந்திங் கடிதலை வைத்தபின்
பூரண மானதென் றிம்பிலடி
போக்குவர வில்லையென் றிம்பிலடி.

(அ)

பன்னு மறையின் படியே பரனாகத்
தன்னை யுணர்ந்தோமென் றிம்பிலடி
தத்துவந் தானேயென் றிம்பிலடி.

(க)

இம்பில் முற்றுப்பெற்றத.

கக0 - வது பந்து.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

ஒன்றாகி நின்றபே ருணர்வே யுணர்ந்திட
டோமென்னுங் கரத்தினுற் பந்தாடா நின்றேன்
பின்றுதே யென்னோடே பிழைப்பாயோ பந்தே
பேய்த்தேரி னீருண்ணப் போவாயோ பந்தே. (க)

பத்தியே வளர்கோலப் பட்டினை யுதித்துப்
பழவினை சரிதையாற் பந்தாடா நின்றேன்
முத்தியே வடிவாகி நிற்பாயோ பந்தே
முட்பூவிற் றேனுண்ண முயல்வாயோ பந்தே. (உ)

வாகாதி தொங்கலை வாவலித் துடுத்து
மதன்னறன் வழிமாறப் பந்தாடா நின்றேன்
போகாதி யனைத்தையு மொழிவாயோ பந்தே
புரியி லரவாகிப் போவாயோ பந்தே. (ங)

சுருதிநன் முலைமாதர் தோழிமாராகச்
சொல்லொணு நிலத்திலே பந்தாடா நின்றேன்
றிருகின்மை யாலறி வாவாயோ பந்தே
தெளிவின்மை யாற்பிறந் திறப்பாயோ பந்தே. (ச)

உலகங்கள் பதினாறு மொருகாலா லடக்கி
யுணர்வேமுகக் காலாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
னலகில்லா வறிவுரு வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மாகி யலைவாயோ பந்தே. (ந)

தேசிக னாடி சென்னிமேல் வைத்துத்
தேச காலங்கெடப் பந்தாடா நின்றேன்
வாசியில் லாவறி வாவாயோ பந்தே
மாயா மயமாகிப் போவாயோ பந்தே. (சு)

ஆறு முகமு மடையப் புதைத்திட்
டறிவே முகமாகிப் பந்தாடா நின்றேன்
விறும் வெறுப்பு மறுவாயோ பந்தே
விதியா ரோவற்றொழில் செய்வாயோ பந்தே. (எ)

குணக்குங் குடக்கொடு தெற்கும் வடக்குங்
கோணங் கருமாகிப் பந்தாடா நின்றே
னனுக்கவொண் னாவறி வாவாயோ பந்தே
யங்குமிங் கும்மா யலைவாயோ பந்தே. (அ)

கோசமென் னுங்கழற் கற்றைக் குலையக்
குருபான் ருள்குடிப் பந்தாடா நின்றேன்
பாச மறுத்தறி வாவாயோ பந்தே
பார்க்கி வில்லாப்பவ மாவாயோ பந்தே. (க)

எல்லாம் பிரமமே யென்னு மொழியாலே
யானையா னாகப் பந்தாடா நின்றே
னில்லாத வாழ்வை நினைவாயோ பந்தே
நித்த சுத்தம்முத்த மாவாயோ பந்தே. (க0)

பந்து முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்,

ககக - வது

ஞானகாண்டம் - கன்மகாண்டம்.

—❀—

க லி வி ரு த் த ம்.

அந்தண னாகிவந்தா றங்கமறை யோதி
மந்தணங்கள் பேசி மடவானை மணஞ்செய்து
செந்தழ வில்விட்டுத் தேவரோ டிருக்கின்ற
நந்தறி வாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (க)

அருக்கனார் கலங்கடோறு மநேகரா யிருந்தாற்போ
லொருத்தனை யுணராமையாலுல கேழுமாய்ப்
பொருத்தறவுடல்கடோறும்புணாவறப்புகுந் துநின்ற
கருத்தனை யறிவாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (உ)

தேடிய பொருள்கொண்டு தேவாரம் பலசெய்து
கூடிய செல்வத்தைக் குறைவற விருந்துண்டு
நீடிய வுலகங்க ளனைத்தினு நெடுங்கால
நாடிட விருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (ஈ)

அளவறுத் துலகத்தை யறித்தியமென் றறிந்தபி
னிளமை கெடுவதன்மு னியமரிய மஞ்செய்து
தளவறவானந்த வனுபோக வடிவினைக்
களவறக் கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (ச)

அரசரா யவனிதன்னி லடிதொழு வரசாண்
கிளைசெய வுலகினி லொப்பாருண் டோவென்னப்
பெருசுறிவ ராகிப் பிறந்துள்ள பெருமையு
நரசுரர் பசுவுமுண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (ரு)

ஞானகாண்டம்-கன்மகாண்டம். ௨௪௧

பெரியதே சுகமென வருமறை பேசிட
வரியதோ ரனுபவ மகத்திலே யுதித்தபின்
மருவிய பிறவியு மாயையு மாய்வுறக்
கருவினைக் கழித்தாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில்,க
வாடாத மலர்சாந்து மதிமுக மடந்தையர்
தேடாத வடிசிலுஞ் சென்றிடச் சேஷிப்ப
வீடாசா மரம்விச வெண்கொற்றக் குடையிட
நாடாளப் பிறந்தாருண்டோ ஞானகாண்டத்தில்.(௭)

கோணாத மனத்தராய்க் குருபர னருளாலே
நாணாத நான்மறைத் தலையினை நிலைகண்டு
பூணாதே யுலகினைப் புராவறப் புகுந்திட்டுக்
காணாது கண்டாருண்டோ கன்மகாண் டத்தில்.(௮)

வானினு மண்ணினு மற்றுள வுலகினுந்
தேனினு மினியபோ கங்களைத் தெரிந்துண்டு
மேனில நிலையென்றும் விதிவேதத் துளதென்று
நானென்று மிருப்பாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில்,
செய்தவப் பயனெல்லாஞ் சிறிதென்று சிலதள்ளி
மொய்தவத் தினாலே முத்திக்கே முயன்றிட்டு
மெய்தவத் தினைக்கண்டு வேதாந்தத் திருப்பார்கள்
கைதவ மல்லாதுண்டோ கன்மகாண் டத்தில். (௧0)

கொள்ளையா குதியினை யமரர்க்குக் கொடுக்கைக்கே
யெள்ளளித் தெசமான டொட்டுப் பெயரோடே
சள்ளென வள்ளெனச் சாற்றிய சடங்கிலே
நள்ளென வல்லாருண்டோ ஞானகாண் டத்தில். (1)

ஆரணம் துகிசெய்யு மறிவினை யகமென்று
 பூரண மாகியைம் புலன்களும் புறத்திட்டு
 மாரண மூமற்றைப் பிறவியு மறுத்திடுங்
 காரணங் கண்டாருண்டோ கன்மகாண்டத்தில். (கஉ)

ஞானகாண்டங் கன்மகாண்ட முற்றுப்பெற்றது.

கக௨ - வது பாங்கிக்குரைத்தல்.

குறள்வெண்டாழிசை.

மானே பட்டது சற்றே மானே பட்டது சற்றே
 மானிற் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து
 தானே நானென்று போனானவன்
 நன்னையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (க)
 பெண்ணே பட்டது சற்றே பெண்ணே பட்டது சற்
 பென்னம் பெரியதோ ராண்பிள்ளை வந்து [ரே
 கண்ணே கண்ணென்று போன னந்தக்
 கண்ணையுங் கண்டிலே னென்னையுங் காணேன். (உ)

பாங்கிக்குரைத்தல் முற்றுப்பெற்றது.

கக௩ - வது தச்சாண்டி.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உன்ற னிடத்திலு மூரா ரிடத்திலு
 மூலகம் பதினாலு முள்ள வொருபொரு
 டன்றனை யிதென்று காட்டித் தந்தார்க்குச்
 சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (க)

ஒப்பாரி தன்ன லுயிரோ பிரமமென்
 ரோதியே போகாமே யோர்மாத் தினாக்குள்ளே
 தப்பாமே யிங்ங னிருவென் றிருத்தச்
 சமைத்துக் கழலிட்ட தச்சாண்டி யன்றோ. (௨)
 தச்சாண்டி முற்றுப்பெற்றது.

ககச - வது அப்பா.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.
 ஆத்ம சுருபமே மெய்த்தெய்வ மென்னு
 மாரணம் பொய்யோ வனுபூதி யில்லையோ
 பாப்பற நீர்பனை முட்டைக் குருப்போற்
 பாஷாணம் விட்டிம்மைப் பார்த்தாலோ வப்பா. (க)
 கொள்ளைக் * கிராந்தங் சூதட்டிப் பிறருநீர்
 கோதிலா ஞானமுங் கூறியே நானாதே
 மெள்ள விருந்து சிவவேடங் கொண்டு
 விழிசிம் பிளிக்கை தவிர்ந்தாலோ வப்பா. (௨)
 அப்பா முற்றுப்பெற்றது.

ககடு - வது குணலை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.
 தேவாரஞ் செய்கின்ற திண்டாட்ட மெல்லாநாந்
 தீரவே தீர்ந்தோமென் றிடுகுணலை
 செயலெங்கு மான திறம்பாடிப் பாடித்
 தெளிவெங்கு மானதென் றிடுகுணலை

* கிராந்தம் - கிரியைமுடிவு.

கஅ

நாவார வோதிய நாமவே தங்களு
 நமக்கினி யமையுமென் றிடுகுணலை
 நம்மில்வே றிலையெனுந் தன்மை யதும்போக
 நாமோநா மானோமென் றிடுகுணலை. (க)
 வேறு.

உடம்புட னுறவில்லை யுணர்வே யுறவென்று
 முணர்வொழிந் தில்லையென்றிடு குணலை
 யோர்வி லுணர்வேயென் றிடுகுணலை
 கடம்படு மென்னுங் கதற்றுக் கழிந்தது
 கலங்காது காணென் றிடுகுணலை
 கதற்று மொழிந்ததென் றிடுகுணலை. (உ)

ஆசார மெல்லா மடையவிட் டங்கநா
 மானோநா மானோமென் றிடுகுணலை
 யருமறை யறியாதென் றிடுகுணலை
 யாசார மானவை முழுது மறவிட்டே
 யானந்த மானோமென் றிடுகுணலை
 யறிவு வடிவேயென் றிடுகுணலை. (ங)
 குணலை முற்றுப்பெற்றது.

ககக - வது பிடாரன்.

குறள்வென்செந்துறை.

நாதச்சிலுகாக்குநச்சரவாட்டும் பிடாரனாயெல்லாம், போ
 தச்சம்மட்டியாலேபோனபோனிடமெல்லாம் போகடிப்பேன்
 வாக்கையடக்குவிப்பேன் மனமோடாமைவைச்சுத்திரிப்
 பே, னீக்கொன்றிலோடவுமொட்டேனின்மலமாக்கும்பிடா
 ரானே. (உ)

அன்றமென்றல்லக்கள் பேசியடங்கியிராதாராயெல்லா;
மொன்றாக மெய்யுணர் வாலேயொக்க விருத்தியொருக்கு
வேணே. (௩)

பிடாரன்முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

உ

சிவமயம்.

ககள - வது அம்பட்டன்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பதைக்கவேதனைசெய்யும்பலமூலப்பெரும்புண்ணைப்
பார்வையா மயிலாலே யறுத்துத்துன் றசையா
முதித்தலு னினையுணர் வனலே கோலதுவா
யுண்மையிற் றெகித்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (க)

உலகொடுபொருண்மைந்தரொனுமுள்ளத்தொடுவை
யோர்வாலே கீறியங் கொழித்துண்மை யுணரா
வலைபேதப் பெருவன்மக் கிரந்தியை யறிவா
காரத்திற் கரைத்திட்ட வம்பட்டன் சீயா. (உ)

சங்கற்ப விகற்பமார் தசையது படர்ந்து
தன்மையாம் விழிமுடிச் சடமாகி யுதித்த
வங்கத்தை யசமென்னும் படலத்தை யுரித்து
வறிவா விழிப்பித்த வம்பட்டன் * சீயா. (ஈ)

அம்பட்டன் முற்றுப்பெற்றது.

—❦—

* சீயன் - பெரியோன்.

கதா - வது வண்ணன்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கறைபுறு முளத்துசிற் காமாதி முழுதுங்
கமையென்னும் பெருங்கல்லிற் கரிசறப்புடைத்து
வறைபுறு மலமா மதியுவர் பிடித்து
வைம்பூதத் தொடக்கென்று மறவாவி வைத்து
வுறைதரு பெருமாயை பொதுக்கற வொலித்து
வொழிவற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மறைமுறை கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (க)

தேசறு முளத்துசிற் றிகழ்மையன் முழுதுங்
சிதைபவே யெடுத்தடித் தலம்பியங் கதனை
யாசறு சமதம மதியுவர் பிடித்து
வகிலத்தோ டனைவொன்று மறவாவி வைத்துப்
பேசறு பெருமாயை பிறழ்வற வொலித்துப்
பிறிதற வொளிர்போதப் பிரமமே யாக
மாசறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (உ)

அழுக்குறு முளத்துசி லாகுமுக் குணம்
டனைமுழு தறப்புடைத் தலம்பியங் கதனை
யிழுக்கறும் விமலமா மதியுவர் பிடித்து
யானென தென்முழு தறவாவி வைத்து
புழுக்கடி னுளமாயை புரையற வொலித்துப்
புரண்பு ரணப்போதப் பிரமமே யாக
வழுக்கறக் கழுவிய வண்ணத்த னடியேன்
வாசாம கோசர வண்ணத்த னடியேன். (ஈ)

வண்ணன் முற்றுப்பெற்றது.

உ-
சிவமயம்.

ககக - வது முதலியார்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சட்டனென்று தலைப நித்திடுந் சழக்கறுத்த மு-
தலியார், சாந்த மாகவே வாய்ந்த பாவனைத் தலைநி-
லென்ற முதலியார், கட்டறுத் தெனைக் கழலினைத்
ந்து கண்ணளித்த முதலியார், காரிருளி விரவிபோ-
லுள்ளே கலந்துநின்ற முதலியார். (க)

சூறைகொள்ளும் புலன்களைந்தைபுந் துணியவெ-
ட்டு முதலியார், சுருதிசொன்ன சுவடிவாகத் து-
ணிவுதந்த முதலியார், பாறைநெஞ்சு பதஞ்செய்யு-
ம்படி பார்த்தருளிய முதலியார், பத்தொப்பினில்
வைப்பதாகிய பரிசுடைய முதலியார். (உ)

அப்புலனுமவ் வுடலுமோர்வற மொழிதந்த மு-
லியா, ரடியினைதலை மிசையினில்வைத் தாண்டுகொ-
ண்ட முதலியார், செப்பரிய சிவவடிவாகத் தெளிவு-
தந்த முதலியார், சிந்தையோடு மனமொன்றும்படி-
திருத்தியாண்ட முதலியார். (ஈ)

முதலியார் முற்றுப்பெற்றது.

கஉ0-வது

தவமுந் தவமுடிந்ததும்.

இரட்டைக்குறள்வெண்செந்துறை.

சங்கராணகி யிமையோர் தவம்பண்ணிச் சாரச்ச-
டைகட்டவுந், தன்கழறன்னிற் பணியாருயிரொல்லாந்
தானே தலைகட்டவுந், கங்குல்பக லென்றடியார்கள்

வேறொன்றுங் காணாமேகண்கட்டவுங், கட்டுவீடற்
றகண் காட்டினான்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே.

பண்டைவினையாற் பணியாதவர் தம்மைப் பாசத்த
னாகட்டவும், பணிந்தேத்திநிற்கு மடியாராவிண்
னோர் பணியப்பட்டங் கட்டவுங், கண்டுகளித்தவர்
பணிதாங்கத்திக் கதற்றுங்கலைகட்டவுங், கண்ணகிய
தன்னைக்காட்டினான்வீரக்கழல்கட்டிக்காட்டினானே.

வருபிறவிக்கு மருந்தென்றடியாரா மாலயன்கால்
கட்டவு, மனக்கண்ககிட்டு வழக்குற்றறையின்ற வா
தியர்வாய்கட்டவுங், கருதலர்செம்பொற் ககிர்மேனி
யின்றன்மை காணாமேகண்கட்டவுங், காணாதுகாட்டி
ய தம்பிரான்வீரக் கழல்கட்டிக் காட்டினானே. (௩)

தவமுந்தவமுடிந்தது முற்றுப்பெற்றது.

கடக - வது ஆண்டார்.

குறள்வெண்டாழிசை.

முன்னாண்டவல்வினை பின்னாண்டுவாராமே மோ
க்கிசமாகவே சாக்கிரானாக்கிய, வென்னாண்டாரென்
பேனோ வென்னாண்டொன்பேனோ. (௧)

முண்டவல்வினை மாண்டொன்வெறு முத்தனாக
வேசித்தனாக்கிய, வாண்டாரோயென்பேனோ வாண்
டாரோயென்பேனோ. (௨)

பூண்டமாமுமமல மாண்டபின்னாண்டவெறும் பூ
ணமாகவே பொற்கழல்கூட்டி, வாண்டாரோயென்
பேனோ வாண்டாரோயென்பேனோ. (௩)

ஆண்டார் முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கஉஉ - வது தச்சன்.

அறசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அறுகம்பு னுனிப்பனியின்ற னளவில்பல்யோனி
யினூடே, பெறுதாயுதரக் குகைபாய்ச்சிப் பிறழங்கி
யின் மீதுவளர்த்து, மறுகாலம் வியோனியினூடே
வளர்காயம தாயிடும்வண்ண, மறியாம வியந்திரம்
வைத்த வாசாரியை யாரறிவாரோ. (க)

கால்வைத்திரு கையதுழுட்டிக் கழியென்பு நாம்
பொடிசைத்து, சாலக்குரு திப்புனலூடே தசையா
மதி டன்னையமைத்துத், தோலைக்கொடு மேலதன்மே
விக் துளை தூப வியந்திரகூடஞ், சாலப்பொறிவைச்
சதியக்குந் தச்சன்றனை யாரறிவாரோ. (உ)

பொய்யுற்றுடல் போலொருபாவை பொறியுற்று
ள போலநடித்துச், செய்யுற்றிகமோடுயரத்திற் செ
ன்றேயுழு லத்திரிவிரித்துக், கைவிட்டவியந்திரமாக
க் கண்வைத்தவை கண்ணில்விழுங்குந், தெய்வத்திக
ழ் தச்சனவன்றன் செம்பொற்கழல் சூடவல்லோ.

தச்சன் முற்றுப்பெற்றது.

கஉ௩ - வது பாம்பாட்டி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

விரகற்ற சூடத்திலே பாம்ப டைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட் டிவோங்
கரணங்கள் பிடித்தங்கே யினாயி டிவோங்
காலங் கழியவே தப்பி டிவோம்

பரவிய மூம்மல மாயை யென்னும்
பாம்புதான் சீறிக் கடித்த போது
வுரையற்ற மந்திரங் கொண்டு மீட்போ
முள்ளாளர் வாழரின் ருடாய் பாம்பே. (க)

சித்திர முத்தி தருமேன் மெண்ணிச்
சிந்தித்து நாளுந் திகைத்தி ராதே
பத்திர நிற்கவுறை குத்து மோதான்
பார்த்தானைப் பார்த்துநின் ருடாய் பாம்பே. (உ)

ஒங்காரத் துட்புகுந் துச்சி யேறி
யொன்பது துவாரத்தி னுட்பு குந்து
தூங்காமை தூங்கினின் ருடாய் பாம்பே
தொந்தங் கடந்தோமென் ருடாய் பாம்பே. (ங)

ஆருரு மிங்கேயம் பலமு மிங்கே
யாடரவக் கிண்கிணிக் காலு மிங்கே
பேருரு மிடபவா கனமு மிங்கே
பிறப்பிறப் பற்றிடந் தானுமிங்கே
சீராருஞ் சிவஞான போதந் தன்னைத்
தெளிந்து தெளிந்துநின் ருடாய் பாம்பே. (ச)

பாம்பாட்டி முற்றுப்பெற்றது.

—இ—

கஉச - வது நிலம்.

குறள்வெண்ணெசுந்துறை.

வேறுகூறென்றுமிலாதநிலம்வேதாந்தமெய்ப்பொருளானநில
மாறியறிந்தாரறியுமகவனையாகியிருந்தநிலம். (க)

எல்லாவழக்குங்கடந்த நிலமேகமேயாகியிருந்தநிலம்
பொல்லாங்குதன்னிற்புகுதாநிலம்பூரணபோதமாய்நின்றநிலம்

கல்விக்கடலைக்கடந்தநிலங் கற்பனையெல்லாந்தவிர்ந்தநிலஞ்
சொல்லற்றசோதியாய்நின்றநிலஞ்சோகமோகாதிதுறந்தநிலம்

அறிவேவடிவாயிருந்தநில மாற்றலுடையாரமர்ந்தநிலம்
பிறிவேதுமின்றியிருந்தநிலம் பிரமப்பெருவெளியானநிலம்.

சித்தஞ்சுவமாயிருந்தநிலஞ்செய்வனவொன்றுடன் கூடாநில
முத்தனுமுத்தியுமானநில முக்குணமெல்லா முடிந்தநிலம். (இ)

* நிலமுற்றுப்பெற்றது.

கஉரு - வது தட்டான்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்தறை.

பந்தமாம் பணிசெய்யுந் தட்டா னென்றும்
பலதார் பதக்கஞ் செய்யுந் தட்டான்
முந்து நாண்வளை பண்ணுந் தட்டான்
முற்பவமெல்லா முடிவுசெய்யுந் தட்டான். (க)

இருவினைத் தளைசெய்யுந் தட்டா னேனைத்
தளப்பமு நன்றாய்ப் பண்ணுந் தட்டான்
சரியுடற் சரிசெய்யுந் தட்டான் ரொந்தச்
சங்கிவி பண்ணும்வி ரத்தட் டானே. (உ)

ஐயஞ் சாவடங் கோக்குந் தட்டா
ஸையணி கட்டுவடம் பண்ணுந் தட்டான்
மெய்யுள்ளக் குழைசெய்யுந் தட்டான் ஞான
மெய்க்குழை செய்யும்வி ரத்தட்டானே. (ங)

அறுதொழி லாழிசெய் தட்டானென்று
மருமறைச் சிலம்புசெய்யுந் தட்டா
னுறுமுயி ருடல்கோத் தங்கு லகே
முடன்செய்யும் வீரத் தட்டானே. (ச)

உஅஉ ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

மையுற்ற பவபா சக்குழைசெய்
வயிர விடதுபண்ணுந் தட்டான்
செய்யுற்ற தொழிறுனாய் முழுதுஞ்
சிவப்பிர காசமொன்றுந் தட்டானே.

(ரு)

தட்டான் முற்றுப்பெற்றது.

கஉகூ - வது

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி.

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

சாத்துந் தனிமலை தானானே னுகிலலோ
தம்பிரா னுக்குநெற்றித் தாரானே னுகிலலோ
வேத்து மடியார் திரளானே னுகிலலோ
வெம்பிராற் கேதேனு மொன்றுனே னுகிலலோ. (க)

பூங்கோயில் செய்கைக்குப் பூவானே னுகிலலோ
பூவோடே யேறிய நாரானே னுகிலலோ
பாங்கா மடியார்க்குப் பாங்கானே னுகிலலோ
பரமன் றிருப்பணிக் களானே னுகிலலோ. (உ)

இட்ட திரிமுண்டந் தானானே னுகிலலோ
விலங்குந் திருச்செவிப் பூணானே னுகிலலோ
கட்டிய வீரக் கழலானே னுகிலலோ
கழலுக் கிசைந்தசெய் காலானே னுகிலலோ. (ங)

உருகு மடியா ருளமானே னுகிலலோ
வுவந்துவந் தேத்து முரையானே னுகிலலோ
பெருகிச் சொரியுங்கண் ணீரானே னுகிலலோ
பெருமா னுக்குநானும் பித்தானே னுகிலலோ. (ச)

கலையறப் பார்த்தருட் கண்ணனே னுகிலலோ
கண்ணிற் கருணைக் கடலானே னுகிலலோ
தலையிறந்த செய்ய தாளானே னுகிலலோ
தாடந்த தம்பிரான் முன்னே னுகிலலோ. (ந)

ஏவலிலாக்காரணத்திகழ்ச்சி முற்றுப்பெற்றது.

கஉஎ - வது அம்மாணை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

மாயைக்கு வடிவு கொடுப்பார்கா ணம்மாணை
மாயையாலுலகு வளர்ப்பார்கா ணம்மாணை
யாயி லறிவா யிருப்பார்கா ணம்மாணை
யாயாத போதுலக மாவார்கா ணம்மாணை. (க)

பார்க்கி லுலகம் பழுதைகா ணம்மாணை
பாராதபோது பழுதைபாம் பம்மாணை
யார்க்கு மறிய வரிதுகா ணம்மாணை
யற்ற திறையடிகண் மற்றிலா வம்மாணை. (உ)

ஊனெனுந் தூணி லுதிப்பார்கா ணம்மாணை
யோரா ருடலைப் பிளப்பார்கா ணம்மாணை
யானென தென்னவொண்ண விற்பங்கா ணம்மாணை
யிற்ப துன்பமற் றிருப்பார்கா ணம்மாணை. (ங)

பத்திக் கடலி லமிழ்தங்கா ணம்மாணை
பார்க்கில் பரஞ்சோதி யாவார்கா ணம்மாணை
யெத்திக்கு மெப்போது நிற்பார்கா ணம்மாணை
யீறிலாப் போதமாவார்கா ணம்மாணை. (ச)

உண்டிபா னங்க ஞாயிரா வம்மாணை
யோரின் மனத்தே சுகதுக்க மம்மாணை

கண்ட நனாமரணங் காயத்தே யம்மாளை
காண்பானுக் காறான மில்லைகா ணம்மாளை. (ரு)

ஆறுபா வங்களு மில்லைகா ணம்மாளை
யாறுகோ * தானு மப்படியே யம்மாளை
பேறு மிழவுமில்லாப் பேரின்ப மம்மாளை
பேதா பேதமில்லாப் பிரமங்கா ணம்மாளை. (கா)

அம்மாளை முற்றுப்பெற்றது.

கஉஅ - வது காளம்.

இரட்டைக்குறள் வென்செந்துறை.

அன்னிய மில்லையென் றாதேடா காள
மானந்த மானோமென் றாதேடா காளந்
துன்னு கடலோயென் றாதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றாதேடா காளம். (க)

பிறவி கழிந்ததென் றாதேடா காளம்
பேதைமை தீர்ந்ததென் றாதேடா காளம்
அறிவே வடிவென் றாதேடா காள
மறியாமை போனதென் றாதேடா காளம். (உ)

கோசங் குலைந்ததென் றாதேடா காளங்
கூரறி வானதென் றாதேடா காளம்
பாசம் பறிந்ததென் றாதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றாதேடா காளம். (ங)

பற்றற்று நின்றோமென் றாதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோமென் றாதேடா காளம்

* கோதுகாமாதி - கோடியென்றும்பாடம்.

மூற்ற வுணர்வேயென் றாதேடா காள
மூள்ளொளி யானேமென் றாதேடா காளம். (ச)

உள்ளது போதமென் றாதேடா காள
மூலகமோக் காளமென் றாதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றாதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். (ரு)

ஊனே மறிவதென் றாதேடா காள
முணர்வே பிரமமென் றாதேடா காள
நானே யவனுமென் றாதேடா காள
நானாவ தில்லையென் றாதேடா காளம். (சு)

உண்மை வழியெயென் றாதேடா காள
முட்புறம் பில்லையென் றாதேடா காளந்
திண்மை யறிவேயென் றாதேடா காளந்
திசைதிசை தோறுநின் றாதேடா காளம். (எ)

சாதி கழிந்ததென் றாதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென் றாதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென் றாதேடா காளஞ்
சொல்லவொண் னாதென் றாதேடா காளம். (அ)

காளமுற்றுப்பெற்றது.

கஉக - வது ஆவாள்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

உள்ளா நெருவன்கா னாவாளே, யுனையல தொ
ன்றுமிலை யாவாளே, விள்ளா நெருக்காலு மாவா
ளே, வேண்டிந்தே வைகொள்வா னாவாளே. (க)

பண்டே யெனக்கடை யாவாளே, பற்றித்தென்னு
லேகா ணுவாளே, கண்டெ மதிகெட்டே ணுவாளே,
கண்டுக்கூடக் கைவிட்டே ணுவாளே. (உ)

தேடுமவ னானேகா ணுவாளே, தேடப்படு மவா
ல்ல ராவாளே, விடுமவர் தாமேகா ணுவாளே, வே
ண்டுந்தே வைமீட்ப ராவாளே. (ங)

காரியஞ் செய்வார்கா ணுவாளே, கண்ணுலே கழி
ப்பார்கா ணுவாளே, நேரியர் கூரிய ராவாளே, நிற்ப
ொங் சும்போகா ராவாளே. (ச)

வாயுங் கையுமில்லை யாவாளே, வாவென் றழைக்க
வல்ல ராவாளே, யேய்வு மோய்வுந்தாராவாளே,
யெப்போதும் வாய்தாரி யாவாளே. (ரு)

பேதித் திடத்திலு மாவாளே, பேரா திருப்பார்கா
ணுவாளே, யோதிக் குடிகெட்டோ மாவாளே, யுனை
யுமெனை யுங்கைவிட்டா ராவாளே. (கூ)

வஞ்சனை செய்வார்கா ணுவாளே, வாக்கு மனம
ழிப்பா ராவாளே, நெஞ்சு கலங்கினு மாவாளே, நே
தியென்று நிற்ப ராவாளே. (எ)

ஓராத போதுளா ராவாளே, யோரி னொளிப்பர்
கா ணுவாளே, * யேராத நீயவ ராவாளே, யெல்லா
மறிவுகா ணுவாளே. (அ)

ஆவாள் முத்துப்பெற்றது.

---

* எராகாதவென்பது - எராதவென விகாரமாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

கந0 - வது சோதனை.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

பூணப் படாதன பூண்டு
போர்த்துத் துப்புறம் பேதிரிவேளைக்
காணப் படாயென்று சொல்லியெனிற
கண்ட தனைத்துங் கழித்துவிட் டானே. (க)

எட்டாங் கரணத்தி னுள்ளே
யேவின காரியஞ் செய்திருப் பேனை
வெட்ட வெளியினிற் காட்டி
வேற்று முகந்தோன்றா வேறுசெய் தானே. (உ)

உலகர்க் கிசைய நடந்திட்
டொன்றுமுள் ளென்றென் றுணர்ந்திருப்பேனைச்
சிலுகற்ற சிற்பா மாக்கியெனிற
சேரு மனத்தையுஞ் செம்மை செய்தானே. (ங)

காரிய முண்டென்று சொல்லிக்
கண்ணுக்கெட் டாதே கடக்கப் போவேளை
யாரியன் வந்துபுக் கென்னை
யப்போதே யானந்த மாக்கி விட்டானே. (ச)

சொல்ல வொண்ணாதன சொல்லிச்
செவியோடு கண்வாய்கள் சோதித்துப் பார்த்தென்
னெல்லையிலாவறி வாகி
யானு மிதன்றி யினிதிருந் தேனே. (ரு)

சிட்டனு மாய்ப்பட் டனுமாய்த்
தேசத்துள் ளானொரு வன்சொல்லப் போகப்
பட்ட விதனமும் பாரீர்
பரிபூர்ண மேபின்னு மானது பாரீர். (சு)

நீருக் குமிழியது போல
நிலையிலலா வாக்கைக்கு நேசித் திருந்தே
பாருக்கு நன்மைசெய் தோநா
மறிவே யகண்டமு மாய் வறியாதே. (௭)

ஏழைத் தனந்தனி இலே
யென்னிலவே றில்லையென் றேநெடு நாளாய்ப்
பாழக் கிதைத்தோழு நாமே
பண்டை யறிவை யறியா திருந்தே. (௮)

சோதனை முற்றுப்பெற்றது.

நடிக - வது ஊர்.

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை.

* நான்முக னுக்கிட மானவ் ரொங்கனார்
நான்மறை யுந்துதி செய்யுழ ரொங்கனார்
தேவுக்குந் தேவா யிருக்குழ ரொங்கனார்
தேவர்க ளன்றித் திரியுழ ரொங்கனார். (௧)

தோற்றா வாகத் துணிந்தவ் ரொங்கனார்
சோகமோ கங்க முறந்தவ் ரொங்கனார்
ராற்ற லுடையார்க் கடைத்தவ் ரொங்கனார்
ரானந்த மாயே யிருக்குழ ரொங்கனார். (௨)

காமக் குரோதங் கழிந்தவ் ரொங்கனார்
கல்விக் கடலைக் கடந்தவ் ரொங்கனார்
நாமரூ பங்க டவிரந்தவ் ரொங்கனார்
ஞானமே யாக நவின்றவ் ரொங்கனார். (௩)

* இச்செய்யுள் நெடுன்மோனை = எதுகையின்று.

அறிவிட் டறியாம ம பொக்குழ ரெங்கனா
ரன்னிய மொன்றுமி லாதலு ரெங்கனார்
குறியிட்டி தென்னகொண் ணாதலு ரெங்கனார்
கோசங்க லோந்துங் குலோந்தலு ரெங்கனார். (ச)

புத்தி விகற்ப மலுக்குழ ரெங்கனார்
பூரண போதமே யாவலு ரெங்கனார்
வித்தும் விளைவு மிலாதலு ரெங்கனார்
விண்முதற் பூதம் விடோந்தலு ரெங்கனார். (இ)

எட்டுத் திசையு நிறைந்தலு ரெங்கனா
கோந்த மாகி யிருக்குழ ரெங்கனார்
தட்டற்ற யோகிக டங்குழ ரெங்கனார்
தன்மபா வங்க டவிரந்தலு ரெங்கனார். (ஈ)

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குழ ரெங்கனா
ருண்மையொன் றுகியொன் றுனலு ரெங்கனார்
சிலுகற்ற சிற்பா மானலு ரெங்கனார்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தலு ரெங்கனார். (ஐ)

உன்னப் படாவுணர் வானலு ரெங்கனா
ருள்ளொளி யாகி யிருக்குழ ரெங்கனார்
கண்ணுக் கணித்தா யிருக்குழ ரெங்கனார்
கள்ளப் புலனைக் கழிந்தலு ரெங்கனார். (அ)

கத்துஞ் சிலுகு மிலாதலு ரெங்கனார்
காண்பானங் காட்சியு மற்றலு ரெங்கனார்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுழ ரெங்கனார்
சோம்பர் சுகமென் றுணர்ந்தலு ரெங்கனார். (ஊ)

ஊர் முற்றுப்பெற்றது.

கருஉ - வது வாரணம்.

இரட்டைக் குறள்வெண்செந்துறை.

வினைவி லங்கு கழற்றிய வாரணம்
விரத கம்ப முறித்திடும் வாரண
மெனதி யானென கணையை முறித்தெறிந்
தெங்கு மாமமிழ் தாகிய வாரணம். (க)

கரணப் பாகரை வீசிய வாரணங்
கருணை மாமலை மேவிய வாரண
மரண மாமறை யீது முழக்கவே
யறநல் வீதியி லேவரும் வாரணம். (உ)

பத்தி வன்கோலுக் குளேந்தநல் வாரணம்
பாசக் கயிற்றூற் கட்டுணை வாரண
முத்தி மாமடு விற்படி வாரண
மூல மாமத வாரணம் வாரணம். (ங)

ஆன்ப ரன்பளற் றிற்படும் வாரண
மான்ற மாமத மேபொழி வாரணம்
வன்பி லோடு மனிதரை வாரியே
மாகு சேர்நிர யத்தெறி வாரணம். (ச)

சமய வைம்பொழில் சாடியே யைந்தெனூந்
தழைமு றித்தயி லுந்தனி வாரண
மமைய வாறினர் மேல்கொளும் வாரண
மாதி மூலமென் றோதிடும் வாரணம். (ரு)

கத்த வாதங் கடிந்தநல் வாரணங்
கவள மாவண்ட முண்டதோர் வாரண
நித்த வாராநு ளின்பட்டங் கட்டியே
நீச னேனையு மாண்மத வாரணம். (சு)

அலம லக்குறு மென்மனந் தன்னையே
யசைவ றச்சிவ மாக்கிய வாரணம்
கலக லப்பைநூற் கட்டிரா பொன்றினாற்
கரிச நுத்தநல் வாரணம் வாரணம்.

(எ)

கொச்சை வன்குலச் சாதிச் சடங்கெனுங்
கோடு வான்கொம் பற்றநல் வாரண
மச்ச மேது மறுத்தெனை யாண்டுகொண்
டிட்ட மாமத வாரணம் வாரணம்.

(அ)

மூவ ரும்பணிந் தேத்திடும் வாரண
முடிவில் கற்பகச் சோலையில் வாரண
மாவ வென்றடி யாருட னென்னையு
மாண்ட மாமத வாரணம் வாரணம்.

(க)

வாரண முற்றுப்பெற்றது.

—❧—

கநந - வது மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள்வென்செந்துறை.

ஆடு பார்க்குதேடா வாரக் கோனே
யடையப் படர்ந்துதேடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக் கோனே.

(க)

குறுகவளை குறுகவளை கோலக் கோனே
குரவனடி குறுகவளை கோலக் கோனே
குறுகவளைத் தவிழவிராய் கோலக் கோனே
குரம்பைதனைக் குலையவிராய் கோலக் கோனே. (உ)

ஒடியிடு காடேநான் * போரு தேனே
போடாமை யுள்ளே மறிக்கு தேனே
போடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
மோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. (ங)

ஓவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரிபத் தள்ளு தேனே
காவா நாகழுங் கைகழன்று
கருதுமங் கொன்றையங் காண்கிலேனே. (ச)

காணாதே நின்று கழியுமென்னைக்
காவிட்டுக் காவிட்டுப் பாபு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
சுதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. (ரு)

அறிவா லனைத்தையங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. (ர)

பேராமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யண்டயவு நானா யிருக்கு தேனே. (எ)

உண்டு களித்துநின் றுடு தேனே
போவா தொளிரின் றுடு தேனே
யண்ட மழிந்துநின் றுடு தேனே
யலைவறக் கொட்டின் றுடு தேனே. (அ)

* இப்பதிகத்தில் மூன்றாவதுமுதல் ஒன்பதாஞ்செய்யுள்
வலாக்கும் அடிகளின்வீற்றுச்சொற்கள் காலவிடைநிலைகுறை
ந்து மருவியின்றன.

உண்மைக் குழலேரின் றாது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை புன்னி
மலுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. (ஊ)

ஆதர மிக்குரின் ருடாய் கோனே
யதிரய மிக்குரின் ருடாய் கோனே
சாநியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினே விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. (ஊ)

மெய்ஞ்ஞானவிளக்க முற்றுப்பெற்றது.

கருசு - வது குறி.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆதிப்பிரமத் திருக்குமரியாமை யாகாசாதிபூதமா
ய்ப், பூதத்திரளாம் புலன்களொருபதாய்ப் போகும்
பொறிகளாயே, யோதத்தகும் வாக்காதிகரணநான்
கோங்கிய சோலைக்குள்ளே, வேதத்தலைவன் வருங்
குறியாமிந்த வேதாந்தத்துட்குறியே. (க)

ஏகனனேகனிடை யொருவரின்றியெங்கு நிறைந்
துறின்று, போகம்புலன்கள் பொழுதுபுணரிலும்போ
தமேயாகிநின்றேன், மோகங்கழியமுன் வேடங்கொ
ண்டென்பான் முத்தியளித்தபோதே, யேகும்பிறவி
யென் றிடக்கண்டிடித்திடுமின்றே வருங்குறியே. (உ)

அங்குமொருகுறையின்றியழியாவறிவா யிருக்கை
யாலு, மிங்குமொருகுறையின்றியினியனவேகமாய்
நிறகையாலும், பொங்கும்பிறவியும்பூதப்புலன்களும்

பொய்யா யிருக்கையாலு, மெங்குநிறைந்தவ னென் னையருள் செய்வானென்றே யிடுங்குறியே. (௩)

பூணும்புலன்க ளனைத்தையும் பொய்யாய்ப் பொ ருந்திக்கழறவும, பேணுமனந்தப் பிரமநாமாயிடப் பேசாதுபேசிடவுங், காணுங்கனவுநான் கண்டநிமி த்தமூங் கண்டோடுடிப்பனவும், வீணன்றுகரணும் விமலன்வருகைக்கு மெய்யேயிடுங்குறியே. (௪)

நீசெய்வினையா னிலையாதவூனையெடுத்து நெடுநா ளெல்லாம், வீசேழுலகில் விழுவதெழுவதாய் வீ ணையுழன்றாயென், றேசைபரிச முருவஞ்சுவைகந் த மோரிலுணர்வாகுமென், றுசையறுக்க வமலன்வ ருங்குறி யங்கத்திடுங்குறியே. (௫)

சலியாதுகை மனைத்தையுநோக்கிச் சனனமரண ங்களு, மெலியாவிசுபர லோகங்கடன்னில்வெறுப்பு ம் விழைவியாவையும், பலியாதேபச்சென் றிருந்த வனைத்தையும் பார்த்துப்பரமொழிய, நிலையாமலெ ன் னெஞ்சதன்னில்வருங்குறி நித்தன்வருங்குறியே.

ஆருமறியாவறிவதே நானென்றிட்டானந்த மாக ச்செய்தே, தூரனணியனயக் கன்மயக்கனாய்த் தோ ற்றுமம்மாயையினு, லோரறிவாகவுணர்த்த வுணர்வா குந்தம்மை யுணர்ந்தபோதே, பேரறிவாய்ப்பி னன் றியப்படாமை பிரமநாமாங்குறியே. (௭)

தன்னையறியா திருந்தான்றனையிறைதா னறிவித்த போதே, யன்னியமின்றி யகண்டபோதம்மா யறிந் துமறியாவிடற், பன்னுமறையும் பரமேநீயென்று ப ணித்தபடியதுவா, யின்னதுவென் றியம்பபொவாண் ணப்பர மென்னுங்குறியதுவே. (௮)

தந்தைதாய்குற்றந் தனையந்தமரகவே தரணியினு
ள்ளதெல்லாம், பந்தமேயன்றிப் பயனில்லையென்று
பின் பாசம்பறித்தபோதே, சிந்தையவற்றினிற் சே
ராதவண்ணஞ் செறுத்தேயறத்தையுன்னி, வந்தபடி
கண்டு மானமற்றில்லது மாயையறுங்குறியே. (க)

அத்தனைகாலமறிந்தவர்தம்மி லடங்கியிருப்பதுவு
மித்தனைகாலமில்லையெடுத்தவிருவினைப்பற்றதுவு
மத்தனநுமறை யாலதுநீயென்ன யானவனானதுவு
மித்தனாய்முத்தனாய் நேரொருவரின்றி நிற்கவருங்குறியே.

குறி முற்றுப்பெற்றது.

கநநு - வது கனவுரை.

க வி வி ரு த்த ம்.

உண்மையே யாகி புலகுதிப் பதன்முன்ன
முண்மையிற் றொன்று முணராமை யாலுதித்
துண்மையா லேவளர்ந் துண்மையி னுள்புக்குக்
கண்மையாய்த்தோன்றக் கனக்கண்டேன் றோழிநான்.

வானே முதலாய வையம் படைத்தபி
னானே புகுந்துநின் றுள்ளடங் கிக்கொண்டு
நானே முதலாம் பிரம முதலாகத்
தானே தழைக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (உ)

பண்டமுண் டென்று பரங்கெட் டிராதேநீ
விண்டிழும் போதேவே தார்தத்தை நோக்கிட
வண்டமே யாத லகண்டமே யாதல்
கண்ட தழிக்கக் கனக்கண்டேன் றோழிநான். (ங)

மொய்தவத் தாலுன்னை முற்ற வுணர்ந்திட்டுச்
செய்தவத் தாலுன்னைச் சிந்தித் திராதேநீ
கொய்தரந் கூற்றையுங் கொண்டந் கோதையுங்
கைதல மாகக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (ச)

எங்கள் பெருமா ளிணையடி சென்னிமேற்
றங்கும் படிதந்து தாமரைக் கண்களாற்
பொங்கும் பிறவிகள் போயகலப் பார்த்துக்
கங்குல் கழியக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (ரு)

அன்னை மறையாக வப்ப னறிவாக
வுன்னிய போதே புலகையு ழுணையுந்
தன்னி லொளித்திடத் தன்குண மாங்கேயாய்க்
கன்னி பிறக்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (சு)

வேரிலா மாயைதான் வித்தாகிப் பூதமாய்ப்
பாரிலே தட்டப் பரந்து பலகொம்பா
யீரிலே யாயிந் திரியங்க ளேபூத்திங்
கோரி லொளிக்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (எ)

சத்துக்குற் பத்திமுன் சத்தாதலர் வில்லைச்
சத்தா வதுக்கு மசத்தலால் வேறில்லைச்
சத்து மசத்துமாய்ச் சந்திப்ப தொன்றில்லைப்
பித்தம் பிதற்றக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (அ)

பற்றிலா தானொருவன் பார்த்திட்ட பார்வையான்
மற்றில்லா மாயை மரமுறிந்து பேரறிவாய்க்
கற்றிலாக் காக்கைக ளெல்லாங் கனியுண்ணச்
சற்றிலே பார்க்கக் கனாக்கண்டேன் றோழிநான். (க)

பேரா வறக்கத்தாற் பெண்டிர் மகச்சுற்றி
மூராரொனத்தா னுறக்கத்தி னின்றேனைச்
சீரார் மறைவினா பூபுரு ஷோத்தம
ஐரார வுணர்த்தநா னுள்ளொரியா னேனே. (௧0)
கனவுரை மூற்றுப்பெற்றது.

கடக - வது குறத்தி.

கலிவருத்தம்.

பேதை வனம்புக்குப் பிணிமூப்புப் பின்சூழச்
சாதி பலபேசிச் சரித்திடுங் குறத்தியல்லேன்
கேதம் பலவின்றிக் கீழ்மேலொன் றில்லாத
போத வடிவாம் புரையறுங் குறத்தியேனே. (௧)

நில்லா வுபாதினை நிரூபியா நிலையாலே
பொல்லாத விடயத்திற்புகுந்துவிழுங்குறத்தியல்லே
னெல்லாம் பிரமமென வென்னில்வே றிலைகண்டு
சொல்லா னுணரவொண்ணாச்சுகமாங்குறத்தியேனே.

மின்னிக் கழிந்தாற்போல் வீழுங் கனவுடலை
யுன்னிப் பலனா னுறவுசெய்யுங் குறத்தியல்லேன்
றன்னைத் தனிற்கண்டு சத்தாதி யிந்தியங்க
ளென்னுக் கினியென விழித்திடுங் குறத்தியேனே.

பச்சை வடம்பூண்டு பசுங்குழவி யரைசேர்த்துப்
பிச்சை பலகொண்டு பிழைபேசுங் குறத்தியல்லே
னச்ச மறத்துறந்த வதிகாரி குடிநோயும்
விச்சைபலசொல்லி விளையாடுங்குறத்தியேனே. (௨)

கட்டருங் கரணமென்னுங் கடுநாய்கள் புடைசூழப்
புட்டி றலைவைத்துப் போய்மீளுங் குறத்தியல்லேன்
சிட்ட னடிசூழச் சிவனே பிரமமென்று
வீட்டுவிடா தொன்றில் வினையாடுங் குறத்தியேனே.

விதிகள் பலபிதற்றி மேதினி புற்பரப்பி
நிதிகள் பலதேடி நெய்தூவுங் குறத்தியல்லேன்
மதிகள் பலவிட்டு மரணபவ மானம்விட்டு
விதுவது வென்றே பேகமாங் குறத்தியேனே. (ஈ)

ஊனைவடி வென்றெண்ணு முலகிற் பிறந்திருந்து
கானல் புனலென்று கருதியிங் குறத்தியல்லே
ஹைமதப் பட்டதுபோ லாரணக் காட்டினுள்ள
தேனறிவை யுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. எ
குத்துத் தினைகுத்திக் கொழுமரத் தேன்வாங்கி
யத்திற்குழைத் துண்டறஞ்சொல்லுங்குறத்தியல்லேன்
முத்திமலை யேறிமுடி யாதவா னகத்தேனைத்
தித்திக்க வுண்டு தெளிவாகுங் குறத்தியேனே. (அ)

கேடுபடு முடறனக்குக் கீழாய் கிழங்குகல்லிக்
காடு மலையுங் கருதியிடுங் குறத்தியல்லேன்
பாடு மறையிற் பரம்பிரம முநானுங்
கூடும் வகைதேடிக்குனித்திடுங் குறத்தியேனே. (ஈ)

போற்றித் தலைக்கொண்டு பூமச் சோதிபாத
மூற்ற மதுவாக வுட்சோதி யுரைபத்து
மாற்றும் பவமென்ன மனத்தோடே யதிகரித்துக்
கூற்றங் கனவிலுங் குறுகிடாக் குறத்தியேனே. (க0)

குறத்தி முற்றுப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

கங்ள - வது ஊசல்.

க லி லி ரு த் த ம்.

ஆரணமாங்கால்கனாட்டி யநிவாங்கயிறது னுக்கிப்
பூரணமாம் பலகைசேர்த்துப்புத்தியதிற்பொருந்தவைத்து
வாரணியுமுலையார்தங்கள் வலையிற்போகாவண்ணங்காத்துச்
சீரணியுஞ்சித்தம்பேறுதிரியாவண்ணமாடிருசல். (க)

தாளுகாவடிவுதன்னைதாளுகநம்படிவை [யை
பூனாரோடொன்றப்பண்ணியொன்றிலொன்றைமறைக்குமா
தானே தானறியவேண்டிச் சத்தினோடசத்துமின்றி
வாறாதிபுதற்களுமாமாயைபோச்சென்றாடிருசல். (உ)

வேதமுதனீர்தரித்தவிதித்தகன்மம்பலவுஞ்செய்து [தான்
சாதிபேதம் பலவுண்டாகச்சமைந்தான்ருானம்பிறக்குமோ
வேதவதிகாரந்தன் னுல்விதித்தகன்மந்தனக்குமுன்னே
சாதனநாலுமுண்டேயாகிற்சமைந்ததேயென்றாடிருசல். ஈ

ககாபுரளப்பெருகுமாற்றிற்கக்குறங்கிலில்லாதாற்போ
லுனாமுதலாம்யோகத்தாலேயொருமைதன்னைக்குலைக்கவல்
விருமையென்னுமற்றையேறியேகமண்டபத்திருந்து [ல
பிரமமென்னும்பார்வையாலேபிறவாவண்ணமாடிருசல். (ச)

புத்தேந்திரியங்கண்முதற்பொறிகடன்மேற்புணரும்போது
ரித்திரையில்வந்தபோதுரின்றபோதுநில்லாப்போது
மித்தனையுங்காண்கையாலேயெங்குமுள்ளானேகமாயே
யத்தனையுமறிகையாலேயறிவானென்றாடிருசல். (ரு)

பதினெட்டுவடிவமதாகிப்பரலோகமேறலாமென்று [ண்டாம்
கெதிகெட்டமனிதர்சொல்வேள்விக்கேடுபாட்டைக்கேட்கவே
விதித்தடாவேதார்த்தத்தின்விளங்குஞானமெய்ச்சுடரை
மதித்தடாதேயறிந்தபோதே மாயைபோச்சென்றாடிருசல்.

மேதினியேபாதமாக்விரியும்வானேயுதரமாகப்
போதுமதிமுகமதாகப்புரந்தரனார்முடியேயாக
வேதமாதியேயாதாக்விரியும்வாயுவியரதாக
வாதியிலேயவதரித்தவவனேநானென்றமுடிஞ்சல். (௭)

புரியினிடையரவுதோன்றிப்போனபோதும்போகாப்போதும்
புரியதுவேயானாற்போலப்போதமாகும் புரணந்தானென்றி
லெரியொருநீர்பவன மன்விண்ணெல்லார் தோன்றியழியும்
போது, வரியமரையயத்திலவீழும்காமமாயவாடிஞ்சல்.(௮)

ஊசல் முற்றுப்பெற்றது.

உ

சிவமயம்.

கடவு - வது கழல்.

கவித்தாழிசை.

ஒன்றேகாண் பெண்ணே யுலகம் பதினாறு
முள்ளது போதமென் றுடாய்கழ
லொழிவற நின்றோமென் றுடாய் கழல். (க)

இரண்டுகாண் பெண்ணே யிடைபிங் கலைக
ளிரண்டுமொன் றானதென் றுடாய்கழ
லேகாந்த மானோமென் றுடாய்கழல். (உ)

மூன்றுகாண் பெண்ணே முடிவான மண்டில
முத்திக்கு வித்தாமென் றுடாய் கழன்
முந்நிலா விசுதென் றுடாய்கழல். (ஈ)

நாலுகாண் பெண்ணே நாடினா னாடியுண்
ணாதமே சோதியென் றுடாய்கழ
னம்மை யுணர்ந்தோமென் றுடாய்கழல். (சு)

ஆஞ்சுகாண் பெண்ணே யறிவே நமக்கென்றுந்
தஞ்சமாய் நின்றதென் றுடாய்கழல்
றுனேதா னுனதென் றுடாய்கழல்.

(௫)

ஆறுகாண் பெண்ணே யல்லல் கழிந்தபின்
னுனந்த மானோமென் றுடாய்கழல்
லாசை யொழிந்தோமென் றுடாய்கழல்.

(௬)

ஏழுகாண் பெண்ணே யெல்லா நிலைகளு
மிந்திர ஞாலமென் றுடாய்கழல்
லெமக்கழி வில்லையென் றுடாய்கழல்.

(௭)

எட்டுகாண் பெண்ணே சுற்றக் குழா மென்னுங்
கட்டதை விட்டோமென் றுடாய்கழல்
காணுது கண்டோமென் றுடாய்கழல்.

(௮)

ஒன்பதாம் பெண்ணே யுள்ளே தெளிந்தபின்
மின்போலும் போதமென் றுடாய்கழல்
வேத முடிவதென் றுடாய்கழல்.

(௯)

பத்துக்காண் பெண்ணே பரமேபரமாகப்
பற்றற் றிருந்தோமென் றுடாய்கழல்
பத்தி முடிவதென் றுடாய்கழல்.

(௧௦)

ஆடுங் கழலா மடியி லொளித்தக்காரற்
றேடுவ தில்லையென் றுடாய்கழல்
மிருவடி யல்லதென் றுடாய்கழல்.

(௧௧)

கழல் முற்றுப்பெற்றது.

பாடுதுறை முற்றும் - முற்றுப்பெற்றது.

அட்டவணை.

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
௧௫௫ அக்கைச்சி	௩	௨௮௫ ஆவார்	௮
௧௪௬ அச்சோ	௫	௨௬௭ இம்பில்	௬
௨௨௪ அடிமடக்குஸ்துதி	௧௦	௧௬௫ இரண்டாந் திரு	௨௧
௧௧௩ அடியவர்திரத்து	} ௧௪	வெம்பாவை	}
நிந்தாஸ்துதி		௧௮௦ இருபிறப்பாளர்	
௭௭ அடைக்கலம்	௧௦	௨௦௨ இறைவற் காண்ட	} ௧௦
௨௩௯ அதிசயப்பார்வை	௧௧	ற்கருமை	
௭௧ அபயம்	௧௦	௧௭௧ இறைவல்பம்	௪
௮௨ அபயவரதம்	௧௦	௧௪௭ உயிருணி	௧௦
௨௭௩ அப்பா	௨	௨௯௯ ஊசல்	௮
௧௬௩ அம்மாணை	௪	௨௮௮ ஊர்	௬
௨௮௩ அம்மாணை	௬	௧௭௧ ஊர்	௩
௨௭௫ அம்பட்டன்	௩	௧௫௫ எம்பாவை	௨
௮௪ அருட்பத்து	௧௦	௧௩௧ வல்லுக்கிசையாக்	} ௩
௬௬ அருட்கழல்விளக்கம்	௬	கரணத்திகழ்ச்சி	
௨௦௪ அருட்டிருப்பள்	} ௧௦	௧௩௨ வல்லிசைத்தல்	} ௧௦
ளியெழுச்சி		௨௮௨ வல்லிலாக்காரண	
௧௦௫ அருணைநிவிளக்கம்	௧௦	த்திகழ்ச்சி	} ௫
௧௨௭ அருமையுரைத்தல்	௭	௧௫௧ ஐயகோ	
௧௪௪ அர்ச்சனை	௨௮	௧௬௧ கழல்	௧௦
௨௫௭ துறிவு	௫	௩௦௦ கழல்	௧௧
௧௨௫ அறுதியுரைத்தல்	௧௦	௨௬௫ கணவுரை	௧௦
௧௦௧ அனுபவருபம்	௧௦	௨௩௫ காப்புக்குறியுணாத்	௨௪
௧௪௬ அனுபுதியிலயம்	௨	௮௮ காரணற் காணக்க	} ௧௦
௨௫௫ அனுபவமாலை	௧௧	ரணத்திகழ்ச்சி	
௧௧௧ அன்னைப்பத்து	௧௦	௨௮௪ காளம்	௮
௨௪௨ அவித்தியாப்பிர	} ௧௦	௧௩௮ கிளிப்பயிற்று	} ௧௧
லாபம்		௧௫௮ குணலை	
௨௪௦ அவனேநான்	௧௧	௨௭௩ குணலை	௩
௨௭௮ ஆண்டார்	௩	௧௦௮ குயில்	௧௩

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
கருள ருரவை	௩	உளக தச்சன்	௩
உகள குறத்தி	௧௦	உளக தட்டான்	௩
உகள குறி	௧௦	களஅ தண்டு	௩
கசஉ குறையுரைத்தல்	௨	உகரு தத்துவப் பிரகாச	} ௧௦
க௩௭ கூடல்	௧	நாயனார் திருப்ப	
க௩௩ கொடி	௧௧	ள்ளியெழுச்சி	
க௩௭ கோழி	௩	களஅ துபோவனம்	௨
கள௭ சந்நியாசம்	௭	உள தவமுந்தவமுந்தது	௩
௭௩ சரணம்	௧௦	கருஉ தாய்வார்த்தை	௧௦
உருக சாற்றுபறை	௧௦	௧௨௦ திருச்சாழல்	௧௦
கஅக சினை	௩	உக திருவடிமாலை.	௧
௩௦ சிவசிவசங்கீர்த்தன	௧௦	உள திருவருட்கழன்மாலை	௧
௭௭ சிவசங்கரம்	௧௦	௭௭ திருநாமசங்கீர்த்தன	௧௦
௨௦௭ சிவப்பிரகாசசுவா	} ௧௧	௧௨ திருப்பல்லாண்டு	௧௩
மிகள் திருப்பள்		௭௭ திருவந்திக்காப்பு	௧௦
ளியெழுச்சி		௨௩௩ திருவுந்தியார்	௧௧
௭௦ சீர்பாதவல்லபம்	௧௦	௧௨௩ திருவெம்பாவை	௨௦
௧௭௦ சுதந்தரன்	௭	௩௩ துவாதசநாமசங்கீர்த்த	௧௨
உககருபானந்தசுவா	} ௧௦	௧௭௦ தெய்வம்	௨
மிகள் திருப்பள்		௧௨௭ தோழிக்குரைத்தல்	௭
ளியெழுச்சி		௧௩௭ தோழியுரைத்தல்	௭
௧௨௩ செட்டியார்	௭	௨௩௩ நமசிவாய	௧௦
௭௭ செட்டியார்	௭	௩௨ நமஸ்காரசங்கீர்த்த	௧௦
௨௭௭ சோதனை	௨	௧௩௩ நற்குறி	௭
௨௭௦ ஞானகாண்டம்	} ௧௨	௧௩௦ நல்லேன்	௩
கனமகாண்டம்		௨௨௨ நிந்தாஸ்துதி	௧௦
௨௩௨ தச்சராண்டு		௨௨௦ நிலம்	௩
௨௭௨ தச்சாண்டி	௧௦	௧௧௭ நெஞ்சிற்கமைவுரை	௨௨
	௨	௨௭௨ நையாண்டி	௩௦

பக்கம்.	பதிகத்தொகை.	பக்கம்.	பதிகத்தொகை.
௧௬௦ பகடி	௩	௬௨ புதழ்ச்சிமாலை	௧
௧௭௩ பகவதி	௭	௭௮௨ பூணூதல்	௩
௨௬௮ பந்து	௧௦	௮௮௪ பெருமாள்	௧௭
௨௭௪ பந்து	௧௧	௩௩௩ போற்றிமாலை	௧
௩௨௨ பழித்துணைமாலை	௭	௬௦ போற்றிசங்கீர்த்தன	௧௦
௨௮௮ பரிபூர்ணப்பிரகா	௧௦	௬௭ மஹாதேவம்	௧௦
சுரையனார் திருப்		௧௨௧ மனோரதம்	௧௦
பள்ளியேழுச்சி		௨௬௩ மனம்	௧௧
௧௩௪ பல்லி	௭	௧௩௬ மரல்	௨
௨௪௧ பனரச்சிடிப்பறை	௧௨	௨௭௭ முதலியார்	௩
யனும்.		௧௮௭ முத்திரை	௩
௧௬௮ பாங்கிக்குரைத்தல்	௩	௨௧௧ மெய்ஞ்ஞான விள	௧௦
௨௭௨ பாங்கிக்குரைத்தல்	௨	க்கம்	
௨௪௩ பாண்டியுணைவாரம்	௨௧	௨௭௬ வண்ணான்	௩
௨௭௧ பாம்பாட்டி	௪	௧௪௨ வரவுசாற்றல்	௩
௨௬௦ பாம்பாட்டு	௧௨	௧௨௮ வளவியுடன்படுத்தல்	௬
௨௪௮ பாற்ப்பாணம்பறை	௭	௨௧௦ வாரணம்	௧
சீடும்.		௧௭௪ வாழ்க்கைப்பாடி	௧௧
௨௭௪ பிடாரன்	௩	௧௭௧ வியந்துரை	௪
௧௦௩ பிரார்த்தனை	௧௧	௨௨௮ வீட்டுநெறி	௧

ஆகப்பாட்டு - ௧௧௨௩.

அட்டவணை முற்றும்.

